

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-66-24

Druk nr 1606

Warszawa, 31 lipca 2025 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu
w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków
oraz niektórych innych ustaw.**

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Infrastruktury.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany:

1) odnośnik nr 1 do ustawy otrzymuje brzmienie:

„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:

- 1) dyrektywę Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącą oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991, str. 40 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 26, Dz. Urz. WE L 67 z 07.03.1998, str. 29 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 27, Dz. Urz. UE L 284 z 31.10.2003, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 1, t. 4, str. 447, Dz. Urz. UE L 311 z 21.11.2008, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 353 z 28.12.2013, str. 8);
- 2) dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. WE L 327 z 22.12.2000, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 275, Dz. Urz. WE L 331 z 15.12.2001, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 358, Dz. Urz. UE L 81 z 20.03.2008, str. 60, Dz. Urz. UE L 348 z 24.12.2008, str. 84, Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 114, Dz. Urz. UE L 226 z 24.08.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 353 z 28.12.2013, str. 8, Dz. Urz. UE L 311 z 31.10.2014, str. 32 oraz Dz. Urz. UE L 158 z 06.05.2021, str. 23);

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska oraz ustawę z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

- 3) dyrektywę Rady 2013/51/EURATOM z dnia 22 października 2013 r. określającą wymogi dotyczące ochrony zdrowia ludności w odniesieniu do substancji promieniotwórczych w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 296 z 07.11.2013, str. 12);
 - 4) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1).”;
- 2) w art. 1:
- a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Ustawa określa zasady i warunki zbiorowego zaopatrzenia w wodę, w szczególności zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi w całym łańcuchu dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, oraz zbiorowego odprowadzania ścieków, w tym:”,
 - b) w pkt 1:
 - lit. b otrzymuje brzmienie:
„b) tworzenia warunków do zapewnienia ciągłości dostaw i bezpieczeństwa wody oraz niezawodnego odprowadzania i oczyszczania ścieków,”,
 - w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d i e w brzmieniu:
„d) podejmowania działań mających na celu poprawę powszechnego dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,
e) podejmowania działań mających na celu ochronę zdrowia ludzi przed niepożądanymi skutkami wszelkiego zanieczyszczenia wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi przez zapewnienie, aby była ona zdrowa i czysta;”,
 - c) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) wymagania dotyczące stosowania podejścia opartego na ryzyku do bezpieczeństwa wody w całym łańcuchu dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;”;
- 3) po art. 1 dodaje się art. 1a i art. 1b w brzmieniu:
- „Art. 1a. Do statków morskich stanowiących polską własność lub statków morskich o polskiej przynależności, używanych do przewozu pasażerów, odsalających wodę morską i będących dostawcami wody stosuje się odpowiednio przepisy art. 4a–4c, art. 4d

ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, art. 4e ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2, art. 4g–4n, art. 4p ust. 1 pkt 1–8, 11, 12, 14–16 i 18, art. 4q, art. 12, art. 13a i art. 13b oraz przepisy wydane na podstawie art. 13.

Art. 1b. Przepisów ustawy nie stosuje się do:

- 1) naturalnych wód mineralnych spełniających wymagania określone w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2023 r. poz. 1448);
 - 2) wód leczniczych:
 - a) w rozumieniu art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2024 r. poz. 1290 oraz z 2025 r. poz. 769 i 1023),
 - b) dla których warunki i wymagania sanitarne określają przepisy wydane na podstawie art. 36 ust. 5 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1420 i 1572);
 - 3) wód termalnych i solanek w rozumieniu odpowiednio art. 5 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze;
 - 4) wody pochodzącej z indywidualnego źródła, które dostarcza średnio na dobę mniej niż 10 m³ wody lub zaopatruje w wodę mniej niż 50 osób, chyba że dostarczanie tej wody stanowi przedmiot działalności gospodarczej lub ta woda jest dostarczana do budynków użyteczności publicznej lub do budynków zamieszkania zbiorowego, lub do podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze, a ta woda jest przeznaczona do spożycia przez ludzi.”;
- 4) w art. 2:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dostawca wody – podmiot dostarczający wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, w tym przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne oraz podmiot prowadzący hurtową sprzedaż wody;”;
 - b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a–1c w brzmieniu:

„1a) działanie naprawcze – działanie korygujące podjęte w celu wyeliminowania przyczyny niezgodności z wartością parametryczną wykorzystywaną do oceny jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz w celu zapobiegania ponownemu wystąpieniu tej niezgodności;

- 1b) monitoring operacyjny – monitoring zapewniający szybki wgląd w parametry eksploatacyjne i w problemy z jakością wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz umożliwiający szybkie podjęcie zaplanowanych wcześniej działań naprawczych, ustalony przez dostawcę wody i dostosowany do danego systemu zaopatrzenia w wodę, z uwzględnieniem wyników identyfikacji zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych oraz oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę, którego celem jest potwierdzenie skuteczności środków kontroli w zakresie poboru, uzdatniania, magazynowania i dystrybucji wody;
- 1c) monitoring zgodności – monitorowanie parametrów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 oraz ustalonych na podstawie oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę w punkcie zgodności w celu sprawdzenia spełniania wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, realizowane przez dostawców wody i nadzorowane odpowiednio przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej;”,
- c) po pkt 3a dodaje się pkt 3b–3d w brzmieniu:
 - „3b) parametr wskaźnikowy – parametr istotny dla określenia, jak funkcjonują urządzenia wykorzystywane do produkcji i dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, oraz dla oceny jej jakości, mogący pomóc w zidentyfikowaniu nieprawidłowości w uzdatnianiu wody oraz odgrywający istotną rolę w podnoszeniu i utrzymaniu zaufania konsumentów do jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, niemający bezpośredniego wpływu na zdrowie ludzi;
 - 3c) podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze – podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze w rozumieniu art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.³⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 245 z 29.09.2003, str. 4 – Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 614, Dz. Urz. UE L 100 z 08.04.2006, str. 3, Dz. Urz. UE L 179 z 07.07.2007, str. 59, Dz. Urz. WE L 60 z 05.03.2008, str. 17, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz.

- specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 178/2002”;
- 3d) przedsiębiorstwo spożywcze – przedsiębiorstwo spożywcze w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 178/2002;”,
- d) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:
„6a) ryzyko – połączenie prawdopodobieństwa wystąpienia zdarzenia niebezpiecznego oraz dotkliwości jego skutków w przypadku pojawienia się zagrożenia i zdarzenia niebezpiecznego w systemie zaopatrzenia w wodę;”,
- e) po pkt 7 dodaje się pkt 7a–7c w brzmieniu:
„7a) strefa zaopatrzenia – obszar geograficzny, na którym woda przeznaczona do spożycia przez ludzi pochodzi z jednego źródła lub większej ich liczby i na którym jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi jest w przybliżeniu jednolita;
7b) substancja promieniotwórcza – substancję promieniotwórczą w rozumieniu art. 3 pkt 45 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1277, 1897 i 1907);
7c) system zaopatrzenia w wodę – układ współdziałających elementów, których zadaniem jest zaopatrzenie odbiorców w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi przez jej ujmowanie, uzdatnianie, magazynowanie lub dystrybucję, pozostający w gestii jednego dostawcy wody;”,
- f) po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:
„11a) środki kontroli ryzyka – środki prawne, techniczne, finansowe i organizacyjne oraz działania, w tym działania naprawcze, podejmowane w celu zapewnienia ciągłości i niezawodności dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz przeciwdziałania zagrożeniu lub wyeliminowania tego zagrożenia lub zredukowania ryzyka z nim związanego do akceptowalnego poziomu;”,
- g) po pkt 16 dodaje się pkt 16a–16c w brzmieniu:
„16a) wartość parametryczna – wartość parametru jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, powyżej której właściwy organ nadzoru sanitarnego

ocenia, z wyłączeniem parametrów mikrobiologicznych, czy ta niezgodność stanowi zagrożenie, oraz może zobowiązać do jak najszybszego podjęcia niezbędnych działań naprawczych służących przywróceniu jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodnej z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 13;

16b) wartość parametryczna substancji promieniotwórczej – zawartość substancji promieniotwórczej w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi, powyżej której należy ocenić, czy obecność substancji promieniotwórczej w tej wodzie stanowi zagrożenie wymagające działania oraz – w razie konieczności – zobowiązać do podjęcia działań naprawczych służących poprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi do poziomu zgodnego z wymaganiami dotyczącymi ochrony zdrowia ludzi przed promieniowaniem;

16c) wewnętrzny system wodociągowy – system obejmujący przewody wodociągowe wraz z uzbrojeniem i urządzeniami zainstalowane między punktami czerpalnymi używanymi zwykle do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zarówno w obiektach publicznych, jak i prywatnych a siecią wodociągową, na który składa się instalacja wodociągowa oraz przyłącze wodociągowe, pod warunkiem że podlega ono odpowiedzialności odbiorcy usług w zakresie, o którym mowa w art. 5 ust. 2;”,

h) po pkt 17 dodaje się pkt 17a w brzmieniu:

„17a) właściwy organ nadzoru sanitarnego – właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej, nadzorujący system zaopatrzenia w wodę lub wewnętrzny system wodociągowy;”,

i) w pkt 18 lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) wodę w stanie pierwotnym lub po uzdatnieniu, przeznaczoną do picia, wytwarzania, przygotowania żywności lub innych celów gospodarczych zarówno w obiektach publicznych, jak i prywatnych, niezależnie od jej pochodzenia i od tego, czy jest dostarczana z sieci wodociągowej, cystern, w tym również przewoźnych zbiorników, lub rozlewana do butelek lub pojemników,

- b) wodę wykorzystywaną przez przedsiębiorstwo spożywcze do wytworzenia, przetworzenia, konserwowania lub wprowadzania do obrotu produktów lub substancji przeznaczonych do spożycia przez ludzi, z wyłączeniem wody wykorzystywanej przez przedsiębiorstwo spożywcze, której jakość nie może wpływać na bezpieczeństwo środków spożywczych w ich końcowej postaci, oraz pod warunkiem, że podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze spełnia wymagania określone w przepisach rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady WE nr 853/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.⁴⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319);”,
 - j) po pkt 18 dodaje się pkt 18a w brzmieniu:
„18a)woda surowa – wodę w stanie pierwotnym pobieraną z zasobów wodnych na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi;”,
 - k) po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu:
„19a)zagrożenie – czynnik biologiczny, chemiczny, fizyczny lub radiologiczny w wodzie lub inny stan wody, który potencjalnie może mieć szkodliwy wpływ na zdrowie ludzi;”,
 - l) w pkt 21 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 22 w brzmieniu:
„22) zdarzenie niebezpieczne – zdarzenie, które wprowadza zagrożenie do systemu zaopatrzenia w wodę lub nie doprowadza do wyeliminowania tego zagrożenia z tego systemu.”;
- 5) po art. 2 dodaje się art. 2a i art. 2b w brzmieniu:
- „Art. 2a. Ilekroć w ustawie jest mowa o gminie należy przez to rozumieć także związek międzygminny i porozumienie międzygminne.
- Art. 2b. Parametry jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dzielą się na parametry:
- 1) mikrobiologiczne, chemiczne, wskaźnikowe, radiologiczne oraz wynikające z oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę, a także istotne dla oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym;

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 153 z 12.06.2008, str. 42, Dz. Urz. UE L 277 z 18.10.2008, str. 7, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 160 z 12.06.2013, str. 19, Dz. Urz. UE L 222 z 17.08.2016, str. 114 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 3.

- 2) objęte listą obserwacyjną stanowiącą wykaz substancji i związków przyjmowany przez Komisję Europejską w drodze aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 13 ust. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.”;
- 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu:

„Rozdział 1a

Zasady bezpieczeństwa zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi

Art. 4a. 1. Woda przeznaczona do spożycia przez ludzi jest zdrowa i czysta, jeżeli:

- 1) jest wolna od wszelkich mikroorganizmów i pasożytów oraz wszelkich substancji w ilościach lub w stężeniach, które stanowią potencjalne niebezpieczeństwo dla zdrowia ludzi;
- 2) spełnia minimalne wymagania określone dla parametrów mikrobiologicznych, chemicznych oraz istotnych dla oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
- 3) zastosowano wszelkie inne środki niezbędne do zapewnienia jakości i bezpieczeństwa tej wody, w tym związane z zapewnieniem parametrów jakości tej wody w punkcie zgodności, przeprowadzeniem oceny ryzyka, zapewnieniem stosowania materiałów lub wyrobów do kontaktu z tą wodą oraz chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z tą wodą spełniających wymagania określone w odrębnych przepisach, stałym monitorowaniem jakości tej wody oraz podejmowaniem działań naprawczych.

2. Dostawca wody podejmuje wszelkie działania, aby woda przeznaczona do spożycia przez ludzi spełniała wymagania określone w ust. 1 oraz określone dla parametrów wskaźnikowych, a każdy przypadek niezgodności z wartością parametryczną określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 13 niezwłocznie analizuje w celu określenia przyczyny tej niezgodności.

3. Środki kontroli ryzyka nie mogą mieć skutku w postaci bezpośredniego lub pośredniego pozwolenia na pogorszenie obecnej jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi albo na jakikolwiek wzrost zanieczyszczenia wód wykorzystywanych do produkcji tej wody.

Art. 4b. Woda przeznaczona do spożycia przez ludzi spełnia wymagania dotyczące jakości wody do spożycia przez ludzi określone w przepisach wydanych na podstawie

art. 13 oraz jeżeli wymaga tego ochrona zdrowia w przypadkach określonych w art. 4g ust. 12.

Art. 4c. 1. Wartości parametryczne określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 są przestrzegane w przypadku wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi:

- 1) dostarczanej z sieci wodociągowej w obiektach budowlanych lub w sieci, lub w miejscu świadczenia usługi – w punkcie, w którym ta woda wypływa z punktów czerpalnych używanych zwykle do jej poboru,
 - 2) dostarczanej z cystern, w tym również przewoźnych zbiorników – w punkcie, w którym ta woda wypływa z tych cystern, w tym również z tych przewoźnych zbiorników,
 - 3) rozlewanej do butelek lub pojemników – w punkcie, w którym ta woda jest rozlewana do tych butelek lub pojemników,
 - 4) wykorzystywanej w przedsiębiorstwie spożywczym – w punkcie, w którym ta woda jest wykorzystywana w tym przedsiębiorstwie
- zwanych dalej „punktami zgodności”.

2. Punkt zgodności w przypadku wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostarczanej z sieci wodociągowej może być ustalony przez dostawcę wody w porozumieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego, w strefie zaopatrzenia lub zakładzie uzdatniania, jeżeli dostawca wody wykaże, że nie powoduje to niekorzystnej zmiany mierzonej wartości parametrów w procesie dystrybucji tej wody.

3. W przypadku wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostarczanej z sieci wodociągowej uznaje się, że dostawca wody spełnia wymagania dotyczące dostaw tej wody bezpiecznej dla zdrowia, jeżeli można ustalić, że niezgodność z wartością parametryczną wynika z wewnętrznego systemu wodociągowego lub jego utrzymania, niezależnie od obowiązków, o których mowa w art. 4i–4k, w odniesieniu do obiektów priorytetowych.

4. Dostawca wody jest obowiązany do eksploatacji systemu zaopatrzenia w wodę w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami, normami i standardami, gwarantującymi bezpieczny stan techniczny i higieniczny urządzeń wodociągowych.

Art. 4d. 1. W całym łańcuchu zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, od obszaru zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, przez jej uzdatnianie, magazynowanie i

dystrybucję do punktu zgodności stosuje się podejście oparte na ryzyku obejmujące następujące elementy:

- 1) ocenę ryzyka i zarządzanie ryzykiem w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 2) ocenę ryzyka i zarządzanie ryzykiem w systemie zaopatrzenia w wodę;
- 3) ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym.

2. Dostawca wody lub właściciel lub zarządca budynku, w uzgodnieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego, może dostosować wdrażanie podejścia opartego na ryzyku w systemie zaopatrzenia w wodę oraz ryzyku w wewnętrznym systemie wodociągowym, w przypadku gdy występują szczególne ograniczenia wynikające z warunków geograficznych, takich jak oddalenie od strefy zaopatrzenia lub ograniczona dostępność do tej strefy.

Art. 4e. 1. Dostawca wody dokonuje:

- 1) oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 2) oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę.

2. Dostawca wody dokonuje udokumentowanych przeglądów ocen ryzyka, o których mowa w ust. 1, w regularnych odstępach czasu wynikających z samych ocen, nie dłuższych niż 6 lat, i w razie potrzeby – ich aktualizacji.

3. Oceny ryzyka, o których mowa w ust. 1, lub udokumentowane przeglądy ocen ryzyka i w razie potrzeby ich aktualizacje, o których mowa w ust. 2, przeprowadza na podstawie obowiązujących norm dotyczących bezpieczeństwa zaopatrzenia w wodę powołany przez dostawcę wody wielodyscyplinarny zespół, w skład którego wchodzi:

- 1) przynajmniej jedna osoba, która ukończyła studia:
 - a) zakończone uzyskaniem tytułu zawodowego magistra, magistra inżyniera lub inżyniera w zakresie instalacji sanitarnych, inżynierii środowiska, ochrony środowiska, technologii wody lub higieny wody albo
 - b) inne niż wymienione w lit. a oraz studia podyplomowe, których program uwzględnia zagadnienia związane z uzdatnianiem wody, technologią wody, higieną wody, instalacjami sanitarnymi lub bezpieczeństwem wody;
- 2) przynajmniej jedna osoba, która posiada:

- a) przynajmniej trzyletnie doświadczenie w zakresie budowy, montażu, obsługi, eksploatacji, modernizacji lub projektowania instalacji sanitarnych lub nadzoru nad jakością, higieną lub bezpieczeństwem wody albo
- b) uprawnienia budowlane, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418).

Art. 4f. 1. Ocena ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub jej aktualizacja uwzględnia:

- 1) identyfikację znaczących oddziaływań antropogenicznych oraz ocenę ich wpływu na stan wód powierzchniowych i wód podziemnych, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
- 2) wyniki monitoringu wód służącego dokonaniu oceny stanu wód powierzchniowych i stanu wód podziemnych, o których mowa w art. 349 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
- 3) wyniki badań parametrów objętych listą obserwacyjną, o których mowa w art. 2b pkt 2;
- 4) w przypadku jednolitej części wód powierzchniowych – ocenę, czy wody powierzchniowe odpowiadają wymaganiom, jakim powinny odpowiadać wody powierzchniowe wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
- 5) analizę ryzyka, o której mowa w art. 133 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
- 6) informacje o ustanowieniu strefy ochronnej, o której mowa w art. 133 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, lub obszaru ochronnego, o którym mowa w art. 139 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

2. Z dokonanej oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o których mowa w ust. 1, sporządza się raport podsumowujący, uwzględniający przynajmniej:

- 1) dane identyfikujące dostawcę wody:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby,
 - b) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile taki numer posiada,
 - c) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki numer posiada,

- d) oznaczenie strefy zaopatrzenia wraz z ujęciami wody wykorzystywanymi do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 2) charakterystykę obszaru zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, obejmującą:
 - a) oznaczenie i identyfikację obszaru zasilania ujęcia tej wody,
 - b) granicę strefy ochronnej, o której mowa w art. 133 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, w przypadku gdy ta strefa została ustanowiona,
 - c) współrzędne geograficzne wszystkich ujęć wody wykorzystywanych do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w obszarze zasilania ujęcia tej wody,
 - d) informacje o wykorzystaniu gruntów, dopływie wody i procesach odnawiania zasobów wody w obszarze zasilania ujęcia tej wody;
- 3) wykaz zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wraz z oceną ryzyka, jakie mogłyby stwarzać dla jakości tej wody, uwzględniającą analizę potencjalnego ryzyka pogorszenia jakości tej wody w stopniu zagrażającym zdrowiu ludzi, określonych na podstawie identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych oraz oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i wód podziemnych, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
- 4) podsumowanie:
 - a) wyników monitoringu wód służącego dokonaniu oceny stanu wód powierzchniowych i stanu wód podziemnych, o których mowa w art. 349 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne,
 - b) wyników badań parametrów objętych listą obserwacyjną, o których mowa w art. 2b pkt 2,
 - c) w przypadku jednolitej części wód powierzchniowych – oceny, czy wody powierzchniowe odpowiadają wymaganiom, jakim powinny odpowiadać wody powierzchniowe wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;

- 5) propozycję środków kontroli ryzyka, które należy uznać za istotne w związku z wykazem zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych oraz oceną ryzyka, o których mowa w pkt 3, oraz wyniki monitoringu i badań oraz ocenę, o których mowa w pkt 4.

3. Dostawca wody, który prowadzi monitoring w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz monitoring wody surowej, informuje właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz właściwy organ nadzoru sanitarnego o zaobserwowanych tendencjach i nietypowych liczbach lub stężeniach monitorowanych parametrów lub substancji, które mogą mieć wpływ na proces uzdatniania wody.

4. Dostawca wody przekazuje raport podsumowujący, o którym mowa w ust. 2, właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz właściwemu organowi nadzoru sanitarnego w terminie 30 dni od dnia dokonania oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o których mowa w ust. 1.

5. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie korzysta z informacji, o których mowa w ust. 3, przy opracowaniu identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych oraz oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i wód podziemnych, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, na podstawie której są opracowywane programy monitoringu wód, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

6. Jeżeli w ocenie ryzyka, o której mowa w ust. 1, zidentyfikowano ryzyko, właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie stosuje, po konsultacji z dostawcą wody, działania zapobiegające ryzyku lub służące jego kontroli, polegające na ustaleniu przyczyn i skutków zanieczyszczenia wody, które stwarzają to ryzyko, w szczególności w ramach kontroli gospodarowania wodami, o której mowa w art. 334 pkt 1–7 i 9–13 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

7. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie stosuje działania, o których mowa w ust. 6, w uzupełnieniu do działań ujętych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, o których mowa w art. 318 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, i

informuje o ich stosowaniu Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

8. Jeżeli jest to konieczne do zapobiegania ryzyku lub służy jego kontroli, Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie umieszcza działania, o których mowa w ust. 6, w projekcie aktualizacji planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, o której mowa w art. 318 ust. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

9. Jeżeli jest to konieczne do zapobiegania ryzyku lub do jego kontroli, właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, po konsultacji z dostawcą wody, identyfikuje podmioty odpowiedzialne za zanieczyszczenie wody, które stwarza ryzyko, o którym mowa w ust. 6.

10. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie informuje:

- 1) podmiot odpowiedzialny za zanieczyszczenie wody, o którym mowa w ust. 9,
 - 2) właściwego ze względu na miejsce występowania ryzyka wójta (burmistrza, prezydenta miasta),
 - 3) właściwego ze względu na miejsce występowania ryzyka wojewodę
- o ryzyku, o którym mowa w ust. 6, w celu podjęcia działań zapobiegających ryzyku lub służących jego kontroli.

11. Podmioty i organy, o których mowa w ust. 10, stosują działania zapobiegające ryzyku lub służące jego kontroli – każdy w zakresie swojej właściwości.

12. Podmioty i organy, o których mowa w ust. 10, informują właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie o podjętych działaniach, o których mowa w ust. 11.

13. W przypadku wojewody działania, o których mowa w ust. 11, obejmują w szczególności dokonanie oceny potrzeby ustanowienia strefy ochronnej obejmującej teren ochrony bezpośredniej i teren ochrony pośredniej, o której mowa w art. 133 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

14. Jeżeli działania, o których mowa w ust. 6 i 11, nie są wystarczające do zapobiegania ryzyku lub nie służą jego kontroli, właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie informuje organy właściwe w sprawach pozwoleń wodnoprawnych oraz organy właściwe w sprawach pozwoleń zintegrowanych o konieczności dokonania dodatkowego przeglądu udzielonych odpowiednio pozwoleń wodnoprawnych lub pozwoleń zintegrowanych,

wskazując ryzyko, o którym mowa w ust. 6, oraz przekazując informacje o zidentyfikowanych podmiotach odpowiedzialnych za zanieczyszczenie wody, które stwarza ryzyko, o których mowa w ust. 9.

15. Organy właściwe w sprawach pozwoleń wodnoprawnych oraz organy właściwe w sprawach pozwoleń zintegrowanych przekazują właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie wyniki dodatkowego przeglądu pozwoleń wodnoprawnych albo pozwoleń zintegrowanych, o którym mowa w ust. 14, w terminie 6 miesięcy od dnia przekazania informacji, o których mowa w ust. 14, wskazując odpowiednio pozwolenia wodnoprawne lub pozwolenia zintegrowane, które powinny zostać cofnięte lub ograniczone w celu zapobiegania ryzyku lub jego kontroli.

16. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przeprowadza przegląd skuteczności działań, o których mowa w ust. 6, 9, 11 oraz 13–15, nie rzadziej niż raz na rok.

Art. 4g. 1. Ocena ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę lub jej aktualizacja:

- 1) uwzględnia wyniki oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, a w przypadku zakupu wody od podmiotu prowadzącego hurtową sprzedaż wody – także ocenę ryzyka dokonaną przez tego dostawcę wody w systemie zaopatrzenia w wodę;
- 2) zawiera charakterystykę systemu zaopatrzenia w wodę;
- 3) identyfikuje zagrożenia i zdarzenia niebezpieczne w odniesieniu do parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o których mowa w art. 2b, oraz zawiera ocenę ryzyka, jakie mogłyby one stwarzać dla zdrowia ludzi w związku z korzystaniem z tej wody, z uwzględnieniem ryzyka wynikającego ze zmiany klimatu, wycieków wody i nieszczelności rur.

2. Z dokonanej oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o których mowa w ust. 1, sporządza się raport podsumowujący, uwzględniający przynajmniej:

- 1) dane identyfikujące dostawcę wody:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby,
 - b) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile taki numer posiada,

- c) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki numer posiada,
 - d) oznaczenie systemu zaopatrzenia w wodę;
- 2) charakterystykę systemu zaopatrzenia w wodę, obejmującą:
- a) opis urządzeń i technologii stosowanych do ujmowania, uzdatniania, magazynowania lub dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,
 - b) wykaz punktów zgodności, w których są pobierane próbki do badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, zwane dalej „próbkami do badań jakości wody”, lub punktów, o których mowa w art. 4p ust. 2 pkt 2,
 - c) informację o odbiorcach usług lub hurtowych odbiorcach wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,
 - d) ogólną charakterystykę jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostarczanej odbiorcom usług lub hurtowym odbiorcom tej wody,
 - e) informację o ilości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi produkowanej i sprzedawanej odbiorcom usług lub hurtowym odbiorcom tej wody za okres 12 miesięcy poprzedzających dokonanie oceny ryzyka lub jej aktualizacji;
- 3) wykaz zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych w systemie zaopatrzenia w wodę wraz z identyfikacją ryzyka, które mogłyby wpłynąć negatywnie na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, oraz informację o planowanych środkach kontroli ryzyka.

3. Dostawca wody informuje właściwy organ nadzoru sanitarnego o zidentyfikowanym ryzyku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.

4. Na podstawie wyników oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o których mowa w ust. 1, dostawca wody:

- 1) prowadzi monitoring operacyjny dostosowany do danego systemu zaopatrzenia w wodę;
- 2) stosuje odpowiednie środki kontroli ryzyka;
- 3) w przypadku stosowania dezynfekcji wody zapewnia, aby:
 - a) skuteczność zastosowanej dezynfekcji była walidowana oraz
 - b) wszelkie zanieczyszczenia wywołane ubocznymi produktami dezynfekcji były utrzymywane na jak najniższym poziomie, z zachowaniem skuteczności tej dezynfekcji;
- 4) w procesie uzdatniania wody zapewnia, aby:

- a) wszelkie zanieczyszczenia chemikaliami do uzdatniania wody były utrzymywane na jak najniższym poziomie oraz
 - b) wszelkie chemikalia do uzdatniania wody pozostające w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi nie zagrażały spełnieniu przez tę wodę wymagań określonych w art. 4a;
- 5) weryfikuje, czy stosowane w systemie zaopatrzenia w wodę materiały lub wyroby do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz chemikalia do uzdatniania wody i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniają wymagania, o których mowa w rozdziale 3b ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

5. Jeżeli odpowiednio właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej stwierdzi, że nie wpłynie to negatywnie na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, na podstawie dokonanej przez dostawcę wody oceny ryzyka, o której mowa w ust. 1, na wniosek tego dostawcy wody, wyraża zgodę na zmniejszenie minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) miejsce i częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody zostały ustalone w odniesieniu do pochodzenia parametru oraz zmienności jego stężenia, w tym długofalowej tendencji zmian, z uwzględnieniem art. 4c ust. 1 i 2;
- 2) wszystkie wyniki uzyskane z próbek do badań jakości wody pobieranych w regularnych odstępach czasu przez okres co najmniej 3 lat w punktach pobierania próbek do badań jakości wody reprezentatywnych dla całej strefy zaopatrzenia wynosiły mniej niż 60 % wartości parametrycznej;
- 3) w tej ocenie ryzyka potwierdzono, że żaden czynnik dający się racjonalnie przewidzieć nie może spowodować pogorszenia jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

6. Jeżeli odpowiednio właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej stwierdzi, że nie wpłynie to negatywnie na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, na podstawie dokonanej przez dostawcę wody oceny ryzyka, o której mowa w ust. 1, na wniosek tego dostawcy wody, wyraża zgodę na usunięcie

parametru z wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) miejsce i częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody zostały ustalone w odniesieniu do pochodzenia parametru oraz zmienności jego stężenia, w tym długofalowej tendencji zmian, z uwzględnieniem art. 4c ust. 1 i 2;
- 2) wszystkie wyniki uzyskane z próbek do badań jakości wody pobieranych w regularnych odstępach czasu przez okres co najmniej 3 lat w punktach pobierania próbek do badań jakości wody reprezentatywnych dla całej strefy zaopatrzenia wynosiły mniej niż 30 % wartości parametrycznej;
- 3) usunięcie tego parametru opiera się na wynikach tej oceny ryzyka, która uwzględnia wyniki monitorowania źródeł wody oraz potwierdza, że zdrowie ludzi jest chronione przed szkodliwymi skutkami jakiegokolwiek zanieczyszczenia wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 4) w tej ocenie ryzyka potwierdzono, że żaden czynnik dający się racjonalnie przewidzieć nie może spowodować pogorszenia jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

7. Minimalna częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody dla parametru *Escherichia coli* oraz enterokoki jelitowe nie może zostać zmniejszona poniżej częstotliwości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

8. Weryfikacja odpowiednio zmniejszenia minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub usunięcia parametru z wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, poparta wynikami badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonanymi przez dostawcę wody, odbywa się nie rzadziej niż raz na 6 lat, po akceptacji zakresu tej weryfikacji przez odpowiednio właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej.

9. Wniosek o wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 5 albo 6, lub akceptacji, o której mowa w ust. 8, dostawca wody przedkłada właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu za pośrednictwem właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego, który weryfikuje czy są spełnione warunki określone odpowiednio w ust. 5 lub 6 lub czy proponowany przez

dostawcę wody zakres weryfikacji, o której mowa w ust. 8, pozwala na wyrażenie akceptacji, o której mowa w ust. 8.

10. Odpowiednio właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej:

- 1) informuje wnioskodawcę o wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 5 albo 6, lub akceptacji, o której mowa w ust. 8, albo
- 2) odmawia, w drodze decyzji, wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 5 albo 6, w przypadku niespełnienia warunków, o których mowa odpowiednio w ust. 5 albo 6;
- 3) odmawia, w drodze decyzji, akceptacji zakresu weryfikacji, o której mowa w ust. 8, gdy ten zakres nie pozwala na ocenę wpływu odpowiednio zmniejszenia minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub usunięcia parametru z wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 4) cofa, w drodze decyzji, zgodę, o której mowa w ust. 5 albo 6, albo zmienia jej zakres, w przypadku gdy weryfikacja, o której mowa w ust. 8, wskazuje na ryzyko negatywnego wpływu odpowiednio zmniejszenia minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub usunięcia parametru z wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

11. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny niezwłocznie informuje właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego o wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 5 albo 6, lub akceptacji, o której mowa w ust. 8, albo o wydaniu decyzji, o których mowa w ust. 10 pkt 2–4.

12. Dostawca wody jest obowiązany odpowiednio zwiększyć częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub dodać parametr do wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 w przypadku wystąpienia następujących przesłanek:

- 1) odpowiednio częstotliwość lub wykaz parametrów określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 nie są wystarczające do zapewnienia, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi dostarczana konsumentom albo hurtowemu odbiorcy wody spełnia wymagania określone w tych przepisach lub

- 2) niezbędne jest przeprowadzenie dodatkowego monitorowania na zasadzie jednostkowych przypadków w odniesieniu do substancji i mikroorganizmów, dla których nie ustalono wartości parametrycznej w przepisach wydanych na podstawie art. 13, jeżeli istnieje powód do podejrzeń, że mogą one być obecne w ilościach lub liczbie stwarzającej potencjalne niebezpieczeństwo dla zdrowia ludzi, lub
- 3) niezbędne jest sprawdzenie, czy podjęte środki kontroli ryzyka zapewniają, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi w punkcie poboru próbek do badań jakości wody jest zdrowa i czysta, lub
- 4) wdrożenia w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi środków mających na celu zminimalizowanie potrzeby uzdatniania wody.

13. Dostawca wody przekazuje właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu w terminie 30 dni od dnia dokonania oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o których mowa w ust. 1, informację o:

- 1) zwiększeniu częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru wraz ze wskazaniem tego parametru oraz tej częstotliwości;
- 2) dodaniu parametru do wykazu parametrów podlegających monitorowaniu wraz ze wskazaniem tego parametru oraz częstotliwości jego badania;
- 3) przesłankach uzasadniających odpowiednio zwiększenie częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub dodanie parametru do wykazu parametrów podlegających monitorowaniu określonych w ust. 12;
- 4) strefie zaopatrzenia i punktach pobierania próbek do badań jakości wody, dla których podjęto działania określone odpowiednio w pkt 1 lub 2.

14. W przypadku gdy dostawcą wody jest jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, informację, o której mowa w ust. 13, ten dostawca lub dowódca jednostki odpowiedzialny za to miejsce przekazują wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w terminie określonym w ust. 13.

15. Właściwy organ nadzoru sanitarnego, biorąc pod uwagę poziom oszacowanego ryzyka, może, w drodze decyzji, nałożyć na dostawcę wody obowiązek zwiększenia częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody.

16. Przepisów ust. 1–15 nie stosuje się do dostawców wody, którzy dostarczają wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi nie więcej niż 500 osobom lub w ilości mniejszej niż średnio 100 m³ na dobę, pod warunkiem monitorowania przez tych dostawców wody jakości tej wody zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 13.

Art. 4h. 1. Dostawca wody przekazuje:

- 1) właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu nadzorującemu dostawcę wody realizującego dostawy wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4e ust. 1 pkt 1, lub po dokonaniu przeglądu oceny ryzyka, o którym mowa w art. 4e ust. 2, informację o braku jej aktualizacji, co 6 lat, w terminie do dnia 31 grudnia;
- 2) państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu nadzorującemu dostawcę wody w systemie zaopatrzenia w wodę ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4e ust. 1 pkt 2, lub po dokonaniu przeglądu oceny ryzyka, o którym mowa w art. 4e ust. 2, informację o braku jej aktualizacji, co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca;
- 3) właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu nadzorującemu dostawcę wody w systemie zaopatrzenia w wodę aktualizacje ocen ryzyka, o których mowa w art. 4e ust. 2, w terminie 30 dni od dnia ich dokonania.

2. W przypadku gdy dostawcą wody jest jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4e ust. 1, informację o braku aktualizacji lub aktualizację tej oceny, ten dostawca lub dowódca jednostki odpowiedzialny za to miejsce przekazują wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w terminach określonych odpowiednio w ust. 1.

3. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje Prezesowi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oceny ryzyka, o których mowa w art. 4e ust. 1 pkt 1, lub ich aktualizacje, o których mowa w art. 4e ust. 2, oraz wykaz działań

zapobiegających ryzyku lub służących jego kontroli, o których mowa w art. 4f ust. 6, co 6 lat, w terminie do dnia 30 kwietnia.

4. Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie tworzy zbiór danych zawierających informacje z ocen ryzyka, o których mowa w art. 4e ust. 1 pkt 1, lub ich aktualizacji, o których mowa w art. 4e ust. 2, oraz informacje o działaniach zapobiegających ryzyku lub służących jego kontroli, o których mowa w art. 4f ust. 6, i zapewnia dostęp do nich Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób, co 6 lat, w terminie do dnia 12 lipca.

Art. 4i. 1. Właściciel lub zarządca budynku dokonuje oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, którą sporządza się w formie pisemnej, w postaci papierowej opatrzonej podpisem własnoręcznym lub w postaci elektronicznej opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

2. Właściciel lub zarządca budynku dokonuje przeglądu i w razie potrzeby aktualizacji oceny ryzyka, o której mowa w ust. 1, nie rzadziej niż co 6 lat. Do aktualizacji tej oceny stosuje się przepis ust. 1.

3. Ocena ryzyka, o której mowa w ust. 1, i jej aktualizacja, o której mowa w ust. 2, obejmują ogólną analizę potencjalnych ryzyk związanych z wewnętrznym systemem wodociągowym oraz z powiązanymi z nim materiałami lub wyrobami do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi, a także ustalenie, czy te potencjalne ryzyka mają wpływ na jakość tej wody w punktach czerpalnych używanych zwykle do jej poboru.

4. Jeżeli z ogólnej analizy potencjalnych ryzyk związanych z wewnętrznym systemem wodociągowym oraz z powiązanymi z nim materiałami lub wyrobami do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi wynika, że ołów nie stanowi potencjalnego ryzyka wpływającego na jakość tej wody w punkcie czerpalnym używanym zwykle do jej poboru, odstępuje się od badania ołowiu w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

5. Jeżeli z ogólnej analizy potencjalnych ryzyk związanych z wewnętrznym systemem wodociągowym oraz z powiązanymi z nim materiałami lub wyrobami do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi wynika, że ołów stanowi potencjalne ryzyko wpływające na jakość tej wody w punkcie czerpalnym używanym zwykle do jej poboru, właściciel lub zarządca budynku w uzgodnieniu z właściwym

organem nadzoru sanitarnego ustala częstotliwość badania ołowiu, uwzględniając weryfikację podejmowanych przez właściciela lub zarządcę budynku działań mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartością parametryczną ołowiu określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

6. W przypadku obiektu innego niż wymieniony w art. 4j ust. 2, dla którego w ocenie ryzyka, o której mowa w ust. 1, lub jej aktualizacji, o której mowa w ust. 2, zdefiniowano ryzyko dla jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i dla zdrowia ludzi wskazujące na konieczność monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu, właściciel lub zarządca budynku wykonuje badania w kierunku bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub badania stężenia ołowiu, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

7. Właściciel lub zarządca budynku przechowuje ocenę ryzyka, o której mowa w ust. 1, i jej aktualizację, o której mowa w ust. 2, przez co najmniej 12 lat od dnia ich dokonania, a w przypadku, o którym mowa w ust. 6, przez okres dłuższy – do dnia dokonania aktualizacji oceny ryzyka.

8. Właściciel lub zarządca budynku z dokonanej oceny ryzyka, o której mowa w ust. 1, lub jej aktualizacji, o której mowa w ust. 2, sporządza raport podsumowujący, uwzględniający przynajmniej:

- 1) dane identyfikujące właściciela lub zarządcę budynku:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby,
 - b) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile taki numer posiada,
 - c) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki numer posiada,
 - d) nazwę i adres wewnętrznego systemu wodociągowego;
- 2) aktualny opis wewnętrznego systemu wodociągowego zawierający:
 - a) krótki opis oraz schemat wewnętrznego systemu wodociągowego,
 - b) opis parametrów technicznych, w tym rodzaj urządzenia do przygotowania ciepłej wody użytkowej, występowanie przewodów do ciepłej wody użytkowej o objętości większej niż 3 litry poza obiegami cyrkulacyjnymi, temperaturę wody zimnej w najdalej położonym punkcie czerpalnym od miejsca zasilania instalacji w wodę, temperaturę ciepłej wody użytkowej w najdalej położonym

- punkcie czerpalnym od urządzenia do przygotowania ciepłej wody użytkowej i temperaturę wody cyrkulacyjnej w miejscu podłączenia przewodu cyrkulacyjnego do urządzenia do podgrzewania ciepłej wody użytkowej,
- c) charakterystykę materiałów lub wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi w wewnętrznym systemie wodociągowym,
 - d) opis grup użytkowników i przeznaczenia wody w budynku,
 - e) mapę istniejących lub proponowanych punktów poboru próbek do badań jakości wody, w razie potrzeby wraz z wyjaśnieniem,
 - f) wyniki badań wody wykonanych w latach poprzedzających dokonanie oceny ryzyka lub wykonanych na potrzeby dokonanej oceny ryzyka,
 - g) ogólną charakterystykę jakości wody dostarczanej do wewnętrznego systemu wodociągowego oraz wskazanie sposobu zaopatrzenia w tę wodę;
- 3) informacje dotyczące środków kontroli ryzyka dla każdego zidentyfikowanego zagrożenia i zdarzenia niebezpiecznego.

9. Przepisów ust. 1–8 nie stosuje się do budynków mieszkalnych jednorodzinnych oraz do budynków w zabudowie jednorodzinnej.

Art. 4j. 1. Obiektem priorytetowym jest niemieszkalny obiekt, w którym więcej niż 50 osób dziennie jest narażonych na ryzyko związane z wodą, w szczególności budynek użyteczności publicznej lub budynek przeznaczony do okresowego pobytu ludzi, zwany dalej „obiektem priorytetowym”.

2. Ocena ryzyka, o której mowa w art. 4i ust. 1, a także jej aktualizacja, o której mowa w art. 4i ust. 2, obejmuje również badania:

- 1) w kierunku bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13, z częstotliwością określoną w tych przepisach, w obiektach priorytetowych, do których zalicza się:
 - a) obiekty użytkowane przez podmioty wykonujące działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne:
 - szpitalne,
 - inne niż świadczenia szpitalne, takie jak świadczenia opiekuńcze, pielęgnacyjne, paliatywne, hospicyjne, świadczenia z zakresu opieki długoterminowej, rehabilitacji leczniczej, leczenia uzależnień, psychiatrycznej opieki zdrowotnej oraz leczenia uzdrowiskowego,

- b) obiekty przeznaczone do okresowego pobytu ludzi:
 - czynne sezonowo lub związane z turystyką, takie jak hotele, motele, pensjonaty, ośrodki turystyczno-wczasowe lub kempingi,
 - zakłady karne lub areszty śledcze,
 - domy rencistów,
 - c) budynki użyteczności publicznej, w których podczas użytkowania wewnętrznych systemów wodociągowych lub związanych z nimi urządzeń jest wytwarzany aerozol wodny;
- 2) stężenia ołowiu w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13, w obiektach priorytetowych, do których zalicza się:
- a) obiekty użytkowane przez podmioty wykonujące działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne przeznaczone dla kobiet ciężarnych lub dzieci w wieku do lat 6,
 - b) domy dla matek z małoletnimi dziećmi lub kobiet w ciąży,
 - c) placówki opiekuńczo-wychowawcze lub placówki oświatowe, w których przebywają dzieci w wieku do lat 6.

Art. 4k. 1. W przypadku gdy wartość parametryczna bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartość parametryczna ołowiu określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 nie są dotrzymane w wewnętrznym systemie wodociągowym, właściciel lub zarządca budynku podejmuje działania mające na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z odpowiednią wartością parametryczną określoną w tych przepisach.

2. Właściciel lub zarządca budynku monitorujący parametry istotne dla oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym przekazuje właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu, lub państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu sprawozdania z badań, o których mowa w art. 4j ust. 2, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściciel lub zarządca budynku informuje państwowego powiatowego lub państwowego granicznego, lub państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego o podejmowanych działaniach, o których mowa w ust. 1, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

4. Informacja, o której mowa w ust. 3, obejmuje co najmniej ustalenie przyczyny występowania nieprawidłowości, a także opis działań mających na celu wyeliminowanie

lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z odpowiednią wartością parametryczną określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ze wskazaniem terminów realizacji i sposobu weryfikacji skuteczności tych działań.

5. Właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny, lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z obowiązku realizacji działań, o których mowa w ust. 1, a po zakończeniu realizacji tych działań wykonuje, na koszt właściciela lub zarządcy budynku, kontrolne badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

6. W przypadku gdy dostawcą wody jest jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, właściciel lub zarządca budynku monitorujący parametry istotne dla oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym przekazuje wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej sprawozdania z badań, o których mowa w art. 4j ust. 2, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13. Wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z obowiązku realizacji działań, o których mowa w ust. 1, a po zakończeniu realizacji tych działań wykonuje kontrolne badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

Art. 4l. 1. Ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym lub jej przegląd i w razie potrzeby aktualizację przeprowadza osoba, która:

- 1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub za przestępstwo skarbowe;
- 3) posiada co najmniej trzyletnie doświadczenie w zakresie budowy, montażu, obsługi, eksploatacji, modernizacji lub projektowania instalacji sanitarnych lub nadzoru nad jakością, higieną lub bezpieczeństwem wody albo uprawnienia budowlane, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane;
- 4) posiada wydane przez jednostkę szkolącą, o której mowa w ust. 2, zaświadczenie o ukończeniu szkolenia w zakresie ryzyk związanych z zagrożeniami mającymi

związek z wewnętrznym systemem wodociągowym oraz z powiązanymi z nim materiałami lub wyrobami do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi, zawierające:

- a) imię i nazwisko uczestnika szkolenia,
- b) nazwę szkolenia,
- c) nazwę (firmę) jednostki szkolącej oraz adres siedziby,
- d) datę i miejsce wydania zaświadczenia,
- e) datę ważności zaświadczenia,
- f) podpis osoby reprezentującej jednostkę szkolącą.

2. Szkolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, przeprowadza instytut badawczy lub międzynarodowy instytut naukowy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk, lub uczelnia, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.⁵⁾).

3. Ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym lub jej przegląd i w razie potrzeby aktualizację można prowadzić przez okres ważności zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, obejmujący okres 6 lat od dnia jego wydania.

4. Szkolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, obejmuje:

- 1) zakres wiedzy techniczno-sanitarnej dotyczącej wewnętrznego systemu wodociągowego;
- 2) zagrożenia zdrowotne mające związek z wewnętrznym systemem wodociągowym, w tym zagrożenia związane z występowaniem w wodzie bakterii z rodzaju *Legionella* lub ołowiu;
- 3) wpływ materiałów i wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi na bezpieczeństwo zdrowotne wody;
- 4) podstawy działań zapobiegających występowaniu zagrożeń dla zdrowia ludzi związanych z wodą w wewnętrznym systemie wodociągowym;
- 5) wymagania w zakresie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 6) środki kontroli ryzyka i zarządzania w celu zapobiegania występowaniu w wodzie bakterii z rodzaju *Legionella* lub ołowiu.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 i 1897 oraz z 2025 r. poz. 619, 620, 621 i 622.

5. Szkolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, jest zakończone pisemnym egzaminem obejmującym zakres wiedzy wskazany w ust. 4, składającym się z 40 pytań testowych i dwóch zadań analitycznych lub problemowych, trwającym 120 minut.

6. Egzamin jest przygotowywany, przeprowadzany i oceniany przez komisję egzaminacyjną powołaną przez kierownika jednostki szkolącej.

7. Pozytywny wynik egzaminu uzyskuje zdający, który otrzymał co najmniej 80 % punktów możliwych do uzyskania, przy czym:

- 1) za każdą poprawną odpowiedź na pytanie testowe można otrzymać 1 punkt;
- 2) za każde zadanie analityczne lub problemowe od 0 do 10 punktów.

8. Jeżeli to konieczne, komisja egzaminacyjna podejmuje rozstrzygnięcia zwykłą większością głosów. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego komisji egzaminacyjnej.

9. Komisja egzaminacyjna, w terminie 7 dni od dnia przeprowadzenia egzaminu, sporządza protokół z egzaminu, który zawiera:

- 1) numer protokołu i datę jego sporządzenia;
- 2) imię, nazwisko oraz numer PESEL zdającego, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego jego tożsamość;
- 3) wynik egzaminu;
- 4) informacje o pozytywnym albo negatywnym wyniku egzaminu;
- 5) imiona, nazwiska i podpisy przewodniczącego komisji egzaminacyjnej i pozostałych członków tej komisji.

10. Szkolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, jest odpłatne.

11. Opłata za szkolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, wynosi nie więcej niż 100 % przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1988 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1631 i 1674 oraz z 2025 r. poz. 718 i 769).

12. Jednostka szkoląca zamieszcza na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej imiona i nazwiska osób, które uzyskały zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, wraz ze wskazaniem daty ważności tego zaświadczenia.

13. Osobie, która uzyskała pozytywny wynik egzaminu, jednostka szkoląca, w terminie 7 dni od dnia sporządzenia protokołu, o którym mowa w ust. 9, wydaje zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, podpisane przez kierownika tej jednostki.

14. Osobie, która uzyskała negatywny wynik egzaminu, jednostka szkoląca umożliwia ponowne jednokrotne przystąpienie do egzaminu na zasadach określonych w ust. 5–9 bez konieczności powtórzenia szkolenia w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia przeprowadzenia poprzedniego egzaminu.

15. Jednostka szkoląca zapewnia bezpieczeństwo przetwarzanych danych, informacji oraz dokumentów, które otrzymała w związku z przeprowadzaniem szkolenia, zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.

16. Jednostka szkoląca w celu przeprowadzania szkolenia i realizacji zadania określonego w ust. 12 przetwarza dane osobowe i jest administratorem tych danych.

17. Dane osobowe, o których mowa w ust. 16, przechowuje się przez 10 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały pozyskane.

18. Dane osobowe, o których mowa w ust. 16, jednostka szkoląca przetwarza w sposób zapewniający ich odpowiednie bezpieczeństwo, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych.

Art. 4m. 1. W celu zmniejszenia ryzyka związanego z wewnętrznym systemem wodociągowym:

- 1) prowadzi się działania informacyjne mające na celu zachęcanie właścicieli lub zarządców budynków do dokonywania oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym;
- 2) informuje się konsumentów wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i właścicieli lub zarządców budynków o środkach mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności tej wody z wartościami parametrycznymi w wewnętrznym systemie wodociągowym;
- 3) udziela się konsumentom, o których mowa w pkt 2, porad dotyczących warunków konsumpcji i wykorzystania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz dotyczących sposobów postępowania pozwalających uniknąć ponownego wystąpienia ryzyka;

- 4) prowadzi się szkolenia w zakresie zagrożeń związanych z wewnętrznymi systemami wodociągowymi, w tym wpływem materiałów lub wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi, w szczególności dla osób zajmujących się wewnętrznymi systemami wodociągowymi oraz montażem materiałów lub wyrobów do kontaktu z tą wodą, których zakres obejmuje:
 - a) problematykę zagrożeń związanych z wewnętrznymi systemami wodociągowymi, w tym zagrożeń związanych z występowaniem w wodzie bakterii z rodzaju *Legionella* lub ołowiu,
 - b) wpływ materiałów lub wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi na bezpieczeństwo tej wody,
 - c) omówienie podstaw działań zapobiegających występowaniu zagrożeń związanych z wewnętrznymi systemami wodociągowymi,
 - d) wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,
 - e) środki kontroli ryzyka i zarządzanie ryzykiem w celu zapobiegania występowaniu ognisk choroby w odniesieniu do bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej;
- 5) zapewnia się skuteczne i proporcjonalne do ryzyka środki kontroli ryzyka i zarządzanie ryzykiem w celu zapobiegania występowaniu ognisk choroby lub wyeliminowania ewentualnych ognisk choroby w odniesieniu do bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej;
- 6) wymienia się elementy zawierające ołów w istniejących wewnętrznych systemach wodociągowych, jeżeli jest to wykonalne ekonomicznie i technicznie.

2. Działania, o których mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1, podejmują organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej ze wsparciem merytorycznym Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego Państwowego Zakładu Higieny – Państwowego Instytutu Badawczego, zwanego dalej „NIZP PZH – PIB”, i osoby, o których mowa w art. 41 ust. 1;
- 2) pkt 2 i 3, podejmują organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
- 3) pkt 4, podejmuje instytut badawczy lub międzynarodowy instytut naukowy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk, lub uczelnia, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce;

- 4) pkt 5, podejmują właściciele lub zarządcy budynków, którzy w szczególnie uzasadnionych przypadkach zasięgają opinii organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub NIZP PZH – PIB;
- 5) pkt 6, podejmują właściciele lub zarządcy budynków.

3. Działania, o których mowa w ust. 1 pkt 5, polegają w szczególności na:

- 1) kontroli temperatury wody w wewnętrznym systemie wodociągowym w punktach wypływu wody i urządzeniach służących do podgrzania wody;
- 2) minimalizacji stagnacji wody w wewnętrznym systemie wodociągowym;
- 3) regularnym płukaniu wewnętrznego systemu wodociągowego;
- 4) regularnym czyszczeniu i konserwacji urządzeń służących do podgrzania wody;
- 5) kontroli stężenia środków dezynfekcyjnych w wewnętrznym systemie wodociągowym, jeżeli dotyczy.

4. W celu zmniejszenia ryzyka związanego z wewnętrznym systemem wodociągowym zainstalowanym na terenie jednostki, podmiotu, urzędu, służby lub innego podmiotu określonego w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, działania, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 5, podejmują organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej.

5. Właściciele lub zarządcy budynków przekazują informacje o podejmowanych działaniach, o których mowa w ust. 1 pkt 6, właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu, co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca.

6. Właściciele lub zarządcy budynków będący podmiotami, o których mowa w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, przekazują informacje o podejmowanych działaniach, o których mowa w ust. 1 pkt 6, wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej, co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca.

7. Organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej przekazują informację o podejmowanych działaniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, 5 i 6, Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego, co 6 lat, w terminie do dnia 31 października.

Art. 4n. 1. Właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego oraz właściciel lub zarządca obiektu innego niż wymieniony w art. 4j ust. 2, dla którego w ocenie ryzyka zdefiniowano ryzyko dla jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i dla

zdrowia ludzi wskazujące na konieczność monitorowania bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub ołowiu, przekazuje właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu:

- 1) co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4i ust. 1, lub po dokonaniu przeglądu oceny ryzyka, o którym mowa w art. 4i ust. 2, informację o braku jej aktualizacji;
- 2) w terminie 30 dni od dnia dokonania aktualizacji, o której mowa w art. 4i ust. 2, zaktualizowaną ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4i ust. 1.

2. Właściciel lub zarządca obiektów, o których mowa w ust. 1, będący podmiotem, o którym mowa w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, albo którego nieruchomości jest użytkowana lub zajęta na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej lub wojsk obcych przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przemieszczających się przez to terytorium, przekazuje wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej:

- 1) co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca, ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4i ust. 1, lub po dokonaniu przeglądu oceny ryzyka, o którym mowa w art. 4i ust. 2, informację o braku jej aktualizacji;
- 2) w terminie 30 dni od dnia dokonania aktualizacji, o której mowa w art. 4i ust. 2, zaktualizowaną ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4i ust. 1.

Art. 4o. Przepisy art. 4d ust. 2, art. 4i ust. 1–5, 7 i 8, art. 4k, art. 4m ust. 1 pkt 1, 2, 5 i 6, ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5, ust. 3–6 oraz art. 4p ust. 4 stosuje się do właściciela lub zarządcy obiektu priorytetowego niebędącego budynkiem.

Art. 4p. 1. Dostawca wody, realizując dostawy wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi inne niż hurtowa sprzedaż wody:

- 1) zapewnia, że jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi jest zgodna z wymaganiami jakości tej wody zgodnie z art. 4a ust. 1 i art. 4b;
- 2) dostarcza wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi do odbiorcy usług zgodną z wymaganiami jakości tej wody określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
- 3) w uzgodnieniu odpowiednio z organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub organami Wojskowej Inspekcji Sanitarnej wyznacza reprezentatywne dla jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi punkty poboru próbek do badań jakości

- wody w ramach monitoringu zgodności, uwzględniając ich równomierne rozłożenie w obszarze sieci wodociągowej, i ustala harmonogram pobierania próbek do badań jakości wody z tych punktów, uwzględniając ich równomierny pobór w okresie roku;
- 4) uczestniczy w realizacji monitoringu zgodności zgodnie z ustalonym harmonogramem, o którym mowa w pkt 3, i wykonuje badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 13 oraz uwzględniając art. 4g ust. 5, 6 i 12;
 - 5) wskazuje laboratorium do wykonywania badań planowanych w harmonogramie, o którym mowa w pkt 3;
 - 6) przekazuje właściwemu organowi nadzoru sanitarnego:
 - a) sprawozdania z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonanych w ramach monitoringu zgodności,
 - b) informacje o niezgodnościach wartości parametrycznych z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonanych w ramach monitoringu zgodności, przyczynach wystąpienia tych niezgodności oraz o podejmowanych działaniach naprawczych,
 - c) informacje o niezgodnościach wartości wytycznych parametrów objętych listą obserwacyjną, o których mowa w art. 2b pkt 2, wraz ze sprawozdaniem z badań jakości wody surowej wykonanych w ramach monitoringu wody surowej, o którym mowa w art. 4f ust. 3
- w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
- 7) dąży do ustalenia przyczyny niezgodności z wartością parametryczną ustaloną dla monitoringu zgodności oraz prowadzi działania naprawcze w przypadku ustalenia, że ta niezgodność nie wynika z wewnętrznego systemu wodociągowego lub jego utrzymania;
 - 8) prowadzi monitoring operacyjny co najmniej w zakresie parametru operacyjnego mętność z częstotliwością określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 13 lub parametru operacyjnego colifagi somatyczne, w przypadku gdy zasadność badania tego parametru wynika z oceny ryzyka, o której mowa w art. 4e ust. 1 pkt 2, lub jej aktualizacji, o której mowa w art. 4e ust. 2;
 - 9) prowadzi monitoring substancji promieniotwórczych w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi;

- 10) bada wodę surową w zakresie i z częstotliwością, które uwzględniają ocenę ryzyka lub jej aktualizację, o których mowa w art. 4f ust. 1, oraz potrzebę zapewnienia skuteczności procesów uzdatniania wody, w przypadku gdy prowadzi monitoring wody surowej, o którym mowa w art. 4f ust. 3, oraz gromadzi i archiwizuje elektronicznie wyniki tych badań przez co najmniej 10 lat;
- 11) odpowiada za dobór skutecznych i bezpiecznych metod i sposobów uzdatniania wody;
- 12) w przypadku gdy dezynfekcja stanowi część przygotowania lub dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zapewnia:
 - a) walidację skuteczności zastosowanej dezynfekcji, tak aby wszelkie zanieczyszczenia ubocznymi produktami dezynfekcji i wszelkie zanieczyszczenia z chemikaliów do uzdatniania wody były utrzymywane na jak najniższym poziomie bez uszczerbku dla tej dezynfekcji,
 - b) aby wszelkie substancje pozostające w wodzie nie zagrażały spełnieniu wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
- 13) prowadzi i dokumentuje badania parametrów objętych listą obserwacyjną, o których mowa w art. 2b pkt 2, oraz informuje właściwy organ nadzoru sanitarnego o wystąpieniu w wodzie surowej niezgodności wartości wytycznych ustalonych dla tych parametrów;
- 14) dokumentuje i udostępnia na wniosek właściwego organu nadzoru sanitarnego:
 - a) wyniki monitoringu, o którym mowa w pkt 4, 8 i 9,
 - b) wyniki badań jakości wody surowej, o których mowa w pkt 10;
- 15) zapewnia stosowanie materiałów lub wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniających wymagania określone w art. 37ao ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniających wymagania określone w art. 37as ust. 1 tej ustawy;
- 16) informuje na bieżąco konsumentów o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz rozpowszechnia opracowany przez właściwy organ nadzoru sanitarnego komunikat o jakości tej wody w przypadku udzielenia zgód na odstępstwo, o których mowa w art. 13d ust. 4 lub 6 i art. 13e ust. 7 pkt 2 lub ust. 8 pkt 2, stwierdzenia braku

przydatności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi albo stwierdzenia niezgodności wartości parametrycznej;

- 17) przekazuje właściwemu organowi nadzoru sanitarnego aktualne informacje o strefie zaopatrzenia objętej systemem zaopatrzenia w wodę;
- 18) prowadzi działania naprawcze zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w art. 13c ust. 6 pkt 8, oraz informacją, o której mowa w art. 13e ust. 8 pkt 1.

2. Dostawca wody, prowadząc hurtową sprzedaż wody:

- 1) dostarcza wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi do hurtowego odbiorcy wody zgodną z wymaganiami dotyczącymi jakości tej wody określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
- 2) w uzgodnieniu z organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej wyznacza punkty poboru próbek do badań jakości wody i ustala harmonogram pobierania próbek do badań jakości wody z tych punktów w zakresie i z częstotliwością zgodnymi z przepisami wydanymi na podstawie art. 13 oraz uwzględniając art. 4g ust. 5, 6 i 12;
- 3) wykonuje badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodnie z pkt 2;
- 4) wskazuje laboratorium do wykonywania badań planowanych w harmonogramie, o którym mowa w pkt 2;
- 5) przekazuje właściwemu organowi nadzoru sanitarnego:
 - a) sprawozdania z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonanych zgodnie z ustalonym harmonogramem pobierania próbek do badań jakości wody,
 - b) informacje o niezgodnościach wartości parametrycznych z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonanych zgodnie z ustalonym harmonogramem pobierania próbek do badań jakości wody, przyczynach wystąpienia tych niezgodności oraz o podejmowanych działaniach naprawczych,
 - c) informacje o niezgodnościach wartości wytycznych parametrów objętych listą obserwacyjną, o których mowa w art. 2b pkt 2, wraz ze sprawozdaniem z badań jakości wody surowej wykonanych w ramach monitoringu wody surowej, o którym mowa w art. 4f ust. 3

– w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13;

- 6) dąży do ustalenia przyczyny niezgodności z wartością parametryczną określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 13 oraz ustaloną na podstawie art. 4g ust. 12 oraz prowadzi działania naprawcze;
- 7) dokumentuje i udostępnia na wniosek właściwego organu nadzoru sanitarnego wyniki badań, o których mowa w pkt 3, oraz wyniki monitoringu, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 i 9;
- 8) informuje na bieżąco hurtowego odbiorcę wody o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi o udzieleniu zgód na odstępstwo, o których mowa w art. 13d ust. 4 lub 6 i art. 13e ust. 7 pkt 2 lub ust. 8 pkt 2, stwierdzeniu braku przydatności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi albo stwierdzeniu niezgodności wartości parametrycznej;
- 9) przekazuje hurtowemu odbiorcy wody informacje o ujęciach wody wykorzystywanych do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, z których jest zaopatrywany hurtowy odbiorca wody;
- 10) przekazuje właściwemu organowi nadzoru sanitarnego wykaz ujęć wody, o których mowa w pkt 9, wraz ze wskazaniem hurtowych odbiorców wody zaopatrywanych z danego ujęcia, właściwych gmin i miejscowości zaopatrywanych z tego ujęcia wraz z przypisaniem urządzeń do uzdatniania wody i aktualizuje ten wykaz;
- 11) przekazuje niezwłocznie hurtowemu odbiorcy wody wyniki badań wody surowej, informację o metodach uzdatniania wody, parametrach jakości wody uzdatnionej dostarczanej przez tego dostawcę wody, raporty z dokonanych ocen ryzyka, o których mowa w art. 4e ust. 1, oraz aktualizacje tych ocen, a także wyniki badań, o których mowa w pkt 3, oraz wyniki monitoringu, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 i 9;
- 12) wykonuje obowiązki określone w ust. 1 pkt 1, 8–13, pkt 14 lit. b oraz pkt 15 i 18.

3. W przypadku wystąpienia niezgodności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi z wartością parametryczną ustaloną dla monitoringu zgodności w punkcie, w którym ta woda wypływa z punktów czerpalnych używanych zwykle do jej poboru, dostawca wody przedstawia właściwemu organowi nadzoru sanitarnego dowody celem wykazania faktu, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi dostarczana przez niego do budynku przed przyłączem wodociągowym jest zgodna z tą wartością parametryczną.

4. W przypadku gdy z dowodów przedstawionych przez dostawcę wody wynika, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi przed przyłączem wodociągowym jest zgodna z wartością parametryczną ustaloną dla monitoringu zgodności, właściciel lub

zarządca budynku przedstawia niezwłocznie właściwemu organowi nadzoru sanitarnego informację o planowanych działaniach naprawczych służących zapewnieniu zgodności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w punkcie, w którym ta woda wypływa z punktów czerpalnych używanych zwykle do jej poboru, z wartością parametryczną ustaloną dla monitoringu zgodności.

5. W przypadku gdy z dowodów przedstawionych przez dostawcę wody wynika, że niezgodność, o której mowa w ust. 3, występuje przed przyłączem wodociągowym, informację, o której mowa w ust. 4, przedstawia dostawca wody.

6. Informacja, o której mowa w ust. 4, obejmuje co najmniej ustalenie przyczyny występowania nieprawidłowości, rodzaj działań naprawczych służących zapewnieniu zgodności wraz ze wskazaniem terminów ich realizacji oraz sposób weryfikacji skuteczności podejmowanych działań naprawczych.

Art. 4q. 1. Dostawca wody zapewnia konsumentom nie rzadziej niż raz na rok dostęp do informacji obejmujących:

- 1) najnowsze wyniki monitorowania wartości parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
- 2) raport podsumowujący z dokonanej oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę lub jej aktualizacji, o którym mowa w art. 4g ust. 2;
- 3) zalecenia dla konsumentów w przypadkach, o których mowa w art. 13b ust. 6 i 7;
- 4) porady dla konsumentów dotyczące oszczędnego gospodarowania wodą;
- 5) aktualną lub średnioroczną cenę dostarczanej wody w przeliczeniu na litr i metr sześcienny;
- 6) ilość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zużytej przez gospodarstwo domowe w ujęciu rocznym lub za okres obrachunkowy, wraz z rocznym trendem zużycia w gospodarstwach domowych, jeżeli jest to technicznie wykonalne i te informacje są dostępne dla dostawcy wody.

2. Dostawca wody zaopatrujący w wodę co najmniej 50000 osób lub dostarczający co najmniej średnio 10000 m³ wody na dobę zapewnia konsumentom nie rzadziej niż raz na rok, oprócz dostępu do informacji, o których mowa w ust. 1, także dostęp do informacji obejmujących:

- 1) strukturę własnościową;
- 2) wielkość wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4 i ust. 2, dostawca wody udostępnia na stronie internetowej lub w aplikacji mobilnej.

4. Na wniosek konsumenta informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4 i ust. 2, dostawca wody udostępnia w postaci papierowej, nie częściej niż raz w roku.

5. Dostawca wody w celu realizacji zadania, o którym mowa w ust. 4, przetwarza dane osobowe konsumentów i jest administratorem tych danych.

6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, dostawca wody przetwarza w sposób zapewniający ich odpowiednie bezpieczeństwo, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych.

7. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, przechowuje się przez okres niezbędny do rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 4.

8. Osoby fizyczne wchodzące w skład struktury własnościowej, o której mowa w ust. 2 pkt 1, nie mogą być identyfikowane za pomocą danych osobowych innych niż dostępne w publicznych rejestrach.

9. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, dostawca wody udostępnia konsumentom w ramach rozliczeń za zaopatrzenie w wodę, w postaci papierowej lub elektronicznej.

10. Przepisów ust. 1–9 nie stosuje się do podmiotu prowadzącego hurtową sprzedaż wody.

Art. 4r. 1. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) podejmuje działania w celu poprawy lub utrzymania powszechnego dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym:

- 1) identyfikuje osoby bez dostępu lub o ograniczonym dostępie do tej wody, w szczególności spośród osób, członków rodzin i grup osób zagrożonych ubóstwem, marginalizacją i wykluczeniem społecznym, i ustala przyczyny braku lub ograniczenia tego dostępu;
- 2) we współpracy z dostawcami wody, w szczególności przedsiębiorstwami wodociągowo-kanalizacyjnymi, ocenia możliwości poprawy dostępu osób, członków rodzin i grup osób, o których mowa w pkt 1, do tej wody;
- 3) we współpracy z dostawcami wody, w szczególności przedsiębiorstwami wodociągowo-kanalizacyjnymi, informuje osoby, członków rodzin i grupy osób, o

których mowa w pkt 1, o możliwościach podłączenia się do sieci wodociągowej lub o alternatywnych sposobach uzyskania dostępu do tej wody;

- 4) stosuje środki, które uzna za niezbędne i odpowiednie do zapewnienia dostępu osób, członków rodzin i grup osób, o których mowa w pkt 1, do tej wody.

2. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) identyfikuje osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w szczególności na podstawie:

- 1) zgłoszeń dokonanych przez te osoby;
- 2) informacji przekazanych za zgodą tych osób przez ośrodek pomocy społecznej – w przypadku samotnych osób w podeszłym wieku, osób niepełnosprawnych, osób długotrwale lub ciężko chorych lub osób korzystających ze świadczeń z pomocy społecznej;
- 3) analizy informacji przestrzennych o uzbrojeniu terenu.

3. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) lub dostawca wody, jeżeli prowadzi działalność w formie przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, albo właściciel lub zarządca budynku użyteczności publicznej zapewnia powszechnie dostępne punkty poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz utrzymuje je w należytym stanie technicznym i higienicznym, uwzględniając zapotrzebowanie na te punkty i warunki techniczne.

4. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) zapewnia bezpieczeństwo przetwarzanych danych, informacji oraz dokumentów, które otrzymał w związku z działaniami, o których mowa w ust. 1 pkt 1, zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.

5. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) w celu realizacji działań, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przetwarza dane osobowe osób, o których mowa w ust. 1 pkt 1, i jest administratorem tych danych.

6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, przechowuje się przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały pozyskane.

7. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, wójt (burmistrz, prezydent miasta) przetwarza w sposób zapewniający ich odpowiednie bezpieczeństwo, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych.

8. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) przekazuje informacje o działaniach, o których mowa w ust. 1, oraz informacje o odsetku mieszkańców gminy korzystających z

sieci wodociągowej właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca.

9. Informacje, o których mowa w ust. 8, nie mogą zawierać danych osobowych.

10. Informacje, o których mowa w ust. 8:

- 1) właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje Prezesowi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, co 6 lat, w terminie do dnia 30 września;
- 2) Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje Komisji Europejskiej, po zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, co 6 lat, w terminie do dnia 12 stycznia.”;

7) w art. 5:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ma obowiązek zapewnić:

- 1) zdolność posiadanych urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych do realizacji odpowiednio dostaw wody, w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, i odprowadzania ścieków;
- 2) dostawy wody, w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w wymaganej ilości i pod odpowiednim ciśnieniem;
- 3) dostawy wody, w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, i odprowadzanie ścieków w sposób ciągły i niezawodny;
- 4) należyłą jakość dostarczanej wody, w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, i odprowadzanych ścieków.”,

b) uchyla się ust. 1a,

c) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Wymóg zapewnienia dostaw pod odpowiednim ciśnieniem, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, dotyczy wyłącznie dostaw wody, w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, z sieci.”,

d) po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

„1c. Przepis ust. 1 nie wyłącza obowiązków przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego w zakresie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę.”;

8) w art. 8 w ust. 3 wyrazy „powiatowego inspektora sanitarnego” zastępuje się wyrazami „państwowego powiatowego inspektora sanitarnego”;

9) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Nadzór nad jakością wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi sprawują organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.”;

10) uchyla się art. 12a–12c;

11) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) minimalne wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym wymagania mikrobiologiczne, chemiczne, wskaźnikowe, dodatkowe wymagania chemiczne, wymagania radiologiczne i istotne do oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym,
- 2) wykaz parametrów oraz minimalną częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody i wykonywania analiz tych parametrów,
- 3) metody analizy, w tym metody referencyjne, metody zwalidowane z uwzględnieniem charakterystyk wykonania analiz oraz metody alternatywne,
- 4) sposób pobierania próbek do badań jakości wody,
- 5) minimalną częstotliwość, sposób i miejsca poboru próbek do badań jakości wody dla monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej w wewnętrznych systemach wodociągowych, a także procedury postępowania w zależności od wyników tych badań,
- 6) terminy przekazywania przez dostawców wody:
 - a) sprawozdań z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 lit. a i ust. 2 pkt 5 lit. a,
 - b) informacji, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 lit. b i c oraz ust. 2 pkt 5 lit. b i c,
- 7) terminy przekazywania przez właścicieli lub zarządców budynków lub obiektów priorytetowych niebędących budynkami:
 - a) sprawozdań z badań jakości wody pobranej z wewnętrznego systemu wodociągowego w zakresie monitorowanych wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu,

- b) informacji o podejmowanych działaniach mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartością parametryczną bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartością parametryczną ołowiu w przypadku, o którym mowa w art. 4k ust. 1,
 - 8) sposób prowadzenia przez dostawców wody monitoringu substancji promieniotwórczych w wodzie oraz minimalną częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie substancji promieniotwórczych,
 - 9) sposób postępowania dostawcy wody oraz właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego, lub państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w przypadku niezgodności parametrów wskaźnikowych,
 - 10) sposób postępowania w przypadku wykrycia substancji lub związków, o których mowa w art. 2b pkt 2, w wodzie surowej ujmowanej przez dostawców wody,
 - 11) wartości odniesienia dla parametrów operacyjnych mętność i colifagi somatyczne oraz minimalną częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody i wykonywania analizy dla parametru operacyjnego mętność do celów monitoringu operacyjnego
- biorąc pod uwagę bezpieczeństwo i zdrowie ludzi.”;
- 12) po art. 13 dodaje się art. 13a–13g w brzmieniu:
- „Art. 13a. 1. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) informuje konsumentów o możliwym zagrożeniu wynikającym z niezgodności z wartością parametryczną, przyczynie zagrożenia, działaniach naprawczych podjętych w celu wyeliminowania przyczyny niezgodności, w tym również o wprowadzeniu zakazu lub ograniczenia stosowania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub innym działaniu, w szczególności o zaleceniu gotowania tej wody:
- 1) w porozumieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego i dostawcą wody;
 - 2) w sposób zapewniający niezwłoczne przekazanie informacji do jak największej liczby konsumentów.
2. Właściwy organ nadzoru sanitarnego określa, jakie działania mają zostać podjęte na podstawie ust. 1, oraz przygotowuje komunikat skierowany do konsumentów, który ma być rozpowszechniany w ramach informowania, o którym mowa w ust. 1, mając na uwadze ryzyko dla zdrowia ludzi, które mogłoby zostać spowodowane spożyciem

wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi niezgodnej z wartościami parametrycznymi określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 13, przerwaniem dostaw lub ograniczeniem korzystania z tej wody.

3. W przypadku gdy wyeliminowano zagrożenie, po stwierdzeniu, że woda nie stanowi zagrożenia, wójt (burmistrz, prezydent miasta) informuje konsumentów o tym, że ta woda jest ponownie zdatna do spożycia przez ludzi.

Art. 13b. 1. W przypadku konsumentów wody pochodzącej z indywidualnego źródła, które dostarcza średnio na dobę mniej niż 10 m³ wody lub zaopatruje w wodę mniej niż 50 osób, wójt (burmistrz, prezydent miasta) w porozumieniu z właściwym państwowym powiatowym lub państwowym granicznym inspektorem sanitarnym informuje tych konsumentów o:

- 1) braku stosowania przepisów ustawy, w tym przepisów dotyczących badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, do wody dostarczanej tym konsumentom;
- 2) działaniach, które mogą zostać podjęte w celu ochrony zdrowia ludzi przed niepożądanymi skutkami wynikającymi z jakichkolwiek zanieczyszczeń wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

2. W przypadku pojawienia się zagrożenia wynikającego z nieodpowiedniej jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wójt (burmistrz, prezydent miasta) zapewnia niezwłoczne przekazanie konsumentom odpowiednich zaleceń wraz ze wskazaniem sposobu zaopatrzenia ich w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi bezpieczną dla zdrowia.

3. W przypadku dostarczania konsumentom wody pochodzącej z indywidualnego źródła, które dostarcza średnio na dobę mniej niż 10 m³ wody lub zaopatruje w wodę mniej niż 50 osób, w ramach działalności gospodarczej lub dostarczania realizowanego do budynków użyteczności publicznej lub do budynków zamieszkania zbiorowego, lub do podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze, a ta woda jest przeznaczona do spożycia przez ludzi, dostawca wody niezwłocznie informuje konsumentów o braku spełniania wymagań dotyczących jakości tej wody.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, dostawca wody występuje do właściwego organu nadzoru sanitarnego o dokonanie oceny wpływu niespełnienia wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi na ich zdrowie, załączając wyniki badań jakości tej wody.

5. W przypadku stwierdzenia w ocenie, o której mowa w ust. 4, potencjalnego szkodliwego wpływu niespełnienia wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi na ich zdrowie, właściwy organ nadzoru sanitarnego wskazuje działania, które mogą zostać podjęte w celu ochrony tego zdrowia.

6. Dostawca wody, o którym mowa w ust. 3, niezwłocznie informuje konsumentów o działaniach, o których mowa w ust. 5.

7. W przypadku możliwości wystąpienia zagrożenia dostawca wody w porozumieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego niezwłocznie udziela konsumentom porad dotyczących przeciwdziałania temu zagrożeniu.

Art. 13c. 1. W przypadku otrzymania przez właściwy organ nadzoru sanitarnego sprawozdania z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wskazującego, że ta woda nie spełnia wymagań chemicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13, właściwy organ nadzoru sanitarnego wzywa dostawcę wody do przedstawienia informacji uwzględniającej w przypadku:

- 1) możliwości zapewnienia w terminie 30 dni dostarczania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi spełniającej wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13:
 - a) prawdopodobną przyczynę występowania w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi niezgodności wartości parametrycznej, wraz z przedstawieniem informacji o planowanych działaniach naprawczych,
 - b) liczbę ludności zaopatrywaną w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi niezgodną z wartością parametryczną,
 - c) ilość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostarczanej każdego dnia;
- 2) braku możliwości zapewnienia w terminie 30 dni dostarczania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi spełniającej wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13:
 - a) przyczynę występowania w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi niezgodności wartości parametrycznej, wraz z opisem działań naprawczych podjętych dotychczas przez dostawcę wody w celu wyeliminowania przyczyny tej niezgodności,
 - b) powody, dla których nie można w terminie 30 dni dostarczyć wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi spełniającej wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13,

- c) proponowany termin, w jakim zostanie przywrócona jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodna z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 13,
- d) wykaz podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze będących odbiorcą usługi,
- e) informację o planowanych działaniach naprawczych, w tym harmonogram, koszty realizacji oraz źródła finansowania tych działań,
- f) harmonogram weryfikacji skuteczności podejmowanych działań naprawczych,
- g) informacje, o których mowa w pkt 1 lit. b i c – jeżeli nie zostały przekazane.

2. W przypadku gdy woda przeznaczona do spożycia przez ludzi nie spełnia wymagań dla parametrów chemicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 i nie jest możliwe przywrócenie jej jakości do stanu wymaganego tymi przepisami w terminie 30 dni, właściwy organ nadzoru sanitarnego może udzielić zgody na odstępstwo od tych wymagań, zwane dalej „odstępstwem”.

3. Udzielenie zgody na odstępstwo jest dopuszczalne, jeżeli nie będzie stanowić potencjalnego niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzi, a zaopatrzenie w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniającą wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 nie będzie mogło być zrealizowane w terminie 30 dni za pomocą innych środków.

4. Udzielenie zgody na odstępstwo jest możliwe w przypadku:

- 1) nowego obszaru zasilania dla poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 2) nowego źródła zanieczyszczenia wykrytego w obszarze zasilania dla poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub nowo wyszukanych lub wykrytych parametrów chemicznych;
- 3) zaistnienia nieprzewidzianej i wyjątkowej sytuacji w istniejącym obszarze zasilania dla poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, która mogłaby prowadzić do tymczasowego, ograniczonego niespełniania przez tę wodę wymagań dla parametrów chemicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

5. Zgoda na odstępstwo jest udzielana na możliwie najkrótszy okres, jednak nie dłużej niż na 3 lata.

6. Udzielając zgody na odstępstwo, właściwy organ nadzoru sanitarnego określa:

- 1) przyczynę udzielenia zgody na odstępstwo;

- 2) parametr chemiczny, którego dotyczy odstępstwo, wyniki badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dla tego parametru z ostatnich 3 lat oraz najwyższą wartość parametryczną dopuszczalną w ramach odstępstwa;
- 3) strefę zaopatrzenia, której dotyczy odstępstwo;
- 4) liczbę ludności zaopatrywaną w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi niezgodną z wartością parametryczną;
- 5) ilość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostarczanej każdego dnia;
- 6) wpływ na podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze będące odbiorcą usługi;
- 7) częstotliwość badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonywanych przez dostawców wody w odniesieniu do parametru chemicznego jakości tej wody, którego dotyczy odstępstwo;
- 8) zwięzłą informację o planowanych działaniach naprawczych, w tym harmonogram, koszty realizacji oraz źródła finansowania tych działań;
- 9) terminy przekazywania informacji o podejmowanych działaniach naprawczych wraz z działaniami naprawczymi planowanymi do podjęcia do dnia przekazania kolejnej informacji o tych działaniach;
- 10) harmonogram weryfikacji skuteczności podejmowanych działań naprawczych;
- 11) okres obowiązywania odstępstwa.

Art. 13d. 1. Zgody na odstępstwo udziela właściwy organ nadzoru sanitarnego w drodze decyzji.

2. Przed udzieleniem zgody na odstępstwo właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny przekazuje dokumentację dotyczącą procedury udzielenia zgody na odstępstwo właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu, który weryfikuje poprawność przeprowadzenia tej procedury oraz, na podstawie dostępnych opinii Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego Państwowego Zakładu Higieny – Państwowego Instytutu Badawczego oraz wytycznych Światowej Organizacji Zdrowia – wpływ proponowanej najwyższej wartości parametrycznej dopuszczalnej w ramach odstępstwa, o której mowa w art. 13c ust. 6 pkt 2, na zdrowie ludzi, uwzględniając proponowany okres odstępstwa. Wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej przekazuje dokumentację dotyczącą procedury udzielenia zgody na odstępstwo Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego, który weryfikuje poprawność

przeprowadzenia tej procedury oraz, po zasięgnięciu opinii Wojskowego Instytutu Higieny i Epidemiologii im. gen. Karola Kaczkowskiego w Warszawie oraz na podstawie wytycznych Światowej Organizacji Zdrowia – wpływ proponowanej najwyższej wartości parametrycznej dopuszczalnej w ramach odstępstwa, o której mowa w art. 13c ust. 6 pkt 2, na zdrowie ludzi, uwzględniając proponowany okres odstępstwa.

3. Odpowiednio właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny lub Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego w terminie 14 dni od dnia otrzymania dokumentacji, o której mowa w ust. 2:

- 1) pozytywnie weryfikuje tę dokumentację – jeżeli została przedstawiona informacja, o której mowa w art. 13c ust. 1 pkt 2, oraz zostały spełnione wymagania określone w art. 13c ust. 2–4;
- 2) zwraca tę dokumentację do uzupełnienia – jeżeli informacja, o której mowa w art. 13c ust. 1 pkt 2, jest niepełna lub z tej dokumentacji nie wynika, że zostały spełnione wymagania określone w art. 13c ust. 2–4, wskazując braki, które wymagają uzupełnienia, oraz 14-dniowy termin na jej uzupełnienie;
- 3) negatywnie weryfikuje tę dokumentację – jeżeli nie zostały uzupełnione braki, o których mowa w pkt 2, albo nie zostały spełnione wymagania określone w art. 13c ust. 3 lub 4.

4. Po pozytywnej weryfikacji właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny udziela zgody na odstępstwo oraz w terminie 7 dni od dnia udzielenia tej zgody informuje o tym właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego i przekazuje mu dane i informacje, o których mowa w art. 37ay ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

5. Właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny w terminie 7 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 4, informuje Głównego Inspektora Sanitarnego o udzieleniu zgody na odstępstwo i przekazuje mu dane i informacje, o których mowa w art. 37ay ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

6. Po pozytywnej weryfikacji wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej udziela zgody na odstępstwo oraz w terminie 7 dni od dnia udzielenia tej zgody informuje o tym Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego i przekazuje mu dane i informacje, o których mowa w art. 37ay ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Art. 13e. 1. Jeżeli z powodu szczególnych okoliczności nie było możliwe pełne wprowadzenie zamierzonych działań naprawczych służących zapewnieniu jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi spełniającej wymagania chemiczne określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13, dostawca wody może wystąpić z wnioskiem o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo, w przypadkach określonych w art. 13c ust. 4 pkt 1 lub 2.

2. Wniosek o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo dostawca wody składa w dwóch egzemplarzach właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu za pośrednictwem właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego.

3. Wniosek o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo zawiera:

- 1) wskazanie proponowanego okresu udzielenia tej zgody;
- 2) informacje określone w art. 13c ust. 1 pkt 1 lit. b i c oraz pkt 2;
- 3) sprawozdanie z podejmowanych działań naprawczych obejmujących okres od dnia wystąpienia niezgodności z wartością parametryczną parametru chemicznego do dnia złożenia wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo;
- 4) informację o planowanych działaniach naprawczych do podjęcia w okresie, o którym mowa w pkt 1, zatwierdzoną przez właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) oraz właściwego wojewodę.

4. Właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny po dokonaniu analizy w zakresie poprawności oraz kompletności złożonego wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo przekazuje ten wniosek Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu wraz ze wskazaniem, czy:

- 1) udzielenie drugiej zgody na odstępstwo nie będzie stanowić potencjalnego niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzi;
- 2) zaopatrzenie w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniającą wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 nie będzie mogło być zrealizowane niezwłocznie za pomocą innych środków.

5. Wniosek o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo w przypadku jednostki, podmiotu, urzędu, służby i innego podmiotu określonego w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub miejsc zakwaterowania jednostek wojskowych dostawca wody składa wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej, który po dokonaniu analizy

w zakresie poprawności oraz kompletności złożonego wniosku przekazuje ten wniosek Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego wraz ze wskazaniem, czy:

- 1) udzielenie drugiej zgody na odstępstwo nie będzie stanowić potencjalnego niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzi;
- 2) zaopatrzenie w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniającą wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 nie będzie mogło być zrealizowane niezwłocznie za pomocą innych środków.

6. Odpowiednio Główny Inspektor Sanitarny lub Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo:

- 1) pozytywnie weryfikuje dokumentację dotyczącą procedury udzielenia drugiej zgody na odstępstwo – jeżeli zostały spełnione wymagania określone odpowiednio w ust. 1–4 lub 1, 3 i 5;
- 2) zwraca dokumentację dotyczącą procedury udzielenia drugiej zgody na odstępstwo do uzupełnienia – jeżeli ta dokumentacja jest niepełna lub nie wynika z niej, że zostały spełnione wymagania określone odpowiednio w ust. 1–4 lub 1, 3 i 5, wskazując braki, które wymagają uzupełnienia, oraz 14-dniowy termin na jej uzupełnienie;
- 3) negatywnie weryfikuje dokumentację dotyczącą procedury udzielenia drugiej zgody na odstępstwo – jeżeli nie zostały uzupełnione braki, o których mowa w pkt 2, albo nie zostały spełnione wymagania określone odpowiednio w ust. 1–4 lub 1, 3 i 5.

7. Po pozytywnej weryfikacji Główny Inspektor Sanitarny:

- 1) przekazuje Komisji Europejskiej informacje o zamiarze udzielenia drugiej zgody na odstępstwo wraz z danymi i informacjami zawartymi we wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo;
- 2) informuje właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, który, w drodze decyzji, udziela drugiej zgody na odstępstwo.

8. Po pozytywnej weryfikacji Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego:

- 1) przekazuje Komisji Europejskiej informacje o zamiarze udzielenia drugiej zgody na odstępstwo wraz z danymi i informacjami zawartymi we wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo;

- 2) w drodze decyzji, udziela drugiej zgody na odstępstwo oraz informuje wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnie o udzielonej zgodzie.

9. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, oraz informację, o której mowa w ust. 3 pkt 4, dostawca wody przekazuje również ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej.

10. Do udzielania drugiej zgody na odstępstwo stosuje się przepisy art. 13c ust. 5 i 6.

Art. 13f. 1. Właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny niezwłocznie po udzieleniu zgody na odstępstwo, o której mowa w art. 13d ust. 4, i zgody na odstępstwo, o której mowa w art. 13e ust. 7 pkt 2, informuje o udzielonej zgodzie właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta), w szczególności o warunkach udzielonego odstępstwa, a także zapewnia konsumentom udzielenie porad dotyczących szczególnego ryzyka związanego z możliwym wpływem odstępstwa na zdrowie określonych grup konsumentów.

2. Wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej lub Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego niezwłocznie po udzieleniu zgody na odstępstwo, o której mowa w art. 13d ust. 6, i zgody na odstępstwo, o której mowa w art. 13e ust. 8 pkt 2, informuje o udzielonej zgodzie właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta), w szczególności o warunkach udzielonego odstępstwa, a także zapewnia konsumentom udzielenie porad dotyczących szczególnego ryzyka związanego z możliwym wpływem odstępstwa na zdrowie określonych grup konsumentów.

Art. 13g. Przepisów art. 13c–13f nie stosuje się do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi rozlewanej do butelek lub pojemników.”;

13) w art. 19a w ust. 4:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) określenie średniodobowego zapotrzebowania na wodę oraz przepływu maksymalnego godzinowego z podziałem na wodę do celów bytowych, technologicznych oraz innych;”,

b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) określenie zapotrzebowania na wodę do celów przeciwpożarowych;”,

c) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

- „5) określenie średniej dobowej ilości odprowadzanych ścieków z podziałem na ścieki bytowe i przemysłowe, a w przypadku odprowadzania ścieków przemysłowych – również wielkości ładunku zanieczyszczeń;”;
- 14) w art. 21:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, które planuje budowę lub modernizację urządzeń wodociągowych lub urządzeń kanalizacyjnych, opracowuje wieloletni plan rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych będących w jego posiadaniu, zwany dalej „planem”.”,
- b) uchyla się ust. 7;
- 15) w art. 24b w ust. 6 w pkt 2 skreśla się wyrazy „, z zastrzeżeniem art. 21 ust. 7”;
- 16) w art. 27a w ust. 3 w pkt 4 wyrazy „w art. 29” zastępuje się wyrazami „w art. 29 ust. 1–3a”;
- 17) w art. 29:
- a) po ust. 3a dodaje się ust. 3b–3d w brzmieniu:
- „3b. Karze pieniężnej podlega dostawca wody, który:
- 1) mimo spełnienia przesłanek, o których mowa w art. 4g ust. 12, nie zwiększa częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub nie dodaje parametru do wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
 - 2) nie wykonuje badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 13, zgodnie z ustalonym harmonogramem pobierania próbek do badań jakości wody, lub w zakresie ustalonym na podstawie oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o których mowa w art. 4g ust. 1;
 - 3) wbrew przepisowi art. 4h ust. 1:
 - a) pkt 1 nie przekazał w terminie oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,
 - b) pkt 3 nie przekazał w terminie aktualizacji oceny ryzyka, o której mowa w lit. a;
 - 4) wbrew przepisowi art. 4h ust. 1:

- a) pkt 2 nie przekazał w terminie oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi,
 - b) pkt 3 nie przekazał w terminie aktualizacji oceny ryzyka, o której mowa w lit. a;
- 5) nie przekazuje właściwemu organowi nadzoru sanitarnego częściowych lub całłościowych sprawozdań, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 lit. a i ust. 2 pkt 5 lit. a, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
 - 6) nie prowadzi działań naprawczych, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 7 albo ust. 2 pkt 6;
 - 7) wbrew przepisowi art. 4p ust. 1 pkt 9 nie prowadzi monitoringu substancji promieniotwórczych;
 - 8) wbrew przepisom art. 4p ust. 1 pkt 15 i ust. 2 pkt 12 nie zapewnia stosowania materiałów lub wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniających wymagania określone w art. 37ao ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniających wymagania określone w art. 37as ust. 1 tej ustawy;
 - 9) wbrew przepisowi art. 4p ust. 1 pkt 16 nie informuje na bieżąco konsumentów o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub nie rozpowszechnia opracowanego przez właściwy organ nadzoru sanitarnego komunikatu o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
 - 10) wbrew przepisowi art. 4p ust. 2 pkt 8 nie informuje na bieżąco hurtowego odbiorcy wody o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi o udzieleniu zgód na odstępowanie, o których mowa w art. 13d ust. 4 lub 6 i art. 13e ust. 7 pkt 2 lub ust. 8 pkt 2, stwierdzeniu braku przydatności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub stwierdzeniu niezgodności wartości parametrycznej;
 - 11) nie prowadzi działań naprawczych zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w art. 13c ust. 6 pkt 8.

3c. Karze pieniężnej podlega właściciel lub zarządca budynku oraz właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego niebędącego budynkiem, który wbrew przepisowi art. 4i:

- 1) ust. 1 nie dokonuje oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym;
- 2) ust. 2 nie dokonuje aktualizacji oceny ryzyka, o której mowa w pkt 1;
- 3) ust. 7 nie przechowuje oceny ryzyka, o której mowa w pkt 1, lub jej aktualizacji.

3d. Karze pieniężnej podlega właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego oraz właściciel lub zarządca budynku, dla którego w ocenie ryzyka lub w jej aktualizacji zdefiniowano ryzyko dla jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i dla zdrowia ludzi wskazujące na konieczność monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu, który:

- 1) nie wykonuje badań w kierunku bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej z częstotliwością określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 13 lub nie wykonuje badań stężenia ołowiu;
- 2) nie przekazuje odpowiednio właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu, lub państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu, lub wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej sprawozdania z badań w kierunku bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub sprawozdania z badań stężenia ołowiu w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Karę pieniężną, o której mowa w:

- 1) ust. 1–3a – wymierza organ regulacyjny,
- 2) ust. 3b pkt 3 – wymierza właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie,
- 3) ust. 3b pkt 1, 2 i 4–11 i ust. 3d – wymierza odpowiednio właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny, lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny, lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej,
- 4) ust. 3c w przypadku obiektów priorytetowych – wymierza odpowiednio właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny, lub państwowy

wojewódzki inspektor sanitarny, lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej

– w drodze decyzji.”,

- c) w ust. 6 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4–6 w brzmieniu:
 - „4) ust. 3b pkt 1, 2 i 5–11 – wynosi od 100 zł do 60 000 zł;
 - 5) ust. 3b pkt 3 i 4 – wynosi 10 zł za każdy dzień opóźnienia, nie więcej jednak niż za 365 dni;
 - 6) ust. 3c i 3d – wynosi od 100 zł do 10 000 zł.”,
- d) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w sprawach decyzji, o których mowa w ust. 4:

- 1) pkt 1 i 2 – jest Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie;
- 2) pkt 3 i 4 jest:
 - a) właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny – w przypadku decyzji wydanych przez właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego,
 - b) Główny Inspektor Sanitarny – w przypadku decyzji wydanych przez właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego,
 - c) Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego – w przypadku decyzji wydanych przez wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1).”;
- 2) w art. 4 w ust. 1:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) higieny środowiska, a zwłaszcza wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, zwanej dalej „wodą do spożycia”, powietrza w pomieszczeniach

przeznaczonych na pobyt ludzi, gleby, wód i innych elementów środowiska w zakresie ustalonym w odrębnych przepisach;”

- b) w pkt 2 wyraz „obiektów” zastępuje się wyrazem „budynków”;
- 3) w art. 25 w ust. 1 w pkt 1 w lit. b wyraz „obiektów” zastępuje się wyrazem „budynków”;
- 4) w art. 27 w ust. 2 wyraz „obiektu” zastępuje się wyrazem „budynku”;
- 5) po rozdziale 3 dodaje się rozdziały 3a–3d w brzmieniu:

„Rozdział 3a

System jakości badań wody

Art. 37aa. 1. Badania jakości wody do spożycia oraz badania jakości wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli, zwane dalej „badaniami wody”, mogą wykonywać laboratoria, które:

- 1) posiadają akredytację Polskiego Centrum Akredytacji albo innej jednostki akredytacyjnej z państw członkowskich Unii Europejskiej na zgodność z wymaganiami normy PN-EN ISO/IEC 17025, zwaną dalej „akredytacją”, na wykonywanie:
 - a) badań jakości wody do spożycia – według metod referencyjnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757 oraz ...), zwanej dalej „ustawą o zaopatrzeniu w wodę”, lub metod alternatywnych dopuszczonych do stosowania zgodnie z art. 37ae oraz metod zwalidowanych z uwzględnieniem charakterystyk wykonania analiz określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, a dla nowych parametrów jakości wody do spożycia, dla których nie określono metod referencyjnych – z uwzględnieniem opisów procedur badawczych,
 - b) badań jakości wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli – według metod określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2025 r. poz. 960 i ...);
- 2) zapewniają pobieranie próbek wody do badań wody przez próbkobiorców na podstawie właściwych i akredytowanych metod reprezentatywnych dla poszczególnych parametrów badania wody;

- 3) sporządzają częściowe lub całościowe sprawozdania z badań jakości wody do spożycia, o których mowa w art. 37a;
- 4) zostały zgłoszone do ewidencji laboratoriów wykonujących badania wody w sposób określony w ust. 3.

2. Główny Inspektor Sanitarny prowadzi ewidencję laboratoriów wykonujących badania wody zawierającą następujące dane:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby podmiotu prowadzącego laboratorium wykonujące badania wody;
- 2) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do reprezentowania podmiotu, o którym mowa w pkt 1;
- 3) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile podmiot, o którym mowa w pkt 1, taki numer posiada;
- 4) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile podmiot, o którym mowa w pkt 1, taki numer posiada;
- 5) adres, numer telefonu i adres poczty elektronicznej laboratorium wykonującego badania wody;
- 6) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do reprezentowania laboratorium, o którym mowa w pkt 5;
- 7) zakres wykonywanych badań wody;
- 8) aktualny certyfikat akredytacji wraz z zakresem akredytacji;
- 9) informacje o udziale w badaniach biegłości wraz ze wskazaniem uzyskanej oceny lub w przypadku gdy badania biegłości nie są dostępne – informacje o udziale w międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, zrealizowanych nie później niż w terminie 2 lat od dnia wystąpienia ze zgłoszeniem do tej ewidencji;
- 10) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do przekazywania sprawozdań z badań wody;
- 11) numer wpisu do tej ewidencji.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, przekazuje podmiot prowadzący laboratorium wykonujące badania wody, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej, opatrzonym podpisem własnoręcznym, albo na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej, opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym. Zgłoszenie to zawiera następujące dane:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby podmiotu prowadzącego laboratorium wykonujące badania wody;
- 2) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do reprezentowania podmiotu, o którym mowa w pkt 1;
- 3) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile podmiot, o którym mowa w pkt 1, taki numer posiada;
- 4) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile podmiot, o którym mowa w pkt 1, taki numer posiada;
- 5) adres, numer telefonu i adres poczty elektronicznej laboratorium wykonującego badania wody;
- 6) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do reprezentowania laboratorium, o którym mowa w pkt 5;
- 7) zakres wykonywanych badań wody;
- 8) aktualny certyfikat akredytacji wraz z zakresem akredytacji;
- 9) informacje o udziale w badaniach biegłości wraz ze wskazaniem uzyskanej oceny lub w przypadku gdy badania biegłości nie są dostępne – informacje o udziale w międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, zrealizowanych nie wcześniej niż w terminie 2 lat przed dniem wystąpienia z tym zgłoszeniem;
- 10) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do przekazywania sprawozdań z badań wody;
- 11) datę zgłoszenia.

4. Do zgłoszenia dołącza się uwierzytelnioną kopię albo cyfrowe odwzorowanie certyfikatu akredytacji i zakresu akredytacji, o których mowa w ust. 3 pkt 8.

5. Główny Inspektor Sanitarny w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia:

- 1) przyjmuje zgłoszenie – jeżeli zostały spełnione wymagania określone w ust. 3 i 4;
- 2) zwraca zgłoszenie do uzupełnienia – jeżeli nie zostały spełnione wymagania określone w ust. 3 lub 4, wskazując braki, które wymagają uzupełnienia, oraz 30-dniowy termin na uzupełnienie zgłoszenia;
- 3) odrzuca zgłoszenie – jeżeli wnioskodawca nie uzupełnił w terminie braków, o których mowa w pkt 2, albo zgłoszenie zostało przyjęte, albo jest przedmiotem procedury określonej w pkt 2.

6. Do rozpatrzenia uzupełnionego zgłoszenia stosuje się ust. 5.

7. Do rozpatrywania zgłoszenia nie mają zastosowania przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

8. Główny Inspektor Sanitarny w celu realizacji zadania, o którym mowa w ust. 2, przetwarza dane osobowe, o których mowa w ust. 2 pkt 1–6 i 10, oraz jest administratorem tych danych.

9. Główny Inspektor Sanitarny przetwarza dane osobowe, o których mowa w ust. 2 pkt 1–6 i 10, w sposób zapewniający ich odpowiednie bezpieczeństwo, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych.

Art. 37ab. 1. Administratorem danych umieszczonych w ewidencji laboratoriów wykonujących badania wody są:

- 1) Główny Inspektor Sanitarny;
- 2) państwowi wojewódzcy inspektorzy sanitarni;
- 3) państwowi powiatowi inspektorzy sanitarni;
- 4) państwowi graniczni inspektorzy sanitarni.

2. Na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Sanitarnego publikuje się dane, o których mowa w art. 37aa ust. 2 pkt 1, 3–5, 7–9 i 11, oraz datę przyjęcia zgłoszenia lub adres strony internetowej, na której są dostępne te dane oraz ta data.

Art. 37ac. Główny Inspektor Sanitarny prostuje z urzędu oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym w zakresie danych wpisanych do ewidencji laboratoriów wykonujących badania wody.

Art. 37ad. Podmiot prowadzący laboratorium wykonujące badania wody informuje Głównego Inspektora Sanitarnego o zmianie danych zamieszczonych w tej ewidencji w terminie 7 dni od dnia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych. W przypadku uzyskania akredytacji na kolejny okres lub zmiany zakresu akredytacji wraz z informacją, o której mowa w zdaniu pierwszym, ten podmiot przekazuje uwierzytelnioną kopię certyfikatu akredytacji wraz z zakresem akredytacji albo ich odwzorowanie cyfrowe.

Art. 37ae. 1. Dopuszcza się stosowanie metody alternatywnej w zakresie badania wody pod warunkiem udokumentowania oceny równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną i jej potwierdzenia.

2. Podmiot zainteresowany stosowaniem metody alternatywnej w zakresie badania wody składa Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu wniosek, który zawiera:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby wnioskodawcy;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile wnioskodawca taki numer posiada;
- 3) nazwę metody alternatywnej i metody referencyjnej;
- 4) informację o liczbie laboratoriów, w których były wykonywane badania równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną;
- 5) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do reprezentowania wnioskodawcy.

3. Do wniosku dołącza się:

- 1) dokumentację oceny równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną, w tym wyniki badań równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną przeprowadzonych zgodnie z odpowiednią normą, o której mowa w ust. 4;
- 2) raport podsumowujący przeprowadzoną ocenę równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną;
- 3) wykaz laboratoriów, w których były wykonywane badania równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną, oraz aktualny certyfikat akredytacji wraz z zakresem akredytacji laboratoriów.

4. Do celów oceny równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną stosuje się normę PN-EN ISO 17994 ustanowioną jako normę dotyczącą równoważności metod mikrobiologicznych lub serię norm PN-EN ISO 16140 do celów stwierdzenia równoważności metod opartych na zasadach innych niż hodowla, które wykraczają poza zakres normy PN-EN ISO 17994.

5. Badania równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną wykonuje się w krajowych laboratoriach akredytowanych.

6. Główny Inspektor Sanitarny przekazuje wniosek, o którym mowa w ust. 2, krajowemu laboratorium referencyjnemu w celu potwierdzenia równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną oraz sprawdzenia kompletności i poprawności dokumentacji, o której mowa w ust. 3 pkt 1, w odniesieniu do obowiązujących norm w

zakresie kryteriów uznawania równoważności metod oraz spełnienia wymagania określonego w ust. 5.

7. Krajowe laboratorium referencyjne:

- 1) potwierdza równoważność metody alternatywnej z metodą referencyjną i przygotowuje projekt wniosku o uznanie tej metody do Komisji Europejskiej albo
- 2) nie potwierdza równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną.

8. Główny Inspektor Sanitarny po otrzymaniu stanowiska krajowego laboratorium referencyjnego w przypadku, o którym mowa w ust. 7:

- 1) pkt 1 – kieruje wniosek o uznanie metody alternatywnej do Komisji Europejskiej wraz z informacjami dotyczącymi tej metody oraz jej równoważności i dokumentami, o których mowa w ust. 3, i informuje o tym wnioskodawcę;
- 2) pkt 2 – informuje wnioskodawcę, o tym, że krajowe laboratorium referencyjne nie potwierdziło równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną.

9. Główny Inspektor Sanitarny po uzyskaniu od Komisji Europejskiej informacji o równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną informuje o tym ministra właściwego do spraw zdrowia.

Art. 37af. 1. Laboratoria wykonujące badania wody sporządzają sprawozdanie z badań wody.

2. Sprawozdanie z badań wody zawiera w szczególności:

- 1) numer wpisu do ewidencji laboratoriów wykonujących badania wody;
- 2) wskazanie imienia i nazwiska osoby upoważnionej do pobrania próbki wody do badań wody oraz, jeżeli dotyczy – metody, zgodnie z którą pobrano tę próbkę;
- 3) wskazanie imienia i nazwiska osoby autoryzującej sprawozdanie z badań wody;
- 4) wskazanie punktu, z którego pobrano próbkę wody do badań wody;
- 5) granicę oznaczalności metody dla parametrów chemicznych i wskaźnikowych;
- 6) granicę wykrywalności metody dla parametrów mikrobiologicznych.

3. Sprawozdanie z badań wody nie zawiera innych danych osobowych niż dane osobowe, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3.

Art. 37ag. 1. Całościowe sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia obejmuje sprawozdanie ze wszystkich oznaczeń w ramach jednego zlecenia dla badanej próbki wody do spożycia wskazujące wartości badanych parametrów jakości tej wody, sporządzane po zakończeniu zleconych badań i uzyskaniu wyników tych badań.

2. Częstkowe sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia obejmuje sprawozdanie z danego oznaczenia lub oznaczeń w ramach jednego zlecenia dla badanej próbki tej wody wskazujące wartości badanych parametrów.

3. Częstkowe sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia sporządza się w momencie zakończenia danego badania i uzyskania wyniku wskazującego na niezgodność:

- 1) wartości parametru mikrobiologicznego określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 2) wartości parametrycznej parametru chemicznego lub radiologicznego określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 3) wartości parametru ustalonego na podstawie wyników oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę jako niezbędnych do celów ochrony zdrowia ludzi dla danej strefy zaopatrzenia w rozumieniu art. 2 pkt 7a ustawy o zaopatrzeniu w wodę.

4. Laboratoria wykonujące badania jakości wody do spożycia przekazują sprawozdanie z badań jakości tej wody podmiotowi zlecającemu wykonanie tych badań, a ponadto właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu w przypadku:

- 1) niezgodności w badanej próbce wody do spożycia wartości parametrycznych parametru *Escherichia coli* lub enterokoki jelitowe określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę – w dniu sporządzenia cząstkowego lub całościowego sprawozdania;
- 2) gdy w badanej próbce wody do spożycia liczba bakterii grupy coli jest równa lub wyższa niż 10 jtk (NPL)/100 ml – w dniu sporządzenia cząstkowego lub całościowego sprawozdania;
- 3) niezgodności w badanej próbce ciepłej wody użytkowej wartości parametrycznej parametru *Legionella* określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę – w dniu sporządzenia cząstkowego lub całościowego sprawozdania;
- 4) niezgodności w badanej próbce wody do spożycia wartości parametrycznych parametrów niewskazanych w pkt 1–3 – w terminie 7 dni od dnia sporządzenia cząstkowego lub całościowego sprawozdania.

5. W przypadku gdy nie ma możliwości sporządzenia sprawozdania z badań jakości wody do spożycia po zakończeniu badania i uzyskaniu wyniku tego badania, laboratoria

wykonujące badania jakości wody do spożycia przekazują informację o wynikach badań będących podstawą stwierdzenia niezgodności, o których mowa w ust. 4 pkt 1, 3 i 4, oraz w przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, podmiotowi zlecającemu wykonanie badań jakości wody do spożycia oraz właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu.

6. Laboratorium wykonujące badania jakości wody do spożycia przekazuje podmiotowi zlecającemu wykonanie tych badań, a w przypadkach, o których mowa w ust. 4 i 5, także właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu – sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia w formie dokumentu elektronicznego za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513) lub faksem. Informacja, o której mowa w ust. 5, może być przekazana telefonicznie, a następnie potwierdzona w sposób określony w zdaniu pierwszym.

Art. 37ah. 1. Właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny może przeprowadzić kontrolę laboratorium w zakresie wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 37af i art. 37ag.

2. Kontrola laboratorium może ograniczać się do wezwania laboratorium do przekazania dokumentów i danych dotyczących wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 37af i art. 37ag, oraz analizy tych dokumentów i danych.

Art. 37ai. 1. Badania wody mogą wykonywać również laboratoria, które są laboratoriami Państwowej Inspekcji Sanitarnej, jeżeli spełniają wymagania określone w art. 37aa ust. 1, oraz wykonują obowiązki, o których mowa w art. 37af i art. 37ag.

2. Do laboratoriów Państwowej Inspekcji Sanitarnej nie stosuje się przepisów art. 37ah.

3. Badania wody mogą wykonywać również laboratoria znajdujące się w strukturze organizacyjnej wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej, jeżeli spełniają wymagania określone w art. 37aa ust. 1 pkt 1–3. Przepisy art. 37af i art. 37ag stosuje się odpowiednio.

Art. 37aj. 1. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny w celu zapewnienia ciągłości badań jakości wody do spożycia przeprowadza analizę w zakresie:

- 1) zapotrzebowania na badania poszczególnych parametrów jakości wody do spożycia oraz możliwości wykonywania tych badań na nadzorowanym przez niego terenie przez laboratoria wpisane do ewidencji laboratoriów wykonujących badania wody;
- 2) zapotrzebowania na pobieranie próbek wody do spożycia zgodnie z odpowiednimi metodami pobierania próbek wody dla poszczególnych zakresów badań oraz możliwości pobrania tych próbek przez upoważnionych próbkobiorców.

2. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przeprowadza analizę, o której mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1, raz w roku;
- 2) pkt 2, raz na 6 miesięcy.

3. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje informacje z przeprowadzonej analizy, o której mowa w ust. 1, oraz o podjętych działaniach Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu, w terminie do dnia 28 lutego za poprzedni rok kalendarzowy.

Art. 37ak. 1. W celu zapewnienia nadzoru nad jakością wody do spożycia oraz w kąpieliskach minister właściwy do spraw zdrowia wyznacza krajowe laboratoria referencyjne w określonym zakresie badań jakości wody do spożycia oraz badań jakości wody w kąpieliskach.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia wyznacza, w drodze rozporządzenia, krajowe laboratoria referencyjne, wskazując zakres badań jakości wody do spożycia oraz badań jakości wody w kąpieliskach wykonywanych przez te laboratoria, mając na względzie realizację zadań przez dane krajowe laboratorium referencyjne oraz możliwość wykonywania tych badań przez to laboratorium.

Art. 37al. 1. Krajowe laboratorium referencyjne:

- 1) przeprowadza szkolenia w zakresie nowych metod i procedur badań jakości wody do spożycia oraz badań jakości wody w kąpieliskach oraz weryfikacji lub walidacji tych metod lub procedur;
- 2) może organizować krajowe badania biegłości zgodnie z normą PN-EN ISO/IEC 17043 i porównania międzylaboratoryjne w odniesieniu do poszczególnych metod badań jakości wody do spożycia oraz badań jakości wody w kąpieliskach;
- 3) bierze udział w krajowych i międzynarodowych badaniach biegłości;
- 4) prowadzi badania nowych parametrów, które są szkodliwe dla zdrowia ludzi w związku z korzystaniem z wody do spożycia oraz wody w kąpieliskach, w tym nowych parametrów jakości wody do spożycia, oraz opracowuje metody i procedury

badan parametrów jakości wody do spożycia, dla których te parametry nie zostały określone;

- 5) wykonuje badania jakości wody do spożycia oraz badania jakości wody w kąpieliskach oraz ekspertyzy w zakresie tych badań;
- 6) współpracuje z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami w zakresie bezpieczeństwa wody do spożycia oraz wody w kąpieliskach i w zakresie badań jakości wody do spożycia oraz badań jakości wody w kąpieliskach, w tym ze Wspólnym Centrum Badawczym Komisji Europejskiej;
- 7) udostępnia organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej informacje i dokumenty, w tym wyniki badań, w zakresie niezbędnym do realizacji nadzoru nad jakością wody do spożycia oraz wody w kąpieliskach;
- 8) realizuje zadania, o których mowa w art. 37ae ust. 6 i 7;
- 9) posiada akredytację Polskiego Centrum Akredytacji na zgodność z wymaganiami normy PN-EN ISO/IEC 17025 w zakresie metod, dla których pełni funkcję krajowego laboratorium referencyjnego.

2. Krajowe laboratorium referencyjne może rozstrzygać rozbieżności w zakresie wyników:

- 1) badań jakości wody do spożycia wykonanych w ramach monitoringu zgodności w rozumieniu art. 2 pkt 1c ustawy o zaopatrzeniu w wodę oraz badań, o których mowa w art. 4p ust. 2 pkt 3 tej ustawy;
- 2) badań jakości wody w kąpieliskach wykonanych na podstawie art. 344 ust. 5 pkt 5 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

3. Realizacja zadań, o których mowa w ust. 2, nie wstrzymuje wykonania decyzji, o której mowa w art. 37ax ust. 3 pkt 4.

Art. 37am. 1. Koszty realizacji zadań, o których mowa w art. 37al ust. 1 pkt 3–6, są finansowane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia, w wysokości określonej w umowie zawartej między Głównym Inspektorem Sanitarnym a krajowym laboratorium referencyjnym.

2. Koszty realizacji zadań, o których mowa w art. 37ae ust. 6 i 7, ponoszą podmioty, które wystąpiły o uznanie równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną.

3. Koszty realizacji zadań, o których mowa w art. 37al ust. 2, ponosi podmiot, który kwestionuje wyniki badań, o których mowa w tym przepisie.

Art. 37an. Polskie Centrum Akredytacji przekazuje odpowiednio Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu lub Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego informację o udzielonych akredytacjach, o których mowa w art. 37aa ust. 1 pkt 1, zmianach zakresu tej akredytacji, jej zawieszeniu albo cofnięciu, w terminie 14 dni odpowiednio od dnia jej udzielenia, zmiany, zawieszenia lub cofnięcia.

Rozdział 3b

Materiały lub wyroby do kontaktu z wodą do spożycia oraz chemikalia do uzdatniania wody i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia

Art. 37ao. Producent lub importer materiału lub wyrobu do kontaktu z wodą do spożycia, zwanych dalej „materiałem lub wyrobem”, lub upoważniony przedstawiciel tego producenta lub importera, wprowadzający do obrotu materiał lub wyrób zapewniają, że stosowane zgodnie z przeznaczeniem nie będą one:

- 1) wpływać negatywnie na zdrowie ludzi;
- 2) wpływać niekorzystnie na barwę, zapach lub smak wody do spożycia;
- 3) sprzyjać rozwojowi mikroorganizmów;
- 4) uwalniać do tej wody zanieczyszczeń w ilości większej niż to konieczne.

Art. 37ap. 1. Producent, importer lub upoważniony przedstawiciel, o których mowa w art. 37ao, mogą wprowadzać do obrotu materiał lub wyrób, jeżeli uzyskali ocenę zgodności poświadczoną certyfikatem potwierdzającym, że materiał lub wyrób spełniają wymagania, o których mowa w art. 37ao, zwany dalej „certyfikatem”.

2. Certyfikat jest wydawany przez notyfikowaną jednostkę certyfikującą posiadającą akredytację Polskiego Centrum Akredytacji albo innej jednostki akredytacyjnej z państw członkowskich Unii Europejskiej na zgodność z wymaganiami normy PN-EN ISO/IEC 17065 i w zakresie oceny zgodności z wymaganiami określonymi na podstawie art. 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1).

3. Badania wymagane do uzyskania certyfikatu są wykonywane przez jednostkę posiadającą akredytację zgodnie z normą PN-EN ISO/IEC 17025 na metody lub procedury badawcze odpowiednie dla potwierdzenia, że materiał lub wyrób spełniają wymagania, o których mowa w art. 37ao, i zgodnie z wymaganiami określonymi w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2024/368 z dnia 23 stycznia 2024 r. ustanawiającej

zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 w odniesieniu do procedur oraz metod testowania i zatwierdzania materiałów końcowych stosowanych w produktach mających kontakt z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 2024/368 z 23.04.2024).

4. Do postępowania w sprawie uzyskania certyfikatu stosuje się przepisy:

- 1) decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2024/365 z dnia 23 stycznia 2024 r. ustanawiającej zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 w odniesieniu do metodyk testowania i zatwierdzania substancji wyjściowych, składów i składników, które mają zostać włączone do europejskich list pozytywnych (Dz. Urz. UE L 2024/365 z 23.04.2024);
- 2) decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2024/367 z dnia 23 stycznia 2024 r. ustanawiającej zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 poprzez ustanowienie europejskich list pozytywnych substancji wyjściowych, składów i składników zatwierdzonych do stosowania w produkcji materiałów lub produktów mających kontakt z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 2024/367 z 23.04.2024);
- 3) decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2024/368 z dnia 23 stycznia 2024 r. ustanawiającej zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 w odniesieniu do procedur oraz metod testowania i zatwierdzania materiałów końcowych stosowanych w produktach mających kontakt z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 2024/365 z 23.04.2024);
- 4) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2024/369 z dnia 23 stycznia 2024 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 przez ustanowienie procedury dotyczącej włączania substancji wyjściowych, składów i składników do europejskich list pozytywnych lub usuwania ich z tych list (Dz. Urz. UE L 2024/369 z 23.04.2024);
- 5) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2024/370 z dnia 23 stycznia 2024 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 poprzez ustanowienie procedur oceny zgodności produktów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zasad wyznaczania jednostek oceniających zgodność uczestniczących w tych procedurach (Dz. Urz. UE L 2024/369 z 23.04.2024), zwanego dalej „rozporządzeniem 2024/370”.

5. Materiały i wyroby, na które uzyskano certyfikat, są znakowane zgodnie z przepisami rozporządzenia delegowanego Komisji 2024/371 uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 poprzez ustanowienie zharmonizowanych specyfikacji dotyczących oznakowania produktów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 2024/371 z 23.04.2024).

6. Opłatę za prowadzenie postępowania w sprawie uzyskania certyfikatu ustala się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2025 r. poz. 568).

Art. 37aq. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia dokonuje notyfikacji jednostki certyfikującej, o której mowa w art. 37ap ust. 2, na jej wniosek zgodnie z przepisami rozporządzenia 2024/370 oraz rozdziału 5 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

2. Organem właściwym do udzielenia autoryzacji jednostki certyfikującej, o której mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, jest minister właściwy do spraw zdrowia.

3. Polskie Centrum Akredytacji:

- 1) prowadzi ocenę, o której mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2024/370, zgodnie z przepisami rozdziału 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku;
- 2) we współpracy z ministrem właściwym do spraw zdrowia opracowuje szczegółowy program akredytacji jednostek certyfikujących, o których mowa w art. 37ap ust. 2, oraz jeżeli to konieczne – aktualizację tego programu.

4. W przypadku naruszenia przez akredytowane jednostki certyfikujące materiały lub wyroby wymagań określonych w art. 22 ust. 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku zastosowanie mają przepisy art. 24 ust. 4–8, art. 25 i art. 26 tej ustawy.

Art. 37ar. Do budowy i remontu systemu ujmowania, magazynowania i dystrybucji wody do spożycia oraz przy usuwaniu awarii tego systemu mogą być stosowane wyłącznie materiały lub wyroby spełniające wymagania określone w art. 37ao, potwierdzone certyfikatem.

Art. 37as. 1. Chemikalia do uzdatniania wody i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia stosowane zgodnie z przeznaczeniem:

- 1) nie wpływają negatywnie na zdrowie ludzi;

- 2) nie wpływają niekorzystnie na barwę, zapach lub smak wody do spożycia;
- 3) nie sprzyjają rozwojowi mikroorganizmów, z wyjątkiem materiałów filtracyjnych stosowanych w filtrach i w biologicznych procesach uzdatniania wody do spożycia;
- 4) nie uwalniają do wody do spożycia zanieczyszczeń w ilości większej niż to konieczne.

2. Podmiot wprowadzający do obrotu chemikalia do uzdatniania wody lub materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia może wprowadzać te chemikalia i materiały do obrotu, jeżeli uzyskał atest higieniczny wydany przez Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego Państwowy Zakład Higieny – Państwowy Instytut Badawczy, zwany dalej „NIZP PZH – PIB”, potwierdzający, że spełniają one wymagania określone w ust. 1, zwany dalej „atestem”.

3. Atest obejmuje następujące dane:

- 1) numer atestu;
- 2) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby wnioskodawcy oraz jego dane kontaktowe, w tym adres poczty elektronicznej i numer telefonu;
- 3) nazwę producenta chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia i adres miejsca ich produkcji;
- 4) nazwę techniczną lub nazwę handlową chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;
- 5) zakres stosowania chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;
- 6) dane potwierdzające spełnienie przez chemikalia do uzdatniania wody lub materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia wymagań określonych w ust. 1, w tym:
 - a) uwagi dotyczące ograniczeń lub warunków ich stosowania,
 - b) zalecenia dotyczące kontroli jakości wody do spożycia, jeżeli jest to niezbędne w celu spełniania wymagań określonych w ust. 1;
- 7) wskazanie okresu ważności atestu.

4. W przypadku gdy uzdatnianie wody obejmuje także jej dezynfekcję, podmiot, o którym mowa w ust. 2, może wprowadzać do obrotu wyłącznie chemikalia do uzdatniania wody, w tym wytwarzane in situ, i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia, na które zostało wydane pozwolenie albo zezwolenie na handel równoległy albo pozwolenie na obrót, zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i

Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz. Urz. UE L 167 z 27.06.2012, str. 1, z późn. zm.⁶⁾) i ustawy z dnia 9 października 2015 r. o produktach biobójczych (Dz. U. z 2021 r. poz. 24).

5. Postępowanie w ramach oceny higienicznej chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia obejmuje analizę dokumentacji składanej do tej oceny wraz z wnioskiem o wydanie atestu.

6. Postępowanie, o którym mowa w ust. 5, jest prowadzone na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 2, zawierający:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby podmiotu, o którym mowa w ust. 2;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile podmiot, o którym mowa w ust. 2, taki numer posiada;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile podmiot, o którym mowa w ust. 2, taki numer posiada;
- 4) nazwę techniczną lub nazwę handlową chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;
- 5) opis techniczny chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;
- 6) dane dotyczące właściwości chemicznych chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia.

7. Do wniosku, o którym mowa w ust. 6, dołącza się:

- 1) dokument potwierdzający skład chemiczny chemikaliów do uzdatniania wody albo materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;
- 2) deklarację o niezawieraniu substancji niebezpiecznych;
- 3) karty charakterystyki składników chemikaliów do uzdatniania wody albo materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 204 z 31.07.2013, str. 25, Dz. Urz. UE L 234 z 03.09.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 103 z 05.04.2014, str. 22, Dz. Urz. UE L 280 z 28.10.2017, str. 57, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 7, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 10, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 13, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 16, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 19, Dz. Urz. UE L 81 z 09.03.2021, str. 15, Dz. Urz. UE L 106 z 26.03.2021, str. 3, Dz. Urz. UE L 180 z 21.05.2021, str. 78, Dz. Urz. UE L 180 z 21.05.2021, str. 81, Dz. Urz. UE L 2024/1290 z 06.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1398 z 22.05.2024.

- 4) wyniki badań laboratoryjnych chemikaliów do uzdatniania wody albo materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia, jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 2, dysponuje wynikami takich badań;
- 5) aktualny atest dotyczący zgłoszonych chemikaliów do uzdatniania wody albo materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia, jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 2, posiada taki atest;
- 6) inne dokumenty dotyczące chemikaliów do uzdatniania wody albo materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia, jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 2, posiada takie dokumenty;
- 7) kopię pozwolenia albo zezwolenia na handel równoległy albo pozwolenia na obrót, zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych i ustawy z dnia 9 października 2015 r. o produktach biobójczych, jeżeli zostały wydane.

8. Postępowanie, o którym mowa w ust. 5, kończy się oceną pozytywną skutkującą wydaniem atestu albo oceną negatywną skutkującą odmową wydania atestu.

9. Atest jest wydawany na okres 5 lat i obowiązuje od dnia jego wydania.

10. Dokumentacja z postępowania, o którym mowa w ust. 5, jest przechowywana przez NIZP PZH – PIB przez okres 10 lat od dnia zakończenia postępowania, o którym mowa w ust. 5.

11. Postępowanie, o którym mowa w ust. 5, jest prowadzone na koszt podmiotu, o którym mowa w ust. 2, i podlega opłacie. Opłatę wnosi się w terminie wskazanym przez NIZP PZH – PIB. Wniosek, o którym mowa w ust. 6, podlega rozpatrzeniu po wniesieniu opłaty.

12. Opłata, o której mowa w ust. 11, wynosi 80 % przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1988 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1631 i 1674 oraz z 2025 r. poz. 718 i 769).

13. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, w postępowaniu, o którym mowa w ust. 5, ma obowiązek:

- 1) udzielać w terminie wskazanym przez NIZP PZH – PIB informacji dotyczących chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą

do spożycia, będących przedmiotem tego postępowania, w tym dotyczących miejsca i sposobu ich produkcji, zawartości substancji czynnej, stopnia czystości, zawartości niezwiązanych monomerów oraz produktów rozpadu i reakcji;

- 2) przedstawić w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku dokumentację dotyczącą chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia, będących przedmiotem tego postępowania, oraz próbki tych chemikaliów lub materiałów, a także wyniki wykonanych badań.

14. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, może wnieść do NIZP PZH – PIB odwołanie od oceny negatywnej w terminie 7 dni od dnia jej doręczenia.

15. Odwołanie od oceny negatywnej wniesione po terminie, o którym mowa w ust. 14, nie podlega rozpatrzeniu.

16. Odwołanie od oceny negatywnej jest rozpatrywane w terminie 14 dni od dnia jego wniesienia.

17. Po rozpatrzeniu odwołania od oceny negatywnej NIZP PZH – PIB przesyła informację do podmiotu, o którym mowa w ust. 2, o odmowie wydania atestu albo wydaje atest.

18. Podmiot, który uzyskał atest, może wystąpić z wnioskiem o jego zmianę wyłącznie w zakresie imienia i nazwiska albo nazwy (firmy) oraz adresu zamieszkania albo siedziby tego podmiotu lub nazwy handlowej chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia.

19. Wniosek o zmianę atestu zawiera:

- 1) numer atestu;
- 2) zmienione imię i nazwisko albo nazwę (firmę) lub adres zamieszkania albo siedziby podmiotu;
- 3) zmienioną nazwę handlową chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia.

20. Zmiana atestu podlega opłacie, która wynosi 20 % przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1988 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Opłatę wnosi się w terminie wskazanym przez NIZP PZH – PIB. Wniosek, o którym mowa w ust. 19, podlega rozpatrzeniu po wniesieniu opłaty.

21. W przypadku wystąpienia zdarzenia mającego negatywny wpływ na jakość wody do spożycia, przy zastosowaniu atestowanych chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych, o których mowa w ust. 1, NIZP PZH – PIB jest uprawniony do przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego z udziałem podmiotu, o którym mowa w ust. 2.

22. Atest może być unieważniony przez NIZP PZH – PIB z własnej inicjatywy lub na wniosek organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub podmiotu będącego konsumentem, importerem, producentem lub dystrybutorem chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia, jeżeli po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, o którym mowa w ust. 21, stwierdzi się niezgodność tych chemikaliów lub materiałów z wymaganiami określonymi w ust. 1.

23. NIZP PZH – PIB prowadzi wykaz wydanych atestów obejmujący:

- 1) numer atestu;
- 2) nazwę techniczną lub nazwę handlową chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;
- 3) zakres stosowania chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;
- 4) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby podmiotu, o którym mowa w ust. 2;
- 5) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) producenta chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia i adres miejsca produkcji tych chemikaliów lub materiałów;
- 6) wskazanie okresu ważności atestu, daty jego zmiany lub daty jego unieważnienia.

24. Wykaz, o którym mowa w ust. 23, jest na bieżąco aktualizowany i udostępniany bezpłatnie na stronie internetowej NIZP PZH – PIB.

25. Do postępowań w sprawie wydania, zmiany albo unieważnienia atestu nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 37at. 1. Do uzdatniania wody mogą być stosowane wyłącznie chemikalia do uzdatniania wody i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia posiadające ważny atest.

2. Chemikalia do uzdatniania wody do kontaktu z wodą do spożycia, w tym wytwarzane in situ, mogą być stosowane do dezynfekcji wody, jeżeli zostało na nie

wydane pozwolenie albo zezwolenie na handel równoległy, albo pozwolenie na obrót, zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych i ustawy z dnia 9 października 2015 r. o produktach biobójczych.

Art. 37au. 1. Stosowanie nowej technologii uzdatniania wody rozumianej jako:

- 1) niestosowana dotychczas technologia uzdatniania wody,
 - 2) istotnie ulepszona stosowana technologia uzdatniania wody,
 - 3) znana i stosowana dotychczas technologia uzdatniania wody, ale w innych warunkach
- wymaga uzyskania zgody, w drodze decyzji, właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego.

2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, jest wydawana na podstawie dokumentacji przedłożonej przez podmiot zamierzający stosować nową technologię uzdatniania wody, zawierającej:

- 1) udokumentowaną informację o parametrach jakości wody surowej, w tym parametrach objętych listą obserwacyjną, o której mowa w art. 2b pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, lub wynik badania jakości wody do spożycia dostarczanej przez dostawcę wody w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 2) określenie planowanego miejsca stosowania nowej technologii uzdatniania wody i jej przeznaczenia;
- 3) wykaz materiałów lub wyrobów do kontaktu z wodą do spożycia, chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia wraz ze wskazaniem certyfikatów oraz atestów;
- 4) w przypadku stosowania produktu biobójczego – dokument dopuszczający ten produkt biobójczy do obrotu, z określonym zakresem jego stosowania;
- 5) opinię instytutu badawczego lub międzynarodowego instytutu naukowego działającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk, lub uczelni, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.⁷⁾), wykonaną na koszt podmiotu ubiegającego się o uzyskanie zgody, wskazującą, że nowa technologia uzdatniania wody zapewni spełnienie przez

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 i 1897 oraz z 2025 r. poz. 619, 620, 621 i 622.

tę wodę wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, dotyczącej zasadności stosowania tej nowej technologii uzdatniania wody.

3. Jeżeli to konieczne dla oceny możliwości stosowania nowej technologii uzdatniania wody, właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny może wskazać zakres badań jakości wody do spożycia, które podmiot ubiegający się o uzyskanie zgody, o której mowa w ust. 1, przeprowadza na swój koszt.

4. Właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny prowadzi wykaz udzielonych zgód, o których mowa w ust. 1.

5. Jeżeli wykaz, o którym mowa w ust. 4, zawiera dane osobowe umożliwiające identyfikację osoby fizycznej, właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny w celu realizacji zadania, o którym mowa w ust. 4, przetwarza te dane osobowe i jest administratorem tych danych.

6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przetwarza w sposób zapewniający ich odpowiednie bezpieczeństwo, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych.

7. Właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny odmawia wydania zgody, o której mowa w ust. 1, w przypadku:

- 1) braku przedstawienia dokumentacji, o której mowa w ust. 2, lub badań, o których mowa w ust. 3;
- 2) braku spełnienia przez wodę do spożycia wartości parametrycznej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 3) wystąpienia ryzyka dla zdrowia ludzi.

Rozdział 3c

Nadzór nad jakością wody do spożycia

Art. 37av. 1. W ramach nadzoru nad jakością wody do spożycia państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny, zgodnie z właściwością miejscową:

- 1) weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;

- 2) weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji badań parametrów istotnych do celów oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym oraz terminowego przekazywania sprawozdań z tych badań;
- 3) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji działań, o których mowa w art. 4k ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 4) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków określonych w udzielonych zgodach na odstąpienie, o których mowa w art. 13d ust. 4 i art. 13e ust. 7 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w tym realizacji harmonogramu działań naprawczych w rozumieniu art. 2 pkt 1a ustawy o zaopatrzeniu w wodę, zwanych dalej „działaniami naprawczymi”;
- 5) przekazuje co 3 miesiące państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu informacje o działaniach naprawczych realizowanych w związku z udzielonymi zgodami na odstąpienie, o których mowa w art. 13d ust. 4 i art. 13e ust. 7 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 6) weryfikuje wywiązywanie się z ustalonych działań naprawczych przez:
 - a) dostawcę wody w przypadku stwierdzenia niezgodności wartości parametrycznej badanego parametru jakości wody do spożycia w punkcie zgodności,
 - b) właściciela lub zarządcę budynku w przypadku stwierdzenia niezgodności wartości parametrycznej badanego parametru jakości wody do spożycia;
- 7) analizuje przekazane przez dostawcę wody sprawozdania i informacje, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 i ust. 2 pkt 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w zakresie wystąpienia ewentualnego zagrożenia w rozumieniu art. 2 pkt 19a tej ustawy, zwanego dalej „zagrożeniem”;
- 8) analizuje przekazane przez właściciela lub zarządcę budynku sprawozdania, o których mowa w art. 4k ust. 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w zakresie wystąpienia ewentualnego zagrożenia;
- 9) gromadzi, weryfikuje, analizuje i ocenia dane o jakości wody do spożycia uzyskane w wyniku prowadzonego nadzoru nad jakością wody do spożycia oraz przekazuje je właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu;
- 10) informuje właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o jakości wody do spożycia na nadzorowanym obszarze;

- 11) gromadzi, weryfikuje i analizuje informacje uzyskane na podstawie art. 4m ust. 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę oraz dokumenty i informacje, o których mowa w art. 4n ust. 1 tej ustawy, oraz przekazuje je właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu;
- 12) w przypadku stwierdzenia niezgodności wartości parametrycznej badanych parametrów jakości wody do spożycia pobranej w punkcie zgodności, o którym mowa w art. 4c ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, zwanym dalej „punktem zgodności”, zlokalizowanym w budynku użyteczności publicznej, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku mieszkalnym, dąży do ustalenia jakości wody do spożycia dostarczanej przez dostawcę wody w punkcie czerpalnym zlokalizowanym najbliżej zaworu głównego oraz ustalenia podmiotu odpowiedzialnego za nieodpowiednią jakość wody do spożycia w badanym punkcie poboru wody.

2. W ramach nadzoru nad jakością wody do spożycia państwowy wojewódzki inspektor sanitarny zgodnie z właściwością miejscową:

- 1) weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 2) weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji badań parametrów istotnych do celów oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych oraz terminowego przekazywania sprawozdań z badań jakości wody do spożycia;
- 3) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji działań, o których mowa w art. 4k ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 4) weryfikuje wywiązywanie się dostawców wody z obowiązków określonych w udzielonych zgodach na odstąpienie, o których mowa w art. 13d ust. 4 i art. 13e ust. 7 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w tym realizacji harmonogramu działań naprawczych;
- 5) przekazuje co 3 miesiące Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu informacje o działaniach naprawczych realizowanych w związku z udzielonymi zgodami na odstąpienie, o których mowa w art. 13d ust. 4 i art. 13e ust. 7 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;

- 6) gromadzi, analizuje i ocenia otrzymane dane o jakości wody do spożycia uzyskane w wyniku prowadzonego nadzoru nad jakością wody do spożycia i udostępnia je Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu;
- 7) gromadzi, weryfikuje i analizuje informacje uzyskane na podstawie art. 4m ust. 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę oraz dokumenty i informacje, o których mowa w art. 4n ust. 1 tej ustawy, oraz przekazuje je Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu.

3. W ramach nadzoru nad jakością wody do spożycia prowadzonego przez organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej:

- 1) weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 4 ustawy o zaopatrzeniu;
- 2) weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji badań parametrów istotnych do celów oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym oraz terminowego przekazywania sprawozdań z tych badań;
- 3) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji działań, o których mowa w art. 4k ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 4) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków określonych w udzielonych zgodach na odstąpienie, o których mowa w art. 13d ust. 6 i art. 13e ust. 8 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w tym realizacji harmonogramu działań naprawczych;
- 5) przekazuje co 3 miesiące Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego informacje o działaniach naprawczych realizowanych w związku z udzielonymi zgodami na odstąpienie, o których mowa w art. 13d ust. 6 i art. 13e ust. 8 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 6) weryfikuje wywiązywanie się z ustalonych działań naprawczych przez:
 - a) dostawcę wody w przypadku stwierdzenia niezgodności wartości parametrycznej badanego parametru jakości wody do spożycia w punkcie zgodności,
 - b) właściciela lub zarządcy budynku w przypadku stwierdzenia niezgodności wartości parametrycznej badanego parametru jakości wody do spożycia;
- 7) analizuje przekazane przez dostawcę wody sprawozdania i informacje, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w zakresie wystąpienia ewentualnego zagrożenia;

- 8) gromadzi, weryfikuje, analizuje i ocenia uzyskane dane, o których mowa w ust. 1 pkt 9, i udostępnia je Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego;
- 9) informuje właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o jakości wody do spożycia na nadzorowanym obszarze w przypadku, gdy są zaopatrywane podmioty inne niż wojskowe, będące pod nadzorem Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
- 10) gromadzi, weryfikuje i analizuje informacje uzyskane na podstawie art. 4m ust. 6 ustawy o zaopatrzeniu w wodę oraz dokumenty i informacje, o których mowa w art. 4n ust. 2 tej ustawy, oraz przekazuje je Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego;
- 11) w przypadku stwierdzenia niezgodności wartości parametrycznej badanych parametrów jakości wody do spożycia pobranej w punkcie zgodności zlokalizowanym w budynku użyteczności publicznej, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku mieszkalnym, dąży do ustalenia jakości wody do spożycia dostarczanej przez dostawcę wody w punkcie czerpalnym zlokalizowanym najbliżej zaworu głównego oraz ustalenia podmiotu odpowiedzialnego za nieodpowiednią jakość wody do spożycia w badanym punkcie poboru wody.

4. Realizując zadania, o których mowa w ust. 1–3, odpowiednio organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej:

- 1) wykonują badania jakości wody do spożycia pobranej do badania w punkcie zgodności lub w punktach, o których mowa w art. 4p ust. 2 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 2) wykonują badania jakości wody do spożycia w wyniku skarg, interwencji oraz incydentów;
- 3) wykonują badania jakości wody do spożycia po zakończeniu działań naprawczych podejmowanych w przypadkach, o których mowa w art. 37ax ust. 3 pkt 3 i 4, mające na celu sprawdzenie, czy woda do spożycia spełnia wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 4) uczestniczą w ustalaniu harmonogramów, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 3 i ust. 2 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 5) uczestniczą w wyznaczaniu punktów, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 3 i ust. 2 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 6) prowadzą wykaz:
 - a) dostawców wody, z podziałem na:

- przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne,
 - podmioty prowadzące hurtową sprzedaż wody,
 - podmioty prowadzące działalność gospodarczą, dostarczające wodę pochodzącą z indywidualnego źródła, które dostarcza średnio na dobę mniej niż 10 m³ wody lub zaopatruje w wodę mniej niż 50 osób, lub dostarczające tę wodę do budynków użyteczności publicznej lub do budynków zamieszkania zbiorowego, lub do podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.⁸⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463), a ta woda jest przeznaczona do spożycia przez ludzi,
- b) systemów zaopatrzenia w wodę w rozumieniu art. 2 pkt 7c ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w tym stref zaopatrzenia w rozumieniu art. 2 pkt 7a tej ustawy,
- c) punktów zgodności i punktów, o których mowa w art. 4p ust. 2 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę,
- d) obiektów priorytetowych, o których mowa w art. 4j ustawy o zaopatrzeniu w wodę, oraz obiektów, dla których w ocenie ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym zdefiniowano ryzyko dla jakości wody do spożycia i dla zdrowia ludzi wskazujące na konieczność monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu.

5. Jeżeli wykaz, o którym mowa w ust. 4 pkt 6, zawiera dane osobowe umożliwiające identyfikację osoby fizycznej, organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz organy

⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 245 z 29.09.2003, str. 4 – Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 614, Dz. Urz. UE L 100 z 08.04.2006, str. 3, Dz. Urz. UE L 179 z 07.07.2007, str. 59, Dz. Urz. WE L 60 z 05.03.2008, str. 17, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 327 z 12.11.2014, str. 9, Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2015, str. 24, Dz. Urz. UE L 35 z 10.02.2017, str. 10, Dz. Urz. UE L 117 z 05.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241, Dz. Urz. UE L 231 z 06.09.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 908 z 20.03.2024, str. 1.

Wojskowej Inspekcji Sanitarnej w celu realizacji zadania, o którym mowa w ust. 4 pkt 6, przetwarzają te dane osobowe i są administratorem tych danych.

6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej przetwarzają w sposób zapewniający ich odpowiednie bezpieczeństwo, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych.

Art. 37aw. 1. Odpowiednio Główny Inspektor Sanitarny oraz Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego w ramach sprawowanego nadzoru nad jakością wody do spożycia gromadzi informacje o:

- 1) wynikach monitoringu zgodności w przypadku niezgodności wartości parametrycznych parametrów mikrobiologicznych i chemicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę oraz działaniach naprawczych podejmowanych w związku z tą niezgodnością;
- 2) wynikach monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej i wartości parametrycznej ołowiu, w obiektach priorytetowych i obiektach, dla których w ocenie ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, o której mowa w art. 4d ust. 1 pkt 3 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, zidentyfikowano ryzyko dla jakości wody do spożycia i dla zdrowia ludzi wskazujące na konieczność monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu;
- 3) działaniach podejmowanych przez właścicieli lub zarządców budynków mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartością parametryczną bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartością parametryczną ołowiu;
- 4) zdarzeniach związanych z wodą do spożycia, które spowodowały potencjalne ryzyko dla zdrowia ludzi, bez względu na to, czy miała miejsce niezgodność z wartością parametryczną, trwające dłużej niż 10 kolejnych dni i dotyczące co najmniej 1000 osób, w tym również informacje o przyczynach tych zdarzeń i działaniach naprawczych podejmowanych przez dostawców wody.

2. Główny Inspektor Sanitarny zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do informacji, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem informacji dotyczących

nieruchomości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1145, 1222, 1717 i 1881).

3. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do informacji, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem informacji dotyczących nieruchomości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami lub obiektów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 617 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2025 r. poz. 825 i 1014).

Art. 37ax. 1. Odpowiednio właściwy państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w związku z przekroczeniem wartości parametrycznej ocenia, z wyłączeniem parametrów mikrobiologicznych, czy ta niezgodność stanowi zagrożenie oraz może zobowiązać dostawcę wody, w formie decyzji, do jak najszybszego podjęcia niezbędnych działań naprawczych, wskazując termin realizacji tych działań.

2. Odpowiednio właściwy państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w związku z przekroczeniem wartości parametrycznej substancji promieniotwórczej ocenia, czy obecność substancji promieniotwórczej w wodzie do spożycia stanowi zagrożenie wymagające działania oraz – w razie konieczności – zobowiązuje dostawcę wody, w formie decyzji, do podjęcia działań naprawczych służących poprawie jakości tej wody do poziomu zgodnego z wymaganiami dotyczącymi ochrony zdrowia ludzi przed promieniowaniem, wskazując termin realizacji tych działań.

3. Odpowiednio właściwy państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej na podstawie sprawozdań z badań jakości wody do spożycia, w tym sprawozdań z własnych badań jakości wody do spożycia oraz sprawozdań przekazywanych przez dostawców wody lub właścicieli lub zarządców budynków zlecających badania jakości wody do spożycia w laboratoriach wpisanych do ewidencji, o której mowa w art. 37aa ust. 2, stwierdza, w drodze decyzji:

- 1) przydatność wody do spożycia po zakończeniu działań naprawczych realizowanych przez dostawcę wody lub właściciela lub zarządcę budynku albo

- 2) przydatność wody do spożycia na warunkach odstępstw udzielonych na podstawie art. 13d ust. 4 lub 6 lub art. 13e ust. 7 pkt 2 lub ust. 8 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, albo
- 3) niezgodność wartości parametrycznej, albo
- 4) brak przydatności wody do spożycia w przypadku niezgodności wartości parametrycznej parametru mikrobiologicznego oraz gdy woda do spożycia jest niezdatna do użycia, a jej jakość zagraża zdrowiu konsumentów, jednocześnie wskazując, po dokonaniu oceny tego zagrożenia, czy ta woda może być przeznaczona do innych celów niż przeznaczenie do spożycia przez ludzi.

4. Decyzję o niezgodności wartości parametrycznej, o której mowa w ust. 3 pkt 3, odpowiednio państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej wydaje w przypadku stwierdzenia w przynajmniej jednej z badanych próbek wody do spożycia niezgodności wartości parametrycznej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę dla:

- 1) parametrów wskaźnikowych lub dodatkowych parametrów chemicznych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę,
- 2) parametrów ustalonych na podstawie art. 4g ust. 12 ustawy o zaopatrzeniu w wodę – w przypadku uznania, że stwierdzona niezgodność z wymaganiami dotyczącymi jakości wody do spożycia nie stwarza zagrożenia, a wartość niezgodności wartości parametrycznej pozwala na zachowanie bezpieczeństwa dla zdrowia ludzi.

5. W przypadku stwierdzenia w badanej próbce wody do spożycia niezgodności mikrobiologicznego parametru wskaźnikowego bakterii grupy coli poniżej 10 jtk (NPL)/100 ml decyzja, o której mowa w ust. 3 pkt 3, może być wydana, jeżeli jednocześnie były wykonane badania parametru *Escherichia coli* i enterokoki jelitowe i nie stwierdzono obecności tych parametrów w badanej próbce wody.

6. Decyzję, o której mowa w ust. 3 pkt 3, odpowiednio państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej wydaje w terminie nie dłuższym niż 3 dni od dnia otrzymania cząstkowego lub całościowego sprawozdania z badań jakości wody do spożycia i określa dopuszczalną wartość parametryczną oraz termin trwania niezgodności, kierując się bezpieczeństwem wody do spożycia dla zdrowia ludzi.

7. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 3 pkt 3, odpowiednio państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej może zobowiązać dostawcę wody do:

- 1) pobrania dodatkowych próbek wody do spożycia lub badania dodatkowych parametrów tej wody;
- 2) zwiększenia częstotliwości lub zakresu badanych parametrów wody do spożycia;
- 3) ustalenia przyczyn niezgodności wartości parametrycznej;
- 4) przedstawienia informacji o planowanych działaniach naprawczych:
 - a) wskazującej zakres i termin realizacji działań naprawczych mających na celu przywrócenie jakości wody do spożycia spełniającej wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę,
 - b) uwzględniającej poziom niezgodności wartości parametrycznej oraz parametr, którego ta niezgodność dotyczy;
- 5) przekazania odpowiednio konsumentom albo hurtowemu odbiorcy wody informacji o ograniczeniu korzystania z wody do spożycia w zakresie wskazanym w tej decyzji.

8. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 2–4, dostawca wody przedstawia odpowiednio właściwemu państwowemu inspektorowi sanitarnemu lub wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej informację o planowanych działaniach naprawczych wraz z terminem ich realizacji zaakceptowaną przez właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, odpowiednio państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej nakazuje podjęcie przez dostawcę wody lub właściciela lub zarządcę budynku działań naprawczych oraz opiniuje termin realizacji tych działań.

10. Odpowiednio państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej po wydaniu decyzji, o których mowa w ust. 3, przekazuje właściwemu wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta) komunikat, o którym mowa w art. 13a ust. 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę.

11. W przypadku gdy dostawca wody zaopatruje jednostkę, podmiot, urząd, służbę lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, o stwierdzeniu przydatności wody do spożycia po zrealizowaniu przez dostawcę wody działań naprawczych, o niezgodności wartości parametrycznej lub

o braku przydatności wody do spożycia oraz wydanych zaleceniach dotyczących możliwości korzystania z tej wody lub ograniczeniach, jakim to korzystanie powinno podlegać, w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 2–4, ten dostawca wody informuje wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej.

Art. 37ay. 1. Główny Inspektor Sanitarny oraz Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego prowadzą rejestr udzielonych przez organy odpowiednio Państwowej Inspekcji Sanitarnej i Wojskowej Inspekcji Sanitarnej zgód na odstępstwo, o których mowa w art. 13d ust. 4 lub 6 i art. 13e ust. 7 pkt 2 lub ust. 8 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, uwzględniający:

- 1) dane identyfikujące dostawcę wody:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby,
 - b) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, o ile taki numer posiada,
 - c) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki numer posiada;
- 2) określenie strefy zaopatrzenia, dla której udzielono zgody na odstępstwo, wraz ze wskazaniem:
 - a) dobowej produkcji wody do spożycia,
 - b) liczby ludności zaopatrywanej w wodę do spożycia,
 - c) wpływu odstępstwa na podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności;
- 3) przyczyny udzielenia zgody na odstępstwo;
- 4) parametr jakości wody do spożycia oraz jego maksymalną dopuszczalną wartość parametryczną ustalone w zgodzie na odstępstwo oraz jeżeli dotyczy wyniki badań jakości wody dla tego parametru przeprowadzonych przed udzieleniem zgody na odstępstwo;
- 5) częstotliwość badań jakości wody do spożycia w odniesieniu do parametru jakości wody do spożycia, na który udzielono zgody na odstępstwo;

- 6) informacje o działaniach naprawczych, w tym harmonogram działań naprawczych wraz ze wskazaniem kosztów ich realizacji;
- 7) okres obowiązywania udzielonego odstępstwa;
- 8) wskazanie opinii odpowiednio Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego Państwowego Zakładu Higieny – Państwowego Instytutu Badawczego lub Wojskowego Instytutu Higieny i Epidemiologii im. gen. Karola Kaczkowskiego w Warszawie, lub wytycznych Światowej Organizacji Zdrowia, na podstawie których wyznaczono wartość parametryczną dopuszczalną w ramach odstępstwa.

2. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego prowadzi rejestr, o którym mowa w ust. 1, dotyczący zgód na odstępstwo udzielonych przez organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej, gdy dostawcą wody jest jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej.

3. Główny Inspektor Sanitarny oraz Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2–7.

Art. 37az. 1. Właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny przekazuje właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu wyniki badań, o których mowa w art. 4j ust. 2 i art. 4k ust. 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy, co 6 lat, w terminie do dnia 31 sierpnia.

2. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu wyniki badań, o których mowa w art. 4j ust. 2 i art. 4k ust. 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy, zbiorczo dla województwa, co 6 lat, w terminie do dnia 31 października.

3. Główny Inspektor Sanitarny opracowuje zbiór danych zawierających wyniki badań, o których mowa w art. 4j ust. 2 i art. 4k ust. 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 tej ustawy, co 6 lat, w terminie do dnia 12 stycznia.

4. Główny Inspektor Sanitarny zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp

do informacji zawartych w zbiorze danych, o których mowa w ust. 3, z wyłączeniem danych dotyczących nieruchomości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

5. Wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej przekazuje Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego wyniki badań, o których mowa w art. 4k ust. 6 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy, co 6 lat, w terminie do dnia 31 sierpnia.

6. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego opracowuje zbiór danych zawierających wyniki badań, o których mowa w art. 4k ust. 6 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 1–3, 5 i 6 tej ustawy, co 6 lat, w terminie do dnia 12 stycznia.

7. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do danych, o których mowa w ust. 6 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, z wyłączeniem danych dotyczących nieruchomości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami lub obiektów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 617 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny.

Art. 37aza. Przepisy art. 37av ust. 1 pkt 2, 3, pkt 6 lit. b i pkt 8, ust. 2 pkt 2 i 3, ust. 3 pkt 2 i 3 oraz pkt 6 lit. b, ust. 4 pkt 3, art. 37aw ust. 1 pkt 3 oraz art. 37ax ust. 3 i 9 stosuje się również do nadzoru dotyczącego obiektu priorytetowego niebędącego budynkiem.

Rozdział 3d

Kary pieniężne

Art. 37azb. 1. Podmiot prowadzący laboratorium wykonujące badania jakości wody do spożycia, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 37ag ust. 3 i 4 albo wykonuje je nieterminowo podlega karze pieniężnej w wysokości od 100 zł do 10 000 zł.

2. Karę pieniężną wymierza, w drodze decyzji, właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny, lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny.

3. Karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 2, stała się ostateczna.

4. Kara pieniężna nieuiszczona w terminie podlega przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132 i 620).

5. Wpływy z kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418) w art. 64 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Protokoły z kontroli obiektu budowlanego, w tym protokoły z kontroli systemu ogrzewania i systemu klimatyzacji, o których mowa w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków, ocena ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym i jej aktualizacja, o których mowa odpowiednio w art. 4i ust. 1 i 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757 oraz ...), oceny i ekspertyzy dotyczące stanu technicznego tego obiektu, świadectwo charakterystyki energetycznej oraz dokumenty, o których mowa w art. 60, są dołączone do książki obiektu budowlanego.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 195 w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) jest to konieczne w celu zapobiegania ryzyku, o którym mowa w art. 4f ust. 6 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757 oraz ...), lub służy jego kontroli oraz jest to uzasadnione wynikami dodatkowego przeglądu pozwoleń zintegrowanych, o których mowa w art. 4f ust. 15 tej ustawy.”;
- 2) w art. 400a w ust. 1 po pkt 2c dodaje się pkt 2d w brzmieniu:
„2d) przedsięwzięcia związane z zaopatrzeniem w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi;”;
- 3) w art. 400b:
 - a) w ust. 1 wyrazy „w zakresie określonym w art. 400a ust. 1 pkt 1a–2c, 5–9a, 11–22 i 24–42 oraz art. 410a ust. 4–6” zastępuje się wyrazami „w zakresie określonym w art. 400a ust. 1 pkt 1a–2d, 5–9a, 11–22 i 24–42 oraz art. 410a ust. 4–6”,

- b) w ust. 2 wyrazy „w zakresie określonym w art. 400a ust. 1 pkt 2, 2a, 5–9a, 11–22 i 24–42” zastępuje się wyrazami „w zakresie określonym w art. 400a ust. 1 pkt 2, 2a, 2d, 5–9a, 11–22 i 24–42”.

Art. 5. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2025 r. poz. 960) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 16 w pkt 70 lit. a i b otrzymują brzmienie:

- „a) wodę w stanie pierwotnym lub po uzdatnieniu, przeznaczoną do picia, wytwarzania, przygotowania żywności lub innych celów gospodarczych zarówno w obiektach publicznych, jak i prywatnych, niezależnie od jej pochodzenia i od tego, czy jest dostarczana z sieci wodociągowej, cystern, w tym również przewoźnych zbiorników, lub rozlewana do butelek lub pojemników,
- b) wodę wykorzystywaną przez przedsiębiorstwo spożywcze w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.⁹⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463) do wytworzenia, przetworzenia, konserwowania lub wprowadzania do obrotu produktów lub substancji przeznaczonych do spożycia przez ludzi, z wyłączeniem wody wykorzystywanej przez to przedsiębiorstwo spożywcze, której jakość nie może wpływać na bezpieczeństwo środków spożywczych w ich końcowej postaci, oraz pod warunkiem, że podmiot prowadzący to przedsiębiorstwo spożywcze spełnia wymagania określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady WE nr 852/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.¹⁰⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319);”;

⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 245 z 29.09.2003, str. 4 – Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 614, Dz. Urz. UE L 100 z 08.04.2006, str. 3, Dz. Urz. UE L 179 z 07.07.2007, str. 59, Dz. Urz. WE L 60 z 05.03.2008, str. 17, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 327 z 12.11.2014, str. 9, Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2015, str. 24, Dz. Urz. UE L 35 z 10.02.2017, str. 10, Dz. Urz. UE L 117 z 05.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241, Dz. Urz. UE L 231 z 06.09.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 908 z 20.03.2024, str. 1.

¹⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 153 z 12.06.2008, str. 42, Dz. Urz. UE L 277 z 18.10.2008, str. 7, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 160 z 12.06.2013, str. 19, Dz. Urz. UE L 222 z 17.08.2016, str. 114 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 3.

- 2) w art. 47 uchyla się ust. 3–7;
- 3) w art. 240:
 - a) w ust. 2 po pkt 20 dodaje się pkt 20a w brzmieniu:

„20a) tworzy zbiór danych zawierających informacje z ocen ryzyka lub ich aktualizacji oraz informacje o działaniach w zakresie zarządzania ryzykiem lub służących jego kontroli i zapewnia dostęp do nich Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób, o którym mowa w art. 4h ust. 4 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków;”
 - b) w ust. 3 po pkt 27 dodaje się pkt 27a i 27b w brzmieniu:

„27a) stosują działania w zakresie zarządzania ryzykiem lub służące jego kontroli, o których mowa w art. 4f ust. 6 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków;

27b) po konsultacji z dostawcą wody identyfikują podmioty odpowiedzialne za zanieczyszczenie wody, które stwarza ryzyko, o którym mowa w art. 4f ust. 6 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, zgodnie z art. 4f ust. 9 tej ustawy;”
- 4) w art. 333 w ust. 6 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) dostawcom wody w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków – w celu dokonywania oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o której mowa w art. 4e ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, lub jej przeglądu lub aktualizacji, o których mowa w art. 4e ust. 2 tej ustawy.”;
- 5) w art. 334:
 - a) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) stanu jakości wody ujmowanej do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi;”
 - b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) stanu jakości wody w kąpieliskach i miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpieli;”;

6) w art. 348:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Badania pobranych próbek wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli są wykonywane na zasadach określonych w rozdziale 3a ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416 oraz ...).”;

b) uchyla się ust. 2–7.

Art. 6. 1. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne oraz podmiot prowadzący hurtową sprzedaż wody zaopatrujące w wodę co najmniej 50 000 osób lub dostarczające co najmniej średnio 10 000 m³ wody na dobę dokonują oceny wielkości wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę za rok 2024 na podstawie wskaźnika wody nieprzynoszącej dochodu NRW (ang. *Non-Revenue Water Basic*) i przekazują sprawozdanie z tej oceny organowi regulacyjnemu, o którym mowa w art. 27a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 30 września 2025 r.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1:

- 1) organ regulacyjny przekazuje Prezesowi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w terminie do dnia 15 listopada 2025 r.;
- 2) Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej do zatwierdzenia w terminie do dnia 15 grudnia 2025 r., który zatwierdza je w terminie do dnia 5 stycznia 2026 r.;
- 3) Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje Komisji Europejskiej, po zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, w terminie do dnia 12 stycznia 2026 r.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) wartość wskaźnika wody nieprzynoszącej dochodu NRW (ang. *Non-Revenue Water Basic*) oraz dane niezbędne do obliczenia tego wskaźnika;
- 2) możliwości ograniczenia wielkości wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę, z uwzględnieniem zdrowia publicznego, środowiska, technologii i gospodarki.

4. Do przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych oraz podmiotów prowadzących hurtową sprzedaż wody, innych niż wymienione w ust. 1, które zamierzają dokonać oceny

wielkości wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę za rok 2024, stosuje się przepisy ust. 1–3.

5. W przypadku przekroczenia progu wielkości wycieków wody określonego w akcie delegowanym Komisji Europejskiej, o którym mowa w art. 4 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1), minister właściwy do spraw gospodarki wodnej opracowuje, we współpracy z Prezesem Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, krajowy plan działań, który obejmuje działania mające na celu ograniczenie wielkości wycieków wody w systemach zaopatrzenia w wodę.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w celu zapewnienia aktywnego udziału wszystkich zainteresowanych w opracowaniu krajowego planu działań, o którym mowa w ust. 5, zamieszcza projekt tego planu na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu zapewniającego jego obsługę, w celu zgłoszenia uwag.

7. W terminie 21 dni od dnia zamieszczenia projektu krajowego planu działań, o którym mowa w ust. 5, na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu zapewniającego jego obsługę zainteresowani mogą zgłaszać do projektu tego planu uwagi w postaci papierowej lub elektronicznej.

8. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej zatwierdza krajowy plan działań, o którym mowa w ust. 5, i zamieszcza go na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu zapewniającego jego obsługę.

9. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przekazuje zatwierdzony krajowy plan działań, o którym mowa w ust. 5, Komisji Europejskiej w terminie 2 lat od dnia przyjęcia aktu delegowanego Komisji Europejskiej, o którym mowa w tym przepisie.

10. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania wskaźnika wody nieprzynoszącej dochodu NRW (ang. *Non-Revenue Water Basic*) oraz wzór sprawozdania z oceny wielkości wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę za rok 2024, o których mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę potrzebę ujednolicenia sposobu dokonywania oceny wielkości wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę za rok 2024 oraz składanych sprawozdań z tej oceny.

Art. 7. 1. Dostawca wody przekazuje ocenę ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi:

- 1) właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz

2) właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu

– w terminie do dnia 31 grudnia 2026 r.

2. Dostawca wody przekazuje ocenę ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r.

3. W przypadku gdy dostawcą wody jest jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2 lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, ocenę ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz ocenę ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę ten dostawca lub dowódca jednostki odpowiedzialnej za to miejsce przekazuje wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w terminach określonych odpowiednio w ust. 1 i 2.

4. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje Prezesowi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oceny ryzyka, o których mowa w ust. 1, oraz wykaz działań zapobiegających ryzyku lub służących jego kontroli, o których mowa w art. 4f ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 30 kwietnia 2027 r.

5. Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie tworzy w terminie do dnia 12 lipca 2027 r. zbiór danych zawierających informacje z ocen ryzyka, o których mowa w ust. 1, oraz informacje o działaniach zapobiegających ryzyku lub służących jego kontroli, o których mowa w art. 4f ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, oraz zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do tego zbioru.

Art. 8. Właściciel lub zarządca budynku oraz właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego niebędącego budynkiem przekazuje po raz pierwszy informacje o podejmowanych działaniach, o których mowa w art. 4m ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy zmienianej w art. 1, odpowiednio właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu lub wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r.

Art. 9. 1. Właściciel lub zarządca budynku oraz właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego niebędącego budynkiem sporządza ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r.

2. Państwowy powiatowy inspektor sanitarny lub państwowy graniczny inspektor sanitarny przekazuje po raz pierwszy wyniki badań, o których mowa w art. 4j ust. 2 i art. 4k ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy, właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu w terminie do dnia 31 sierpnia 2028 r.

3. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje po raz pierwszy wyniki badań, o których mowa w art. 4j ust. 2 i art. 4k ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy zbiorczo dla województwa, Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu w terminie do dnia 31 października 2028 r.

4. Wojskowy inspektor sanitarny wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej przekazuje po raz pierwszy wyniki badań, o których mowa w art. 4k ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy, Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego w terminie do dnia 31 sierpnia 2028 r.

5. Główny Inspektor Sanitarny opracowuje po raz pierwszy wyniki badań, o których mowa w art. 4j ust. 2 i art. 4k ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy, na podstawie zbiorczych informacji, o których mowa w ust. 3, w terminie do dnia 12 stycznia 2029 r.

6. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego opracowuje po raz pierwszy wyniki badań, o których mowa w art. 4k ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy, na podstawie informacji, o których mowa w ust. 4, w terminie do dnia 12 stycznia 2029 r.

7. W przypadku obiektu priorytetowego oddanego do użytkowania po dniu 30 czerwca 2028 r. właściciel lub zarządca tego obiektu sporządza ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym i przekazuje tę ocenę odpowiednio właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu, lub wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w terminie 6 miesięcy od dnia oddania tego obiektu priorytetowego do użytkowania.

Art. 10. Harmonogramy, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 3 i ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, są ustalane po raz pierwszy na rok 2026.

Art. 11. 1. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) przekazuje po raz pierwszy informacje o działaniach w celu poprawy lub utrzymania powszechnego dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o których mowa w art. 4r ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, oraz informacje o odsetku mieszkańców gminy korzystających z sieci wodociągowej, o których mowa w art. 4r ust. 8 tej ustawy, właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1:

- 1) właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje po raz pierwszy Prezesowi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie zgodnie z art. 4r ust. 10 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 30 września 2028 r.;
- 2) Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje po raz pierwszy Komisji Europejskiej zgodnie z art. 4r ust. 10 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 12 stycznia 2029 r.

Art. 12. W terminie do dnia 12 stycznia 2026 r. dostawcy wody podejmują działania w celu osiągnięcia zgodności dostarczanej wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi z wartościami parametrycznymi dla następujących parametrów jakości tej wody:

- 1) bisfenolu-A;
- 2) chloranów, z wyłączeniem wody dezynfekowanej dwutlenkiem chloru;
- 3) chlorynów, z wyłączeniem wody dezynfekowanej dwutlenkiem chloru;
- 4) kwasów halogenooctowych;
- 5) mikrocytyny-LR;
- 6) sumy substancji per- i polifluoroalkilowych (PFAS);
- 7) uranu.

Art. 13. 1. Zgody na odstępstwo od wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi udzielone przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność przez okres, na jaki zostały udzielone.

2. W przypadku gdy do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie została udzielona druga zgoda na odstępstwo od wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez

ludzi udzielone przed dniem jej wejścia w życie dostawca wody może wystąpić z wnioskiem o udzielenie drugiej zgody na to odstępstwo na zasadach określonych w art. 13e ustawy zmienianej w art. 1.

3. Do spraw wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących udzielenia pierwszej zgody na odstępstwo i drugiej zgody na odstępstwo stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 14. 1. Atesty higieniczne na materiały i wyroby stosowane w procesach uzdatniania wody, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

2. Do spraw wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących wydania atestów higienicznych na materiały i wyroby stosowane w procesach uzdatniania wody stosuje się zasady dotychczasowe.

Art. 15. 1. Atesty higieniczne na materiały i wyroby stosowane w procesach dystrybucji wody, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

2. Do dnia 31 grudnia 2026 r. atesty higieniczne na materiały i wyroby stosowane w procesach dystrybucji wody, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, są wydawane na zasadach dotychczasowych.

3. Ważność atestów higienicznych na materiały i wyroby stosowane w procesach dystrybucji wody, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, ważnych na dzień 31 grudnia 2026 r. może być przedłużana na zasadach dotychczasowych, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2032 r.

4. Wnioski o wydanie certyfikatu, o którym mowa w art. 37ap ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, mogą być składane od dnia 1 stycznia 2027 r.

5. Do dnia wydania certyfikatu, o którym mowa w art. 37ap ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, do budowy i remontu systemu ujmowania, magazynowania i dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz przy usuwaniu awarii tego systemu mogą być stosowane wyłącznie materiały i wyroby posiadające ważny atest higieniczny na materiał i

wyrób stosowane w procesach dystrybucji wody, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 16. 1. Zgody na zastosowanie nowych technologii uzdatniania wody wydane na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność.

2. Do spraw wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących udzielenia zgody na zastosowanie nowych technologii uzdatniania wody, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 17. Do spraw wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących wydania warunków przyłączenia do sieci, o których mowa w art. 19a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 18. 1. Laboratorium spełniające w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wymagania, o których mowa w art. 37aa ust. 1 pkt 1–3 ustawy zmienianej w art. 2, ma obowiązek dokonania zgłoszenia do ewidencji laboratoriów wykonujących badania jakości wody do spożycia oraz badania jakości wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli, o której mowa w art. 37aa ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 2, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. W przypadku niewykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, laboratorium, o którym mowa w ust. 1, nie może wykonywać badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz badań jakości wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli do dnia przyjęcia zgłoszenia, o którym mowa w art. 37aa ust. 5 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 2.

Art. 19. 1. Laboratorium inne niż określone w art. 18 ust. 1, posiadające przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy udokumentowany system jakości prowadzonych badań wody, o którym mowa w art. 12 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, może wykonywać badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi przez okres 4 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, pod warunkiem uzyskania corocznego zatwierdzenia na podstawie art. 12a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

2. Laboratorium inne niż określone w art. 18 ust. 1, posiadające przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy udokumentowany system jakości prowadzonych badań wody, o którym mowa w art. 348 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu dotychczasowym, może

wykonywać badania jakości wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli, przez okres 4 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, pod warunkiem uzyskania corocznego zatwierdzenia na podstawie art. 348 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu dotychczasowym.

3. Do laboratoriów, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się art. 37aa ust. 1 pkt 3, art. 37af, art. 37ag, art. 37ah i art. 37azb ustawy zmienianej w art. 2.

4. Laboratorium inne niż określone w art. 18 ust. 1, znajdujące się w strukturze wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej, może wykonywać badania wody, w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w stosunku do podmiotów określonych w art. 22a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2 lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, przez okres 4 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przy czym do wykonywania tych badań stosuje się art. 37aa ust. 1 pkt 3, art. 37af i art. 37ag ustawy zmienianej w art. 2.

Art. 20. Główny Inspektor Sanitarny publikuje dane, o których mowa w art. 37ab ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 21. Pierwsze informacje, o których mowa w art. 37aj ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2, państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu do dnia 28 lutego 2027 r., przy czym te informacje obejmują okres od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2026 r.

Art. 22. 1. Krajowe laboratoria referencyjne wyznaczone w przepisach wydanych na podstawie art. 37ak ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2 realizują zadania określone w art. 37al tej ustawy od dnia 1 stycznia 2028 r.

2. Do dnia 31 grudnia 2027 r. zadania krajowych laboratoriów referencyjnych wyznaczonych w przepisach wydanych na podstawie art. 37ak ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, o których mowa w art. 37ae ust. 7 tej ustawy, wykonuje Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego Państwowy Zakład Higieny – Państwowy Instytut Badawczy.

Art. 23. Przez okres 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy próbki wody do badań laboratoryjnych mogą być pobierane przez próbkobiorców posiadających uprawnienia w tym zakresie uzyskane na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 24. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych

wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 25. 1. W latach 2025–2034 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań przez jednostki samorządu terytorialnego, będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 1713,27 mln zł, w tym w:

- 1) 2025 r. – 0 mln zł;
- 2) 2026 r. – 172,12 mln zł;
- 3) 2027 r. – 176,41 mln zł;
- 4) 2028 r. – 180,83 mln zł;
- 5) 2029 r. – 185,34 mln zł;
- 6) 2030 r. – 189,97 mln zł;
- 7) 2031 r. – 194,72 mln zł;
- 8) 2032 r. – 199,59 mln zł;
- 9) 2033 r. – 204,59 mln zł;
- 10) 2034 r. – 209,70 mln zł.

2. Wojewodowie monitorują wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, a w przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, wdrażają mechanizm korygujący polegający na obniżeniu kosztów realizacji zadań.

Art. 26. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

W dniu 12 stycznia 2021 r. weszła w życie dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1), zwana dalej „dyrektywą (UE) 2020/2184”. Państwa członkowskie Unii Europejskiej (UE) są zobowiązane do dokonania transpozycji tej dyrektywy w okresie 2 lat od dnia jej wejścia w życie, to jest do dnia 12 stycznia 2023 r.

Dyrektywa (UE) 2020/2184 stanowi wersję przekształconą dyrektywy Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 330 z 05.12.1998, str. 32, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 90), zwanej dalej „dyrektywą 98/83/WE”.

W wyniku rewizji dyrektywy 98/83/WE zostały wprowadzone następujące zmiany przepisów i nowe regulacje:

- 1) rozszerzono wymagania dotyczące parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz zmodyfikowano zasady prowadzenia monitoringu jakości wody i kontroli przestrzegania wymagań jakościowych, a także tworzenia i aktualizacji zbiorów danych raportowych w zakresie jakości wody na potrzeby Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób;
- 2) zobowiązano państwa członkowskie UE do wykonania oceny strat wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (wielkości wycieków wody), przekazania Komisji Europejskiej wyników tej oceny oraz opracowania planów działania w celu ograniczenia strat wody;
- 3) ustanowiono obowiązek podejścia do bezpieczeństwa wody opartego na ryzyku, obejmującego cały łańcuch dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, na które składają się ocena ryzyka i zarządzanie ryzykiem w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, ocena ryzyka i zarządzanie ryzykiem w systemie zaopatrzenia w wodę oraz ocena ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym; ustanowiono również obowiązek tworzenia i aktualizacji zbiorów danych raportowych w zakresie oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem na potrzeby Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób;
- 4) ustanowiono wymagania w zakresie higieny oraz zobowiązano państwa członkowskie UE do stosowania materiałów do kontaktu z wodą pod warunkiem ich zatwierdzenia zgodnie z aktami wykonawczymi Komisji Europejskiej przyjmowanymi na podstawie dyrektywy

(UE) 2020/2184, w szczególności z europejską listą pozytywną materiałów określaną na podstawie tych aktów wykonawczych;

- 5) ustanowiono wymagania dotyczące atestacji chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi;
- 6) zmodyfikowano zasady udzielania zgód na odstępstwa od spełniania wymagań jakościowych dla wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w szczególności na zmniejszenie dozwolonej liczby kolejno następujących po sobie odstępstw do dwóch (obecnie na podstawie dyrektywy 98/83/WE dopuszczalne są trzy odstępstwa);
- 7) nałożono na państwa członkowskie UE obowiązek stosowania środków niezbędnych w celu poprawy dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w szczególności w odniesieniu do wrażliwych i zmarginalizowanych grup ludności, oraz tworzenia i aktualizacji zbiorów danych raportowych w tym zakresie na potrzeby Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób;
- 8) określono obowiązki państw członkowskich UE w zakresie informowania społeczeństwa o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, cenie wody oraz ilości zużytej wody.

Ponadto w wyniku przeprowadzonej kontroli *„Gospodarowanie zasobami wodnymi przez przedsiębiorstwa wodociągowe w gminach wiejskich”* Najwyższa Izba Kontroli (NIK) dostrzegła potrzebę zmiany art. 21 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757), zwanej dalej „u.z.z.w.i.z.o.ś.”, nakładającego na przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne obowiązek opracowania wieloletniego planu rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych będących w ich posiadaniu, w świetle różnych interpretacji przepisów tego artykułu.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw, zwany dalej „projektem ustawy”, w celu transpozycji przepisów dyrektywy (UE) 2020/2184 przewiduje:

- 1) określenie obowiązków dostawców wody obejmujących badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w zakresie wewnętrznej kontroli jakości wody;
- 2) doprecyzowanie kompetencji organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz procedur w zakresie nadzoru nad jakością wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, obejmujących monitoring jakości wody, ocenę przydatności wody do spożycia przez ludzi oraz udzielanie zgód na odstępstwa od spełniania wymagań jakościowych dla wody;

- doprecyzowanie kompetencji organów Wojskowej Inspekcji Sanitarnej oraz procedur w zakresie nadzoru nad jakością wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, obejmujących monitoring jakości wody, ocenę przydatności wody do spożycia przez ludzi oraz udzielanie zgód na odstępstwa od spełniania wymagań jakościowych dla wody;
- 3) uregulowanie obowiązków dostawców wody (w szczególności przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych oraz podmiotów prowadzących hurtową sprzedaż wody), organów Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej w zakresie wykonania oceny strat wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (wielkości wycieków wody) oraz opracowania planów działania w celu ograniczenia strat wody;
 - 4) zobowiązanie dostawców wody do dokonywania oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę oraz podejmowania działań mających na celu zarządzanie ryzykiem w systemach zaopatrzenia w wodę; określenie kompetencji organów Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w zakresie opiniowania przeprowadzonych ocen ryzyka i zarządzania ryzykiem w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
 - 5) zobowiązanie właścicieli lub zarządców budynków do dokonywania oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym oraz uregulowanie procedur nabywania uprawnień do dokonywania tej oceny;
 - 6) określenie kompetencji właściwych organów w zakresie wydawania ocen lub zgód dotyczących stosowania materiałów i wyrobów służących do dystrybucji albo uzdatniania wody; określenie zasad dopuszczania do użytkowania materiałów i wyrobów budowlanych do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi, z uwzględnieniem mechanizmu europejskiej listy pozytywnej, oraz materiałów i wyrobów stosowanych do uzdatniania wody;
 - 7) ustanowienie procedur i nałożenie obowiązków na organy lub inne jednostki organizacyjne gminy w zakresie identyfikacji osób pozbawionych dostępu albo posiadających ograniczony dostęp do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz, we współpracy z dostawcami wody, podejmowanie działań w celu zapewnienia dostępu tych osób do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub poprawy dostępu do tej wody;
 - 8) określenie obowiązków dostawców wody w zakresie informowania konsumentów o jakości, cenach i zużyciu wody oraz określenie sposobu przekazywania tych informacji;

- 9) określenie kompetencji właściwych organów w zakresie opracowywania zbiorów danych i sprawozdań na potrzeby wypełnienia zobowiązań raportowych dotyczących działań, o których mowa w pkt 2–5 i 7, wobec Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób;
- 10) określenie kompetencji właściwych organów w zakresie wydawania atestów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia.

W ramach realizacji wniosków po kontroli NIK „*Gospodarowanie zasobami wodnymi przez przedsiębiorstwa wodociągowe w gminach wiejskich*” przewiduje się zmianę art. 21 u.z.z.w.i.z.o.ś., polegającą na zwolnieniu z obowiązku opracowania wieloletniego planu przedsiębiorstw wodociągowych, które nie tylko nie planują budowy urządzeń wodociągowych lub urządzeń kanalizacyjnych, ale również nie planują ich modernizacji.

Poniżej przedstawiono szczegółowe wyjaśnienie do poszczególnych przepisów przewidzianych w projekcie ustawy:

I. Art. 1 projektu ustawy dotyczący zmian w u.z.z.w.i.z.o.ś.

Odnosnik nr 1 do u.z.z.w.i.z.o.ś.

W celu zapewnienia kompletności i jednolitości odniesień do aktów prawnych Unii Europejskiej wdrażanych przez u.z.z.w.i.z.o.ś., oprócz zastąpienia, w odnośniku nr 1 do u.z.z.w.i.z.o.ś., odniesienia do dyrektywy 98/83/WE, która zgodnie z art. 26 ust. 1 dyrektywy (UE) 2020/2184 utraciła moc z dniem 13 stycznia 2023 r., odniesieniem do dyrektywy (UE) 2020/2184, przewiduje się:

- uzupełnienie adresu publikacyjnego dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych oraz dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej,
- dodanie odniesienia do dyrektywy Rady 2013/51/ EURATOM z dnia 22 października 2013 r. określającej wymogi dotyczące ochrony zdrowia ludności w odniesieniu do substancji promieniotwórczych w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w związku z przeniesieniem niektórych przepisów wdrażających tę dyrektywę z rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. U. poz. 2294) do u.z.z.w.i.z.o.ś.

Art. 1 u.z.z.w.i.z.o.ś. – wprowadzenie do wyliczenia

Zakłada się zmianę brzmienia wprowadzenia do wyliczenia w art. 1 u.z.z.w.i.z.o.ś. w związku z potrzebą stosowania zasad dotyczących dostarczania wody o odpowiedniej jakości przez wszystkich dostawców wody.

Art. 1 pkt 1 lit. b, d i e u.z.z.w.i.z.o.ś.

Dodanie w projekcie przepisu dotyczącego konieczności podejmowania działań w celu poprawy powszechnego dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi ma na celu wprowadzenie do ustawy założeń dyrektywy (UE) 2020/2184 w obszarze poprawy powszechnego dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Spełnieniu tych założeń służy również ujęcie regulacji mających na celu podejmowanie działań mających na celu ochronę zdrowia ludzi przed niepożądanymi skutkami wszelkiego zanieczyszczenia wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi przez zapewnienie, aby była ona zdrowa i czysta.

Art. 1 pkt 2 u.z.z.w.i.z.o.ś.

Zakłada się, zgodnie z dyrektywą (UE) 2020/2184, wprowadzenie w ustawie przepisów dotyczących stosowania podejścia opartego na ryzyku w całym łańcuchu dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

Art. 1a u.z.z.w.i.z.o.ś.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 dyrektywy (UE) 2020/2184 do statków morskich stanowiących polską własność lub statków morskich o polskiej przynależności, używanych do przewozu pasażerów, odsalających wodę morską i będących dostawcami wody, będzie stosować się odpowiednio projektowane przepisy art. 4a–4c, art. 4d ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, art. 4e ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2, art. 4g–4n, art. 4p ust. 1 pkt 1–8, 11, 12, 14–16 i 18, art. 4q, art. 12, art. 13a i art. 13b oraz przepisy wydane na podstawie art. 13 u.z.z.w.i.z.o.ś.

Art. 1b u.z.z.w.i.z.o.ś.

Zgodnie z art. 3 dyrektywy (UE) 2020/2184 przepisy u.z.z.w.i.z.o.ś. nie mają zastosowania do:

- 1) naturalnych wód mineralnych (spełniających wymagania określone w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2023 r. poz. 1448));
- 2) wód leczniczych (w rozumieniu art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2024 r. poz. 1290, z późn. zm.), oraz dla których warunki i wymagania sanitarne określają przepisy wydane na podstawie art. 36 ust. 5 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony

uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1420, z późn. zm.)), a także wód termalnych i solanek w rozumieniu art. 5 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze);

- 3) wody pochodzącej z indywidualnego źródła, które dostarcza średnio na dobę mniej niż 10 m³ wody lub zaopatruje w wodę mniej niż 50 osób, chyba że dostarczanie tej wody stanowi przedmiot działalności gospodarczej lub ta woda jest dostarczana do budynków użyteczności publicznej lub do budynków zamieszkania zbiorowego, lub do podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze, a ta woda jest przeznaczona do spożycia przez ludzi.

Art. 2 u.z.z.w.i.z.o.ś.

W projekcie w zakresie zmian u.z.z.w.i.z.o.ś. przewiduje się, zgodnie z przepisami dyrektywy (UE) 2020/2184, wprowadzenie definicji nowych pojęć:

- 1) w pkt 1 zostanie wprowadzona definicja dostawcy wody. Dostawca wody nie jest jedynie przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym, ale każdym dostawcą wody (pojęcie szersze); dostawca wody jest jednym z adresatów przepisów u.z.z.w.i.z.o.ś., na którego zostaje nałożonych szereg obowiązków ustawowych.

Dostawca wody to pojęcie szersze niż przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne. Oprócz przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego będzie nim w szczególności: spółka wodna, gmina realizująca zadania zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi bez wyodrębnienia przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, wspólnota mieszkaniowa posiadająca własne ujęcie wody. Pojęcie dostawcy wody jest więc kluczowe by osiągnąć cel transpozycji dyrektywy, która precyzyjnie określa przypadki wyłączenia od jej stosowania w art. 3. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest więc jednym z rodzajów dostawcy wody, w stosunku do którego stosują się przepisy dotyczące formy prawnej, taryf itp., natomiast przepisy dotyczące jakości wody stosują się do wszystkich dostawców wody (powyżej progu 10m³ dostarczanej wody dziennie lub dostarczaniu wody więcej niż 50 osobom). Za przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne uznaje się przedsiębiorcę, jeżeli prowadzi działalność gospodarczą w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków, oraz gminne jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej prowadzące tego rodzaju działalność. Regulacja wprowadza w stosunku do przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych bardziej rygorystyczne wymagania niż dla innych dostawców wody, ponieważ odbiorcy usług wodociągowo-kanalizacyjnych

zawierają z przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym pisemną umowę o świadczenie usług wodociągowo-kanalizacyjnych z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków. Zgodnie z art. 3 ust. 1 u.z.z.w.i.z.o.ś. przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne realizują zadanie własne gminy, jakim jest zbiorowe zaopatrzenie w wodę i w związku z tym działają, w przeciwieństwie do innych dostawców wody, w warunkach naturalnego monopolu. Wiąże się to z koniecznością ochrony interesów odbiorców usług świadczonych przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne.

Art. 1 pkt 1 lit. c u.z.z.w.i.z.o.ś. stanowi, że ustawa określa zasady ochrony interesów odbiorców usług, z uwzględnieniem optymalizacji kosztów. W związku z tym na przedsiębiorstwie wodociągowo-kanalizacyjnym ciąży obowiązek uzyskania zezwolenia na zbiorowe zaopatrzenie w wodę wydawanego przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), w drodze decyzji, opracowania projektu regulaminu dostarczania wody oraz opracowywania i przedkładania organowi regulacyjnemu wniosku o zatwierdzenie taryfy za dostarczaną wodę. Zbiorowe zaopatrzenie w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi jest więc – z uwagi na konieczność ochrony interesów odbiorców usług – działalnością regulowaną, podczas gdy dostarczanie wody, które nie jest zbiorowym zaopatrzeniem w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi (to jest przez innych dostawców wody niż przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne), tą działalnością regulowaną już nie jest.

- 2) Definicja dostawcy wody, obejmując również przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne, w kontekście zasady równości wobec prawa podmiotów gospodarczych określa ogół podmiotów, które dostarczają wodę do spożycia przez ludzi i są równe wobec prawa w sferze podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności w tym zakresie. w pkt 1a została wprowadzona definicja działań naprawczych, stanowiących element środków kontroli ryzyka z uwagi na potrzebę jednoznacznego określenia celu tych działań. Działaniami naprawczymi mają być działanie korygujące podjęte w celu wyeliminowania przyczyny niezgodności z wartością parametryczną wykorzystywaną do oceny jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz w celu zapobiegania ponownemu wystąpieniu tej niezgodności;
- 3) w pkt 1b została wprowadzona definicja monitoringu operacyjnego. Monitoring operacyjny to monitoring zapewniający szybki wgląd w parametry eksploatacyjne i w problemy z jakością wody oraz umożliwiający szybkie podjęcie zaplanowanych wcześniej działań naprawczych, ustalony przez dostawcę wody i dostosowany do danego systemu zaopatrzenia w wodę, z uwzględnieniem wyników identyfikacji zagrożeń i zdarzeń

niebezpiecznych oraz oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę, którego celem jest potwierdzenie skuteczności środków kontroli w zakresie poboru, uzdatniania, magazynowania i dystrybucji wody;

- 4) w pkt 1c została wprowadzona definicja monitoringu zgodności. Dostawca wody będzie zobowiązany do monitorowania parametrów w punktach zgodności w celu sprawdzenia spełniania wymagań dla wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, a organy odpowiednio Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej będą sprawowały nadzór nad tym monitoringiem i przy ustalaniu harmonogramu pobierania próbek wody do badań jakości wody;
- 5) w pkt 3b dodano definicję parametru wskaźnikowego. Dyrektywa (UE) 2020/2184 posługuje się pojęciem „parametru wskaźnikowego”, ale nie definiuje go. Parametry wskaźnikowe zostały wskazane w załączniku I.C dyrektywy (UE) 2020/2184. W projekcie zaproponowano zdefiniowanie „parametru wskaźnikowego” w celu określenia jednoznacznej jego roli. Zgodnie z definicją jest to parametr istotny dla określenia, jak funkcjonują urządzenia wykorzystywane do produkcji i dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, oraz dla oceny jej jakości, mogący pomóc w zidentyfikowaniu nieprawidłowości w uzdatnianiu wody oraz odgrywający istotną rolę w podnoszeniu i utrzymaniu zaufania konsumentów do jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 6) w pkt 3c dodano definicję podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze. Definicja ta została przeniesiona bezpośrednio z przepisów dyrektywy (UE) 2020/2184 jako podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze w rozumieniu art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463);
- 7) w pkt 3d dodano definicję przedsiębiorstwa spożywczego. Definicja ta została przeniesiona bezpośrednio z przepisów dyrektywy (UE) 2020/2184 jako przedsiębiorstwo spożywcze w rozumieniu na podstawie art. 3 ust. 2 ww. rozporządzenia (WE) nr 178/2002;
- 8) w pkt 6a wprowadzono definicję ryzyka. Definicja ta została przeniesiona bezpośrednio z przepisów dyrektywy (UE) 2020/2184 jako połączenie prawdopodobieństwa wystąpienia zdarzenia niebezpiecznego oraz dotkliwości jego skutków w przypadku pojawienia się

- zagrożenia i zdarzenia niebezpiecznego w systemie zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi;
- 9) w pkt 7a dodano definicję strefy zaopatrzenia. Strefę zaopatrzenia stanowi obszar geograficzny, na którym woda przeznaczona do spożycia przez ludzi pochodzi z jednego źródła lub większej ich liczby i na którym jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi jest w przybliżeniu jednolita; ta definicja jest istotna z punktu widzenia przepisów odnoszących się do wymagań w zakresie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, a potrzeba wyjaśnienia tego pojęcia wynika z wprowadzonej definicji monitoringu zgodności;
 - 10) w pkt 7b dodano definicję substancji promieniotwórczej. Definicja ta odwołuje się do definicji substancji promieniotwórczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1277, z późn. zm.); jest ona konieczna do wprowadzenia ze względu na istotę wartości, której przekroczenie zgodnie z regulacjami ustawy może stanowić zagrożenie dla zdrowia ludzi i której przekroczenie może uzasadniać podejmowanie działań służących poprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi do poziomu zgodnego z wymaganiami dotyczącymi ochrony zdrowia ludzi;
 - 11) w pkt 7c wprowadzono definicję systemu zaopatrzenia w wodę. Zaproponowana definicja nie wynika wprost z postanowień dyrektywy (UE) 2020/2184, natomiast jest elementem oceny i zarządzania ryzykiem w systemach zaopatrzenia w wodę;
 - 12) w pkt 11a wprowadzono definicję środków kontroli ryzyka. Zaproponowana definicja nie wynika wprost z postanowień dyrektywy (UE) 2020/2184, natomiast jest elementem zarządzania ryzykiem w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, systemach zaopatrzenia oraz w wewnętrznych systemach wodociągowych; uregulowanie zarządzania ryzykiem w tych obszarach jest jednym z głównych celów dyrektywy (UE) 2020/2184 i powinno obejmować środki prawne, techniczne, finansowe, organizacyjne oraz działania, w tym działania naprawcze, podejmowane w celu zapewnienia ciągłości i niezawodności dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz przeciwdziałania zagrożeniu lub wyeliminowania tego zagrożenia lub zredukowania ryzyka z nim związanego do akceptowalnego poziomu;
 - 13) w pkt 16a wprowadzono definicję wartości parametrycznej. Zaproponowana definicja nie wynika wprost z postanowień dyrektywy (UE) 2020/2184. W projekcie ustawy zaproponowano jej zdefiniowanie w związku ze stosowaniem również określenia „wartość

parametryczna substancji promieniotwórczej”. Wartość ta definiuje wartość parametru jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, powyżej której właściwy organ nadzoru sanitarnego ocenia, z wyłączeniem parametrów mikrobiologicznych, czy ta niezgodność stanowi zagrożenie, oraz może zobowiązać do jak najszybszego podjęcia niezbędnych działań naprawczych służących przywróceniu jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodnej z wymaganiami dla tej wody;

- 14) w pkt 16b wprowadzono definicję wartości parametrycznej substancji promieniotwórczej. Zaproponowana definicja nie wynika wprost z postanowień dyrektywy (UE) 2020/2184. W projekcie ustawy zaproponowano jej zdefiniowanie w związku ze stosowaniem terminu „wartość parametryczna”. Wartość ta definiuje zawartość substancji promieniotwórczej w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi, powyżej której należy ocenić, czy obecność substancji promieniotwórczych w tej wodzie stanowi zagrożenie wymagające działania oraz – w razie konieczności – zobowiązać do podjęcia działań naprawczych służących poprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi do poziomu zgodnego z wymaganiami dotyczącymi ochrony zdrowia ludzi przed promieniowaniem;
- 15) w pkt 16c wprowadzono definicję wewnętrznego systemu wodociągowego. Definicja ta została przeniesiona bezpośrednio z przepisów dyrektywy (UE) 2020/2184; wewnętrzny system wodociągowy to system obejmujący przewody wodociągowe wraz z uzbrojeniem i urządzeniami zainstalowane między kranami używanymi zwykle do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, a siecią wodociagową, na który składa się instalacja wodociągowa oraz przyłącze wodociągowe, pod warunkiem, że podlega ono odpowiedzialności odbiorcy usług w zakresie, o którym mowa w art. 5 ust. 2 u.z.z.w.i.z.o.ś.; pojęcie istotne w aspekcie wprowadzenia ustawowego obowiązku dokonywania oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych;
- 16) w pkt 17a wprowadzono definicję właściwego organu nadzoru sanitarnego, za którego uznaje się właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej nadzorującego system zaopatrzenia w wodę lub wewnętrzny system wodociągowy; definicja ta ma charakter techniczny i wynika z potrzeby skrócenia tekstu ustawy;
- 17) w pkt 18 lit. a i b zmieniono definicję wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Będzie to woda w stanie pierwotnym lub po uzdatnieniu, przeznaczona do picia, wytwarzania, przygotowania żywności lub innych celów gospodarczych zarówno w obiektach publicznych, jak i prywatnych, niezależnie od jej pochodzenia i od tego, czy jest

- dostarczana z sieci wodociągowej, cystern, w tym również przewoźnych zbiorników, lub rozlewana do butelek lub pojemników, oraz woda wykorzystywana przez przedsiębiorstwo spożywcze do wytworzenia, przetworzenia, konserwowania lub wprowadzania do obrotu produktów lub substancji przeznaczonych do spożycia przez ludzi, z wyłączeniem wody wykorzystywanej przez przedsiębiorstwo spożywcze, której jakość nie może wpływać na bezpieczeństwo środków spożywczych w ich końcowej postaci oraz pod warunkiem, że zaopatrzenie w wodę podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze spełnia wymagania określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady WE nr 852/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319). Definicja ta wynikała z potrzeby jej zmiany celem zapewniania zgodności z przepisami dyrektywy (UE) 2020/2184. Rozszerzona została definicja „wody przeznaczonej do spożycia” w celu transpozycji art. 3 ust. 5 dyrektywy: „Państwa członkowskie mogą wyłączyć podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze ze stosowania niniejszej dyrektywy w odniesieniu do wody wykorzystywanej do określonych celów w przedsiębiorstwie spożywczym, jeżeli właściwe organy krajowe są przekonane, że jakość takiej wody nie może wpływać na bezpieczeństwo środków spożywczych w ich końcowej postaci (...)”. Takie rozwiązanie będzie możliwe do zastosowania dla tych przedsiębiorstw spożywczych, które w procesach produkcyjnych mogą wykorzystywać wodę, która nie ma jakiegokolwiek wpływu na jakość produktów i zdrowie konsumentów;
- 18) w pkt 18a wprowadza się definicję wody surowej. Definicja ta jest niezbędna w celu różnicowania obowiązków dotyczących wody surowej i wody uzdatnionej;
 - 19) w pkt 19a wprowadza się definicję zagrożenia. Definicja ta została oparta na definicji zagrożenia określonej w przepisach dyrektywy (UE) 2020/2184;
 - 20) w pkt 22 wprowadza się definicję zdarzenia niebezpiecznego. Definicja ta została przeniesiona bezpośrednio z przepisów dyrektywy (UE) 2020/2184.

Art. 2a u.z.z.w.i.z.o.ś.

Z uwagi na wprowadzenie w art. 2 pkt 1 definicji dostawcy wody proponuje się przeniesienie definicji gminy do art. 2a.

Art. 2b u.z.z.w.i.z.o.ś.

Zaproponowane przepisy art. 2b wprowadzają podział parametrów jakości wody na parametry mikrobiologiczne, chemiczne, wskaźnikowe, radiologiczne oraz wynikające z oceny ryzyka w

systemie zaopatrzenia oraz istotne dla oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych, jak również te objęte listą obserwacyjną.

Rozdział 1a

Projektowane przepisy w tym rozdziale dotyczą zasad bezpieczeństwa zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi (art. 4a–4q).

Proponowane przepisy stanowią transpozycję postanowień art. 4 ust. 1–2, art. 6, art. 7 ust. 1 i 2 dyrektywy (UE) 2020/2184. Określają one podstawowe zasady bezpieczeństwa wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, punkty zgodności (punkty, w których powinny być przestrzegane wymogi jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi) oraz zapewniają stosowanie podejścia do bezpieczeństwa wody opartego na ryzyku.

Art. 4a u.z.z.w.i.z.o.ś.

Przepisy art. 4a precyzują pojęcie zdrowej i czystej wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, wskazując, że powinna ona być wolna od wszelkich mikroorganizmów, pasożytów oraz substancji mogących stanowić potencjalne niebezpieczeństwo dla zdrowia ludzi. Ma to na celu zapobieganie chorobom związanym z wodą pitną, takim jak choroby bakteryjne, wirusowe czy pasożytnicze. Ponadto te przepisy ustanawiają minimalne wymagania dla parametrów mikrobiologicznych, chemicznych oraz istotnych dla oceny ryzyka, co jest niezbędne dla zapewnienia bezpieczeństwa sanitarno-epidemiologicznego.

Dostawcy wody są zobowiązani do podjęcia wszelkich niezbędnych działań, aby woda przeznaczona do spożycia przez ludzi spełniała określone wymagania jakościowe. Obejmuje to monitorowanie jakości tej wody, stosowanie odpowiednich materiałów do kontaktu z tą wodą i chemikaliów oraz podejmowanie działań naprawczych. Przepisy wprowadza zasadę ostrożności przy podejmowaniu środków kontroli ryzyka, co oznacza, że wszelkie działania powinny być podejmowane z najwyższą dbałością o uniknięcie potencjalnego niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzi.

Przepisy te stanowią, że środki kontroli ryzyka nie mogą prowadzić do pogorszenia obecnej jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

Art. 4b u.z.z.w.i.z.o.ś.

Przepis ten zobowiązuje do przestrzegania obowiązujących wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Wprowadzenie tego przepisu ma na celu zapewnienie, że ta woda spełnia minimalne wymagania dla parametrów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 u.z.z.w.i.z.o.ś., jak również wymagania dla innych,

dodatkowych parametrów jakości wody, które zostały wytypowane jako zagrożenie w wodzie dostarczanej w danej strefie zaopatrzenia.

Art. 4c u.z.z.w.i.z.o.ś.

Przepisy art. 4c definiują punkt zgodności jako miejsce, w którym wartości parametryczne dla wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi powinny być spełnione. Przepis umożliwia dostawcy wody, w porozumieniu z organami nadzoru sanitarnego, ustalenie punktu zgodności w strefie zaopatrzenia lub zakładzie uzdatniania, pod warunkiem, że nie prowadzi to do pogorszenia jakości tej wody z równoczesną deklaracją spełnienia wymagań dla badanych parametrów. Przepisy określają, że dostawca spełnia wymagania, jeżeli niezgodność z wartościami parametrycznymi wynika z wewnętrznego systemu wodociągowego lub jego utrzymania, co ma na celu rozgraniczenie odpowiedzialności. Przepis nakłada obowiązki na dostawców wody w zakresie eksploatacji systemów zaopatrzenia w wodę zgodnie z obowiązującymi przepisami, normami i standardami, co ma zapewnić bezpieczny stan techniczny i higieniczny urządzeń wodociagowych.

Art. 4d u.z.z.w.i.z.o.ś.

Projektowane przepisy mają na celu ustanowienie obowiązku podejścia do bezpieczeństwa wody opartego na ryzyku, obejmującego cały łańcuch dostaw wody, bazującego na ocenie ryzyka i zarządzaniu ryzykiem w obszarze zasilania dla ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, ocenie ryzyka i zarządzaniu ryzykiem w systemie zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz ocenie ryzyka w wewnętrznym systemie wodociagowym. Dostawcy wody są obowiązani do przeprowadzenia ocen ryzyka w następujących elementach łańcucha dostaw wody:

- 1) w obszarach zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi – po raz pierwszy w terminie do dnia 31 grudnia 2026 r., a następnie co 6 lat i w razie potrzeby aktualizacji tej oceny ryzyka;
- 2) w systemie zaopatrzenia w wodę – po raz pierwszy w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r., a następnie co 6 lat i w razie potrzeby aktualizacji tej oceny ryzyka.

Właściciele lub zarządcy budynków są natomiast zobowiązani do przeprowadzenia oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociagowym po raz pierwszy w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r., a następnie nie rzadziej niż co 6 lat i w razie potrzeby aktualizacji tej oceny ryzyka.

Art. 4e u.z.z.w.i.z.o.ś.

W celu umożliwienia dostawcy wody dostosowania monitoringu do głównych rodzajów ryzyka i zastosowania środków niezbędnych do zarządzania rodzajami ryzyka zidentyfikowanymi w łańcuchu dostaw poczynając od poboru wody, przez uzdatnianie, magazynowanie i dystrybucję wody, dostawca wody będzie wykonywał co 6 lat przegląd oceny ryzyka i w razie potrzeby jej aktualizację, oraz zarządzał ryzykiem w systemie zaopatrzenia w wodę („ocena ryzyka w systemie zaopatrzenia”).

Art. 4f u.z.z.w.i.z.o.ś.

Ocenę ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi będzie wykonywał dostawca wody. Będzie on przekazywał raport podsumowujący z dokonanej oceny ryzyka lub jej aktualizacji do właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, który będzie zarządzał ryzykiem w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi we współpracy z dostawcami wody, gminami oraz podmiotami odpowiedzialnymi za ewentualne zanieczyszczenie wody.

Dostawca wody, który prowadzi monitoring w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz monitoring wody surowej, informuje dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej o zaobserwowanych tendencjach i nietypowych liczbach lub stężeniach monitorowanych parametrów lub substancji, które mogą mieć wpływ na proces uzdatniania wody. Powyższe informacje będą mogły być wykorzystane przy przygotowaniu dokumentów planistycznych koniecznych do opracowania planów gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, to jest identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych oraz oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i wód podziemnych, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2025 r. poz. 960), zwanej dalej „Prawem wodnym”, oraz programów monitoringu wód, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 7 tej ustawy.

Zarządzanie ryzykiem w obszarach zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi obejmuje działania zapobiegające ryzyku lub służące jego kontroli. Projekt ustawy celowo nie definiuje szczegółowo tych działań ze względu na różnorodny charakter możliwych do wystąpienia zdarzeń niebezpiecznych. W zależności od charakteru ryzyka właściwe organy wraz z dostawcą wody i innymi podmiotami będą

podejmowały decyzje w sprawie możliwych do podjęcia działań na podstawie przepisów odrębnych regulujących dany obszar działalności lub rodzaj zanieczyszczenia. Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie zostanie zobowiązany do przeglądu skuteczności działań wynikających z zarządzania ryzykiem nie rzadziej niż raz na rok.

Jeżeli w ocenie ryzyka w systemie zaopatrzenia zostanie zidentyfikowane ryzyko pochodzące z obszaru zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, projekt ustawy zakłada uruchomienie zarządzania ryzykiem dla tego obszaru zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, wykorzystując współpracę dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, w szczególności z dostawcami wody, gminą, inspekcją ochrony środowiska oraz wojewodą.

Art. 4g–4h u.z.z.w.i.z.o.ś.

Wyniki oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę pozwolą na dostosowanie monitoringu operacyjnego i monitoringu zgodności do danego systemu zaopatrzenia w wodę.

W ramach oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę dostawca wody zweryfikuje czy stosowane w tym systemie materiały filtracyjne do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz chemikalia do uzdatniania tej wody spełniają wymagania, o których mowa w projektowanym rozdziale 3b ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416).

Dodatkowo, dzięki ocenie ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę, odpowiednio organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub Wojskowej Inspekcji Sanitarnej mogą pozwolić dostawcy wody na zmniejszenie częstotliwości monitorowania parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Zmniejszenie minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jest możliwe, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) miejsce i częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody zostały ustalone w odniesieniu do pochodzenia parametru, jak również zmienności jego stężenia, w tym długofalowej tendencji zmian;
- 2) zmniejszenie minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru jest możliwe, jeżeli wszystkie wyniki uzyskane z próbek pobieranych w regularnych odstępach czasu przez okres co najmniej 3 lat w punktach

pobierania próbek reprezentatywnych dla całej strefy zaopatrzenia wynosiły mniej niż 60 % wartości parametrycznej;

- 3) w ocenie ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę potwierdzono, że żaden czynnik dający się racjonalnie przewidzieć nie może spowodować pogorszenia jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

Usunięcie parametru z wykazu parametrów podlegających monitorowaniu jest możliwe, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) miejsce i częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody są ustalone w odniesieniu do pochodzenia parametru, jak również zmienności jego stężenia, w tym długofalowej tendencji zmian;
- 2) wszystkie wyniki uzyskane z próbek do badań jakości wody pobieranych w regularnych odstępach czasu przez okres co najmniej 3 lat w punktach pobierania próbek do badań jakości wody reprezentatywnych dla całej strefy zaopatrzenia wynosiły mniej niż 30 % wartości parametrycznej;
- 3) usunięcie parametru z wykazu parametrów, które mają być monitorowane, opiera się na wynikach oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę, która uwzględnia wyniki monitorowania źródeł wody oraz potwierdza, że zdrowie ludzi jest chronione przed szkodliwymi skutkami jakiegokolwiek zanieczyszczenia wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 4) w ocenie ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę potwierdzono, że żaden czynnik dający się racjonalnie przewidzieć nie może spowodować pogorszenia jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

Powyższe regulacje nie obejmują parametrów takich jak: *Escherichia coli* oraz enterokoki jelitowe.

Natomiast zwiększenie częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody lub dodanie parametru do wykazu parametrów, które mają być monitorowane, będzie obowiązkiem dostawców wody, jeżeli zostaną spełnione następujące przesłanki:

- 1) odpowiednio częstotliwość lub wykaz parametrów określone w rozporządzeniu Ministra Zdrowia w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi nie są wystarczające do zapewnienia, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi dostarczana konsumentom albo hurtowemu odbiorcy wody spełnia wymagania określone w tych przepisach lub

- 2) niezbędne jest przeprowadzenie dodatkowego monitorowania na zasadzie jednostkowych przypadków w odniesieniu do substancji i mikroorganizmów, dla których nie ustalono wartości parametrycznej w rozporządzeniu Ministra Zdrowia w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, jeżeli istnieje powód do podejrzeń, że mogą one być obecne w ilościach lub liczbie stwarzającej potencjalne niebezpieczeństwo dla zdrowia ludzi, lub
- 3) niezbędne jest sprawdzenie, czy podjęte środki kontroli ryzyka zapewniają, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi w punkcie poboru próbek do badań jakości wody jest zdrowa i czysta, lub
- 4) w przypadku wdrożenia w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi środków, mających na celu zminimalizowanie potrzeby uzdatniania wody.

Informacje o dodaniu parametru lub zwiększeniu częstotliwości badania danego parametru dostawca wody jest obowiązany przekazać do właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego w terminie 30 dni od dnia dokonania oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę lub jej aktualizacji.

Zmniejszenie częstotliwości monitorowania parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, usunięcie parametru z wykazu parametrów podlegających monitorowaniu lub zwiększenie częstotliwości pobierania do badań próbek wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub dodanie parametru do wykazu parametrów podlegających monitorowaniu dotyczy monitoringu zgodności realizowanego przez dostawców wody zgodnie z projektowanym art. 4p ust. 1 pkt 4 u.z.z.w.i.z.o.ś. oraz badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi realizowanych przez podmiot prowadzący hurtową sprzedaż wody zgodnie z projektowanym art. 4p ust. 2 pkt 2 u.z.z.w.i.z.o.ś.

Przepisów dotyczących oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę nie stosuje się do dostawców wody zaopatrujących w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi nie więcej niż 500 osób lub dostarczających jej w ilości mniejszej niż średnio 100 m³ na dobę, pod warunkiem prowadzenia przez nich monitoringu jakości tej wody zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 13.

Dostawca wody będzie obowiązany do przekazywania oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub informacji z dokonanego przeglądu tej oceny ryzyka o braku jej aktualizacji dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie

w terminie co 6 lat, do dnia 31 grudnia, a oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu w terminie co 6 lat, do dnia 30 czerwca. Natomiast aktualizację oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostawca wody przekazuje dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu w terminie 30 dni od dnia jej dokonania.

W przypadku gdy dostawcą wody jest jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, ocenę ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę lub jej aktualizację, ten dostawca lub dowódca jednostki odpowiedzialny za to miejsce przekazują do wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w ww. terminach.

Natomiast dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie będzie obowiązany do przekazywania Prezesowi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie ww. ocen ryzyka lub ich aktualizacji oraz wykazu działań służących zapobieganiu ryzyku lub jego kontroli co 6 lat, w terminie do dnia 30 kwietnia, zaś Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie będzie obowiązany do tworzenia zbiorów danych zawierających informacje z tych ocen ryzyka lub ich aktualizacji oraz informacje o działaniach w zakresie zarządzania ryzykiem lub służących jego kontroli i zapewnienia do nich dostępu Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób co 6 lat, w terminie do dnia 12 lipca.

Art. 4i–4n u.z.z.w.i.z.o.ś.

Stosując ugruntowaną zasadę z art. 61 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418), zgodnie z którą za utrzymanie obiektu budowlanego odpowiada właściciel lub zarządca budynku, projekt ustawy nakłada na właściciela lub zarządcę budynku obowiązek wykonania oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym. Właściciel lub zarządca budynku dokonuje oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r. Następnie co 6 lat właściciel lub zarządca budynku dokonuje przeglądu i w razie potrzeby aktualizacji tej oceny ryzyka (projektowany art. 4i u.z.z.w.i.z.o.ś.).

Ponieważ nałożenie jednostronnego obowiązku monitorowania na wszystkie zabudowania prywatne i publiczne spowodowałoby nadmiernie wysokie koszty, właściwszym rozwiązaniem tego problemu jest ocena ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, a następnie co 6 lat jej przegląd i ewentualna aktualizacja, która obejmuje ogólną analizę potencjalnych ryzyk związanych z wewnętrznym systemem wodociągowym oraz z powiązanymi produktami i wyrobami użytymi w tym systemie, a także ustalenie, czy te potencjalne ryzyka mają wpływ na jakość wody w punktach czerpalnych używanych zwykle do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi

Właściciel lub zarządca budynku, na podstawie przeprowadzonej oceny ryzyka lub jej aktualizacji, sporządza raport podsumowujący. Dokument ten zawiera dane identyfikacyjne właściciela lub zarządcy, takie jak: imię i nazwisko lub nazwę (firmę), adres zamieszkania lub siedziby, numer w odpowiednim rejestrze (KRS lub CEIDG) – o ile został nadany, numer identyfikacji podatkowej (NIP) – jeżeli występuje, a także nazwę i adres wewnętrznego systemu wodociągowego.

Raport uwzględnia również aktualny opis wewnętrznego systemu wodociągowego, obejmujący m.in. jego charakterystykę techniczną, schemat, rodzaj urządzeń do przygotowania ciepłej wody użytkowej, występowanie przewodów o zwiększonej objętości poza obiegami cyrkulacyjnymi, a także parametry temperaturowe wody zimnej i ciepłej w punktach czerpalnych. Opis ten powinien również zawierać informacje dotyczące materiałów i wyrobów mających kontakt z wodą, charakterystykę grup użytkowników, przeznaczenie wody w budynku, mapę punktów poboru próbek do badań jakości wody (jeśli dotyczy), a także wyniki badań przeprowadzonych w latach poprzedzających ocenę ryzyka lub wykonanych na potrzeby jej przeprowadzenia. Dodatkowo przedstawiona zostaje ogólna charakterystyka jakości wody dostarczanej do wewnętrznego systemu wodociągowego wraz ze wskazaniem sposobu jej zaopatrzenia.

Raport zawiera także informacje na temat środków kontroli ryzyka w odniesieniu do każdego zidentyfikowanego zagrożenia lub zdarzenia niebezpiecznego.

Przepisy art. 4h nie znajdują zastosowania w odniesieniu do budynków mieszkalnych jednorodzinnych oraz budynków zlokalizowanych w zabudowie jednorodzinnej.

W odniesieniu do wewnętrznych systemów wodociągowych obiektów priorytetowych oraz obiektów, dla których w ocenie ryzyka zdefiniowano ryzyko dla jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i dla zdrowia ludzi, pod uwagę są brane również wyniki badań w

kierunku bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub stężenia ołowiu w wodzie znajdującej się w wewnętrznym systemie wodociągowym.

Zgodnie z projektem ustawy obiekty priorytetowe to niemieszkalne obiekty, w których więcej niż 50 osób dziennie jest narażonych na ryzyko związane z wodą, w szczególności budynki użyteczności publicznej lub budynki przeznaczone do okresowego pobytu ludzi. W projektowanych przepisach do obiektów priorytetowych, dla których ocena ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym obejmuje badania w kierunku bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej, planuje się zaliczyć budynki użytkowane przez podmioty wykonujące działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne: szpitalne, inne niż świadczenia szpitalne (świadczenia opiekuńcze, pielęgnacyjne, paliatywne, hospicyjne, świadczenia z zakresu opieki długoterminowej, rehabilitacji leczniczej, leczenia uzależnień, psychiatrycznej opieki zdrowotnej oraz lecznictwa uzdrowiskowego), przeznaczone do okresowego pobytu ludzi (czynne sezonowo lub związane z turystyką), zakłady karne lub areszty śledcze, budynki użyteczności publicznej, w których podczas użytkowania wewnętrznych systemów wodociągowych lub związanych z nimi urządzeń wytwarzany jest aerozol wodny. Natomiast do obiektów priorytetowych, dla których ocena ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym obejmuje badania stężenia ołowiu, planuje się zaliczyć budynki użytkowane przez podmioty wykonujące działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne przeznaczone dla kobiet ciężarnych lub dzieci w wieku do lat 6, domy dla matek z małoletnimi dziećmi lub kobiet w ciąży lub placówki opiekuńczo-wychowawcze lub placówki oświatowe, w których przebywają dzieci w wieku do lat 6. Częstotliwość wykonywania badań w poszczególnych obiektach priorytetowych będzie ustalona na podstawie analizy ryzyka, wyników badań stężenia ołowiu oraz wyników badań bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej (obecnie częstotliwość badania w tym zakresie, uzależniona od otrzymanych wyników, została określona w przepisach rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi) (projektowany art. 4j i art. 4k u.z.z.w.i.z.o.ś.).

Ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym będzie mogła przeprowadzać osoba, która ukończyła szkolenie w zakresie ryzyk związanych z zagrożeniami zdrowotnymi mającymi związek z wewnętrznymi systemami wodociągowymi oraz z powiązanymi wyrobami i materiałami użytymi do budowy tego systemu, zakończone egzaminem.

Ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym lub jej przegląd i w razie potrzeby aktualizację przeprowadza osoba, która:

- 1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub za przestępstwo skarbowe;
- 3) posiada minimum trzyletnie doświadczenie w zakresie budowy, montażu, obsługi, eksploatacji, modernizacji lub projektowaniu instalacji sanitarnych lub nadzoru nad jakością, higieną lub bezpieczeństwem wody albo uprawnienia budowlane, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane;
- 4) posiada wydane przez jednostkę szkolącą, o której mowa w ust. 2, zaświadczenie o ukończeniu szkolenia w zakresie ryzyk związanych z zagrożeniami mającymi związek z wewnętrznymi systemami wodociągowymi oraz z powiązanymi z nim materiałami lub wyrobami do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi, zawierające:
 - a) imię i nazwisko uczestnika szkolenia,
 - b) nazwę szkolenia,
 - c) nazwę (firmę) jednostki szkolącej oraz adres siedziby,
 - d) datę i miejsce wydania zaświadczenia,
 - e) datę ważności zaświadczenia,
 - f) podpis osoby reprezentującej jednostkę szkolącą;
- 5) posiada wydane przez jednostkę szkolącą – instytut badawczy lub międzynarodowy instytut naukowy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk, lub uczelnia, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.) – zaświadczenie o ukończeniu szkolenia w zakresie ryzyk związanych z zagrożeniami mającymi związek z wewnętrznymi systemami wodociągowymi oraz z powiązanymi z nim materiałami lub wyrobami do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi.

Szkolenie będzie przeprowadzane przez instytut badawczy lub międzynarodowy instytut naukowy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk lub uczelnię w rozumieniu ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Szkolenie obejmuje zakres wiedzy techniczno-sanitarnej dotyczącej wewnętrznych systemów wodociągowych, zagrożenia zdrowotne mające związek z wewnętrznymi systemami wodociągowymi, w tym zagrożenia związane z występowaniem w wodzie ołowiu lub bakterii z rodzaju *Legionella*, wpływ materiałów i wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do

spożycia przez ludzi na bezpieczeństwo zdrowotne wody, podstawy działań zapobiegających występowaniu zagrożeń dla zdrowia ludzi zdrowotnych związanych z wodą w wewnętrznych systemach wodociągowych, wymagania prawne w zakresie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz środki kontroli ryzyka i zarządzania w celu zapobiegania występowaniu bakterii z rodzaju *Legionella* w wodzie lub ołowiu.

Uzupełniając do obowiązków nakładanych na dostawców wody oraz właścicieli lub zarządców budynków – prowadzi się działania informacyjno-szkoleniowe mające na celu:

- 1) zachęcanie właścicieli lub zarządców budynków do dokonywania oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych;
- 2) szkolenie osób zajmujących się wewnętrznymi systemami wodociagowymi oraz montażem wyrobów i materiałów budowlanych do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi (art. 4m u.z.z.w.i.z.o.ś.).

Właściciele lub zarządcy budynków zapewniają skuteczne i proporcjonalne do ryzyka środki kontroli i zarządzania w celu zapobiegania występowaniu ognisk choroby lub wyeliminowania ewentualnych ognisk w odniesieniu do bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej, a w szczególnie złożonym przypadku zasięgają opinii odpowiednio organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub Wojskowej Inspekcji Sanitarnej (art. 4m u.z.z.w.i.z.o.ś.). Środki kontroli i zarządzania mają na celu zapewnienie odpowiedniej jakości i bezpieczeństwa wody w wewnętrznym systemie wodociagowym, a także minimalizowanie ryzyka związanego z jej użytkowaniem. Przepisy wskazują na najważniejsze środki bezpieczeństwa, czyli działania i aktywności, jakie mogą być podejmowane w celu przeciwdziałania zagrożeniu lub wyeliminowaniu tego zagrożenia i jest to katalog otwarty. Polegają one przede wszystkim na systematycznej kontroli temperatury wody zarówno w punktach jej wypływu, jak i w urządzeniach służących do jej podgrzewania. Ważnym elementem jest również ograniczanie stagnacji wody w systemie przez podejmowanie działań umożliwiających jej regularny przepływ. Regularne płukanie wewnętrznego systemu wodociagowego stanowi istotny element utrzymania jego higieny, podobnie jak czyszczenie i konserwacja urządzeń podgrzewających wodę. Dodatkowo, w przypadku zastosowania środków dezynfekcyjnych, konieczna jest kontrola ich stężenia w systemie, aby zapewnić skuteczność dezynfekcji przy jednoczesnym zachowaniu bezpieczeństwa użytkowników.

Właściciele lub zarządcy budynków powinni wymienić elementy zawierające ołów w istniejących wewnętrznych systemach wodociagowych – obowiązek ten jest jednak uzależniony od opłacalności lub technicznej możliwości. Ocena spełnienia tych warunków jest

pozostawiona samym właścicielom lub zarządcom budynków, projekt ustawy nie zakłada nakładania administracyjnych nakazów wykonania prac polegających na wymianie ołowianych rur.

Organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub Wojskowej Inspekcji Sanitarnej będą prowadzić działania informacyjne mające na celu zachęcanie właścicieli lub zarządców budynków do dokonywania oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych. Działania informacyjno-edukacyjne prowadzone przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej wynikają z obowiązujących aktów prawnych i będą dostosowywane do wystąpienia, rodzaju i charakteru sytuacji. Projektowane regulacje mają na celu poprzez prowadzenie działań informacyjnych przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej zachęcanie właścicieli i zarządców budynków do dokonywania oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym. Właścicielom i zarządcom budynków pozostawia się swobodę w zakresie zapewnienia środków kontroli ryzyka i zarządzania ryzykiem w celu zapobiegania występowaniu ognisk choroby lub wyeliminowania ewentualnych ognisk choroby w odniesieniu do bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej (projektowany art. 4m ust. 1 pkt 5 u.z.z.w.i.z.o.ś.).

W celu realizacji obowiązku określonego w art. 18 ust. 1 lit. b dyrektywy (UE) 2020/2184 projektowane przepisy wprowadzają obowiązek przekazywania co 6 lat odpowiednio do organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub organów Wojskowej Inspekcji Sanitarnej informacji o podejmowanych działaniach mających na celu zmniejszenie ryzyka związanego z wewnętrznym systemem wodociągowym (projektowany art. 4n u.z.z.w.i.z.o.ś.).

Art. 4o u.z.z.w.i.z.o.ś.

Przepis nakładający obowiązki na właścicieli lub zarządców obiektów priorytetowych niebędących budynkami.

Art. 4p u.z.z.w.i.z.o.ś.

Projekt ustawy nakłada na dostawców wody m.in. obowiązek zapewnienia należytej jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz dostarczania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi do odbiorcy usług zgodnej z wymaganiami określonymi w przepisach wykonawczych. Ponadto zgodnie z projektowaną regulacją dostawca wody będzie obowiązany do wyznaczania reprezentatywnych dla jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi punktów poboru próbek do badań jakości wody w ramach monitoringu zgodności, uwzględniając ich równomierne rozłożenie w obszarze sieci wodociągowej, i ustalania harmonogramu pobierania próbek wody do badań jakości wody z tych punktów, uwzględniając

ich równomierny pobór w okresie roku w uzgodnieniu odpowiednio z organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub organami Wojskowej Inspekcji Sanitarnej. Dostawca wody będzie także uczestniczył w realizacji monitoringu zgodności zgodnie z ustalonym harmonogramem pobierania próbek wody do badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i wykonywał badania wody w zakresie wynikającym z przepisów wykonawczych oraz z uwzględnieniem zmian dotyczących częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody lub zakresu badanych parametrów podlegających monitorowaniu (projektowany art. 4g ust. 5, 6 i 12 u.z.z.w.i.z.o.ś.), a także wskazywał laboratorium do realizacji badań planowanych w harmonogramie pobierania próbek wody do badań jakości wody w ramach monitoringu zgodności. Dostawca będzie obowiązany do przekazywania właściwemu organowi nadzoru sanitarnego sprawozdań z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonanych w ramach monitoringu zgodności oraz informacji o niezgodnościach wartości parametrycznych z badań jakości wody wykonanych w ramach monitoringu zgodności oraz monitoringu parametrów umieszczonych na liście obserwacyjnej, przyczynach wystąpienia tych niezgodności z wartością parametryczną oraz o podejmowanych działaniach naprawczych. Terminy na realizację ww. obowiązków przekazywania informacji i sprawozdań zostaną określone w przepisach wykonawczych. Ponadto w przypadku stwierdzenia niezgodności z wartością parametryczną ustaloną dla monitoringu zgodności obowiązkiem dostawcy wody będzie prowadzenie działań naprawczych w przypadku ustalenia, że ta niezgodność nie wynika z wewnętrznego systemu wodociągowego lub jego utrzymania. Kolejnym obowiązkiem dostawcy wody będzie prowadzenie monitoringu operacyjnego. Ponadto dostawca wody będzie obowiązany posiadać udokumentowane informacje o parametrach jakości wody surowej, w tym także w zakresie substancji i związków umieszczonych na liście obserwacyjnej. Dostawca będzie także podmiotem odpowiedzialnym za dobór skutecznych i bezpiecznych metod i sposobów uzdatniania wody surowej. Ponadto dostawca będzie wykonywał badania wody w zakresie wynikającym z oceny ryzyka dla obszaru zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub strefy zaopatrzenia (rozszerza wykaz parametrów podlegających monitorowaniu, w ramach monitoringu zgodności oraz zwiększa częstotliwość pobierania próbek wody do badań, określone w przepisach wykonawczych), listy obserwacyjnej i monitoringu operacyjnego. Ponadto dostawca wody będzie prowadził i dokumentował badania parametrów z listy obserwacyjnej w wodzie przeznaczonej do spożycia w przypadku wystąpienia w wodzie surowej przekroczeń wartości wytycznych ustalonych dla parametrów z listy obserwacyjnej. Wśród obowiązków dostawcy w projektowanych przepisach znalazło się także

dokumentowanie i udostępnianie na wniosek właściwego organu sanitarnego wyników monitoringu zgodności, monitoringu operacyjnego i monitoringu substancji promieniotwórczych, posiadanych informacji o wynikach badań jakości wody surowej (na podstawie badań własnych wody surowej lub wyników badań wody surowej otrzymanych od właściciela ujęcia wody), a także aktualnych informacji o strefie zaopatrzenia objętych systemem zaopatrzenia w wodę. Obowiązkiem dostawcy wody będzie także zapewnienia stosowania materiałów, wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniających wymagania określone w dodawanym rozdziale 3b ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej. W przypadku wystąpienia niezgodności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi z wartościami parametrycznymi ustalonymi dla monitoringu zgodności w punkcie, w którym woda wypływa z kranów używanych zwykle do poboru tej wody, dostawca wody będzie miał obowiązek przedstawiania właściwemu organowi nadzoru sanitarnego dowodów celem wykazania faktu, że woda dostarczana przez niego do budynku przed przyłączem wodociągowym jest zgodna z wartościami parametrycznymi. W przypadku gdy z dowodów przedstawionych przez dostawcę wody będzie wynikało, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi jest zgodna z wartościami parametrycznymi ustalonymi dla monitoringu zgodności przed przyłączem wodociągowym, właściciel lub zarządca budynku będzie obowiązany do przedstawienia niezwłocznie właściwemu organowi nadzoru sanitarnego informacji o planowanych działaniach naprawczych, których celem będzie zapewnienie zgodności w punkcie, w którym woda wypływa z kranów używanych zwykle do poboru z wartościami parametrycznymi ustalonymi dla monitoringu zgodności. Natomiast w przypadku gdy z dowodów przedstawionych przez dostawcę wody będzie wynikało, że niezgodność wystąpiła przed przyłączem wodociągowym, informację o planowanych działaniach naprawczych będzie przedstawiał dostawca wody.

W związku z objęciem dostawcy wody będącego hurtowym dostawcą wody wymogiem dostarczania zdrowej i czystej wody do spożycia projektowany art. 4p ust. 2 wprowadza dla niego obowiązki, tj. m.in. obowiązek wyznaczania w uzgodnieniu z organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej punktów poboru próbek do badań jakości wody i ustalania harmonogramu pobierania tych próbek do badań jakości wody z tych punktów w zakresie i z częstotliwością wynikającą z przepisów wydanych na podstawie art. 13 oraz z uwzględnieniem zmian dotyczących częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody lub zakresu badanych

parametrów podlegających monitorowaniu (projektowany art. 4g ust. 5, 6 i 12 u.z.z.w.i.z.o.ś.). Hurtowy dostawca wody wykonuje badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi celem dostarczania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi do hurtowego odbiorcy wody zgodnej z wymaganiami jakości tej wody określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 13 i w tym celu prowadzi monitoring tych parametrów w punktach ustalonych na podstawie projektowanego przepisu art. 4p ust. 2 pkt 2 u.z.z.w.i.z.o.ś.

Art. 4q u.z.z.w.i.z.o.ś.

Proponuje się przepisy określające obowiązki dla dostawców wody, z wyłączeniem podmiotów prowadzących hurtową sprzedaż wody, w zakresie informowania konsumentów o jakości, cenach i zużyciu wody oraz sposoby udostępniania informacji.

Celem proponowanych przepisów jest lepsze uświadomienie konsumentom skutków zużycia wody. Aktualne informacje, które mają być udostępniane, powinny obejmować najnowsze wyniki monitorowania wartości parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, dane dotyczące zużytych rocznie ilości wody, przebiegu zużycia oraz porównania ze średnim zużyciem w gospodarstwach domowych, w przypadku gdy jest to technicznie wykonalne i dostawca wody ma dostęp do takich informacji, a także ceny za litr wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, co pozwoli im na porównanie tych opłat z cenami wody butelkowanej.

Konsumenci powinni otrzymywać te informacje na swoich fakturach lub za pomocą aplikacji mobilnej.

W przypadku dostawców wody dostarczających co najmniej 10 000 m³ dziennie lub obsługujących co najmniej 50 000 osób powinny być dostępne dla konsumentów dodatkowe informacje dotyczące wielkości wycieków wody i struktury własnościowej przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego oraz podmiotu prowadzącego hurtową sprzedaż wody. Informacje te dostawca wody udostępnia na stronie internetowej lub w aplikacji mobilnej. Przepisów tych nie stosuje się w przypadku dostawców wody dostarczających wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi z indywidualnego ujęcia mniej niż 50 osobom lub w ilości mniejszej niż średnio 10 m³ na dobę, chyba że dostarczanie wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi stanowi przedmiot działalności gospodarczej lub woda przeznaczona do spożycia przez ludzi jest dostarczana do budynków użyteczności publicznej lub do budynków zamieszkania zbiorowego.

Art. 4r u.z.z.w.i.z.o.ś.

Proponuje się przepisy określające obowiązki organów wykonawczych gminy i dostawców wody w zakresie poprawy powszechnego dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz obowiązki organów Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w zakresie przekazywania Komisji Europejskiej informacji o działaniach podejmowanych na rzecz polepszenia dostępu do wody.

Dyrektywa 2020/2184 nakazuje państwom członkowskim UE zwracać szczególną uwagę na wrażliwe i zmarginalizowane grupy społeczne oraz wprowadzać niezbędne środki, aby poprawić tym grupom dostęp do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Te grupy obejmują uchodźców, społeczności wędrownie, osoby bezdomne i kultury mniejszości. Wybór środków poprawy dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi pozostawia się organom gminy i dostawcom wody – mogą one polegać na zapewnieniu alternatywnych systemów zaopatrzenia, takich jak urządzenia do uzdatniania wody do użytku indywidualnego, dostarczaniu wody za pomocą cystern, w tym również przewoźnych zbiorników, a także przez montaż punktów poboru wody (np. poidełek, źródłek, źrójów wody pitnej). Analogicznie właściciele lub zarządcy budynków użyteczności publicznej będą zobowiązani do zapewnienia w tych budynkach powszechnie dostępnych punktów poboru wody (np. dystrybutorów wody, kranów). W celu realizacji przepisów art. 18 ust. 1 lit. a dyrektywy (UE) 2020/2184 wójt (burmistrz, prezydent miasta) przekazuje informacje o środkach stosowanych w celu upowszechniania i poprawy dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz o odsetku mieszkańców gminy korzystających z sieci wodociągowej do organu regulacyjnego, tj. do dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, który następnie przekazuje je do Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie te informacje, po ich zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, przekazuje co 6 lat Komisji Europejskiej.

Art. 5 ust. 1 u.z.z.w.i.z.o.ś.

Zakłada się zmianę art. 5 ust. 1 u.z.z.w.i.z.o.ś. – dostosowuje się definicję pojęcia „woda przeznaczona do spożycia przez ludzi” do brzmienia wynikającego z dyrektywy (UE) 2020/2184.

Art. 5 ust. 1b u.z.z.w.i.z.o.ś.

W związku z wprowadzoną zmianą w art. 5 ust. 1 u.z.z.w.i.z.o.ś. wskazano, że wymóg zapewnienia dostaw pod odpowiednim ciśnieniem, o którym mowa w ust. 1, dotyczy wyłącznie dostaw wody, w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, z sieci.

Art. 5 ust. 1c u.z.z.w.i.z.o.ś.

W związku z wprowadzoną zmianą w art. 5 ust. 1 u.z.z.w.i.z.o.ś. wskazano, że zmiana ta nie będzie wykluczać obowiązków przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego w zakresie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę.

Art. 8 ust. 3 u.z.z.w.i.z.o.ś.

Wyrazy „powiatowego inspektora sanitarnego” zastąpiono wyrazami „państwowego powiatowego inspektora sanitarnego” w celu ujednolicenia z przepisami ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Art. 12 u.z.z.w.i.z.o.ś.

Zmiana ma na celu dodanie organów Wojskowej Inspekcji Sanitarnej do art. 12.

Uchylenie art. 12a–12c u.z.z.w.i.z.o.ś.

Projekt ustawy przewiduje uchylenie obowiązującego systemu jakości prowadzonych badań wody, co jest uzasadnione wprowadzeniem nowego przepisu, który nakłada obowiązek akredytacji dla wszystkich badań tego rodzaju (projektowane uchylenie art. 12a u.z.z.w.i.z.o.ś.).

Projekt ustawy przewiduje uchylenie obowiązku publikowania przez Główny Inspektorat Sanitarny co 3 lata sprawozdania z badania wody do spożycia z uwagi na wprowadzenie w art. 18 dyrektywy (UE) 2020/2184 nowych obowiązków sprawozdawczych państwa członkowskich UE względem Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (projektowane uchylenie art. 12b u.z.z.w.i.z.o.ś.).

Projekt ustawy przewiduje uchylenie dopuszczenia do stosowania metod alternatywnych badania wody, z uwagi na przeniesienie tych wymagań do projektowanego art. 37ae ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Art. 13 u.z.z.w.i.z.o.ś.

Projekt ustawy wprowadza nowe brzmienie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw zdrowia do wydania w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej aktu wykonawczego w

sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zapewniającego implementację przepisów dyrektywy (UE) 2020/2184. W stosunku do dotychczasowego przepisu upoważniającego do wydania rozporządzenia w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi najważniejsze zmiany dotyczą m.in. uspoźnienia z siatką pojęciową ustawy, jak i wymaganiami dotyczącymi parametrów i monitoringu jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz sprawozdawczości w tym zakresie wynikającymi z dyrektywy (UE) 2020/2184.

Art. 13a i art. 13b u.z.z.w.i.z.o.ś.

Projektowane przepisy art. 13a i 13b u.z.z.w.i.z.o.ś. mają na celu ochronę zdrowia ludzi przez zapewnienie szybkiej, skutecznej i odpowiedniej reakcji na sytuacje związane z wystąpieniem niezgodności z wartością parametryczną parametru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Wskazane regulacje stanowią zabezpieczenie konsumentów przed ryzykiem wynikającym ze stosowania wody o obniżonej jakości.

Zaproponowany przepis art. 13a ust. 1 u.z.z.w.i.z.o.ś. wprowadza obowiązek informowania konsumentów przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o możliwym zagrożeniu wynikającym z niezgodności z wartością parametryczną, przyczynie niezgodności z wartością parametryczną, działaniach podejmowanych w celu wyeliminowania przyczyny niezgodności, takich jak wprowadzenie zakazu lub ograniczenia stosowania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub innych działań, w szczególności zalecenie gotowania tej wody. Obowiązek ten realizowany w porozumieniu z organem nadzoru sanitarnego oraz dostawcą wody ma na celu zminimalizowanie ryzyka zdrowotnego, zapewnienie szybkiej reakcji oraz dotarcie do jak największej liczby konsumentów.

Proponowany przepis art. 13a ust. 2 u.z.z.w.i.z.o.ś. określa rolę organów nadzoru sanitarnego, które, w sytuacji o której mowa w art. 13a ust. 1, podejmują decyzję, jakie czynności mają zostać podjęte oraz przygotowują komunikat dla konsumentów, który uwzględnia ryzyko dla zdrowia ludzi, które mogłoby zostać spowodowane spożywaniem wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi niezgodnej z wartościami parametrycznymi. Celem tej regulacji jest zapewnienie jednolitych, precyzyjnych i rzetelnych informacji o potencjalnym niebezpieczeństwie dla zdrowia ludzi.

Proponowany przepis art. 13a ust. 3 u.z.z.w.i.z.o.ś. wprowadza obowiązek poinformowania konsumentów, że wyeliminowano zagrożenie i woda jest ponownie zdatna do spożycia przez

ludzi. Przepis ten zapewnia transparentność działań organów publicznych i wzmacnia zaufanie konsumentów do podjętych działań naprawczych.

W projektowanym art. 13b ust. 1 u.z.z.w.i.z.o.ś. wprowadza się obowiązek informowania konsumentów, do których nie mają zastosowania przepisy projektowanej ustawy, o wyłączeniu ze stosowania przepisów ustawy wody dostarczanej z indywidualnego ujęcia dla mniej niż 50 osób lub w ilości mniejszej niż 10 m³ na dobę (np. małych dostaw wody lub właścicieli studni prywatnych) oraz o działaniach, jakie mogą podjąć w celu sprawdzenia czy woda, którą ujmują jest bezpieczna dla zdrowia, a jeżeli nie, to jakie mogą podejmować działania aby minimalizować ryzyko spożywania wody, która może wpływać negatywnie na zdrowie. Celem tego przepisu jest zwiększenie świadomości konsumentów na temat jakości wody oraz możliwości podejmowania działań prewencyjnych przez właściwe podmioty.

W projektowanym art. 13b ust. 2 u.z.z.w.i.z.o.ś. zobowiązuje się wójta (burmistrza, prezydenta miasta) do zapewnienia konsumentom niezwłocznych informacji o sposobach minimalizowania ryzyka zdrowotnego w przypadku gdy jakość wody zagraża zdrowiu. Przepis ten gwarantuje dostęp do informacji o alternatywnych źródłach bezpiecznej wody w przypadku wystąpienia zagrożeń dla zdrowia konsumentów.

Projektowany art. 13b ust. 3 u.z.z.w.i.z.o.ś. dotyczy wody dostarczanej z indywidualnych ujęć wody (poniżej 50 osób lub 10 m³/dobę). W takich przypadkach dostawca wody ma obowiązek poinformowania konsumentów o braku spełniania wymagań jakościowych. Jednocześnie ust. 4 w tym artykule nakłada na dostawcę wody obowiązek wystąpienia do organu nadzoru sanitarnego o dokonanie oceny wpływu braku spełniania wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi na ich zdrowie, załączając wyniki badań jakości tej wody.

Projektowane art. 13b ust. 5 i 6 u.z.z.w.i.z.o.ś. precyzują rolę organów nadzoru sanitarnego w identyfikacji potencjalnego szkodliwego wpływu na zdrowie ludzi oraz wskazaniu działań, jakie mogą zostać podjęte w celu ochrony zdrowia ludzi. Dostawca wody jest zobowiązany do informowania konsumentów o działaniach wynikających z tych zaleceń. Zgodnie z ust. 7 w tym artykule dostawca wody, w porozumieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego, jest zobowiązany do niezwłocznego udzielania porad w przypadku możliwości wystąpienia zagrożenia. Taka regulacja zapewnia konsumentom dostęp do praktycznych wskazówek przeciwdziałających skutkom spożycia wody o niewłaściwej jakości.

Projektowany art. 13b u.z.z.w.i.z.o.ś. określa katalog działań mających na celu skuteczne przeciwdziałanie zagrożeniom związanym z jakością wody, zapewniając odbiorcom jasne i precyzyjne informacje na temat działań, jakie powinni podjąć. Wybór działań mających na celu udzielenie porad jest indywidualny i dostosowany do specyfiki zaistniałej sytuacji. Każde zagrożenie wynikające z jakości wody wymaga analizy jego charakteru, skali oraz wpływu na zdrowie ludzi, co determinuje odpowiednie metody i formy komunikacji. Działania te powinny uwzględniać zarówno rodzaj zagrożenia, jak i potrzeby odbiorców, aby zapewnić skuteczność i adekwatność przekazywanych informacji. Organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej jako instytucji posiadającej kompetencje w zakresie zdrowia publicznego mają szereg wypracowanych form współpracy, kontaktu z władzami samorządowymi i dostawcami wody, jak również posiadają wypracowane metody szybkiego działania na wypadek wystąpienia zdarzeń niebezpiecznych czy zagrożeń skutkujących negatywnym wpływem jakości wody na zdrowie ludzi.

Art. 13c–13f u.z.z.w.i.z.o.ś.

Zgodnie z przepisami dyrektywy (UE) 2020/2184 państwa członkowskie UE w określonych przypadkach mają możliwość przyznawania odstępstw od wymagań dla wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Każdy wniosek o udzielenie zgody na takie odstępstwo wymaga indywidualnego podejścia i uwzględnienia specyfiki i okoliczności, które spowodowały wystąpienie niezgodności z wartością parametryczną w trakcie trwania pierwszej zgody na odstępstwo.

W projekcie ustawy zgodnie z dyrektywą (UE) 2020/2184 wskazano, że udzielenie zgody na odstępstwo od wymagań dla wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi jest dopuszczalne, jeżeli nie będzie stanowić potencjalnego zagrożenia dla zdrowia ludzi, a zaopatrzenie w wodę o właściwej jakości nie będzie mogło być niezwłocznie zrealizowane za pomocą żadnych innych środków. Wydawanie tych odstępstw, zgodnie z dyrektywą (UE) 2020/2184, musi być ograniczone do możliwie najkrótszego czasu, nieprzekraczającego 3 lat i dotyczyć wyłącznie przypadków nowego obszaru zasilania ujęcia wody wykorzystywanego dla poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, wykrycia nowego źródła zanieczyszczenia w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego dla poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub wystąpienia nieprzewidzianej i wyjątkowej sytuacji w istniejącym obszarze zasilania dla poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, która to sytuacja mogłaby prowadzić do tymczasowego ograniczonego przekroczenia wartości parametrycznych. W wyjątkowych okolicznościach, gdy nie było możliwe pełne wprowadzenie zamierzonych działań

naprawczych mających na celu zapewnienie jakości wody spełniającej wymagania jest możliwe udzielenie także drugiej zgody na odstępstwo od wymagań dla wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, której okres obowiązywania także nie może przekraczać 3 lat.

Proponowane przepisy art. 13c–13f u.z.z.w.i.z.o.ś. mają na celu zapewnienie równowagi między ochroną zdrowia ludzi a możliwościami technicznymi i ekonomicznymi dostawców wody w sytuacjach wyjątkowych, gdy woda do spożycia nie spełnia wartości parametrycznych określonych dla wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

Proponowane przepisy art. 13c u.z.z.w.i.z.o.ś. określają szczegółowe zasady udzielania zgody na odstępstwo od niezgodności wartości parametrycznej dla parametrów chemicznych wody w sytuacjach, gdy niemożliwe jest ich spełnienie w terminie 30 dni. Regulacje te mają na celu:

- 1) ochronę zdrowia ludzkiego – odstępstwo może być udzielone wyłącznie wtedy, gdy nie będzie ono stanowiło zagrożenia dla zdrowia ludzi; organ nadzoru sanitarnego dokonuje szczegółowej oceny wpływu proponowanych parametrów na zdrowie ludzi;
- 2) zapewnienie bezpieczeństwa dostaw – wprowadzenie odstępstwa ma charakter tymczasowy i jest stosowane wyłącznie w przypadku, gdy dostarczenie wody spełniającej wymagania nie jest możliwe w terminie 30 dni za pomocą innych środków;
- 3) precyzyjne kryteria udzielania zgody – przepisy określają przesłanki, po spełnieniu których odstępstwo może być udzielone (np. nowy obszar zasilania dla poboru wody, nowe źródło zanieczyszczenia, zaistnienie nieprzewidzianej i wyjątkowej sytuacji w obszarze zasilania);
- 4) tymczasowość i kontrola – okres obowiązywania zgody na odstępstwo jest ograniczony do 3 lat, co gwarantuje, że odstępstwo nie stanie się trwałym naruszeniem przepisów a czas, na który zostało, przyznane pozwoli na wdrożenie działań naprawczych.

Proponowane przepisy art. 13d u.z.z.w.i.z.o.ś. określają procedurę udzielania zgody na odstępstwo. W przypadku ubiegania się o zgodę na odstępstwo od przepisów sanitarnych właściwy organ nadzoru sanitarnego wydaje taką zgodę w drodze decyzji administracyjnej. Zanim jednak zgoda zostanie udzielona konieczne jest przeprowadzenie procesu weryfikacji dokumentacji przez właściwy organ wyższego szczebla. Wprowadzone regulacje mają na celu m.in. weryfikację na poziomie wojewódzkim – przed udzieleniem zgody właściwy powiatowy inspektor sanitarny przekazuje dokumentację do wojewódzkiego inspektora sanitarnego, który ocenia poprawność procedury oraz wpływ odstępstwa na zdrowie ludzi. W przypadku jednostek wojskowych analogiczne czynności wykonuje Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego, po zasięgnięciu opinii Wojskowego Instytutu Higieny i Epidemiologii im. gen. Karola Kaczkowskiego w Warszawie (WIHE) oraz wytycznych Światowej

Organizacji Zdrowia. WIHE jako instytut nadzorowany przez Ministra Obrony Narodowej realizuje wiele zadań istotnych dla bezpieczeństwa i obronności państwa. Wydanie opinii przez WIHE będzie realizowane (w ramach zadań statutowych instytutu) ze szczególnym uwzględnieniem specyfiki Sił Zbrojnych i nie będzie generowało dodatkowych kosztów.

Weryfikacja następuje na podstawie dostępnych dla organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej opinii Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego Państwowego Zakładu Higieny – Państwowego Instytutu Badawczego, instytutu merytorycznego dla resortu zdrowia oraz wytycznych Światowej Organizacji Zdrowia publikowanych na stronach Światowej Organizacji Zdrowia. Jeżeli dokumentacja spełnia wszystkie wymagania wskazane w przepisach prawa, zostaje pozytywnie zweryfikowana i właściwy organ nadzoru sanitarnego wydaje zgodę na odstępstwo w drodze decyzji administracyjnej. W przypadku braków formalnych lub merytorycznych dokumentacja zostaje zwrócona do uzupełnienia wraz ze wskazaniem braków oraz terminem 14 dni na dokonanie poprawek. Jeżeli natomiast zostały naruszone istotne wymogi proceduralne, weryfikacja kończy się wynikiem negatywnym i zastosowanie wówczas mają przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Projektowany art. 13e u.z.z.w.i.z.o.ś. wprowadza możliwość uzyskania drugiej zgody na odstępstwo w wyjątkowych sytuacjach, gdy z powodu szczególnych okoliczności nie było możliwe pełne zrealizowanie działań naprawczych. Szczególne okoliczności to np. brak efektywności przeprowadzonych działań naprawczych lub inne okoliczności uzasadnione przez dostawcę wody i zaakceptowane przez właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego. Procedura drugiej zgody na odstępstwo jest wszczynana na wniosek dostawcy wody. Przepis dotyczący treści wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo wskazuje szczegółowe wymagania, jakie muszą zostać spełnione przy składaniu takiego wniosku przez dostawcę wody. Wniosek ten stanowi dokumentację konieczną do rozpatrzenia możliwości przedłużenia odstępstwa od wymagań jakości wody, gdy niemożliwe było wprowadzenie pełnych działań naprawczych w pierwotnie przewidzianym terminie. Zawiera on następujące elementy:

- 1) liczbę ludności zaopatrywaną w wodę;
- 2) ilość wody dostarczanej każdego dnia;
- 3) przyczynę występowania w wodzie do spożycia niezgodności wartości parametrycznych, a także podejmowanych dotychczas przez dostawców wody działań mających na celu poprawę jakości wody do spożycia; powody, z jakich nie można w terminie 30 dni

dostarczyć wody do spożycia spełniającej wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13;

- 4) proponowany termin, w jakim zostanie przywrócona jakość wody do wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
- 5) wykaz podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze będące odbiorcą usługi;
- 6) informacja o planowanych działaniach naprawczych, w tym harmonogram tych działań, kosztów ich realizacji oraz źródła ich finansowania, harmonogram weryfikacji skuteczności podejmowanych działań naprawczych.

We wniosku powinien znaleźć się również opis wszystkich działań podjętych od momentu stwierdzenia niezgodności z wymaganymi parametrami jakości wody aż do dnia złożenia wniosku. Wnioskodawca musi też szczegółowo przedstawić informację o planowanych działaniach, które mają zostać zrealizowane w okresie, na jaki wnioskowana jest zgoda na drugie odstępstwo.

Projektowany art. 13e u.z.z.w.i.z.o.ś. także opisuje procedurę związaną z analizą i zatwierdzeniem wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo od wymagań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny po przeanalizowaniu poprawności i kompletności wniosku przekazuje go do Głównego Inspektora Sanitarnego. Wraz z wnioskiem wojewódzki inspektor przedstawia swoją ocenę, czy udzielenie zgody na odstępstwo nie zagrazi zdrowiu ludzi oraz czy zaopatrzenie w wodę spełniającą wymagane parametry nie może zostać zapewnione niezwłocznie przy użyciu innych środków. Wniosek, o którym mowa powyżej, w przypadku jednostek, podmiotów, urzędu, służb i innych podmiotów określonych w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub miejsc zakwaterowania jednostek wojskowych, dostawca wody składa do wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej, który po dokonaniu analizy w zakresie poprawności oraz kompletności złożonego wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo przekazuje ten wniosek do Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska. Po pozytywnej weryfikacji wniosku odpowiednio Główny Inspektor Sanitarny lub Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego przekazuje Komisji Europejskiej informacje o zamiarze przyznania drugiego odstępstwa, wraz z odpowiednią dokumentacją, oraz informuje wojewódzkiego inspektora sanitarnego, który następnie, w drodze decyzji, udziela drugiej zgody na odstępstwo. Zgoda ta może obowiązywać maksymalnie przez 3 kolejne lata.

Przepis ten zapewnia wielostopniową kontrolę i nadzór nad procesem, w tym informowanie Komisji Europejskiej o decyzji.

Projektowany art. 13f u.z.z.w.i.z.o.ś. określa obowiązki odpowiednio właściwego państwowego powiatowego lub granicznego inspektora sanitarnego, lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego ośrodka medycyny prewencyjnej po udzieleniu zgody na odstępstwo od wymagań jakości wody. Inspektor jest zobowiązany do niezwłocznego poinformowania wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o udzielonej zgodzie, z uwzględnieniem szczegółów dotyczących rodzaju i warunków tego odstępstwa. Dodatkowo inspektor musi zapewnić doradztwo konsumentom wody, dla których odstępstwo może stanowić potencjalne zagrożenie zdrowotne. Przepis ten ma na celu zagwarantowanie odpowiedniego przepływu informacji oraz ochronę zdrowia publicznego.

Art. 13g u.z.z.w.i.z.o.ś.

Projektowany art. 13g ust. 1 u.z.z.w.i.z.o.ś. zakłada, że przepisów art. 13c–13f nie stosuje się do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi rozlewanej do butelek lub pojemników.

Przepisy projektu ustawy wskazują na wydawanie decyzji w sprawie udzielenia zgody na odstępstwo. W takim przypadku zastosowanie będą miały przepisy kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące decyzji. Odwołanie będzie przysługiwać do organu wyższego stopnia.

Art. 19a ust. 4 pkt 4, 4a i 5 u.z.z.w.i.z.o.ś.

W art. 19a ust. 4 pkt 4 u.z.z.w.i.z.o.ś. proponuje się skreślenie wyrazów „z uwzględnieniem przepływów średniodobowych i maksymalnych godzinowych”, ponieważ z technicznego punktu widzenia podanie tych wartości we wniosku o przyłączenie do sieci nie jest niezbędne w zakresie zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia (przyłączenia do sieci wodociągowej), którego dotyczy przepis oraz skreślenie wyrazu „przeciwpożarowych” gdyż woda do celów przeciwpożarowych nie może być określana w ujęciu średniodobowym ani też nie jest możliwe określenie przepływu maksymalnego godzinowego. W proponowanym art. 19a ust. 4 pkt 4a u.z.z.w.i.z.o.ś. proponuje się wyodrębnienie regulacji dotyczącej zaopatrzenia w wodę do celów przeciwpożarowych. Natomiast wyrazy „oraz wielkości ładunku zanieczyszczeń” proponuje się przenieść z art. 19a ust. 4 pkt 4 do art. 19a ust. 4 pkt 5 u.z.z.w.i.z.o.ś., ponieważ dotyczą one odprowadzania ścieków (przyłączenia do sieci kanalizacyjnej), a nie zaopatrzenia w wodę.

Art. 21 ust. 1 i 7 u.z.z.w.i.z.o.ś.

W ramach realizacji wniosków po kontroli NIK „*Gospodarowanie zasobami wodnymi przez przedsiębiorstwa wodociągowe w gminach wiejskich*”, w art. 21 ust. 1 u.z.z.w.i.z.o.ś. proponuje się modyfikacje przepisów mające na celu zwolnienie przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych, które nie tylko nie planują budowy urządzeń wodociągowych lub urządzeń kanalizacyjnych, ale również nie planują ich modernizacji, z obowiązku opracowania wieloletniego planu rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych oraz uchylenie ust. 7.

Art. 27a w ust. 3 w pkt 4 u.z.z.w.i.z.o.ś.

Zmiana wynikowa z uwagi na zmianę art. 29 u.z.z.w.i.z.o.ś., która rozszerza katalog podmiotów nakładających karę pieniężną na podstawie art. 29 u.z.z.w.i.z.o.ś. Uprzednio karę pieniężną nakładał wyłącznie organ regulacyjny.

Art. 29 ust. 3b–3d, 4, 6, 12 u.z.z.w.i.z.o.ś.

Proponuje się wprowadzenie administracyjnych kar pieniężnych dla dostawców wody, którzy:

- 1) wbrew przepisowi art. 4h przekazują po terminie ocenę ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub jej aktualizację lub ocenę ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę lub jej aktualizację albo nie przekazują ich wcale;
- 2) pomimo spełnienia przesłanek, o których mowa w art. 4g ust. 12, nie dodają parametru do wykazu parametrów podlegających monitorowaniu lub nie zwiększają minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
- 3) nie wykonują badań wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 13, zgodnie z ustalonym harmonogramem pobierania próbek do badań jakości, lub w zakresie ustalonym na podstawie oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o którym mowa w art. 4g ust. 12;
- 4) nie przekazują odpowiednio właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu lub wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej cząstkowych lub całościowych sprawozdań, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 lit. a i ust. 2 pkt 5 lit. a w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13;

- 5) nie prowadzą działań naprawczych w przypadku, o którym mowa w art. 4p ust. 1 pkt 7 albo ust. 2 pkt 6 ustawy;
- 6) wbrew przepisowi art. 4p ust. 1 pkt 9 nie prowadzą monitoringu substancji promieniotwórczych;
- 7) nie zapewniają stosowania materiałów i wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniających wymagania określone w art. 37ao ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniających wymagania określone w art. 37as ust. 1–3 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
- 8) wbrew przepisowi art. 4p ust. 1 pkt 16 nie informują na bieżąco konsumentów o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, lub nie rozpowszechniają opracowanego odpowiednio przez państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej komunikatu o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w przypadku udzielenia zgody na odstąpienie, stwierdzenia braku przydatności wody do spożycia, stwierdzenia przekroczenia wartości parametrycznej wody do spożycia, z zastrzeżeniem konieczności braku informowania konsumentów w przypadku gdy w terminie do 30 dni jakość wody zostanie doprowadzona do zgodnej z wymaganiami, a w komunikacie nie wskazano zaleceń lub ograniczeń w wykorzystaniu tej wody;
- 9) wbrew przepisowi art. 4p ust. 2 pkt 8 nie informują na bieżąco hurtowego odbiorcy wody o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o udzieleniu zgody na odstąpienie, o którym mowa w art. 13c ust. 2, stwierdzeniu braku przydatności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub stwierdzeniu niezgodności wartości parametrycznej;
- 10) nie prowadzą działań naprawczych zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w art. 13c ust. 6 pkt 8.

Proponuje się również, aby administracyjnej karze pieniężnej podlegał właściciel lub zarządca budynku oraz właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego niebędącego budynkiem, który:

- 1) nie dokonuje oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym lub w razie potrzeby jej aktualizacji;
- 2) nie przechowuje oceny ryzyka lub jej aktualizacji;

- 3) nie wykonuje badań w kierunku bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej, z częstotliwością określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 13 lub nie wykonuje badań stężenia ołowiu;
- 4) nie przekazuje odpowiednio właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu lub państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu lub wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej sprawozdania z badań w kierunku bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub sprawozdania z badań stężenia ołowiu w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

Przewiduje się, że kary pieniężne za niewywiązywanie się dostawców wody z realizacji obowiązków dotyczących oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi będzie wymierzał właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej, natomiast kary pieniężne w pozostałych przypadkach – odpowiednio organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub Wojskowej Inspekcji Sanitarnej.

Ponadto zakłada się zmianę art. 64 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, zobowiązującą do załączania oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym do książki obiektu budowlanego. Umożliwi to nakładanie kar grzywny przez nadzór budowlany w przypadku niedołączenia tej oceny do książki obiektu budowlanego (na podstawie art. 93 pkt 9 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane). Organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub Wojskowej Inspekcji Sanitarnej nie są właściwe do nakładania kar pieniężnych w przypadku braku dokonania oceny ryzyka lub jej aktualizacji oraz braku jej przechowywania w przypadku budynków innych niż obiekty priorytetowe.

Art. 2 projektu ustawy

Z uwagi na fakt, iż część przepisów dyrektywy 2020/2184 zostaje wdrożona przez zmianę przepisów ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej dodano odnośnik nr 1 wskazujący iż niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża ww. dyrektywę.

W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej zakłada się zmianę art. 4 ust. 1 – dostosowuje się definicję pojęcia „woda przeznaczona do spożycia przez ludzi” do brzmienia wynikającego z dyrektywy (UE) 2020/2184. Ponadto zmiana art. 25 i art. 27 ww. ustawy przewiduje zmianę obiektu na budynek zgodnie z przepisami Prawa budowlanego rozumianego jako taki obiekt budowlany, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach.

Przewiduje się dodanie do ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej rozdziałów 3a–3c.

Rozdział 3a ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

System jakości badań wody

Projekt ustawy przewiduje, iż laboratoria wykonujące badania jakości wody do spożycia, wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli, zwanych dalej „badaniami wody”, mogą wykonywać laboratoria, które:

- 1) posiadają akredytację Polskiego Centrum Akredytacji albo innej jednostki akredytacyjnej z państw członkowskich Unii Europejskiej, na zgodność z wymaganiami normy PN-EN ISO/IEC 17025;
- 2) zapewniają pobieranie próbek wody do badań wody przez próbkobiorców na podstawie właściwych i akredytowanych metod reprezentatywnych dla poszczególnych parametrów badania wody;
- 3) sporządzają cząstkowe lub całościowe sprawozdanie z badań jakości wody;
- 4) zostały zgłoszone do ewidencji laboratoriów wykonujących badania wody.

Przewiduje się również dodanie przepisów przejściowych (art. 19) przewidujących, że laboratoria spełniające przed dniem wejścia w życie projektu ustawy wymagania określone w art. 12 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, mogą wykonywać badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi na zasadach określonych w ustawach zmienianych w art. 1 i 2, w terminie 4 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Ponadto laboratoria spełniające wymagania określone w art. 348 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne zmienianej w art. 5 przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, mogą wykonywać badania jakości wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli na zasadach określonych w ustawie zmienianej w art. 2, w terminie 4 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Projekt przewiduje także, iż laboratoria znajdujące się w strukturze wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej mogą wykonywać badania wody, w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w stosunku do podmiotów określonych w art. 22a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2 lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, przez okres 4 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przy czym do wykonywania tych badań stosuje się art. 37aa ust. 1 pkt 3, art. 37af i art. 37ag ustawy zmienianej w art. 2.

Główny Inspektor Sanitarny prowadzi ewidencję laboratoriów wykonujących badania wody obejmującą dane zawarte w przekazanej informacji, które będą publikowane w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Sanitarnego. Dodatkowo wskazuje się, że Główny Inspektor Sanitarny publikuje ewidencję laboratoriów wykonujących badania wody w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy (art. 20 projektowanej ustawy). Procedura dokonywania umieszczenia laboratorium w ewidencji stanowi czynności materialno-techniczne. Podstawą umieszczenia w ewidencji jest wyłącznie spełnienie wymogów formalnych – przedstawienie określonych informacji (projektowany art. 37aa ust. 3 i 4 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej).

W przypadku odrzucenia wniosku będą zastosowanie miały przepisy działu III rozdziału 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935, z późn. zm.) przewidujące możliwość złożenia skargi na takie czynności (określone w art. 3 § 2 pkt 4 tej ustawy).

Administratorami danych umieszczonych w ewidencji laboratoriów prowadzących badania wody będą Główny Inspektor Sanitarny, państwowi wojewódzcy inspektorzy sanitarni, państwowi powiatowi inspektorzy sanitarni i państwowi graniczni inspektorzy sanitarni (proponowany art. 37ab ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej).

Z badań jakości wody do spożycia laboratoria będą sporządzały cząstkowe lub całościowe sprawozdania w momencie zakończenia tego badania i uzyskania wyniku (proponowany art. 37ag ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej). Sprawozdanie z badań wody zgodnie z projektowanym art. 37af ust. 2 tej ustawy będzie musiało zawierać w szczególności:

- 1) numer wpisu do ewidencji laboratoriów wykonujących badania wody;
- 2) wskazanie imienia i nazwiska osoby upoważnionej do pobrania próbki wody do badań wody oraz, jeżeli dotyczy – metody, zgodnie z którą pobrano tę próbkę;
- 3) wskazanie imienia i nazwiska osoby autoryzującej sprawozdanie z badań wody;
- 4) wskazanie punktu z którego pobrano próbkę wody do badań;
- 5) granicę oznaczalności metody dla parametrów chemicznych i wskaźnikowych;
- 6) granicę wykrywalności metody dla parametrów mikrobiologicznych.

Wprowadzenie w projekcie ustawy granicy oznaczalności metody dla parametrów chemicznych i wskaźnikowych oraz granicy wykrywalności metody dla parametrów mikrobiologicznych wynika z konieczności zapewnienia informacji o wartości „LOQ” (limit

of quantification) czyli granicy oznaczalności metody dla parametrów stanowiących część zbioru danych, w ramach zapewniania dostępu do danych, o których mowa w art. 18 ust. 1 lit. c–e dyrektywy (UE) 2020/2184, dla Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób. Ponieważ jednak określenie granicy oznaczalności metody jest możliwe wyłącznie dla parametrów chemicznych i wskaźnikowych, a sprawozdawanie do Komisji Europejskiej obejmuje również dane mikrobiologiczne, w projekcie ustawy wprowadzono odpowiednik dla oznaczania parametrów mikrobiologicznych, tj. granicę wykrywalności metody.

Laboratoria wykonujące badania jakości wody do spożycia przekazują podmiotowi zlecającemu wykonanie tych badań sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia, a właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu – sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia w przypadku:

- 1) niezgodności w badanej próbce wody do spożycia wartości parametrycznych parametru enterokoki jelitowe lub *Escherichia coli* określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 u.z.z.w.i.z.o.ś. – w dniu sporządzenia cząstkowego lub całościowego sprawozdania;
- 2) gdy w badanej próbce wody do spożycia liczba bakterii grupy coli jest równa lub wyższa niż 10 jtk (NPL)/100 ml – w dniu sporządzenia cząstkowego lub całościowego sprawozdania;
- 3) niezgodności w badanej próbce ciepłej wody użytkowej wartości parametrycznej parametru *Legionella*, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 13 u.z.z.w.i.z.o.ś. – w dniu sporządzenia cząstkowego lub całościowego sprawozdania;
- 4) niezgodności w badanej próbce wody do spożycia wartości parametrycznych parametrów niewskazanych w pkt 1 lub 2 – w terminie 7 dni od dnia sporządzenia cząstkowego lub całościowego sprawozdania (art. 37ag ust. 4 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej).

W przypadku braku możliwości sporządzenia sprawozdania z badań jakości wody w momencie zakończenia badania i uzyskania wyniku laboratoria wykonujące badania jakości wody przekazują informację o przekroczeniach wartości parametrycznej enterokoki jelitowe lub *Escherichia coli* lub bakterie grupy coli lub *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej podmiotowi zlecającemu wykonanie badań jakości wody oraz właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu. Informacja ta może być przekazana telefonicznie, a następnie potwierdzona w formie dokumentu elektronicznego za pomocą

środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513) lub faksem.

Właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny będzie mógł przeprowadzić kontrolę w laboratorium na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej w zakresie wywiązywania się z obowiązków (proponowany art. 37ah tej ustawy).

W przypadku stwierdzenia, że laboratorium nie wykonuje lub nie wykonuje w terminie obowiązków w zakresie przekazywania sprawozdań albo informacji o określonych przekroczeniach organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej będą mogły nałożyć na podmiot prowadzący takie laboratorium karę pieniężną (projektowany rozdział 3d w ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej).

Badanie wody będą mogły również wykonywać laboratoria Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Będą one podlegały wpisowi do ewidencji (art. 37ai ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej).

Badania wody mogą również wykonywać laboratoria znajdujące się w strukturze organizacyjnej wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej, jeżeli spełniają wymagania określone w art. 37aa ust. 1 pkt 1–3. Nie będą one podlegały wpisowi do ewidencji (art. 37ai ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej) oraz kontroli organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Projekt zakłada również, że przepisy art. 37af oraz art. 37ag stosuje się odpowiednio.

Projekt przewiduje również, że państwowy wojewódzki inspektor sanitarny w celu zapewnienia ciągłości badań jakości wody do spożycia przeprowadza analizę w zakresie:

- 1) zapotrzebowania na badania poszczególnych parametrów jakości wody do spożycia oraz możliwości wykonywania tych badań na nadzorowanym przez niego terenie przez laboratoria wpisane do ewidencji laboratoriów;
- 2) zapotrzebowania na pobieranie próbek wody do spożycia zgodnie z odpowiednimi metodami pobierania próbek wody dla poszczególnych zakresów badań oraz możliwości pobrania tych próbek przez upoważnionych próbkobiorców.

Powyższa analiza będzie przekazywana Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu w terminie do 28 lutego za poprzedni rok kalendarzowy (proponowany art. 37aj ust. 3 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej).

Wprowadzony przepis przejściowy (art. 21 projektu ustawy) przewiduje, że pierwszą informację, o której mowa w art. 37aj ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2, państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje do dnia 28 lutego 2027 r., przy czym ta informacja obejmuje okres od dnia wejścia w życie projektu ustawy do dnia 31 grudnia 2026 r.

W projekcie ustawy przewiduje się w art. 37ak ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, iż minister właściwy do spraw zdrowia w drodze rozporządzenia wyznacza krajowe laboratoria referencyjne, wskazując zakres badań wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz wody w kąpieliskach, wykonywanych przez te laboratoria. Wyznaczenie takiej jednostki jest niezbędnym elementem systemu nadzoru nad jakością wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz jakością wody w kąpieliskach. Wyznaczona jednostka ma pełnić rolę jednostki wiodącej w zakresie prowadzonego zakresu badań. Jednostka ta m.in.: przeprowadza szkolenia w zakresie nowych metod i procedur badań wody oraz weryfikacji lub walidacji tych metod lub procedur, może organizować krajowe badania biegłości zgodnie z normą PN-EN ISO/IEC 17043 i porównania międzylaboratoryjne w odniesieniu do poszczególnych metod badań wody, bierze udział w krajowych i międzynarodowych badaniach biegłości, prowadzi badania nowych parametrów, które są szkodliwe dla zdrowia ludzi w związku z korzystaniem z wody, w tym nowych parametrów jakości wody do spożycia, oraz opracowuje metody i procedury badań parametrów jakości wody do spożycia, dla których te parametry nie zostały określone, wykonuje badania wody oraz ekspertyzy w zakresie tych badań, współpracuje z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami w zakresie bezpieczeństwa wody i w zakresie badań jakości wody, w tym ze Wspólnym Centrum Badawczym Komisji Europejskiej, udostępnia organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej informacje i dokumenty, w tym wyniki badań, w zakresie niezbędnym do realizacji nadzoru nad jakością wody, potwierdza równoważność metody alternatywnej z metodą referencyjną i przygotowuje projekt wniosku o uznanie tej metody do Komisji Europejskiej oraz posiada akredytację Polskiego Centrum Akredytacji na zgodność z wymaganiami normy PN-EN ISO/IEC 17025 w zakresie metod, dla których pełni funkcję laboratorium referencyjnego (proponowany art. 37al ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej).

Zakłada się również, że laboratorium referencyjne będzie pełnić rolę arbitra w sporach między innymi laboratoriami.

Część kosztów realizacji zadań laboratorium referencyjnego będzie finansowana z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia, w wysokości

określonej w umowie zawartej między Głównym Inspektorem Sanitarnym a krajowym laboratorium referencyjnym. W pozostałym zakresie laboratorium referencyjne będą mogły realizować zadania odpłatnie, np. w zakresie szkoleń czy rozstrzygania sporów (proponowany art. 37am ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej).

Projektowany art. 37ae ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej przewiduje możliwość stosowania metod alternatywnych w badaniach wody. Dopuszcza się ich użycie pod warunkiem udokumentowania oceny równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną i jej potwierdzenia. Do celów oceny równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną stosuje się normę PN-EN ISO 17994 ustanowioną jako normę dotyczącą równoważności metod mikrobiologicznych lub serię norm PN-EN ISO 16140 do celów stwierdzenia równoważności metod opartych na zasadach innych niż hodowla, które wykraczają poza zakres normy PN-EN ISO 17994.

Podmiot zainteresowany wdrożeniem metody alternatywnej w zakresie badania wody składa wniosek do Głównego Inspektora Sanitarnego, który zawiera informacje, takie jak dane wnioskodawcy, nazwę obu metod, liczbę laboratoriów uczestniczących w badaniach równoważności oraz dane kontaktowe osób reprezentujących wnioskodawcę.

Wraz z wnioskiem przekazywanym do Głównego Inspektora Sanitarnego dołączona ma zostać dokumentacja badań równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną, wykaz laboratoriów przeprowadzających te badania oraz dowody potwierdzające ich kompetencje jako akredytowanych krajowych laboratoriów.

Główny Inspektor Sanitarny przekazuje wniosek wraz z dokumentacją do krajowego laboratorium referencyjnego, które dokonuje szczegółowej oceny kompletności i poprawności dokumentów oraz przeprowadzonych badań z równoważności metody, na podstawie wymagań normy wykorzystanej do potwierdzenia równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną oraz wymogów dla laboratoriów mogących brać udział w badaniu równoważności, tj. obowiązek przeprowadzanie ich w krajowych laboratoriach akredytowanych. Jeżeli krajowe laboratorium referencyjne stwierdzi, że metoda alternatywna spełnia wymagania równoważności, Główny Inspektor Sanitarny przygotowuje wniosek o uznanie metody alternatywnej i przekazuje go do Komisji Europejskiej. Jeżeli jednak krajowe laboratorium referencyjne wyda ocenę negatywną, wnioskodawca zostaje poinformowany o braku możliwości uznania metody.

W przypadku pozytywnej oceny Komisji Europejskiej Główny Inspektor Sanitarny informuje ministra właściwego do spraw zdrowia o uznaniu równoważności metody alternatywnej celem wpisania metody alternatywnej do przepisów aktu wykonawczego wydanego na podstawie art. 13 u.z.z.w.i.z.o.ś., który będzie określał m.in. metody analizy stosowane do celów monitorowania i wykazywania zgodności, w tym w szczególności metody referencyjne, metody zwalidowane z uwzględnieniem charakterystyk wykonania analiz oraz metody alternatywne.

Rozdział 3b ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

Materiały lub wyroby do kontaktu z wodą do spożycia oraz chemikalia do uzdatniania wody i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia

Projektowane art. 37ao i art. 37as ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej przewidują, że materiały lub wyroby do kontaktu z wodą do spożycia oraz chemikalia do uzdatniania wody i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia nie będą:

- 1) wpływać negatywnie na zdrowie ludzi;
- 2) wpływać niekorzystnie na barwę, zapach lub smak wody do spożycia;
- 3) sprzyjać rozwojowi mikroorganizmów;
- 4) uwalniać do tej wody zanieczyszczeń w ilości większej niż to konieczne.

Certyfikacja (materiałów lub wyrobów do kontaktu z wodą) będzie prowadzona przez jednostki certyfikujące posiadające akredytację Polskiego Centrum Akredytacji lub innej jednostki akredytacyjnej z państw członkowskich UE na zgodność z wymaganiami PN-EN ISO/IEC 17065 i w zakresie oceny zgodności z wymaganiami określonymi na potrzeby art. 11 dyrektywy (UE) 2020/2184

Opłaty za prowadzenie postępowań w sprawie uzyskania certyfikatu ustala się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2025 r. poz. 568).

Zgodnie z przepisami dyrektywy (UE) 2020/2184 w projektowanych regulacjach proponuje się również utrzymanie systemu atestacji chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia zwanych w poprzednich przepisach materiałami i wyrobami do uzdatniania wody.

Przewiduje się sposób potwierdzenia ich bezpieczeństwa zdrowotnego przez krajowy system oceny higienicznej i wydawania atestów higienicznych przez jednostkę do tego uprawnioną. Podmiot wprowadzający do obrotu chemikalia do uzdatniania wody lub materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia może wprowadzać te chemikalia i materiały do obrotu, jeżeli uzyskał atest higieniczny wydany przez jednostkę dokonującą oceny higienicznej, tj. przez Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego Państwowy Zakład Higieny – Państwowy Instytut Badawczy (NIZP PZH-PIB). NIZP PZH-PIB od lat 70-tych prowadzi proces atestacji higienicznej różnych materiałów budowlanych w tym do kontaktu z wodą. Jako jedyna jednostka w kraju ocenia pod kątem higienicznym materiały i wyroby do kontaktu z wodą oraz chemikalia i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą. Dysponuje personelem posiadającym unikalną i specjalistyczną wiedzę dot. takich wyrobów. Instytut jest rozpoznawaną instytucją zaufania publicznego. Wskazanie NIZP PZH-PIB pozwoli na zapewnienie ciągłości bezpieczeństwa zdrowotnego chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia poprzez ustanowienie nowych zasad na bazie istniejącego i dobrze działającego procesu. Dodatkowo, zapewni to ciągłość procesu oceny higienicznej, która jest podstawą wydawania atestów higienicznych. Istotnym elementem dla konsumentów będzie możliwość uzyskania na stronach internetowych notyfikowanych jednostek certyfikujących dostępu do informacji o wydanych certyfikatach, a na stronach internetowych jednostki dokonującej oceny higienicznej – o atestach higienicznych. Z uwagi na dozowanie chemikaliów do uzdatniania wody do spożycia muszą one charakteryzować się wymaganą zawartością substancji czynnej, wysokim stopniem czystości, niską zawartością niezwiązanych monomerów, produktów rozpadu i reakcji, a w ich produkcji nie mogą być stosowane substancje ani odpady, mogące wykazywać obecność dodatkowych obcopolichodnych zanieczyszczeń, niezwiązanych generycznie z substancją czynną. Podstawowe wymagania dotyczące większości chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia w uzdatnianiu wody są określone w zharmonizowanych normach europejskich, ale niektóre z takich dokumentów pozostawiają odpowiednim organom ustalenia dotyczące zanieczyszczeń mogących przenikać do chemikaliów i materiałów filtracyjnych z surowców stosowanych w produkcji lub z uwagi na stosowane technologie ich wytwarzania i określanie ich dopuszczanego poziomu. Deklaracja zgodności składu z odpowiednią normą zharmonizowaną w części przypadków nie jest wystarczająca. Atest higieniczny zawiera ponadto jednoznaczne określenie środków ostrożności (jeśli zasadne).

Podmiot może wprowadzać do obrotu wyłącznie chemikalia do uzdatniania wody, w tym wytwarzane in situ, i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia, na które zostało wydane pozwolenie albo zezwolenie na handel równoległy albo pozwolenie na obrót, zgodnie z wymaganiami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz. Urz. UE L 167 z 27.06.2012, str. 1, z późn. zm.) i z ustawą z dnia 9 października 2015 r. o produktach biobójczych (Dz. U. z 2021 r. poz. 24).

Niezależnie od obowiązku dotrzymania przez podmioty powyższych wymagań przy wprowadzaniu do obrotu materiałów lub wyrobów do kontaktu z wodą, niezbędna jest zalecana przez dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi kontrola rynku dotycząca wyrobów do kontaktu z wodą, realizowana zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 oraz nadzór nad stosowaniem w budowie i renowacji systemów ujmowania, uzdatniania, magazynowania i dystrybucji wody wyłącznie materiałów i wyrobów spełniających wymagania higieniczne w zakresie wpływu na jakość wody.

W projekcie ustawy doprecyzowano także pojęcie „nowych technologii uzdatniania wody”. Podmiot zamierzający zastosować nową technologię uzdatniania wody rozumianą jako niestosowaną dotychczas technologię uzdatniania wody, istotnie ulepszoną stosowaną technologię uzdatniania wody albo znaną i stosowaną dotychczas technologię uzdatniania wody, ale w innych warunkach będzie musiał uzyskać zgodę, w drodze decyzji, państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego. Powyższa zgoda będzie wydawana na podstawie dokumentacji przedłożonej przez podmiot zamierzający zastosować nową technologię uzdatniania wody. Udzielona zgoda będzie musiała być poparta wynikami badań jakości wody wykonanymi w laboratorium wpisanym do ewidencji laboratoriów. Ponadto państwowy wojewódzki inspektor sanitarny będzie prowadził wykaz udzielonych zgód na zastosowanie nowej technologii uzdatniania wody.

Rozdział 3c ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

Nadzór nad jakością wody do spożycia

Art. 37av–37aza ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

Projekt ustawy nakłada odpowiednio na organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub Wojskowej Inspekcji Sanitarnej obowiązek prowadzenia nadzoru nad monitoringiem zgodności, który jest prowadzony w punkcie zgodności. Przepis art. 37av ust. 1 i 2 określa katalog zadań organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej realizowanych w ramach nadzoru nad jakością wody. We właściwości ww. organów pozostaje m.in.:

- 1) weryfikacja wywiązywania się dostawcy wody z obowiązku prowadzenia monitoringu jakości wody;
- 2) weryfikacja wywiązywania się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji badań parametrów istotnych do celów oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, analiza przekazanych przez właścicieli lub zarządców budynków sprawozdań oraz weryfikacja terminowego przekazywania sprawozdań z tych badań;
- 3) monitorowanie i weryfikacja wywiązywania się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji działań mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z odpowiednią wartością parametryczną dla bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartością parametryczną ołowiu;
- 4) weryfikacja wywiązywania się z ustalonych działań naprawczych przez:
 - a) dostawcę wody w przypadku stwierdzenia niezgodności wartości parametrycznej badanego parametru jakości wody do spożycia w punkcie zgodności,
 - b) właściciela lub zarządcy budynku w przypadku stwierdzenia niezgodności wartości parametrycznej badanego parametru jakości wody do spożycia;
- 5) analiza przekazanych przez dostawców wody m.in. sprawozdań z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz przekazywanych informacji o niezgodnościach wartości parametrycznych z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, przyczynach wystąpienia tych niezgodności oraz o podejmowanych działaniach naprawczych;
- 6) gromadzenie, weryfikacja, analiza i oceny danych o jakości wody do spożycia uzyskanych w wyniku prowadzonego nadzoru nad jakością wody do spożycia;
- 7) informowanie właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o jakości wody do spożycia na nadzorowanym obszarze;

- 8) gromadzenie, weryfikacja i analiza informacji o realizowanych działaniach mających na celu zmniejszenie ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym;
- 9) ustalenie jakości wody do spożycia dostarczanej przez dostawcę wody w punkcie czerpalnym zlokalizowanym najbliżej zaworu głównego oraz ustalenie podmiotu odpowiedzialnego za nieodpowiednią jakość wody do spożycia w badanym punkcie poboru wody w przypadku stwierdzenia niezgodności wartości parametrycznej badanych parametrów jakości wody do spożycia pobranej w punkcie zgodności zlokalizowanym w budynku użyteczności publicznej, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku mieszkalnym.

Przepis art. 37a^v ust. 3 określa katalog zadań organów Wojskowej Inspekcji Sanitarnej realizowanych w ramach nadzoru nad jakością wody. We właściwości ww. organów pozostaje m.in.:

- 1) weryfikacja wywiązywania się dostawcy wody z obowiązku prowadzenia monitoringu jakości wody;
- 2) weryfikacja wywiązywania się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji badań parametrów istotnych do celów oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, analiza przekazanych przez właścicieli lub zarządców budynków sprawozdań oraz weryfikacja terminowego przekazywania sprawozdań z tych badań;
- 3) monitorowanie i weryfikacja wywiązywania się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji działań mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z odpowiednią wartością parametryczną dla bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartością parametryczną ołowiu;
- 4) weryfikacja wywiązywania się z ustalonych działań naprawczych przez:
 - a) dostawcę wody w przypadku stwierdzenia niezgodności wartości parametrycznej badanego parametru jakości wody do spożycia w punkcie zgodności,
 - b) właściciela lub zarządcy budynku w przypadku stwierdzenia niezgodności wartości parametrycznej badanego parametru jakości wody do spożycia;
- 5) analiza przekazanych przez dostawców wody dokumentów m.in. sprawozdań z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz przekazywanych informacji o niezgodnościach wartości parametrycznych z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, przyczynach wystąpienia tych niezgodności oraz o podejmowanych działaniach naprawczych;

- 6) gromadzenie, weryfikacja, analiza i oceny danych o jakości wody do spożycia uzyskanych w wyniku prowadzonego nadzoru nad jakością wody do spożycia;
- 7) informowanie właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o jakości wody do spożycia na nadzorowanym obszarze w przypadku gdy są zaopatrywane podmioty inne niż wojskowe, będące pod nadzorem Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
- 8) gromadzenie, weryfikacja i analiza informacji o realizowanych działaniach mających na celu zmniejszenie ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym;
- 9) ustalenie jakości wody do spożycia dostarczanej przez dostawcę wody w punkcie czerpalnym zlokalizowanym najbliżej zaworu głównego oraz ustalenie podmiotu odpowiedzialnego za nieodpowiednią jakość wody do spożycia w badanym punkcie poboru wody w przypadku stwierdzenia niezgodności wartości parametrycznej badanych parametrów jakości wody do spożycia pobranej w punkcie zgodności zlokalizowanym w budynku użyteczności publicznej, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku mieszkalnym.

W ramach nadzoru nad jakością wody do spożycia odpowiednio właściwy państwowy powiatowy lub graniczny inspektor sanitarny, lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się dostawców wody z określonych obowiązków w udzielonej zgodzie na odstępstwo i harmonogramu działań naprawczych. W przypadku braku realizacji przez dostawcę wody lub opóźnienia w realizacji harmonogramu działań naprawczych przekazuje państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu informacje w tym zakresie.

Z kolei odpowiednio właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej weryfikuje wywiązywanie się dostawców wody z określonych obowiązków w udzielonej zgodzie na odstępstwo i harmonogramu działań naprawczych. Ponadto co 3 miesiące przekazuje odpowiednio Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu lub Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego informacje o realizowanych działaniach w zakresie monitorowania stopnia realizacji przez dostawców wody działań naprawczych.

W ramach nadzoru nad jakością wody do spożycia odpowiednio organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub Wojskowej Inspekcji Sanitarnej współpracują z dostawcami wody i uzgadniają przedłożony przez dostawcę wody wykaz punktów poboru wody oraz harmonogram pobierania próbek wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi do badań jakości tej wody w ramach monitoringu zgodności, uwzględniając równomierne rozłożenie punktów poboru wody w

obszarze sieci wodociągowej oraz ich równomierny w czasie pobór z tych punktów, reprezentatywnych dla jakości wody do spożycia przez cały rok, wykonują badania jakości wody do spożycia w wyniku skarg i interwencji zgłaszanych przez konsumentów wody, jak również w sytuacjach wystąpienia podejrzenia obecności w wodzie substancji lub mikroorganizmów stwarzających potencjalne niebezpieczeństwo dla zdrowia ludzi oraz wykonują badania jakości wody do spożycia po zakończeniu działań naprawczych mających na celu sprawdzenie, czy woda do spożycia spełnia wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 u.z.z.w.i.z.o.ś. Ponadto odpowiednio organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub Wojskowej Inspekcji Sanitarnej dokonują kontroli stanu sanitarno-higienicznego punktów zgodności i dokonują przeglądów tych punktów zgodności. Prowadzą również wykaz dostawców wody, obiektów priorytetowych (wyłącznie tych, które wskazują na konieczność monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu), systemów zaopatrzenia w wodę oraz punktów zgodności.

Odpowiednio Główny Inspektor Sanitarny lub Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego w ramach sprawowanego nadzoru gromadzi informacje o wynikach monitoringu zgodności w przypadku niezgodności wartości parametrycznych parametrów mikrobiologicznych i chemicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 u.z.z.w.i.z.o.ś. oraz działaniach naprawczych podejmowanych w związku z tą niezgodnością, wynikach monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej i wartości parametrycznej ołowiu w obiektach priorytetowych i budynkach, dla których w ocenie ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, zidentyfikowano ryzyko dla jakości wody do spożycia i zdrowia ludzi wskazujące na konieczność monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu, działaniach podejmowanych przez właścicieli lub zarządców budynków mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartością parametryczną bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartością parametryczną ołowiu oraz zdarzeniach związanych z wodą do spożycia, które spowodowały potencjalne ryzyko dla zdrowia ludzi, bez względu na to, czy miała miejsce niezgodność z wartością parametryczną, trwające dłużej niż 10 kolejnych dni i dotyczące co najmniej 1000 osób, w tym również informacje o przyczynach tych zdarzeń i działaniach naprawczych podejmowanych przez dostawców wody. Zakres udostępnianych danych nie będzie obejmował nieruchomości uznawanych za niezbędne na cele obronności i

bezpieczeństwa państwa określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1145, z późn. zm.).

Powyższe informacje są gromadzone przez Głównego Inspektora Sanitarnego i Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego w celu zapewnienia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostępu do danych zgodnie z wymaganiem określonym w art. 18 ust. 2 dyrektywy (UE) 2020/2184. Jednakże Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do powyższych danych, z wyłączeniem tych, które dotyczą nieruchomości uznawanych za niezbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami lub obiektów szczególnie ważnych dla bezpieczeństwa lub obronności państwa określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 617 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2025 r. poz. 825, z późn. zm.). Sposób dostępu do danych dla Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób będzie uzależniony od przyjętych przez Komisję Europejską rozwiązań. Komisja Europejska decyduje o formie i sposobie dostarczania przez państwa członkowskie UE zbiorów danych i następnie ich aktualizacji. Realizacja pierwszego obowiązku zapewnienia przez państwa członkowskie dostępu do zbiorów danych, o których mowa w art. 18 ust. 1 lit. c i d dyrektywy (UE) 2020/2184, zgodnie z wytycznymi Komisji Europejskiej, będzie realizowana przez zamieszczenie na platformie Europejskiej Agencji Środowiska Reportnet plików z danymi w formacie i zakresie wskazanym przez Komisję Europejską.

Art. 37ax ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

Projektowane przepisy art. 37ax ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej zostały co do zasady przeniesione z § 21 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi z uwagi na to, że zawierają one normy, które dotyczą praw i obowiązków podmiotów i jako takie, powinny znaleźć się w przepisach rangi ustawowej. Ponadto przepisy omawianego artykułu dostosowano do nowej siatki pojęciowej ustawy.

Modyfikacje polegają również na skorygowaniu odesłań do wartości parametrycznych dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, które nadal będą określone w przepisach wydawanych na podstawie art. 13 u.z.z.w.i.z.o.ś.

Co do zasady omawiane przepisy utrzymują dotychczasowe obowiązki odpowiednio właściwych państwowych inspektorów sanitarnych oraz wojskowych inspektorów sanitarnych w zakresie stwierdzania:

- 1) przydatności wody do spożycia na warunkach udzielonego odstępstwa;
- 2) niezgodności wartości parametrycznej;
- 3) braku przydatności wody do spożycia.

Wprowadzono obowiązek stwierdzenia, w drodze decyzji, przez odpowiednio właściwego państwowego inspektora sanitarnego lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej przydatności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi po zakończeniu działań naprawczych przez dostawcę wody lub właściciela lub zarządcę budynku.

W przypadku stwierdzenia niezgodności wartości parametrycznych w wodzie przeznaczonej do spożycia odpowiednio właściwy państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny odpowiedniego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej dokonuje oceny, czy zaistniała niezgodność stwarza zagrożenie. W odniesieniu do parametrów innych niż mikrobiologiczne inspektor ma prawo wydać decyzję nakładającą na dostawcę wody obowiązek podjęcia jak najszybszych działań, których celem jest przywrócenie jakości wody zgodnej z obowiązującymi wymaganiami. Decyzja ta zawiera również termin realizacji wskazanych działań. W przypadku parametrów promieniotwórczych odpowiednio właściwy państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej dodatkowo ocenia, czy obecność tych substancji wymaga podjęcia działań w celu ochrony zdrowia ludzi przed szkodliwym wpływem promieniowania.

Na podstawie sprawozdań z badań jakości wody, w tym tych przekazywanych przez dostawców wody lub właścicieli lub zarządców budynków, inspektor może stwierdzić przydatność wody do spożycia.

Przekroczenie wartości parametrycznej wody do spożycia odpowiednio właściwy państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej może stwierdzić w przypadku stwierdzenia przekroczenia w

przynajmniej jednej z badanych próbek wody do spożycia wartości parametrycznej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 13 u.z.z.w.i.z.o.ś. dla:

- 1) parametrów wskaźnikowych oraz dodatkowych parametrów chemicznych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 u.z.z.w.i.z.o.ś.,
 - 2) parametrów ustalonych na podstawie art. 4g ust. 12 u.z.z.w.i.z.o.ś.
- w przypadku uznania, że stwierdzona niezgodność z wymaganiami dotyczącymi jakości wody do spożycia nie stwarza zagrożenia, a wartość niezgodności wartości parametrycznej pozwala na zachowanie bezpieczeństwa dla zdrowia ludzi.

Brak przydatności do spożycia stwierdza się, jak dotychczas, w przypadku przekroczenia parametrów mikrobiologicznych oraz w sytuacji, gdy woda jest niezdatna do użycia, a jej jakość zagraża zdrowiu konsumentów – z jednoczesnym wskazaniem, po przeprowadzeniu oceny tego zagrożenia, czy ta woda może być wykorzystywana do innych celów niż do spożycia przez ludzi.

W powyższych przypadkach odpowiednio właściwy państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej będzie nakazywał podjęcie działań naprawczych przez dostawców wody oraz opiniował termin realizacji tych działań naprawczych. O zakończeniu realizacji tych działań naprawczych będzie niezwłocznie informowany właściwy wójt (burmistrz, prezydent miasta).

Wprowadza się także domniemanie, że dostarczana woda ma odpowiednią jakość, jeżeli nie stwierdzono:

- 1) braku przydatności tej wody do spożycia;
- 2) niezgodności wartości parametrycznej.

Tym samym zbędne będzie stwierdzanie odpowiednio przez właściwego państwowego inspektora sanitarnego lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej przydatności wody do spożycia, z wyjątkiem sytuacji, w której dostawca wody lub właściciel lub zarządca budynku zakończył działania naprawcze.

Po wydaniu decyzji o jakości wody odpowiednio właściwy państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej przekazuje stosowne informacje do wójta (burmistrza, prezydenta miasta), w celu przekazania komunikatu o jakości wody. Zgodnie z projektowanym art. 13a ust. 2 u.z.z.w.i.z.o.ś. właściwy organ nadzoru sanitarnego opracowuje komunikat skierowany do

konsumentów mający na celu poinformowanie ich o zagrożeniach i zalecanych środkach ostrożności lub ograniczeniach w wykorzystaniu wody. Właściwy organ nadzoru sanitarnego zapewnia, aby treść komunikatu była jasna, zrozumiała i dostosowana do sytuacji, jednocześnie uwzględniając konieczność skutecznego rozpowszechnienia informacji wśród wszystkich potencjalnie narażonych konsumentów. Treść i forma komunikatu jest dostosowana do konkretnej sytuacji. Formy dystrybucji tych porad mogą być różnorodne – od bezpośrednich komunikatów do odbiorców, przez media lokalne, internet, a także inne środki komunikacji odpowiednie do danego zagrożenia i regionu.

Art. 37ay ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

Wskazano także, iż odpowiednio Główny Inspektor Sanitarny oraz Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego prowadzi rejestr udzielonych przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej i Wojskowej Inspekcji Sanitarnej zgód na odstępstwo. Ponadto nałożono obowiązek zapewnienia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostępu do danych z ww. rejestru w zakresie dotyczącym informacji o strefie zaopatrzenia, dla której udzielono zgody na odstępstwo (wraz ze wskazaniem dobowej produkcji wody, liczby ludności zaopatrywanej w wodę, ewentualnego wpływu odstępstwa na podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze), przyczyny udzielenia zgody oraz parametrów jakości wody, dla których zostało ono udzielone wraz z wynikami przeprowadzonego wcześniej monitorowania tych parametrów (jeżeli dotyczy) oraz wskazaniem dla nich tymczasowych wartości parametrycznych. W ramach realizacji ww. obowiązku odpowiednio Główny Inspektor Sanitarny i Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do informacji o częstotliwości badań jakości wody w odniesieniu do parametrów, których dotyczy odstępstwo, harmonogramie działań naprawczych wraz ze wskazaniem ich kosztów oraz okresie obowiązywania odstępstwa.

Art. 37az ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

Projektowany art. 37az ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej określa terminy, w jakich poszczególnym organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej mają być przekazywane wyniki badań parametrów istotnych do celów oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym (bakterie z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej oraz ołów) oraz informacje z podejmowanych przez właściciela lub zarządcy budynku działań mających

na celu zmniejszenie ryzyka wynikającego z wewnętrznego systemu wodociągowego lub wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu. Ponadto nałożono obowiązek zapewnienia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostępu do ww. danych i informacji. W ramach realizacji ww. obowiązku odpowiednio Główny Inspektor Sanitarny i Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do ww. danych i informacji, z wyłączeniem danych dotyczących nieruchomości uznawanych za niezbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, a w przypadku Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego również obiektów szczególnie ważnych dla bezpieczeństwa lub obronności państwa określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 617 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny.

Art. 37aza ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

Projektowany art. 37aza ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej określa, że przepisy dotyczące nadzoru organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej w odniesieniu do właścicieli lub zarządców budynków stosuje się również do nadzoru nad obiektami priorytetowymi niebędącymi budynkami.

Rozdział 3d ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

Projektowane przepisy dotyczą kar pieniężnych.

Art. 37azb ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

Przewiduje się kary pieniężne, które mogą być nałożone na podmiot prowadzący laboratorium wykonujące badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, który nie wykonuje obowiązków określonych w projektowanych przepisach art. 37ag ust. 3 i 4 u.z.z.w.i.z.o.ś. dotyczących m.in. sporządzenia cząstkowego sprawozdania z badań wody w przypadku wystąpienia przekroczeń mikrobiologicznych, chemicznych oraz radiologicznych czy terminowego przekazywania sprawozdania lub sprawozdania z badań wody albo informacji o wynikach badań, które wskazują na przekroczenie określonych parametrów, albo te obowiązki wykonuje nieterminowo. Kara pieniężna będzie mogła być wymierzona w wysokości od 100 zł do 10 000 zł. Kary pieniężne będzie wymierzać, w drodze decyzji administracyjnej, właściwy

państwowy powiatowy lub państwowy graniczny lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny.

Wpływy z kar pieniężnych będą stanowić dochód budżetu państwa.

Art. 3 projektu ustawy

Art. 3 projektu ustawy przewiduje zmiany w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418). Zmiana art. 64 ust. 3 tej ustawy polega na dodaniu oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym oraz jej aktualizacji do książki obiektu budowlanego, co umożliwi jej udostępnianie przedstawicielom nadzoru budowlanego w ramach uprawnień kontrolnych.

Art. 4 projektu ustawy

Art. 4 projektu ustawy przewiduje zmiany w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647). W proponowanym art. 400a ust. 1 pkt 2d tej ustawy przewiduje się wprowadzenie możliwości dofinansowania przedsięwzięć związanych z zaopatrzeniem w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej lub właściwego Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Zmiany proponowane w art. 400b tej ustawy są zmianami wynikowymi w związku z wprowadzeniem przepisu art. 400a ust. 1 pkt 2d i tym samym umożliwienia dofinansowania tych przedsięwzięć.

Art. 5 projektu ustawy

Art. 5 projektu ustawy przewiduje zmiany w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne. W art. 16 w pkt 70 w lit. a i b tej ustawy dostosowuje się definicję pojęcia „woda przeznaczona do spożycia przez ludzi” do brzmienia wynikającego z dyrektywy (UE) 2020/2184. W art. 47 ww. ustawy uchyla się ust. 3–7 w związku z wprowadzeniem do art. 2 projektu ustawy art. 37ae ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej. W projektowanych art. 240 ust. 2 pkt 20a oraz ust. 3 pkt 27a i 27b tej ustawy rozszerza się katalog zadań regionalnych zarządów gospodarki wodnej o działania w zakresie zarządzania ryzykiem lub służące jego kontroli w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz identyfikacji podmiotów odpowiedzialnych za zanieczyszczenie wody, które stwarza ryzyko. Rozszerza się także katalog zadań Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie o tworzenie zbiorów danych zawierających informacje

z ocen ryzyka lub ich aktualizacji oraz informacje o działaniach w zakresie zarządzania ryzykiem lub służących jego kontroli oraz zapewnienie dostępu do nich Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób.

Zmiana brzmienia art. 348 ww. ustawy stanowi zmianę wynikową związaną z projektowanymi przepisami art. 2 projektu ustawy dotyczącą dodania rozdziału 3a w ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej wskazującym że badania pobranych próbek wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli mogą wykonywać laboratoria, o których mowa w rozdziale 3a ustawy z dnia z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Art. 6 projektu ustawy zawiera przepisy epizodyczne dotyczące jednorazowych obowiązków przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych oraz podmiotów prowadzących hurtową sprzedaż wody, organów Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie i ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej w zakresie dokonywania i raportowania do Komisji Europejskiej oceny wielkości wycieków wody w systemach zaopatrzenia w wodę oraz opracowania krajowego planu działań w celu ograniczenia wycieków wody, w ramach implementacji art. 4 ust. 3 dyrektywy (UE) 2020/2184.

Art. 7 projektu ustawy przewiduje obowiązek dostawców wody do sporządzania oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i przekazywania jej właściwym organom, to jest dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz odpowiednio właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu, lub wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej. Ma to na celu zapewnienie, że informacje dotyczące potencjalnych zagrożeń dla jakości wody są dostępne dla organów odpowiedzialnych za zarządzanie zasobami wodnymi oraz za nadzór sanitarny. Określa również terminy przekazywania ocen ryzyka przez i do poszczególnych organów.

Art. 8 projektu ustawy wprowadza obowiązek dla właścicieli lub zarządców budynków oraz właścicieli lub zarządców obiektów priorytetowych niebędących budynkami, aby po raz pierwszy przekazały informacje o podejmowanych działaniach w terminach określonych dla odpowiednich inspektorów sanitarnych. Celem tego przepisu jest zapewnienie, aby wszystkie podmioty odpowiedzialne za zaopatrzenie w wodę były zobowiązane do monitorowania i raportowania swoich działań.

Art. 9 projektu ustawy nakłada obowiązek na właścicieli lub zarządców budynków oraz właścicieli lub zarządców obiektu priorytetowego niebędącego budynkiem do sporządzania oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym i określa termin ich przekazania do poszczególnych organów. Przewiduje również obowiązek sporządzenia i przekazania oceny ryzyka w przypadku nowo oddanych do użytkowania budynków.

Art. 10 projektu ustawy zakłada, że harmonogram pobierania próbek wody do badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostawca wody ustala i uzgadnia po raz pierwszy na rok 2026.

Art. 11 projektu ustawy zawiera przepisy przejściowe określające pierwszy termin wykonania przez organy wykonawcze gminy oraz organy Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie obowiązków raportowych dotyczących działań w celu poprawy lub utrzymania powszechnego dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

Art. 12 projektu ustawy zawiera przepisy przejściowe określające termin osiągnięcia przez dostawców wody zgodności dostarczanej wody z wartościami dla nowych parametrów jakości wody wprowadzonych w dyrektywie (UE) 2020/2184.

Art. 13 projektu ustawy zawiera przepisy przejściowe określające terminy obowiązywania zgód na odstępstwa od wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi udzielonych przed dniem wejścia w życie ustawy oraz zasady odnawiania tych zgód w przypadku, gdy taka zgoda została udzielona danemu dostawcy wody po raz pierwszy. Określa także, że do spraw wszczętych i niezakończonych dotyczących udzielenia pierwszej zgody na odstępstwo i drugiej zgody na odstępstwo stosuje się przepisy wprowadzane niniejszą ustawą.

Art. 14 projektu ustawy reguluje kwestie odnoszące się do atestów higienicznych na materiały i wyroby stosowane w procesach uzdatniania wody, które zostały dopuszczone do obrotu przed dniem wejścia w życie projektu ustawy.

Art. 15 projektu ustawy reguluje kwestie odnoszące się do atestów higienicznych dotyczących materiałów i wyrobów stosowanych w procesach dystrybucji wody, które zostały dopuszczone do obrotu przed dniem wejścia w życie projektu ustawy. Określa także okres przejściowy dotyczący utrzymania w okresie przejściowym (od 01.01.2027 r. do 31.12.2032 r.) dotychczasowych, krajowych zasad atestacji higienicznej materiałów i wyrobów stosowanych w procesach dystrybucji wody.

Art. 16 projektu ustawy reguluje kwestię zgód na zastosowanie nowych technologii uzdatniania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wydanych przed dniem wejścia w

życie ustawy. Określa także, że do spraw wszczętych i niezakończonych dotyczących udzielenia zgody na zastosowanie nowej technologii stosuje się przepisy wprowadzane niniejszą ustawą.

Art. 17 projektu ustawy zawiera przepisy przejściowe w zakresie wszczętych i niezakończonych spraw dotyczących wydania warunków przyłączenia do sieci.

Art. 18 projektu ustawy wprowadza okres przejściowy 3-miesięczny dla laboratoriów badających wodę, które w dniu wejścia w życie projektu ustawy spełniają wymagania określone w rozdziale 3a ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej na dokonanie zgłoszenia do ewidencji laboratoriów wykonujących badania wody.

Art. 19 projektu ustawy w związku z wprowadzeniem obowiązku wykonywania badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz badań wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli przez laboratoria akredytowane, o których mowa w projektowanym rozdziale 3a ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, dopuszcza wykonywanie tych badań na zasadach określonych przepisach dotychczasowych w okresie 4 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Doprecyzowanie poprzez dodanie ust. 4, iż laboratorium znajdujące się w strukturze wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej może wykonywać badania wody w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w okresie 4 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 20 projektu ustawy zakłada, że Główny Inspektor Sanitarny podaje do publicznej wiadomości dane zawarte w ewidencji laboratoriów w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 21 projektu ustawy zawiera przepisy wskazujące termin przekazania informacji z pierwszej przeprowadzonej analizy dotyczącej zapewnienia ciągłości badań jakości wody do spożycia.

Art. 22 projektu ustawy zakłada, że krajowe laboratorium referencyjne będzie realizowało wskazane dla niego zadania od dnia 1 stycznia 2028 r. Natomiast do dnia 31 grudnia 2027 r. czynności mające na celu potwierdzenia równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną i przygotowanie projektu wniosku o uznanie metody alternatywnej z metodą referencyjną do Komisji Europejskiej lub brak tego potwierdzenia będzie realizował Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego Państwowy Zakład Higieny – Państwowy Instytut Badawczy.

Art. 23 projektu ustawy zakłada, że próbki wody do badań laboratoryjnych mogą być pobierane przez próbkobiorców posiadających uprawnienia w tym zakresie uzyskane na

podstawie przepisów dotychczasowych przez okres 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 24 projektu ustawy zakłada, że dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 25 projektu ustawy zawiera regułę wydatkową dotyczącą maksymalnego limitu wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań przez jednostki samorządu terytorialnego, będącego skutkiem finansowym wejścia w życie projektowanej ustawy, oraz zobowiązującą wojewodów do monitorowania wykorzystania limitu wydatków.

Art. 26 projektu ustawy zakłada, że przepisy projektowanej ustawy wejdą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Dodatkowe informacje

Termin transpozycji dyrektywy (UE) 2020/2184 upłynął w dniu 12 stycznia 2023 r., w związku z czym zasadne jest zapewnienie jak najszybszego wejścia w życie przepisów implementujących przedmiotową dyrektywę, z jednoczesnym poszanowaniem zasady demokratycznego państwa prawa. Wskazany w art. 26 projektu ustawy termin jej wejścia w życie, z uwagi na zakładane w projekcie ustawy przepisy przejściowe, zapewnia odpowiedni okres na przygotowanie się adresatów ustawy do wejścia w życie nowych regulacji. 14-dniowy okres *vacatio legis* jest odpowiedni ze względu na fakt rozłożenia w czasie obowiązków wynikających z transpozycji dyrektywy:

- 1) przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne oraz podmiot prowadzący hurtową sprzedaż wody zaopatrujący w wodę co najmniej 50 000 osób lub dostarczający co najmniej średnio 10 000 m³ wody na dobę dokonuje oceny wielkości strat wody w urządzeniach wodociągowych za rok 2024 i przekazuje tę ocenę organowi regulacyjnemu w terminie do dnia 30 września 2025 r.;
- 2) dostawcy wody podejmują działania w celu osiągnięcia zgodności dostarczanej wody z wartościami dla następujących parametrów jakości wody: (bisfenol-A, chlorany, chloryny, kwasy halogenooctowe, mikrocystyna-LR, suma substancji per- i polifluoroalkilowych (PFAS), uran) w terminie do dnia 12 stycznia 2026 r.;

- 3) dostawca wody przekazuje ocenę ryzyka dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w terminie do dnia 31 grudnia 2026 r. – w przypadku oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 4) dostawca wody przekazuje ocenę ryzyka właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r. – w przypadku oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę;
- 5) właściciel lub zarządca budynku oraz właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego niebędącego budynkiem w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r. – sporządza po raz pierwszy ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym;
- 6) wójt (burmistrz, prezydent miasta) w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r. – przekazuje po raz pierwszy informacje o działaniach w celu poprawy lub utrzymania powszechnego dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi organowi regulacyjnemu;
- 7) właściciele lub zarządcy budynku oraz właściciele lub zarządcy obiektu priorytetowego niebędącego budynkiem w terminie do dnia 31 października 2028 r. – przekazują po raz pierwszy informacje o podejmowanych działaniach zmniejszających ryzyko związane z wewnętrznym systemem wodociągowym.

Atesty, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1, posiadające ważność w dniu 31 grudnia 2026 r., mogą być przedłużane na zasadach dotychczasowych przez Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego Państwowy Zakład Higieny – Państwowy Instytut Badawczy na okres nie dłuższy niż do dnia 31 grudnia 2032 r.

Nie jest możliwe osiągnięcie celów za pomocą innych środków z uwagi na to, że zasady zaopatrzenia ludności w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków są uregulowane w przepisach rangi ustawowej.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawiania organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 1, t. 1, str. 446), projekt ustawy nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Wejście w życie projektowanej ustawy będzie miało wpływ na funkcjonowanie gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, w zakresie ujednolicenia procedury oceny higienicznej materiałów i wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi, zwiększenia poziomu jakości świadczenia usług dla klientów, przez zapewnienie dostępu konsumentom wody do odpowiednich, aktualnych informacji dotyczących wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, oraz usprawnienia zarządzania jakością i stratami wody, dzięki obowiązkowi prowadzenia oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem oraz dokonywania oceny strat wody.

Wejście w życie projektu ustawy będzie miało wpływ na rodzinę, obywateli, gospodarstwa domowe, osoby starsze oraz osoby niepełnosprawne w zakresie poprawy jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (a w konsekwencji bezpieczeństwa zdrowotnego konsumentów), poprawy dostępu do wody pitnej oraz możliwego zmniejszenia rachunków za wodę w związku z ograniczeniem strat wody w systemie dystrybucji.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu: Projekt ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw Ministerstwo wiodące: Ministerstwo Infrastruktury Ministerstwo współpracujące: Ministerstwo Zdrowia Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu: Przemysław Koperski, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu: Ewelina Kicman, główny specjalista tel. 22 522 57 35, e-mail: ewelina.kicman@mi.gov.pl Mariusz Ołdak, starszy specjalista tel. 22 522 57 65, e-mail: mariusz.oldak@mi.gov.pl Departament Gospodarki Wodnej, Ministerstwo Infrastruktury	Data sporządzenia: 15 lipca 2025 r. Źródło: Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1) Informacja o wynikach kontroli Najwyższej Izby Kontroli „Gospodarowanie zasobami wodnymi przez przedsiębiorstwa wodociągowe w gminach wiejskich” Numer w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UC59

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zasadniczym celem projektu jest wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1), zwanej dalej „dyrektywą (UE) 2020/2184”. Państwa członkowskie Unii Europejskiej (UE) są zobowiązane do dokonania transpozycji tej dyrektywy w okresie 2 lat od dnia jej wejścia w życie, to jest do dnia 12 stycznia 2023 r.

Dyrektywa (UE) 2020/2184 stanowi wersję przekształconą dyrektywy Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 330 z 05.12.1998, str. 32 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 90, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 98/83/WE”.

W wyniku rewizji dyrektywy 98/83/WE zostały wprowadzone następujące zmiany przepisów i nowe regulacje:

- 1) rozszerzono wymagania dotyczące parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 2) ustanowiono obowiązek podejścia do bezpieczeństwa wody opartego na ryzyku, obejmującego cały łańcuch dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, na które składają się ocena ryzyka i zarządzanie ryzykiem w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, ocena ryzyka i zarządzanie ryzykiem w systemie zaopatrzenia w wodę oraz ocena ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym;
- 3) zmieniono zasady monitorowania i nadzoru nad jakością wody wynikającą z oceny ryzyka przeprowadzanej dla systemu zaopatrzenia w wodę wobec przyjęcia podejścia opartego na ryzyku w tym systemie;
- 4) ustanowiono obowiązek przeprowadzania oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym oraz wykonywania badań parametrów w tym systemie w obiektach priorytetowych oraz w innych obiektach, w których ocena ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym wykaże taką konieczność;
- 5) ustanowiono obowiązek tworzenia i aktualizacji zbiorów danych raportowych na potrzeby Komisji Europejskiej (KE), Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób w zakresie oceny i zarządzania ryzykiem, przekroczeń wartości parametrycznych parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i podejmowanych w związku z tym działań naprawczych, wystąpienia incydentów lub zdarzeń skutkujących potencjalnym zagrożeniem dla zdrowia ludzi oraz udzielonych zgód na odstępstwa od wymagań dla parametrów chemicznych jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 6) ustanowiono nadzór i wymagania w zakresie higieny dotyczące materiałów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zobowiązano państwa członkowskie UE do stosowania takich materiałów pod warunkiem ich zatwierdzenia zgodnie z aktami delegowanymi i wykonawczymi przyjmowanymi przez KE na podstawie dyrektywy (UE) 2020/2184, w szczególności z europejską listą pozytywną materiałów określaną na podstawie wyżej wymienionych aktów wykonawczych;
- 7) ustanowiono wymagania dotyczące chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi;
- 8) zmodyfikowano zasady udzielania zgód na odstępstwa od spełniania wymagań jakościowych dla wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w szczególności zmniejszono dozwoloną liczbę kolejno następujących po sobie odstępstw do dwóch (obecnie na podstawie dyrektywy 98/83/WE dopuszczalne są trzy odstępstwa);
- 9) zobowiązano państwa członkowskie do dokonania oceny wycieków wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (wielkości wycieków wody), przekazania KE wyników tej oceny oraz opracowania planów działania w celu ograniczenia wycieków wody;

- 10) nałożono na państwa członkowskie UE obowiązek stosowania działań w celu poprawy dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w szczególności w odniesieniu do wrażliwych i zmarginalizowanych grup ludności, oraz tworzenia i aktualizacji zbiorów danych raportowych w tym zakresie na potrzeby KE, Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób;
- 11) określono obowiązki dla państw członkowskich UE w zakresie informowania konsumentów o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w punkcie zgodności, cenie wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz ilości zużytej wody.

Dodatkowym celem projektu jest realizacja postulatu Najwyższej Izby Kontroli (NIK) w wyniku kontroli „Gospodarowanie zasobami wodnymi przez przedsiębiorstwa wodociągowe w gminach wiejskich”. NIK dostrzegła potrzebę zmiany art. 21 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757), nakładającego na przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne obowiązek opracowania wieloletniego planu rozwoju i modernizacji urządzeń wodociagowych i urządzeń kanalizacyjnych będących w ich posiadaniu, w świetle różnych interpretacji przepisów tego artykułu.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W ramach transpozycji dyrektywy (UE) 2020/2184 przewiduje się wprowadzenie regulacji ustawowych polegających na zmianie przepisów ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw, takich jak:

- 1) określenie obowiązków dostawców wody obejmujących badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w zakresie wewnętrznej kontroli jakości wody – obowiązki te będą stosowane od dnia wejścia ustawy w życie;
- 2) doprecyzowanie kompetencji organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, zwanej dalej „PIS”, oraz procedur w zakresie nadzoru nad jakością wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, obejmujących monitoring jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, stwierdzanie przydatności wody do spożycia przez ludzi oraz procedowania wniosków o udzielenie zgód na odstępstwa od wymagań jakościowych dla wody – regulacje w tym zakresie będą obowiązywały od dnia wejścia ustawy w życie; doprecyzowanie kompetencji organów Wojewódzkiej Inspekcji Sanitarnej, zwanej dalej „WIS”, oraz procedur w zakresie nadzoru nad jakością wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, obejmujących monitoring jakości wody przeznaczonej do spożycia, stwierdzanie przydatności wody do spożycia przez ludzi oraz procedowania wniosków o udzielenie zgód na odstępstwa od wymagań jakościowych dla wody – regulacje w tym zakresie będą obowiązywały od dnia wejścia ustawy w życie;
- 3) zobowiązanie dostawców wody do dokonywania ocen ryzyka w obszarach zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (po raz pierwszy do dnia 31 grudnia 2026 r. zgodnie z dyrektywą (UE) 2020/2184) i ocen ryzyka systemach zaopatrzenia w wodę (po raz pierwszy do dnia 30 czerwca 2028 r. zgodnie z dyrektywą (UE) 2020/2184) oraz podejmowania działań mających na celu zarządzanie tym ryzykiem; określenie kompetencji organów Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, zwanego dalej „PGW WP”, w zakresie opiniowania przeprowadzonych ocen ryzyka i prowadzenia działań zapobiegających ryzyku.
Przewiduje się, że dostawcy wody będą dokonywać oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i co 6 lat dokonywać jej przeglądu i w razie potrzeb aktualizacji oraz przekazywać je odpowiednio właściwym organom PIS lub WIS oraz właściwym organom PGW WP. Właściwe organy PGW WP stosuje działania celem zapobiegania ryzyku lub jego kontroli oraz zapewnią KE, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do ocen ryzyka w obszarach zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Ocenę ryzyka w systemach zaopatrzenia w wodę dostawcy wody będą przekazywać odpowiednio właściwym organom PIS lub WIS;
- 4) zobowiązanie właścicieli lub zarządców budynków, z wyłączeniem budynków mieszkalnych jednorodzinnych, do dokonywania ocen ryzyka w wewnętrznych systemach wodociagowych (po raz pierwszy do dnia 30 czerwca 2028 r. zgodnie z dyrektywą (UE) 2020/2184), a następnie co 6 lat ich przeglądów i ewentualnych aktualizacji, a także określenie warunków wykonywania tych ocen;
- 5) określenie kompetencji właściwych organów w zakresie opracowywania zbiorów danych i sprawozdań na potrzeby wypełnienia zobowiązań raportowych w zakresie oceny i zarządzania ryzykiem, przekroczeń wartości parametrycznych parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i podejmowanych w związku z tym działań naprawczych, wystąpienia incydentów lub zdarzeń skutkujących potencjalnym niebezpieczeństwem dla zdrowia ludzi oraz udzielonych zgód na odstępstwa od wymagań dla parametrów chemicznych jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, wobec KE, Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób – obowiązki te będą stosowane od dnia wejścia ustawy w życie;
- 6) określenie kompetencji właściwych organów w zakresie wdrażania procedur oceny zgodności, w tym tworzenia jednostek uprawnionych do oceny i weryfikacji materiałów i produktów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi – według zasad zharmonizowanych w UE, których podstawą są akty wykonawcze i akty delegowane przyjęte przez KE, co wiąże się z nałożeniem obowiązków na różne grupy podmiotów: obligatoryjne

zapewnienie zgodności składu materiałów z europejskimi listami pozytywnymi – producenci materiałów; metodyki testowania i zatwierdzania materiałów końcowych oraz kryteria akceptacji wyników określone w aktach wykonawczych – laboratoria badawcze z uwagi na zakres i metodę badań, producenci z uwagi na koszty badań; przeprowadzenie oceny stałości właściwości użytkowych wyrobów – akredytowana jednostka uczestnicząca w ocenie zgodności, spełniająca wymagania określone przez KE;

7) określenie wymagań dla producentów i importerów chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz dla dostawców wody w zakresie ich stosowania, jak również określenie kompetencji właściwych organów w zakresie nadzoru nad chemikaliami do uzdatniania wody i materiałami filtracyjnymi do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi;

8) uregulowanie obowiązków dostawców wody (w szczególności przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych i podmiotów prowadzących hurtową sprzedaż wody), organów PGW WP oraz ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej w zakresie wykonania oceny wycieków wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (wielkości wycieków wody) oraz opracowania planów działania w celu ograniczenia wycieków wody.

Wobec powyższego zakłada się, że przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne zaopatrujące w wodę co najmniej 50 000 osób lub dostarczające co najmniej średnio 10 000 m³ wody na dobę dokonają oceny wielkości wycieków wody w sieci wodociągowej za rok 2024, a następnie prześlą sprawozdania zawierające wyniki oceny właściwym jednostkom PGW WP, które zbiorę danych prześlą do KE do dnia 12 stycznia 2026 r. (zgodnie z dyrektywą (UE) 2020/2184) – po uprzednim zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej. W zależności od oceny wielkości wycieków wody minister właściwy do spraw gospodarki wodnej opracuje, we współpracy z PGW WP, plan działań mających na celu ograniczenie wielkości wycieków wody i prześle ten plan KE w terminie 2 lat od dnia przyjęcia aktu delegowanego KE;

9) ustanowienie procedur i nałożenie obowiązków na organy lub inne jednostki organizacyjne gminy w zakresie identyfikacji osób lub grup ludności pozbawionych dostępu albo posiadających ograniczony dostęp do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz we współpracy z dostawcami wody podejmowania działań w celu zapewnienia lub poprawy dostępu tych osób i grup do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi – regulacje w tym zakresie będą obowiązywały od dnia wejścia ustawy w życie.

Zakłada się podejmowanie przez wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) we współpracy z dostawcami wody działań w celu poprawy lub utrzymania powszechnego dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi przez informowanie o możliwościach podłączenia się do sieci wodociągowej lub o alternatywnych sposobach uzyskania dostępu do wody oraz stosowanie innych niezbędnych i odpowiednich środków. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) po uzyskaniu informacji z ośrodka pomocy społecznej identyfikuje osoby oraz wrażliwe i zmarginalizowane grupy osób bez dostępu lub o ograniczonym dostępie do wody, ocenia możliwości poprawy dostępu do wody. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) przekazuje informacje o wyżej wymienionych działaniach właściwym jednostkom PGW WP, które co 6 lat będą przekazywały te informacje do KE (po raz pierwszy do dnia 12 stycznia 2029 r. zgodnie z dyrektywą (UE) 2020/2184);

10) szczegółowe uregulowanie obowiązków dostawców wody w zakresie informowania konsumentów o jakości, cenach i zużyciu wody oraz określenie środków przekazywania tych informacji – obowiązki te będą stosowane od dnia wejścia ustawy w życie.

Zakłada się przynajmniej raz do roku przekazywanie przez dostawców wody konsumentom np. na fakturze lub w aplikacji mobilnej informacji dotyczących ilości rocznie zużytej wody, przebiegu zużycia w porównaniu ze średnim zużyciem w gospodarstwach domowych i ceny za litr wody dla porównania z cenami wody butelkowanej. Obowiązek ma obejmować dostęp online do aktualnych informacji, takich jak jakość wody, przekroczenia wartości parametrycznych, twardość oraz stopień mineralizacji wody, wyniki programów monitoringu, wyniki oceny ryzyka itp.

W ramach realizacji wniosków po kontroli NIK „Gospodarowanie zasobami wodnymi przez przedsiębiorstwa wodociągowe w gminach wiejskich” przewiduje się zmianę art. 21 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków polegającą na zwolnieniu z obowiązku opracowania wieloletniego planu przedsiębiorstw wodociągowych, które nie tylko nie planują budowy urządzeń wodociągowych lub urządzeń kanalizacyjnych, ale również nie planują ich modernizacji.

Nie jest możliwe osiągnięcie celów projektu za pomocą innych środków.

Projekt ustawy nie wprowadza regulacji wykraczających poza minimalne regulacje wymagane do realizacji obowiązków wynikających z prawa Unii Europejskiej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Część państw członkowskich UE przyjęła wiele aktów regulujących szczegółowo poszczególne zagadnienia z zakresu przepisów dyrektywy (UE) 2020/2184 (Belgia i Niemcy – 8 aktów prawnych, Czechy – 41 aktów prawnych, Francja – 22 akty prawne, Litwa – 20 aktów prawnych, Węgry – 22 akty prawne, Austria – 27 aktów prawnych, Rumunia – 25 aktów prawnych, Finlandia – 47 aktów prawnych, Dania – 5 aktów prawnych, Estonia – 3 akty prawne, Irlandia, Hiszpania i Holandia – 2 akty prawne, Chorwacja – 6 aktów prawnych, Łotwa i Słowacja – 7 aktów prawnych, Szwecja – 4 akty prawne). Niektóre państwa członkowskie UE (Bułgaria, Chorwacja, Grecja, Irlandia, Włochy) dokonały ogólnego,

bezpośredniego przełożenia regulacji dyrektywy (UE) 2020/2184 do przepisów krajowych – takie rozwiązanie znacznie spowolniło proces jej transpozycji.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej	1	Ustawa z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1370, z późn. zm.)	Zatwierdzanie raportu przesyłanego do KE w sprawie ocen wielkości wycieków wody oraz o środkach zastosowanych w celu poprawy dostępu oraz upowszechniania korzystania z wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Opracowanie i przekazanie do KE planu działania określającego pakiet środków celem redukcji wielkości wycieków w przypadku gdy wielkość wycieków przekroczy próg ustalony w akcie delegowanym wydanym przez KE.
Minister właściwy do spraw zdrowia	1	Ustawa z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej	Wyznaczenie w drodze rozporządzenia krajowych laboratoriów referencyjnych wykonujących badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i badania jakości wody w kąpieliskach. Określenie w drodze rozporządzenia minimalnych wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.
Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej PGW WP	1	Dane własne	Prowadzenie rejestru wycieków wody w sieciach wodociągowych. Sporządzenie oceny wielkości wycieków wody na podstawie prowadzonego monitoringu sieci wodociągowej przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne i dostawców wody w ramach prowadzonej działalności. Współpraca z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej przy opracowaniu planu działania określającego pakiet środków celem redukcji wielkości wycieków w przypadku gdy wielkość wycieków przekroczy próg ustalony w akcie delegowanym wydanym przez KE. Gromadzenie informacji o działaniach podejmowanych przez jednostki samorządu terytorialnego, zwane dalej „JST”, celem poprawy dostępu

			do wody przeznaczonej do spożycia oraz upowszechnianiu korzystania z wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym opracowanie bazy danych i jej aktualizacji co 6 lat.
Regionalne zarządy gospodarki wodnej PGW WP	11	Dane własne	Gromadzenie informacji o działaniach podejmowanych przez JST celem poprawy dostępu do wody przeznaczonej do spożycia. Analiza oceny ryzyka i zapobieganie ryzyku w obszarach zasilania sporządzonej przez podmiot odpowiedzialny za jej przeprowadzenie. Zarządzanie ryzykiem w obszarach zasilania.
Gminne JST	2 477	Główny Urząd Statystyczny	Identyfikacja grup nieposiadających dostępu do wody, ustalenie przyczyn i środki zaradcze. Informowanie o możliwości przyłączenia do sieci wodociągowej lub alternatywnych sposobach uzyskania dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Zapewnienie ułatwienia niezbędnej pomocy we wdrożeniu środków służących poprawie dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Gromadzenie danych i informowanie organów PGW WP o odsetku populacji, która ma dostęp do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Zachęcanie właścicieli obiektów publicznych i prywatnych do przeprowadzania oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych oraz prowadzenie innych działań skierowanych również do konsumentów mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka związanego z wewnętrzną dystrybucją wody we wszystkich wewnętrznych systemach wodociągowych. Prowadzenie monitoringu jakości wody przeznaczonej

			do spożycia na podstawie wyników oceny ryzyka.
Dostawcy wody	Dostawcy wody – ok. 11 600 Przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne oraz podmioty prowadzący hurtową sprzedaż wody – 1 927 ogółem	Główny Inspektorat Sanitarny Główny Urząd Statystyczny	Przeprowadzenie oceny ryzyka oraz jej przeglądów i ewentualnej aktualizacji w obszarach zasilania w odniesieniu do punktów poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz przeprowadzenie oceny ryzyka oraz jej przeglądów i ewentualnej aktualizacji oraz zarządzania ryzykiem w systemie zaopatrzenia w wodę. Obowiązek oceny wielkości wycieków, zarządzania wyciekami wody oraz redukcja wycieków po przekroczeniu progu (dotyczy w szczególności dostawców dostarczających co najmniej 10 000 m³ wody dziennie lub obsługujących 50 000 osób). Stosowanie środków do zapewnienia dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wrażliwym i zmarginalizowanym grupom, w tym instalowanie urządzeń do poboru wody w przestrzeniach publicznych, popularyzowanie picia wody z kranu, zapewnienie niezbędnej infrastruktury dla społeczności wędrowniej, informowanie o możliwości przyłączenia do sieci. Obowiązek informowania organów PGW WP o środkach zastosowanych w celu poprawy dostępu oraz upowszechniania korzystania z wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Obowiązek informowania konsumentów o jakości dostarczonej wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Monitorowanie jakości wody na podstawie wyników oceny ryzyka.
Właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego	Liczba obiektów priorytetowych – ok. 65 000	Główny Inspektorat Sanitarny Główny Urząd Statystyczny	Przeprowadzenie oceny ryzyka oraz jej przeglądów i ewentualnej aktualizacji w wewnętrznych systemach wodociągowych uwzględniając zagrożenia wynikające z bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> lub ołowiu.

			Wykonywanie badań w kierunku bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> lub badań stężenia ołowiu.
Właściciel lub zarządca budynku mieszkalnego lub innego budynku niebędącego obiektem priorytetowym, z wyłączeniem budynków mieszkalnych jednorodzinnych	Liczba budynków wielorodzinnych – ok. 580 000	Główny Urząd Statystyczny	Przeprowadzenie oceny ryzyka oraz jej przeglądów i ewentualnej aktualizacji w wewnętrznych systemach wodociągowych. Wykonywanie badań w kierunku bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> lub badań stężenia ołowiu w przypadku, gdy ocena ryzyka lub jej aktualizacja wykaże ryzyko związane z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi.
PIS	345	Ustawa z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416)	Nadzór sanitarny w zakresie kontroli przestrzegania przepisów określających wymagania higieniczne i zdrowotne, w szczególności dotyczących higieny środowiska, a zwłaszcza wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Zachęcanie właścicieli obiektów publicznych i prywatnych do przeprowadzania oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych oraz prowadzenie innych działań skierowanych również do konsumentów mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka związanego z wewnętrzną dystrybucją we wszystkich wewnętrznych systemach wodociągowych. Przygotowanie danych dla KE w zakresie dotyczącym jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, przyznanych odstępstw i oceny ryzyka w zakresie obiektów priorytetowych oraz obiektów, dla których ocena ryzyka lub jej aktualizacja wykaże ryzyko związane z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi.
WIS	52 wojskowych inspektorów sanitarnych (organy) wykonujących zadania w 5 Wojskowych Ośrodkach	Ustawa z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 13 marca 2020 r. w sprawie Wojskowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. poz. 432).	Nadzór sanitarny w zakresie kontroli przestrzegania przepisów określających wymagania higieniczne i zdrowotne, w szczególności dotyczących higieny środowiska, a zwłaszcza wody

	Medycyny Prewencyjnej w Bydgoszczy, Gdyni, Nowym Dworze Mazowieckim, Krakowie i we Wrocławiu zgodnie z właściwością miejscową		przeznaczonej do spożycia przez ludzi prowadzony nad 265 ujęciami wojskowymi.
Polskie Centrum Akredytacji (PCA)	1	PCA	Rozszerzenie działalności akredytacyjnej o obszar certyfikacji materiałów przeznaczonych do kontaktu z wodą w zakresie wymagań określonych na potrzeby art. 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.
Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW)	1	Dane własne	Potwierdzenie możliwości dofinansowania przedsięwzięć związanych z zaopatrzeniem w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi ze środków NFOŚiGW.
Wojewódzkie Fundusze Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (WFOŚiGW)	16	Dane własne	Potwierdzenie możliwości dofinansowania przedsięwzięć związanych z zaopatrzeniem w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi ze środków WFOŚiGW.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy w poprzedniej kadencji rządu był wpisany do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów pod nr UC130. Po zakończeniu IX kadencji Sejmu RP prace nad projektem ustawy zostały przerwane, z uwagi na zasadę dyskontynuacji rządowego procesu legislacyjnego.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) projekt ustawy został wpisany do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów pod nr UC59 i udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt ustawy został przekazany również do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz Radzie Dialogu Społecznego.

Przedmiotowy projekt ustawy został poddany konsultacjom publicznym i opiniowaniu, które trwały 10 dni.

Skrócenie czasu wyznaczonego na zgłaszanie uwag wynikał z konieczności pilnego procedowania projektu ustawy, z uwagi na termin wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, który upłynął w dniu 12 stycznia 2023 r. Projekt ustawy w poprzedniej kadencji rządu wpisany był do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów pod nr UC130 i podlegał opiniowaniu oraz konsultacjom publicznym.

Przedmiotowy projekt ustawy został poddany konsultacjom publicznym i opiniowaniu z następującymi podmiotami:

- 1) wojewodami;
- 2) marszałkami województw;
- 3) Federacją Regionalnych Związków Gmin i Powiatów RP;
- 4) Fundacją WWF Polska;
- 5) Generalną Dyrekcją Ochrony Środowiska;
- 6) Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska;

- 7) Głównym Inspektoratem Sanitarnym;
- 8) Głównym Urzędem Nadzoru Budowlanego;
- 9) Instytutem na Rzecz Ekorozwoju;
- 10) Izbą Gospodarczą „Wodociągi Polskie”;
- 11) Konfederacją Lewiatan;
- 12) Krajową Izbą Gospodarczą;
- 13) Ogólnopolskim Porozumieniem Organizacji Samorządowych;
- 14) Narodowym Instytutem Zdrowia Publicznego Państwowym Zakładem Higieny – Państwowym Instytutem Badawczym;
- 15) Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 16) Państwowym Gospodarstwem Wodnym Wody Polskie;
- 17) Państwowym Instytutem Geologicznym – Państwowym Instytutem Badawczym;
- 18) Polskim Centrum Akredytacji;
- 19) Polskim Stowarzyszeniem Rur i Kształtek;
- 20) Polskim Zrzeszeniem Inżynierów i Techników Sanitarnych;
- 21) Pracodawcami RP;
- 22) Prokuratorią Generalną Rzeczypospolitej Polskiej;
- 23) Radą Działalności Pożytku Publicznego;
- 24) Rzecznikiem Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 25) Siecią Badawczą Łukasiewicz;
- 26) Stowarzyszeniem Eksploatatorów Obiektów Gospodarki Wodno-Ściekowej;
- 27) Urzędem Ochrony Danych Osobowych;
- 28) Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 29) Związkiem Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej;
- 30) Związkiem Miast Polskich;
- 31) Związkiem Powiatów Polskich;
- 32) Związkiem Pracodawców Business Centre Club;
- 33) Związkiem Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 34) Związkiem Rzemiosła Polskiego (ZRP);
- 35) Związkiem Samorządów Polskich;
- 36) Związkiem Województw RP.

W ramach konsultacji publicznych oraz opiniowania zgłoszono 193 uwag przez:

1 – Gminną Jednostkę Usług Komunalnych w Bobowej, 6 – DNSH – Krzysztof Okrański, 1 – Polskie Stowarzyszenie Producentów Rur i Kształtek z Tworzyw Sztucznych, 26 – Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Okręgu Częstochowskiego S.A., 1 – Urząd Miasta i Gminy w Skawinie, 29 – PCA, 1 – Urząd Miasta Nowy Targ, 36 – Izbę Gospodarczą „Wodociągi Polskie”, 2 – Polską Organizację Handlu i Dystrybucji, 4 – przez osobę fizyczną.

1 uwaga – Prokuratoria Generalna RP, 4 – Wojewoda Małopolski, Małopolska Państwowa Wojewódzka Inspekcja Sanitarna, 4 – Wojewoda Podkarpacki, 8 – Wojewoda Świętokrzyski, 6 – Główny Inspektor Ochrony Środowiska, 2 – Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego, 24 – Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, 9 – Urząd Ochrony Danych Osobowych, 28 – Główny Inspektor Sanitarny.

Wobec których podjęto następujące stanowisko:

- 66 uwag – zostało uwzględnionych,
- 15 – częściowo uwzględnionych,
- 54 – nie uwzględniono,
- 57 – wyjaśniono,
- 1 – uwaga nieuzasadniona.

Opinię wyraził również Główny Inspektor Ochrony Środowiska, Urząd Ochrony Danych Osobowych, Główny Inspektor Sanitarny oraz Prokuratoria Generalna. Uwagi ww. podmiotów zostały uwzględnione.

Należy zauważyć, że zdecydowana część uwag powiela się z uwagami zgłoszonymi w ramach Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, a które w konsekwencji zostały uzgodnione ze stroną samorządową. Tym samym projekt uzyskał pozytywną opinię z drobnymi uwagami Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego w dniu 23 października 2024 r.

Ze względu na wielowymiarowy charakter uwag, które zostały zgłoszone w trakcie konsultacji i opiniowania, nie jest możliwe wskazanie, który z podnoszonych wątków był dominujący.

Odnutowano uwagi o charakterze redakcyjno-legislacyjnym, które zostały uwzględnione.

Natomiast do istotnych uwag należy zaliczyć te dotyczące kwestii:

- 1) tytułu ustawy;
- 2) definicji (dostawcy wody, obiektu priorytetowego, obszaru zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, parametru wskaźnikowego, wartości parametrycznej);
- 3) ujednolicenia pojęć odnoszących się do przekroczeń parametrów jakości wody;
- 4) obowiązku oceny ryzyka w całym łańcuchu dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 5) wskaźników dotyczących oceny wielkości wycieków wody stosowanych przez określonych dostawców wody;
- 6) kwestii finansowania w związku z nowymi obowiązkami nałożonymi na dostawców wody;
- 7) przetwarzania danych osobowych przez dostawców wody;
- 8) kwestii z zakresu badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonywanych przez dostawców wody.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2022 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]										
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	223,99	229,73	235,67	241,72	247,95	254,31	260,87	267,56	274,43	2236,23
Budżet państwa	0	1,48	1,54	1,61	1,69	1,76	1,83	1,91	1,98	2,06	15,86
JST	0	180,51	185,17	189,98	194,89	199,93	205,09	210,39	215,83	221,39	1803,18
ZUS	0	24,06	24,64	25,24	25,87	26,5	27,15	27,82	28,5	29,2	238,98
NFZ	0	13,65	13,99	14,33	14,67	15,03	15,39	15,78	16,16	16,57	135,57
FP i FS	0	4,29	4,39	4,51	4,6	4,73	4,85	4,97	5,09	5,21	42,64
Wydatki ogółem	0	252,86	195,47	194,29	188,86	193,49	198,24	203,11	208,11	213,22	1847,65
Budżet państwa	0	80,74	19,06	13,46	3,52	3,52	3,52	3,52	3,52	3,52	134,38
JST	0	172,12	176,41	180,83	185,34	189,97	194,72	199,59	204,59	209,7	1713,27
ZUS	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
NFZ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
FP i FS	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	-28,87	34,26	41,38	52,86	54,46	56,07	57,76	59,45	61,21	388,58
Budżet państwa	0	-79,26	-17,52	-11,85	-1,83	-1,76	-1,69	-1,61	-1,54	-1,46	-118,52
JST	0	8,39	8,76	9,15	9,55	9,96	10,37	10,8	11,24	11,69	89,91
ZUS	0	24,06	24,64	25,24	25,87	26,5	27,15	27,82	28,5	29,2	238,98
NFZ	0	13,65	13,99	14,33	14,67	15,03	15,39	15,78	16,16	16,57	135,57
FP i FS	0	4,29	4,39	4,51	4,6	4,73	4,85	4,97	5,09	5,21	42,64
Źródła finansowania	Regulacja spowoduje skutki finansowe dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa, polegające na zwiększeniu wydatków w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.										
	Łącznie przewidywane do poniesienia koszty w zakresie PIS wyniosą 134 357 839 zł, w tym:										
	1) 31 215 888 zł – koszty zwiększenia i utrzymania etatów;										
	2) 79 781 951 zł – koszty wdrożenia metod badania nowych parametrów i ich akredytacje, zakupu sprzętu laboratoryjnego, zakupu specjalistycznych samochodów dostosowanych do przewożenia próbek;										
	3) 23 000 000 zł – koszty uruchomienia i wyposażenia krajowych laboratoriów referencyjnych badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i badań jakości wody w kąpieliskach;										
	4) 360 000 zł – koszty realizacji zadań laboratoriów referencyjnych										
	Koszty związane z realizacją zadań przez PIS oraz koszty realizacji zadań laboratoriów referencyjnych będą pokrywane w ramach 7 % środków przeznaczonych na finansowanie ochrony zdrowia, o których mowa w art. 131c ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 146, z późn. zm.) z jednoczesną koniecznością zwiększenia limitu na wynagrodzenia.										
	Budżet na wydatki na realizację zadań przez Główny Inspektorat Sanitarny będzie pochodził z części budżetowej 46 – Zdrowie.										

	Zadania realizowane przez WIS nie będą generować dodatkowych kosztów i będą finansowane z części budżetu państwa będącej w dyspozycji Ministra Obrony Narodowej, w ramach limitu wydatków obronnych wyliczonego zgodnie z regułą określoną w art. 40 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2025 r. poz. 825, z późn. zm.) bez konieczności dodatkowego ich zwiększania ponad ustawowo przyjęty wskaźnik. Ponadto wydawanie opinii przez Wojskowy Instytut Higieny i Epidemiologii im. gen. Karola Kaczkowskiego w Warszawie będzie realizowane w ramach zadań statutowych instytutu, bez dodatkowych kosztów. Budżet na wydatki na realizację zadań przez wojewódzkie i powiatowe stacje sanitarno-epidemiologiczne będzie pochodził z części budżetowej 85 – Województwa. Koszty realizacji zadań laboratorium będą określone w umowie między Głównym Inspektorem Sanitarnym a krajowym laboratorium referencyjnym i nie będą podstawą do zwiększenia limitu wydatków budżetu państwa, którego dysponentem jest Minister Zdrowia. Szacunkowe koszty nałożenia nowych zadań na JST są następujące: 1) 2025 r. – 0 mln zł; 2) 2026 r. – 172,12 mln zł; 3) 2027 r. – 176,41 mln zł; 4) 2028 r. – 180,83 mln zł; 5) 2029 r. – 185,34 mln zł; 6) 2030 r. – 189,97 mln zł; 7) 2031 r. – 194,72 mln zł; 8) 2032 r. – 199,59 mln zł; 9) 2033 r. – 204,59 mln zł; 10) 2034 r. – 209,70 mln zł. Łącznie przewidywane do poniesienia koszty w zakresie JST wyniosą 1713,27 mln zł. Planuje się całkowite finansowanie wydatków JST z dochodów JST w ramach subwencji ogólnych z budżetu państwa. Wysokość wydatków JST oszacowana została na podstawie kalkulacji kosztów utrzymania pracowników JST w związku z realizacją nowych zadań. Wydatki na realizację zadań przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej i PGW WP będą pochodzić z części budżetowej 22 – Gospodarka wodna i będą pokryte w ramach limitu dysponenta i jako środki własne PGW WP: 1) koszty związane z realizacją przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej nowych zadań będą finansowane w ramach przyznawanych corocznie limitów budżetowych i nie będą podstawą do wnioskowania o ich zwiększenie; 2) koszty realizacji nowych zadań przez PGW WP będą finansowane ze środków PGW WP oraz w ramach przyznawanej dotacji podmiotowej z budżetu państwa. Projektowana regulacja nie będzie podstawą do zwiększenia wydatków w odpowiedniej części budżetowej lub dotacji dla PGW WP w stosunku do wielkości wynikających z obecnych przepisów. W zakresie właścicieli lub zarządców obiektów priorytetowych oraz właścicieli lub zarządcy budynku mieszkalnego lub innego niebędącego obiektem priorytetowym państwowych jednostek budżetowych zadania będą realizowane w ramach przyznawanego corocznie limitu środków budżetowych.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wydatki budżetu państwa: 1) koszty związane z realizacją zadań przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej obejmują koszty realizacji nowych zadań przez dodatkowych pracowników, które będą finansowane w ramach przyznawanych corocznie limitów budżetowych; a) analiza pracochłonności w zakresie nowych zadań dla Ministerstwa Infrastruktury, Do oszacowania pracochłonności poszczególnych zadań wykorzystano technikę analogii, tj. korzystanie z danych z przeszłości i porównanie ich do obecnego stanu: – założenia: – liczba dni roboczych w roku – 252, – liczba godzin poświęcanych przez 1 pracownika swoim zadaniom w dniu roboczym – 7, – liczba dni urlopowych 1 pracownika w roku – 26, – liczba dni chorobowych 1 pracownika w roku – 10, – liczba dni szkoleniowych 1 pracownika w roku – 7, – liczba roboczogodzin oferowanych w roku przez 1 pracownika – 1 463, – roczna pracochłonność zadań obszaru (wg wykazu) – 3 700 godz., – wyliczona liczba personelu – 2,9,

- – minimalna liczba etatów personelu – 3,
- Pracochłonność w zakresie nowych zadań dla organów PIS została określona na podstawie pracochłonności dotychczas procedowanych przez PIS spraw związanych z:
 - – wystąpieniem jednostkowych przypadków wykonania przez dostawców wody oceny ryzyka dla stref zaopatrzenia w wodę (która obecnie jest nieobligatoryjna) oraz wystąpieniem dostawców wody do organów PIS z wnioskiem o zmianę harmonogramu badań wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (w sumie ok. 20 wniosków). Szacuje się, że liczba systemów zaopatrzenia w wodę, dla których dostawcy wody będą zobowiązani do przeprowadzenia oceny ryzyka będzie oscylowała w okolicy 11 630 systemów (ale może ich być nawet ok. 17 tys),
 - – prowadzonymi działaniami w związku z wystąpieniem skażenia mikrobiologicznego instalacji wewnętrznej np. budynku zamieszkania zbiorowego. Szacuje się, iż pod nadzorem PIS będzie ok. 31 500 obiektów priorytetowych,
 - – prowadzoną sprawozdawczością do Komisji Europejskiej, która dotychczas obejmowała mniejszy zakres danych niż dyrektywa 2020/2184. Do tej pory przekazywane były dane dotyczące jedynie dużych wodociągów, tj. dla ok. 12 % wodociągów,
- wykaz zadań:
 - – analiza i weryfikacja raportu w sprawie wycieków wody, prowadzenie procesów celem uzgodnienia i przekazania do zatwierdzenia raportu przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, prowadzenie analiz, opracowania i ujednolicenia wytycznych i metodyki do raportowania oceny wielkości wycieków oraz współpraca z właściwymi podmiotami w tym zakresie – 1300 godz./rok,
 - – prowadzenie analiz na potrzeby przygotowania planu działania określającego pakiet środków celem redukcji wielkości wycieków (w przypadku gdy wielkość wycieków przekroczy próg ustalony w akcie delegowanym wydanym przez KE), opracowanie i uzgodnienie planu działania w celu zapewnienia prawidłowych kierunków realizacji polityki państwa w zakresie zagadnień związanych z zapewnieniem wymaganego progu wielkości wycieków – 1100 godz./rok,
 - – analiza i weryfikacja raportu o środkach zastosowanych w celu poprawy dostępu oraz upowszechniania korzystania z wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, prowadzenie procesów celem uzgodnienia i przekazania do zatwierdzenia raportu, przygotowywanie materiałów informacyjnych, publikacji i materiałów promocyjnych w poprawy dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi – 1300 godz./rok,
- czasochłonność została określona na podstawie danych własnych uwzględniając liczbę godzin przez obecnie zatrudnionych pracowników komórki organizacyjnej resortu infrastruktury i analizie porównawczej z zakresem obowiązków na stanowisku specjalisty w Departamencie Gospodarki Wodnej Ministerstwa Infrastruktury, który w ramach jednego etatu realizuje następujące zadania:
 - – realizuje zadania wynikające z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,
 - – współpracuje z właściwymi organami w zakresie problematyki dotyczącej wymagań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,
 - – prowadzi obsługę procesu legislacyjnego w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, w tym opracowuje lub opiniuje projekty aktów normatywnych lub załączenia do projektów aktów normatywnych oraz innych dokumentów rządowych, a także przygotowuje raporty z konsultacji publicznych,
 - – opiniuje programy i strategie obejmujące problematykę zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków,
 - – monitoruje stan prawny i orzecznictwo w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, w tym analizuje aktualny stan prawny, orzecznictwo, planowane zmiany prawne; przekazuje informacje zainteresowanym,
 - – przygotowuje materiały informacyjne, publikacje i materiały promocyjne w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków,
 - – rozpatruje skargi, wnioski, odwołania i petycje w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków oraz wód opadowych lub roztopowych,
- b) koszty funkcjonowania etatów przyjęte zostały na podstawie przeciętnego wynagrodzenia naczelných i centralnych organów administracji rządowej według Głównego Urzędu Statystycznego za 2022 r., tj. 8 802,18 zł brutto,
- c) do obliczeń przyjęto wzrost przeciętnego wynagrodzenia w administracji rządowej zgodnie z dynamiką wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej wg wytycznych makroekonomicznych Ministerstwa Finansów,
- d) szacunkowy koszt w latach 2025–2034 utrzymania pracowników przy uwzględnieniu 3 etatów będzie wynosił ok. 3 444 048 zł,

Rok	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034
wskaźnik wzrostu %	100,3	103,0	102,8	102,8	102,5	102,5	102,5	102,5	102,5	102,5	102,5	102,5
przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto w administracji rządowej w zł	8829	9094	9349	9611	9851	10097	10349	10608	10873	11145	11424	11710

e) wpływy do sektora finansów publicznych w latach 2025–2034 z tytułu podatków i składek od wynagrodzeń wyniosą ok. 1 073 376 zł,

	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034
ZUS	0	47412	48600	49824	51048	52344	53640	54972	56376	57780
NFZ	0	26856	27540	28224	28908	29628	30384	31140	31932	32724
US	0	23940	24840	25776	26712	27648	28656	29664	30708	31788
FP i FS	0	8460	8676	8892	9108	9360	9576	9828	10080	10332

f) na realizację nowych obowiązków wynikających z transpozycji przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi do ustawodawstwa krajowego przewiduje się zatrudnienie dodatkowych osób, których zadaniem będzie m.in.:

- zatwierdzanie raportu przesyłanego do KE w sprawie ocen wielkości wycieków w tym: analiza i weryfikacja raportu, prowadzenie procesów celem uzgodnienia i przekazania do zatwierdzenia raportu przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, prowadzenie analiz, opracowania i ujednolicenia wytycznych i metodyki do raportowania oceny wielkości wycieków oraz współpraca z właściwymi podmiotami w tym zakresie,
- opracowanie i przekazanie do KE planu działania określającego pakiet środków celem redukcji wielkości wycieków w przypadku gdy wielkość wycieków przekroczy próg ustalony w akcie delegowanym wydanym przez KE – w przypadku przekroczenia ustalonego progu prawdopodobnie działanie wiązać się będzie z cyklicznym monitoringiem i sprawozdawczością do KE w zakresie realizacji planu działania i oceny wielkości wycieków,
- prowadzenie analiz na potrzeby przygotowania planu działania w celu analizy problemu i opracowania rozwiązań w zakresie określenia kierunkowych rozwiązań dotyczących problematyki wycieków wody, opracowanie i uzgodnienie planu działania w celu zapewnienia prawidłowych kierunków realizacji polityki państwa w zakresie zagadnień związanych z zapewnieniem wymaganego progu wielkości wycieków,
- zatwierdzanie raportu przesyłanego do KE o środkach zastosowanych w celu poprawy dostępu oraz upowszechniania korzystania z wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi – zadanie cykliczne (co 6 lat),
- analiza i weryfikacja raportu, prowadzenie procesów celem uzgodnienia i przekazania do zatwierdzenia raportu przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, przygotowywanie materiałów informacyjnych, publikacji i materiałów promocyjnych w poprawy dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w celu zapewnienia dostępu do informacji, prowadzenie analiz problemów i opracowania rozwiązań w zakresie określenia kierunkowych rozwiązań dotyczących poprawy dostępu oraz upowszechniania korzystania z wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;

2) koszty związane z realizacją zadań przez PIS przedstawiają poniższe tabele:

koszty realizacji zadań Głównego Inspektoratu Sanitarnego	wydatki bieżące	w tym:	wydatki majątkowe	liczba nowych etatów
		wynagrodzenia osobowe		
2025 r.	0	0	0	0
2026 r.	396048	319536	0	0
2027 r.	384048	319536	0	0
2028 r.	384048	319536	0	0
2029 r.	444048*	319536	0	0
2030 r.	444048*	319536	0	0

2031 r.	444048*	319536	0	0
2032 r.	444048*	319536	0	0
2033 r.	444048*	319536	0	0
2034 r.	444048*	319536	0	0
Ogółem	3828432	2875824	0	2

*Kwota uwzględnia środki przewidziane na finansowanie zadań krajowego laboratorium referencyjnego, wskazanych w art. 37a1 ust. 1 pkt 3–6 (60 000 zł rocznie od 2029 r.).

koszty realizacji zadań wojewodów w zakresie PIS	wydatki bieżące	w tym:	wydatki majątkowe	liczba nowych etatów
		wynagrodzenia osobowe		
2025 r.	0	0	0	0
2026 r.	3168384	2556288	77 182 000	0
2027 r.	3072384	2556288	15 600 000*	0
2028 r.	3072384	2556288	10 000 000*	0
2029 r.	3072384	2556288	0	0
2030 r.	3072384	2556288	0	0
2031 r.	3072384	2556288	0	0
2032 r.	3072384	2556288	0	0
2033 r.	3072384	2556288	0	0
2034 r.	3072384	2556288	0	0
Ogółem	27747456	23006592	102 782 000	16

*Kwoty w 2027 r. i 2028 r. uwzględniają środki na powołanie i wyposażenie laboratorium referencyjnego – w sumie oszacowano środki finansowe w wysokości 23 mln zł.

a) W obliczeniach uwzględniono:

- 18 nowych etatów (koszt jednego etatu 16 002 zł (wynagrodzenie 13 314 zł/m-c i pochodne 2 688 zł, na pochodne składa się ubezpieczenie społeczne, fundusz wynagrodzeń, „13”, Pracowniczy Plan Kapitałowy),
- koszt funkcjonowania etatów w perspektywie 10-letniej będzie wynosił 31 215 888 zł, kwota stanowi koszty z tytułu zwiększenia i utrzymania zatrudnienia w GIS i 16 wojewódzkich stacjach sanitarno-epidemiologicznych w związku z nowymi zadaniami wynikającymi z projektu ustawy,
- założenia dla wyliczenia kosztów 1 etatu:
 - wynagrodzenie 13 314 zł/m-c x 12 + pochodne 2 688 zł = 16 002 zł/m-c,
 - zorganizowanie miejsca pracy = 6 000 zł wydatek jednorazowy,
- w związku ze zwiększeniem zatrudnienia w Głównym Inspektoracie Sanitarnym i nowymi zadaniami wynikającymi z projektowanej ustawy – część budżetowa 46 – Zdrowie: 3 468 432 zł, wymagane jest zwiększenie dotychczasowych budżetu w tym zakresie, w tym:
 - w 2025 r.: 0 zł,
 - w 2026 r. – 2 nowe etaty: 396 048 zł,
 - w latach 2027–2034 – utrzymanie 2 etatów przez 8 lat: 3 072 384 zł,
- w związku ze zwiększeniem zatrudnienia w wojewódzkich stacjach sanitarno-epidemiologicznych (1 etat na stację) i nowymi zadaniami wynikającymi z projektowanej ustawy – część budżetowa 85 – Województwa: 27 747 456 zł, wymagane jest zwiększenie dotychczasowego budżetu w tym zakresie, w tym:
 - w 2025 r.: 0 zł,
 - w 2026 r.: 16 etaty w WSSE: 3 168 384 zł,
 - w latach 2027–2034 – utrzymanie 16 etatów przez 8 lat: 24 579 072 zł,
- zwiększenie zatrudnienia przewidziane zostało w strukturach wojewódzkich stacji sanitarno-epidemiologicznych (dla wyliczenia szacunkowych kosztów przyjęto liczbę Wojewódzkie Stacje Sanitarno-Epidemiologiczne – 16 etatów) oraz Głównym Inspektoracie Sanitarnym – 2 etaty,

- b) wpływy do sektora finansów publicznych w latach 2025–2034 z tytułu podatków i składek od wynagrodzeń wyniosą ok. 7 165 768 zł.

	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034
ZUS	0	466992	466992	466992	466992	466992	466992	466992	466992	466992

FP	0	70 416	70 416	70 416	70 416	70 416	70 416	70 416	70 416	70 416
NFZ	0	258768	258768	258768	258768	258768	258768	258768	258768	258768

– wykaz zadań:

1. objęcie nadzorem nowych elementów związanych z podejściem opartym na ryzyku dla systemów zaopatrzenia w wodę – 347 174 godz./rok, w tym:
 - weryfikacja i analiza ocen ryzyka przeprowadzonych przez dostawców wody w systemie zaopatrzenia w wodę:
 - w związku z rozszerzeniem wykazu parametrów podlegających monitorowaniu w ramach monitoringu zgodności,
 - w związku ze zwiększeniem częstotliwości pobierania próbek wody do badań wraz ze wskazaniem parametrów oraz częstotliwości ich monitorowania,
 - udział w procesie dot. rozpatrywania wniosków dostawców wody, w oparciu o ocenę ryzyka, o akceptację:
 - zmniejszenia wykazu parametrów podlegających monitorowaniu w ramach monitoringu zgodności,
 - zmniejszenia częstotliwości pobierania próbek wody do badań wraz ze wskazaniem parametrów oraz częstotliwości ich monitorowania,
 - weryfikacja i analiza ocen ryzyka przeprowadzonych przez dostawców wody w systemie zaopatrzenia w wodę w zakresie m.in. kompletności oraz zasadności zmian w harmonogramie pobierania próbek wody do badań w ramach monitoringu zgodności dla danej strefy zaopatrzenia, analizy danych, weryfikacji trendów poszczególnych parametrów; analizy zmian wartości poszczególnych parametrów na przestrzeni co najmniej 3 lat; analizy i potwierdzenia wyliczeń 60 % i 30 % wartości parametrycznych wody do spożycia za okres co najmniej 3 lat,
 - aktualizacja wykazu parametrów jakości wody podlegających monitorowaniu i aktualizacja minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody dla parametrów podlegających monitorowaniu dla stref zaopatrzenia,
 - wydawanie opinii wraz z merytorycznym uzasadnieniem w przypadku braku akceptacji na:
 - zmniejszenie wykazu parametrów jakości wody podlegających monitorowaniu,
 - zmniejszenie minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody dla parametrów podlegających monitorowaniu,
 - analiza harmonogramów pobierania próbek dla 11600 systemów zaopatrzenia w wodę (w zakresie punktów poboru wody; parametrów z rozporządzenia Ministra Zdrowia oraz tych wytypowanych w ocenie ryzyka dla systemu zaopatrzenia w wodę, parametrów wytypowanych w ocenie ryzyka jako potencjalnie obecne w wodzie ujmowanej do produkcji wody do spożycia),
 - analiza otrzymywanych od dostawców wody informacji o przekroczeniach wartości parametrycznej z badań jakości wody wykonywanych w ramach monitoringu zgodności oraz monitoringu parametrów umieszczonych na liście obserwacyjnej,
 - weryfikacja miejsca i częstotliwości pobieranych próbek, typowanie parametrów podlegających wzmożonemu monitoringowi prowadzonemu przez stację sanitarno-epidemiologiczną,
 - nadzorowanie systemów zaopatrzenia w wodę dla których wydano zgodę na zmniejszenie minimalnej częstotliwości pobierania próbek wody do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub parametrów usuniętych z monitorowania poparta wynikami badań jakości wody, w tym w zakresie weryfikacji przez dostawców wody zasadności zmniejszenia (w cyklu nie rzadziej niż raz na 5 lat).
2. monitorowanie i nadzór nad jakością wody w wewnętrznych systemach wodociągowych – 97 457 godz./rok:
 - weryfikacja wywiązywania się właścicieli lub zarządców obiektów priorytetowych czyli niemieszkalnych obiektów, w którym więcej niż 50 osób dziennie jest narażonych na ryzyko związane z wodą, w szczególności budynków użyteczności publicznej lub budynków przeznaczony do okresowego pobytu ludzi, właścicieli lub zarządców obiektów priorytetowych niebędących budynkami, właścicieli lub zarządców budynków mieszkalnych lub innych niebędących obiektami priorytetowymi z realizacji programu monitoringu badań parametrów istotnych do celów oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych oraz terminowego przekazywania sprawozdań z badań jakości wody (szacunkowo około 31500 obiektów priorytetowych),
 - weryfikacja przekazywanych przez właściciela lub zarządcę budynku sprawozdań z badań jakości wody pobranej z wewnętrznego systemu wodociągowego w zakresie bakterii *Legionelli* i ołowiu oraz informacji o podejmowanych działaniach naprawczych w celu

	wyeliminowania lub zmniejszenia ryzyka niezgodności z wartościami parametrycznymi bakterii <i>Legionella</i> lub ołowiu, – monitorowanie i weryfikacja wywiązywania się właścicieli lub zarządców z realizacji działań naprawczych dla obiektów dla których w ocenie ryzyka zdefiniowano, że istnieje ryzyko dla zdrowia ludzi związane z wewnętrznymi systemami wodociągowymi lub powiązanymi z nim produktami i materiałami lub gdy monitorowanie w obiektach priorytetowych wykaże, że wartość parametryczna dotycząca bakterii <i>Legionella</i> lub ołowiu nie jest spełniona, – wykonywanie kontrolnych badań jakości wody, po zakończeniu realizacji działań naprawczych (szacunkowo około 31500 obiektów priorytetowych oraz obiekty dla których w ramach oceny ryzyka wykazana została konieczność prowadzenia monitoringu <i>Legionelli</i> i/lub ołowiu – liczba budynków zgodnie z GUS, za 2021 r., wynosi 6,8 mln – przyjmuje się że dla 2 % budynków PIS będzie podejmowała działania), – prowadzenie działań mających na celu zachęcanie właścicieli budynków do przeprowadzenia oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych, – informowanie konsumentów wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i właścicieli budynków o środkach mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności ze standardami jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w związku z wewnętrznym systemem wodociągowym, – udzielanie konsumentom porad dotyczących warunków konsumpcji i wykorzystania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz dotyczących sposobów postępowania pozwalających uniknąć ponownego wystąpienia ryzyka, – propagowanie szkoleń dla hydraulików i innych osób zajmujących się wewnętrznymi systemami wodociągowymi oraz montażem wyrobów i materiałów budowlanych do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi, – zapewnianie skutecznych i proporcjonalnych do ryzyka środków kontroli i zarządzania w celu zapobiegania występowaniu ognisk choroby lub wyeliminowania ewentualnych ognisk w odniesieniu do bakterii <i>Legionella</i>. 3. sprawozdawczość do KE z danych w zakresie monitoringu jakości wody – 43687 godz./rok: – zapewnianie dostępu KE, Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostępu do danych dot. wyników monitorowania jakości wody pobranej z wewnętrznego systemu wodociągowego w zakresie monitorowanych wartości parametrycznej bakterii <i>Legionella</i> lub ołowiu (w tym weryfikacja programów monitoringu zgodności dla wszystkich stref zaopatrzenia (szacunkowo około 11 600 stref zaopatrzenia w wodę), w tym analiza częstotliwości prowadzonych badań dla każdej strefy zaopatrzenia, analiza w zakresie przekroczeń parametrów, w tym ich maksymalnych i minimalnych wartości, mediany przekroczonych wyników badań oraz przygotowanie zbioru danych w tym zakresie i analiza poprawności wyników danych – do tej pory raportowanych do KE było jedynie 8,7 % stref zaopatrzenia i raportowanie odbywało się raz na 3 lata – raportowanie wszystkich stref spowoduje konieczność zapewnienia pracy w zdecydowanie zwiększonym wymiarze godzin oraz będzie konieczna do realizacji każdego roku (coroczny obowiązek udostępniania danych), – prowadzenie rejestru wydanych zgód na odstąpienie, – przygotowywanie zbioru danych o zdarzeniach związanych z wodą przeznaczoną do spożycia trwających dłużej niż 10 dni dla stref zaopatrzenia dostarczających wodę dla co najmniej 1000 osób, – przygotowanie i wdrożenie do pracy w nowym środowisku sprawozdawczości w Systemie Informacji Geograficznej oraz opracowywanie danych w systemie, – dla każdej strefy zaopatrzenia w wodę przypisanie lub pozyskanie danych z rejestru jednolitych części wód oraz obszarów chronionych, – uczestniczenie w procesie otrzymywania i weryfikacji sprawozdań z oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych w przypadku gdy w ocenie ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym zdefiniowano ryzyko dla jakości wody i zdrowia ludzi, w tym wskazujące na konieczność monitorowania wartości parametrycznej bakterii <i>Legionella</i> lub ołowiu. 4. opracowanie i procedowanie aktu wykonawczego do ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, koordynacja nowych zadań, przygotowanie wytycznych dla organów PIS w związku z nowymi regulacjami i dużymi zmianami w systemie zaopatrzenia w wodę, prowadzeniem spraw związanych z wyjaśnieniami w zakresie nowych wymagań – 5 062 godz./rok. c) koszty wdrożenia metod badania nowych parametrów i ich akredytacje, zakup sprzętu laboratoryjnego, zakup specjalistycznych samochodów dostosowanych do przewożenia próbek, które podlegają regule wydatkowej w kwocie 79 781 951 zł, w tym w 2026 r. w wysokości 77 181 951 zł, a w 2027 r. w wysokości 2 600 000 zł.

Założenie dla ww. zapotrzebowania opierało się na analizie dokonanej przez wszystkie stacje sanitarno-epidemiologiczne, w ramach których funkcjonują oddziały laboratoryjne badania jakości wody, potrzeb w zakresie zakupu sprzętu do realizacji badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w pełnym zakresie wymagań dla jakości wody do spożycia, określonych w dyrektywie (UE) 2020/2184 oraz zakupu specjalistycznych samochodów chłodni do przewożenia próbek wody do badań jakości wody przeznaczonej do pożycia przez ludzi. Koszty te uwzględniają również wdrożenie metod badania nowych parametrów i ich akredytacji. Kwoty do wyliczenia kosztów, były ustalane przez PIS, na podstawie cen rynkowych obowiązujących w latach 2019/2020. Prowadzenie nadzoru nad jakością wody przeznaczoną do spożycia przez ludzi, w ramach której realizowane będą m.in. kontrole jakości wody, w zakresie parametrów wskazanych w dyrektywie (UE) 2020/2184, będzie możliwe w sytuacji zapewnienia infrastruktury laboratoryjnej dla organów PIS umożliwiającej prowadzenie niezależnych badań w wymaganym zakresie. Środki finansowe na zakup sprzętu laboratoryjnego, wdrożenie metod i ich akredytacja dotyczą wyłącznie funkcjonujących laboratoriów badania wody PIS. W zakresie sprzętu laboratoryjnego niezbędnym jest zapewnienie środków finansowych na zakupu m.in. chromatografów, spektrofotometrów, autoklawów, dygestoriów, klimatyzatorów, ciepłarek, zamrażarek, lodówek, wytrząsarek, testów do oznaczania bakterii z rodzaju *Legionella*, mętnościomierzy, zmywarek, komór laminarnych, konduktometrów, dejonizatorów, pH metrów, biuret cyfrowych, zestawów do oznaczania związków chemicznych. W zakresie badania wody niezbędnym jest wdrożenie metod badania nowych parametrów i ich akredytacji, uczestniczenia w badaniach biegłości. Dotyczy to m.in. wdrożenia metodyki badań w kierunku bakterii z rodzaju *Legionella*, kwasów halogenooctowych, mikrocystyny L-R, amidu kwasu akrylowego, chlorku winylu i epichlorohydryny, bisfenolu-A, PFAS-ów, cyjanów, uranu, chloranów, chlorynów, anionów, kationów, oznaczanie colifagów somatycznych, HAA. Uzasadnieniem dla zapotrzebowania na zakup dla organów PIS samochodów chłodni do przewożenia próbek wody jest fakt, iż stanowią one element zapewnienia „wiarygodności” pobierania próbek poprzez przechowywanie próbek w stałych/zadanych warunkach temperatury w trakcie transportu oraz zapewnienie ciągłego monitoringu temperatury. Zgodnie z wymaganiami normy PN-EN ISO 5667-3:2018-08 „Jakość wody. Pobieranie próbek Część 3. Utrwalanie i postępowanie z próbkami wody” i PN-EN ISO 19458:2007 „Jakość wody. Pobieranie próbek do analiz mikrobiologicznych” próbki wody w trakcie transportu powinny być przechowywane w urządzeniu umożliwiającym utrzymywanie temperatury w zakresie $5\pm 3^{\circ}\text{C}$, którą uznaje się za odpowiednią dla wielu oznaczeń mikrobiologicznych i fizykochemicznych. Spełnienie tego wymagania bez urządzenia zapewniającego utrzymanie żądanej temperatury jest trudne do realizacji, zwłaszcza w przypadku pobierania większej ilości próbek z kilku lokalizacji, szczególnie w miesiącach letnich. Termotorby, które można schłodzić przy użyciu wkładów chłodzących mogą nie być wystarczającym rozwiązaniem do zapewnienia właściwych warunków transportu, gdyż mogą spowodować m.in. zamrożenie próbki w wyniku jej bezpośredniego kontaktu z pojemnikiem z lodem. Liczba, objętość i umiejscowienie pojemników z lodem powinny być dostosowane do liczby próbek, ich masy i początkowej temperatury, co w warunkach terenowych jest bardzo trudne do realizacji. Podczas transportu próbki w termotorbie można schłodzić do temperatury niższej niż początkowa temperatura pobranych próbek, co może nie być wystarczające i nie gwarantuje spełnienia wymagań powyższych norm. Brak zapewnienia odpowiednich warunków do transportu próbek wody pobranych w ramach urzędowej kontroli jakości wody może skutkować nierzetelnymi wynikami jakości wody i stąd niewłaściwym podejmowaniem decyzji w oparciu o wyniki badań wody,

d) Szacowane wydatki organów PIS z tytułu wdrożenia metod badania nowych parametrów i ich akredytacje, zakup sprzętu laboratoryjnego oraz powołanie referencyjnego laboratorium badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i jakości wody w kąpieliskach:

- szacowane wydatki z tytułu wdrożenia metod badania nowych parametrów i ich akredytacje, sprzęt laboratoryjny oraz powołanie laboratorium referencyjnego – 102 781 951 zł, tj.:
 - 77 184 812 zł na zakup sprzętu laboratoryjnego,
 - 1 087 139 zł na wdrożenie metod badania nowych parametrów i ich akredytacje,
 - 1 510 000 zł na zakup specjalistycznych samochodów dostosowanych do przewożenia pobranych próbek wody,
 - 23 000 000 zł na uruchomienie i wyposażenie laboratorium referencyjnego badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i jakości wody w kąpieliskach;

1. W zakresie sprzętu laboratoryjnego wskazano potrzebę zakupu m.in. chromatografów, spektrofotometrów, autoklawów, dygestoriów, klimatyzatorów, ciepłarek, zamrażarek, lodówek, wytrząsarek, testów do oznaczania bakterii z rodzaju *Legionella*, mętnościomierzy, zmywarek, komór laminarnych, konduktometrów, dejonizatorów, pH metrów, biuret cyfrowych, zestawów do oznaczania związków chemicznych.

	Potrzeby zgłosiło 108 Stacji Sanitarno-Epidemiologicznych: PSSE w Jeleniej Górze, PSSE w Oleśnicy, PSSE w Strzelinie, PSSE w Trzebnicy, PSSE we Wrocławiu, WSSE we Wrocławiu, WSSE w Bydgoszczy, LUBELSKIE, WSSE Gorzów Wlkp., PSSE Zielona Góra, WSSE w Łodzi, WSSE Kraków, PSSE Ciechanów, PSSE Ostrów Maz., WSSE Warszawa, PSSE Płock, PSSE Radom, PSSE Ciechanów, Ostrów Mazowiecka, PSSE Siedlce, WSSE Opole, WSSE Rzeszów, PSSE Jasło, PSSE Kolbuszowa, PSSE Leżajsk, PSSE Lubaczów, PSSE Przeworsk, PSSE Przemyśl, PSSE Strzyżów, PSSE Krosno, PSSE w Brzozowie, PSSE Jarosław, PSSE Mielec, PSSE w Augustowie, PSSE w Białymstoku, PSSE w Łomży, PSSE w Siemiatyczach, PSSE w Suwałkach, WSSE w Białymstoku, PSSE w Bielsku Podlaskim, PSSE w Grajewie, PSSE w Hajnówce, PSSE w Kolnie, PSSE w Mońkach, PSSE w Sejnach, PSSE w Sokółce, PSSE w Wysokiem Mazowieckiem, PSSE w Zambrowie, PSSE w Człuchowie, PSSE w Kościerzynie, PSSE w Łęborku, PSSE w Słupsku, WSSE w Gdańsku, PSSE Gdynia, PSSE w Starogardzie Gdańskim, WSSE Katowice, PSSE Bielsko Biała, PSSE Bytom, PSSE Częstochowa, PSSE Dąbrowa Górnicza, PSSE Gliwice, PSSE Jaworzno, PSSE Rybnik, PSSE Tychy, PSSE Zawiercie, PSSE Żywiec, WSSE Kielce, PSSE Ostrowiec Św., PSSE Sandomierz, PSSE Skarżysko – Kam, PSSE Staszów, PSSE Starachowice, PSSE Busko-Zdrój, PSSE Włoszczowa, PSSE Kielcach, PSSE w Kętrzynie, WSSE w Olsztynie, PSSE w Iławie, PSSE Ełk, PSSE w Chodzieży, PSSE w Gnieźnie, PSSE w Gostyniu, PSSE w Grodzisku Wielkopolskim, PSSE w Jarocinie, PSSE w Kaliszu, PSSE w Kole, PSSE w Koninie, PSSE w Lesznie, PSSE w Międzychodzie, PSSE w Nowym Tomysłu, PSSE w Ostrów Wielkopolski, PSSE w Pile, PSSE w Pleszewie, PSSE w Słupcy, PSSE w Szamotułach, PSSE w Środzie Wielkopolskiej, PSSE w Wągrowcu, PSSE w Wrześni, PSSE w Złotowie, WSSE w Poznaniu, PSSE w Czarnkowie, PSSE w Krotoszynie, PSSE Oborniki, PSSE w Poznaniu, PSSE w Śremie, PSSE w Turku, WSSE w Szczecinie. 2. W zakresie metod badania wody wskazano potrzebę wdrożenia metod badania wody, badania nowych parametrów i ich akredytacji, uczestniczenia w badaniach biegłości. Dotyczy to m.in. wdrożenia metodyki badań w kierunku bakterii z rodzaju <i>Legionella</i>, kwasów halogenooctowych, mikrocystyny L-R, amidu kwasu akrylowego, chlorku winylu i epichlorohydryny, bisfenolu-A, PFAS, cyjanków, uranu, chloranów, chlorynów, anionów, kationów, oznaczanie colifagów somatycznych, HAA. Potrzeby zgłosiło 25 stacji: PSSE w Głogowie, PSSE w Wałbrzychu, PSSE we Wrocławiu, PSSE w Złotoryi, WSSE Lublin, WSSE Kraków, PSSE Płock, WSSE Opole, WSSE Rzeszów, WSSE w Białymstoku, PSSE w Łęborku, PSSE w Słupsku, WSSE w Gdańsku, PSSE Gdynia, WSSE Katowice, PSSE Gliwice, PSSE Tychy, PSSE Busko-Zdrój, PSSE Kielcach, WSSE w Olsztynie, PSSE w Kaliszu, PSSE w Lesznie, PSSE w Pile, WSSE w Poznaniu, PSSE Bielsko Biała. 3. Zapotrzebowanie na zakup specjalistycznych samochodów dostosowanych do przewożenia pobranych próbek wody zgłosiło 16 stacji: PSSE w Bolesławcu, PSSE w Oleśnicy, PSSE w Trzebnicy, PSSE we Wrocławiu, PSSE Płock, WSSE Opole, PSSE w Łomży, PSSE w Łęborku, PSSE w Słupsku, PSSE Rybnik, PSSE Wodzisław, PSSE Starachowice, PSSE w Iławie, PSSE Ełk, PSSE w Lesznie, PSSE w Pile. Założeniem jest zabezpieczenie środków finansowych na przygotowanie do uruchomienia laboratorium referencyjnego. Środki zostały oszacowane na podstawie założeń m.in. wyposażenia laboratorium w sprzęt niezbędny do wykonywania wszystkich badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w zakresie wymaganym przez dyrektywę (UE) 2020/2184 oraz jakości wody w kąpieliskach. Podział środków finansowych na poszczególne lata na realizację tego zadania zostanie przekazany po wypracowaniu przepisów w tym zakresie. Konieczność powołania krajowego laboratorium referencyjnego podyktowana jest potrzebą skoordynowania działania w obszarze zdrowia publicznego w zakresie badania wody. Przedmiotowe działania będą polegały na stworzeniu centralnego, skoordynowanego systemu szkoleń oraz sprawowanie nadzoru metodycznego nad laboratoriami PIS w zakresie prawidłowości wykonywania badań oraz ujednolicenie metod i procedur badawczych. Laboratorium będzie stanowiło zaplecze doradcze i dydaktyczne dla pracowników laboratoriów PIS. Będzie odpowiedzialne za opracowywanie, nadzorowanie i weryfikacja metodologii badań, upowszechnianie wiedzy w zakresie metodologii badań oraz szkolenie pracowników laboratoriów w zakresie nowych metod i ich walidacji oraz sterowania jakością badań. Będzie również stanowiło kluczową rolę przy weryfikacji wyników badań jakości wody, w przypadku uzyskania rozbieżnych wyników badań jakości wody pobranych przez laboratoria; 3) koszty związane z realizacją zadań przez PGW WP obejmują koszty realizacji nowych zadań przez dodatkowych pracowników, które finansowane będą ze środków PGW WP oraz w ramach przyznawanej dotacji podmiotowej z budżetu państwa:

- a) analiza pracochłonności w zakresie nowych zadań dla PGW WP,
Do oszacowania pracochłonności poszczególnych zadań wykorzystano technikę analogii, tj. korzystanie z danych z przeszłości i porównanie ich do obecnego stanu:
- założenia:
 - – liczba dni roboczych w roku – 252,
 - – liczba godzin poświęcanych przez 1 pracownika swoim zadaniom w dniu roboczym – 7,
 - – liczba dni urlopowych 1 pracownika w roku – 26,
 - – liczba dni chorobowych 1 pracownika w roku – 10,
 - – liczba dni szkoleniowych 1 pracownika w roku – 7,
 - – liczba roboczogodzin oferowanych w roku przez 1 pracownika – 1 463,
 - – roczna pracochłonność zadań obszaru (wg wykazu) – 27 200 godz.,
 - – wyliczona liczba personelu – 24,7,
 - – minimalna liczba etatów personelu – 25,
 - wykaz zadań:
 - – gromadzenie informacji o działaniach podejmowanych przez jednostki samorządu terytorialnego celem poprawy dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi – 16 000 godz./rok,
 - – prowadzenie rejestru wycieków wody w sieciach wodociągowych – 6 000 godz./rok,
 - – sporządzanie oceny wielkości wycieków wody na podstawie monitoringu sieci wodociągowej przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne i dostawców wody – 4 500 godz./rok,
 - – współpraca z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej przy opracowaniu planu działania określającego pakiet środków celem redukcji wielkości wycieków (w przypadku gdy wielkość wycieków przekroczy próg ustalony w akcie delegowanym wydanym przez KE) – 700 godz./rok,
 - czasochłonność została określona na podstawie danych własnych uwzględniając liczbę godzin przez obecnie zatrudnionych pracowników PGW WP i analizie porównawczej z zakresem obowiązków na stanowisku specjalisty w Departament Gospodarki Wodno-Ściekowej w Krajowym Zarządzie Gospodarki Wodnej w Warszawie, który realizuje następujące zadania w ramach jednego etatu:
 - – dokonuje analizy danych technicznych zawartych we wnioskach o zatwierdzenie taryf dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzenia ścieków,
 - – przygotowuje dane i dokonuje analiz technicznych w gospodarce wodno-ściekowej na potrzeby wdrażania dyrektyw Parlamentu Europejskiego,
 - – współpracuje w zakresie analiz technicznych z organizacjami zrzeszającymi przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne,
 - – opracowuje analizy, zestawienia, raporty i zbiory informacji w zakresie danych ekonomicznych i przepisów prawnych odnoszących się do gospodarki wodno-ściekowej na potrzeby ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej,
 - – prowadzi analizę porównawczą w zakresie danych technicznych w branży wodociągowo-kanalizacyjnej na podstawie zestawień, raportów otrzymywanych od dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej,
- b) koszty funkcjonowania etatów przyjęte zostały na podstawie przeciętnego wynagrodzenia w administracji publicznej według Głównego Urzędu Statystycznego za 2022 r., tj. 7 287,79 zł brutto),
- c) do obliczeń przyjęto wzrost przeciętnego wynagrodzenia w administracji publicznej zgodnie z dynamiką wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej wg wytycznych makroekonomicznych Ministerstwa Finansów,
- d) szacunkowy koszt w latach 2025–2034 utrzymania pracowników przy uwzględnieniu 25 etatów będzie wynosił ok. 23 763 000 zł,

rok	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034
wskaźnik wzrostu %	100,3	103,0	102,8	102,8	102,5	102,5	102,5	102,5	102,5	102,5	102,5	102,5
przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto w administracji publicznej w zł	7310	7529	7740	7957	8156	8360	8569	8783	9003	9228	9459	9695

- e) wpływy do sektora finansów publicznych w latach 2025–2034 z tytułu podatków i składek od wynagrodzeń wyniosą ok. 7 252 500 zł,

	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034
ZUS	0	327000	335400	343800	352200	361200	370200	379500	388800	398700
NFZ	0	185100	189900	194700	199500	204600	209700	214800	220200	225600
US	0	148200	154500	160800	167100	173700	180600	187800	194700	202200
FP i FS	0	58500	60000	61500	63000	64500	66000	67800	69600	71100

- f) nowe obowiązki (zadania) regionalnych zarządów gospodarki wodnej:
- gromadzenie informacji o działaniach podejmowanych przez jednostki samorządu terytorialnego celem poprawy dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Regionalne zarządy gospodarki wodnej będą pozyskiwać informacje od jednostek samorządu terytorialnego na poziomie gminnym, których jest sporo na terenach objętych właściwością miejscową danego Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej PGW WP. Będzie to proces obejmujący planowanie (strategię) działania, przyjęcie pewnego harmonogramu wykonywania zadania, przeprowadzenie czynności technicznych dla realizacji zadania i monitorowanie działań. Efektywność działania, sposób wykorzystania zasobów, funkcjonowanie działu realizującego zadanie – wymagają dodatkowej kontroli (np. osoby wiodącej w wykonaniu zadania, bądź kierownictwa). Zgromadzone spersonalizowane dane będą następnie wymagać ich skatalogowania, przefiltrowania (sprawdzenia ich kompletności), zapisania. Zgromadzone zbiory wiedzy muszą zostać poddane procesowi selekcji z punktu widzenia obszaru użyteczności. U podstaw selekcji powinny leżeć opracowane kryteria, za pomocą których dokonuje się klasyfikacji zgromadzonej wiedzy. Scalenie nowych zasobów spowoduje ich diametralny przyrost. Cały proces wymagać będzie także stworzenia nowej, ogromnej bazy danych. Pozyskana i poddana selekcji wiedza powinna być jak najbardziej szczegółowa i profesjonalnie opracowana. Strategiczne i operacyjne zadanie wymaga podejścia technicznego (proces wykonywania zadania, koordynacja) oraz społecznego (współpraca z podmiotami zewnętrznymi),
- g) nowe obowiązki (zadania) Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej PGW WP:
- prowadzenie rejestru wycieków wody w sieciach wodociągowych,
 - realizacja zadania wymaga utworzenia profesjonalnej bazy danych. Będzie to wymagało zarządzania bazą danych, sterowania bazą oraz jej aktualizowania. Ogromna ilość danych wymaga od jej administratorów efektywnego zarządzania danymi oraz jej organizowania,
 - sporządzanie oceny wielkości wycieków wody na podstawie monitoringu sieci wodociągowej przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne i dostawców wody w ramach prowadzonej działalności (opracowana opinia powinna być profesjonalna i szczegółowa, uwzględniająca przyczyny wycieków, w tym być może stopień zawinięcia przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego / dostawcy wody),
 - współpraca z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej przy opracowaniu planu działania określającego pakiet środków celem redukcji wielkości wycieków w przypadku gdy wielkość wycieków przekroczy próg ustalony w akcie delegowanym wydanym przez KE. KE zobowiązała państwa członkowskie do wykonania oceny wycieków wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (wielkości wycieków wody) oraz opracowania planów działania w celu ograniczenia wycieków wody. Ocena wycieków wody dotyczy wszystkich przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych oraz „nowych” podmiotów będących dostawcami wody. Identyfikacja ryzyka, dokumentowanie informacji, zebranie potrzebnych informacji i w końcu dokonanie odpowiedniej oceny będzie zadaniem czasochłonnym i odpowiedzialnym, wymagającym także właściwej wiedzy merytorycznej. Ponadto, w przypadku, gdy wielkość wycieków przekroczy próg ustalony w akcie delegowanym wydanym przez KE, z pewnością należy podjąć niezwłoczne działania celem eliminacji naruszeń, co będzie wiązać się także ze współpracą z podmiotem, u którego zidentyfikowano ponadnormatywne wycieki wody. Określenie działań eliminujących ponadwymiarową wielkość wycieków będzie zadaniem priorytetowym, wymagającym w pewnym stopniu mediacji z podmiotem, u którego stwierdzono nieprawidłowości w wewnętrznych systemach wodociągowych,
 - gromadzenie informacji o działaniach podejmowanych przez jednostki samorządu terytorialnego celem poprawy dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz upowszechnianiu korzystania z wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (w tym zakresie uwagi są identyczne, jak przy zagadnieniu w zakresie realizacji zadania w postaci gromadzenia danych przez Regionalne Zarządy Gospodarki Wodnej PGW WP, z tym, że Krajowy Zarząd

Gospodarki Wodnej PGW WP będzie pracować na danych pochodzących z JST z całego kraju);

- 4) koszty związane z realizacją zadań przez gminne JST obejmują koszty utrzymania pracowników:
 - a) koszty przyjęte na podstawie przeciętnego wynagrodzenia w administracji samorządu terytorialnego według Głównego Urzędu Statystycznego za 2022 r., tj. 6 536,07 zł brutto),
 - b) do obliczeń przyjęto wzrost przeciętnego wynagrodzenia w administracji JST zgodnie z dynamiką wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej wg wytycznych makroekonomicznych Ministerstwa Finansów,
 - c) szacunkowy koszt w latach 2025–2034 utrzymania pracowników przy uwzględnieniu 2477 JST będzie wynosił ok. 1 713 267 720 zł,

rok	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034
wskaźnik wzrostu %	100,3	103,0	102,8	102,8	102,5	102,5	102,5	102,5	102,5	102,5	102,5	102,5
przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto w JST w zł	6556	6753	6942	7136	7314	7497	7684	7876	8073	8275	8482	8694

- d) wpływy do sektora finansów publicznych w latach 2025–2034 z tytułu podatków i składek od wynagrodzeń wyniosą ok. 515 444 400 zł,

	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034
ZUS	0	23589360	24168240	24771240	25398360	26025480	26676720	27352080	28027440	28726920
NFZ	0	13362480	13700160	14037840	14375520	14737320	15099120	15485040	15870960	16281000
US	0	9865080	10299240	10757520	11239920	11722320	12204720	12711240	13217760	13748400
FP i FS	0	4221000	4317480	4438080	4534560	4655160	4775760	4896360	5016960	5137560

- e) zadania realizowane przez JST będą polegały w szczególności na:
 - identyfikacji grup nieposiadających dostępu do wody, ustaleniu przyczyn i środków zaradczych,
 - informowaniu o możliwości przyłączenia do sieci wodociągowej lub alternatywnych sposobach uzyskania dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,
 - zapewnieniu ułatwienia niezbędnej pomocy we wdrożeniu środków służących poprawie dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,
 - gromadzeniu danych i informowaniu organów PGW WP o odsetku populacji, która ma dostęp do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,
- f) analiza pracochłonności w zakresie nowych zadań dla organów gminy,
Do oszacowania pracochłonności poszczególnych zadań wykorzystano technikę analogii, tj. korzystanie z danych z przeszłości i porównanie ich do obecnego stanu:
 - założenia (uproszczone dla jednej uśrednionej gminy):
 - – liczba dni roboczych w roku – 252,
 - – liczba godzin poświęcanych przez 1 pracownika swoim zadaniom w dniu roboczym – 7,
 - – liczba dni urlopowych 1 pracownika w roku – 26,
 - – liczba dni chorobowych 1 pracownika w roku – 10,
 - – liczba dni szkoleniowych 1 pracownika w roku – 7,
 - – liczba roboczogodzin oferowanych w roku przez 1 pracownika – 1 463,
 - – roczna pracochłonność zadań obszaru (wg wykazu) – 1 510 godz.,
 - – wyliczona liczba personelu – 1,03,
 - – minimalna liczba etatów personelu – 1,
 - czasochłonność została określona na podstawie analizie porównawczej z zakresem obowiązków na stanowisku specjalisty ds. wodociągu gminnego, który w ramach jednego etatu realizuje w wybranej gminie następujące zadania:
 - – przyjmuje i załatwia wszelkie reklamacje związane z dostawą wody,
 - – rozlicza opłaty za pobraną wodę,
 - – prowadzi ewidencję odbiorców wody,
 - – prowadzi i aktualizuje dokumentację techniczną sieci wodociągowych,
 - – wydaje warunki techniczne przyłączenia do sieci wodociągowej,
 - – zawiera umowy na dostawę wody,

- – prowadzi nadzór techniczny nad eksploatacją sieci wodociągowej,
- wymiar etatu zróżnicowany w zależności od wielkości gminy:
 - – 0,5 etatu dla ok. 2143 gmin zaopatrujących w wodę do 20 tys. mieszkańców,
 - – 2 etaty dla ok. 227 gmin zaopatrujących w wodę pow. 20 tys. do 50 tys. mieszkańców,
 - – 4 etaty dla ok. 51 gmin zaopatrujących pow. 50 tys. do 100 tys. mieszkańców,
 - – 8 etatów dla ok. 35 gmin zaopatrujących w wodę pow. 100 tys. mieszkańców,
- łączna liczba pełnych etatów do utworzenia – ok. 2010,
- g) wykaz głównych zadań:
 - działania w celu poprawy lub utrzymania powszechnego dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (działania te obejmują: identyfikację osób oraz wrażliwych i zmarginalizowanych grup osób bez dostępu lub o ograniczonym dostępie do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i ustalenie przyczyny braku lub ograniczenia tego dostępu; ocenę możliwości poprawy dostępu dla tych osób; poinformowanie tych osób o możliwościach podłączenia się do sieci wodociągowej lub o alternatywnych sposobach uzyskania dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi; sprawozdawczość w tym zakresie),
 - liczba czynności w roku koniecznych do wykonania określonego zadania – 5,
 - liczba godzin potrzebnych do wykonania jednej czynności – 30.
- 2. Wydatki publicznych jednostek budżetowych realizujących obowiązek wykonywania oceny ryzyka, jej przeglądów i ewentualnej aktualizacji w wewnętrznych systemach wodociągowych zostały oszacowane na kwotę 362 250 000 zł w przypadku 31 500 obiektów priorytetowych publicznych:
 - a) zakłada się, że ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym będą mogli wykonywać przeszkoleni pracownicy państwowych jednostek budżetowych. Szacuje się, że wykonanie oceny ryzyka dla budynku pow. 1000 m² pochłonie 50 roboczogodzin w okresie 6 lat. Zaś wykonanie przeglądów i aktualizacji oceny ryzyka co 6 lat wymagać będzie mniejszej liczby roboczogodzin. W związku z tym nie ma potrzeby tworzenia dodatkowego etatu. Przyjęto, że obowiązki te będą wykonywane jako dodatkowe zadanie w ramach zakresu obowiązków pracowników techniczno-administracyjnych obsługujących dane obiekty,
 - b) koszt szkolenia wynosił będzie nie więcej niż 100 % przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1988 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1631, z późn. zm.). Dodatkowo przyjąć można, że w przypadku grupy obiektów administrowanych przez daną jednostkę jeden przeszkolony pracownik może wykonać ocenę ryzyka a następnie jej przegląd i ewentualną aktualizację dla wszystkich tych obiektów,
 - c) zakładając wykonywanie ocen ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym i jej aktualizacji co 6 lat oraz sześcioletni okres ważności uprawnień do jej wykonywania, można przyjąć iż dla okresu pierwszych 6 lat od dnia wejścia w życie ustawy koszty te wynosić będą ok. 5000 zł/6 lat co wynikać będzie z potrzeby odbycia szkolenia przez pracownika,
 - d) zadanie będzie realizowane w ramach przyznanego limitu środków budżetowych.

Inne niż wskazane powyżej wydatki budżetu państwa zostaną pokryte w ramach corocznie zaplanowanego limitu wydatków właściwych części budżetowych, a wejście w życie projektowanych przepisów nie będzie stanowić podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki na ten cel

Wpływy do sektora finansów publicznych:

1. Szacuje się, że w związku z realizacją z zadań przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej do sektora finansów publicznych z tytułu podatków i składek od wynagrodzeń wpłynie kwota 1 073 376 zł.
2. Szacuje się, że w związku z realizacją zadań przez PIS do budżetu państwa z tytułu podatków i składek od wynagrodzeń wpłynie kwota 7 165 768 zł.
3. Szacuje się, że w związku z realizacją zadań przez PGW WP do budżetu państwa z tytułu podatków i składek od wynagrodzeń wpłynie kwota 7 252 500 zł.
4. Szacuje się, że w związku z realizacją zadań przez JST do budżetu państwa z tytułu podatków i składek od wynagrodzeń wpłynie kwota 515 444 400 zł.

Regulacja wpłynie na wydatki budżetu państwa tytułem pokrycia kosztów utworzenia etatów. W tabeli przedstawiono szacunkowe wydatki z budżetu państwa na planowane wynagrodzenia oraz szacunkowe wpływy do sektora finansów publicznych z tytułu podatków i składek od wynagrodzeń.

	Wydatki budżetu państwa na wynagrodzenia (zł)	Wpływy do sektora finansów publicznych (zł)
Ministerstwo Infrastruktury	3 444 048*	1 073 376
PIS	31 215 888	7 165 768
PGW WP	23 763 000**	7 252 500
JST	1 713 267 720	515 444 400
Razem:	1 740 474 768	523 770 276

*Wydatki związane z realizacją nowych zadań przez Ministerstwo Infrastruktury finansowane będą w ramach przyznawanych corocznie limitów budżetowych i nie będą podstawą do wnioskowania o ich zwiększenie.

**Wydatki związane z realizacją nowych zadań przez PGW WP finansowane będą ze środków PGW WP oraz w ramach przyznawanej dotacji podmiotowej z budżetu państwa i nie będą podstawą do wnioskowania o ich zwiększenie.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2022 r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	- 3,72	- 3,72	- 3,72	- 3,72	- 33,49
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	- 618,40	- 588,42	- 582,05	- 564,67	- 5233,19
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Zharmonizowanie w ramach UE procedury oceny higienicznej materiałów, materiałów końcowych i wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi pozwoli na przeprowadzenie jednej oceny ważnej na całym obszarze UE, uwalniając tym samym przedsiębiorców od konieczności powtarzania oceny w każdym państwie członkowskim UE i ponoszenia związanych z tym kosztów. Jednocześnie jednak wymagania, na których oparta jest ocena, sprawiają, że koszt jej przeprowadzenia w zależności od rodzaju materiału końcowego i wyrobu może być znaczny i stanowić barierę dla małych firm. Oszacowanie kosztów, jakie będą wiązały się z opartą na nowych zasadach oceną higieniczną, jest dodatkowo utrudnione z uwagi na fakt, że będzie ona opierać się na aktach wykonawczych i delegowanych przyjętych przez KE. Podmioty produkujące i sprzedające materiały oraz wyroby budowlane do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi po uzyskaniu oceny będą mogły rozszerzyć obszar dystrybucji i sprzedaży na cały obszar UE. Takie regulacje pozwolą na rozszerzenie polskim przedsiębiorstwom rynków zbytu, ale i zwiększenie konkurencyjności na rynku polskim z uwagi na świadczenie tego rodzaju działalności przez firmy zagraniczne. Ponadto stworzenie jednolitych wymogów higienicznych produktów i materiałów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia będzie ułatwiać konsumentom i dostawcom wody rozpoznanie czy wyroby spełniają wymogi zdrowotne, a tym samym przyczyni się do osiągnięcia w całej UE jednolitego poziomu ochrony zdrowia i lepszego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Zwiększenie poziomu jakości świadczenia usług dla klientów poprzez zapewnienie dostępu dla społeczeństwa do odpowiednich, aktualnych informacji dotyczących wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz poszerzenie zakresu obowiązków w zakresie zaopatrzenia ludności w wodę do spożycia w szczególności obowiązek prowadzenia oceny i zarządzania ryzykiem oraz prowadzenia rejestru wycieków.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projekt ustawy będzie miał pozytywny wpływ na poprawę dostępności do wody pitnej dla części populacji, zwłaszcza dla grup wrażliwych i zmarginalizowanych, w tym osoby niepełnosprawne i osoby starsze, oraz w miejscach publicznych poprzez budowę, tam gdzie to technicznie możliwe, punktów poboru wody, tj. kranów i źródełek. Wejście w życie projektowanej ustawy, w zakresie prowadzenia oceny wielkości wycieków wody oraz zarządzania wyciekami wody przez podmioty świadczące usługi zaopatrzenia w wodę, może przynieść korzyści gospodarstwom domowym						

		poprzez zmniejszenie rachunków za wodę w związku z ograniczeniem wycieków wody w systemie dystrybucji. Spodziewany jest wzrost świadomości konsumentów na temat zużycia wody, a w konsekwencji kształtowanie właściwych postaw, zachowań i wyborów konsumentów zgodnych z duchem zrównoważonego rozwoju. Wprowadzenie przepisów w zakresie monitorowania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz na zmienionych zasadach prowadzenia monitoringu jakości wody i kontroli przestrzegania wymagań jakościowych, korzystnie wpłynie na jakość wody, a w konsekwencji na bezpieczeństwo zdrowotne konsumentów. Wprowadzenie jednolitych zasad oceny higienicznej materiałów i wyrobów do kontaktu z wodą sprawi, że oceniany na wielu etapach poziom ich bezpieczeństwa w zakresie wpływu na jakość wody ulegnie zwiększeniu. Ponadto proponowane regulacje wpłyną na lepszy przepływ informacji pomiędzy podmiotami zobowiązanymi do zapewnienia należytej jakości dostarczanej wody w ramach zaopatrzenia w wodę a konsumentami poprzez regularny i łatwy dostęp do aktualnych informacji dotyczących tej wody, w tym potencjalnych zagrożeń wynikających z przekroczenia danych wartości parametrycznych. Przełoży się to na zaufanie obywateli do jakości wody dostarczanej przez gminy i przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne. Spodziewany jest wzrost świadomości konsumentów na temat jakości wody. Wykonywanie ocen ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych w budynkach wielorodzinnych w niewielkim stopniu wpłynie na wzrost opłat za czynsz. Przy założeniu kosztów wymienionych w dodatkowych informacjach w pkt 7 i planowanych ocenach wykonywanych co 6 lat, kalkuluje się, iż czynsz wzrośnie o ok. 1 zł miesięcznie. Przyjęcie projektowanej regulacji w niewielki sposób wpłynie również na wzrost opłat za dostarczanie wody. Przy ponad 35 mln osób korzystających z sieci wodociągowej kalkuluje się wzrost opłaty za wodę o ok. 2 zł miesięcznie.
Niemierzalne	brak	nie dotyczy
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wydatki związane z realizacją zadań przez dostawców wody, w tym przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne, finansowane będą z przychodów własnych dostawców wody, w tym przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych, z tytułu opłat za dostarczanie wody. Koszty związane z systemem zarządzania ryzykiem oszacowane zostały w Programie inwestycyjnym w zakresie poprawy jakości wody i ograniczenia wycieków wody przeznaczonej do spożycia w kwocie 33,49 mln zł. Szacuje się, że w latach 2025–2034 ok. 1424 mln zł wpłynie do budżetu gospodarstw domowych z tytułu wynagrodzeń netto pracowników planowanych do zatrudnienia w związku z wejściem w życie projektowanej regulacji. Wydatki właścicieli lub zarządców budynków mieszkalnych lub innych niebędących obiektem priorytetowym, z wyłączeniem budynków mieszkalnych jednorodzinnych: Koszty związane z realizacją zadań przez właścicieli lub zarządców budynków mieszkalnych lub innych niebędących obiektami priorytetowym, z wyłączeniem budynków mieszkalnych jednorodzinnych oszacowano na podstawie przeglądu stron internetowych (na podstawie dostępnych publicznie ofert cenowych firm realizujących oceny ryzyka). Jednostkowy koszt przeprowadzenia oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych może kształtować się: a) na poziomie od 3 000 zł do 20 000 zł zależności od wielkości obiektu, rodzaju instalacji wodnej oraz rozległości sieci wewnętrznej, b) dla kosztu przeprowadzania oceny ryzyka przyjęto średnią kwotę 11 500 zł, i oszacowano kwotę 6 670 000 000 zł w przypadku 580000 budynków, c) przykładowa wycena oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych w budynkach wielorodzinnych, zależy przede wszystkim od ilości godzin pracy niezbędnej do jej wykonania, szacuje się np. iż koszt wykonania oceny ryzyka w budynku wielorodzinnym obejmującym 100 mieszkań może wynieść ok. 8 000 zł, zakładając 40 godzin pracy.	

Wydatki właścicieli lub zarządców obiektów priorytetowych prywatnych:

Koszty związane z realizacją zadań przez właścicieli lub zarządców obiektów priorytetowych prywatnych zostały oszacowane na podstawie przeglądu stron internetowych (na podstawie dostępnych publicznie ofert cenowych firm realizujących oceny ryzyka). Jednostkowy koszt przeprowadzenia oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych z uwzględnieniem monitoringu parametrów bakterii z rodzaju *Legionella* i ołowiu może kształtować się:

a) na poziomie od 3 000 zł do 20 000 zł w zależności od wielkości obiektu, rodzaju instalacji wodnej, rozległości sieci wewnętrznej, w tym instalacji ciepłej wody użytkowej oraz ilości źródeł ciepła dla ciepłej wody użytkowej,

b) dla kosztu przeprowadzania oceny ryzyka przyjęto średnią kwotę 11 500 zł, i oszacowano kwotę 385 250 000 zł w przypadku 33 500 obiektów priorytetowych prywatnych,

c) koszt badania parametrów:

- badanie w kierunku bakterii z rodzaju *Legionella* – około 250–290 zł,
- oznaczenie ołowiu – około 35–46 zł

(informacje pozyskane ze stron internetowych laboratoriów wykonujących badania ww. parametrów; w przypadku obiektów priorytetowych publicznych, skutki finansowe związane z przeprowadzeniem wyżej wymienionych badań będą dotyczyły również jednostek sektora finansów publicznych, jeżeli finansują one utrzymanie tego typu obiektów),

e) przykładowa wycena oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych w obiektach priorytetowych, zależy przede wszystkim od ilości godzin pracy niezbędnej do jej wykonania, szacuje się np. iż koszt wykonania oceny ryzyka w obiekcie priorytetowym (np. w szpitalu obejmującym 500 łóżek) wynosi ok. 12 000 zł netto, zakładając 60 godzin pracy.

Wprowadzenie obowiązku wykonywania ocen ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych nie spowoduje nadmiernego obciążenia rynku, ponieważ na polskim rynku funkcjonują wyspecjalizowane firmy, które wykonywały dotychczas analizy ryzyka dla ujęć wody. Są to podmioty przygotowane merytorycznie, posiadające wiedzę i doświadczenie zawodowe gwarantujące profesjonalne przeprowadzenie oceny ryzyka. W Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej zarejestrowanych jest ponad 6 000 aktywnych podmiotów działających w tej branży z kodem Polskiej Klasyfikacji Działalności – Pozostałe badania i analizy techniczne. Ponadto ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym będą mogły wykonywać osoby, które odbędą szkolenie w zakresie ryzyk związanych z zagrożeniami zdrowotnymi mającymi związek z wewnętrznymi systemami wodociągowymi oraz z powiązanymi produktami i materiałami użytymi do budowy tego systemu. Osoba, która odbędzie szkolenie i pozytywnie zda egzamin kończący to szkolenie, uzyska uprawnienia do oceny ryzyk związanych z zagrożeniami zdrowotnymi mającymi związek z wewnętrznymi systemami wodociągowymi oraz z powiązanymi produktami i materiałami użytymi do budowy tego systemu.

Finansowanie z przychodów własnych:

- właściciele lub zarządcy budynku mieszkalnego lub innego niebędącego obiektem priorytetowym, z wyłączeniem budynków mieszkalnych jednorodzinnych (dochody w ramach czynszu),
- właściciele lub zarządcy obiektów priorytetowych prywatnych (dochody w ramach prowadzenia działalności gospodarczej np. usług hotelarskich, turystycznych, handlowych).

Wejście w życie projektowanej ustawy związane jest z rozszerzeniem działalności akredytacyjnej o obszar wskazany w ustawie, a tym samym, z koniecznością zwiększenia zatrudnienia w PCA w wymiarze jednego etatu od 2025 r. Osoby zatrudnione odpowiedzialne będą za prace nad przygotowaniem programu akredytacji, organizację prowadzenia procesu akredytacji podmiotów ubiegających się o uprawnienie do certyfikacji materiałów przeznaczonych do kontaktu z wodą w zakresie wymagań określonych na potrzeby art. 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Zgodnie z ustawą z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2025 r. poz. 568) PCA, prowadzi samodzielną gospodarkę finansową a koszty działalności, w tym wynagrodzenia pracowników, są pokrywane z przychodów PCA. PCA nie otrzymuje środków z budżetu państwa. Zatrudnienie dodatkowych osób wymagało będzie uwzględnienia w planie finansowym i zwiększenia wydatków w funduszu osobowym o 0,3 mln. zł. rocznie od 2025 r. Środki te przeznaczone będą na sfinansowanie dodatkowego etatu oraz na wynagrodzenia dla osób, które otrzymają dodatkowe zadania w projektowanym zakresie.

Zwiększenie to musi być utrzymane w kolejnych latach, zwiększane o wskaźnik wzrostu płac i będzie sfinansowane w ramach samodzielnej gospodarki finansowej PCA. Do oszacowania wydatków wzięto pod uwagę średnie wynagrodzenie jakiego oczekują kandydaci do pracy z ostatniego okresu z uwzględnieniem kosztów pracodawcy.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Wejście w życie projektowanej ustawy spowoduje następujące obciążenia dla podmiotów publicznych i prywatnych:

- 1) obciążenia administracyjne dla podmiotów publicznych, w tym zwiększenie procedur i liczby dokumentów, poprzez obowiązek:
 - objęcia nadzorem, z uwzględnieniem podejścia opartego na ryzyku, nowych elementów systemów zaopatrzenia w wodę oraz weryfikacji i analizy ocen ryzyka przeprowadzonych przez dostawców wody w systemie zaopatrzenia w wodę,
 - zachęcania właścicieli lub zarządców nieruchomości do przeprowadzania oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych oraz prowadzenia innych działań skierowanych do konsumentów mających na celu zmniejszenie ryzyka związanego z dystrybucją wody,
 - prowadzenia ewidencji laboratoriów badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, jakości wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpeli
 - prowadzenia zbioru danych o przekroczeniach wartości parametrycznych parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i ich przyczynach,
 - prowadzenia rejestru wydanych zgód na odstępstwo od spełniania wymagań jakościowych dla wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,
 - prowadzenia zbioru danych o zdarzeniach związanych z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi trwających dłużej niż 10 dni dla stref zaopatrzenia dostarczających wodę dla co najmniej 1000 osób,
 - przygotowania danych do udostępnienia KE dotyczących ocen i zarządzania ryzykiem,
 - opracowania i przekazania do KE planu działań dotyczącego redukcji wycieków wody,
 - prowadzenia rejestru wycieków wody,
 - sporządzania oceny wielkości wycieków wody,
 - informowania o możliwościach przyłączenia się do sieci wodociągowych lub alternatywnych sposobach uzyskania dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 2) obciążenia dla podmiotów prywatnych, w tym zwiększenie procedur i liczby dokumentów poprzez obowiązek:
 - informowania konsumentów o cenie wody, ilości i jakości dostarczonej wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,
 - przeprowadzania ocen ryzyka w obszarach ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w systemie zaopatrzenia w wodę i w wewnętrznych systemach wodociągowych,
 - sporządzania analiz jakości wody,
 - spełnienia przez producentów materiałów określonych wymagań dotyczących materiałów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi,
 - spełnienia przez producentów materiałów określonych wymagań higienicznych dla materiałów do poboru, uzdatniania, magazynowania i dystrybucji wody,
 - sporządzania analiz wycieków wody.

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☒ zdrowie

Omówienie wpływu	Doprecyzowanie obecnie funkcjonujących przepisów prawa w sposób właściwy rozwiąże kwestie bezpieczeństwa zdrowotnego wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w oparciu o monitorowanie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi na podstawie oceny ryzyka. Przewiduje się również zwiększenie dostępności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dla części populacji, zwłaszcza dla grup zmarginalizowanych oraz w miejscach publicznych przez dostęp do kranów i źródełek. Zwiększone nakłady finansowe podmiotów świadczących usługi zaopatrzenia w wodę na przyszłe inwestycje w infrastrukturę wodociągową umożliwią lepsze gospodarowanie wodą. Analiza wycieków wody podczas eksploatacji systemu wodociągowego stanowić będzie podstawę do podejmowania działań modernizacyjnych i naprawczych, a tym samym zmniejszenia kosztów związanych z produkcją wody oraz ochroną jej skromnych zasobów w Polsce.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Ewaluacja efektów nowych regulacji prawnych nastąpi 6 lat po wejściu w życie ustawy, na podstawie raportów do KE. Mierniki: – raport dotyczący oceny ryzyka w obszarach ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi – opracowanie i przekazanie do KE – 1 szt., – raport dotyczący oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych – opracowanie i przekazanie do KE – 1 szt., – raport dotyczący wycieków w sieciach wodociągowych – opracowanie i przekazanie do KE – 1 szt., – raport dotyczący poprawy dostępu ludności do wody – opracowanie i przekazanie do KE – 1 szt.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

Raport z konsultacji publicznych oraz opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (UC59)

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbinglej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) z chwilą skierowania ww. projektu ustawy do konsultacji publicznych oraz opiniowania, ww. projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Ministerstwa Infrastruktury.

Jednocześnie zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806 oraz z 2025 r. poz. 408) projekt rozporządzenia został udostępniony na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

W trybie art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbinglej w procesie stanowienia prawa żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

Informacje ogólne o projekcie ustawy

Celem projektu jest w szczególności transpozycja dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1).

Konsultacje publiczne i opiniowanie

Projekt ustawy został skierowany do konsultacji publicznych i opiniowania w dniu 3 października 2024 r. z terminem na zgłoszenie uwag w ciągu 10 dni od otrzymania pisma przekazującego projekt ustawy. Skrócenie czasu wyznaczonego na zgłaszanie uwag wynikało z konieczności pilnego procedowania projektu ustawy, z uwagi na termin wdrożenia ww. dyrektywy 2020/2184, który upłynął w dniu 12 stycznia 2023 r. Projekt ustawy został również przesłany w dniu 2 października 2024 r. do zaopiniowania do Rady Dialogu Społecznego.

W ramach konsultacji publicznych oraz opiniowania zgłoszono 193 uwagi przez:

1 – Gminna Jednostka Usług Komunalnych w Bobowej, 6 – DNSH – Krzysztof Okrański, 1 – Polskie Stowarzyszenie Producentów Rur i Kształtek z Tworzyw Sztucznych, 26 – Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Okręgu Częstochowskiego S.A, 1 – Urząd Miasta i Gminy w Skawinie, 29 – Polskie Centrum Akredytacji, 1 – Urząd Miasta Nowy Targ, 36 – Izba Gospodarcza „Wodociągi Polskie”, 2 – Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji, 4 – przez osobę fizyczną.

1 uwaga – Prokuratoria Generalna RP, 4 – Wojewoda Małopolski, Małopolska Państwowa Wojewódzka Inspekcja Sanitarna, 4 – Wojewoda Podkarpacki, 8 – Wojewoda Świętokrzyski, 6 – Główny Inspektor Ochrony Środowiska, 2 – Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego, 24 – Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, 9 – Urząd Ochrony Danych Osobowych, 28 – Główny Inspektor Sanitarny.

Wobec których podjęto następujące stanowisko:

66 uwag – zostało uwzględnionych,
15 – częściowo uwzględnionych,
54 – nie uwzględniono,
57 – wyjaśniono,
1 – uwaga nieuzasadniona.

Opinię wyraził również Główny Inspektor Ochrony Środowiska, Urząd Ochrony Danych Osobowych, Główny Inspektor Sanitarny oraz Prokuratoria Generalna. Uwagi ww. podmiotów zostały uwzględnione.

Należy zauważyć, że zdecydowana część uwag została powielonych z uwagami zgłoszonymi w ramach Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, a które w konsekwencji zostały uzgodnione ze stroną samorządową. Tym samym projekt uzyskał pozytywną opinię z drobnymi uwagami Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego w dniu 23 października 2024 r.

Ze względu na wielowymiarowy charakter uwag, które zostały zgłoszone w trakcie konsultacji i opiniowania, nie jest możliwe, aby określić który z podnoszonych wątków był dominujący. Odnotowano uwagi o charakterze redakcyjno-legislacyjnym, które zostały uwzględnione. Natomiast do istotnych uwag należy zaliczyć te dotyczące kwestii:

- tytułu ustawy,
- definicji (dostawcy wody, obiektu priorytetowego, obszaru zasilania ujęcia wody, parametru wskaźnikowego, wartości parametrycznej),
- ujednolicenia słownictwa w rozumieniu przekroczeń parametrów jakości wody,
- obowiązku oceny ryzyka w całym łańcuchu dostaw wody do spożycia,
- wskaźników dotyczących oceny wielkości wycieków wody stosowanych przez określonych dostawców wody,
- kwestii finansowania w związku z nowymi obowiązkami nałożonymi na dostawców wody,
- przetwarzaniu danych osobowych przez dostawców wody,
- z zakresu badań jakości wody do spożycia wykonywanych przez dostawców wody.

Szczegółowe informacje o zgłoszonych uwagach oraz stanowisku Ministerstwa Infrastruktury wobec tych uwag zawarte zostały w tabelarycznym zestawieniu uwag zgłoszonych w ramach konsultacji i opiniowania projektowanej ustawy (UC59).

Projekt ustawy nie wymaga przedstawiania organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 1, t. 1, str. 446), projekt ustawy nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Zestawienie nieuwzględnionych uwag zgłoszonych w ramach opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (UC59), wdrażającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, zwaną w tabeli „dyrektywą”

Nr	Podmiot zgłaszający uwagi (czego dotyczy uwaga)	Treść uwagi:	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie się do uwag:
1.	Wojewoda Małopolski Małopolska Państwowa Wojewódzka Inspekcja Sanitarna art. 36 ust. 2	MPWIS proponuje rozważenie dopisania w art. 36 ust. 2 ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej „z wyłączeniem badań o których mowa w art. 4k ust. 4 ustawy o zaopatrzeniu w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi i zbiorowym odprowadzaniu ścieków”	art. 4k ust. 4 wpisano, iż „ Właściwy (...) inspektor sanitarny monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy nieruchomości z obowiązku realizacji działań naprawczych, a po zakończeniu realizacji tych działań wykonuje kontrolne badania jakości wody, na koszt właściciela lub zarządcy nieruchomości”. Zgodnie z ustawą o Państwowej Inspekcji Sanitarnej za badania laboratoryjne i inne czynności wykonywane w związku ze sprawowaniem bieżącego nadzoru sanitarnego przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej nie pobiera się opłat, jeżeli w wyniku badań nie stwierdzono naruszenia tych wymagań. Powyższe nie zostało zmienione w dalszej części projektu	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga niezasadna – przepis szczególny do regulacji zawartej w art. 36 ust. 2 ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej
2.	Wojewoda Małopolski Małopolska Państwowa Wojewódzka Inspekcja Sanitarna	Zasadnym jest zamieszczenie rozdziałów pn. <i>Nadzór nad jakością wody do spożycia</i> oraz <i>System jakości badań wody</i> a także <i>Materiały i wyroby przeznaczone do kontaktu z wodą do spożycia oraz substancje do uzdatniania wody i materiały filtracyjne</i>	Powyższe podyktowane jest tym, iż w obecnym kształcie ustawa o Państwowej Inspekcji Sanitarnej zasadniczo ma charakter kompetencyjny, natomiast rozdział Nadzór nad jakością wody do spożycia szczegółowo opisuje zakres poszczególnych zadań organów PIS. Z kolei rozdziały System jakości badań wody a także Materiały i wyroby przeznaczone do kontaktu z wodą do spożycia oraz	Uwaga wyjaśniona	Na wniosek strony samorządowej rozdziały te zostały przeniesione do ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

		<i>do kontaktu z wodą do spożycia w ustawie o zaopatrzeniu w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi i zbiorowym odprowadzaniu ścieków”.</i>	substancje do uzdatniania wody i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia zawierają dyspozycje dla laboratoriów badających wodę, jednostek certyfikujących oraz producentów i importerów materiałów i substancji przeznaczonych do kontaktu z wodą i brak jest zasadności umieszczania ww. zapisów w ustawie o Państwowej Inspekcji Sanitarnej		
3.	Wojewoda Podkarpacki 4f ust 13	proponuje się wykreślenie w art. 4f ust. 13 wyrazów: <i>„lub obszaru ochronnego, o którym mowa w art. 139–141 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.”</i>	1.Brak we wprowadzanych przepisach doprecyzowania zakresu informacji o zidentyfikowanym ryzyku, przekazywanej przez dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie wojewodzie może znacząco utrudniać lub nawet uniemożliwiać dokonywanie ocen w zakresie potrzeby ustanowienia strefy ochronnej lub obszaru ochronnego. Zdaniem Wojewody należy zatem doprecyzować i ujednolicić zakres przekazywanej informacji o ryzyku tak, aby mogła ona stanowić podstawę do dokonywania przez wojewodów rzetelnej oceny potrzeby ustanowienia strefy ochronnej lub obszaru ochronnego. 2. Wątpliwości budzi użycie sformułowania: <i>„w przypadku wojewody, działania, o których mowa w ust. 11, obejmują w szczególności dokonanie oceny potrzeby ustanowienia strefy ochronnej (...)”</i> , gdyż nie określono formy działania organu. Może to rodzić problemy interpretacyjne i powodować odmienne podejście w przypadku poszczególnych wojewodów. Celowym wydaje się wskazanie formy działania organu w tym zakresie.	Uwaga nieuwzględniona	Pozostawia się swobodę doboru procedur do warunków lokalnych i sytuacji w jakich wojewoda będzie podejmował działania

			3. Zmieniana ustawa, jak również wprowadzane opiniowaną ustawą zmiany Prawa wodnego, nie przewidują dalszego sposobu postępowania w przypadku dokonania przez wojewodę oceny wskazującej na potrzebę ustanowienia strefy ochronnej lub obszaru ochronnego. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 133 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1087) strefę ochronną obejmującą teren ochrony bezpośredniej i teren ochrony pośredniej ustanawia się na wniosek właściciela ujęcia wody lub z urzędu, jeżeli właściciel ujęcia wody nie złożył wniosku, o którym mowa w pkt 1, a z przeprowadzonej analizy ryzyka, o której mowa w ust. 3, wynika potrzeba jej ustanowienia. Zgodnie z art. 133 ust. 3 Prawa wodnego strefę ochronną obejmującą teren ochrony bezpośredniej i teren ochrony pośredniej, ustanawia się na podstawie analizy ryzyka obejmującej ocenę zagrożeń zdrowotnych z uwzględnieniem czynników negatywnie wpływających na jakość ujmowanej wody, przeprowadzoną w oparciu o analizy hydrogeologiczne lub hydrologiczne oraz dokumentację hydrogeologiczną lub hydrologiczną, analizę identyfikacji źródeł zagrożenia wynikających ze sposobu zagospodarowania terenu, a także o wyniki badania jakości ujmowanej wody. Tak więc przeprowadzona analiza ryzyka – jeżeli wynika z niej potrzeba ustanowienia strefy ochronnej obejmującej teren ochrony bezpośredniej i teren ochrony pośredniej – jest obligatoryjnym dokumentem, niezbędnym do ustanowienia		

			strefy ochronnej zarówno na wniosek właściciela ujęcia wody jak i z urzędu. Co prawda, stosownie do treści art. 134 ust. 2 ustawy - Prawo wodne, w przypadku nieprzekazania analizy ryzyka, wojewoda wzywa właściciela ujęcia wody do jej przekazania w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania, natomiast jak wynika z treści art. 133 ust. 6 tej ustawy analiza ryzyka jest aktualizowana nie rzadziej niż co 10 lat, a w przypadku ujęć wody dostarczających mniej niż 1000 m³ wody na rok - nie rzadziej niż co 20 lat. Tak więc w ocenie Wojewody brak jest podstaw do wzywania właścicieli ujęć wody do przekazywania analiz ryzyka w innych terminach. 4. Nowe kompetencje wojewody określone w omawianym artykule dotyczyć będą poza dokonaniem oceny o potrzebie ustanowienia strefy ochronnej obejmującej teren ochrony bezpośredniej i teren ochrony pośredniej konkretnego ujęcia wody również dokonanie oceny potrzeby ustanowienia obszaru ochronnego, o którym mowa w art. 139–141 ustawy - Prawo wodne. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 139 ww. ustawy obszary ochronne to ustanowione na podstawie art. 141 obszary, na których obowiązują zakazy oraz ograniczenia w zakresie użytkowania gruntów lub korzystania z wód, w celu ochrony zasobów tych wód przed degradacją. Natomiast zgodnie z brzmieniem art. 141 ust. 1 Prawa wodnego ustanawiane są przez wojewodę na wniosek Wód Polskich. Tak więc obowiązujące		

			przepisy wskazują, że to posiadający odpowiednie kompetencje, wiedzę i zasoby kadrowe wyspecjalizowany organ dokonuje oceny potrzeby ustanowienia obszaru ochronnego i przygotowuje wniosek w tym zakresie. Wprowadzane przepisy spowodują, że organ Wód Polskich, posiadający pełne informacje (nie tylko wynikające z przedkładanych raportów obejmujących dokonane oceny ryzyka, ale w dużo większym zakresie wynikającym z jego podstawowej roli jako gospodarującego wodami w Polsce określonymi w szczególności w ustawie - Prawo wodne) w zakresie potrzeby, bądź braku potrzeby ustanowienia obszaru ochronnego będzie – przynajmniej w niektórych przypadkach – niejako cedował na wojewodów podejmowanie „decyzji” poprzez dokonanie stosownej oceny. Ponadto należy zauważyć, że obszary ochronne często obejmują swoim zasięgiem bardzo rozległy obszar, w granicach którego znajduje się nawet kilkadziesiąt ujęć wód podziemnych i powierzchniowych (np. obszary ochronne głównych zbiorników wód podziemnych). Natomiast w myśl wprowadzanego do ustawy art. 4f, zarówno ocena ryzyka, sporządzany raport, jak i informacja przekazywana przez dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie wojewodzie dotyczyć ma konkretnego ujęcia wody do spożycia. W ocenie Wojewody uniemożliwia to podejmowanie przez wojewodów oceny potrzeby ustanowienia obszaru ochronnego		

4.	Wojewoda Podkarpacki 4f ust 1 pkt 7	dodanie we wprowadzanym art. 4f ust. 1 pkt 7 o treści: „7) dokumentację hydrogeologiczną, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 2 oraz w art. 90 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze.”	skoro ocenę ryzyka, o której mowa we wprowadzanym art. 4e ust. 1 pkt 1 dostawca wody dokonuje w obszarze zasilania ujęcia wody do spożycia, natomiast m.in. ustalenie granic obszaru zasilania ujęcia wód podziemnych zawiera dokumentacja hydrogeologiczna sporządzana na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2024 r. poz. 1290) oraz rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2016 r. w sprawie dokumentacji hydrogeologicznej i dokumentacji geologiczno-inżynierskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 2033 to zasadnym wydaje się dodanie we wprowadzanym art. 4f ust. 1 pkt 7 o treści: „7) dokumentację hydrogeologiczną, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 2 oraz w art. 90 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze.” Co prawda w art. 4f ust. 2 pkt 2 lit. a wskazano, że raport podsumowujący uwzględnia charakterystykę obszaru zasilania ujęcia wody do spożycia, obejmującą oznaczenie i identyfikację obszaru zasilania ujęcia wody do spożycia, jednak wskazanie w zamkniętym katalogu informacji i dokumentów uwzględnianych przy sporządzaniu oceny ryzyka (art. 4f ust 1 pkt 1) również dokumentacji hydrogeologicznej, w której następuje ustalenie granic obszaru zasilania ujęcia wód podziemnych, a która jest dokumentem sporządzanym przez osobę posiadającą odpowiedniej kategorii kwalifikację w zawodzie geolog, a następnie	Uwaga nieuwzględniona	Projektowany art. 4f ust. 2 wskazuje co powinien przynajmniej uwzględniać raport z oceny ryzyka. Nie ma przeciwwskazań, aby dostawca wody wykorzystał do jego opracowania również dokumentację hydrogeologiczną.

			zatwierdzanym przez właściwy organ administracji geologicznej jest w ocenie Wojewody zasadne. Należy jednocześnie wskazać, że nie ma żadnych regulacji prawnych w zakresie sporządzania dokumentacji hydrologicznej, o której mowa w art. 124 ust. 2 ustawy - Prawo wodne, a więc dokumentacji sporządzanej w przypadku ujęć wód powierzchniowych. Tym samym, w świetle obowiązujących przepisów, jest to dokument niepodlegający zatwierdzeniu przez właściwe organy, nie musi być sporządzany przez osoby posiadające stosowne uprawnienia, nie określono też wymagań co do zawartości tego dokumentu, w tym w zakresie określania czy wyznaczania zasięgu obszaru zasilania ujęcia wody powierzchniowej (do spożycia). Może to stanowić poważne utrudnienie zarówno na etapie dokonywania przez dostawcę wody oceny ryzyka w obszarze spływu wód do ujęcia wód powierzchniowych, jak również na etapie właściwej oceny przez dyrektora RZGW PGW WP danych przedstawionych w raporcie, czy też w końcu w momencie oceny dokonywanej przez wojewodę w zakresie potrzeby ustanowienia strefy ochronnej danego ujęcia wody powierzchniowej.		
5.	Wojewoda Podkarpacki	Przepis w projektowanym brzmieniu nie określa formy działania organu.	We wprowadzanym artykule wskazano, że wniosek o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo zawiera m.in.: „<i>informację o działaniach planowanych do podjęcia w okresie wnioskowanym o udzielenie zgody</i>	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga niezasadna - nie jest wymagana żadna szczególna forma zatwierdzenia takiej informacji, jedynie ma być to forma pisemna dla celów potwierdzenia zatwierdzenia

	Art. 13e ust. 4 pkt 3 u.z.z.w.i.z.o.ś.		<i>na odstępstwo zatwierdzoną przez właściwego wójta, burmistrza lub prezydenta miasta oraz właściwego wojewodę.”</i> Przepis w projektowanym brzmieniu nie określa formy działania organu. Może to rodzić wątpliwości interpretacyjne i powodować odmienne podejście w przypadku poszczególnych wojewodów. Celowym wydaje się wskazanie formy działania organu w tym zakresie.		
6.	Wojewoda Podkarpacki Art. 23 ust.2 u.z.z.w.i.z.o.ś.	W projekcie ustawy nie wskazano na czym polega „mechanizm korygujący”, który miałby stosować wojewoda wobec jednostek samorządu terytorialnego	Ponadto, wątpliwości budzi treść przepisu art. 23 ust. 2 u.z.z.w.i.z.o.ś., gdyż regulacja ta nakłada na wojewodę obowiązek monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1 w przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust.1, a następnie wdrożenia mechanizmu korygującego, polegającego na obniżeniu kosztów realizacji zadań. W treści OSR część 6 pn. Wpływ na sektor finansów publicznych zawarto następującą informację: <i>„Koszty związane z realizacją zadań przez JST spowodują wzrost wydatków budżetowych oraz części budżetowej 85 – Województwa. Planuje się całkowite finansowanie wydatków JST z dochodów JST w ramach subwencji ogólnych z budżetu państwa. Wysokość wydatków JST oszacowana została na podstawie kalkulacji kosztów utrzymania pracowników JST w związku z realizacją nowych zadań.”</i> Tymczasem w projekcie ustawy nie wskazano na czym polega „mechanizm korygujący”, który miałby	Uwaga wyjaśniona	Katalog rodzajów mechanizmów korygujących określony jest w art. 50 ust. 4 ustawy o finansach publicznych jest zamknięty

			stosować wojewoda wobec jednostek samorządu terytorialnego		
7.	Wojewoda Małopolski Małopolska Państwa Wojewódzka Inspekcja Sanitarna art. 4k ust. 4	MPWIS proponuje rozważenie dopisania w art. 36 ust. 2 ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej „z wyłączeniem badań o których mowa w art. 4k ust. 4 ustawy o zaopatrzeniu w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi i zbiorowym odprowadzaniu ścieków	W art. 1 pkt 7) wprowadzającym do ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków art. 4k ust. 4 wpisano, iż „Właściwy (...) inspektor sanitarny monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy nieruchomości z obowiązku realizacji działań naprawczych, a po zakończeniu realizacji tych działań wykonuje kontrolne badania jakości wody, na koszt właściciela lub zarządcy nieruchomości”. Zgodnie z ustawą o Państwowej Inspekcji Sanitarnej za badania laboratoryjne i inne czynności wykonywane w związku ze sprawowaniem bieżącego nadzoru sanitarnego przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej nie pobiera się opłat, jeżeli w wyniku badań nie stwierdzono naruszenia tych wymagań. Powyższe nie zostało zmienione w dalszej części ww. projektu,	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga niezasadna – przepis szczególny do regulacji zawartej w art. 36 ust. 2 ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej
8.	Wojewoda Małopolski Małopolska Państwa Wojewódzka Inspekcja Sanitarna	zasadnym jest zamieszczenie rozdziałów pn. <i>Nadzór nad jakością wody do spożycia</i> oraz <i>System jakości badań wody</i> a także <i>Materiały i wyroby przeznaczone do kontaktu z wodą do spożycia</i> oraz <i>substancje do uzdatniania wody i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do</i>	Powyższe podyktowane jest tym, iż w obecnym kształcie ustawa o Państwowej Inspekcji Sanitarnej zasadniczo ma charakter kompetencyjny, natomiast rozdział <i>Nadzór nad jakością wody do spożycia</i> szczegółowo opisuje zakres poszczególnych zadań organów PIS. Z kolei rozdziały <i>System jakości badań wody</i> a także <i>Materiały i wyroby przeznaczone do kontaktu z wodą do spożycia</i> oraz <i>substancje do uzdatniania wody i materiały</i>	Uwaga wyjaśniona	Na wniosek strony samorządowej rozdziały te zostały przeniesione do ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

		<i>spożycia w ustawie o zaopatrzeniu w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi i zbiorowym odprowadzaniu ścieków</i>	<i>filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia zawierają dyspozycje dla laboratoriów badających wodę, jednostek certyfikujących oraz producentów i importerów materiałów i substancji przeznaczonych do kontaktu z wodą i brak jest zasadności umieszczania ww. zapisów w ustawie o Państwowej Inspekcji Sanitarnej</i>		
9.	Wojewoda Świętokrzyski Art. 4f	Brak we wprowadzanych przepisach doprecyzowania zakresu informacji o zidentyfikowanym ryzyku, przekazywanej przez dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie wojewodzie, może znacząco utrudniać lub nawet uniemożliwiać dokonywanie ocen w zakresie potrzeby ustanowienia strefy ochronnej lub obszaru ochronnego. Należy zatem doprecyzować i ujednolicić zakres przekazywanej informacji o ryzyku tak, aby mogła ona stanowić podstawę do dokonywania przez wojewodów rzetelnej oceny potrzeby ustanowienia strefy ochronnej lub obszaru ochronnego.	Odnosząc się do art. 4f ust. 13 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (zwanej dalej u.z.z.w.i.z.o.ś.), z którego wynika, że „W przypadku wojewody, działania, o których mowa w ust. 11, obejmują w szczególności dokonanie oceny potrzeby ustanowienia strefy ochronnej, o której mowa w art. 133–138 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, lub obszaru ochronnego, o którym mowa w art. 139–141 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.”, należy zauważyć, co następuje: Zgodnie z art. 4e ust. 1 pkt 1) dostawca wody dokonuje oceny ryzyka między innymi w obszarze zasilania ujęcia wody do spożycia. Jak wynika z brzmienia art. 4f ust. 2 , z dokonanej oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody do spożycia lub jej aktualizacji sporządza się raport podsumowujący, który zgodnie z ust. 4 powołanego art. 4f dostawca wody przekazuje właściwemu ze względu na położenie ujęcia wody dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie nie później niż 30 dni od jej dokonania. Natomiast, jak wskazano w ust.	Uwaga wyjaśniona	Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje wojewodzie informacje o zidentyfikowanym ryzyku w celu podjęcia działań zapobiegających ryzyku lub służących jego kontroli. Zakres przekazywanej informacji będzie zależał od wyników oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody do spożycia dokonanej przez dostawcę wody.

			6 jeżeli w ocenie ryzyka, o której mowa w ust. 1, zidentyfikowano ryzyko, dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie stosuje, w porozumieniu z dostawcą wody, działania zapobiegające ryzyku lub służące jego kontroli i następnie, zgodnie z ust. 10 informuje m.in. właściwego wojewodę o ryzyku, o którym mowa w ust. 6, w celu podjęcia działań zapobiegających ryzyku lub służących jego kontroli. W dalszej kolejności, zgodnie z ust. 11 podmioty, o których mowa w ust. 10 (a więc również wojewodowie), stosują działania zapobiegające ryzyku lub służące jego kontroli w zakresie swojej właściwości. Zgodnie z treścią ust. 13, w przypadku wojewody, działania, o których mowa w ust. 11, obejmują w szczególności dokonanie oceny potrzeby ustanowienia strefy ochronnej, o której mowa w art. 133–138 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, lub obszaru ochronnego, o którym mowa w art. 139–141 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne		
10.	Wojewoda Świętokrzyski Art. 4f ust. 13	Użycie sformułowania „w przypadku wojewody, działania, o których mowa w ust. 11, obejmują w szczególności dokonanie oceny potrzeby ustanowienia strefy ochronnej (...)” – nie określa formy działania organu. Może to rodzić wątpliwości interpretacyjne i powodować odmienne		Uwaga wyjaśniona	Pozostawia się swobodę doboru procedur do warunków lokalnych i sytuacji w jakich wojewoda będzie podejmował działania

		podejście w przypadku poszczególnych wojewodów. Zasadnym wydaje się określenie szczegółowych działań organu w tym zakresie			
11.	Wojewoda Świętokrzyski	Zgodnie z treścią art. 134 ust. 2 ustawy Prawo wodne, w przypadku nieprzekazania analizy ryzyka, wojewoda wzywa właściciela ujęcia wody do jej przekazania w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania, natomiast jak wynika z treści art. 133 ust. 6 ustawy Prawo wodne analiza ryzyka jest aktualizowana nie rzadziej niż co 10 lat, a w przypadku ujęć wody dostarczających mniej niż 1000 m3 wody na rok - nie rzadziej niż co 20 lat. Wątpliwości zatem budzi fakt, że brak jest podstaw do wzywania właścicieli ujęć wody do przekazywania analiz ryzyka w innych terminach. Zmieniana ustawa – jak również wprowadzane opiniowaną ustawą zmiany w ustawie Prawo wodne – nie przewidują dalszego sposobu postępowania w przypadku dokonania przez	Należy zauważyć, że zgodnie z art. 133 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2024 r., poz. 1087) strefę ochronną obejmującą teren ochrony bezpośredniej i teren ochrony pośredniej ustanawia się na wniosek właściciela ujęcia wody lub z urzędu, jeżeli właściciel ujęcia wody nie złożył wniosku, o którym mowa w pkt 1, a z przeprowadzonej analizy ryzyka, o której mowa w ust. 3, wynika potrzeba jej ustanowienia. Zgodnie z art. 133 ust. 3 ustawy Prawo wodne strefę ochronną obejmującą teren ochrony bezpośredniej i teren ochrony pośredniej, ustanawia się na podstawie analizy ryzyka obejmującej ocenę zagrożeń zdrowotnych z uwzględnieniem czynników negatywnie wpływających na jakość ujmowanej wody, przeprowadzoną w oparciu o analizy hydrogeologiczne lub hydrologiczne oraz dokumentację hydrogeologiczną lub hydrologiczną, analizę identyfikacji źródeł zagrożenia wynikających ze sposobu zagospodarowania terenu, a także o wyniki badania jakości ujmowanej wody. Tak więc przeprowadzona analiza ryzyka – jeżeli wynika z niej potrzeba ustanowienia strefy ochronnej obejmującej teren ochrony bezpośredniej i teren ochrony pośredniej – jest obligatoryjnym dokumentem, niezbędnym do ustanowienia	Uwaga wyjaśniona	Pozostawia się swobodę doboru procedur do warunków lokalnych i sytuacji w jakich wojewoda będzie podejmował działania.

		wojewodę oceny wskazującej na potrzebę ustanowienia strefy ochronnej lub obszaru ochronnego	strefy ochronnej zarówno na wniosek właściciela ujęcia wody, jak i z urzędu.		
12.	Wojewoda Świętokrzyski		Nowe kompetencje wojewody określone w omawianym artykule dotyczyć będą poza dokonaniem oceny o potrzebie ustanowienia strefy ochronnej obejmującej teren ochrony bezpośredniej i teren ochrony pośredniej konkretnego ujęcia wody również dokonanie oceny potrzeby ustanowienia obszaru ochronnego, o którym mowa w art. 139–141 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 139 ustawy Prawo wodne obszary ochronne to ustanowione na podstawie art. 141 obszary, na których obowiązują zakazy oraz ograniczenia w zakresie użytkowania gruntów lub korzystania z wód, w celu ochrony zasobów tych wód przed degradacją. Natomiast zgodnie z brzmieniem art. 141 ust. 1 Prawa wodnego ustanawiane są przez wojewodę na wniosek Wód Polskich. Tak więc obowiązujące przepisy wskazują, że to posiadający odpowiednie kompetencje, wiedzę i zasoby kadrowe wyspecjalizowany organ dokonuje oceny potrzeby ustanowienia obszaru ochronnego i przygotowuje wniosek w tym zakresie. Wprowadzane przepisy spowodują, że organ Wód Polskich, posiadający pełne informacje (nie tylko wynikające z przedkładanych raportów obejmujących	Uwaga wyjaśniona	Pozostawia się swobodę doboru procedur do warunków lokalnych i sytuacji w jakich wojewoda będzie podejmował działania.

			dokonane oceny ryzyka, ale w dużo większym zakresie wynikającym z jego podstawowej roli w zakresie gospodarowania wodami w Polsce określonymi w szczególności w ustawie Prawo wodne) w zakresie potrzeby, bądź braku potrzeby ustanowienia obszaru ochronnego będzie – przynajmniej w niektórych przypadkach – niejako cedował na wojewodów podejmowanie „decyzji” w tym zakresie poprzez dokonanie stosownej oceny.		
13.	Wojewoda Świętokrzyski art. 4f ust. 13	proponuje się wykreślenie w art. 4f ust. 13 słów „lub obszaru ochronnego, o którym mowa w art. 139–141 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.”	Obszary ochronne często obejmują swoim zasięgiem bardzo rozległy obszar, w granicach którego znajduje się nawet kilkadziesiąt ujęć wód podziemnych i powierzchniowych (np. obszary ochronne głównych zbiorników wód podziemnych). Natomiast w myśl wprowadzanego do ustawy art. 4f, zarówno ocena ryzyka, sporządzany raport jak i informacja przekazywana przez dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie wojewodzie dotyczyć ma konkretnego ujęcia wody do spożycia, co uniemożliwić może podejmowanie przez wojewodów oceny potrzeby ustanowienia obszaru ochronnego.	Uwaga wyjaśniona	Pozostawia się swobodę doboru procedur do warunków lokalnych i sytuacji w jakich wojewoda będzie podejmował działania,
14.	Wojewoda Świętokrzyski art. 4f ust. 1	zasadnym wydaje się dodanie we wprowadzanym art. 4f ust. 1 podpunktu 7) o treści: „dokumentację hydrogeologiczną, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 2) oraz w art. 90 ustawy z dnia 9 czerwca	Pragnę również zauważyć, że skoro ocenę ryzyka, o której mowa we wprowadzanym art. 4e ust. 1 pkt 1) dostawca wody dokonuje w obszarze zasilania ujęcia wody do spożycia, natomiast między innymi ustalenie granic obszaru zasilania ujęcia wód podziemnych zawiera dokumentacja	Uwaga nieuwzględniona	Projektowany art. 4f ust. 2 wskazuje co powinien przynajmniej uwzględnić raport z oceny ryzyka. Nie ma przeciwwskazań, aby dostawca wody wykorzystał do jego opracowania również dokumentację hydrogeologiczną.

		2011 r. Prawo geologiczne i górnicze.” Należy jednocześnie wskazać, że nie ma żadnych regulacji prawnych w zakresie sporządzania dokumentacji hydrologicznej o której mowa w art. 124 ust. 2 ustawy Prawo wodne, a więc dokumentacji sporządzanej w przypadku ujęć wód powierzchniowych. Tym samym, w świetle obowiązujących przepisów, jest to dokument niepodlegający zatwierdzeniu przez właściwe organy, nie musi być sporządzany przez osoby posiadające stosowne uprawnienia. Nie określono też wymagań co do zawartości tego dokumentu, w tym w zakresie określania czy wyznaczania zasięgu obszaru zasilania ujęcia wody powierzchniowej (do spożycia). Może to stanowić poważne utrudnienie zarówno na etapie dokonywania przez dostawcę wody oceny ryzyka w obszarze spływu wód do ujęcia wód	hydrogeologiczna sporządzana na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2024 r., poz. 1290) oraz rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2016 r. w sprawie dokumentacji hydrogeologicznej i dokumentacji geologiczno-inżynierskiej (Dz. U. z 2016 r., poz. 2033), to Co prawda w art. 4f ust. 2 pkt 2) lit. a) wskazano, że raport podsumowujący uwzględnia charakterystykę obszaru zasilania ujęcia wody do spożycia, obejmującą oznaczenie i identyfikację obszaru zasilania ujęcia wody do spożycia, jednak wskazanie w zamkniętym katalogu informacji i dokumentów uwzględnianych przy sporządzaniu oceny ryzyka (art. 4f ust 1 pkt.1) również dokumentacji hydrogeologicznej, w której następuje ustalenie granic obszaru zasilania ujęcia wód podziemnych, a która jest dokumentem sporządzanym przez osobę posiadającą odpowiedniej kategorii kwalifikację w zawodzie geolog, a następnie zatwierdzanym przez właściwy organ administracji geologicznej jest zasadne.		

		powierzchniowych, jak i na etapie właściwej oceny przez dyrektora RZGW PGW WP danych przedstawionych w raporcie, czy też w końcu w momencie oceny dokonywanej przez wojewodę w zakresie potrzeby ustanowienia strefy ochronnej danego ujęcia wody powierzchniowej.			
15.	Wojewoda Świętokrzyski art. 13e ust. 4 pkt 3)	Odnosząc się do art. Art. 13e ust. 4 pkt 3) ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków wskazano, że wniosek o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo zawiera między innymi: „informację o działaniach planowanych do podjęcia w okresie wnioskowanym o udzielenie zgody na odstępstwo zatwierdzoną przez właściwego wójta, burmistrza lub prezydenta miasta oraz właściwego wojewodę.” Należy podkreślić, że przepis w projektowanym brzmieniu nie określa formy działania organu . Dlatego też może to rodzić wątpliwości interpretacyjne i		Uwaga nieuwzględniona	Uwaga niezasadna - nie jest wymagana żadna szczególna forma zatwierdzenia takiej informacji.

		powodować odmienne podejście w przypadku poszczególnych wojewodów. Zasadnym wydaje się wskazanie formy działania organu w tym zakresie.			
16.	Wojewoda Świętokrzyski Art. 23	Zarówno w projekcie ustawy, uzasadnieniu, jak i w ocenie skutków regulacji brak jest szczegółowych zapisów, dotyczących procedury i sposobu działania organu wojewody w tym zakresie.	Pragnę zwrócić uwagę na zapisy, dotyczące art. 23 projektu wyżej cytowanej ustawy, który zobowiązuje wojewodów do monitorowania wykorzystania limitu wydatków przez jednostki samorządu terytorialnego, będących skutkiem finansowym wejścia w życie projektowanej ustawy, jak również do wdrażania mechanizmu korygującego, polegającego na obniżeniu kosztów realizacji zadań w przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na rok budżetowy wydatków	Uwaga wyjaśniona	Katalog rodzajów mechanizmów korygujących określony jest w art. 50 ust. 4 ustawy o finansach publicznych jest zamknięty
17.	Polskie Centrum Akredytacji Rozdział 3a, Art. 37aa	Uwaga ogólna: Projekt ustawy w Art. 37aa opisuje system badania jakości wody oraz zasady zaangażowania akredytowanych laboratoriów badawczych w obszarze pobierania próbek do badań i dalszych badań, którym akredytacja jest udzielana przez PCA w odniesieniu do wymagań normy akredytacyjnej PN-EN ISO/IEC 17025. W przyjętym opisie przedstawiono i powtórzono jednocześnie wybiórczo		Uwaga wyjaśniona	W przepisach celowo określono minimalne wymagania, które są istotne dla organów PIS.

		niektóre uregulowania / wymagania dotyczące laboratoriów i działalności prowadzonej przez laboratoria badawcze, które są zbieżne z wymaganiami normy akredytacyjnej oraz zasadami funkcjonowania akredytacji laboratoriów udzielanej przez PCA, które z kolei wynikają ze szczegółowych uregulowań ustawy o systemach oceny zgodności, rozporządzenia (WE) 765/2008 i związanych z tymi aktami norm zharmonizowanych. Jednocześnie w opisie projektowanego systemu nie uwzględniono w pełni już funkcjonujących uregulowań prawnych i normatywnych dotyczących: wymagań akredytacyjnych dla laboratoriów badawczych, akredytacji i nadzorowania przez jednostkę akredytującą akredytowanych jednostek certyfikujących, zadań PCA jako jednostki akredytującej, w tym dotyczących obowiązków informacyjnych w zakresie			

		udzielonych i utrzymywanych akredytacji, terminologii stosowanej w normach akredytacyjnych , w tym dotyczących działalności laboratoryjnej.			
18.	Polskie Centrum Akredytacji Rozdział 3a, Art. 37aa	Uwaga ogólna: Projekt ustawy w Art. 37aa opisuje system badania jakości wody oraz zasady zaangażowania akredytowanych laboratoriów badawczych w obszarze pobierania próbek do badań i dalszych badań, którym akredytacja jest udzielana przez PCA w odniesieniu do wymagań normy akredytacyjnej PN-EN ISO/IEC 17025. W przyjętym opisie przedstawiono i powtórzono jednocześnie wybiórczo niektóre uregulowania / wymagania dotyczące laboratoriów i działalności prowadzonej przez laboratoria badawcze, które są zbieżne z wymaganiami normy akredytacyjnej oraz zasadami funkcjonowania akredytacji laboratoriów udzielanej przez PCA, które z kolei wynikają ze szczegółowych uregulowań ustawy o systemach oceny zgodności, rozporządzenia (WE) 765/2008 i związanych	Rozważyć rezygnację z opisu i tam gdzie to zasadne i możliwe wprowadzić odwołania do zasad akredytacji, krajowych zasad systemów oceny zgodności, wymagań akredytacyjnych w obszarze działalności laboratoryjnej z uwzględnieniem mających zastosowanie przepisów przedmiotowego prawa europejskiego.	Uwaga wyjaśniona	W przepisach celowo określono minimalne wymagania, które są istotne dla organów PIS.

		z tymi aktami norm zharmonizowanych. Jednocześnie w opisie projektowanego systemu nie uwzględniono w pełni już funkcjonujących uregulowań prawnych i normatywnych dotyczących: wymagań akredytacyjnych dla laboratoriów badawczych, akredytacji i nadzorowania przez jednostkę akredytującą akredytowanych jednostek certyfikujących, zadań PCA jako jednostki akredytującej, w tym dotyczących obowiązków informacyjnych w zakresie udzielonych i utrzymywanych akredytacji, terminologii stosowanej w normach akredytacyjnych, w tym dotyczących			
19.	Polskie Centrum Akredytacji Rozdział 3a System Jakości badań wody Art. 37aa. ust. 2 pkt. 9	To wymaganie jest zbieżne z wymaganiami akredytacyjnymi określonymi w normie PN-EN ISO/IEC 17025. Jego spełnienie jest weryfikowane w procesie akredytacji i nadzorowania udzielonych akredytacji przez PCA. Jednocześnie opis nie jest spójny z	Proponuje się usunąć postanowienie lub zastosować terminologię spójną z wymaganiami normy PN-EN ISO/IEC 17025	Uwaga nieuwzględniona	W przepisach celowo określono wymagania, które są istotne dla organów PIS, informacje o udziale w badaniach biegłości realizowanych nie później niż 2 lata od dnia wystąpienia z wnioskiem o wpisanie do rejestru.

		terminologia stosowaną w działalności laboratoryjnej.			
20.	Polskie Centrum Akredytacji Rozdział 3a System Jakości badań wody Art. 37aa. ust. 2 pkt. 10	W akredytowanej działalności laboratorium, zgodnie z wymaganiami akredytacyjnymi, sprawozdanie z badań wydaje laboratorium. Sprawozdanie jest autoryzowane przez upoważniony personel ponoszący odpowiedzialność merytoryczną za raportowane wyniki. Sprawozdanie może być również zatwierdzane przez – np. kierownik laboratorium	Proponuje się usunąć postanowienie lub zastosować terminologię spójną z wymaganiami normy PN-EN ISO/IEC 17025	Uwaga nieuwzględniona	Przepis dot. przekazania sprawozdania z badania (wyznaczenie osoby odpowiedzialnej do kontaktów z PIS np. do wysłania e-mail ze sprawozdaniem), a nie ich zatwierdzania.
21.	Polskie Centrum Akredytacji Rozdział 3a System Jakości badań wody Art. 37ae. ust. 2	Norma PN-EN ISO 16140 nie daje możliwości oceny równoważności wyników badania. Norma ISO 16140 jest właściwa dla wdrażania metod w laboratorium a nie oceny równoważności.	Postanowienie wymaga doprecyzowania	Uwaga nieuwzględniona	Przepis implementuje zał. III DWD - <i>Do celów oceny równoważności alternatywnych metod z metodami określonymi w niniejszym załączniku państwa członkowskie mogą stosować normę EN ISO 17994 ustanowioną jako normę dotyczącą równoważności metod mikrobiologicznych, lub normę EN ISO 16140 lub inne podobne uznane na poziomie międzynarodowym protokoły – do celów stwierdzenia równoważności metod opartych na zasadach innych niż hodowla, które wykraczają poza zakres normy EN ISO 17994.</i> W założeniu przeprowadzenie oceny równoważności metod wg EN ISO 17994 (pkt. 5) wymagane jest aby oceniane metody były zwalidowane tzn. muszą być

					pozyskane dane dotyczące charakterystyk działania tych metod. Dlatego też dla metod innych niż rutynowo stosowane w badaniach wody w DWD wskazano możliwość zastosowania protokołów walidacyjnych opisanych w serii norm ISO 16140
22.	Polskie Centrum Akredytacji Rozdział 3a System Jakości badań wody Art. 37ag. ust. 1	Postanowienia przepisu odnoszą się do przedmiotu szczegółowo opisanego w wymaganiach akredytacyjnych.	Proponuje się usunąć postanowienie lub zastosować terminologię i podejście spójne z wymaganiami normy PN-EN ISO/IEC 17025	Uwaga nieuwzględniona	W przepisach celowo określono minimalne wymagania dot. sprawozdań z badań wody, które są istotne dla organów PIS. W obecnym brzmieniu przepisu zostały ujęte kwestie kluczowe z punktu widzenia organów PIS. Brak propozycji PCA zmiany brzmienia przepisu uniemożliwia jednoznaczne rozstrzygnięcie zgłoszonej uwagi
23.	Polskie Centrum Akredytacji Rozdział 3a System Jakości badań wody Art. 37ag. ust. 4. 1); 2)	Postanowienia przepisu wskazują konieczność przedstawiania w sprawozdaniu stwierdzenia zgodności wyniku badania z mającym zastosowanie wymaganiem określonym w tym przepisie.	Proponuje się uzupełnić postanowienie o wskazanie zasady podejmowania decyzji lub jej źródło normatywne (wymaganie normy PN-EN ISO/IEC 17025). Uregulowanie powyższego zapewni, że stwierdzenia będą miarodajne i przedstawiane z uwzględnieniem takiego samego poziomu ryzyka. Bez jednoznacznego uregulowania tej kwestii w jednym akredytowanym laboratorium wynik może być uznany za zgodny z wymaganiem, w innym za niezgodny.	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga dot. znajomości przez laboratoria normatywów i ich przekroczeń
24.	Polskie Centrum Akredytacji Rozdział 3a System Jakości badań wody	Z punktu widzenia wymagań akredytacyjnych sprawozdanie z badań jest wydawane również przy stwierdzeniu, że przekroczone są NDS	Proponuje się usunąć postanowienie lub zastosować podejście spójne z wymaganiami normy PN-EN ISO/IEC 17025	Uwaga nieuwzględniona.	Mogą wystąpić sytuacje, w których, pomimo przekroczenia analizowanego parametru, nie istnieje „fizyczna” możliwość sporządzenia sprawozdania, podczas gdy konieczne jest natychmiastowe podjęcie działań, takich jak pilne prace na sieci wodociągowej lub

	Art. 37ag. ust. 5				wprowadzenie ograniczeń użytkowania obiektów (np. zakaz korzystania z pryszniców w budynku).
25.	Polskie Centrum Akredytacji Rozdział 3b, Art. 37ap	Uwaga ogólna: Projekt ustawy w Art. 37ap opisuje system oceny zgodności materiałów i wyrobów, w tym program oceny zgodności, (programu certyfikacji) oraz zasady zaangażowania akredytowanych jednostek certyfikujących wyroby i ich funkcjonowanie w zakresie certyfikacji materiałów i wyrobów stanowiących przedmiot certyfikacji. Przedstawiony opis nie jest dostatecznie precyzyjny i daje możliwość subiektywnej interpretacji wymagań. W opisie nie wykorzystano już funkcjonujących uregulowań prawnych i normatywnych dotyczących: -systemów oceny zgodności, wymagań akredytacyjnych dla jednostek certyfikujących wyroby -akredytacji i nadzorowania przez jednostkę akredytującą akredytowanych jednostek certyfikujących,	Rozważyć rezygnację z opisu i wprowadzić delegację do wydania właściwego rozporządzenia określającego sposób deklarowania zgodności materiału lub wyrobu przeznaczonego do kontaktu z wodą oraz krajowego systemu oceny zgodności, przy uwzględnieniu przepisów rozporządzenia UE nr 2024/370. Powtórzenie wymagań przy jednoczesnym wykorzystaniu innego słownictwa niż obowiązujące w normie, do której to rozwinanie się odnosi generuje pytania interpretacyjne i niezrozumienie co do wymagania	Uwaga wyjaśniona	Kwestia odrębnego rozporządzenia do dalszej analizy.

		-zadań PCA jako jednostki akredytującej, w tym dotyczących obowiązków informacyjnych w zakresie udzielonych i utrzymywanych akredytacji, -terminologii stosowanej w normach akredytacyjnych , w tym dotyczących systemów oceny zgodności. Poniżej uszczegółowiono ogólną uwagę do Art. 37ap			
26.	Polskie Centrum Akredytacji Rozdział 3b, art. 37ap ust.. 1 i 1a	Ust. 1 stanowi, że certyfikat ma poświadczać zgodność wyrobu z wymaganiami art. 37 ao, a ust 1a wskazuje na certyfikat zgodności z art. 11 dyrektywy UE nr 2020/2184	Doprecyzowanie dyspozycji	Uwaga wyjaśniona	Certyfikat higieniczny jest potwierdzeniem spełnienia wymagań bezpieczeństwa zdrowotnego materiałów i wyrobów przeznaczone do kontaktu z wodą do spożycia oraz substancji do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia, określonych w art. 37a
27.	Polskie Centrum Akredytacji Rozdział 3b Art. 37ap ust. 13, pkt 2)	Postępowanie w zakresie przedmiotu dyspozycji regulują wymagania normy PN-EN ISO/IEC 17065. Jednostki certyfikujące spełniające wymagania normy PN-EN ISO/IEC 17065 muszą w każdym przypadku zareagować, w przypadku otrzymania skargi. Skargą będzie np. informacja o negatywnym wpływie certyfikowanego wyrobu na jakość wody do	Usunąć ust. 13, pkt 2)	Uwaga nieuwzględniona	Propozycja pozostawienia zapisu Rozdziału 3b Art. 37ap ust. 13, pkt 2) bez zmian.

		spożycia. W ramach procesu rozpatrywania skargi jednostka jest odpowiedzialna za zebranie (w tym zweryfikowanie skargi np. poprzez badania/audyt/inspekcję) wszystkich niezbędnych informacji a decyzja musi być podjęta przez osobę inna niż zaangażowana w proces certyfikacji. Skargę ma prawo złożyć każdy			
28.	Polskie Centrum Akredytacji Rozdział 3b Art. 37ap ust.14 (oraz ust 7)	Postanowienia projektowanego przepisu mają bezpośrednie powiązanie i są zbieżne z wymaganiami PN-EN ISO/IEC 17065 pkt. 4.1.2.2, które obligują jednostkę certyfikującą wyroby do zawarcia umowy o certyfikację z klientem, regulującej przedmiot postanowień tego przepisu w poszerzonym zakresie.	Usunąć ust. 14 (oraz ust 7)	Uwaga nieuwzględniona	Propozycja pozostawienia zapisu Rozdziału 3b Art. 37ap ust.14 (oraz ust 7) bez zmian.
29.	Polskie Centrum Akredytacji Rozdział 3b Art. 37ap ust. 15	Wymagania normy PN-EN ISO IEC 17065 pkt 7.11 regulują szczegółowo postępowanie jednostki certyfikującej wyroby w przedmiocie postanowień projektowanego przepisu. W szczególności, jednostka certyfikująca wyroby w przypadku stwierdzenia niezgodności z	Usunąć ust. 15	Uwaga nieuwzględniona	Propozycja pozostawienia zapisu: Rozdziału 3b Art. 37ap ust. 15 bez zmian

		wymaganiami certyfikacyjnymi w wyniku nadzoru lub w inny sposób, powinna rozważyć i podjąć decyzji o właściwym działaniu. Te działania mogą obejmować: kontynuowanie certyfikacji pod warunkami określonymi przez jednostkę, ograniczenie zakresu certyfikacji w celu usunięcia tych odmian wyrobu, których dotyczą niezgodności, zawieszenia certyfikacji w oczekiwaniu na działania naprawcze klienta, cofnięcie certyfikacji. W ramach podjętych działań jednostka może zdecydować o przeprowadzeniu ponownej oceny, przeglądu i decyzji. Program certyfikacji powinien precyzować co ma zrobić jednostka i jakie działania podjąć.			
30.	Polskie Centrum Akredytacji Rozdział 3b Art. 37a ust. 1	Nie jest jednoznaczne czy notyfikacja jednostki certyfikującej jest obligatoryjna i czy zadania o których mowa we wcześniejszych ustępach art. 37 ap może realizować wyłącznie notyfikowana jednostka certyfikująca czy też jest to działanie inne niż przewidziane dla jednostki	Projektowany przepis wymaga uszczegółowienia	Uwaga wyjaśniona	Zgodnie z ROZPORZĄDZENIEM DELEGOWANYM KOMISJI (UE) 2024/370 z dnia 23 stycznia 2024 r. notyfikacja jest obligatoryjna

		notyfikowanej na mocy przepisów Rozporządzenia UE nr 2024/370			
31.	Polskie Centrum Akredytacji Rozdział 3b art. 37at	W art. 37at wprowadzono zwrot "atest" jako dokument wydawany przez jednostki dokonujące oceny higienicznej – nie jest zdefiniowane co to za podmiot. W artykule tym określono zadania jednostki dokonującej oceny higienicznej natomiast część tych zadań przypisano do jednostek certyfikujących np. w ust 17 i 18 tego artykułu. Jednostki dokonujące oceny higienicznej nie są zdefiniowane, nie jest jasna intencja czy ten obszar ma być też objęty akredytacją czy też nie	Projektowany przepis wymaga wyjaśnienia	Uwaga wyjaśniona	Różne nazwy dokumentów potwierdzających bezpieczeństwo zdrowotne produktów do kontaktu z wodą do spożycia wynikają z ich podziału na materiały- certyfikat (art. 11 Dyrektywy) i chemikaliów i materiałów filtracyjnych- atest higieniczny (art. 12 Dyrektywy) i różnego sposobu oceny higienicznej i wymagań dla tych produktów
32.	Polskie Centrum Akredytacji OSR	W OSR jest informacja, iż zadania zaproponowane w projektowanej ustawie wymagają zwiększenia wydatków w funduszu osobowym Polskiego Centrum Akredytacji o 0,3 mln. zł. rocznie od 2025 r	Zadania zaproponowane w projektowanej ustawie wymagają zwiększenia wydatków w funduszu osobowym Polskiego Centrum Akredytacji o 0,6 mln. zł. rocznie od 2025 r. a nie jak zaproponowano w OSR o 0,3 mln. Jednocześnie zaznaczyć trzeba, iż Polskie Centrum Akredytacji prowadzi samodzielną gospodarkę finansową a koszty działalności, w tym wynagrodzenia pracowników, są pokrywane z przychodów PCA. PCA nie otrzymuje środków z budżetu państwa. Zwiększenia wydatków w funduszu osobowym PCA będzie możliwe tylko w	Uwaga wyjaśniona	Zgoda Ministra Zdrowia z zakresem zabezpieczenia jednego etatu w części dot. zmiany obejmującej nowy zakres obowiązków wynikający z objęcia akredytacją PCA jednostek ubiegających się o certyfikowanie wyrobów do kontaktu z wodą. Drugi wykazany etat był powiązany z objęciem akredytacji laboratoriów badających wodę, co już podlega obowiązkowi PCA niezależnie od projektowanych przepisów i w ocenie MZ nie stanowi zwiększenia obowiązków i zadań związanych z wdrożeniem przepisów.

			przypadku osiągnięcia odpowiednich przychodów		
33.	Państwowe Gospodarstw o Wodne Wody Polskie Art. 1 pkt 7) projektu ustawy - Rozdział 1a	Wydaje się więc, że zamiast tworzyć nowe narzędzie w postaci oceny ryzyka warto byłoby dostosować już istniejące narzędzie – analizę ryzyka – do wymogów jakie stawia ww. dyrektywa	W artykułach od 4d do 4f ustawy zmienianej wprowadza się nowe narzędzie w zarządzaniu łańcuchem zaopatrzenia w wodę do spożycia stanowiące element podejścia opartego na ryzyku – ocenę ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody do spożycia. Należy jednak zauważyć, że istnieje już podobne narzędzie wynikające z przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1087, 1089 i 1473) – analiza ryzyka, o której mowa w art. 133 ust. 3–6 tej ustawy. Zgodnie z wytycznymi zawartymi w poradniku metodycznym opracowanym w ramach zadań Państwowej Służby Hydrogeologicznej, analiza ryzyka obejmuje następujące etapy: [1] opis ujęcia oraz warunków hydrogeologicznych, [2] identyfikację ryzyka, w tym zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych, [3] ocenę ryzyka zawierającą analizę ryzyka i jego ewaluację, po których następuje postępowanie z ryzykiem, w tym kontrola ryzyka oraz monitoring i zarządzanie ryzykiem. Analiza ryzyka jest więc narzędziem w dużym stopniu wypełniającym wymogi oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody do spożycia wskazane w art. 8 ust. 2 i ust. 4 <i>Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi</i>	Uwaga nieuwzględniona	Ocena ryzyka w projektowanej ustawie uwzględnia wymagania dla analizy ryzyka z prawa wodnego i jednocześnie uzupełnia o wymagania wynikające z dyrektywą. Ocena ryzyka jest procesem szerszym od analizy ryzyka. W celu wdrożenia dyrektywy musi być uwzględniona w procesie
34.	Państwowe Gospodarstw	Bardziej zasadne jest, aby ocena ryzyka w obszarze	Postanowienia art. 4f ust 1 ustawy zmienianej ustanawiają konieczność	Uwaga nieuwzględniona	Zakres informacji wykorzystywanych w celu opracowania planów

	o Wodne Wody Polskie Postanowienia art. 4f ust 1 ustawy zmienianej	zasilania ujęcia wody do spożycia uwzględniała postanowienia planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, które są dokumentami w randze rozporządzenia ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej	uwzględnienia dokumentacji planistycznej o której mowa w art. 317 ust 1 pkt 3 ustawy - Prawo wodne, tj. <i>identyfikację znaczących oddziaływań antropogenicznych oraz ocenę ich wpływu na stan wód powierzchniowych i wód podziemnych</i> . Ze względu na to, że dokumentacje planistyczne o których mowa w art. 317 ust 1 ustawy – Prawo wodne są sporządzane na potrzeby opracowania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy i ich aktualizacji, które zgodnie z art. 318 ust.1 pkt zawierają: „podsumowanie identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych, w tym: a) oszacowanie punktowych źródeł zanieczyszczeń, b) oszacowanie rozproszonych źródeł zanieczyszczeń wraz z informacją o przeznaczeniu gruntów, c) oszacowanie oddziaływań wywieranych na ilościowy stan wód wraz z informacją na temat poboru wód, d) analizę innych oddziaływań antropogenicznych na stan wód”,		gospodarowania wodami jest szerszy niż zakres konieczny do przeprowadzenia oceny ryzyka.
35.	Państwowe Gospodarstw o Wodne Wody Polskie Art. 4f ust 2 pkt. 1 lit. e ustawy zmienianej -	Podanie oznaczenia strefy zaopatrzenia w wodę zaopatrywanej z ujęcia wymaga utworzenia rejestru stref zaopatrzenia przypisanych do konkretnych ujęć.	Samo podanie nazwy takiej strefy przez dostawcę wody grozi brakiem możliwości gromadzenia informacji w sposób umożliwiający raportowanie danych o określonych obiektach. Potencjalnie strefy zaopatrzenia w wodę zaopatrywane mogą być często z więcej niż jednego ujęcia.	Uwaga wyjaśniona	Zgodnie z wytycznymi KE zbiór danych powinien zawierać identyfikator odpowiedniej strefy zaopatrzenia w wodę
36.	Państwowe Gospodarstw o Wodne Wody Polskie	Podanie oznaczenia obszaru zasilania ujęcia wody do spożycia wymaga utworzenia rejestru takich obszarów	Samo podanie nazwy takiego obszaru przez dostawcę wody grozi brakiem możliwości gromadzenia informacji w sposób umożliwiający raportowanie danych o określonych obiektach. Potencjalnie jeden	Uwaga wyjaśniona	Zgodnie z wytycznymi KE zbiór danych musi zawierać wykaz niepowtarzalnych identyfikatorów każdego obszaru zasilania ujęcia wody do spożycia.

	Art. 4f ust 2 pkt. 2 lit. a ustawy zmienianej		obszar zasilania ujęcia wody do spożycia może zaopatrywać więcej niż jedno ujęcie. Brak uwzględnienia tego faktu w przepisach może grozić niewłaściwą kalkulacją kosztów ewentualnych działań naprawczych i tym samym nieuzasadnionymi kosztami dostarczenia wody do spożycia. Ustawa nie zawiera definicji np. dotyczących zasilania ujęć wody do spożycia.		
37.	Państwowe Gospodarstw o Wodne Wody Polskie Art. 4f ust 2 pkt. 2 lit. c	Przedmiotowe informacje należą do zbiorów systemu informacyjnego gospodarowania wodami (sigw). Wobec tego należy umożliwić korzystanie ze zgromadzonych już zasobów sigw, bez konieczności każdorazowego raportowania zgromadzonych już danych lub ich opracowań kartograficznych.		Uwaga wyjaśniona	Zgodnie z wytycznymi KE ocena ryzyka w obszarach zasilania ujęcia powinna zawierać linki do map poszczególnych obszarów zasilania.
38.	Państwowe Gospodarstw o Wodne Wody Polskie Art. 4f ust 3 ustawy zmienianej	Art. 4f ust 3 ustawy zmienianej jest redundantny wobec przepisu art. 349 ust. 15 ustawy – Prawo wodne, który wskazuje, że właściciele ujęć wód powierzchniowych zlokalizowanych na jednolitych częściach wód powierzchniowych przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi		Uwaga wyjaśniona	Dostawcy wody nie są zwykle właścicielami ujęć wód powierzchniowych.

		prowadzą badania i ocenę, o którym mowa w art. 74 ust. 1.			
39.	Państwowe Gospodarstw o Wodne Wody Polskie art. 4f ust. 6 art. 4f ust 7 ustawy zmienianej „	Proponuje się wykreślenie obowiązku uzyskania opinii Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w odniesieniu do działań, o których mowa w ust. 6. W zamian, proponuje się wprowadzenie obowiązku informowania Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie o planowanych i podjętych działaniach wynikających z ust. 6. Informacje te następnie, w nawiązaniu do ust. 8 zostaną wykorzystane do opracowania programu działań stanowiącego element planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, których projekty Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej.	Zgodnie z art. 4f ust. 6 ustawy zmienianej „ <i>Jeżeli w ocenie ryzyka, o której mowa w ust. 1, zidentyfikowano ryzyko, dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie stosuje, w porozumieniu z dostawcą wody, działania zapobiegające ryzyku lub służące jego kontroli</i> ”. W uzasadnieniu do projektu ustawy wskazano, że są to działania wynikające z przepisów odrębnych, regulujących dany obszar działalności lub rodzaj zanieczyszczenia. Należy zauważyć, że dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie dysponuje nielicznymi narzędziami, które można w takim przypadku zastosować, a które i tak są na bieżąco wykorzystywane przy działalności statutowej. Do takich działań (narzędzi) należą: 1) kontrola gospodarowania wodami, o której mowa w art. 334 i 335 <i>ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne</i> , która jest realizowana w sposób planowy i interwencyjnie; 2) wydawanie pozwoleń wodnoprawnych, realizowane na bieżąco, na podstawie złożonych wniosków; 3) przegląd pozwoleń wodnoprawnych, o którym mowa w art. 416 <i>ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne</i> – realizowany co najmniej raz na 4 lata względem wydanych pozwoleń	Uwaga częściowo uwzględniona	Art. 4f ust. 7 zostanie zmieniony w następującym brzmieniu: „7. Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie stosuje działania, o których mowa w ust. 6, w uzupełnieniu do działań ujętych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, o których mowa w art. 318 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne i informuje o ich stosowaniu Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

			na pobór wód lub wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, lub do urządzeń kanalizacyjnych; 4) dodatkowy przegląd pozwoleń wodnoprawnych, o którym mowa w art. 325 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne – realizowany w razie stwierdzenia zagrożenia osiągnięcia celów środowiskowych, na polecenie ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej; 5) wydawanie ocen wodnoprawnych, realizowane na bieżąco, na podstawie złożonych wniosków; 6) wystąpienie do wojewody z wnioskiem o ustanowienie obszaru ochronnego zbiornika wód śródlądowych, o którym mowa w art. 139-141 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, realizowane zgodnie ze wskazaniami dokumentacji hydrogeologicznych i planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, jednak dotyczy ono tylko głównych zbiorników wód podziemnych i jezior, nie może być więc zastosowane na obszarze występowania wielu z istniejących ujęć wody. Wyżej wymienione działania stanowią dość ograniczone środki zapobiegające ryzyku lub służące jego kontroli i mogą nie być wystarczające w przypadku stwierdzenia niektórych rodzajów ryzyka. Ponadto w ustawie należy określić formę oraz akt prawny, w oparciu o który dyrektor RZGW PGW Wody Polskie ma dokonać porozumienia z dostawcą wody. Kwestia ta		

			nie jest uregulowana w obowiązującym stanie prawnym. Ponadto art. 4f ust 7 ustanawia konieczność uzyskania opinii Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przed stosowaniem takich działań. Biorąc pod uwagę informację przedstawioną w OSR, liczba dostawców wody zobowiązanych do stosowania zapisów ustawy szacowana jest na – ok. 11 600 w tym 1 927 przedsiębiorstw wodociągowo kanalizacyjnych. Przekłada się to na setki lub tysiące spraw związanych z udzieleniem przez Prezesa PGW Wody Polskie opinii dotyczącej wdrożenia działań, które jak wynika z uzasadnienia do ustawy będą głównie powieleniem działań wynikających z innych przepisów.		
40.	Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zgodnie z art. 4f ust. 9 ustawy zmienianej	Zgodnie z art. 4f ust. 9 ustawy zmienianej identyfikacji podmiotów odpowiedzialnych za zanieczyszczenie wody, które stwarza ryzyko w obszarze zasilania ujęcia wody do spożycia ma dokonać dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie po konsultacji z dostawcą wody. Należy zaznaczyć, że trudna, a czasem wręcz niewykonalna może być identyfikacja		Uwaga wyjaśniona	Regionalny zarząd gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie powinien wykonywać ten obowiązek m.in. w ramach kontroli gospodarowania wodami o której mowa w art. 334 Prawo wodne.

		podmiotów odpowiedzialnych za zanieczyszczenie wody, które stwarza ryzyko w obszarze zasilania ujęcia wody do spożycia. Jednak nie zawsze za zanieczyszczenie wód odpowiada emisja ze źródeł punktowych. O ile w takim przypadku relatywnie łatwe jest ustalenie podmiotu odpowiedzialnego za zanieczyszczenie, o tyle w faktycznym środowisku przyrodniczym źródłem ryzyka może być kumulacja różnych presji, w tym emisja ze źródeł obszarowych, np. z rolnictwa, z dróg, czy z depozycji atmosferycznej. W przypadku źródeł obszarowych w wielu przypadkach możliwe będzie określenie zasięgu danej presji, ale już określenie podmiotów odpowiedzialnych za zanieczyszczenie może być niemożliwe, w szczególności w przypadku rolnictwa – dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej nie posiada danych umożliwiających identyfikację podmiotów z tego sektora, jak i z wielu			

		innych. Kompetencje i dane umożliwiające identyfikację podmiotów odpowiedzialnych za zanieczyszczenie mogą natomiast mieć inne instytucje, a czasem może być konieczna ich współpraca. Przykładowo, w przypadku nielegalnego magazynowania odpadów, które z uwagi na odcieki mogą być źródłem zanieczyszczenia - w identyfikacji podmiotu odpowiedzialnego pomocna może być Inspekcja Ochrony Środowiska, w przypadku zanieczyszczenia wód podziemnych natomiast Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy czy Okręgowy Urząd Górniczy.			
41.	Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie art. 4f ust. 10 ustawy zmienianej	Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie powinien poinformować o ryzyku stwierdzonym w ocenie ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody do spożycia następujące podmioty: podmiot odpowiedzialny za zanieczyszczenie, właściwego ze względu na		Uwaga wyjaśniona	Kwestie skuteczności działań reguluje projektowany art. 4f ust. 14, wskazując co należy wykonać w sytuacji niewystarczających działań do zapobiegania ryzyku lub jego kontroli. Ponadto art. 4f ust. 14 zostanie doprecyzowany w następującym brzmieniu: „14. Jeżeli działania, o których mowa w ust. 6 i 11, nie są wystarczające do zapobiegania ryzyku lub jego kontroli, dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa

		miejsce występowania ryzyka wójta, burmistrza lub prezydenta miasta oraz właściwego wojewodę – w celu podjęcia działań zapobiegających ryzyku lub służących jego kontroli. Jednak podmioty te mają, podobnie jak dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej, ograniczone możliwości podjęcia skutecznych działań. Należy rozważyć poszerzenie kręgu tych podmiotów o inne, które również na podstawie przepisów odrębnych mają możliwość podjęcia stosownych działań, w szczególności Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy, Okręgowy Urząd Górniczy			Wodnego Wody Polskie informuje organy właściwe w sprawach pozwoleń wodnoprawnych oraz organy właściwe w sprawach pozwoleń zintegrowanych o konieczności dokonania dodatkowego przeglądu udzielonych pozwoleń wodnoprawnych albo pozwoleń zintegrowanych, wskazując ryzyko, o którym mowa w ust. 6 oraz przekazując informacje, o których mowa w ust. 9.”.
42.	Państwowe Gospodarstw o Wodne Wody Polskie Art. 4f ust 13 ustawy zmienianej	Wojewoda nie ustanawia strefy ochronnej ujęcia wyznaczonej dla terenu ochrony bezpośredniej, gdyż taką strefę ustanawia właściwy organ Wód Polskich. Wojewoda ustanawia jedynie strefy ochronne ujęć, wyznaczone		Uwaga wyjaśniona	Przepis zostanie doprecyzowany w następującym brzmieniu: „W przypadku wojewody, działania, o których mowa w ust. 11, obejmują w szczególności dokonanie oceny potrzeby ustanowienia strefy ochronnej obejmującej teren ochrony bezpośredniej i teren ochrony pośredniej, o której mowa w

		dla terenów ochrony pośredniej i bezpośredniej, o czym jest mowa w art. 133 ust. 3 ustawy - Prawo wodne.			art. 133–141 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.”
43.	Państwowe Gospodarstw o Wodne Wody Polskie art. 4f ust. 15 ustawy zmienianej	„Organy właściwe w sprawach pozwoleń wodnoprawnych przekazują dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie wyniki przeglądu pozwoleń wodnoprawnych, o którym mowa w ust. 14, w terminie 1 miesiąca od dnia przekazania informacji, o której mowa w ust. 14, wskazując pozwolenia wodnoprawne, które powinny zostać cofnięte lub ograniczone w celu zapobiegania ryzyku lub w celu jego kontroli”. Termin 1 miesiąca na dokonanie dodatkowego przeglądu pozwoleń wodnoprawnych jest niewykonalny zwłaszcza, że projekt nie ogranicza zakresu przeglądu do np. pozwoleń wydanych w obszarze zasilania, ale nakazuje przegląd wszystkich pozwoleń. Dodatkowo w omawianym postanowieniu		Uwaga częściowo uwzględniona	Przepis zostanie zmieniony w następującym brzmieniu: „15. Organy właściwe w sprawach pozwoleń wodnoprawnych oraz organy właściwe w sprawach pozwoleń zintegrowanych przekazują dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie wyniki przeglądu pozwoleń wodnoprawnych albo pozwoleń zintegrowanych, o którym mowa w ust. 14, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia przekazania informacji, o której mowa w ust. 14, wskazując pozwolenia wodnoprawne albo pozwolenia zintegrowane, które powinny zostać cofnięte lub ograniczone w celu zapobiegania ryzyku lub w celu jego kontroli.”.

		brakuje jasnego wskazania tego, kto powinien cofnąć lub ograniczyć wskazane pozwolenia wodnoprawne po dokonanych przeglądzie. Niejasne jest to, czy powinien to zrobić organ dokonujący przeglądu, z przepisu bowiem wynika jedynie, że informuje on dyrektora RZGW o pozwoleniach, które wymagają cofnięcia bądź ograniczenia. W ocenie PGW Wody Polskie przepis powinien precyzyjnie określać rolę poszczególnych podmiotów w tym działaniu. Ponadto uwzględniając dotychczasowe przepisy dotyczące przeglądów pozwoleń wodnoprawnych, orzecznictwo i praktykę administracyjną wydaje się, że nie jest to do końca skuteczne narzędzie właśnie przez bardzo małą szczegółowość tych przepisów. W praktyce nawet jeżeli organ stwierdzi negatywny wpływ na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, to bardzo trudne jest skuteczne cofnięcie bądź ograniczenie wydanego pozwolenia. Aby			

		więc uniknąć takich samych niedostatków i niedogodności jakie stwarzają dla skuteczności przeglądu pozwoleń wodnoprawnych dotychczasowe ogólne przepisy ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne w obecnie opiniowanym akcie prawnym proponuje się wprowadzenie bardziej szczegółowych przepisów, które zwiększą skuteczność tego narzędzia. Przykładowo należałoby wskazać, że w ramach ograniczenia pozwolenia wodnoprawnego organ może nałożyć na podmiot nowe warunki, jeżeli stwierdzi, że są one konieczne w celu zapobiegania ryzyku w obszarze zasilania ujęcia wody do spożycia. Powinno być też możliwe zaostrezenie dotychczasowych warunków (w szczególności obniżenie dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń w odprowadzanych ściekach, zmniejszenie ilości pobieranej wody czy ilości odprowadzanych ścieków). Ograniczenie pozwolenia wodnoprawnego powinno			

		też wiązać się z możliwością nałożenia na podmiot obowiązku badania lub monitorowania obecności w odprowadzanych ściekach większej liczby parametrów niż wskazane w pozwoleniu jako dopuszczalne zanieczyszczenia w odprowadzanych ściekach, tak aby możliwa była kontrola tego, czy podmiot faktycznie nie emituje zanieczyszczeń, które nie są ujęte w pozwoleniu wodnoprawnym. Ponadto aby zachować spójność z innymi przepisami opiniowanego projektu ustawy należałoby wskazać, że podstawą do cofnięcia lub ograniczenia pozwolenia w wyniku przeglądu mogą być wnioski z przeprowadzonej oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody do spożycia.			
44.	Państwowe Gospodarstw o Wodne Wody Polskie art. 4f ust. 16	„dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przeprowadza przegląd skuteczności działań, o których mowa w ust. 6, 9, 11 oraz 13–15, nie rzadziej niż raz na rok”. Należy stwierdzić, że	Do dokonania oceny skuteczności potrzebna jest aktualizacja oceny ryzyka oraz wyniki monitoringu (z przynajmniej pełnego roku badań). Procesy zachodzące w środowisku przyrodniczym często trwają znacznie dłużej. Szczególnie w przypadku ujęć wód podziemnych, które przeważają w regionie wodnym Dolnej Odry i Przemyśla Zachodniego, skutki wprowadzonych działań mogą być obserwowane dopiero za	Uwaga wyjaśniona	Przepis ma na celu weryfikację skuteczności zadań przeprowadzonych na podstawie oceny ryzyka. Ocenę ryzyka przeprowadza się z określoną częstotliwością, lecz monitoring skuteczności działań zapobiegających ryzyku lub służących jego kontroli musi być prowadzony w trybie ciągłym.

		zadanie określone w omawianym przepisie jest niewykonalne a na dodatek sprzeczne z art. 8.4 Dyrektywy, która stanowi, że ocena ma być wykonywana „z odpowiednią częstotliwością”.	kilkanaście lub nawet kilkadziesiąt lat – w zależności od budowy geologicznej i związanego z tym czasu migracji zanieczyszczeń w danym obszarze zasilania ujęcia. Nawet w przypadku oceny skuteczności działań wskazanych w planach gospodarowania wodami na obszarze dorzeczy ocenę taką przeprowadza się w połowie cyklu obowiązywania danego planu, tj. dopiero po 3 latach, a różnorodność działań przewidzianych w tych planach jest dużo większa niż działań wynikających z opiniowanego projektu ustawy i działania te oddziałują na większą liczbę elementów środowiska przyrodniczego, część z nich przynosi więc efekty szybciej. W tym świetle częstotliwość wskazana w opiniowanym przepisie wydaje się być nadmierna i nieracjonalna. Ponadto należy uwzględnić obciążenie administracyjne jakie będzie ona generować przy dużej liczbie ujęć, które występują w każdym regionie wodnym w kraju. Odrębną kwestią jest też ilość i jakość danych wymaganych do przeprowadzenia ww. przeglądu skuteczności działań. Skoro stosowanie działań powiązane jest z aktualizacją Planu Gospodarowania Wodami, przegląd ich skuteczności powinien odbywać się w tym samym terminie, a więc przy aktualizacji oceny ryzyka i PGW		
45.	Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie	Zaproponowany mechanizm jest sprzeczny z art. 4 f ust 4 zgodnie z którym dostawca wody przekazuje		Uwaga wyjaśniona	Przepis nie ma na celu stworzenie nowych systemów informatycznych lecz wykorzystanie obecnie funkcjonujących.

	Art. 4 h ust 1 pkt 1 ustawy zmienianej	dyrektorowi RZGW raport podsumowujący z dokonanej oceny ryzyka. Dodatkowo postanowienia proponowanego ustępu przewidują stworzenie przynajmniej dwóch systemów teleinformatycznych (Wód Polskich i Inspekcji Sanitarnej). Zgodnie z art. 18 ust 1 Dyrektywy, państwa obowiązane są do stworzenia zbioru danych, nie zaś systemów teleinformatycznych. Warto przy tym zauważyć, że system ten państwa tworzą „z pomocą EEA”, mowa jest więc o wspólnym narzędziu raportowym. Postanowienia art. 4h ust 1 pkt. 1 wykraczają więc znacznie poza postanowienia Dyrektywy.			Niemniej dostawcy wody będą mogli przekazywać dane również pisemnie.
46.	Państwowe Gospodarstw o Wodne Wody Polskie Art. 4 h ust 3 ustawy zmienianej	Przekazanie przez dyrektora RZGW oceny ryzyka Prezesowi PGW Wody Polskie w terminie do kwietnia jest niemożliwe z uwagi na fakt, że oceny ryzyka w obszarze zasilania powstają w terminie do lipca danego roku		Uwaga wyjaśniona	Termin na przekazanie oceny ryzyka jest do 30 kwietnia z uwagi, iż do 12 lipca Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie musi zapewnić dostęp do aktualnych danych z oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem Komisji Europejskiej oraz Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób.
47.	Państwowe Gospodarstw	Projekt ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym		Uwaga nieuwzględniona	Nie ma potrzeby dokonywania uzupełnienia – doprecyzowanie definicji

	o Wodne Wody Polskie definicje	zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw wprowadza pojęcie obiektu priorytetowego, definiowanego, jako budynek użyteczności publicznej i budynek zamieszkania zbiorowego, w których więcej niż 50 osób dziennie narażonych jest na ryzyko związane z wodą. PGW Wody Polskie proponuje uzupełnienie tego postanowienia: „(...) <i>budynek użyteczności publicznej i budynek zamieszkania zbiorowego w rozumieniu przepisów § 3 pkt 5 i 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2022 r., poz. 1225) (...)</i>”. Zaznaczyć należy, że obiekt priorytetowy w rozumieniu Dyrektywy 2020/2184 oznacza wskazane przez państwa członkowskie duże obiekty niemieszkalne, w których duża liczba użytkowników może być narażona na ryzyko			obiektów priorytetowych znajdzie się w rozporządzeniu Ministra Zdrowia w sprawie określenia definicji i podstawowych wymagań dla obiektów priorytetowych dla których ocena ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych obejmuje badania bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> i/lub badania stężenia ołowiu

		związane z wodą, w szczególności duże obiekty użyteczności publicznej. Obiekt priorytetowy powinien zatem być dostosowany do przepisów obowiązujących w danym państwie.			
48.	Państwowe Gospodarstw o Wodne Wody Polskie Uwaga ogólna	Dyrektywa 2020/2184 bazuje na podejściu opartym na ryzyku, czyli nastawieniu mającym na celu zmniejszenie potencjalnego zanieczyszczenia u samego źródła, przy czym przepisy dyrektywy funkcjonują na zasadzie zaleceń, a nie bezpośredniego ich „przeniesienia” do porządku krajowego. Takim zaleceniem jest na przykład monitorowanie substancji szkodliwych, takich jak azotany, pestycydy lub farmaceutyki określone w dyrektywie 2000/60/WE. W świetle identyfikacji zagrożeń, państwa członkowskie powinny monitorować tego typu substancje szkodliwe, lub jeśli ich obecność w obszarze zasilania jest pochodzenia naturalnego, jak w przypadku arsenu, lub jeśli otrzymają od		Uwaga wyjaśniona	Dostawca wody przy wykonywaniu oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę lub jej aktualizacji zgodnie z projektowanym art. 4g ust. 1 pkt. 1 uwzględnia wyniki oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem w obszarze zasilania ujęcia wody do spożycia.

		dostawców wody informacje dotyczące na przykład nagłego wzrostu stężenia w wodzie surowej określonego parametru. W przypadku wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi pochodzącej z wód powierzchniowych, państwa członkowskie powinny zwrócić szczególną uwagę w swojej ocenie ryzyka na zawartość mikroplastiku i substancji zaburzających gospodarkę hormonalną, takich jak nonylofenol i beta-estradiol, oraz powinny w razie konieczności wprowadzić wymóg, aby dostawcy wody również monitorowali te i inne parametry umieszczone na liście obserwacyjnej, a w razie konieczności przeprowadzali proces uzdatniania z uwagi na te i inne parametry, jeżeli uznaje się je za potencjalne niebezpieczeństwo dla zdrowia ludzkiego. Na podstawie oceny ryzyka określonych obszarów zasilania danych punktów poboru wody należy zastosować środki zarządzania służące			

		zapobieganiu zidentyfikowanym rodzajom ryzyka lub ich kontroli, aby zagwarantować jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. W przypadku gdy państwo członkowskie stwierdzi, w ramach identyfikacji zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych, że dany parametr nie jest obecny w danych obszarach zasilania określonych punktów poboru wody, na przykład dlatego, że substancja ta nigdy nie występuje w częściach wód podziemnych lub częściach wód powierzchniowych, to państwo członkowskie powinno poinformować o tym właściwych dostawców wody oraz powinno mieć możliwość zezwolenia im na zmniejszenie częstotliwości monitorowania tego parametru lub usunięcie go z wykazu parametrów, które mają być monitorowane, bez przeprowadzania oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia. Wdrożenie tego zalecenia do zmienianej ustawy pozwoli na lepsze osiągnięcie celów Dyrektywy.			

49.	Państwowe Gospodarstw o Wodne Wody Polskie definicje	W omawianym projekcie ustawy nie wprowadzono definicji „substancji wyjściowej” (substancja, która została dodana w sposób zamierzony w produkcji materiałów organicznych lub mieszanin do materiałów cementowych) oraz „składu” (oznacza skład chemiczny metalu, emalii, ceramiki lub innego materiału nieorganicznego), które to definicje uwzględnia Dyrektywa. W oparciu o ocenę ryzyka, w celu zapewnienia bezpieczeństwa materiału końcowego, który ma być stosowany w produktach do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi, w europejskich listach pozytywnych należy – w razie konieczności – określić specyfikacje substancji wyjściowej, składu lub składnika oraz ograniczenia stosowania, ograniczenia ilościowe lub limity migracji dla substancji wyjściowej składu lub składnika, możliwe zanieczyszczenia i produkty lub składniki reakcji.	Zjawisko strat wody jest powiązane ze sprawnością systemu zaopatrzenia w wodę, straty wody generowane są awariami, nieprawidłowym przebiegiem procesów technicznych, kradzieżą wody. Przedsiębiorstwa nie wykazują natomiast, aby podejmowały działania, przedsięwzięcia, inwestycje wspierające tworzenie, ulepszanie, rewitalizację, modernizację infrastruktury. Natomiast jeżeli przedsiębiorstwa faktycznie podejmują działania (inwestycje, przedsięwzięcia), które mają służyć modernizacji urządzeń wodociągowych, to nie powinny planować w taryfie kosztów wynikających ze strat wody. Straty z tytułu ubytków wody, zaistniałe przy zachowaniu przez przedsiębiorstwo należytej staranności według kryteriów wskazanych w art. 355 § 2 Kodeksu cywilnego, mogą być traktowane jako składniki kalkulacji ceny wody, pod warunkiem, że ubytki te nie są nadmierne, a w szczególności spowodowane brakiem zachowania należytej staranności w prowadzonej działalności gospodarczej	Uwaga wyjaśniona	Określenie w projekcie ustawy dopuszczalnych wielkości poziomu strat wody w kontekście taryf za dostarczanie wody wykracza poza zakres transpozycji dyrektywy.

		Straty wody, obliczane jako różnica objętości wody wtłoczonej do sieci i objętości sprzedanej wody użytkownikom i zużytej do potrzeb przedsiębiorstwa wodociągowego w niektórych przypadkach jest ogromna i sięga wartości kilkudziesięciu procent. Wielkość strat wody wskazuje, czy dystrybucja wody jest prowadzona w sposób prawidłowy, pozwala ocenić stan techniczny sieci, opomiarowanie oraz rozliczanie z odbiorcami usług. Należy podkreślić, że bilansowanie wody jest podstawowym elementem oceny efektywności pracy całego układu dystrybucji wody w aspekcie zużycia i strat wody. Przy uwzględnieniu start rzeczywistych (i tak zwanych start pozornych – które nie stanowią faktycznych wycieków, a wynikają przykładowo z niejednoznaczności pomiarów), oraz niezależnie od oceny wielkości wycieków i konsekwentnych przepisów w projektowanej ustawie, warto rozważyć			

		określenie w nowej ustawie dopuszczalnych wielkości poziomu start wody w kontekście taryf za dostarczanie wody. Przekroczenie bowiem pewnego dopuszczalnego poziomu start wody mogłoby stanowić przesłankę negatywną zatwierdzenia taryfy. We wnioskach taryfowych lub w toku postępowania taryfowego, przedsiębiorstwa ujawniają różnice pomiędzy ilością wody wtłoczonej do sieci, a ilością wody dostarczonej do odbiorców. Nie zawsze jednak przedsiębiorstwa podejmują działania inwestycyjne mające na celu ograniczenie start wody. Rozwiązaniem problemu jest natomiast podwyższenie opłat za wodę odbiorcom usług.			
50.	Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie	Celem uniknięcia stosowania przez dostawców wody innej metody, na przykład wskaźnika procentowego albo jednostkowego wskaźnika strat rzeczywistych, warto wprowadzić odnośny wzór (ILI) do nowej ustawy:	Jak wskazano w Dyrektywie, państwa członkowskie zapewniają, aby przy ocenie wielkości wycieków wody na ich terytorium oraz możliwości poprawy w zakresie redukcji wycieków stosowano infrastrukturalny indeks wycieków (ILI), lub inną odpowiednią metodę. W ocenie tej uwzględnia się istotne aspekty dotyczące zdrowia publicznego, środowiska, technologii i gospodarki oraz uwzględnia się	Uwaga wyjaśniona	Szczegółowe informacje w sprawie oceny wycieków zostaną uregulowane w projekcie rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie sposobu oceny wycieków wody w sieci wodociągowej za rok 2024 oraz wzoru sprawozdania z oceny wielkości wycieków wody w sieci wodociągowej oceny wielkości wycieków

		gdzie: ILI – infrastrukturalny wskaźnik wycieków [–], V_{strat} – rzeczywiste straty wody [m³/d], U_{ARL} – nieuniknione straty wody [m³/d]. $ILI = \frac{V_{str}}{U_{ARL}} \quad [-]$ Ponadto, w art. 7 projektu ustawy brakuje definicji oraz szczegółowych wytycznych dotyczących sposobu obliczania określonych danych. W celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów, niezbędne jest wprowadzenie odpowiednich definicji i opisów metodologicznych, które ułatwią ich właściwą interpretację i praktyczne zastosowanie. Dla zapewnienia spójności niezbędne jest określenie oraz zapis odpowiednich wzorów i ich składowych, które pozwolą na ujednolicenie sposobu przeprowadzenia obliczeń. Uwagi dotyczą w szczególności wskaźników:	w niej przynajmniej dostawców dostarczających co najmniej 10 000 m³ dziennie lub obsługujących co najmniej 50 000 osób. Z brzmienia projektowanej ustawy wynika natomiast, że ocenę wielkości wycieków wody w sieci wodociągowej za rok 2024 „(...) dokonuje się na podstawie infrastrukturalnego wskaźnika wycieków ILI (ang. Infrastructure Leakage Index) (...)”. Infrastrukturalny wskaźnik wycieków jest najdokładniejszym wskaźnikiem dla porównań sytuacji eksploatacyjnej systemów dystrybucji wody w zakresie strat wody i oceny działań podejmowanych w celu zmniejszenia strat wody w sieci wodociągowej. Wskaźnik ten jest ilorazem wolumenu strat wody do obliczonego wolumenu strat nieuniknionych		

		ILI (ang. Infrastructure Leakage Index) DMA (ang. District Metered Area) LLI (ang. Linear Leakage Index) WP procentowy wskaźnik wycieków Przykładowo, obszar objęty pomiarem okręgowym (DMA), to część sieci dystrybucyjnej, zazwyczaj tam, gdzie zawory śluzowe zostały zamknięte, przeważnie na stałe, tak aby można było monitorować zapotrzebowanie na danym obszarze na podstawie przepływu przez jeden lub więcej liczników, w celu zarządzania wyciekami. Kluczem do ustalenia strategii zarządzania stratami wody jest bowiem lepsze zrozumienie przyczyny strat i czynniki na nie wpływające. Wprowadzenie przedsiębiorstwa bilansują wodę, to jednak w systemach utrzymują się często wysokie straty wody i niestety występuje różnorodność stosowanych formatów w zakresie zarządzania stratami wody. Mając świadomość problemu szerokiego			

		zróżnicowania formatów bilansu wodnego i metod obliczeniowych, powinna zostać wprowadzona jednolita terminologia w zakresie wskaźników strat wody.			
51.	Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie OSR	W OSR zastrzeżono, że przy wykonywaniu nowych obowiązków (zadań) przez regionalne zarządy Gospodarki Wodnej oraz Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej proces pozyskiwania danych potrzebnych do raportowania będzie wymagał stworzenia nowej, ogromnej bazy danych. Pozyskana i poddana selekcji wiedza powinna być jak najbardziej szczegółowa i profesjonalnie opracowana. Przy czym brak jest wskazania, czy przedmiotowa baza ma być stworzona przy zastosowaniu narzędzia Excel, czy też narzędzia w postaci profesjonalnego programu. Potencjalny zbiór pełnotekstowych treści indeksowanych może wymagać celowego zamówienia przetargowego, celem zakupu, a nawet utworzenia przez podmiot		Uwaga wyjaśniona	Obecnie w KE trwają jeszcze prace dotyczące ostatecznego formatu danych.

		zewnątrzny dedykowanego programu			
52.	Państwowe Gospodarstw o Wodne Wody Polskie OSR	W OSR wskazano, że koszty związane z realizacją przez PGW Wody Polskie zadań obejmują koszty realizacji nowych zadań przez dodatkowych pracowników, które finansowane będą ze środków PGW Wody Polskie oraz w ramach przyznawanej dotacji podmiotowej z budżetu państwa. Analiza pracochłonności w zakresie nowych dla PGW Wody Polskie zadań zawarta w OSR zawiera minimalną liczbę etatów personelu w ilości jedynie 25 – łącznie dla jednostek regionalnych oraz KZGW. Przy czym biorąc pod uwagę ilość ujęć wody i systemów zaopatrzenia w wodę na obszarze funkcjonowania każdego z RZGW, proponowana ilość etatów przypadająca na jedną jednostkę PGW Wody Polskie jest zbyt mała. Ponadto, proponowany w OSR poziom wynagrodzenia jest nieadekwatny chociażby ze względu na perspektywę lat 2024–2033 i rosnący poziom przeciętnego wynagrodzenia.		Uwaga wyjaśniona	Kwestia ilość etatów została uzgodniona z Krajowym Zarządem Gospodarki Wodnej PGW Wody Polskie

53.	Państwowe Gospodarstw o Wodne Wody Polskie Uzasadnienie	W uzasadnieniu do ustawy zapisano odnośnie do oceny ryzyka: „Projekt ustawy celowo nie definiuje szczegółowo tych działań, ze względu na różnorodny charakter możliwych do wystąpienia zdarzeń niebezpiecznych. W zależności od charakteru ryzyka, właściwe organy wraz z dostawcą wody i innymi podmiotami będą podejmowały decyzje w sprawie możliwych do podjęcia działań na podstawie przepisów odrębnych, regulujących dany obszar działalności lub rodzaj zanieczyszczenia.” Takie uzasadnienie jasno wskazuje, że obowiązek dokonania oceny nie wnosi zasadniczo nowych ustaleń, za to powiela dotychczasowe, jednocześnie wymagając szeregu czynności, które należy wykonać. Co więcej istnieje już w polskim prawie mechanizm analizy ryzyka (art. 133 ust. 5 ustawy Prawo wodne), która przeprowadzana na potrzeby ustanawiania stref ochronnych. Nie ma więc potrzeby wprowadzania		Uwaga wyjaśniona	Ocena ryzyka jest procesem szerszym od analizy ryzyka. Zgodnie z projektowanym art. 4f ust. 1 pkt. 5 ocena ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody do spożycia lub jej aktualizacja uwzględnia analizę ryzyka, o której mowa w art. 133 ust. 3–6 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;

		dodatkowego instrumentu, jakim jest ocena ryzyka, należałoby powiązać ze sobą oba te działania (np. uznając, że istniejąca analiza ryzyka to ocena ryzyka z dyrektywy 2000/2184, lub dokonując jedynie zmian dostosowujących istniejący mechanizm do wymagań nowej dyrektywy).			
54.	Państwowe Gospodarstw o Wodne Wody Polskie (uwaga ogólna)	Ustawa nie zawiera definicji obszaru zasilania ujęć wody do spożycia. Zasadne jest uwzględnienie w treści ustawy definicji „obszaru zasilania ujęcia” z rozróżnieniem dla ujęć wód podziemnych i powierzchniowych. Zwraca się uwagę, że analiza ryzyka, w rozumieniu art. 133 ust. 3-6 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne na przykładzie ujęć wód podziemnych, według wytycznych metodycznych do jej przeprowadzenia, w związku z art. 122 tej ustawy, również powinna być dokonywana w obrębie obszaru zasilania ujęcia. Powszechnie stosowanym podejściem jest jednak jej wykonywanie w obrębie obszaru zasobowego ujęcia, rozumianego jako obszar w		Uwaga nieuwzględniona	Dyrektywa również nie definiuje wprost „obszaru zasilania ujęcia”.

		granicach zbiornika wód podziemnych określony zasięgiem spływu wód do ujęcia, w obrębie którego formuje się zasadnicza część jego zasobów eksploatacyjnych, przy czym przyjmuje się, że zasięg obszaru zasobowego określa umownie w szczególności izochrona 25-letniego przepływu wody podziemnej, gdy granica obszaru zasilania sięga poza tę izochronę. Dodatkowo należy uwzględnić fakt, że zgodnie z przyjętymi założeniami metodycznymi, analiza ryzyka wykonywana dla ujęć wód zaopatrujących ludność w wodę przeznaczoną do spożycia, zawiera elementy oceny ryzyka przeprowadzanej zgodnie z normą PNEN 15975-2:2013-12 Bezpieczeństwo zaopatrzenia w wodę do spożycia. Zakres oceny ryzyka (w rozumieniu projektu ustawy) i analizy ryzyka (w rozumieniu ustawy - Prawo wodne) są ze sobą zbieżne w temacie identyfikacji zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych			

		oraz oceny ryzyka uwzględniającego ocenę prawdopodobieństwa wystąpienia zagrożenia oraz jego dotkliwości dla ujęcia. Należy jednak podkreślić, że ma to miejsce wyłącznie w przypadku oceny przeprowadzanej dla tożsamo rozumianego zasięgu obszaru, w granicach którego ma być ona wykonana. Dlatego zasadne wydaje się doprecyzowanie stosowanego pojęcia w projekcie ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw, tak aby analizowane obszary były ze sobą zbieżne, co tym samym pozwoli na uniknięcie rozbieżności w zidentyfikowanych zagrożeniach i ocenie ryzyka dla tego samego ujęcia, pomiędzy dwoma różnymi dokumentami dla niego sporządzanymi. Zwłaszcza wobec postanowienia art. 4f ust. 1 pkt 5 projektu zmiany ustawy, zgodnie z którym ocena ryzyka w obszarze			

		zasilania ujęcia wody do spożycia lub jej aktualizacja winna uwzględniać analizę ryzyka dla tego ujęcia.			
55.	Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Uwaga ogólna	Ustawa nie wykorzystuje istniejących już w prawie mechanizmów ochrony wód przeznaczonych do spożycia, dokłada do nich natomiast kolejne, często dublując te już istniejące. Należałoby więc albo dokonać swobodnego zmapowania nowych mechanizmów ze starymi, by te istniejące odpowiednio uzupełnić lub skorygować (czasem być może jedynie poprzez zmianę nazwy) lub przyjąć podejście wyrażone w pkt (1) preambuły: zastąpić dotychczasowe rozwiązania nowymi.		Uwaga wyjaśniona	Działania podejmowane w celu zapobiegania ryzyku lub służące jego kontroli wykonywane np. przez dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie są działaniami w uzupełnieniu działań ujętych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza. Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie wykorzystuje informacje przekazywane przez dostawców wody przy opracowaniu identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych oraz oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i wód podziemnych
56.	Urząd Ochrony Danych Osobowych art. 4p ust. 5	W ocenie organu nadzorczego zasadne jest, z punktu widzenia zasad przejrzystości oraz minimalizacji danych, doprecyzowanie w powyższym przepisie projektu kategorii przetwarzanych danych osobowych oraz wskazanie kategorii osób, których dane są przetwarzane w związku z realizacją ww. zadania (w szczególności wskazanie, że	Projektowany art. 4p ust. 5 ustawy zmienianej przez art. 1 projektu stanowi, że dostawca wody w celu realizacji zadania, o którym mowa w ust. 4 (tj. udzielenia w formie papierowej informacji wymienionych w ust. 1 i 2), przetwarza dane osobowe i jest administratorem tych danych. Przepis ten określa wprawdzie jasno tożsamość administratora danych osobowych, lecz nie określa on osób, których dane dotyczą ani kategorii przetwarzanych danych osobowych. W zakresie ustanowienia, że dostawca wody „przetwarza dane osobowe”, powyższa regulacja ma charakter	Uwaga częściowo uwzględniona	Art. 4p ust. 5 zostanie doprecyzowany w następującym brzmieniu: „5. Dostawca wody w celu realizacji zadania, o którym mowa w ust. 4, przetwarza dane osobowe konsumentów i jest administratorem tych danych.”

		podmiotem danych jest konsument, który występuje z wnioskiem o informację na podstawie projektowanego art. 4p ust. 4).	blankietowy i nie stanowi ona dla wykonawcy normy jasnej informacji co do obowiązku przetwarzania danych osobowych w powyższym celu.		
57.	Urząd Ochrony Danych Osobowych art. 4r ust. 5	Dookreślenie przedmiotowych kwestii (tj. osób, których dane są przetwarzane oraz kategorii przetwarzanych danych) w projektowanym art. 4r ust. 5 jest tym bardziej istotne z uwagi na fakt, że wójt (burmistrz, prezydent miasta) jest podmiotem publicznym, którego wszelkie władcze działania powinny znajdować podstawę w przepisach prawa	Analogiczną uwagę należy odnieść do art. 4r ust. 5 ustawy zmienianej projektem, zgodnie z którym wójt, burmistrz lub prezydent miasta w celu realizacji działań, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przetwarza dane osobowe i jest administratorem tych danych. Ponadto jak wynika z projektowanego art. 4r ust. 2, wójt, burmistrz lub prezydent miasta identyfikuje osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 1, na podstawie zgłoszeń dokonanych przez te osoby lub - w określonych przypadkach - informacji przekazanych za zgodą tych osób przez ośrodek pomocy społecznej, z przepisu tego nie wynika jednak, na podstawie jakich kategorii danych osobowych następuje identyfikacja ww. osób.	Uwaga częściowo uwzględniona	5 Art. 4r ust. 5 zostanie doprecyzowany w następującym brzmieniu: „Wójt, burmistrz lub prezydent miasta w celu realizacji działań, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przetwarza dane osobowe osób, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i jest administratorem tych danych.”
58.	Urząd Ochrony Danych Osobowych art. 4r ust. 6,	Z brzmienia projektowanych przepisów ani uzasadnienia do projektu nie wynika, dlaczego powyższe dane osobowe mają być przechowywane przez tak długi czas, co budzi wątpliwości z punktu widzenia wyrażonej w art. 5 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679 zasady ograniczenia przechowywania	Uwagi wymaga także projektowany art. 4r ust. 6 , zgodnie z którym dane osobowe, o których mowa w ust. 5, przechowywane są przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały sporządzone wskazane w tym przepisie dokumenty.	Uwaga wyjaśniona	Wójt, burmistrz lub prezydent miasta co 6 lat informuje organ regulacyjny o działaniach podejmowanych w celu poprawy lub utrzymania powszechnego dostępu ludności do wody do spożycia, dlatego czasookres na identyfikację osób bez dostępu lub o ograniczonym dostępie do wody do spożycia, w szczególności spośród osób, rodzin i grup osób zagrożonych ubóstwem, marginalizacją i wykluczeniem społecznym wynosi 5 lat.

Tabela zgodności

Tytuł wdrażającego aktu prawnego		Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) Projekt ustawy z dnia ... 2025 r. o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw Projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia ... 2025 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi Projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia ... 2025 r. w sprawie wyznaczenia krajowych laboratoriów referencyjnych w zakresie badań jakości wody Projekt rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia ... 2025 r. w sprawie sposobu obliczania wskaźnika wody nieprzynoszącej dochodu NRW (ang. Non-Revenue Water Basic) oraz wzoru sprawozdania z oceny wielkości wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę za rok 2024			
Tytuł wdrażanego aktu prawnego		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1), zwana dalej „dyrektywą (UE) 2020/2184”			
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/-ów projektu	Uwagi / uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
art. 1 ust. 1	Art. 1. 1. Niniejsza dyrektywa dotyczy jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dla wszystkich w Unii.	N	N/D	N/D	
art. 1 ust. 2	Art. 1. 2. Celami niniejszej dyrektywy są ochrona zdrowia ludzkiego przed niepożądanymi skutkami wszelkiego zanieczyszczenia wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi poprzez zapewnienie, aby była ona zdrowa i czysta, a także poprawa powszechnego dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.	T	art. 1 pkt 2 lit. b i c projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 2) w art. 1: (...) b) w pkt 1: – lit. b otrzymuje brzmienie: „b) tworzenia warunków do zapewnienia ciągłości dostaw i bezpieczeństwa wody oraz niezawodnego odprowadzania i oczyszczania ścieków,” – w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d i e w brzmieniu: „d) podejmowania działań mających na celu poprawę powszechnego dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, e) podejmowania działań mających na celu ochronę zdrowia ludzi przed niepożądanymi skutkami wszelkiego zanieczyszczenia wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi przez zapewnienie, aby była ona zdrowa i czysta;”, c) pkt 2 otrzymuje brzmienie:	Przepis dyrektywy (UE) 2020/2184 dotyczący ochrony zdrowia ludzkiego przed niepożądanymi skutkami wszelkiego zanieczyszczenia wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi poprzez zapewnienie, aby była ona zdrowa i czysta występował już w dyrektywie Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 330 z 05.12.1998, str. 32, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 90), zwanej dalej „dyrektywą 98/83/WE”. Został on już zatem implementowany do prawa polskiego, w szczególności przez art. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, zwanej dalej „ustawą zmieniającą”.

				2) wymagania dotyczące stosowania podejścia opartego na ryzyku do bezpieczeństwa wody w całym łańcuchu dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;”;	
art. 2 pkt 1	Art. 2. Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje: 1) „woda przeznaczona do spożycia przez ludzi” oznacza: a) wszelką wodę w stanie pierwotnym lub po uzdatnieniu, przeznaczoną do picia, gotowania, przygotowywania żywności lub innych celów domowych zarówno w obiektach publicznych, jak i prywatnych, niezależnie od jej pochodzenia i od tego, czy dostarczana jest z sieci dystrybucyjnej, cystern, w tym również przewoźnych zbiorników, lub rozlewana do butelek lub pojemników, z uwzględnieniem wody źródlanej; b) wszelką wodę wykorzystywaną przez każde przedsiębiorstwo spożywcze do wytworzenia, przetworzenia, konserwowania lub wprowadzania do obrotu produktów lub substancji przeznaczonych do spożycia przez ludzi;	T	art. 1 pkt 4 lit. i projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 4) w art. 2: i) w pkt 18 lit. a i b otrzymują brzmienie: „a) wodę w stanie pierwotnym lub po uzdatnieniu, przeznaczoną do picia, wytwarzania, przygotowania żywności lub innych celów gospodarczych zarówno w obiektach publicznych, jak i prywatnych, niezależnie od jej pochodzenia i od tego, czy jest dostarczana z sieci wodociągowej, cystern, w tym również przewoźnych zbiorników, lub rozlewana do butelek lub pojemników, b) wodę wykorzystywaną przez przedsiębiorstwo spożywcze do wytworzenia, przetworzenia, konserwowania lub wprowadzania do obrotu produktów lub substancji przeznaczonych do spożycia przez ludzi, z wyłączeniem wody wykorzystywanej przez przedsiębiorstwo spożywcze, której jakość nie może wpływać na bezpieczeństwo środków spożywczych w ich końcowej postaci, oraz pod warunkiem, że podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze spełnia wymagania określone w przepisach rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady WE nr 852/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm. ¹⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319);”;	
art. 2 pkt 2	Art. 2. Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje: 2) „wewnętrzny system wodociągowy” oznacza przewody wodociągowe wraz z uzbrojeniem i urządzeniami, które są zainstalowane między kranami używanymi zwykle do poboru wody przeznaczonej do	T	art. 1 pkt 4 lit. g projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 4) w art. 2: g) po pkt 16 dodaje się pkt 16a–16c w brzmieniu:	

	spożycia przez ludzi, zarówno w obiektach publicznych, jak i prywatnych, a siecią dystrybucyjną, ale jedynie jeśli nie podlegają, zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa krajowego, kompetencji dostawcy wody w zakresie jego obowiązków;			„(...) 16c) wewnętrzny system wodociągowy – system obejmujący przewody wodociągowe wraz z uzbrojeniem i urządzeniami zainstalowane między punktami czerpalnymi używanymi zwykle do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zarówno w obiektach publicznych, jak i prywatnych a siecią wodociagową, na który składa się instalacja wodociągowa oraz przyłącze wodociągowe, pod warunkiem że podlega ono odpowiedzialności odbiorcy usług w zakresie, o którym mowa w art. 5 ust. 2;”	
art. 2 pkt 3	Art. 2. Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje: 3) „dostawca wody” oznacza podmiot dostarczający wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi;	T	art. 1 pkt 4 lit. a projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 4) w art. 2: a) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) dostawca wody – podmiot dostarczający wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, w tym przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne oraz podmiot prowadzący hurtową sprzedaż wody;”	
art. 2 pkt 4	Art. 2. Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje: 4) „obiekty priorytetowe” oznaczają wskazane przez państwa członkowskie duże obiekty niemieszkalne, w których duża liczba użytkowników może być narażona na ryzyko związane z wodą, w szczególności duże obiekty użyteczności publicznej;	T	art. 1 pkt 6 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: „Rozdział 1a Zasady bezpieczeństwa zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi(...) Art. 4j. 1. Obiektem priorytetowym jest niemieszkalny obiekt, w którym więcej niż 50 osób dziennie jest narażonych na ryzyko związane z wodą, w szczególności budynek użyteczności publicznej lub budynek przeznaczony do okresowego pobytu ludzi, zwany dalej „obiektem priorytetowym”.	

art. 2 pkt 5	Art. 2. Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje: 5) „przedsiębiorstwo spożywcze” oznacza przedsiębiorstwo spożywcze zdefiniowane w art. 3 pkt 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002;	T	art. 1 pkt 4 lit. c projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 4) w art. 2: c) po pkt 3a dodaje się pkt 3b–3d w brzmieniu: 3c) podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze – podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze w rozumieniu art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.– Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 178/2002”; 3d) przedsiębiorstwo spożywcze – przedsiębiorstwo spożywcze w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 178/2002;”,	
art. 2 pkt 6	Art. 2. Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje: 6) „podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze” oznacza podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze zdefiniowany w art. 3 pkt 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002;	T			
art. 2 pkt 7	Art. 2. Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje: 7) „zagrożenie” oznacza czynnik biologiczny, chemiczny, fizyczny lub radiologiczny w wodzie lub inny aspekt stanu wody, który potencjalnie może mieć szkodliwy wpływ na zdrowie ludzkie;	T	art. 1 pkt 4 lit. k projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 4) w art. 2: k) po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu: „19a) zagrożenie – czynnik biologiczny, chemiczny, fizyczny lub radiologiczny w wodzie lub inny stan wody, który potencjalnie może mieć szkodliwy wpływ na zdrowie ludzi;”,	
art. 2 pkt 8	Art. 2. Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje: 8) „zdarzenie niebezpieczne” oznacza zdarzenie, które wprowadza zagrożenie do systemu zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi lub nie doprowadza do wyeliminowania tego zagrożenia z tego systemu;	T	art. 1 pkt 4 lit. l projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 4) w art. 2: l) w pkt 21 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 22 w brzmieniu: „22) zdarzenie niebezpieczne – zdarzenie, które wprowadza zagrożenie do systemu zaopatrzenia w	

				wodę lub nie doprowadza do wyeliminowania tego zagrożenia z tego systemu.”;	
art. 2 pkt 9	Art. 2. Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje: 9) „ryzyko” oznacza połączenie prawdopodobieństwa wystąpienia zdarzenia niebezpiecznego oraz dotkliwości jego skutków, w przypadku pojawienia się zagrożenia i zdarzenia niebezpiecznego w systemie zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi;	T	art. 1 pkt 4 lit. d projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 4) w art. 2: d) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu: „6a) ryzyko – połączenie prawdopodobieństwa wystąpienia zdarzenia niebezpiecznego oraz dotkliwości jego skutków w przypadku pojawienia się zagrożenia i zdarzenia niebezpiecznego w systemie zaopatrzenia w wodę;”;	
art. 2 pkt 10	Art. 2. Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje: 10) „substancja wyjściowa” oznacza substancję, która została dodana w sposób zamierzony w produkcji materiałów organicznych lub mieszanin do materiałów cementowych;	N			Pojęcia „substancja wyjściowa” i „skład” są używane w przepisie art. 11 ust. 2 dyrektywy, stanowiącym upoważnienie dla KE do wydania aktu wykonawczego.
art. 2 pkt 11	Art. 2. Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje: 11) „skład” oznacza skład chemiczny metalu, emalii, ceramiki lub innego materiału nieorganicznego.	N			
art. 3 ust. 1	Art. 3. 1. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do: a) naturalnych wód mineralnych uznanych za takie przez odpowiedzialny organ, o którym mowa w dyrektywie 2009/54/ WE; ani b) wód o właściwościach leczniczych w rozumieniu dyrektywy 2001/83/WE.	T	art. 1 pkt 3 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 3) po art. 1 dodaje się art. 1a i 1b w brzmieniu: „(...)” Art. 1b. Przepisów ustawy nie stosuje się do: 1) naturalnych wód mineralnych spełniających wymagania określone w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2023 r. poz. 1448); 2) wód leczniczych: a) w rozumieniu art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2024 r. poz. 1290 oraz z 2025 r. poz. 769 i 1023), b) dla których warunki i wymagania sanitarne określają przepisy wydane na podstawie art. 36 ust.	

				5 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1420 i 1572); 3) wód termalnych i solanek w rozumieniu odpowiednio art. 5 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze; 4) wody pochodzącej z indywidualnego źródła, które dostarcza średnio na dobę mniej niż 10 m³ wody lub zaopatruje w wodę mniej niż 50 osób, chyba że dostarczanie tej wody stanowi przedmiot działalności gospodarczej lub ta woda jest dostarczana do budynków użyteczności publicznej lub do budynków zamieszkania zbiorowego, lub do podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze, a ta woda jest przeznaczona do spożycia przez ludzi.”;	
art. 3 ust. 2	Art. 3. 2. Statki morskie, które odsalają wodę, przewożą pasażerów i pełnią rolę dostawców wody, podlegają jedynie art. 1–6 i art. 9, 10, 13 i 14 niniejszej dyrektywy oraz odpowiednim załącznikom do niej.	T	art. 1 pkt 3 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 3) po art. 1 dodaje się art. 1a i 1b w brzmieniu: „Art. 1a. Do statków morskich stanowiących polską własność lub statków morskich o polskiej przynależności, używanych do przewozu pasażerów, odsalających wodę morską i będących dostawcami wody stosuje się odpowiednio przepisy art. 4a–4c, art. 4d ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, art. 4e ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2, art. 4g–4n, art. 4p ust. 1 pkt 1–8, 11, 12, 14–16 i 18, art. 4q, art. 12, art. 13a i art. 13b oraz przepisy wydane na podstawie art. 13.”;	
art. 3 ust. 3 lit. a	Art. 3. 3. Państwa członkowskie mogą wyłączyć z niniejszej dyrektywy:	N			Transpozycja fakultatywna. Projekt ustawy nie zawiera takich regulacji.
	a) wodę przeznaczoną wyłącznie do takich celów, w odniesieniu do których właściwe organy są przekonane, że jakość wody nie ma wpływu bezpośredniego ani pośredniego na zdrowie zainteresowanych konsumentów;				

art. 3 ust. 3 lit. b	Art. 3. 3. Państwa członkowskie mogą wyłączyć z niniejszej dyrektywy: b) wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, indywidualnie dostarczaną w ilościach niższych niż średnio 10 m ³ na dobę lub dostarczaną mniej niż 50 osobom, chyba że woda jest dostarczana jako część działalności komercyjnej lub publicznej.	T	art. 1 pkt 3 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 3) po art. 1 dodaje się art. 1a i 1b w brzmieniu: „(...)” Art. 1b. Przepisów ustawy nie stosuje się do: (...)” 4) wody pochodzącej z indywidualnego źródła, które dostarcza średnio na dobę mniej niż 10 m ³ wody lub zaopatruje w wodę mniej niż 50 osób, chyba że dostarczanie tej wody stanowi przedmiot działalności gospodarczej lub ta woda jest dostarczana do budynków użyteczności publicznej lub do budynków zamieszkania zbiorowego, lub do podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze, a ta woda jest przeznaczona do spożycia przez ludzi.”;	Przepis art. 3 ust. 3 lit. b należy czytać łącznie z art. 3 ust. 6 dyrektywy, który stanowi, które obowiązki dotyczą również małych dostawców wody. W związku z faktem, że do dostawców wody nie stosuje się tylko art. 7-12 oraz art. 16-28 dyrektywy, projekt ustawy zwalniając małych dostawców z poszczególnych obowiązków zawiera odpowiednie propozycje przepisów, które znajdują się w miejscach projektu ustawy, które wprowadzają te obowiązki.
art. 3 ust. 4	Art. 3. 4. Państwa członkowskie, które korzystają z wyłączeń przewidzianych w ust. 3 lit. b), zapewniają, aby zainteresowana ludność została poinformowana o korzystaniu z takich wyłączeń, a także o wszelkich działaniach, które mogą zostać podjęte w celu ochrony zdrowia ludzkiego przed niepożądanymi skutkami wynikającymi z jakiegokolwiek zanieczyszczenia wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Ponadto, w przypadku gdy pojawi się potencjalne niebezpieczeństwo dla zdrowia ludzkiego wynikające z jakości takiej wody, ludność, której to dotyczy, otrzymuje niezwłocznie odpowiednie porady.	T	art. 1 pkt 12 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 12) po art. 13 dodaje się art. 13a–13g w brzmieniu: (...)” „Art. 13b. 1. W przypadku konsumentów wody pochodzącej z indywidualnego źródła, które dostarcza średnio na dobę mniej niż 10 m ³ wody lub zaopatruje w wodę mniej niż 50 osób, wójt (burmistrz, prezydent miasta) w porozumieniu z właściwym państwowym powiatowym lub państwowym granicznym inspektorem sanitarnym informuje tych konsumentów o: 1) braku stosowania przepisów ustawy, w tym przepisów dotyczących badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, do wody dostarczanej tym konsumentom; 2) działaniach, które mogą zostać podjęte w celu ochrony zdrowia ludzi przed niepożądanymi skutkami wynikającymi z jakichkolwiek zanieczyszczeń wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. 2. W przypadku pojawienia się zagrożenia wynikającego z nieodpowiedniej jakości wody	`

				przeznaczonej do spożycia przez ludzi wójt (burmistrz, prezydent miasta) zapewnia niezwłoczne przekazanie konsumentom odpowiednich zaleceń wraz ze wskazaniem sposobu zaopatrzenia ich w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi bezpieczną dla zdrowia. 3. W przypadku dostarczania konsumentom wody pochodzącej z indywidualnego źródła, które dostarcza średnio na dobę mniej niż 10 m³ wody lub zaopatruje w wodę mniej niż 50 osób, w ramach działalności gospodarczej lub dostarczania realizowanego do budynków użyteczności publicznej lub do budynków zamieszkania zbiorowego, lub do podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze, a ta woda jest przeznaczona do spożycia przez ludzi, dostawca wody niezwłocznie informuje konsumentów o braku spełniania wymagań dotyczących jakości tej wody. 4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, dostawca wody występuje do właściwego organu nadzoru sanitarnego o dokonanie oceny wpływu niespełnienia wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi na ich zdrowie, załączając wyniki badań jakości tej wody. 5. W przypadku stwierdzenia w ocenie, o której mowa w ust. 4, potencjalnego szkodliwego wpływu niespełnienia wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi na ich zdrowie, właściwy organ nadzoru sanitarnego wskazuje działania, które mogą zostać podjęte w celu ochrony tego zdrowia. 6. Dostawca wody, o którym mowa w ust. 3, niezwłocznie informuje konsumentów o działaniach, o których mowa w ust. 5. 7. W przypadku możliwości wystąpienia zagrożenia dostawca wody w porozumieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego niezwłocznie udziela konsumentom porad dotyczących przeciwdziałania temu zagrożeniu.”	
art. 3 ust. 5 akapit 1	Art. 3. 5. Państwa członkowskie mogą wyłączyć podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze ze stosowania niniejszej dyrektywy w odniesieniu do	T	art. 1 pkt 4 lit. i projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany:	

	wody wykorzystywanej do określonych celów w przedsiębiorstwie spożywczym, jeżeli właściwe organy krajowe są przekonane, że jakość takiej wody nie może wpływać na bezpieczeństwo środków spożywczych w ich końcowej postaci oraz pod warunkiem że zaopatrzenie w wodę tych podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze wypełnia odpowiednie obowiązki, w szczególności wynikające z procedur w zakresie zasad analizy zagrożeń i krytycznych punktów kontroli, oraz jest objęte działaniami naprawczymi na podstawie odpowiednich przepisów prawodawstwa Unii w zakresie żywności.			4) w art. 2: i) w pkt 18 lit. a i b otrzymują brzmienie: „(...)” b) wodę wykorzystywaną przez przedsiębiorstwo spożywcze do wytworzenia, przetworzenia, konserwowania lub wprowadzania do obrotu produktów lub substancji przeznaczonych do spożycia przez ludzi, z wyłączeniem wody wykorzystywanej przez przedsiębiorstwo spożywcze, której jakość nie może wpływać na bezpieczeństwo środków spożywczych w ich końcowej postaci, oraz pod warunkiem, że podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze spełnia wymagania określone w przepisach rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady WE nr 852/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm. ⁴⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319);”;	
art. 3 ust. 5 akapit 2	Art. 3. 5. Państwa członkowskie zapewniają, aby producenci wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, która jest rozlewana do butelek lub pojemników, przestrzegali art. 1–5 oraz załącznika I części A i B.	T	art. 1 pkt 6 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: „(...)” Art. 4c. 1. Wartości parametryczne określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 są przestrzegane w przypadku wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi: (...)” 3) rozlewanej do butelek lub pojemników – w punkcie, w którym ta woda jest rozlewana do tych butelek lub pojemników,”	
art. 3 ust. 5 akapit 3	Art. 3. 5. Jednakże minimalne wymagania określone w załączniku I część A nie mają zastosowania do wody źródłanej, o której mowa w dyrektywie 2009/54/WE.	T	art. 1 pkt 3 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 3) po art. 1 dodaje się art. 1a i 1b w brzmieniu: (...)” Art. 1b. Przepisów ustawy nie stosuje się do: 1) naturalnych wód mineralnych spełniających wymagania określone w ustawie z dnia 25	

				sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2023 r. poz. 1448);	
art. 3 ust. 6	Art. 3. 6. Dostawcy wody dostarczający średnio mniej niż 10 m ³ wody dziennie lub obsługujący w ramach swojej działalności komercyjnej lub publicznej mniej niż 50 osób podlegają wyłącznie art. 1–6 i art. 13, 14 i 15 niniejszej dyrektywy oraz odpowiednim załącznikom do niej.	T	art. 1 pkt 3 i pkt 6 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 3) po art. 1 dodaje się art. 1a i 1b w brzmieniu: „(...)” Art. 1b. Przepisów ustawy nie stosuje się do: (...)” 4) wody pochodzącej z indywidualnego źródła, które dostarcza średnio na dobę mniej niż 10 m³ wody lub zaopatruje w wodę mniej niż 50 osób, chyba że dostarczanie tej wody stanowi przedmiot działalności gospodarczej lub ta woda jest dostarczana do budynków użyteczności publicznej lub do budynków zamieszkania zbiorowego, lub do podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze, a ta woda jest przeznaczona do spożycia przez ludzi.”; (...)” 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: (...)” Art. 4g. 16. Przepisów ust. 1–15 nie stosuje się do dostawców wody, którzy dostarczają wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi nie więcej niż 500 osobom lub w ilości mniejszej niż średnio 100 m³ na dobę, pod warunkiem monitorowania przez tych dostawców wody jakości tej wody zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 13.”;	
art. 4 ust. 1 i 2	Art. 4. 1. Bez uszczerbku dla ich obowiązków wynikających z innych przepisów prawa Unii, państwa członkowskie stosują środki niezbędne do zapewnienia, aby woda przeznaczona do spożycia przez ludzi była zdrowa i czysta. W celu spełnienia minimalnych wymogów niniejszej dyrektywy woda przeznaczona do spożycia przez ludzi jest zdrowa i czysta, jeśli spełnia wszystkie następujące wymogi: a) woda ta jest wolna od wszelkich mikroorganizmów i pasożytów oraz	T	art. 1 pkt 6 i pkt 11 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: (...)” „Art. 4a. 1. Woda przeznaczona do spożycia przez ludzi jest zdrowa i czysta, jeżeli: 1) jest wolna od wszelkich mikroorganizmów i pasożytów oraz wszelkich substancji w ilościach	Transpozycja głównie przez przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 13 ustawy zmienianej. Upoważnienie ustawowe zawarte w art. 13 - Projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia ... 2025 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi

	wszelkich substancji w ilościach lub stężeniach, które stanowią potencjalne niebezpieczeństwo dla zdrowia ludzkiego; b) woda ta spełnia minimalne wymogi określone w załączniku I części A, B i D; c) państwa członkowskie zastosowały wszelkie inne środki niezbędne do przestrzegania art. 5–14. 2. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki zastosowane w celu wdrażania niniejszej dyrektywy opierały się na zasadzie ostrożności i w żadnych okolicznościach nie miały skutku w postaci bezpośredniego lub pośredniego pozwolenia na pogorszenie obecnej jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi albo na jakikolwiek wzrost zanieczyszczenia wód wykorzystywanych do produkcji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.		lub w stężeniach, które stanowią potencjalne niebezpieczeństwo dla zdrowia ludzi; 2) spełnia minimalne wymagania określone dla parametrów mikrobiologicznych, chemicznych oraz istotnych dla oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13; 3) zastosowano wszelkie inne środki niezbędne do zapewnienia jakości i bezpieczeństwa tej wody, w tym związane z zapewnieniem parametrów jakości tej wody w punkcie zgodności, przeprowadzeniem oceny ryzyka, zapewnieniem stosowania materiałów lub wyrobów do kontaktu z tą wodą oraz chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z tą wodą spełniających wymagania określone w odrębnych przepisach, stałym monitorowaniem jakości tej wody oraz podejmowaniem działań naprawczych. 2. Dostawca wody podejmuje wszelkie działania, aby woda przeznaczona do spożycia przez ludzi spełniała wymagania określone w ust. 1 oraz określone dla parametrów wskaźnikowych, a każdy przypadek niezgodności z wartością parametryczną określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 13 niezwłocznie analizuje w celu określenia przyczyny tej niezgodności. 3. Środki kontroli ryzyka nie mogą mieć skutku w postaci bezpośredniego lub pośredniego pozwolenia na pogorszenie obecnej jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi albo na jakikolwiek wzrost zanieczyszczenia wód wykorzystywanych do produkcji tej wody. (...) 11) art. 13 otrzymuje brzmienie: „Art. 13. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia: 1) minimalne wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym wymagania mikrobiologiczne, chemiczne, wskaźnikowe, dodatkowe wymagania chemiczne, wymagania radiologiczne i istotne do oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, (...)	

				– biorąc pod uwagę bezpieczeństwo i zdrowie ludzi.”;	
art. 4 ust. 3	Art. 4. 3. Zgodnie z dyrektywą 2000/60/WE państwa członkowskie zapewniają, aby przy ocenie wielkości wycieków wody na ich terytorium oraz możliwości poprawy w zakresie redukcji wycieków stosowano infrastrukturalny indeks wycieków (ILI) lub inną odpowiednią metodę. W ocenie tej uwzględnia się istotne aspekty dotyczące zdrowia publicznego, środowiska, technologii i gospodarki oraz uwzględnia się w niej przynajmniej dostawców dostarczających co najmniej 10000 m³ dziennie lub obsługujących co najmniej 50000 osób. Wyniki tej oceny przekazuje się Komisji do dnia 12 stycznia 2026 r. Do dnia 12 stycznia 2028 r. Komisja przyjmie akt delegowany zgodnie z art. 21 w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez określenie progu, na podstawie ILI lub innej odpowiedniej metody, powyżej którego państwa członkowskie muszą przedstawić plan działania. Ten akt delegowany zostanie przygotowany przy wykorzystaniu ocen przeprowadzonych przez państwa członkowskie oraz średniej unijnej wielkości wycieków ustalonej na podstawie tych ocen. W ciągu dwóch lat od przyjęcia aktu delegowanego, o którym mowa w akapicie trzecim, państwa członkowskie, w których wielkość wycieków przekracza próg określony w akcie delegowanym, przedstawiają Komisji plan działania ustanawiający pakiet środków, które mają zostać zastosowane w celu redukcji wielkości wycieków.	T	art. 6 projektu ustawy	„Art. 6. 1. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne oraz podmiot prowadzący hurtową sprzedaż wody zaopatrujące w wodę co najmniej 50 000 osób lub dostarczające co najmniej średnio 10 000 m³ wody na dobę dokonują oceny wielkości wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę za rok 2024 na podstawie wskaźnika wody nieprzynoszącej dochodu NRW (ang. <i>Non-Revenue Water Basic</i>) i przekazują sprawozdanie z tej oceny organowi regulacyjnemu, o którym mowa w art. 27a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 30 września 2025 r. 2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1: 1) organ regulacyjny przekazuje Prezesowi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w terminie do dnia 15 listopada 2025 r.; 2) Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej do zatwierdzenia w terminie do dnia 15 grudnia 2025 r., który zatwierdza je w terminie do dnia 5 stycznia 2026 r.; 3) Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje Komisji Europejskiej, po zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, w terminie do dnia 12 stycznia 2026 r. 3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera: 1) wartość wskaźnika wody nieprzynoszącej dochodu NRW (ang. <i>Non-Revenue Water Basic</i>) oraz dane niezbędne do obliczenia tego wskaźnika; 2) możliwości ograniczenia wielkości wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę, z uwzględnieniem zdrowia publicznego, środowiska, technologii i gospodarki. 4. Do przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych oraz podmiotów prowadzących hurtową sprzedaż wody, innych niż wymienione w ust. 1, które zamierzają dokonać oceny wielkości wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę za rok 2024, stosuje się przepisy ust. 1–3.	Upoważnienie ustawowe zawarte w art. 6 ust. 10 - Projekt rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia ... 2025 r. w sprawie sposobu obliczania wskaźnika wody nieprzynoszącej dochodu NRW (ang. <i>Non-Revenue Water Basic</i>) oraz wzoru sprawozdania z oceny wielkości wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę za rok 2024

			5. W przypadku przekroczenia progu wielkości wycieków wody określonego w akcie delegowanym Komisji Europejskiej, o którym mowa w art. 4 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1), minister właściwy do spraw gospodarki wodnej opracowuje, we współpracy z Prezesem Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, krajowy plan działań, który obejmuje działania mające na celu ograniczenie wielkości wycieków wody w systemach zaopatrzenia w wodę. 6. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w celu zapewnienia aktywnego udziału wszystkich zainteresowanych w opracowaniu krajowego planu działań, o którym mowa w ust. 5, zamieszcza projekt tego planu na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu zapewniającego jego obsługę, w celu zgłoszenia uwag. . W terminie 21 dni od dnia zamieszczenia projektu krajowego planu działań, o którym mowa w ust. 5, na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu zapewniającego jego obsługę zainteresowani mogą zgłaszać do projektu tego planu uwagi w postaci papierowej lub elektronicznej. 8. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej zatwierdza krajowy plan działań, o którym mowa w ust. 5, i zamieszcza go na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu zapewniającego jego obsługę. 9. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przekazuje zatwierdzony krajowy plan działań, o którym mowa w ust. 5, Komisji Europejskiej w terminie 2 lat od dnia przyjęcia aktu delegowanego Komisji Europejskiej, o którym mowa w tym przepisie. 10. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania wskaźnika wody nieprzynoszącej dochodu NRW (ang. <i>Non-Revenue Water Basic</i>) oraz wzór sprawozdania z oceny wielkości wycieków wody w	

				systemie zaopatrzenia w wodę za rok 2024, o których mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę potrzebę ujednolicenia sposobu dokonywania oceny wielkości wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę za rok 2024 oraz składanych sprawozdań z tej oceny.	
art. 5	Art. 5. 1. Państwa członkowskie ustalają wartości mające zastosowanie do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dla parametrów określonych w załączniku I. 2. Wartości parametryczne określone na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu nie mogą być mniej rygorystyczne niż wartości określone w załączniku I części A, B, C i D. Jeśli chodzi o parametry określone w załączniku I część C, wartości te ustala się wyłącznie do celów monitorowania oraz ze względu na zapewnienie spełniania wymogów określonych w art. 14. 3. Państwo członkowskie ustala wartości dla dodatkowych parametrów nieujętych w załączniku I w przypadku, gdy wymaga tego ochrona zdrowia ludzkiego na terytorium tego państwa lub jego części. Ustalone wartości muszą spełniać co najmniej wymogi art. 4 ust. 1 lit. a).	T	art. 1 pkt 6 i 11 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: (...) „Art. 4b. Woda przeznaczona do spożycia przez ludzi spełnia wymagania dotyczące jakości wody do spożycia przez ludzi określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 oraz jeżeli wymaga tego ochrona zdrowia w przypadkach określonych w art. 4g ust. 12. (...) 11) art. 13 otrzymuje brzmienie: „Art. 13. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia: 1) minimalne wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym wymagania mikrobiologiczne, chemiczne, wskaźnikowe, dodatkowe wymagania chemiczne, wymagania radiologiczne i istotne do oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, (...) – biorąc pod uwagę bezpieczeństwo i zdrowie ludzi.”;	Transpozycja głównie przez przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 13 ustawy zmienianej. Upoważnienie ustawowe zawarte w art. 13 - Projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia ... 2025 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.
art. 6 ust. 1	Art. 6. 1. Wartości parametryczne ustalone zgodnie z art. 5 dla parametrów wymienionych w załączniku I części A i B muszą być przestrzegane: a) w przypadku wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostarczanej z sieci dystrybucyjnej – w obiektach lub w terenie, lub w miejscu świadczenia usługi – w punkcie, w którym woda wypływa z kranów używanych zwykle do poboru	T	art. 1 pkt 6 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: (...) Art. 4c. 1. Wartości parametryczne określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 są przestrzegane w przypadku wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi:	

	wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi; b) w przypadku wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostarczanej z cystern, w tym również przewoźnych zbiorników, w punkcie, w którym woda wypływa z cystern, w tym również przewoźnych zbiorników; c) w przypadku wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi rozlewanej do butelek lub pojemników w punkcie, w którym woda rozlewana jest do butelek lub pojemników; d) w przypadku wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykorzystywanej w przedsiębiorstwie spożywczym w punkcie, w którym woda jest wykorzystywana w tym przedsiębiorstwie.			1) dostarczanej z sieci wodociągowej w obiektach budowlanych lub w sieci, lub w miejscu świadczenia usługi – w punkcie, w którym ta woda wypływa z punktów czerpalnych używanych zwykle do jej poboru, 2) dostarczanej z cystern, w tym również przewoźnych zbiorników – w punkcie, w którym ta woda wypływa z tych cystern, w tym również z tych przewoźnych zbiorników, 3) rozlewanej do butelek lub pojemników – w punkcie, w którym ta woda jest rozlewana do tych butelek lub pojemników, 4) wykorzystywanej w przedsiębiorstwie spożywczym – w punkcie, w którym ta woda jest wykorzystywana w tym przedsiębiorstwie – zwanych dalej „punktami zgodności”. 2. Punkt zgodności w przypadku wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostarczanej z sieci wodociągowej może być ustalony przez dostawcę wody w porozumieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego, w strefie zaopatrzenia lub zakładzie uzdatniania, jeżeli dostawca wody wykaze, że nie powoduje to niekorzystnej zmiany mierzonej wartości parametrów w procesie dystrybucji tej wody.”	
art. 6 ust. 2	Art. 6. 2. W przypadku wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi objętej zakresem stosowania ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu uznaje się, że państwa członkowskie spełniły swoje obowiązki wynikające z niniejszego artykułu oraz art. 4 i art. 14 ust. 2 w przypadku gdy można ustalić, że niezgodność z wartościami parametrycznymi ustalonymi zgodnie z art. 5 wynika z wewnętrznego systemu wodociągowego lub jego utrzymania, bez uszczerbku dla art. 10 w odniesieniu do obiektów priorytetowych.	T	art. 1 pkt 6 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: (...) „Art. 4c. 3. W przypadku wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostarczanej z sieci wodociągowej uznaje się, że dostawca wody spełnia wymagania dotyczące dostaw tej wody bezpiecznej dla zdrowia, jeżeli można ustalić, że niezgodność z wartością parametryczną wynika z wewnętrznego systemu wodociągowego lub jego utrzymania, niezależnie od obowiązków, o których mowa w art. 4i–4k, w odniesieniu do obiektów priorytetowych. (...)	

				Art. 4m. 1. W celu zmniejszenia ryzyka związanego z wewnętrznym systemem wodociągowym: (...) 2) informuje się konsumentów wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i właścicieli lub zarządców budynków o środkach mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności tej wody z wartościami parametrycznymi w wewnętrznym systemie wodociągowym; 3) udziela się konsumentom, o których mowa w pkt 2, porad dotyczących warunków konsumpcji i wykorzystania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz dotyczących sposobów postępowania pozwalających uniknąć ponownego wystąpienia ryzyka; (...)."	
art. 6 ust. 3	Art. 6. 3. W przypadku gdy zastosowanie ma ust. 2 niniejszego artykułu oraz istnieje ryzyko, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi objęta zakresem stosowania ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu nie byłaby zgodna z wartościami parametrycznymi ustalonymi zgodnie z art. 5, państwa członkowskie zapewniają niemniej jednak, aby: a) zastosowane zostały odpowiednie środki w celu zmniejszenia lub wyeliminowania ryzyka niezgodności z wartościami parametrycznymi, takie jak doradzanie właścicielom nieruchomości w zakresie możliwych działań naprawczych, jakie mogliby podjąć, a w razie konieczności, aby zastosowane zostały inne środki w celu zmniejszenia lub wyeliminowania ryzyka niezgodności wody z wartościami parametrycznymi po dostawie, takie jak odpowiednie techniki uzdatniania, aby zmienić charakter lub właściwości wody przed jej dostarczeniem; oraz b) zainteresowani konsumenci byli należycie informowani oraz uzyskiwali porady w odniesieniu do wszelkich	T	art. 1 pkt 6 i 13 i art. 2 pkt 5 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: (...) Art. 4c. 4. Dostawca wody jest obowiązany do eksploatacji systemu zaopatrzenia w wodę w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami, normami i standardami, gwarantującymi bezpieczny stan techniczny i higieniczny urządzeń wodociągowych. (...) Art. 4m. 1. W celu zmniejszenia ryzyka związanego z wewnętrznym systemem wodociągowym: (...) 2) informuje się konsumentów wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i właścicieli lub zarządców budynków o środkach mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności tej wody z wartościami parametrycznymi w wewnętrznym systemie wodociągowym; 3) udziela się konsumentom, o których mowa w pkt 2, porad dotyczących warunków konsumpcji i wykorzystania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz dotyczących sposobów	

	możliwych dodatkowych działań naprawczych, jakie powinni podjąć.			postępowania pozwalających uniknąć ponownego wystąpienia ryzyka; (...) 2. Działania, o których mowa w ust. 1: 2) pkt 2 i 3, podejmują organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej; (...) 13) po art. 13 dodaje się art. 13a–13g w brzmieniu:(...) „Art. 13b. 3. W przypadku dostarczania konsumentom wody pochodzącej z indywidualnego źródła, które dostarcza średnio na dobę mniej niż 10 m³ wody lub zaopatruje w wodę mniej niż 50 osób, w ramach działalności gospodarczej lub dostarczania realizowanego do budynków użyteczności publicznej lub do budynków zamieszkania zbiorowego, lub do podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze, a ta woda jest przeznaczona do spożycia przez ludzi, dostawca wody niezwłocznie informuje konsumentów o braku spełniania wymagań dotyczących jakości tej wody. 4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, dostawca wody występuje do właściwego organu nadzoru sanitarnego o dokonanie oceny wpływu niespełnienia wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi na ich zdrowie, załączając wyniki badań jakości tej wody. 5. W przypadku stwierdzenia w ocenie, o której mowa w ust. 4, potencjalnego szkodliwego wpływu niespełnienia wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi na ich zdrowie, właściwy organ nadzoru sanitarnego wskazuje działania, które mogą zostać podjęte w celu ochrony tego zdrowia. 6. Dostawca wody, o którym mowa w ust. 3, niezwłocznie informuje konsumentów o działaniach, o których mowa w ust. 5. 7. W przypadku możliwości wystąpienia zagrożenia dostawca wody w porozumieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego niezwłocznie udziela konsumentom porad dotyczących przeciwdziałania temu zagrożeniu. (...)	

			Art. 2. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416) wprowadza się następujące zmiany: 5) po rozdziale 3 dodaje się rozdziały 3a–3d w brzmieniu: (...) Rozdział 3c Nadzór nad jakością wody do spożycia Art. 37av. 1. W ramach nadzoru nad jakością wody do spożycia państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny, zgodnie z właściwością miejscową: 2) weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji badań parametrów istotnych do celów oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym oraz terminowego przekazywania sprawozdań z tych badań; 3) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji działań, o których mowa w art. 4k ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę; 4) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków określonych w udzielonych zgodach na odstępstwo, o których mowa w art. 13d ust. 4 i art. 13e ust. 7 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w tym realizacji harmonogramu działań naprawczych w rozumieniu art. 2 pkt 1a ustawy o zaopatrzeniu w wodę, zwanych dalej „działaniami naprawczymi”; (...) 7) analizuje przekazane przez dostawcę wody sprawozdania i informacje, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 i ust. 2 pkt 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w zakresie wystąpienia ewentualnego zagrożenia w rozumieniu art. 2 pkt 19a tej ustawy, zwanego dalej „zagrożeniem”; 8) analizuje przekazane przez właściciela lub zarządcę budynku sprawozdania, o których mowa w art. 4k ust. 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w zakresie wystąpienia ewentualnego zagrożenia; 9) gromadzi, weryfikuje, analizuje i ocenia dane o jakości wody do spożycia uzyskane w wyniku prowadzonego nadzoru nad jakością wody do spożycia oraz przekazuje je właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu;	

				10) informuje właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o jakości wody do spożycia na nadzorowanym obszarze; 11) gromadzi, weryfikuje i analizuje informacje uzyskane na podstawie art. 4m ust. 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę oraz dokumenty i informacje, o których mowa w art. 4n ust. 1 tej ustawy, oraz przekazuje je właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu; 12) w przypadku stwierdzenia niezgodności wartości parametrycznej badanych parametrów jakości wody do spożycia pobranej w punkcie zgodności, o którym mowa w art. 4c ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, zwanym dalej „punktem zgodności”, zlokalizowanym w budynku użyteczności publicznej, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku mieszkalnym, dąży do ustalenia jakości wody do spożycia dostarczanej przez dostawcę wody w punkcie czerpalnym zlokalizowanym najbliżej zaworu głównego oraz ustalenia podmiotu odpowiedzialnego za nieodpowiednią jakość wody do spożycia w badanym punkcie poboru wody.”	
art. 7 ust. 1 i 2	Art. 7. 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wobec zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, jej uzdatniania i dystrybucji stosowano podejście oparte na ryzyku obejmujące cały łańcuch dostaw w obszarze zasilania, poboru, uzdatniania, magazynowania i dystrybucji wody do punktu zgodności określonego w art. 6. Podejście oparte na ryzyku obejmuje następujące elementy: a) ocena ryzyka i zarządzanie ryzykiem w obszarze zasilania dla punktów poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodnie z art. 8; b) ocena ryzyka i zarządzanie ryzykiem w każdym systemie zaopatrzenia w wodę obejmujące pobór, uzdatnianie, magazynowanie i dystrybucję wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi do	T	art. 1 pkt 6 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: (...) „Art. 4d. 1. W całym łańcuchu zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, od obszaru zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, przez jej uzdatnianie, magazynowanie i dystrybucję do punktu zgodności stosuje się podejście oparte na ryzyku obejmujące następujące elementy: 1) ocenę ryzyka i zarządzanie ryzykiem w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi; 2) ocenę ryzyka i zarządzanie ryzykiem w systemie zaopatrzenia w wodę;	

	punktu dostawy, przeprowadzane przez dostawców wody zgodnie z art. 9; oraz c) ocena ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych zgodnie z art. 10. 2. Państwa członkowskie mogą dostosować wdrażanie podejścia opartego na ryzyku, bez uszczerbku dla celu niniejszej dyrektywy odnoszącego się do jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i zdrowia konsumentów, w przypadku gdy występują szczególne ograniczenia wynikające z warunków geograficznych, takich jak oddalenie lub ograniczona dostępność strefy zaopatrzenia w wodę.			3) ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym. 2. Dostawca wody lub właściciel lub zarządca budynku, w uzgodnieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego, może dostosować wdrażanie podejścia opartego na ryzyku w systemie zaopatrzenia w wodę oraz ryzyku w wewnętrznym systemie wodociągowym, w przypadku gdy występują szczególne ograniczenia wynikające z warunków geograficznych, takich jak oddalenie od strefy zaopatrzenia lub ograniczona dostępność do tej strefy. (...) Art. 4o. Przepisy art. 4d ust. 2, art. 4i ust. 1–5, 7 i 8, art. 4k, art. 4m ust. 1 pkt 1, 2, 5 i 6, ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5, ust. 3–6 oraz art. 4p ust. 4 stosuje się do właściciela lub zarządcy obiektu priorytetowego niebędącego budynkiem.”	
art. 7 ust. 3	Art. 7. 3. Państwa członkowskie zapewniają, aby przy wdrażaniu podejścia opartego na ryzyku istniał jasny i odpowiedni podział obowiązków między zainteresowanymi stronami, określony przez państwa członkowskie. Taki podział obowiązków dostosowuje się do ich ram instytucjonalnych i prawnych.	T	art. 1 pkt 6, art. 2 pkt 5 i art. 9 pkt 4 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: (...) „Art. 4e. 1. Dostawca wody dokonuje: 1) oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi; 2) oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę. 2. Dostawca wody dokonuje udokumentowanych przeglądów ocen ryzyka, o których mowa w ust. 1, w regularnych odstępach czasu wynikających z samych ocen, nie dłuższych niż 6 lat, i w razie potrzeby – ich aktualizacji. 3. Oceny ryzyka, o których mowa w ust. 1, lub udokumentowane przeglądy ocen ryzyka i w razie potrzeby ich aktualizacje, o których mowa w ust. 2, przeprowadza na podstawie obowiązujących norm dotyczących bezpieczeństwa zaopatrzenia w wodę powołany przez dostawcę wody wielodyscyplinarny zespół, w skład którego wchodzi:	Przepis dyrektywy stanowi wytyczną dla państwa członkowskiego, którą należy stosować podczas transpozycji. Podział obowiązków między zainteresowanymi stronami został zastosowany w całym projekcie ustawy, biorąc pod uwagę zakres kompetencji podmiotów odpowiedzialnych za zapewnienie bezpieczeństwa wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Upoważnienie ustawowe zawarte w art. 13 - Projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia ... 2025 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi

				1) przynajmniej jedna osoba, która ukończyła studia: a) zakończone uzyskaniem tytułu zawodowego magistra, magistra inżyniera lub inżyniera w zakresie instalacji sanitarnych, inżynierii środowiska, ochrony środowiska, technologii wody lub higieny wody albo b) inne niż wymienione w lit. a oraz studia podyplomowe, których program uwzględnia zagadnienia związane z uzdatnianiem wody, technologią wody, higieną wody, instalacjami sanitarnymi lub bezpieczeństwem wody; 2) przynajmniej jedna osoba, która posiada: a) przynajmniej trzyletnie doświadczenie w zakresie budowy, montażu, obsługi, eksploatacji, modernizacji lub projektowania instalacji sanitarnych lub nadzoru nad jakością, higieną lub bezpieczeństwem wody albo b) uprawnienia budowlane, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418). 3. (...) Art. 4p. 1. Dostawca wody, realizując dostawy wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi inne niż hurtowa sprzedaż wody: 1) zapewnia, że jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi jest zgodna z wymaganiami jakości tej wody zgodnie z art. 4a ust. 1 i art. 4b; 2) dostarcza wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi do odbiorcy usług zgodną z wymaganiami jakości tej wody określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 13; 3) w uzgodnieniu odpowiednio z organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub organami Wojskowej Inspekcji Sanitarnej wyznacza reprezentatywne dla jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi punkty poboru próbek do badań jakości wody w ramach monitoringu zgodności, uwzględniając ich równomierne rozłożenie w obszarze sieci wodociągowej, i ustala harmonogram pobierania próbek do badań jakości wody z tych punktów, uwzględniając ich równomierny pobór w okresie roku;	

			4) uczestniczy w realizacji monitoringu zgodności zgodnie z ustalonym harmonogramem, o którym mowa w pkt 3, i wykonuje badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 13 oraz uwzględniając art. 4g ust. 5, 6 i 12; 5) wskazuje laboratorium do wykonywania badań planowanych w harmonogramie, o którym mowa w pkt 3; 6) przekazuje właściwemu organowi nadzoru sanitarnego: a) sprawozdania z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonanych w ramach monitoringu zgodności, b) informacje o niezgodnościach wartości parametrycznych z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonanych w ramach monitoringu zgodności, przyczynach wystąpienia tych niezgodności oraz o podejmowanych działaniach naprawczych, c) informacje o niezgodnościach wartości wytycznych parametrów objętych listą obserwacyjną, o których mowa w art. 2b pkt 2, wraz ze sprawozdaniem z badań jakości wody surowej wykonanych w ramach monitoringu wody surowej, o którym mowa w art. 4f ust. 3 – w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13; 7) dąży do ustalenia przyczyny niezgodności z wartością parametryczną ustaloną dla monitoringu zgodności oraz prowadzi działania naprawcze w przypadku ustalenia, że ta niezgodność nie wynika z wewnętrznego systemu wodociągowego lub jego utrzymania; 8) prowadzi monitoring operacyjny co najmniej w zakresie parametru operacyjnego mętność z częstotliwością określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 13 lub parametru operacyjnego colifagi somatyczne, w przypadku gdy zasadność badania tego parametru wynika z oceny ryzyka, o której mowa w art. 4e ust. 1 pkt 2, lub jej aktualizacji, o której mowa w art. 4e ust. 2;	

			9) prowadzi monitoring substancji promieniotwórczych w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi; 10) bada wodę surową w zakresie i z częstotliwością, które uwzględniają ocenę ryzyka lub jej aktualizację, o których mowa w art. 4f ust. 1, oraz potrzebę zapewnienia skuteczności procesów uzdatniania wody, w przypadku gdy prowadzi monitoring wody surowej, o którym mowa w art. 4f ust. 3, oraz gromadzi i archiwizuje elektronicznie wyniki tych badań przez co najmniej 10 lat; 11) odpowiada za dobór skutecznych i bezpiecznych metod i sposobów uzdatniania wody; 12) w przypadku gdy dezynfekcja stanowi część przygotowania lub dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zapewnia: a) walidację skuteczności zastosowanej dezynfekcji, tak aby wszelkie zanieczyszczenia ubocznymi produktami dezynfekcji i wszelkie zanieczyszczenia z chemikaliów do uzdatniania wody były utrzymywane na jak najniższym poziomie bez uszczerbku dla tej dezynfekcji, b) aby wszelkie substancje pozostające w wodzie nie zagrażały spełnieniu wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13; 13) prowadzi i dokumentuje badania parametrów objętych listą obserwacyjną, o których mowa w art. 2b pkt 2, oraz informuje właściwy organ nadzoru sanitarnego o wystąpieniu w wodzie surowej niezgodności wartości wytycznych ustalonych dla tych parametrów; 14) dokumentuje i udostępnia na wniosek właściwego organu nadzoru sanitarnego: a) wyniki monitoringu, o którym mowa w pkt 4, 8 i 9, b) wyniki badań jakości wody surowej, o których mowa w pkt 10; 15) zapewnia stosowanie materiałów lub wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniających wymagania określone w art. 37ao ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz	

			chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniających wymagania określone w art. 37as ust. 1 tej ustawy; 16) informuje na bieżąco konsumentów o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz rozpowszechnia opracowany przez właściwy organ nadzoru sanitarnego komunikat o jakości tej wody w przypadku udzielenia zgód na odstępstwo, o których mowa w art. 13d ust. 4 lub 6 i art. 13e ust. 7 pkt 2 lub ust. 8 pkt 2, stwierdzenia braku przydatności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi albo stwierdzenia niezgodności wartości parametrycznej; 17) przekazuje właściwemu organowi nadzoru sanitarnego aktualne informacje o strefie zaopatrzenia objętej systemem zaopatrzenia w wodę; 18) prowadzi działania naprawcze zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w art. 13c ust. 6 pkt 8, oraz informacją, o której mowa w art. 13e ust. 8 pkt 1. 2. Dostawca wody, prowadząc hurtową sprzedaż wody: 1) dostarcza wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi do hurtowego odbiorcy wody zgodną z wymaganiami dotyczącymi jakości tej wody określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 13; 2) w uzgodnieniu z organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej wyznacza punkty poboru próbek do badań jakości wody i ustala harmonogram pobierania próbek do badań jakości wody z tych punktów w zakresie i z częstotliwością zgodnymi z przepisami wydanymi na podstawie art. 13 oraz uwzględniając art. 4g ust. 5, 6 i 12; 3) wykonuje badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodnie z pkt 2; 4) wskazuje laboratorium do wykonywania badań planowanych w harmonogramie, o którym mowa w pkt 2;	

			5) przekazuje właściwemu organowi nadzoru sanitarnego: a) sprawozdania z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonanych zgodnie z ustalonym harmonogramem pobierania próbek do badań jakości wody, b) informacje o niezgodnościach wartości parametrycznych z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonanych zgodnie z ustalonym harmonogramem pobierania próbek do badań jakości wody, przyczynach wystąpienia tych niezgodności oraz o podejmowanych działaniach naprawczych, c) informacje o niezgodnościach wartości wytycznych parametrów objętych listą obserwacyjną, o których mowa w art. 2b pkt 2, wraz ze sprawozdaniem z badań jakości wody surowej wykonanych w ramach monitoringu wody surowej, o którym mowa w art. 4f ust. 3 – w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13; 6) dąży do ustalenia przyczyny niezgodności z wartością parametryczną określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 13 oraz ustaloną na podstawie art. 4g ust. 12 oraz prowadzi działania naprawcze; 7) dokumentuje i udostępnia na wniosek właściwego organu nadzoru sanitarnego wyniki badań, o których mowa w pkt 3, oraz wyniki monitoringu, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 i 9; 8) informuje na bieżąco hurtowego odbiorcę wody o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi o udzieleniu zgód na odstępowanie, o których mowa w art. 13d ust. 4 lub 6 i art. 13e ust. 7 pkt 2 lub ust. 8 pkt 2, stwierdzeniu braku przydatności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi albo stwierdzeniu niezgodności wartości parametrycznej; 9) przekazuje hurtowemu odbiorcy wody informacje o ujęciach wody wykorzystywanych do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, z których jest zaopatrywany hurtowy odbiorca wody;	

			10) przekazuje właściwemu organowi nadzoru sanitarnego wykaz ujęć wody, o których mowa w pkt 9, wraz ze wskazaniem hurtowych odbiorców wody zaopatrywanych z danego ujęcia, właściwych gmin i miejscowości zaopatrywanych z tego ujęcia wraz z przypisaniem urządzeń do uzdatniania wody i aktualizuje ten wykaz; 11) przekazuje niezwłocznie hurtowemu odbiorcy wody wyniki badań wody surowej, informację o metodach uzdatniania wody, parametrach jakości wody uzdatnionej dostarczanej przez tego dostawcę wody, raporty z dokonanych ocen ryzyka, o których mowa w art. 4e ust. 1, oraz aktualizacje tych ocen, a także wyniki badań, o których mowa w pkt 3, oraz wyniki monitoringu, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 i 9; 12) wykonuje obowiązki określone w ust. 1 pkt 1, 8–13, pkt 14 lit. b oraz pkt 15 i 18. 3. W przypadku wystąpienia niezgodności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi z wartością parametryczną ustaloną dla monitoringu zgodności w punkcie, w którym ta woda wypływa z punktów czerpalnych używanych zwykle do jej poboru, dostawca wody przedstawia właściwemu organowi nadzoru sanitarnego dowody celem wykazania faktu, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi dostarczana przez niego do budynku przed przyłączem wodociągowym jest zgodna z tą wartością parametryczną. 4. W przypadku gdy z dowodów przedstawionych przez dostawcę wody wynika, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi przed przyłączem wodociągowym jest zgodna z wartością parametryczną ustaloną dla monitoringu zgodności, właściciel lub zarządca budynku przedstawia niezwłocznie właściwemu organowi nadzoru sanitarnego informację o planowanych działaniach naprawczych służących zapewnieniu zgodności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w punkcie, w którym ta woda wypływa z punktów czerpalnych używanych zwykle do jej poboru, z wartością parametryczną ustaloną dla monitoringu zgodności.	

			5. W przypadku gdy z dowodów przedstawionych przez dostawcę wody wynika, że niezgodność, o której mowa w ust. 3, występuje przed przyłączem wodociągowym, informację, o której mowa w ust. 4, przedstawia dostawca wody. 6. Informacja, o której mowa w ust. 4, obejmuje co najmniej ustalenie przyczyny występowania nieprawidłowości, rodzaj działań naprawczych służących zapewnieniu zgodności wraz ze wskazaniem terminów ich realizacji oraz sposób weryfikacji skuteczności podejmowanych działań naprawczych. (...) Art. 2. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416) wprowadza się następujące zmiany: 5) po rozdziale 3 dodaje się rozdziały 3a–3d w brzmieniu: (...) „Art. 37av. 1. W ramach nadzoru nad jakością wody do spożycia państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny, zgodnie z właściwością miejscową: 1) weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3 ustawy o zaopatrzeniu w wodę; 2) weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji badań parametrów istotnych do celów oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym oraz terminowego przekazywania sprawozdań z tych badań; 3) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji działań, o których mowa w art. 4k ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę; 4) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków określonych w udzielonych zgodach na odstępstwo, o których mowa w art. 13d ust. 4 i art. 13e ust. 7 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w tym realizacji harmonogramu działań naprawczych w rozumieniu art. 2 pkt 1a ustawy o zaopatrzeniu w wodę, zwanych dalej „działaniami naprawczymi”;	

			5) przekazuje co 3 miesiące państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu informacje o działaniach naprawczych realizowanych w związku z udzielonymi zgodami na odstępstwo, o których mowa w art. 13d ust. 4 i art. 13e ust. 7 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę; 6) weryfikuje wywiązywanie się z ustalonych działań naprawczych przez: a) dostawcę wody w przypadku stwierdzenia niezgodności wartości parametrycznej badanego parametru jakości wody do spożycia w punkcie zgodności, b) właściciela lub zarządcy budynku w przypadku stwierdzenia niezgodności wartości parametrycznej badanego parametru jakości wody do spożycia; 7) analizuje przekazane przez dostawcę wody sprawozdania i informacje, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 i ust. 2 pkt 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w zakresie wystąpienia ewentualnego zagrożenia w rozumieniu art. 2 pkt 19a tej ustawy, zwanego dalej „zagrożeniem”; 8) analizuje przekazane przez właściciela lub zarządcę budynku sprawozdania, o których mowa w art. 4k ust. 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w zakresie wystąpienia ewentualnego zagrożenia; 9) gromadzi, weryfikuje, analizuje i ocenia dane o jakości wody do spożycia uzyskane w wyniku prowadzonego nadzoru nad jakością wody do spożycia oraz przekazuje je właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu; 10) informuje właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o jakości wody do spożycia na nadzorowanym obszarze; 11) gromadzi, weryfikuje i analizuje informacje uzyskane na podstawie art. 4m ust. 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę oraz dokumenty i informacje, o których mowa w art. 4n ust. 1 tej ustawy, oraz przekazuje je właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu; 12) w przypadku stwierdzenia niezgodności wartości parametrycznej badanych parametrów	

			jakości wody do spożycia pobranej w punkcie zgodności, o którym mowa w art. 4c ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, zwanym dalej „punktem zgodności”, zlokalizowanym w budynku użyteczności publicznej, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku mieszkalnym, dąży do ustalenia jakości wody do spożycia dostarczanej przez dostawcę wody w punkcie czerpalnym zlokalizowanym najbliżej zaworu głównego oraz ustalenia podmiotu odpowiedzialnego za nieodpowiednią jakość wody do spożycia w badanym punkcie poboru wody. 2. W ramach nadzoru nad jakością wody do spożycia państwowy wojewódzki inspektor sanitarny zgodnie z właściwością miejscową: 1) weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3 ustawy o zaopatrzeniu w wodę; 2) weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji badań parametrów istotnych do celów oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych oraz terminowego przekazywania sprawozdań z badań jakości wody do spożycia; 3) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji działań, o których mowa w art. 4k ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę; 4) weryfikuje wywiązywanie się dostawców wody z obowiązków określonych w udzielonych zgodach na odstępowo, o których mowa w art. 13d ust. 4 i art. 13e ust. 7 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w tym realizacji harmonogramu działań naprawczych; 5) przekazuje co 3 miesiące Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu informacje o działaniach naprawczych realizowanych w związku z udzielonymi zgodami na odstępowo, o których mowa w art. 13d ust. 4 i art. 13e ust. 7 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę; 6) gromadzi, analizuje i ocenia otrzymane dane o jakości wody do spożycia uzyskane w wyniku prowadzonego nadzoru nad jakością wody	

			do spożycia i udostępnia je Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu; 7) gromadzi, weryfikuje i analizuje informacje uzyskane na podstawie art. 4m ust. 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę oraz dokumenty i informacje, o których mowa w art. 4n ust. 1 tej ustawy, oraz przekazuje je Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu. 3. W ramach nadzoru nad jakością wody do spożycia prowadzonego przez organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej: 1) weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 4 ustawy o zaopatrzeniu; 2) weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji badań parametrów istotnych do celów oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym oraz terminowego przekazywania sprawozdań z tych badań; 3) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji działań, o których mowa w art. 4k ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę; 4) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków określonych w udzielonych zgodach na odstępstwo, o których mowa w art. 13d ust. 6 i art. 13e ust. 8 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w tym realizacji harmonogramu działań naprawczych; 5) przekazuje co 3 miesiące Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego informacje o działaniach naprawczych realizowanych w związku z udzielonymi zgodami na odstępstwo, o których mowa w art. 13d ust. 6 i art. 13e ust. 8 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę; 6) weryfikuje wywiązywanie się z ustalonych działań naprawczych przez: a) dostawcę wody w przypadku stwierdzenia niezgodności wartości parametrycznej badanego parametru jakości wody do spożycia w punkcie zgodności,	

			b) właściciela lub zarządcy budynku w przypadku stwierdzenia niezgodności wartości parametrycznej badanego parametru jakości wody do spożycia; 7) analizuje przekazane przez dostawcę wody sprawozdania i informacje, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w zakresie wystąpienia ewentualnego zagrożenia; 8) gromadzi, weryfikuje, analizuje i ocenia uzyskane dane, o których mowa w ust. 1 pkt 9, i udostępnia je Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego; 9) informuje właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o jakości wody do spożycia na nadzorowanym obszarze w przypadku, gdy są zaopatrywane podmioty inne niż wojskowe, będące pod nadzorem Państwowej Inspekcji Sanitarnej; 10) gromadzi, weryfikuje i analizuje informacje uzyskane na podstawie art. 4m ust. 6 ustawy o zaopatrzeniu w wodę oraz dokumenty i informacje, o których mowa w art. 4n ust. 2 tej ustawy, oraz przekazuje je Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego; 11) w przypadku stwierdzenia niezgodności wartości parametrycznej badanych parametrów jakości wody do spożycia pobranej w punkcie zgodności zlokalizowanym w budynku użyteczności publicznej, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku mieszkalnym, dąży do ustalenia jakości wody do spożycia dostarczanej przez dostawcę wody w punkcie czerpalnym zlokalizowanym najbliżej zaworu głównego oraz ustalenia podmiotu odpowiedzialnego za nieodpowiednią jakość wody do spożycia w badanym punkcie poboru wody. 4. Realizując zadania, o których mowa w ust. 1–3, odpowiednio organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej: 1) wykonują badania jakości wody do spożycia pobranej do badania w punkcie zgodności lub w punktach, o których mowa w art. 4p ust. 2 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;	

			2) wykonują badania jakości wody do spożycia w wyniku skarg, interwencji oraz incydentów; 3) wykonują badania jakości wody do spożycia po zakończeniu działań naprawczych podejmowanych w przypadkach, o których mowa w art. 37ax ust. 3 pkt 3 i 4, mające na celu sprawdzenie, czy woda do spożycia spełnia wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę; 4) uczestniczą w ustalaniu harmonogramów, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 3 i ust. 2 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę; 5) uczestniczą w wyznaczaniu punktów, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 3 i ust. 2 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę; 6) prowadzą wykaz: a) dostawców wody, z podziałem na: – przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne, – podmioty prowadzące hurtową sprzedaż wody, – podmioty prowadzące działalność gospodarczą, dostarczające wodę pochodzącą z indywidualnego źródła, które dostarcza średnio na dobę mniej niż 10 m³ wody lub zaopatruje w wodę mniej niż 50 osób, lub dostarczające tę wodę do budynków użyteczności publicznej lub do budynków zamieszkania zbiorowego, lub do podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463), a ta woda jest przeznaczona do spożycia przez ludzi, b) systemów zaopatrzenia w wodę w rozumieniu art. 2 pkt 7c ustawy o zaopatrzeniu w	

				wodę, w tym stref zaopatrzenia w rozumieniu art. 2 pkt 7a tej ustawy, c) punktów zgodności i punktów, o których mowa w art. 4p ust. 2 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, d) obiektów priorytetowych, o których mowa w art. 4j ustawy o zaopatrzeniu w wodę, oraz obiektów, dla których w ocenie ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym zdefiniowano ryzyko dla jakości wody do spożycia i dla zdrowia ludzi wskazujące na konieczność monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu. 5. Jeżeli wykaz, o którym mowa w ust. 4 pkt 6, zawiera dane osobowe umożliwiające identyfikację osoby fizycznej, organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej w celu realizacji zadania, o którym mowa w ust. 4 pkt 6, przetwarzają te dane osobowe i są administratorem tych danych. 6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej przetwarzają w sposób zapewniający ich odpowiednie bezpieczeństwo, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych. Art. 37aw. 1. Odpowiednio Główny Inspektor Sanitarny oraz Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego w ramach sprawowanego nadzoru nad jakością wody do spożycia gromadzi informacje o: 1) wynikach monitoringu zgodności w przypadku niezgodności wartości parametrycznych parametrów mikrobiologicznych i chemicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę oraz działaniach naprawczych podejmowanych w związku z tą niezgodnością;	

			2) wynikach monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> w ciepłej wodzie użytkowej i wartości parametrycznej ołowiu, w obiektach priorytetowych i obiektach, dla których w ocenie ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, o której mowa w art. 4d ust. 1 pkt 3 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, zidentyfikowano ryzyko dla jakości wody do spożycia i dla zdrowia ludzi wskazujące na konieczność monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu; 3) działaniach podejmowanych przez właścicieli lub zarządców budynków mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartością parametryczną bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> w ciepłej wodzie użytkowej lub wartością parametryczną ołowiu; 4) zdarzeniach związanych z wodą do spożycia, które spowodowały potencjalne ryzyko dla zdrowia ludzi, bez względu na to, czy miała miejsce niezgodność z wartością parametryczną, trwające dłużej niż 10 kolejnych dni i dotyczące co najmniej 1000 osób, w tym również informacje o przyczynach tych zdarzeń i działaniach naprawczych podejmowanych przez dostawców wody. 2. Główny Inspektor Sanitarny zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do informacji, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem informacji dotyczących nieruchomości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1145, 1222, 1717 i 1881). 3. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do informacji, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem informacji dotyczących nieruchomości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy	

			z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami lub obiektów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 617 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2025 r. poz. 825 i 1014). (...) Art. 37aza. Przepisy art. 37av ust. 1 pkt 2, 3, pkt 6 lit. b i pkt 8, ust. 2 pkt 2 i 3, ust. 3 pkt 2 i 3 oraz pkt 6 lit. b, ust. 4 pkt 3, art. 37aw ust. 1 pkt 3 oraz art. 37ax ust. 3 i 9 stosuje się również do nadzoru dotyczącego obiektu priorytetowego niebędącego budynkiem. (...) Art. 5. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2025 r. poz. 960) wprowadza się następujące zmiany: 3) w art. 240: a) w ust. 2 po pkt 20 dodaje się pkt 20a w brzmieniu: „20a) tworzy zbiór danych zawierających informacje z ocen ryzyka lub ich aktualizacji oraz informacje o działaniach w zakresie zarządzania ryzykiem lub służących jego kontroli i zapewnia dostęp do nich Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób, o którym mowa w art. 4h ust. 4 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków;” b) w ust. 3 po pkt 27 dodaje się pkt 27a i 27b w brzmieniu: „27a) stosują działania w zakresie zarządzania ryzykiem lub służące jego kontroli, o których mowa w art. 4f ust. 6 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków; 27b) po konsultacji z dostawcą wody identyfikują podmioty odpowiedzialne za zanieczyszczenie wody, które stwarza ryzyko, o którym mowa w art. 4f ust. 6 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, zgodnie z art. 4f ust. 9 tej ustawy;”	

art. 7 ust. 4	Art. 7. 4. Ocenę ryzyka i zarządzanie ryzykiem w obszarach zasilania dla punktów poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi przeprowadza się po raz pierwszy do dnia 12 lipca 2027 r. Ta ocena ryzyka i zarządzanie ryzykiem podlegają przeglądom w regularnych odstępach czasu nie dłuższych niż sześć lat, z uwzględnieniem wymogów przewidzianych w art. 7 dyrektywy 2000/60/WE, i w razie konieczności są aktualizowane.	T	art. 1 pkt 6, art. 7 ust. 1 i 3 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: (...) „Art. 4e. 1. Dostawca wody dokonuje: 1) oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi; (...) 2. Dostawca wody dokonuje udokumentowanych przeglądów ocen ryzyka, o których mowa w ust. 1, w regularnych odstępach czasu wynikających z samych ocen, nie dłuższych niż 6 lat, i w razie potrzeby – ich aktualizacji. (...) Art. 7. 1. Dostawca wody przekazuje ocenę ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi: 1) właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz 2) właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu – w terminie do dnia 31 grudnia 2026 r. (...) 3. W przypadku gdy dostawcą wody jest jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2 lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, ocenę ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz ocenę ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę ten dostawca lub dowódca jednostki odpowiedzialnej za to miejsce przekazuje wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w terminach określonych odpowiednio w ust. 1 i 2.”	

art. 7 ust. 5	Art. 7. 5. Ocenę ryzyka i zarządzanie ryzykiem w systemie zaopatrzenia przeprowadza się po raz pierwszy do dnia 12 stycznia 2029 r. Ta ocena ryzyka i zarządzanie ryzykiem podlegają przeglądom w regularnych odstępach czasu nie dłuższych niż sześć lat i w razie konieczności są aktualizowane.	T	art. 1 pkt 6, art. 7 ust. 2 i 3 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: (...) „Art. 4e. 1. Dostawca wody dokonuje: (...) 2) oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę. (...) 2. Dostawca wody dokonuje udokumentowanych przeglądów ocen ryzyka, o których mowa w ust. 1, w regularnych odstępach czasu wynikających z samych ocen, nie dłuższych niż 6 lat, i w razie potrzeby – ich aktualizacji.” (...) Art. 7. 2. Dostawca wody przekazuje ocenę ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r. 3. W przypadku gdy dostawcą wody jest jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2 lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, ocenę ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz ocenę ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę ten dostawca lub dowódca jednostki odpowiedzialnej za to miejsce przekazuje wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w terminach określonych odpowiednio w ust. 1 i 2.”	
art. 7 ust. 6	Art. 7. 6. Ocenę ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych przeprowadza się po raz pierwszy do dnia 12 stycznia 2029 r. Ta ocena ryzyka i zarządzanie ryzykiem podlegają przeglądom co sześć lat i w razie konieczności są aktualizowane.	T	art. 1 pkt 6 i art. 9 ust. 1 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: (...)	

				„Art. 4i. 1. Właściciel lub zarządca budynku dokonuje oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, którą sporządza się w formie pisemnej, w postaci papierowej opatrzonej podpisem własnoręcznym lub w postaci elektronicznej opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym. 2. Właściciel lub zarządca budynku dokonuje przeglądu i w razie potrzeby aktualizacji oceny ryzyka, o której mowa w ust. 1, nie rzadziej niż co 6 lat. Do aktualizacji tej oceny stosuje się przepis ust. 1. (...) Art. 9. 1. Właściciel lub zarządca budynku oraz właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego niebędącego budynkiem sporządza ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r.”	
art. 7 ust. 7	Art. 7. 7. Terminy określone w ust. 4, 5 i 6 nie uniemożliwiają państwu członkowskim zapewnienia jak najszybszego zastosowania środków, gdy tylko ryzyko zostanie zidentyfikowane i ocenione.	T	art. 1 pkt 6 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: (...) „Art. 4p. 1. Dostawca wody, realizując dostawy wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi inne niż hurtowa sprzedaż wody: (...) 7) dąży do ustalenia przyczyny niezgodności z wartością parametryczną ustaloną dla monitoringu zgodności oraz prowadzi działania naprawcze w przypadku ustalenia, że ta niezgodność nie wynika z wewnętrznego systemu wodociągowego lub jego utrzymania; (...) 2. Dostawca wody, prowadząc hurtową sprzedaż wody: 6) dąży do ustalenia przyczyny niezgodności z wartością parametryczną określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 13 oraz ustaloną na podstawie art. 4g ust. 12 oraz prowadzi działania naprawcze; (...)	

				3. W przypadku wystąpienia niezgodności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi z wartością parametryczną ustaloną dla monitoringu zgodności w punkcie, w którym ta woda wypływa z punktów czerpalnych używanych zwykle do jej poboru, dostawca wody przedstawia właściwemu organowi nadzoru sanitarnego dowody celem wykazania faktu, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi dostarczana przez niego do budynku przed przyłączem wodociągowym jest zgodna z tą wartością parametryczną. 4. W przypadku gdy z dowodów przedstawionych przez dostawcę wody wynika, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi przed przyłączem wodociągowym jest zgodna z wartością parametryczną ustaloną dla monitoringu zgodności, właściciel lub zarządca budynku przedstawia niezwłocznie właściwemu organowi nadzoru sanitarnego informację o planowanych działaniach naprawczych służących zapewnieniu zgodności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w punkcie, w którym ta woda wypływa z punktów czerpalnych używanych zwykle do jej poboru, z wartością parametryczną ustaloną dla monitoringu zgodności. 5. W przypadku gdy z dowodów przedstawionych przez dostawcę wody wynika, że niezgodność, o której mowa w ust. 3, występuje przed przyłączem wodociągowym, informację, o której mowa w ust. 4, przedstawia dostawca wody.”	
art. 8 ust. 1-3	Art. 8. 1. Bez uszczerbku dla art. 4–8 dyrektywy 2000/60/WE, państwa członkowskie zapewniają, aby przeprowadzane były ocena ryzyka i zarządzanie ryzykiem w obszarach zasilania dla punktów poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. 2. Państwa członkowskie zapewniają, aby ocena ryzyka obejmowała następujące elementy: a) charakterystyka obszarów zasilania dla punktów poboru wody obejmująca:	T	art. 1 pkt 6 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: (...) „Art. 4f. 1. Ocena ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub jej aktualizacja uwzględnia: 1) identyfikacje znaczących oddziaływań antropogenicznych oraz ocenę ich wpływu na stan	

(i) oznaczenie i identyfikację obszarów zasilania dla punktów poboru wody; (ii) mapowanie stref ochronnych, w przypadkach gdy strefy te zostały ustanowione zgodnie z art. 7 ust. 3 dyrektywy 2000/60/WE; (iii) współrzędne geograficzne wszystkich punktów poboru wody w obszarach zasilania; z uwagi na to, że dane te mają potencjalnie wrażliwy charakter, w szczególności w kontekście ochrony zdrowia publicznego i bezpieczeństwa publicznego, państwa członkowskie zapewniają, aby takie dane były chronione i przekazywane wyłącznie właściwym organom i dostawcom wody; (iv) opis wykorzystywania gruntów, spływu wody i procesów odnawiania w obszarach zasilania dla punktów poboru wody; b) identyfikacja zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych w obszarach zasilania dla punktów poboru wody oraz ocena ryzyka, jakie mogłyby one stwarzać dla jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi; w tej ocenie analizuje się potencjalne ryzyko, które mogłoby spowodować pogorszenie jakości wody w takim stopniu, że mogłaby ona stwarzać potencjalne ryzyko dla zdrowia ludzkiego; c) odpowiednie monitorowanie w wodach powierzchniowych lub podziemnych, lub obu, w obszarach zasilania dla punktów poboru wody, lub w wodzie surowej, odpowiednich parametrów, substancji lub substancji szkodliwych wybranych spośród poniższych: (i) parametrów w załączniku I części A i B lub ustalonych zgodnie z art. 5 ust. 3 niniejszej dyrektywy; (ii) zanieczyszczeń wód podziemnych w załączniku I do dyrektywy 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (28) oraz zanieczyszczeń i wskaźników		wód powierzchniowych i wód podziemnych, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne; 2) wyniki monitoringu wód służącego dokonaniu oceny stanu wód powierzchniowych i stanu wód podziemnych, o których mowa w art. 349 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne; 3) wyniki badań parametrów objętych listą obserwacyjną, o których mowa w art. 2b pkt 2; 4) w przypadku jednolitej części wód powierzchniowych – ocenę, czy wody powierzchniowe odpowiadają wymaganiom, jakim powinny odpowiadać wody powierzchniowe wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne; 5) analizę ryzyka, o której mowa w art. 133 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne; 6) informacje o ustanowieniu strefy ochronnej, o której mowa w art. 133 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, lub obszaru ochronnego, o którym mowa w art. 139 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne. 2. Z dokonanej oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o których mowa w ust. 1, sporządza się raport podsumowujący, uwzględniający przynajmniej: 1) dane identyfikujące dostawcę wody: a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby, b) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile taki numer posiada, c) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki numer posiada, d) oznaczenie strefy zaopatrzenia wraz z ujęciami wody wykorzystywanymi do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi; 2) charakterystykę obszaru zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, obejmującą:	

zanieczyszczenia, dla których państwa członkowskie ustanowiły wartości progowe zgodnie z załącznikiem II do tej dyrektywy; (iii) substancji priorytetowych i pewnych innych substancji zanieczyszczających w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE (29); (iv) substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy określonych przez państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą 2000/60/WE; (v) innych substancji szkodliwych istotnych dla wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi określonych przez państwa członkowskie na podstawie informacji zebranych zgodnie z lit. b) niniejszego ustępu; (vi) naturalnie występujących substancji, które mogłyby stwarzać potencjalne niebezpieczeństwo dla zdrowia ludzkiego poprzez korzystanie z wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi; (vii) substancji i związków umieszczonych na liście obserwacyjnej ustanowionej zgodnie z art. 13 ust. 8 niniejszej dyrektywy. Do celów akapitu pierwszego lit. a) państwa członkowskie mogą wykorzystywać informacje zbierane zgodnie z art. 5 i 7 dyrektywy 2000/60/WE. Do celów akapitu pierwszego lit. b) państwa członkowskie mogą wykorzystywać przegląd wpływu działalności człowieka podjęty zgodnie z art. 5 dyrektywy 2000/60/WE oraz informacje dotyczące znaczących oddziaływań zebrane zgodnie z załącznikiem II pkt 1.4, 1.5 oraz 2.3–2.5 do tej dyrektywy. Państwa członkowskie dokonują wyboru spośród akapitu pierwszego lit. c) ppkt (i)–(vii) parametrów, substancji lub substancji szkodliwych, które są uznawane za istotne		a) oznaczenie i identyfikację obszaru zasilania ujęcia tej wody, b) granicę strefy ochronnej, o której mowa w art. 133 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, w przypadku gdy ta strefa została ustanowiona, c) współrzędne geograficzne wszystkich ujęć wody wykorzystywanych do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w obszarze zasilania ujęcia tej wody, d) informacje o wykorzystaniu gruntów, dopływie wody i procesach odnawiania zasobów wody w obszarze zasilania ujęcia tej wody; 3) wykaz zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wraz z oceną ryzyka, jakie mogłyby stwarzać dla jakości tej wody, uwzględniającą analizę potencjalnego ryzyka pogorszenia jakości tej wody w stopniu zagrażającym zdrowiu ludzi, określonych na podstawie identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych oraz oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i wód podziemnych, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne; 4) podsumowanie: a) wyników monitoringu wód służącego dokonaniu oceny stanu wód powierzchniowych i stanu wód podziemnych, o których mowa w art. 349 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, b) wyników badań parametrów objętych listą obserwacyjną, o których mowa w art. 2b pkt 2, c) w przypadku jednolitej części wód powierzchniowych – oceny, czy wody powierzchniowe odpowiadają wymaganiom, jakim powinny odpowiadać wody powierzchniowe wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;	

	dla monitorowania w świetle zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych zidentyfikowanych na podstawie akapitu pierwszego lit. b) lub w świetle informacji dostarczonych przez dostawców wody zgodnie z ust. 3. Do celów odpowiedniego monitorowania, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. c), w tym również wykrywania nowych substancji, które są szkodliwe dla zdrowia ludzkiego w związku z korzystaniem z wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, państwa członkowskie mogą wykorzystywać monitorowanie prowadzone zgodnie z art. 7 i 8 dyrektywy 3. Dostawcy wody, którzy prowadzą monitorowanie w obszarach zasilania dla punktów poboru lub monitorują wodę surową, zobowiązani są do informowania właściwych organów o zaobserwowanych tendencjach i nietypowych liczbach lub stężeniach monitorowanych parametrów, substancji lub substancji szkodliwych.			5) propozycję środków kontroli ryzyka, które należy uznać za istotne w związku z wykazem zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych oraz oceną ryzyka, o których mowa w pkt 3, oraz wyniki monitoringu i badań oraz ocenę, o których mowa w pkt 4. 3. Dostawca wody, który prowadzi monitoring w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz monitoring wody surowej, informuje właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz właściwy organ nadzoru sanitarnego o zaobserwowanych tendencjach i nietypowych liczbach lub stężeniach monitorowanych parametrów lub substancji, które mogą mieć wpływ na proces uzdatniania wody.”	
art. 8 ust. 4	Art. 8. 4. Na podstawie wyników oceny ryzyka przeprowadzonej zgodnie z ust. 2 państwa członkowskie zapewniają, aby – w stosownych przypadkach – zastosowane zostały następujące środki zarządzania ryzykiem w celu zapobiegania zidentyfikowanemu ryzyku lub w celu jego kontroli, poczynwszy od środków zapobiegawczych: a) zdefiniowanie i wdrożenie w obszarach zasilania dla punktów poboru środków zapobiegawczych w uzupełnieniu środków przewidzianych lub zastosowanych zgodnie z art. 11 ust. 3 lit. d) dyrektywy 2000/60/WE, w przypadku gdy jest to wymagane do zagwarantowania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi; w stosownych przypadkach te środki zapobiegawcze włącza się do programów środków, o których mowa w art. 11 tej	T	art. 1 pkt 6 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: (...) „Art. 4e. 1. Dostawca wody dokonuje: 1) oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi; 2) oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę. 2. Dostawca wody dokonuje udokumentowanych przeglądów ocen ryzyka, o których mowa w ust. 1, w regularnych odstępach czasu wynikających z samych ocen, nie dłuższych niż 6 lat, i w razie potrzeby – ich aktualizacji. 3. Oceny ryzyka, o których mowa w ust. 1, lub udokumentowane przeglądy ocen ryzyka i w razie	

dyrektywy; w stosownych przypadkach państwa członkowskie zapewniają, aby zanieczyszczający, we współpracy z dostawcami wody i innymi właściwymi zainteresowanymi stronami, stosowali środki zapobiegawcze zgodnie z dyrektywą 2000/60/WE; b) zdefiniowanie i wdrożenie w obszarach zasilania dla punktów poboru środków łagodzących w uzupełnieniu środków przewidzianych lub zastosowanych zgodnie z art. 11 ust. 3 lit. d) dyrektywy 2000/60/WE, w przypadku gdy jest to wymagane do zagwarantowania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi; w stosownych przypadkach środki te włącza się do programów środków, o których mowa w art. 11 tej dyrektywy; w stosownych przypadkach państwa członkowskie zapewniają, aby zanieczyszczający, we współpracy z dostawcami wody i innymi właściwymi zainteresowanymi stronami, stosowali takie środki łagodzące zgodnie z dyrektywą 2000/60/WE; c) zapewnianie odpowiedniego monitorowania – w wodach powierzchniowych lub podziemnych, lub w obu, w obszarach zasilania dla punktów poboru lub w wodzie surowej – parametrów, substancji lub substancji szkodliwych, które w związku ze spożyciem wody mogłyby stanowić ryzyko dla zdrowia ludzkiego lub doprowadzić do nieakceptowalnego pogorszenia jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, a które nie zostały uwzględnione w monitorowaniu prowadzonym zgodnie z art. 7 i 8 dyrektywy 2000/60/WE; w stosownych przypadkach monitorowanie to włącza się do programów monitoringu, o których mowa w art. 8 tej dyrektywy;			potrzeby ich aktualizacje, o których mowa w ust. 2, przeprowadza na podstawie obowiązujących norm dotyczących bezpieczeństwa zaopatrzenia w wodę powołany przez dostawcę wody wielodyscyplinarny zespół, w skład którego wchodzi: 1) przynajmniej jedna osoba, która ukończyła studia: a) zakończone uzyskaniem tytułu zawodowego magistra, magistra inżyniera lub inżyniera w zakresie instalacji sanitarnych, inżynierii środowiska, ochrony środowiska, technologii wody lub higieny wody albo b) inne niż wymienione w lit. a oraz studia podyplomowe, których program uwzględnia zagadnienia związane z uzdatnianiem wody, technologią wody, higieną wody, instalacjami sanitarnymi lub bezpieczeństwem wody; 2) przynajmniej jedna osoba, która posiada: a) przynajmniej trzyletnie doświadczenie w zakresie budowy, montażu, obsługi, eksploatacji, modernizacji lub projektowania instalacji sanitarnych lub nadzoru nad jakością, higieną lub bezpieczeństwem wody albo b) uprawnienia budowlane, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418). Art. 4f. 1. Ocena ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub jej aktualizacja uwzględnia: 1) identyfikacje znaczących oddziaływań antropogenicznych oraz ocenę ich wpływu na stan wód powierzchniowych i wód podziemnych, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne; 2) wyniki monitoringu wód służącego dokonaniu oceny stanu wód powierzchniowych i stanu wód podziemnych, o których mowa w art. 349 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne; 3) wyniki badań parametrów objętych listą obserwacyjną, o których mowa w art. 2b pkt 2;	

	d) ocena potrzeby ustanowienia lub dostosowania stref ochronnych dla wód podziemnych lub powierzchniowych, o których mowa w art. 7 ust. 3 dyrektywy 2000/60/WE, oraz wszelkich innych odpowiednich stref. Państwa członkowskie zapewniają, aby z odpowiednią częstotliwością przeprowadzano ocenę skuteczności wszelkich środków, o których mowa w niniejszym ustępie.		4) w przypadku jednolitej części wód powierzchniowych – ocenę, czy wody powierzchniowe odpowiadają wymaganiom, jakim powinny odpowiadać wody powierzchniowe wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne; 5) analizę ryzyka, o której mowa w art. 133 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne; 6) informacje o ustanowieniu strefy ochronnej, o której mowa w art. 133 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, lub obszaru ochronnego, o którym mowa w art. 139 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne. 2. Z dokonanej oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o których mowa w ust. 1, sporządza się raport podsumowujący, uwzględniający przynajmniej: 1) dane identyfikujące dostawcę wody: a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby, b) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile taki numer posiada, c) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki numer posiada, d) oznaczenie strefy zaopatrzenia wraz z ujęciami wody wykorzystywanymi do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi; 2) charakterystykę obszaru zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, obejmującą: a) oznaczenie i identyfikację obszaru zasilania ujęcia tej wody, b) granicę strefy ochronnej, o której mowa w art. 133 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, w przypadku gdy ta strefa została ustanowiona, c) współrzędne geograficzne wszystkich ujęć wody wykorzystywanych do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w obszarze zasilania ujęcia tej wody,	

			d) informacje o wykorzystaniu gruntów, dopływie wody i procesach odnawiania zasobów wody w obszarze zasilania ujęcia tej wody; 3) wykaz zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wraz z oceną ryzyka, jakie mogłyby stwarzać dla jakości tej wody, uwzględniającą analizę potencjalnego ryzyka pogorszenia jakości tej wody w stopniu zagrażającym zdrowiu ludzi, określonych na podstawie identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych oraz oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i wód podziemnych, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne; 4) podsumowanie: a) wyników monitoringu wód służącego dokonaniu oceny stanu wód powierzchniowych i stanu wód podziemnych, o których mowa w art. 349 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, b) wyników badań parametrów objętych listą obserwacyjną, o których mowa w art. 2b pkt 2, c) w przypadku jednolitej części wód powierzchniowych – oceny, czy wody powierzchniowe odpowiadają wymaganiom, jakim powinny odpowiadać wody powierzchniowe wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne; 5) propozycję środków kontroli ryzyka, które należy uznać za istotne w związku z wykazem zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych oraz oceną ryzyka, o których mowa w pkt 3, oraz wyniki monitoringu i badań oraz ocenę, o których mowa w pkt 4. 3. Dostawca wody, który prowadzi monitoring w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz monitoring wody surowej, informuje właściwego dyrektora regionalnego zarządu	

			gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz właściwy organ nadzoru sanitarnego o zaobserwowanych tendencjach i nietypowych liczbach lub stężeniach monitorowanych parametrów lub substancji, które mogą mieć wpływ na proces uzdatniania wody. 4. Dostawca wody przekazuje raport podsumowujący, o którym mowa w ust. 2, właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz właściwemu organowi nadzoru sanitarnego w terminie 30 dni od dnia dokonania oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o których mowa w ust. 1. 5. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie korzysta z informacji, o których mowa w ust. 3, przy opracowaniu identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych oraz oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i wód podziemnych, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, na podstawie której są opracowywane programy monitoringu wód, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne. 6. Jeżeli w ocenie ryzyka, o której mowa w ust. 1, zidentyfikowano ryzyko, właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie stosuje, po konsultacji z dostawcą wody, działania zapobiegające ryzyku lub służące jego kontroli, polegające na ustaleniu przyczyn i skutków zanieczyszczenia wody, które stwarzają to ryzyko, w szczególności w ramach kontroli gospodarowania wodami, o której mowa w art. 334 pkt 1–7 i 9–13 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne. 7. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie stosuje działania, o których mowa w ust. 6, w uzupełnieniu do działań ujętych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, o których mowa w art. 318 ust. 1 pkt 7	

			ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, i informuje o ich stosowaniu Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. 8. Jeżeli jest to konieczne do zapobiegania ryzyku lub służy jego kontroli, Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie umieszcza działania, o których mowa w ust. 6, w projekcie aktualizacji planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, o której mowa w art. 318 ust. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne. 9. Jeżeli jest to konieczne do zapobiegania ryzyku lub do jego kontroli, właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, po konsultacji z dostawcą wody, identyfikuje podmioty odpowiedzialne za zanieczyszczenie wody, które stwarza ryzyko, o którym mowa w ust. 6. 10. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie informuje: 1) podmiot odpowiedzialny za zanieczyszczenie wody, o którym mowa w ust. 9, 2) właściwego ze względu na miejsce występowania ryzyka wójta (burmistrza, prezydenta miasta), 3) właściwego ze względu na miejsce występowania ryzyka wojewodę – o ryzyku, o którym mowa w ust. 6, w celu podjęcia działań zapobiegających ryzyku lub służących jego kontroli. 11. Podmioty i organy, o których mowa w ust. 10, stosują działania zapobiegające ryzyku lub służące jego kontroli – każdy w zakresie swojej właściwości. 12. Podmioty i organy, o których mowa w ust. 10, informują właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie o podjętych działaniach, o których mowa w ust. 11. 13. W przypadku wojewody działania, o których mowa w ust. 11, obejmują w szczególności dokonanie oceny potrzeby ustanowienia strefy	

				ochronnej obejmującej teren ochrony bezpośredniej i teren ochrony pośredniej, o której mowa w art. 133 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne. 14. Jeżeli działania, o których mowa w ust. 6 i 11, nie są wystarczające do zapobiegania ryzyku lub nie służą jego kontroli, właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie informuje organy właściwe w sprawach pozwoleń wodnoprawnych oraz organy właściwe w sprawach pozwoleń zintegrowanych o konieczności dokonania dodatkowego przeglądu udzielonych odpowiednio pozwoleń wodnoprawnych lub pozwoleń zintegrowanych, wskazując ryzyko, o którym mowa w ust. 6, oraz przekazując informacje o zidentyfikowanych podmiotach odpowiedzialnych za zanieczyszczenie wody, które stwarza ryzyko, o których mowa w ust. 9. 15. Organy właściwe w sprawach pozwoleń wodnoprawnych oraz organy właściwe w sprawach pozwoleń zintegrowanych przekazują właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie wyniki dodatkowego przeglądu pozwoleń wodnoprawnych albo pozwoleń zintegrowanych, o którym mowa w ust. 14, w terminie 6 miesięcy od dnia przekazania informacji, o których mowa w ust. 14, wskazując odpowiednio pozwolenia wodnoprawne lub pozwolenia zintegrowane, które powinny zostać cofnięte lub ograniczone w celu zapobiegania ryzyku lub jego kontroli. 16. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przeprowadza przegląd skuteczności działań, o których mowa w ust. 6, 9, 11 oraz 13–15, nie rzadziej niż raz na rok.”	
art. 8 ust. 5-6	Art. 8. 5. Państwa członkowskie zapewniają, aby dostawcy wody i właściwe organy miały dostęp do informacji, o których mowa w ust. 2 i 3. W szczególności właściwi dostawcy wody muszą mieć dostęp do wyników monitorowania	T	Art. 349 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne	Art. 349. 1. Monitoring wód ma na celu pozyskanie informacji: 1) o stanie wód powierzchniowych i stanie wód podziemnych oraz o stanie wód obszarów chronionych na potrzeby planowania w gospodarowaniu wodami oraz oceny osiągania	

	uzyskanych na podstawie ust. 2 akapit pierwszy lit. c). Na podstawie informacji, o których mowa w ust. 2 i 3, państwa członkowskie mogą: a) zobowiązać dostawców wody do przeprowadzania dodatkowego monitorowania niektórych parametrów lub uzdatnianie pod kątem tych parametrów; b) zezwolić dostawcom wody na zmniejszenie częstotliwości monitorowania niektórych parametrów lub zgodnie z art. 13 ust. 2 lit. a) usunąć dany parametr z wykazu parametrów, które mają być monitorowane, przez dostawcę wody, bez konieczności przeprowadzania oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia, pod warunkiem że: (i) dany parametr nie jest parametrem podstawowym w rozumieniu załącznika II część B pkt 1; oraz (ii) żaden czynnik dający się racjonalnie przewidzieć nie może spowodować pogorszenia jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. 6. W przypadku gdy dostawcy wody zezwolono na zmniejszenie częstotliwości monitorowania parametru lub usunięcia parametru z wykazu parametrów, które mają być monitorowane, o których mowa w ust. 5 akapit drugi lit. b), państwa członkowskie zapewniają, aby przeprowadzone zostało odpowiednie monitorowanie tych parametrów podczas przeglądu ocen ryzyka i zarządzania ryzykiem w obszarach zasilania dla punktów poboru, zgodnie z art. 7 ust. 4.		(Dz. U. z 2025 r. poz. 960)	celów środowiskowych określonych w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61; 2) o stanie środowiska wód morskich na potrzeby planowania w gospodarowaniu wodami oraz oceny osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich, a także bieżącej oceny stanu środowiska wód morskich. 2. Badania i oceny stanu wód powierzchniowych, stanu wód podziemnych, stanu środowiska wód morskich oraz stanu wód obszarów chronionych dokonuje się w ramach państwowego monitoringu środowiska. 3. Właściwy organ Inspekcji Ochrony Środowiska wykonuje badania wód powierzchniowych w zakresie elementów biologicznych, fizykochemicznych oraz chemicznych, w tym substancji priorytetowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 114 w matrycy będącej wodą. 4. Państwowa służba hydrologiczno-meteorologiczna wykonuje badania wód powierzchniowych w zakresie elementów hydrologicznych i morfologicznych i przekazuje wyniki tych badań ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej, Wodom Polskim, właściwemu organowi Inspekcji Ochrony Środowiska, właściwym organom ochrony przyrody, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, a także wszystkim podmiotom wykonującym na zamówienie tych organów i podmiotów prace na potrzeby opracowania oceny stopnia osiągnięcia celów środowiskowych określonych w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61, oceny stanu wód powierzchniowych, oceny stanu wód podziemnych oraz oceny stanu wód obszarów chronionych. 5. Właściwy organ Inspekcji Ochrony Środowiska prowadzi obserwacje elementów hydromorfologicznych na potrzeby oceny stanu ekologicznego i potencjału ekologicznego. 6. Właściwy organ Inspekcji Ochrony Środowiska wykonuje badania osadów dennych rzek i jezior na	

				potrzeby klasyfikacji stanu chemicznego wód powierzchniowych. 7. Właściwy organ Inspekcji Ochrony Środowiska wykonuje badania bioakumulacji substancji priorytetowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 114, na potrzeby klasyfikacji stanu chemicznego wód powierzchniowych, oraz badania stanu ichtiofauny na potrzeby klasyfikacji stanu ekologicznego lub potencjału ekologicznego, a dodatkowo, jeżeli jest to uzasadnione specyfiką badań, wykonuje badania i obserwacje, o których mowa w ust. 3, 5 i 6. 8. Państwowa służba geologiczna wykonuje badania i ocenia stan wód podziemnych w zakresie elementów fizykochemicznych i ilościowych. 9. W uzasadnionych przypadkach właściwy organ Inspekcji Ochrony Środowiska wykonuje uzupełniające badania wód podziemnych w zakresie elementów fizykochemicznych. 10. Właściwy organ Inspekcji Ochrony Środowiska na podstawie wyników badań i obserwacji, o których mowa w ust. 3 i 5–7, oraz z wykorzystaniem wyników badań, o których mowa w ust. 4, dokonuje oceny stanu jednolitych części wód powierzchniowych dla obszaru województwa, z uwzględnieniem wód przejściowych i wód przybrzeżnych. 11. Właściwy organ Inspekcji Ochrony Środowiska dokonuje oceny stanu wód na obszarach dorzeczy: 1) na podstawie wyników badań i obserwacji, o których mowa w ust. 3 i 5–7; 2) z wykorzystaniem wyników badań, o których mowa w ust. 4; 3) na podstawie oceny, o której mowa w ust. 10; 4) na podstawie wyników oceny, o której mowa w ust. 8; 5) z wykorzystaniem wyników badań, o których mowa w ust. 9. 12. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, właściwy organ Inspekcji Ochrony Środowiska, właściwy organ ochrony przyrody, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, i Główny Inspektor Sanitarny	

			ustalają, w drodze porozumienia, rodzaj, zakres i sposób nieodpłatnego przekazywania informacji niezbędnych dla działań związanych z monitoringiem i oceną stanu wód oraz gospodarowaniem wodami. 13. Właściwy organ Inspekcji Ochrony Środowiska prowadzi monitoring wód, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, współpracując z organami administracji morskiej oraz organami administracji rybołówstwa morskiego. 14. Sprawujący nadzór nad obszarami przeznaczonymi do ochrony siedlisk lub gatunków, ustanowionymi w przepisach ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie, sporządza ocenę tych obszarów na podstawie badań własnych przedmiotów ochrony zależnych od stanu wód oraz wyników monitoringu, o którym mowa w ust. 2. 15. Właściciele ujęć wód powierzchniowych zlokalizowanych na jednolitych częściach wód powierzchniowych przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi prowadzą badania i ocenę, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 74 ust. 1, i przekazują nieodpłatnie wyniki tych badań i ocenę Wodom Polskim, właściwemu organowi Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Państwowej Inspekcji Sanitarnej. 16. Wody Polskie dokonują oceny stopnia osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61, z uwzględnieniem ocen, o których mowa w ust. 11 i 14, a także wyników badań i oceny, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 74 ust. 1, oraz: 1) ocen obszarowych jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków;	

			art. 1 pkt 6 projektu ustawy	2) oceny jakości wody w kąpielisku, o której mowa w art. 344 ust. 1 pkt 1, pod względem spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 48 ust. 1 pkt 1. 17. Oceny, o których mowa w ust. 15 i 16, oraz badania i ocena, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 74 ust. 1, stanowią wypełnienie dodatkowych wymagań ustanowionych dla spełnienia celów środowiskowych dla obszarów chronionych, o których mowa w art. 16 pkt 32 lit. a–d.” Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: (...) „Art. 4g. 5. Jeżeli odpowiednio właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej stwierdzi, że nie wpłynie to negatywnie na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, na podstawie dokonanej przez dostawcę wody oceny ryzyka, o której mowa w ust. 1, na wniosek tego dostawcy wody, wyraża zgodę na zmniejszenie minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki: 1) miejsce i częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody zostały ustalone w odniesieniu do pochodzenia parametru oraz zmienności jego stężenia, w tym długofalowej tendencji zmian, z uwzględnieniem art. 4c ust. 1 i 2; 2) wszystkie wyniki uzyskane z próbek do badań jakości wody pobieranych w regularnych odstępach czasu przez okres co najmniej 3 lat w punktach pobierania próbek do badań jakości wody reprezentatywnych dla całej strefy zaopatrzenia wynosiły mniej niż 60 % wartości parametrycznej;	

			3) w tej ocenie ryzyka potwierdzono, że żaden czynnik dający się racjonalnie przewidzieć nie może spowodować pogorszenia jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. 6. Jeżeli odpowiednio właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej stwierdzi, że nie wpłynie to negatywnie na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, na podstawie dokonanej przez dostawcę wody oceny ryzyka, o której mowa w ust. 1, na wniosek tego dostawcy wody, wyraża zgodę na usunięcie parametru z wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki: 1) miejsce i częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody zostały ustalone w odniesieniu do pochodzenia parametru oraz zmienności jego stężenia, w tym długofalowej tendencji zmian, z uwzględnieniem art. 4c ust. 1 i 2; 2) wszystkie wyniki uzyskane z próbek do badań jakości wody pobieranych w regularnych odstępach czasu przez okres co najmniej 3 lat w punktach pobierania próbek do badań jakości wody reprezentatywnych dla całej strefy zaopatrzenia wynosiły mniej niż 30 % wartości parametrycznej; 3) usunięcie tego parametru opiera się na wynikach tej oceny ryzyka, która uwzględnia wyniki monitorowania źródeł wody oraz potwierdza, że zdrowie ludzi jest chronione przed szkodliwymi skutkami jakiegokolwiek zanieczyszczenia wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi; 4) w tej ocenie ryzyka potwierdzono, że żaden czynnik dający się racjonalnie przewidzieć nie może spowodować pogorszenia jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. 7. Minimalna częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody dla parametru <i>Escherichia coli</i> oraz enterokoki jelitowe nie może zostać zmniejszona poniżej częstotliwości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 13.	

			8. Weryfikacja odpowiednio zmniejszenia minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub usunięcia parametru z wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, poparta wynikami badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonanymi przez dostawcę wody, odbywa się nie rzadziej niż raz na 6 lat, po akceptacji zakresu tej weryfikacji przez odpowiednio właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej. 9. Wniosek o wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 5 albo 6, lub akceptacji, o której mowa w ust. 8, dostawca wody przedkłada właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu za pośrednictwem właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego, który weryfikuje czy są spełnione warunki określone odpowiednio w ust. 5 lub 6 lub czy proponowany przez dostawcę wody zakres weryfikacji, o której mowa w ust. 8, pozwala na wyrażenie akceptacji, o której mowa w ust. 8. 10. Odpowiednio właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej: 1) informuje wnioskodawcę o wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 5 albo 6, lub akceptacji, o której mowa w ust. 8, albo 2) odmawia, w drodze decyzji, wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 5 albo 6, w przypadku niespełnienia warunków, o których mowa odpowiednio w ust. 5 albo 6; 3) odmawia, w drodze decyzji, akceptacji zakresu weryfikacji, o której mowa w ust. 8, gdy ten zakres nie pozwala na ocenę wpływu odpowiednio zmniejszenia minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub usunięcia parametru z wykazu	

			parametrów podlegających monitorowaniu, na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi; 4) cofa, w drodze decyzji, zgodę, o której mowa w ust. 5 albo 6, albo zmienia jej zakres, w przypadku gdy weryfikacja, o której mowa w ust. 8, wskazuje na ryzyko negatywnego wpływu odpowiednio zmniejszenia minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub usunięcia parametru z wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. 11. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny niezwłocznie informuje właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego o wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 5 albo 6, lub akceptacji, o której mowa w ust. 8, albo o wydaniu decyzji, o których mowa w ust. 10 pkt 2–4. 12. Dostawca wody jest obowiązany odpowiednio zwiększyć częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub dodać parametr do wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 w przypadku wystąpienia następujących przesłanek: 1) odpowiednio częstotliwość lub wykaz parametrów określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 nie są wystarczające do zapewnienia, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi dostarczana konsumentom albo hurtowemu odbiorcy wody spełnia wymagania określone w tych przepisach lub 2) niezbędne jest przeprowadzenie dodatkowego monitorowania na zasadzie jednostkowych przypadków w odniesieniu do substancji i mikroorganizmów, dla których nie ustalono wartości parametrycznej w przepisach wydanych na podstawie art. 13, jeżeli istnieje powód do podejrzeń, że mogą one być obecne w ilościach lub liczbie stwarzającej potencjalne niebezpieczeństwo dla zdrowia ludzi, lub	

			3) niezbędne jest sprawdzenie, czy podjęte środki kontroli ryzyka zapewniają, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi w punkcie poboru próbek do badań jakości wody jest zdrowa i czysta, lub 4) wdrożenia w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi środków mających na celu zminimalizowanie potrzeby uzdatniania wody. 13. Dostawca wody przekazuje właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu w terminie 30 dni od dnia dokonania oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o których mowa w ust. 1, informację o: 1) zwiększeniu częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru wraz ze wskazaniem tego parametru oraz tej częstotliwości; 2) dodaniu parametru do wykazu parametrów podlegających monitorowaniu wraz ze wskazaniem tego parametru oraz częstotliwości jego badania; 3) przesłankach uzasadniających odpowiednio zwiększenie częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub dodanie parametru do wykazu parametrów podlegających monitorowaniu określonych w ust. 12; 4) strefie zaopatrzenia i punktach pobierania próbek do badań jakości wody, dla których podjęto działania określone odpowiednio w pkt 1 lub 2. 14. W przypadku gdy dostawcą wody jest jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, informację, o której mowa w ust. 13, ten dostawca lub dowódca jednostki odpowiedzialny za to miejsce przekazują wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w terminie określonym w ust. 13.	

				15. Właściwy organ nadzoru sanitarnego, biorąc pod uwagę poziom oszacowanego ryzyka, może, w drodze decyzji, nałożyć na dostawcę wody obowiązek zwiększenia częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody.”	
art. 9 ust. 1-2	Art. 9. 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby dostawca wody przeprowadzał ocenę ryzyka i zarządzanie ryzykiem w systemie zaopatrzenia. 2. Państwa członkowskie zapewniają, aby ocena ryzyka w systemie zaopatrzenia: a) uwzględniała wyniki oceny ryzyka i zarządzanie ryzykiem w obszarach zasilania dla punktów poboru, prowadzonych zgodnie z art. 8; b) zawierała opis systemu zaopatrzenia od punktu poboru, uzdatniania, magazynowania i dystrybucji wody do punktu dostawy; oraz c) identyfikowała zagrożenia i zdarzenia niebezpieczne w systemie zaopatrzenia oraz zawierała ocenę ryzyka, jakie mogłyby one stwarzać dla zdrowia ludzkiego w związku z korzystaniem z wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, z uwzględnieniem ryzyka wynikającego ze zmiany klimatu, wycieków i nieszczelności rur.	T	art. 1 pkt 6 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: (...) „Art. 4e. 1. Dostawca wody dokonuje (...) 2) oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę. (...) Art. 4g. 1. Ocena ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę lub jej aktualizacja: 1) uwzględnia wyniki oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, a w przypadku zakupu wody od podmiotu prowadzącego hurtową sprzedaż wody – także ocenę ryzyka dokonaną przez tego dostawcę wody w systemie zaopatrzenia w wodę; 2) zawiera charakterystykę systemu zaopatrzenia w wodę; 3) identyfikuje zagrożenia i zdarzenia niebezpieczne w odniesieniu do parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o których mowa w art. 2b, oraz zawiera ocenę ryzyka, jakie mogłyby one stwarzać dla zdrowia ludzi w związku z korzystaniem z tej wody, z uwzględnieniem ryzyka wynikającego ze zmiany klimatu, wycieków wody i nieszczelności rur.”	
art. 9 ust. 3	Art. 9. 3. Na podstawie wyników oceny ryzyka przeprowadzanej zgodnie z ust. 2, państwa członkowskie zapewniają, aby stosowane były następujące środki zarządzania ryzykiem: a) zdefiniowanie i wdrażanie środków kontroli w celu zapobiegania ryzyku zidentyfikowanemu w systemie	T	art. 1 pkt 6 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: (...)	

	zaopatrzenia i w celu ograniczenia tego ryzyka, jeśli mogłoby ono wpłynąć negatywnie na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi; b) zdefiniowanie i wdrażanie środków kontroli w systemie zaopatrzenia, w uzupełnieniu środków przewidzianych lub zastosowanych zgodnie z art. 8 ust. 4 niniejszej dyrektywy lub art. 11 ust. 3 dyrektywy 2000/60/WE w celu ograniczenia ryzyka pochodzącego z obszarów zasilania dla punktów poboru wody, które mogłoby wpłynąć negatywnie na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi; c) wdrażanie programu monitoringu operacyjnego dostosowanego do konkretnego systemu zaopatrzenia zgodnie z art. 13; d) zapewnianie, aby w przypadku gdy dezynfekcja stanowi część przygotowania lub dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, skuteczność zastosowanej dezynfekcji była walidowana, aby wszelkie zanieczyszczenia ubocznymi produktami dezynfekcji były utrzymywane na jak najniższym poziomie bez uszczerbku dla dezynfekcji, aby wszelkie zanieczyszczenia z chemikaliów do uzdatniania wody były utrzymywane na jak najniższym poziomie, oraz aby wszelkie substancje pozostające w wodzie nie zagrażały spełnieniu ogólnych obowiązków określonych w art. 4; e) weryfikacja, czy stosowane w systemie zaopatrzenia materiały, chemikalia do uzdatniania wody oraz materiały filtracyjne do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi, są zgodne z art. 11 i 12.		„Art. 4g. 2. Z dokonanej oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o których mowa w ust. 1, sporządza się raport podsumowujący, uwzględniający przynajmniej: 1) dane identyfikujące dostawcę wody: a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby, b) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile taki numer posiada, c) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki numer posiada, d) oznaczenie systemu zaopatrzenia w wodę; 2) charakterystykę systemu zaopatrzenia w wodę, obejmującą: a) opis urządzeń i technologii stosowanych do ujmowania, uzdatniania, magazynowania lub dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, b) wykaz punktów zgodności, w których są pobierane próbki do badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, zwane dalej „próbkami do badań jakości wody”, lub punktów, o których mowa w art. 4p ust. 2 pkt 2, c) informację o odbiorcach usług lub hurtowych odbiorcach wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, d) ogólną charakterystykę jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostarczanej odbiorcom usług lub hurtowym odbiorcom tej wody, e) informację o ilości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi produkowanej i sprzedawanej odbiorcom usług lub hurtowym odbiorcom tej wody za okres 12 miesięcy poprzedzających dokonanie oceny ryzyka lub jej aktualizacji; 3) wykaz zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych w systemie zaopatrzenia w wodę wraz z identyfikacją ryzyka, które mogłoby wpłynąć negatywnie na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, oraz informację o planowanych środkach kontroli ryzyka.	

				3. Dostawca wody informuje właściwy organ nadzoru sanitarnego o zidentyfikowanym ryzyku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3. 4. Na podstawie wyników oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o których mowa w ust. 1, dostawca wody: 1) prowadzi monitoring operacyjny dostosowany do danego systemu zaopatrzenia w wodę; 2) stosuje odpowiednie środki kontroli ryzyka; 3) w przypadku stosowania dezynfekcji wody zapewnia, aby: a) skuteczność zastosowanej dezynfekcji była walidowana oraz b) wszelkie zanieczyszczenia wywołane ubocznymi produktami dezynfekcji były utrzymywane na jak najniższym poziomie, z zachowaniem skuteczności tej dezynfekcji; 4) w procesie uzdatniania wody zapewnia, aby: a) wszelkie zanieczyszczenia chemikaliami do uzdatniania wody były utrzymywane na jak najniższym poziomie oraz b) wszelkie chemikalia do uzdatniania wody pozostające w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi nie zagrażały spełnieniu przez tę wodę wymagań określonych w art. 4a; 5) weryfikuje, czy stosowane w systemie zaopatrzenia w wodę materiały lub wyroby do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz chemikalia do uzdatniania wody i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniają wymagania, o których mowa w rozdziale 3b ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.”	
art. 9 ust. 4	Art. 9. 4. Na podstawie wyników oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia, przeprowadzonej zgodnie z ust. 2, państwa członkowskie: a) pozwalają na zmniejszenie częstotliwości monitorowania parametru lub na usunięcie parametru z wykazu parametrów, które	T	art. 1 pkt 6 i art. 1 pkt 11 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: (...)	Upoważnienie ustawowe zawarte w art. 13. - Projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia ... 2025 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi

	mają być monitorowane, z wyjątkiem podstawowych parametrów, o których mowa w załączniku II część B pkt 1, jeżeli właściwy organ jest przekonany, że nie wpłynie to negatywnie na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi: (i) na podstawie występowania danego parametru w wodzie surowej, zgodnie z oceną ryzyka w obszarach zasilania dla punktów poboru, jak określono w art. 8 ust. 1 i 2; (ii) gdy dany parametr może wystąpić wyłącznie w wyniku stosowania określonej techniki uzdatniania lub metody dezynfekcji, a ta technika lub metoda nie są stosowane przez danego dostawcę wody; lub (iii) na podstawie specyfikacji określonych w załączniku II część C; b) zapewniają, aby wykaz parametrów, które mają być monitorowane w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodnie z art. 13 została rozszerzona lub aby została zwiększona częstotliwość monitorowania: (i) na podstawie występowania parametru w wodzie surowej, zgodnie z oceną ryzyka w obszarach zasilania dla punktów poboru wody, jak określono w art. 8 ust. 1 i 2; lub (ii) na podstawie specyfikacji określonych w załączniku II część C.			„Art. 4g. 5. Jeżeli odpowiednio właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej stwierdzi, że nie wpłynie to negatywnie na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, na podstawie dokonanej przez dostawcę wody oceny ryzyka, o której mowa w ust. 1, na wniosek tego dostawcy wody, wyraża zgodę na zmniejszenie minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki: 1) miejsce i częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody zostały ustalone w odniesieniu do pochodzenia parametru oraz zmienności jego stężenia, w tym długofalowej tendencji zmian, z uwzględnieniem art. 4c ust. 1 i 2; 2) wszystkie wyniki uzyskane z próbek do badań jakości wody pobieranych w regularnych odstępach czasu przez okres co najmniej 3 lat w punktach pobierania próbek do badań jakości wody reprezentatywnych dla całej strefy zaopatrzenia wynosiły mniej niż 60 % wartości parametrycznej; 3) w tej ocenie ryzyka potwierdzono, że żaden czynnik dający się racjonalnie przewidzieć nie może spowodować pogorszenia jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. 6. Jeżeli odpowiednio właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej stwierdzi, że nie wpłynie to negatywnie na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, na podstawie dokonanej przez dostawcę wody oceny ryzyka, o której mowa w ust. 1, na wniosek tego dostawcy wody, wyraża zgodę na usunięcie parametru z wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki: 1) miejsce i częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody zostały ustalone w odniesieniu do pochodzenia parametru oraz	

			zmienności jego stężenia, w tym długofalowej tendencji zmian, z uwzględnieniem art. 4c ust. 1 i 2; 2) wszystkie wyniki uzyskane z próbek do badań jakości wody pobieranych w regularnych odstępach czasu przez okres co najmniej 3 lat w punktach pobierania próbek do badań jakości wody reprezentatywnych dla całej strefy zaopatrzenia wynosiły mniej niż 30 % wartości parametrycznej; 3) usunięcie tego parametru opiera się na wynikach tej oceny ryzyka, która uwzględnia wyniki monitorowania źródeł wody oraz potwierdza, że zdrowie ludzi jest chronione przed szkodliwymi skutkami jakiegokolwiek zanieczyszczenia wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi; 4) w tej ocenie ryzyka potwierdzono, że żaden czynnik dający się racjonalnie przewidzieć nie może spowodować pogorszenia jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. 7. Minimalna częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody dla parametru <i>Escherichia coli</i> oraz enterokoki jelitowe nie może zostać zmniejszona poniżej częstotliwości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 13. 8. Weryfikacja odpowiednio zmniejszenia minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub usunięcia parametru z wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, poparta wynikami badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonanymi przez dostawcę wody, odbywa się nie rzadziej niż raz na 6 lat, po akceptacji zakresu tej weryfikacji przez odpowiednio właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej. 9. Wniosek o wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 5 albo 6, lub akceptacji, o której mowa w ust. 8, dostawca wody przedkłada właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu za pośrednictwem właściwego państwowego powiatowego lub państwowego	

			granicznego inspektora sanitarnego, który weryfikuje czy są spełnione warunki określone odpowiednio w ust. 5 lub 6 lub czy proponowany przez dostawcę wody zakres weryfikacji, o której mowa w ust. 8, pozwala na wyrażenie akceptacji, o której mowa w ust. 8. 10. Odpowiednio właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej: 1) informuje wnioskodawcę o wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 5 albo 6, lub akceptacji, o której mowa w ust. 8, albo 2) odmawia, w drodze decyzji, wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 5 albo 6, w przypadku niespełnienia warunków, o których mowa odpowiednio w ust. 5 albo 6; 3) odmawia, w drodze decyzji, akceptacji zakresu weryfikacji, o której mowa w ust. 8, gdy ten zakres nie pozwala na ocenę wpływu odpowiednio zmniejszenia minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub usunięcia parametru z wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi; 4) cofa, w drodze decyzji, zgodę, o której mowa w ust. 5 albo 6, albo zmienia jej zakres, w przypadku gdy weryfikacja, o której mowa w ust. 8, wskazuje na ryzyko negatywnego wpływu odpowiednio zmniejszenia minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub usunięcia parametru z wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. 11. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny niezwłocznie informuje właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego o wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 5 albo 6, lub akceptacji, o której mowa w ust. 8, albo o wydaniu decyzji, o których mowa w ust. 10 pkt 2–4.	

				12. Dostawca wody jest obowiązany odpowiednio zwiększyć częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub dodać parametr do wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 w przypadku wystąpienia następujących przesłanek: 1) odpowiednio częstotliwość lub wykaz parametrów określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 nie są wystarczające do zapewnienia, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi dostarczana konsumentom albo hurtowemu odbiorcy wody spełnia wymagania określone w tych przepisach lub 2) niezbędne jest przeprowadzenie dodatkowego monitorowania na zasadzie jednostkowych przypadków w odniesieniu do substancji i mikroorganizmów, dla których nie ustalono wartości parametrycznej w przepisach wydanych na podstawie art. 13, jeżeli istnieje powód do podejrzeń, że mogą one być obecne w ilościach lub liczbie stwarzającej potencjalne niebezpieczeństwo dla zdrowia ludzi, lub 3) niezbędne jest sprawdzenie, czy podjęte środki kontroli ryzyka zapewniają, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi w punkcie poboru próbek do badań jakości wody jest zdrowa i czysta, lub 4) wdrożenia w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi środków mających na celu zminimalizowanie potrzeby uzdatniania wody. (...) 14. W przypadku gdy dostawcą wody jest jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, informację, o której mowa w ust. 13, ten dostawca lub dowódca jednostki odpowiedzialny za to miejsce przekazują wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka	

				medycyny prewencyjnej w terminie określonym w ust. 13. 15. Właściwy organ nadzoru sanitarnego, biorąc pod uwagę poziom oszacowanego ryzyka, może, w drodze decyzji, nałożyć na dostawcę wody obowiązek zwiększenia częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody. 16. Przepisów ust. 1–15 nie stosuje się do dostawców wody, którzy dostarczają wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi nie więcej niż 500 osobom lub w ilości mniejszej niż średnio 100 m³ na dobę, pod warunkiem monitorowania przez tych dostawców wody jakości tej wody zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 13. (...) 11) art. 13 otrzymuje brzmienie: „Art. 13. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:(...)”	
art. 9 ust. 5	Art. 9. 5. Ocena ryzyka w systemie zaopatrzenia dotyczy parametrów wymienionych w załączniku I części A, B i C, parametrów ustalonych zgodnie z art. 5 ust. 3 oraz substancji lub związków umieszczonych na listach obserwacyjnych ustanowionych zgodnie z art. 13 ust. 8.	T	art. 1 pkt 6 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: (...) „Art. 4g. 1. Ocena ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę lub jej aktualizacja: (...) 3) identyfikuje zagrożenia i zdarzenia niebezpieczne w odniesieniu do parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o których mowa w art. 2b, oraz zawiera ocenę ryzyka, jakie mogłyby one stwarzać dla zdrowia ludzi w związku z korzystaniem z tej wody, z uwzględnieniem ryzyka wynikającego ze zmiany klimatu, wycieków wody i nieszczelności rur.”	
art. 9 ust. 6	Art. 9. 6. Państwa członkowskie mogą zwolnić dostawców wody dostarczających średnio między 10 a 100 m ³ dziennie lub obsługujących między 50 a 500 osób z wymogu przeprowadzania oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem w systemie zaopatrzenia, pod warunkiem że właściwy	T	art. 1 pkt 6 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: (...)	Upoważnienie ustawowe zawarte w art. 13 - Projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia ... 2025 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi

	organ jest przekonany, że takie zwolnienie nie wpłynie negatywnie na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. W przypadku takiego zwolnienia dostawcy wody objęci zwolnieniem przeprowadzają regularne monitorowanie zgodnie z art. 13.			„Art. 4g. 16. Przepisów ust. 1–15 nie stosuje się do dostawców wody, którzy dostarczają wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi nie więcej niż 500 osobom lub w ilości mniejszej niż średnio 100 m³ na dobę, pod warunkiem monitorowania przez tych dostawców wody jakości tej wody zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 13.”	
art. 10 ust. 1 lit. a	Art. 10. 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przeprowadzano ocenę ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych. Ta ocena ryzyka obejmuje następujące elementy: a) ogólną analizę potencjalnych ryzyk związanych z wewnętrznymi systemami wodociągowymi oraz z powiązanymi produktami i materiałami, a także ustalenie, czy potencjalne ryzyka mają one wpływ na jakość wody w punkcie, gdzie wypływa ona z kranów używanych zwykle do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi; ta ogólna analiza nie zakłada analizy poszczególnych właściwości;	T	art. 1 pkt 6 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: (...) „Art. 4i. 1. Właściciel lub zarządca budynku dokonuje oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, którą sporządza się w formie pisemnej, w postaci papierowej opatrzonej podpisem własnoręcznym lub w postaci elektronicznej opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym. 2. Właściciel lub zarządca budynku dokonuje przeglądu i w razie potrzeby aktualizacji oceny ryzyka, o której mowa w ust. 1, nie rzadziej niż co 6 lat. Do aktualizacji tej oceny stosuje się przepis ust. 1. 3. Ocena ryzyka, o której mowa w ust. 1, i jej aktualizacja, o której mowa w ust. 2, obejmują ogólną analizę potencjalnych ryzyk związanych z wewnętrznym systemem wodociągowym oraz z powiązanymi z nim materiałami lub wyrobami do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi, a także ustalenie, czy te potencjalne ryzyka mają wpływ na jakość tej wody w punktach czerpalnych używanych zwykle do jej poboru. (...) 8. Właściciel lub zarządca budynku z dokonanej oceny ryzyka, o której mowa w ust. 1, lub jej aktualizacji, o której mowa w ust. 2, sporządza raport podsumowujący, uwzględniający przynajmniej:	

				1) dane identyfikujące właściciela lub zarządcę budynku: a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby, b) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile taki numer posiada, c) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki numer posiada, d) nazwę i adres wewnętrznego systemu wodociągowego; 2) aktualny opis wewnętrznego systemu wodociągowego zawierający: a) krótki opis oraz schemat wewnętrznego systemu wodociągowego, b) opis parametrów technicznych, w tym rodzaj urządzenia do przygotowania ciepłej wody użytkowej, występowanie przewodów do ciepłej wody użytkowej o objętości większej niż 3 litry poza obiegami cyrkulacyjnymi, temperaturę wody zimnej w najdalej położonym punkcie czerpalnym od miejsca zasilania instalacji w wodę, temperaturę ciepłej wody użytkowej w najdalej położonym punkcie czerpalnym od urządzenia do przygotowania ciepłej wody użytkowej i temperaturę wody cyrkulacyjnej w miejscu podłączenia przewodu cyrkulacyjnego do urządzenia do podgrzewania ciepłej wody użytkowej, c) charakterystykę materiałów lub wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi w wewnętrznym systemie wodociągowym, d) opis grup użytkowników i przeznaczenia wody w budynku, e) mapę istniejących lub proponowanych punktów poboru próbek do badań jakości wody, w razie potrzeby wraz z wyjaśnieniem, f) wyniki badań wody wykonanych w latach poprzedzających dokonanie oceny ryzyka lub wykonanych na potrzeby dokonanej oceny ryzyka, g) ogólną charakterystykę jakości wody dostarczanej do wewnętrznego systemu	

				wodociągowego oraz wskazanie sposobu zaopatrzenia w tę wodę; 3) informacje dotyczące środków kontroli ryzyka dla każdego zidentyfikowanego zagrożenia i zdarzenia niebezpiecznego. 9. Przepisów ust. 1–8 nie stosuje się do budynków mieszkalnych jednorodzinnych oraz do budynków w zabudowie jednorodzinnej.”	
art. 10 ust. 1 lit. b i akapit 2	Art. 10. 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przeprowadzano ocenę ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych. Ta ocena ryzyka obejmuje następujące elementy: b) monitorowanie parametrów wymienionych w załączniku I część D w obiektach, w których podczas ogólnej analizy przeprowadzonej zgodnie z lit. a) zidentyfikowano określone ryzyko dla jakości wody i zdrowia ludzkiego. W odniesieniu do bakterii <i>Legionella</i> lub ołowiu państwa członkowskie mogą zdecydować, że monitorowanie, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b), skupi się na obiektach priorytetowych.	T	art. 1 pkt 6 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: (...) „Art. 4i. 4. Jeżeli z ogólnej analizy potencjalnych ryzyk związanych z wewnętrznym systemem wodociągowym oraz z powiązanymi z nim materiałami lub wyrobami do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi wynika, że ołów nie stanowi potencjalnego ryzyka wpływającego na jakość tej wody w punkcie czerpalnym używanym zwykle do jej poboru, odstępuje się od badania ołowiu w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13. 5. Jeżeli z ogólnej analizy potencjalnych ryzyk związanych z wewnętrznym systemem wodociągowym oraz z powiązanymi z nim materiałami lub wyrobami do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi wynika, że ołów stanowi potencjalne ryzyko wpływające na jakość tej wody w punkcie czerpalnym używanym zwykle do jej poboru, właściciel lub zarządca budynku w uzgodnieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego ustala częstotliwość badania ołowiu, uwzględniającą weryfikację podejmowanych przez właściciela lub zarządcę budynku działań mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartością parametryczną ołowiu określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 13.	

			6. W przypadku obiektu innego niż wymieniony w art. 4j ust. 2, dla którego w ocenie ryzyka, o której mowa w ust. 1, lub jej aktualizacji, o której mowa w ust. 2, zdefiniowano ryzyko dla jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i dla zdrowia ludzi wskazujące na konieczność monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu, właściciel lub zarządca budynku wykonuje badania w kierunku bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> w ciepłej wodzie użytkowej lub badania stężenia ołowiu, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13. (...) 9. Przepisów ust. 1–8 nie stosuje się do budynków mieszkalnych jednorodzinnych oraz do budynków w zabudowie jednorodzinnej. (...) Art. 4j. 1. Obiektem priorytetowym jest niemieszkalny obiekt, w którym więcej niż 50 osób dziennie jest narażonych na ryzyko związane z wodą, w szczególności budynek użyteczności publicznej lub budynek przeznaczony do okresowego pobytu ludzi, zwany dalej „obiektem priorytetowym”. 2. Ocena ryzyka, o której mowa w art. 4i ust. 1, a także jej aktualizacja, o której mowa w art. 4i ust. 2, obejmuje również badania: 1) w kierunku bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> w ciepłej wodzie użytkowej w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13, z częstotliwością określoną w tych przepisach, w obiektach priorytetowych, do których zalicza się: a) obiekty użytkowane przez podmioty wykonujące działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne: – szpitalne,	

				– inne niż świadczenia szpitalne, takie jak świadczenia opiekuńcze, pielęgnacyjne, paliatywne, hospicyjne, świadczenia z zakresu opieki długoterminowej, rehabilitacji leczniczej, leczenia uzależnień, psychiatrycznej opieki zdrowotnej oraz leczenia uzdrowiskowego, b) obiekty przeznaczone do okresowego pobytu ludzi: – czynne sezonowo lub związane z turystyką, takie jak hotele, motele, pensjonaty, ośrodki turystyczno-wczasowe lub kempingi, – zakłady karne lub areszty śledcze, – domy rencistów, c) budynki użyteczności publicznej, w których podczas użytkowania wewnętrznych systemów wodociągowych lub związanych z nimi urządzeń jest wytwarzany aerozol wodny; 2) stężenia ołowiu w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13, w obiektach priorytetowych, do których zalicza się: a) obiekty użytkowane przez podmioty wykonujące działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne przeznaczone dla kobiet ciężarnych lub dzieci w wieku do lat 6, b) domy dla matek z małoletnimi dziećmi lub kobiet w ciąży, c) placówki opiekuńczo-wychowawcze lub placówki oświatowe, w których przebywają dzieci w wieku do lat 6.”	
art. 10 ust. 2	Art. 10. 2. W przypadku gdy państwa członkowskie stwierdzą, na podstawie ogólnej analizy przeprowadzonej zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy lit. a), że istnieje ryzyko dla zdrowia ludzkiego związane z wewnętrznym systemem wodociągowym lub powiązanymi z nim produktami i	T	art. 1 pkt 6 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: (...)	Upoważnienie ustawowe zawarte w art. 13 - Projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia ... 2025 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi

	materiałami, lub gdy monitorowanie przeprowadzone zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy lit. b) wykaże, że wartości parametryczne określone w załączniku I część D nie są spełnione, państwo członkowskie zapewnia zastosowanie odpowiednich środków w celu wyeliminowania lub zmniejszenia ryzyka niezgodności z wartościami parametrycznymi określonymi w załączniku I część D. W odniesieniu do bakterii Legionella środki te będą dotyczyły przynajmniej obiektów priorytetowych.		„Art. 4k. 1. W przypadku gdy wartość parametryczna bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> w ciepłej wodzie użytkowej lub wartość parametryczna ołowiu określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 nie są dotrzymane w wewnętrznym systemie wodociągowym, właściciel lub zarządca budynku podejmuje działania mające na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z odpowiednią wartością parametryczną określoną w tych przepisach. 2. Właściciel lub zarządca budynku monitorujący parametry istotne dla oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym przekazuje właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu, lub państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu sprawozdania z badań, o których mowa w art. 4j ust. 2, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13. 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściciel lub zarządca budynku informuje państwowego powiatowego lub państwowego granicznego, lub państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego o podejmowanych działaniach, o których mowa w ust. 1, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13. 4. Informacja, o której mowa w ust. 3, obejmuje co najmniej ustalenie przyczyny występowania nieprawidłowości, a także opis działań mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z odpowiednią wartością parametryczną określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ze wskazaniem terminów realizacji i sposobu weryfikacji skuteczności tych działań. 5. Właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny, lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z obowiązku realizacji działań, o których mowa w ust. 1, a po zakończeniu realizacji tych działań wykonuje, na koszt właściciela lub zarządcy budynku, kontrolne badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.	

				6. W przypadku gdy dostawcą wody jest jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, właściciel lub zarządca budynku monitorujący parametry istotne dla oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym przekazuje wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej sprawozdania z badań, o których mowa w art. 4j ust. 2, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13. Wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z obowiązku realizacji działań, o których mowa w ust. 1, a po zakończeniu realizacji tych działań wykonuje kontrolne badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.”	
art. 10 ust. 3	Art. 10. 3. Aby zmniejszyć ryzyko związane z wewnętrzną dystrybucją we wszystkich wewnętrznych systemach wodociągowych, państwa członkowskie zapewniają, aby rozważono wszystkie z poniższych środków i zastosowano te środki, które zostaną uznane za istotne: a) zachęcanie właścicieli obiektów publicznych i prywatnych do przeprowadzania oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych; b) informowanie konsumentów i właścicieli obiektów publicznych i prywatnych o środkach mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności ze standardami jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w związku z wewnętrznym systemem wodociągowym; c) udzielanie konsumentom porad dotyczących warunków konsumpcji i wykorzystania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz dotyczących	T	art. 1 pkt 6 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: (...) „Art. 4m. 1. W celu zmniejszenia ryzyka związanego z wewnętrznym systemem wodociągowym: 1) prowadzi się działania informacyjne mające na celu zachęcanie właścicieli lub zarządców budynków do dokonywania oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym; 2) informuje się konsumentów wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i właścicieli lub zarządców budynków o środkach mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności tej wody z wartościami parametrycznymi w wewnętrznym systemie wodociągowym; 3) udziela się konsumentom, o których mowa w pkt 2, porad dotyczących warunków konsumpcji i	

	sposobów postępowania pozwalających uniknąć ponownego wystąpienia ryzyka; d) propagowanie szkoleń dla hydraulików i innych specjalistów zajmujących się wewnętrznymi systemami wodociągowymi oraz montażem wyrobów i materiałów budowlanych do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi; e) w odniesieniu do bakterii <i>Legionella</i>, zapewnianie skutecznych i proporcjonalnych do ryzyka środków kontroli i zarządzania w celu zapobiegania występowaniu ognisk choroby lub wyeliminowania ewentualnych ognisk; oraz f) w odniesieniu do ołowiu, o ile będzie to wykonalne ekonomicznie i technicznie, wdrożenie środków dotyczących wymiany elementów zawierających ołów w istniejących wewnętrznych systemach wodociągowych.		wykorzystania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz dotyczących sposobów postępowania pozwalających uniknąć ponownego wystąpienia ryzyka; 4) prowadzi się szkolenia w zakresie zagrożeń związanych z wewnętrznymi systemami wodociągowymi, w tym wpływem materiałów lub wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi, w szczególności dla osób zajmujących się wewnętrznymi systemami wodociągowymi oraz montażem materiałów lub wyrobów do kontaktu z tą wodą, których zakres obejmuje: a) problematykę zagrożeń związanych z wewnętrznymi systemami wodociągowymi, w tym zagrożeń związanych z występowaniem w wodzie bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> lub ołowiu, b) wpływ materiałów lub wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi na bezpieczeństwo tej wody, c) omówienie podstaw działań zapobiegających występowaniu zagrożeń związanych z wewnętrznymi systemami wodociągowymi, d) wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, e) środki kontroli ryzyka i zarządzanie ryzykiem w celu zapobiegania występowaniu ognisk choroby w odniesieniu do bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> w ciepłej wodzie użytkowej; 5) zapewnia się skuteczne i proporcjonalne do ryzyka środki kontroli ryzyka i zarządzanie ryzykiem w celu zapobiegania występowaniu ognisk choroby lub wyeliminowania ewentualnych ognisk choroby w odniesieniu do bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> w ciepłej wodzie użytkowej; 6) wymienia się elementy zawierające ołów w istniejących wewnętrznych systemach wodociągowych, jeżeli jest to wykonalne ekonomicznie i technicznie. 2. Działania, o których mowa w ust. 1: 1) pkt 1, podejmują organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej ze wsparciem merytorycznym	

			Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego Państwowego Zakładu Higieny – Państwowego Instytutu Badawczego, zwanego dalej „NIZP PZH – PIB”, i osoby, o których mowa w art. 41 ust. 1; 2) pkt 2 i 3, podejmują organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej; 3) pkt 4, podejmuje instytut badawczy lub międzynarodowy instytut naukowy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk, lub uczelnia, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce; 4) pkt 5, podejmują właściciele lub zarządcy budynków, którzy w szczególnie uzasadnionych przypadkach zasięgają opinii organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub NIZP PZH – PIB; 5) pkt 6, podejmują właściciele lub zarządcy budynków. 3. Działania, o których mowa w ust. 1 pkt 5, polegają w szczególności na: 1) kontroli temperatury wody w wewnętrznym systemie wodociągowym w punktach wypływu wody i urządzeniach służących do podgrzania wody; 2) minimalizacji stagnacji wody w wewnętrznym systemie wodociągowym; 3) regularnym płukaniu wewnętrznego systemu wodociągowego; 4) regularnym czyszczeniu i konserwacji urządzeń służących do podgrzania wody; 5) kontroli stężenia środków dezynfekcyjnych w wewnętrznym systemie wodociągowym, jeżeli dotyczy. 4. W celu zmniejszenia ryzyka związanego z wewnętrznym systemem wodociągowym zainstalowanym na terenie jednostki, podmiotu, urzędu, służby lub innego podmiotu określonego w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, działania, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 5, podejmują organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej. 5. Właściciele lub zarządcy budynków przekazują informacje o podejmowanych działaniach, o których	

				mowa w ust. 1 pkt 6, właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu, co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca. 6. Właściciele lub zarządcy budynków będący podmiotami, o których mowa w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, przekazują informacje o podejmowanych działaniach, o których mowa w ust. 1 pkt 6, wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej, co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca. 7. Organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej przekazują informację o podejmowanych działaniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, 5 i 6, Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego, co 6 lat, w terminie do dnia 31 października.”	
art. 11	Art. 11. 1. Do celów art. 4 państwa członkowskie zapewniają, aby materiały, które są przeznaczone do stosowania w nowych instalacjach lub w istniejących instalacjach, gdy są one poddawane naprawie lub przebudowie, służących do poboru, uzdatniania, magazynowania lub dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, i które są przeznaczone do kontaktu z taką wodą: a) nie wpływały negatywnie – bezpośrednio lub pośrednio – na ochronę zdrowia ludzkiego, jak przewidziano w niniejszej dyrektywie; b) nie wpływały niekorzystnie na barwę, zapach lub smak wody; c) nie sprzyjały rozwojowi drobnoustrojów; d) nie uwalniały do wody zanieczyszczeń w stopniu wyższym, niż jest to konieczne z uwagi na przewidziane zastosowanie materiału. 2. W celu zapewnienia jednolitego stosowania ust. 1 Komisja przyjmuje akty wykonawcze, aby ustanowić szczegółowe	T – ust. 1, 7 i 9 N – ust. 2-6, 8 i 10-12	art. 2 pkt 5 projektu ustawy	Art. 2. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416) wprowadza się następujące zmiany: 5) po rozdziale 3 dodaje się rozdziały 3a–3d w brzmieniu: (...) Rozdział 3b Materiały lub wyroby do kontaktu z wodą do spożycia oraz chemikalia do uzdatniania wody i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia Art. 37ao. Producent lub importer materiału lub wyrobu do kontaktu z wodą do spożycia, zwanych dalej „materiałem lub wyrobem”, lub upoważniony przedstawiciel tego producenta lub importera, wprowadzający do obrotu materiał lub wyrób zapewniają, że stosowane zgodnie z przeznaczeniem nie będą one: 1) wpływać negatywnie na zdrowie ludzi; 2) wpływać niekorzystnie na barwę, zapach lub smak wody do spożycia; 3) sprzyjać rozwojowi mikroorganizmów; 4) uwalniać do tej wody zanieczyszczeń w ilości większej niż to konieczne.	Art. 11 ust. 1 dyrektywy jest wdrażany przez projektowany art. 37ao ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Art. 11 ust. 7 dyrektywy jest wdrażany przez projektowany art. 37ap ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Art. 11 ust. 2-6, 8 i 10-12 dyrektywy dotyczą obowiązków Komisji Europejskiej i nie są adresowane do państw członkowskich. W związku z czym nie podlegają transpozycji.

minimalne wymogi w zakresie higieny dla materiałów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi na podstawie zasad określonych w załączniku V. Te akty wykonawcze ustanawiają: a) do dnia 12 stycznia 2024 r. – metodyki testowania i zatwierdzania substancji wyjściowych, składów i składników, które mają zostać włączone do europejskich pozytywnych list substancji wyjściowych, składów lub składników, w tym również limity ich migracji specyficznej oraz wstępne wyniki naukowe dotyczące substancji lub materiałów; b) do dnia 12 stycznia 2025 r., na podstawie list zawierających daty wygaśnięcia sporządzonych przez ECHA – europejskie listy pozytywne substancji wyjściowych, składów lub składników dla każdej grupy materiałów, a mianowicie organicznych, cementowych, metalowych, emalii i ceramicznych lub innych materiałów nieorganicznych, zatwierdzonych do stosowania przy produkcji materiałów lub produktów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi, w tym również – w stosownych przypadkach – warunki ich stosowania i limity migracji, które mają być określone na podstawie metodyk przyjętych na podstawie lit. a) niniejszego akapitu, oraz przy uwzględnieniu ust. 3 i 4; c) do dnia 12 stycznia 2024 r. – procedury i metody testowania i zatwierdzania materiałów końcowych stosowanych w produkcji wykonanym z materiałów lub połączeń substancji wyjściowych, składów lub składników znajdujących się na europejskich listach pozytywnych, w tym również: (i) identyfikację odpowiednich substancji i innych parametrów, takich jak mętność, posmak, zapach, barwa, ogólny węgiel organiczny, uwalnianie			Art. 37ap. 1. Producent, importer lub upoważniony przedstawiciel, o których mowa w art. 37ao, mogą wprowadzać do obrotu materiał lub wyrób, jeżeli uzyskali ocenę zgodności poświadczoną certyfikatem potwierdzającym, że materiał lub wyrób spełniają wymagania, o których mowa w art. 37ao, zwany dalej „certyfikatem”. 2. Certyfikat jest wydawany przez notyfikowaną jednostkę certyfikującą posiadającą akredytację Polskiego Centrum Akredytacji albo innej jednostki akredytacyjnej z państw członkowskich Unii Europejskiej na zgodność z wymaganiami normy PN-EN ISO/IEC 17065 i w zakresie oceny zgodności z wymaganiami określonymi na podstawie art. 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1). 3. Badania wymagane do uzyskania certyfikatu są wykonywane przez jednostkę posiadającą akredytację zgodnie z normą PN-EN ISO/IEC 17025 na metody lub procedury badawcze odpowiednie dla potwierdzenia, że materiał lub wyrób spełniają wymagania, o których mowa w art. 37ao, i zgodnie z wymaganiami określonymi w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2024/368 z dnia 23 stycznia 2024 r. ustanawiającej zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 w odniesieniu do procedur oraz metod testowania i zatwierdzania materiałów końcowych stosowanych w produktach mających kontakt z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 2024/368 z 23.04.2024). 4. Do postępowania w sprawie uzyskania certyfikatu stosuje się przepisy: 1) decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2024/365 z dnia 23 stycznia 2024 r. ustanawiającej zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 w odniesieniu do metodyk testowania i zatwierdzania substancji wyjściowych, składów i składników, które mają zostać włączone do europejskich list	

nieoczekiwanych substancji oraz sprzyjanie rozwojowi drobnoustrojów, które mają być badane w wodzie migracyjnej; (ii) metody badania wpływu na jakość wody, z uwzględnieniem wszelkich odpowiednich norm europejskich; (iii) kryteria akceptacji/braku akceptacji dla wyników badań uwzględniające, między innymi, współczynniki przeliczania migracji substancji na szacowane poziomy w wodzie z kranu, oraz warunki stosowania lub wykorzystywania, stosownie do przypadku. Akty wykonawcze przewidziane w niniejszym ustępie przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 22. 3. Pierwsze europejskie listy pozytywne, które mają zostać przyjęte zgodnie z ust. 2 akapit pierwszy lit. b), oparte będą, między innymi, na istniejących krajowych listach pozytywnych, innych obowiązujących przepisach krajowych oraz na ocenach ryzyka, które doprowadziły do ustanowienia takich krajowych list. W tym celu państwa członkowskie nie później niż do dnia 12 lipca 2021 r. powiadamiają ECHA o wszelkich istniejących krajowych listach pozytywnych, innych przepisach i dostępnych dokumentach ocen. Europejskie listy pozytywne substancji wyjściowych dla materiałów organicznych muszą uwzględniać wykaz ustanowiony przez Komisję na podstawie art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004. 4. Europejskie listy pozytywne zawierają tylko te substancje wyjściowe, składniki lub składniki, które zostały zatwierdzone do stosowania, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy lit. b). Europejskie listy pozytywne zawierają daty upływu ważności ustalone na podstawie zaleceń ECHA. Daty upływu ważności ustala się w szczególności na podstawie			pozytywnych (Dz. Urz. UE L 2024/365 z 23.04.2024); 2) decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2024/367 z dnia 23 stycznia 2024 r. ustanawiającej zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 poprzez ustanowienie europejskich list pozytywnych substancji wyjściowych, składów i składników zatwierdzonych do stosowania w produkcji materiałów lub produktów mających kontakt z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 2024/367 z 23.04.2024); 3) decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2024/368 z dnia 23 stycznia 2024 r. ustanawiającej zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 w odniesieniu do procedur oraz metod testowania i zatwierdzania materiałów końcowych stosowanych w produktach mających kontakt z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 2024/365 z 23.04.2024); 4) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2024/369 z dnia 23 stycznia 2024 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 przez ustanowienie procedury dotyczącej włączania substancji wyjściowych, składów i składników do europejskich list pozytywnych lub usuwania ich z tych list (Dz. Urz. UE L 2024/369 z 23.04.2024); 5) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2024/370 z dnia 23 stycznia 2024 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 poprzez ustanowienie procedur oceny zgodności produktów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zasad wyznaczania jednostek oceniających zgodność uczestniczących w tych procedurach (Dz. Urz. UE L 2024/369 z 23.04.2024), zwanego dalej „rozporządzeniem 2024/370”. 5. Materiały i wyroby, na które uzyskano certyfikat, są znakowane zgodnie z przepisami rozporządzenia delegowanego Komisji 2024/371 uzupełniającego	

właściwości substancji pod kątem zagrożenia, jakie stwarzają, jakości ocen ryzyka będących ich podstawą oraz zakresu aktualizacji oceny ryzyka. Europejskie listy pozytywne mogą również zawierać przepisy przejściowe. Na podstawie wydanych przez ECHA opinii, o których mowa w ust. 6, Komisja regularnie dokonuje przeglądu i aktualizuje w razie konieczności akty wykonawcze, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy lit. b), zgodnie z najnowszymi osiągnięciami naukowymi i technologicznymi. Pierwszy przegląd zostanie ukończony w ciągu 15 lat po przyjęciu pierwszej europejskiej listy pozytywnej. Komisja zapewnia, aby wszelkie odpowiednie akty lub mandaty na opracowanie norm, przyjmowane przez nią zgodnie z pozostałym prawodawstwem Unii, były spójne z niniejszą dyrektywą. 5. Do celów włączenia lub usunięcia z europejskich list pozytywnych substancji wyjściowych, składów lub składników podmioty gospodarcze lub odpowiednie organy przedkładają wnioski ECHA. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 21 akty delegowane w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez ustanowienie procedury, w tym również wymogów dotyczących informacji, odnoszącej się do procesu składania wniosków. Procedura ta zapewnia, aby wnioskowi towarzyszyły oceny ryzyka oraz aby podmioty gospodarcze lub odpowiednie organy przekazywały informacje niezbędne do oceny ryzyka w określonym formacie. 6. Komitet ds. Oceny Ryzyka ECHA ustanowiony zgodnie z art. 76 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 wydaje opinię dotyczącą każdego wniosku przedłożonego na podstawie ust. 5 w terminie określonym w aktach delegowanych, o których mowa w tym			dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 poprzez ustanowienie zharmonizowanych specyfikacji dotyczących oznakowania produktów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 2024/371 z 23.04.2024). 6. Opłatę za prowadzenie postępowania w sprawie uzyskania certyfikatu ustala się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2025 r. poz. 568). Art. 37a. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia dokonuje notyfikacji jednostki certyfikującej, o której mowa w art. 37a ust. 2, na jej wniosek zgodnie z przepisami rozporządzenia 2024/370 oraz rozdziału 5 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. 2. Organem właściwym do udzielenia autoryzacji jednostki certyfikującej, o której mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, jest minister właściwy do spraw zdrowia. 3. Polskie Centrum Akredytacji: 1) prowadzi ocenę, o której mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2024/370, zgodnie z przepisami rozdziału 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku; 2) we współpracy z ministrem właściwym do spraw zdrowia opracowuje szczegółowy program akredytacji jednostek certyfikujących, o których mowa w art. 37a ust. 2, oraz jeżeli to konieczne – aktualizację tego programu. 4. W przypadku naruszenia przez akredytowane jednostki certyfikujące materiały lub wyroby wymagań określonych w art. 22 ust. 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku zastosowanie mają przepisy art. 24 ust. 4–8, art. 25 i art. 26 tej ustawy.”	

ustępie. W tych aktach delegowanych można również zawrzeć dalsze przepisy proceduralne dotyczące procesu składania wniosków i wydawania opinii przez Komitet ds. Oceny Ryzyka ECHA. 7. Państwa członkowskie uznają, że produkty zatwierdzone zgodnie ze szczegółowymi minimalnymi wymogami w zakresie higieny przewidzianymi w ust. 2 spełniają wymogi określone w ust. 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby do celów niniejszej dyrektywy do obrotu mogły być wprowadzane wyłącznie takie produkty do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi, które wykorzystują materiały końcowe zatwierdzone zgodnie z niniejszą dyrektywą. Nie uniemożliwia to państwom członkowskim, w szczególności gdy wymaga tego lokalnie szczególna jakość wody surowej, stosowania – zgodnie z art. 193 TFUE – w określonych i należycie uzasadnionych okolicznościach, bardziej rygorystycznych środków ochronnych dotyczących stosowania materiałów końcowych. O środkach tych powiadamia się Komisję. Rozporządzenie (UE) 2019/1020 ma zastosowanie do produktów objętych zakresem stosowania niniejszego artykułu. 8. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 21 w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez określenie odpowiedniej procedury oceny zgodności mającej zastosowanie do produktów wyrobów objętych zakresem stosowania niniejszego artykułu na podstawie modułów zawartych w załączniku II do decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 768/2008/WE(30). Przy określaniu, którą procedurę oceny zgodności należy zastosować, Komisja zapewnia zgodność z celami, o których mowa w art. 1 ust. 2				

niniejszej dyrektywy, uwzględniając jednocześnie zasadę proporcjonalności. W tym celu Komisja przyjmie jako punkt wyjścia System1+ dotyczący oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych określony w załączniku V do rozporządzenia (UE) nr 305/2011 lub ogólnie równoważną procedurę, z wyjątkiem przypadku gdy byłoby to nieproporcjonalne. Akty delegowane, o których mowa w niniejszym ustępie, będą również zawierały przepisy dotyczące wyznaczania jednostek oceniających zgodność, w przypadku gdy będą miały one uczestniczyć w odpowiednich procedurach oceny zgodności. 9. W oczekiwaniu na przyjęcie aktów wykonawczych, o których mowa w ust. 2, państwa członkowskie są uprawnione do utrzymania lub przyjmowania środków krajowych dotyczących szczegółowych minimalnych wymogów w zakresie higieny dla materiałów, o których mowa w ust. 1, pod warunkiem że środki te będą zgodne z postanowieniami TFUE. 10. Aby ułatwić zapewnienie zgodności z niniejszym artykułem, Komisja zgodnie z art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012(31) zwraca się do jednej lub kilku europejskich organizacji normalizacyjnych z wnioskiem o przygotowanie europejskiej normy dotyczącej ujednoliconego badania i oceny produktów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi. 11. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 21 w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez ustanowienie zharmonizowanych specyfikacji dotyczących widocznego, wyraźnie czytelnego i nieusuwalnego oznaczania do stosowania w celu wskazywania, że				

	produkty do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi są zgodne z niniejszym artykułem. 12. Nie później niż w dniu 12 stycznia 2032 r. Komisja dokonuje przeglądu funkcjonowania systemu określonego w niniejszym artykule i przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na podstawie, w szczególności, doświadczeń zdobytych w ramach stosowania rozporządzeń (WE) nr 1935/2004 i (UE) nr 305/2011, w którym oceni, czy: a) zdrowie ludzkie w odniesieniu do kwestii objętych zakresem stosowania niniejszego artykułu jest odpowiednio chronione w całej Unii; b) rynek wewnętrzny dla produktów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi funkcjonuje właściwie; c) zachodzi potrzeba przedstawienia kolejnego wniosku ustawodawczego dotyczącego kwestii objętych zakresem stosowania niniejszego artykułu.				
art. 12	Art. 12. 1. Do celów art. 4 państwa członkowskie zapewniają, aby chemikalia do uzdatniania wody i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi nie: a) wpływały negatywnie – bezpośrednio lub pośrednio – na ochronę zdrowia ludzkiego, jak przewidziano w niniejszej dyrektywie; b) wpływały niekorzystnie na barwę, zapach lub smak wody; c) w sposób niezamierzony sprzyjały rozwojowi drobnoustrojów; d) zanieczyszczały wody w stopniu wyższym, niż jest to konieczne z uwagi na przewidziane zastosowanie. 2. Art. 4 ust. 2 stosuje się odpowiednio do wdrażania na poziomie krajowym wymogów niniejszego artykułu. 3. Zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu i bez uszczerbku dla rozporządzenia (UE) nr	T	art. 2 pkt 5 projektu ustawy	Art. 2. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416) wprowadza się następujące zmiany: 5) po rozdziale 3 dodaje się rozdziały 3a–3d w brzmieniu: (...) „Rozdział 3b Materiały lub wyroby do kontaktu z wodą do spożycia oraz chemikalia do uzdatniania wody i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia Art. 37ao. Producent lub importer materiału lub wyrobu do kontaktu z wodą do spożycia, zwanych dalej „materiałem lub wyrobem”, lub upoważniony przedstawiciel tego producenta lub importera, wprowadzający do obrotu materiał lub wyrób zapewniają, że stosowane zgodnie z przeznaczeniem nie będą one: 1) wpływać negatywnie na zdrowie ludzi; 2) wpływać niekorzystnie na barwę, zapach lub smak wody do spożycia;	

	528/2012 oraz przy zastosowaniu odpowiednich norm europejskich dotyczących konkretnych chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych państwa członkowskie zapewniają, aby oceniana była czystość chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych oraz aby gwarantowana była jakość takich chemikaliów i materiałów filtracyjnych.		3) sprzyjać rozwojowi mikroorganizmów; 4) uwalniać do tej wody zanieczyszczeń w ilości większej niż to konieczne. (...) Art. 37ar. Do budowy i remontu systemu ujmowania, magazynowania i dystrybucji wody do spożycia oraz przy usuwaniu awarii tego systemu mogą być stosowane wyłącznie materiały lub wyroby spełniające wymagania określone w art. 37ao, potwierdzone certyfikatem. Art. 37as. 1. Chemikalia do uzdatniania wody i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia stosowane zgodnie z przeznaczeniem: 1) nie wpływają negatywnie na zdrowie ludzi; 2) nie wpływają niekorzystnie na barwę, zapach lub smak wody do spożycia; 3) nie sprzyjają rozwojowi mikroorganizmów, z wyjątkiem materiałów filtracyjnych stosowanych w filtrach i w biologicznych procesach uzdatniania wody do spożycia; 4) nie uwalniają do wody do spożycia zanieczyszczeń w ilości większej niż to konieczne. 2. Podmiot wprowadzający do obrotu chemikalia do uzdatniania wody lub materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia może wprowadzać te chemikalia i materiały do obrotu, jeżeli uzyskał atest higieniczny wydany przez Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego Państwowy Zakład Higieny – Państwowy Instytut Badawczy, zwany dalej „NIZP PZH – PIB”, potwierdzający, że spełniają one wymagania określone w ust. 1, zwany dalej „atestem”. 3. Atest obejmuje następujące dane: 1) numer atestu; 2) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby wnioskodawcy oraz jego dane kontaktowe, w tym adres poczty elektronicznej i numer telefonu; 3) nazwę producenta chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia i adres miejsca ich produkcji;	

			4) nazwę techniczną lub nazwę handlową chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia; 5) zakres stosowania chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia; 6) dane potwierdzające spełnienie przez chemikalia do uzdatniania wody lub materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia wymagań określonych w ust. 1, w tym: a) uwagi dotyczące ograniczeń lub warunków ich stosowania, b) zalecenia dotyczące kontroli jakości wody do spożycia, jeżeli jest to niezbędne w celu spełniania wymagań określonych w ust. 1; 9) wskazanie okresu ważności atestu. 4. W przypadku gdy uzdatnianie wody obejmuje także jej dezynfekcję podmiot, o którym mowa w ust. 2, może wprowadzać do obrotu wyłącznie chemikalia do uzdatniania wody, w tym wytwarzane in situ, i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia, na które zostało wydane pozwolenie albo zezwolenie na handel równoległy albo pozwolenie na obrót, zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz. Urz. UE L 167 z 27.06.2012, str. 1, z późn. zm.¹⁾) i ustawy z dnia 9 października 2015 r. o produktach biobójczych (Dz. U. z 2021 r. poz. 24). 5. Postępowanie w ramach oceny higienicznej chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia obejmuje analizę dokumentacji składanej do tej oceny wraz z wnioskiem o wydanie atestu. 6. Postępowanie, o którym mowa w ust. 5, jest prowadzone na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 2, zawierający: 1) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby podmiotu, o którym mowa w ust. 2; 2) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej	

			Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile podmiot, o którym mowa w ust. 2, taki numer posiada; 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile podmiot, o którym mowa w ust. 2, taki numer posiada; 4) nazwę techniczną lub nazwę handlową chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia; 5) opis techniczny chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia; 6) dane dotyczące właściwości chemicznych chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia. 7. Do wniosku, o którym mowa w ust. 6, dołącza się: 1) dokument potwierdzający skład chemiczny chemikaliów do uzdatniania wody albo materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia; 2) deklarację o niezawieraniu substancji niebezpiecznych; 3) karty charakterystyki składników chemikaliów do uzdatniania wody albo materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia; 4) wyniki badań laboratoryjnych chemikaliów do uzdatniania wody albo materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia, jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 2, dysponuje wynikami takich badań; 5) aktualny atest dotyczący zgłoszonych chemikaliów do uzdatniania wody albo materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia, jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 2, posiada taki atest; 6) inne dokumenty dotyczące chemikaliów do uzdatniania wody albo materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia, jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 2, posiada takie dokumenty; 7) kopię pozwolenia albo zezwolenia na handel równoległy albo pozwolenia na obrót, zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22	

			maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych i ustawy z dnia 9 października 2015 r. o produktach biobójczych, jeżeli zostały wydane. 8. Postępowanie, o którym mowa w ust. 5, kończy się oceną pozytywną skutkującą wydaniem atestu albo oceną negatywną skutkującą odmową wydania atestu. 9. Atest jest wydawany na okres 5 lat i obowiązuje od dnia jego wydania. 10. Dokumentacja z postępowania, o którym mowa w ust. 5, jest przechowywana przez NIZP PZH – PIB przez okres 10 lat od dnia zakończenia postępowania, o którym mowa w ust. 5. 11. Postępowanie, o którym mowa w ust. 5, jest prowadzone na koszt podmiotu, o którym mowa w ust. 2, i podlega opłacie. Opłatę wnosi się w terminie wskazanym przez NIZP PZH – PIB. Wniosek, o którym mowa w ust. 6, podlega rozpatrzeniu po wniesieniu opłaty. 12. Opłata, o której mowa w ust. 11, wynosi 80 % przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1988 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1631 i 1674 oraz z 2025 r. poz. 718 i 769). 13. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, w postępowaniu, o którym mowa w ust. 5, ma obowiązek: 1) udzielać w terminie wskazanym przez NIZP PZH – PIB informacji dotyczących chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia, będących przedmiotem tego postępowania, w tym dotyczących miejsca i sposobu ich produkcji, zawartości substancji czynnej, stopnia czystości, zawartości niezwiązanych monomerów oraz produktów rozpadu i reakcji; 2) przedstawić w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku dokumentację dotyczącą chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów	

			filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia, będących przedmiotem tego postępowania, oraz próbki tych chemikaliów lub materiałów, a także wyniki wykonanych badań. 14. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, może wnieść do NIZP PZH – PIB odwołanie od oceny negatywnej w terminie 7 dni od dnia jej doręczenia. 15. Odwołanie od oceny negatywnej wniesione po terminie, o którym mowa w ust. 14, nie podlega rozpatrzeniu. 16. Odwołanie od oceny negatywnej jest rozpatrywane w terminie 14 dni od dnia jego wniesienia. 17. Po rozpatrzeniu odwołania od oceny negatywnej NIZP PZH – PIB przesyła informację do podmiotu, o którym mowa w ust. 2, o odmowie wydania atestu albo wydaje atest. 18. Podmiot, który uzyskał atest, może wystąpić z wnioskiem o jego zmianę wyłącznie w zakresie imienia i nazwiska albo nazwy (firmy) oraz adresu zamieszkania albo siedziby tego podmiotu lub nazwy handlowej chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia. 19. Wniosek o zmianę atestu zawiera: 1) numer atestu; 2) zmienione imię i nazwisko albo nazwę (firmę) lub adres zamieszkania albo siedziby podmiotu; 3) zmienioną nazwę handlową chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia. 20. Zmiana atestu podlega opłacie, która wynosi 20 % przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1988 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Opłatę wnosi się w terminie wskazanym przez NIZP PZH – PIB. Wniosek, o którym mowa w ust. 19, podlega rozpatrzeniu po wniesieniu opłaty. 21. W przypadku wystąpienia zdarzenia mającego negatywny wpływ na jakość wody do spożycia, przy	

			zastosowaniu atestowanych chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych, o których mowa w ust. 1, NIZP PZH – PIB jest uprawniony do przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego z udziałem podmiotu, o którym mowa w ust. 2. 22. Atest może być unieważniony przez NIZP PZH – PIB z własnej inicjatywy lub na wniosek organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub podmiotu będącego konsumentem, importerem, producentem lub dystrybutorem chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia, jeżeli po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, o którym mowa w ust. 21, stwierdzi się niezgodność tych chemikaliów lub materiałów z wymaganiami określonymi w ust. 1. 23. NIZP PZH – PIB prowadzi wykaz wydanych atestów obejmujący: 1) numer atestu; 2) nazwę techniczną lub nazwę handlową chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia; 3) zakres stosowania chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia; 4) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby podmiotu, o którym mowa w ust. 2; 5) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) producenta chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia i adres miejsca produkcji tych chemikaliów lub materiałów; 6) wskazanie okresu ważności atestu, daty jego zmiany lub daty jego unieważnienia. 24. Wykaz, o którym mowa w ust. 23, jest na bieżąco aktualizowany i udostępniany bezpłatnie na stronie internetowej NIZP PZH – PIB. 25. Do postępowań w sprawie wydania, zmiany albo unieważnienia atestu nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.	

			Art. 37at. 1. Do uzdatniania wody mogą być stosowane wyłącznie chemikalia do uzdatniania wody i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia posiadające ważny atest. 2. Chemikalia do uzdatniania wody do kontaktu z wodą do spożycia, w tym wytwarzane in situ, mogą być stosowane do dezynfekcji wody, jeżeli zostało na nie wydane pozwolenie albo zezwolenie na handel równoległy, albo pozwolenie na obrót, zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych i ustawy z dnia 9 października 2015 r. o produktach biobójczych. Art. 37au. 1. Stosowanie nowej technologii uzdatniania wody rozumianej jako: 1) niestosowana dotychczas technologia uzdatniania wody, 2) istotnie ulepszona stosowana technologia uzdatniania wody, 3) znana i stosowana dotychczas technologia uzdatniania wody, ale w innych warunkach – wymaga uzyskania zgody, w drodze decyzji, właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego. 2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, jest wydawana na podstawie dokumentacji przedłożonej przez podmiot zamierzający stosować nową technologię uzdatniania wody, zawierającej: 1) udokumentowaną informację o parametrach jakości wody surowej, w tym parametrach objętych listą obserwacyjną, o której mowa w art. 2b pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, lub wynik badania jakości wody do spożycia dostarczanej przez dostawcę wody w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę; 2) określenie planowanego miejsca stosowania nowej technologii uzdatniania wody i jej przeznaczenia; 3) wykaz materiałów lub wyrobów do kontaktu z wodą do spożycia, chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do	

			kontaktu z wodą do spożycia wraz ze wskazaniem certyfikatów oraz atestów; 4) w przypadku stosowania produktu biobójczego – dokument dopuszczający ten produkt biobójczy do obrotu, z określonym zakresem jego stosowania; 5) opinię instytutu badawczego lub międzynarodowego instytutu naukowego działającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk, lub uczelni, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm. ¹⁾), wykonaną na koszt podmiotu ubiegającego się o uzyskanie zgody, wskazującą, że nowa technologia uzdatniania wody zapewni spełnienie przez tę wodę wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, dotyczącej zasadności stosowania tej nowej technologii uzdatniania wody. 3. Jeżeli to konieczne dla oceny możliwości stosowania nowej technologii uzdatniania wody, właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny może wskazać zakres badań jakości wody do spożycia, które podmiot ubiegający się o uzyskanie zgody, o której mowa w ust. 1, przeprowadza na swój koszt. 4. Właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny prowadzi wykaz udzielonych zgód, o których mowa w ust. 1. 5. Jeżeli wykaz, o którym mowa w ust. 4, zawiera dane osobowe umożliwiające identyfikację osoby fizycznej, właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny w celu realizacji zadania, o którym mowa w ust. 4, przetwarza te dane osobowe i jest administratorem tych danych. 6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przetwarza w sposób zapewniający ich odpowiednie bezpieczeństwo, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą	

				odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych. 7. Właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny odmawia wydania zgody, o której mowa w ust. 1, w przypadku: 1) braku przedstawienia dokumentacji, o której mowa w ust. 2, lub badań, o których mowa w ust. 3; 2) braku spełnienia przez wodę do spożycia wartości parametrycznej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę; 3) wystąpienia ryzyka dla zdrowia ludzi.”	
art. 13	Art. 13. 1. Państwa członkowskie stosują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia zgodnie z niniejszym artykułem oraz załącznikiem II części A i B regularnego monitorowania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w celu sprawdzenia, czy woda dostępna dla konsumentów spełnia wymogi niniejszej dyrektywy, w szczególności wartości parametryczne ustalone zgodnie z art. 5. Próbkę wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi pobiera się w taki sposób, aby były one reprezentatywne dla jej jakości przez cały rok. 2. W celu spełnienia obowiązków nałożonych w ust. 1 ustanawia się odpowiednie programy monitoringu dla wszelkiej wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodnie z załącznikiem II część A. Te programy monitoringu dopasowuje się do konkretnego systemu zaopatrzenia, z uwzględnieniem wyników oceny ryzyka w obszarach zasilania dla punktów poboru wody oraz w systemach zaopatrzenia i składają się z następujących elementów: a) monitorowanie parametrów wymienionych w załączniku I części A, B i C oraz parametrów ustalonych zgodnie z art. 5 ust. 3, zgodnie z załącznikiem II oraz,	T	art. 1 pkt 4 lit. b i pkt 11 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 4) w art. 2: b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a–1c w brzmieniu: „1b) monitoring operacyjny – monitoring zapewniający szybki wgląd w parametry eksploatacyjne i w problemy z jakością wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz umożliwiający szybkie podjęcie zaplanowanych wcześniej działań naprawczych, ustalony przez dostawcę wody i dostosowany do danego systemu zaopatrzenia w wodę, z uwzględnieniem wyników identyfikacji zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych oraz oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę, którego celem jest potwierdzenie skuteczności środków kontroli w zakresie poboru, uzdatniania, magazynowania i dystrybucji wody; 1c) monitoring zgodności – monitorowanie parametrów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 oraz ustalonych na podstawie oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę w punkcie zgodności w celu sprawdzenia spełniania wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, realizowane przez dostawców wody i nadzorowane odpowiednio przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej;”(…)	Transpozycja przez przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 13 ustawy zmienianej.

w przypadku gdy zgodnie z art. 9 i załącznikiem II część C przeprowadzana jest ocena ryzyka w systemach zaopatrzenia, chyba że państwo członkowskie zgodnie z art. 8 ust. 5 akapit drugi lit. b) lub art. 9 ust. 4 lit. a) zadecyduje, że niektóre z tych parametrów mogą zostać usunięte z wykazu parametrów, które mają być monitorowane; b) monitorowanie parametrów wymienionych w załączniku I część D do celów oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych, przewidziane w art. 10 ust. 1 lit. b); c) monitorowanie substancji i związków umieszczonych na liście obserwacyjnej, zgodnie z ust. 8 akapit piąty niniejszego artykułu; d) monitorowanie do celów identyfikacji zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych, przewidziane w art. 8 ust. 2 akapit pierwszy lit. c); e) monitoring operacyjny prowadzony zgodnie z załącznikiem II część A pkt 3. 3. Właściwe organy określają punkty, w których pobierane są próbki, które muszą spełniać odpowiednie wymogi określone w załączniku II część D. 4. Państwa członkowskie muszą spełniać wymogi specyfikacji dla analizy parametrów określonych w załączniku III zgodnie z następującymi zasadami: a) metody analizy inne niż określone w załączniku III część A mogą być stosowane, pod warunkiem że można wykazać, iż uzyskane wyniki są co najmniej tak wiarygodne, jak te uzyskane z zastosowaniem metod określonych w załączniku III część A, dostarczając Komisji wszelkich stosownych informacji dotyczących takich metod oraz ich równoważności;			11) art. 13 otrzymuje brzmienie: „11) art. 13 otrzymuje brzmienie: „Art. 13. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia: 1) minimalne wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym wymagania mikrobiologiczne, chemiczne, wskaźnikowe, dodatkowe wymagania chemiczne, wymagania radiologiczne i istotne do oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, 2) wykaz parametrów oraz minimalną częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody i wykonywania analiz tych parametrów, 3) metody analizy, w tym metody referencyjne, metody zwalidowane z uwzględnieniem charakterystyk wykonania analiz oraz metody alternatywne, 4) sposób pobierania próbek do badań jakości wody, 5) minimalną częstotliwość, sposób i miejsca poboru próbek do badań jakości wody dla monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> w ciepłej wodzie użytkowej w wewnętrznych systemach wodociągowych, a także procedury postępowania w zależności od wyników tych badań, 6) terminy przekazywania przez dostawców wody: a) sprawozdań z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 lit. a i ust. 2 pkt 5 lit. a, b) informacji, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 lit. b i c oraz ust. 2 pkt 5 lit. b i c, 7) terminy przekazywania przez właścicieli lub zarządców budynków lub obiektów priorytetowych niebędących budynkami: a) sprawozdań z badań jakości wody pobranej z wewnętrznego systemu wodociągowego w zakresie monitorowanych wartości parametrycznej bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu,	Upoważnienie ustawowe zawarte w art. 13 - Projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia ... 2025 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi

b) dla parametrów wymienionych w załączniku III część B może być stosowana każda metoda analizy, pod warunkiem że spełnia wymogi określone w tych przepisach. 5. Państwa członkowskie zapewniają, aby dodatkowe monitorowanie było przeprowadzane na zasadzie jednostkowych przypadków w odniesieniu do substancji i mikroorganizmów, dla których nie ustalono żadnych wartości parametrycznych zgodnie z art. 5, jeśli istnieje powód do podejrzeń, że mogą one być obecne w liczbie lub stężeniach stwarzających potencjalne niebezpieczeństwo dla zdrowia ludzkiego. 6. Do dnia 12 stycznia 2024 r. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 21 w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez przyjęcie metodyki pomiaru zawartości mikroplastiku z myślą o umieszczeniu ich na liście obserwacyjnej, o której mowa w ust. 8 niniejszego artykułu, po spełnieniu warunków określonych w tym ustępie. 7. Nie później niż w dniu 12 stycznia 2024 r. Komisja ustanawia wytyczne techniczne dotyczące metod analizy do celów monitorowania substancji per- i polifluoroalkilowych przy zastosowaniu parametrów „PFAS Ogółem” i „Suma PFAS”, w tym również granice wykrywalności, wartości parametryczne oraz częstotliwość pobierania próbek. 8. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu ustanowienia i aktualizacji listy obserwacyjnej substancji lub związków wzbudzających zainteresowanie opinii publicznej lub naukowców z powodów zdrowotnych (zwanej dalej „listą obserwacyjną”), takich jak farmaceutyki, substancje zaburzające gospodarkę hormonalną i mikroplastik.			b) informacji o podejmowanych działaniach mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartością parametryczną bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> w ciepłej wodzie użytkowej lub wartością parametryczną ołowiu w przypadku, o którym mowa w art. 4k ust. 1, 8) sposób prowadzenia przez dostawców wody monitoringu substancji promieniotwórczych w wodzie oraz minimalną częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie substancji promieniotwórczych, 9) sposób postępowania dostawcy wody oraz właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego, lub państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w przypadku niezgodności parametrów wskaźnikowych, 10) sposób postępowania w przypadku wykrycia substancji lub związków, o których mowa w art. 2b pkt 2, w wodzie surowej ujmowanej przez dostawców wody, 11) wartości odniesienia dla parametrów operacyjnych mętność i colifagi somatyczne oraz minimalną częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody i wykonywania analizy dla parametru operacyjnego mętność do celów monitoringu operacyjnego – biorąc pod uwagę bezpieczeństwo i zdrowie ludzi.”	

Substancje i związki dodaje się do listy obserwacyjnej w przypadku gdy istnieje prawdopodobieństwo, że mogą one być obecne w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi i mogłyby stwarzać potencjalne ryzyko dla zdrowia ludzkiego. W tym celu Komisja korzysta przede wszystkim z badań naukowych WHO. Dodanie takiej nowej substancji odpowiednio uzasadnia się na podstawie art. 1 i 4. Do pierwszej listy włącza się beta-estradiol i nonylofenol z uwagi na ich właściwości zaburzające gospodarkę hormonalną oraz ryzyko, jakie stwarzają dla zdrowia ludzkiego. Pierwsza lista obserwacyjna zostaje ustanowiona do dnia 12 stycznia 2022 r. Na liście obserwacyjnej wskazuje się wartość wytyczną dla każdej substancji lub związku oraz – w razie konieczności – możliwą metodę analizy niepociągającą za sobą nadmiernych kosztów. Państwa członkowskie wprowadzają wymogi dotyczące monitorowania potencjalnej obecności umieszczonych na liście obserwacyjnej substancji lub związków w odpowiednich punktach łańcucha dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. W tym celu państwa członkowskie mogą uwzględniać informacje zebrane na podstawie art. 8 ust. 1, 2 i 3 niniejszej dyrektywy oraz mogą wykorzystywać dane z monitorowania zebrane zgodnie z dyrektywami 2000/60/WE i 2008/105/WE lub z innym odpowiednim prawodawstwem Unii, aby unikać powielania wymogów dotyczących monitorowania. Wyniki monitorowania umieszcza się w zbiorach danych utworzonych zgodnie z art. 18 ust. 1 lit. b), wraz z wynikami monitorowania przeprowadzonego na				

	podstawie art. 8 ust. 2 akapit pierwszy lit. c). W przypadku gdy na podstawie art. 8 ust. 2 lub akapitu piątego niniejszego ustępu substancja lub związek umieszczone na liście obserwacyjnej zostaną wykryte w stężeniach przekraczających wartości wytyczne określone w liście obserwacyjnej, państwa członkowskie zapewniają, aby rozważono zastosowanie następujących środków i aby zastosowano te środki, które zostaną uznane za istotne: a) środki zapobiegawcze, środki łagodzące lub odpowiednie monitorowanie w obszarach zasilania dla punktów poboru wody lub w wodzie surowej, jak określono w art. 8 ust. 4 akapit pierwszy lit. a), b) i c); b) wprowadzenie wymogu, aby dostawcy wody prowadzili monitorowanie tych substancji lub związków, zgodnie z art. 8 ust. 5 akapit drugi lit. a); c) wprowadzenie wymogu sprawdzania przez dostawców wody, czy uzdatnianie jest adekwatne do osiągnięcia wartości wytycznej, lub aby w stosownych przypadkach optymalizowali uzdatnianie; oraz d) działania naprawcze zgodnie z art. 14 ust. 6, w przypadku gdy państwa członkowskie uznają to za konieczne dla ochrony zdrowia ludzkiego. Akty wykonawcze przewidziane w niniejszym ustępie przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 22.				
art. 14	Art. 14. 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby każdy przypadek niezgodności z wartościami parametrycznymi ustalonymi zgodnie z art. 5 był niezwłocznie badany w celu określenia jego przyczyny. 2. Jeśli, pomimo środków zastosowanych w celu spełnienia obowiązków nałożonych	T	art. 1 pkt 12 i art. 2 pkt 5 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 12) po art. 13 dodaje się art. 13a–13g w brzmieniu: „Art. 13a. 1. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) informuje konsumentów o możliwym zagrożeniu wynikającym z niezgodności z wartością	Upoważnienie ustawowe zawarte w art. 13 - Projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia ... 2025 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi

w art. 4 ust. 1, woda przeznaczona do spożycia przez ludzi nie spełnia wartości parametrycznych ustalonych zgodnie z art. 5, bez uszczerbku dla art. 6 ust. 2, zainteresowane państwo członkowskie, mając na uwadze między innymi poziom przekroczenia odpowiedniej wartości parametrycznej i związane z tym potencjalne niebezpieczeństwo dla zdrowia ludzkiego, zapewnia jak najszybsze podjęcie niezbędnych działań naprawczych w celu przywrócenia jakości takiej wody oraz przyznaje pierwszeństwo ich egzekwowaniu. W przypadku niezgodności z wartościami parametrycznymi określonymi w załączniku I część D działania naprawcze obejmują środki określone w art. 10 ust. 3. 3. Niezależnie od tego, czy wystąpi niezgodność z wartościami parametrycznymi, państwa członkowskie zapewniają, aby zabroniona była jakakolwiek dostawa wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, która stanowi potencjalne niebezpieczeństwo dla zdrowia ludzkiego lub aby wykorzystanie takiej wody było ograniczone, oraz aby podejmowane były wszelkie inne działania naprawcze niezbędne dla ochrony zdrowia ludzkiego. Państwa członkowskie uznają dany przypadek niezgodności z minimalnymi wymogami dotyczącymi wartości parametrycznych określonych w załączniku I części A i B za potencjalne niebezpieczeństwo dla zdrowia ludzkiego, z wyjątkiem przypadków, w których właściwy organ uznaje daną niezgodność z wartościami parametrycznymi za nieistotną. 4. W przypadkach określonych w ust. 2 i 3, gdy niezgodność z wartościami parametrycznymi została uznana za potencjalne niebezpieczeństwo dla zdrowia			parametryczną, przyczynie zagrożenia, działaniach naprawczych podjętych w celu wyeliminowania przyczyny niezgodności, w tym również o wprowadzeniu zakazu lub ograniczenia stosowania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub innym działaniu, w szczególności o zaleceniu gotowania tej wody: 1) w porozumieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego i dostawcą wody; 2) w sposób zapewniający niezwłoczne przekazanie informacji do jak największej liczby konsumentów. 2. Właściwy organ nadzoru sanitarnego określa, jakie działania mają zostać podjęte na podstawie ust. 1, oraz przygotowuje komunikat skierowany do konsumentów, który ma być rozpowszechniany w ramach informowania, o którym mowa w ust. 1, mając na uwadze ryzyko dla zdrowia ludzi, które mogłoby zostać spowodowane spożywaniem wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi niezgodnej z wartościami parametrycznymi określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 13, przerwaniem dostaw lub ograniczeniem korzystania z tej wody. 3. W przypadku gdy wyeliminowano zagrożenie, po stwierdzeniu, że woda nie stanowi zagrożenia, wójt (burmistrz, prezydent miasta) informuje konsumentów o tym, że ta woda jest ponownie zdatna do spożycia przez ludzi. Art. 13b. 1. W przypadku konsumentów wody pochodzącej z indywidualnego źródła, które dostarcza średnio na dobę mniej niż 10 m³ wody lub zaopatruje w wodę mniej niż 50 osób, wójt (burmistrz, prezydent miasta) w porozumieniu z właściwym państwowym powiatowym lub państwowym granicznym inspektorem sanitarnym informuje tych konsumentów o: 1) braku stosowania przepisów ustawy, w tym przepisów dotyczących badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, do wody dostarczanej tym konsumentom; 2) działaniach, które mogą zostać podjęte w celu ochrony zdrowia ludzi przed niepożądanymi	

ludzkiego, państwa członkowskie jak najszybciej stosują wszystkie następujące środki: a) powiadamiają wszystkich zainteresowanych konsumentów o potencjalnym niebezpieczeństwie dla zdrowia ludzkiego i jego przyczynie, o przekroczeniu wartości parametrycznej oraz o podjętych działaniach naprawczych, w tym również o wprowadzeniu zakazu lub ograniczenia stosowania lub innym działaniu; b) przekazują i regularnie aktualizują niezbędne porady dla konsumentów dotyczące warunków konsumpcji i korzystania z wody ze szczególnym uwzględnieniem grup populacji o podwyższonym ryzyku dla zdrowia wiążącym się z wodą; oraz c) informują konsumentów, jeżeli ustalono, że nie ma już potencjalnego niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzkiego, a także informują o tym, że świadczenie usługi wróciło do normy. 5. Właściwe organy lub inne odpowiednie podmioty podejmują decyzję, jakie czynności mają zostać podjęte na podstawie ust. 3, mając na uwadze ryzyko dla zdrowia ludzkiego, które mogłoby zostać spowodowane przerwaniem dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub ograniczeniem korzystania z tej wody. 6. W przypadku niezgodności z wartościami parametrycznymi lub specyfikacjami określonymi w załączniku I część C państwa członkowskie rozważają, czy ta niezgodność stwarza ryzyko dla zdrowia ludzkiego. W przypadku gdy jest to niezbędne dla ochrony zdrowia ludzkiego, podejmują one działania naprawcze w celu przywrócenia jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.			skutkami wynikającymi z jakichkolwiek zanieczyszczeń wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. 2. W przypadku pojawienia się zagrożenia wynikającego z nieodpowiedniej jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wójt (burmistrz, prezydent miasta) zapewnia niezwłoczne przekazanie konsumentom odpowiednich zaleceń wraz ze wskazaniem sposobu zaopatrzenia ich w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi bezpieczną dla zdrowia. 3. W przypadku dostarczania konsumentom wody pochodzącej z indywidualnego źródła, które dostarcza średnio na dobę mniej niż 10 m³ wody lub zaopatruje w wodę mniej niż 50 osób, w ramach działalności gospodarczej lub dostarczania realizowanego do budynków użyteczności publicznej lub do budynków zamieszkania zbiorowego, lub do podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze, a ta woda jest przeznaczona do spożycia przez ludzi, dostawca wody niezwłocznie informuje konsumentów o braku spełniania wymagań dotyczących jakości tej wody. 4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, dostawca wody występuje do właściwego organu nadzoru sanitarnego o dokonanie oceny wpływu niespełnienia wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi na ich zdrowie, załączając wyniki badań jakości tej wody. 5. W przypadku stwierdzenia w ocenie, o której mowa w ust. 4, potencjalnego szkodliwego wpływu niespełnienia wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi na ich zdrowie, właściwy organ nadzoru sanitarnego wskazuje działania, które mogą zostać podjęte w celu ochrony tego zdrowia. 6. Dostawca wody, o którym mowa w ust. 3, niezwłocznie informuje konsumentów o działaniach, o których mowa w ust. 5. 7. W przypadku możliwości wystąpienia zagrożenia dostawca wody w porozumieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego niezwłocznie udziela	

			konsumentom porad dotyczących przeciwdziałania temu zagrożeniu.(...) Art. 2. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416) wprowadza się następujące zmiany: 5) po rozdziale 3 dodaje się rozdziały 3a–3d w brzmieniu: (...) Rozdział 3c Nadzór nad jakością wody do spożycia (...) Art. 37aw. 1. Odpowiednio Główny Inspektor Sanitarny oraz Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego w ramach sprawowanego nadzoru nad jakością wody do spożycia gromadzi informacje o: 1) wynikach monitoringu zgodności w przypadku niezgodności wartości parametrycznych parametrów mikrobiologicznych i chemicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę oraz działaniach naprawczych podejmowanych w związku z tą niezgodnością; 2) wynikach monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> w ciepłej wodzie użytkowej i wartości parametrycznej ołowiu, w obiektach priorytetowych i obiektach, dla których w ocenie ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, o której mowa w art. 4d ust. 1 pkt 3 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, zidentyfikowano ryzyko dla jakości wody do spożycia i dla zdrowia ludzi wskazujące na konieczność monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu; 3) działaniach podejmowanych przez właścicieli lub zarządców budynków mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartością parametryczną bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> w ciepłej wodzie użytkowej lub wartością parametryczną ołowiu; 4) zdarzeniach związanych z wodą do spożycia, które spowodowały potencjalne ryzyko dla zdrowia ludzi, bez względu na to, czy miała	

			miejsce niezgodność z wartością parametryczną, trwające dłużej niż 10 kolejnych dni i dotyczące co najmniej 1000 osób, w tym również informacje o przyczynach tych zdarzeń i działaniach naprawczych podejmowanych przez dostawców wody. 2. Główny Inspektor Sanitarny zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do informacji, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem informacji dotyczących nieruchomości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1145, 1222, 1717 i 1881). 3. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do informacji, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem informacji dotyczących nieruchomości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami lub obiektów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 617 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2025 r. poz. 825). Art. 37ax. 1. Odpowiednio właściwy państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w związku z przekroczeniem wartości parametrycznej ocenia, z wyłączeniem parametrów mikrobiologicznych, czy ta niezgodność stanowi zagrożenie oraz może zobowiązać dostawcę wody, w formie decyzji, do jak najszybszego podjęcia niezbędnych działań naprawczych, wskazując termin realizacji tych działań. 2. Odpowiednio właściwy państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w związku z przekroczeniem wartości parametrycznej substancji	

				promieniotwórczej ocenia, czy obecność substancji promieniotwórczej w wodzie do spożycia stanowi zagrożenie wymagające działania oraz – w razie konieczności – zobowiązuje dostawcę wody, w formie decyzji, do podjęcia działań naprawczych służących poprawie jakości tej wody do poziomu zgodnego z wymaganiami dotyczącymi ochrony zdrowia ludzi przed promieniowaniem, wskazując termin realizacji tych działań. 3. Odpowiednio właściwy państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej na podstawie sprawozdań z badań jakości wody do spożycia, w tym sprawozdań z własnych badań jakości wody do spożycia oraz sprawozdań przekazywanych przez dostawców wody lub właścicieli lub zarządców budynków zlecających badania jakości wody do spożycia w laboratoriach wpisanych do ewidencji, o której mowa w art. 37aa ust. 2, stwierdza, w drodze decyzji: 1) przydatność wody do spożycia po zakończeniu działań naprawczych realizowanych przez dostawcę wody lub właściciela lub zarządcę budynku albo 2) przydatność wody do spożycia na warunkach odstępstw udzielonych na podstawie art. 13d ust. 4 lub 6 lub art. 13e ust. 7 pkt 2 lub ust. 8 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, albo 3) niezgodność wartości parametrycznej, albo 4) brak przydatności wody do spożycia w przypadku niezgodności wartości parametrycznej parametru mikrobiologicznego oraz gdy woda do spożycia jest niezdatna do użycia, a jej jakość zagraża zdrowiu konsumentów, jednocześnie wskazując, po dokonaniu oceny tego zagrożenia, czy ta woda może być przeznaczona do innych celów niż przeznaczenie do spożycia przez ludzi. 4. Decyzję o niezgodności wartości parametrycznej, o której mowa w ust. 3 pkt 3, odpowiednio państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej	

			wydaje w przypadku stwierdzenia w przynajmniej jednej z badanych próbek wody do spożycia niezgodności wartości parametrycznej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, dla: 1) parametrów wskaźnikowych lub dodatkowych parametrów chemicznych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, 2) parametrów ustalonych na podstawie art. 4g ust. 12 ustawy o zaopatrzeniu w wodę – w przypadku uznania, że stwierdzona niezgodność z wymaganiami dotyczącymi jakości wody do spożycia nie stwarza zagrożenia, a wartość niezgodności wartości parametrycznej pozwala na zachowanie bezpieczeństwa dla zdrowia ludzi. 5. W przypadku stwierdzenia w badanej próbce wody do spożycia niezgodności mikrobiologicznego parametru wskaźnikowego bakterii grupy coli poniżej 10 jtk (NPL)/100 ml decyzja, o której mowa ust. 3 pkt 3, może być wydana, jeżeli jednocześnie były wykonane badania parametru <i>Escherichia coli</i> i enterokoki jelitowe i nie stwierdzono obecności tych parametrów w badanej próbce wody. 6. Decyzję, o której mowa w ust. 3 pkt 3, odpowiednio państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej wydaje w terminie nie dłuższym niż 3 dni od dnia otrzymania cząstkowego lub całościowego sprawozdania z badań jakości wody do spożycia i określa dopuszczalną wartość parametryczną oraz termin trwania niezgodności, kierując się bezpieczeństwem wody do spożycia dla zdrowia ludzi. 7. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 3 pkt 3, odpowiednio państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej może zobowiązać dostawcę wody do: 1) pobrania dodatkowych próbek wody do spożycia lub badania dodatkowych parametrów tej wody;	

			2) zwiększenia częstotliwości lub zakresu badanych parametrów wody do spożycia; 3) ustalenia przyczyn niezgodności wartości parametrycznej; 4) przedstawienia informacji o planowanych działaniach naprawczych: a) wskazującej zakres i termin realizacji działań naprawczych mających na celu przywrócenie jakości wody do spożycia spełniającej wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, b) uwzględniającej poziom niezgodności wartości parametrycznej oraz parametr, którego ta niezgodność dotyczy; 5) przekazania odpowiednio konsumentom albo hurtowemu odbiorcy wody informacji o ograniczeniu korzystania z wody do spożycia w zakresie wskazanym w tej decyzji. 8. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 2–4, dostawca wody przedstawia odpowiednio właściwemu państwowemu inspektorowi sanitarnemu lub wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej informację o planowanych działaniach naprawczych wraz z terminem ich realizacji zaakceptowaną przez właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta). 9. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, odpowiednio państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej nakazuje podjęcie przez dostawcę wody lub właściciela lub zarządcę budynku działań naprawczych oraz opiniuje termin realizacji tych działań. 10. Odpowiednio państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej po wydaniu decyzji, o których mowa w ust. 3, przekazuje właściwemu wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta) komunikat, o którym mowa w art. 13a ust. 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę.	

				11. W przypadku gdy dostawca wody zaopatruje jednostkę, podmiot, urząd, służbę lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, o stwierdzeniu przydatności wody do spożycia po zrealizowaniu przez dostawcę wody działań naprawczych, o niezgodności wartości parametrycznej lub o braku przydatności wody do spożycia oraz wydanych zaleceniach dotyczących możliwości korzystania z tej wody lub ograniczeniach, jakim to korzystanie powinno podlegać, w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 2–4, ten dostawca wody informuje wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej.”	
art. 15	Art. 15. 1. W należycie uzasadnionych okolicznościach państwa członkowskie mogą przewidzieć odstępstwa od wartości parametrycznych określonych w załączniku I część B lub ustalonych zgodnie z art. 5 ust. 3, do maksymalnej wartości, która zostanie przez nie określona, pod warunkiem że takie odstępstwa nie stanowią potencjalnego niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzkiego i że na danym obszarze przy zastosowaniu jakichkolwiek innych racjonalnych środków nie da się utrzymać dostawy wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Takie odstępstwa muszą być ograniczone do następujących przypadków: a) nowy obszar zasilania dla poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi; b) nowe źródło zanieczyszczenia wykryte w obszarze zasilania dla poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub nowo wyszukane lub wykryte parametry; lub c) nieprzewidziana i wyjątkowa sytuacja w istniejącym obszarze zasilania dla poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, która to sytuacja mogłaby prowadzić	T	art. 1 pkt 12 i art. 2 pkt 5 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 12) po art. 13 dodaje się art. 13a–13g w brzmieniu: (...) „Art. 13c. 1. W przypadku otrzymania przez właściwy organ nadzoru sanitarnego sprawozdania z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wskazującego, że ta woda nie spełnia wymagań chemicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13, właściwy organ nadzoru sanitarnego wzywa dostawcę wody do przedstawienia informacji uwzględniającej w przypadku: 1) możliwości zapewnienia w terminie 30 dni dostarczania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi spełniającej wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13: a) prawdopodobną przyczynę występowania w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi niezgodności wartości parametrycznej, wraz z przedstawieniem informacji o planowanych działaniach naprawczych, b) liczbę ludności zaopatrywaną w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi niezgodną z wartością parametryczną,	Upoważnienie ustawowe zawarte w art. 13 - Projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia ... 2025 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi

do tymczasowego ograniczonego przekroczenia wartości parametrycznych. Odstępstwa, o których mowa w akapicie pierwszym, muszą być ograniczone do możliwie jak najkrótszego okresu, który nie może przekraczać trzech lat. Pod koniec okresu obowiązywania odstępowstwa państwa członkowskie przeprowadzają przegląd w celu ustalenia, czy osiągnięto wystarczający postęp. W wyjątkowych okolicznościach państwo członkowskie może przyznać drugie odstępowstwo w odniesieniu do akapitu pierwszego lit. a) i b). W przypadku gdy państwo członkowskie zamierza przyznać takie drugie odstępowstwo, powiadamia Komisję o wynikach przeglądu oraz powodach decyzji dotyczącej drugiego odstępowstwa. Okres obowiązywania takiego drugiego odstępowstwa nie może przekraczać trzech lat. 2. Wszystkie odstępowstwa przyznane zgodnie z ust. 1 zawierają następujące informacje: a) powody odstępowstwa; b) parametr, ze względu na który przyznane jest odstępowstwo, wyniki przeprowadzonego wcześniej odpowiedniego monitorowania oraz maksymalną wartość parametryczną dopuszczalną w ramach odstępowstwa; c) obszar geograficzny, ilość wody dostarczanej każdego dnia, ludność, której to dotyczy, oraz czy wpłynęłoby to na jakiegokolwiek właściwe podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze; d) odpowiedni system monitoringu, ze zwiększoną częstotliwością monitorowania, w razie konieczności; e) streszczenie planu mającego na celu przeprowadzenie niezbędnych działań naprawczych, w tym również harmonogram prac i oszacowanie kosztów oraz przepisy dotyczące przeglądów; oraz f) okres obowiązywania odstępowstwa.			c) ilość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostarczanej każdego dnia; 2) braku możliwości zapewnienia w terminie 30 dni dostarczania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi spełniającej wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13: a) przyczynę występowania w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi niezgodności wartości parametrycznej, wraz z opisem działań naprawczych podjętych dotychczas przez dostawcę wody w celu wyeliminowania przyczyny tej niezgodności, b) powody, dla których nie można w terminie 30 dni dostarczyć wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi spełniającej wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13, c) proponowany termin, w jakim zostanie przywrócona jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodna z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 13, d) wykaz podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze będących odbiorcą usługi, e) informację o planowanych działaniach naprawczych, w tym harmonogram, koszty realizacji oraz źródła finansowania tych działań, f) harmonogram weryfikacji skuteczności podejmowanych działań naprawczych, g) informacje, o których mowa w pkt 1 lit. b i c – jeżeli nie zostały przekazane. 2. W przypadku gdy woda przeznaczona do spożycia przez ludzi nie spełnia wymagań dla parametrów chemicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 i nie jest możliwe przywrócenie jej jakości do stanu wymaganego tymi przepisami w terminie 30 dni, właściwy organ nadzoru sanitarnego może udzielić zgody na odstępowstwo od tych wymagań, zwane dalej „odstępstwem”. 3. Udzielenie zgody na odstępowstwo jest dopuszczalne, jeżeli nie będzie stanowić	

	3. Jeśli właściwe organy uznają niezgodność z wartościami parametrycznymi za nieistotną oraz jeśli działania podjęte zgodnie z art. 14 ust. 2 są wystarczające do tego, aby rozwiązać problem w ciągu 30 dni, informacji przewidzianych w ust. 2 niniejszego artykułu nie trzeba podawać w odstępstwie. W tym przypadku właściwe organy lub inne podmioty wskazane w odstępstwie ustalają jedynie maksymalną dopuszczalną wartość w odniesieniu do danego parametru oraz termin na rozwiązanie problemu. 4. W przypadku niezgodności z którąkolwiek z wartości parametrycznych dla danej dostawy wody przez okres dłuższy niż łącznie przez 30 dni w okresie poprzedzających 12 miesięcy, nie można dłużej korzystać z ust. 3. 5. Państwo członkowskie, które przyznało odstępstwo przewidziane w niniejszym artykule, zapewnia, aby ludność, której dotyczy takie odstępstwo, została niezwłocznie i w odpowiedni sposób poinformowana o tym odstępstwie oraz o zasadach je regulujących. Ponadto państwo członkowskie w razie konieczności zapewnia porady poszczególnym grupom ludności, dla których odstępstwo mogłoby stanowić szczególne ryzyko. Obowiązki, o których mowa w akapicie pierwszym, nie mają zastosowania w okolicznościach określonych w ust. 3, chyba że właściwe organy zdecydują inaczej. 6. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi rozlewanej do butelek lub pojemników.		potencjalnego niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzi, a zaopatrzenie w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniającą wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 nie będzie mogło być zrealizowane w terminie 30 dni za pomocą innych środków. 4. Udzielenie zgody na odstępstwo jest możliwe w przypadku: 1) nowego obszaru zasilania dla poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi; 2) nowego źródła zanieczyszczenia wykrytego w obszarze zasilania dla poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub nowo wyszukanych lub wykrytych parametrów chemicznych; 3) zaistnienia nieprzewidzianej i wyjątkowej sytuacji w istniejącym obszarze zasilania dla poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, która mogłaby prowadzić do tymczasowego, ograniczonego niespełniania przez tę wodę wymagań dla parametrów chemicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13. 5. Zgoda na odstępstwo jest udzielana na możliwie najkrótszy okres, jednak nie dłużej niż na 3 lata. 6. Udzielając zgody na odstępstwo, właściwy organ nadzoru sanitarnego określa: 1) przyczynę udzielenia zgody na odstępstwo; 2) parametr chemiczny, którego dotyczy odstępstwo, wyniki badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dla tego parametru z ostatnich 3 lat oraz najwyższą wartość parametryczną dopuszczalną w ramach odstępstwa; 3) strefę zaopatrzenia, której dotyczy odstępstwo; 4) liczbę ludności zaopatrywaną w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi niezgodną z wartością parametryczną; 5) ilość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostarczanej każdego dnia; 6) wpływ na podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze będące odbiorcą usługi;	

			7) częstotliwość badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonywanych przez dostawców wody w odniesieniu do parametru chemicznego jakości tej wody, którego dotyczy odstępstwo; 8) zwięzłą informację o planowanych działaniach naprawczych, w tym harmonogram, koszty realizacji oraz źródła finansowania tych działań; 9) terminy przekazywania informacji o podejmowanych działaniach naprawczych wraz z działaniami naprawczymi planowanymi do podjęcia do dnia przekazania kolejnej informacji o tych działaniach; 10) harmonogram weryfikacji skuteczności podejmowanych działań naprawczych; 11) okres obowiązywania odstępstwa. Art. 13d. 1. Zgody na odstępstwo udziela właściwy organ nadzoru sanitarnego w drodze decyzji. 2. Przed udzieleniem zgody na odstępstwo właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny przekazuje dokumentację dotyczącą procedury udzielenia zgody na odstępstwo właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu, który weryfikuje poprawność przeprowadzenia tej procedury oraz, na podstawie dostępnych opinii Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego Państwowego Zakładu Higieny – Państwowego Instytutu Badawczego oraz wytycznych Światowej Organizacji Zdrowia – wpływ proponowanej najwyższej wartości parametrycznej dopuszczalnej w ramach odstępstwa, o której mowa w art. 13c ust. 6 pkt 2, na zdrowie ludzi, uwzględniając proponowany okres odstępstwa. Wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej przekazuje dokumentację dotyczącą procedury udzielenia zgody na odstępstwo Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego, który weryfikuje poprawność przeprowadzenia tej procedury oraz, po zasięgnięciu opinii Wojskowego Instytutu Higieny i Epidemiologii im. gen. Karola	

			Kaczkowskiego w Warszawie oraz na podstawie wytycznych Światowej Organizacji Zdrowia – wpływ proponowanej najwyższej wartości parametrycznej dopuszczalnej w ramach odstępstwa, o której mowa w art. 13c ust. 6 pkt 2, na zdrowie ludzi, uwzględniając proponowany okres odstępstwa. 3. Odpowiednio właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny lub Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego w terminie 14 dni od dnia otrzymania dokumentacji, o której mowa w ust. 2: 1) pozytywnie weryfikuje tę dokumentację – jeżeli została przedstawiona informacja, o której mowa w art. 13c ust. 1 pkt 2, oraz zostały spełnione wymagania określone w art. 13c ust. 2–4; 2) zwraca tę dokumentację do uzupełnienia – jeżeli informacja, o której mowa w art. 13c ust. 1 pkt 2, jest niepełna lub z tej dokumentacji nie wynika, że zostały spełnione wymagania określone w art. 13c ust. 2–4, wskazując braki, które wymagają uzupełnienia, oraz 14-dniowy termin na jej uzupełnienie; 3) negatywnie weryfikuje tę dokumentację – jeżeli nie zostały uzupełnione braki, o których mowa w pkt 2, albo nie zostały spełnione wymagania określone w art. 13c ust. 3 lub 4. 4. Po pozytywnej weryfikacji właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny udziela zgody na odstępstwo oraz w terminie 7 dni od dnia udzielenia tej zgody informuje o tym właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego i przekazuje mu dane i informacje, o których mowa w art. 37ay ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej. 5. Właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny w terminie 7 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 4, informuje Głównego Inspektora Sanitarnego o udzieleniu zgody na odstępstwo i przekazuje mu dane i informacje, o których mowa w art. 37ay ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.	

			6. Po pozytywnej weryfikacji wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej udziela zgody na odstępstwo oraz w terminie 7 dni od dnia udzielenia tej zgody informuje o tym Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego i przekazuje mu dane i informacje, o których mowa w art. 37ay ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Art. 13e. 1. Jeżeli z powodu szczególnych okoliczności nie było możliwe pełne wprowadzenie zamierzonych działań naprawczych służących zapewnieniu jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi spełniającej wymagania chemiczne określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13, dostawca wody może wystąpić z wnioskiem o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo, w przypadkach określonych w art. 13c ust. 4 pkt 1 lub 2. 2. Wniosek o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo dostawca wody składa w dwóch egzemplarzach właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu za pośrednictwem właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego. 3. Wniosek o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo zawiera: 1) wskazanie proponowanego okresu udzielenia tej zgody; 2) informacje określone w art. 13c ust. 1 pkt 1 lit. b i c oraz pkt 2; 3) sprawozdanie z podejmowanych działań naprawczych obejmujących okres od dnia wystąpienia niezgodności z wartością parametryczną parametru chemicznego do dnia złożenia wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo; 4) informację o planowanych działaniach naprawczych do podjęcia w okresie, o którym mowa w pkt 1, zatwierdzoną przez właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) oraz właściwego wojewodę.	

			4. Właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny po dokonaniu analizy w zakresie poprawności oraz kompletności złożonego wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo przekazuje ten wniosek Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu wraz ze wskazaniem, czy: 1) udzielenie drugiej zgody na odstępstwo nie będzie stanowić potencjalnego niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzi; 2) zaopatrzenie w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniającą wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 nie będzie mogło być zrealizowane niezwłocznie za pomocą innych środków. 5. Wniosek o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo w przypadku jednostki, podmiotu, urzędu, służby i innego podmiotu określonego w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub miejsc zakwaterowania jednostek wojskowych dostawca wody składa wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej, który po dokonaniu analizy w zakresie poprawności oraz kompletności złożonego wniosku przekazuje ten wniosek Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego wraz ze wskazaniem, czy: 1) udzielenie drugiej zgody na odstępstwo nie będzie stanowić potencjalnego niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzi; 2) zaopatrzenie w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniającą wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 nie będzie mogło być zrealizowane niezwłocznie za pomocą innych środków. 6. Odpowiednio Główny Inspektor Sanitarny lub Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo: 1) pozytywnie weryfikuje dokumentację dotyczącą procedury udzielenia drugiej zgody na odstępstwo – jeżeli zostały spełnione wymagania określone odpowiednio w ust. 1–4 lub 1, 3 i 5;	

			2) zwraca dokumentację dotyczącą procedury udzielenia drugiej zgody na odstępstwo do uzupełnienia – jeżeli ta dokumentacja jest niepełna lub nie wynika z niej, że zostały spełnione wymagania określone odpowiednio w ust. 1–4 lub 1, 3 i 5, wskazując braki, które wymagają uzupełnienia, oraz 14-dniowy termin na jej uzupełnienie; 3) negatywnie weryfikuje dokumentację dotyczącą procedury udzielenia drugiej zgody na odstępstwo – jeżeli nie zostały uzupełnione braki, o których mowa w pkt 2, albo nie zostały spełnione wymagania określone odpowiednio w ust. 1–4 lub 1, 3 i 5. 7. Po pozytywnej weryfikacji Główny Inspektor Sanitarny: 1) przekazuje Komisji Europejskiej informacje o zamiarze udzielenia drugiej zgody na odstępstwo wraz z danymi i informacjami zawartymi we wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo; 2) informuje właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, który, w drodze decyzji, udziela drugiej zgody na odstępstwo. 8. Po pozytywnej weryfikacji Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego: 1) przekazuje Komisji Europejskiej informacje o zamiarze udzielenia drugiej zgody na odstępstwo wraz z danymi i informacjami zawartymi we wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo; 2) w drodze decyzji, udziela drugiej zgody na odstępstwo oraz informuje wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnie o udzielonej zgodzie. 9. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, oraz informację, o której mowa w ust. 3 pkt 4, dostawca wody przekazuje również ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej. 10. Do udzielania drugiej zgody na odstępstwo stosuje się przepisy art. 13c ust. 5 i 6.	

			Art. 13f. Właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny niezwłocznie po udzieleniu zgody na odstępstwo, o której mowa w art. 13d ust. 4, i zgody na odstępstwo, o której mowa w art. 13e ust. 7 pkt 2, informuje o udzielonej zgodzie właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta), w szczególności o warunkach udzielonego odstępstwa, a także zapewnia konsumentom udzielenie porad dotyczących szczególnego ryzyka związanego z możliwym wpływem odstępstwa na zdrowie określonych grup konsumentów. 2. Wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej lub Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego niezwłocznie po udzieleniu zgody na odstępstwo, o której mowa w art. 13d ust. 6, i zgody na odstępstwo, o której mowa w art. 13e ust. 8 pkt 2, informuje o udzielonej zgodzie właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta), w szczególności o warunkach udzielonego odstępstwa, a także zapewnia konsumentom udzielenie porad dotyczących szczególnego ryzyka związanego z możliwym wpływem odstępstwa na zdrowie określonych grup konsumentów. Art. 13g. Przepisów art. 13c–13f nie stosuje się do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi rozlewanej do butelek lub pojemników.”; Art. 2. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416) wprowadza się następujące zmiany: 5) po rozdziale 3 dodaje się rozdziały 3a–3d w brzmieniu: (...) „Rozdział 3c Nadzór nad jakością wody do spożycia Art. 37av. 1. W ramach nadzoru nad jakością wody do spożycia państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny, zgodnie z właściwością miejscową: (...)	

			4) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków określonych w udzielonych zgodach na odstępowstwo, o których mowa w art. 13d ust. 4 i art. 13e ust. 7 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w tym realizacji harmonogramu działań naprawczych w rozumieniu art. 2 pkt 1a ustawy o zaopatrzeniu w wodę, zwanych dalej „działaniami naprawczymi”; (...) 2. W ramach nadzoru nad jakością wody do spożycia państwowy wojewódzki inspektor sanitarny zgodnie z właściwością miejscową: (...) 4) weryfikuje wywiązywanie się dostawców wody z obowiązków określonych w udzielonych zgodach na odstępowstwo, o których mowa w art. 13d ust. 4 i art. 13e ust. 7 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w tym realizacji harmonogramu działań naprawczych; 5) przekazuje co 3 miesiące Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu informacje o działaniach naprawczych realizowanych w związku z udzielonymi zgodami na odstępowstwo, o których mowa w art. 13d ust. 4 i art. 13e ust. 7 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;(...) 3. W ramach nadzoru nad jakością wody do spożycia prowadzonego przez organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej: 4) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków określonych w udzielonych zgodach na odstępowstwo, o których mowa w art. 13d ust. 6 i art. 13e ust. 8 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w tym realizacji harmonogramu działań naprawczych; 5) przekazuje co 3 miesiące Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego informacje o działaniach naprawczych realizowanych w związku z udzielonymi zgodami na odstępowstwo, o których mowa w art. 13d ust. 6 i art. 13e ust. 8 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę; 6) weryfikuje wywiązywanie się z ustalonych działań naprawczych przez:	

				a) dostawcę wody w przypadku stwierdzenia niezgodności wartości parametrycznej badanego parametru jakości wody do spożycia w punkcie zgodności, b) właściciela lub zarządcy budynku w przypadku stwierdzenia niezgodności wartości parametrycznej badanego parametru jakości wody do spożycia;”	
art. 16	Art. 16. 1. Bez uszczerbku dla art. 9 dyrektywy 2000/60/WE oraz zasad pomocniczości i proporcjonalności, przy jednoczesnym uwzględnieniu lokalnych, regionalnych i kulturowych perspektyw oraz okoliczności dystrybucji wody, państwa członkowskie stosują wszelkie niezbędne środki, aby poprawić lub utrzymać dostęp dla wszystkich do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w szczególności dla wrażliwych i zmarginalizowanych grup określonych przez państwa członkowskie. W tym celu państwa członkowskie: a) identyfikują osoby, w tym również wrażliwe i zmarginalizowane grupy, bez dostępu lub o ograniczonym dostępie do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, oraz ustalają przyczyny takiego braku dostępu; b) oceniają możliwości poprawy dostępu dla takich osób; c) informują takie osoby o możliwościach podłączenia się do sieci dystrybucyjnej lub o alternatywnych sposobach uzyskania dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi; oraz d) stosują środki, które uznają za niezbędne i odpowiednie do zapewnienia dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wrażliwym i zmarginalizowanym grupom. 2. W celu upowszechniania korzystania z wody z kranu przeznaczonej do spożycia przez ludzi państwa członkowskie	T	art. 1 pkt 6 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: „Rozdział 1a Zasady bezpieczeństwa zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi (...) Art. 4r. 1. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) podejmuje działania w celu poprawy lub utrzymania powszechnego dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym: 1) identyfikuje osoby bez dostępu lub o ograniczonym dostępie do tej wody, w szczególności spośród osób, członków rodzin i grup osób zagrożonych ubóstwem, marginalizacją i wykluczeniem społecznym, i ustala przyczyny braku lub ograniczenia tego dostępu; 2) we współpracy z dostawcami wody, w szczególności przedsiębiorstwami wodociągowo-kanalizacyjnymi, ocenia możliwości poprawy dostępu osób, członków rodzin i grup osób, o których mowa w pkt 1, do tej wody; 3) we współpracy z dostawcami wody, w szczególności przedsiębiorstwami wodociągowo-kanalizacyjnymi, informuje osoby, członków rodzin i grupy osób, o których mowa w pkt 1, o możliwościach podłączenia się do sieci wodociągowej lub o alternatywnych sposobach uzyskania dostępu do tej wody; 4) stosuje środki, które uznaje za niezbędne i odpowiednie do zapewnienia dostępu osób,	

	zapewniają urządzenia do poboru wody w przestrzeniach publicznych na zewnątrz i w budynkach, tam gdzie jest to technicznie wykonalne, w sposób proporcjonalny do zapotrzebowania na takie środki oraz przy uwzględnieniu szczególnych warunków lokalnych, takich jak klimat i geografia. Państwa członkowskie mogą również zastosować następujące środki, aby upowszechniać korzystanie z wody z kranu przeznaczonej do spożycia przez ludzi: a) szersze informowanie na temat najbliższych urządzeń do poboru wody na zewnątrz i w budynkach; b) organizacja kampanii informacyjnych dotyczących jakości takiej wody; c) zachęcanie do udostępniania takiej wody w budynkach administracji publicznej i użyteczności publicznej; d) zachęcanie do nieodpłatnego lub po uiszczeniu drobnej opłaty za usługę udostępniania takiej wody klientom w restauracjach, w punktach gastronomicznych i cateringowych. 3. Państwa członkowskie zapewniają ułatwienie niezbędnej pomocy, określonej przez państwa członkowskie, aby pomóc właściwym organom we wdrożeniu środków, o których mowa w niniejszym artykule.			członków rodzin i grup osób, o których mowa w pkt 1, do tej wody. 2. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) identyfikuje osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w szczególności na podstawie: 1) zgłoszeń dokonanych przez te osoby; 2) informacji przekazanych za zgodą tych osób przez ośrodek pomocy społecznej – w przypadku samotnych osób w podeszłym wieku, osób niepełnosprawnych, osób długotrwale lub ciężko chorych lub osób korzystających ze świadczeń z pomocy społecznej; 3) analizy informacji przestrzennych o uzbrojeniu terenu. 3. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) lub dostawca wody, jeżeli prowadzi działalność w formie przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, albo właściciel lub zarządca budynku użyteczności publicznej zapewnia powszechnie dostępne punkty poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz utrzymuje je w należyтым stanie technicznym i higienicznym, uwzględniając zapotrzebowanie na te punkty i warunki techniczne. (...) 8. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) przekazuje informacje o działaniach, o których mowa w ust. 1, oraz informacje o odsetku mieszkańców gminy korzystających z sieci wodociągowej właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca. (...) 10. Informacje, o których mowa w ust. 8: 1) właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje Prezesowi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, co 6 lat, w terminie do dnia 30 września; 2) Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje Komisji Europejskiej, po zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, co 6 lat, w terminie do dnia 12 stycznia.”	

art. 17	Art. 17. 1. Państwa członkowskie zapewniają dostęp do odpowiednich, aktualnych informacji dotyczących wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodnie z załącznikiem IV, przy jednoczesnym zapewnieniu przestrzegania obowiązujących przepisów o ochronie danych. 2. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie osoby zaopatrywane w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi otrzymywały regularnie, i co najmniej raz w roku, w najodpowiedniejszej i łatwo dostępnej formie, na przykład na fakturach lub za pomocą środków cyfrowych, takich jak aplikacje mobilne, następujące informacje: a) informacje dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym również parametrów wskaźnikowych; b) cenę dostarczanej wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w przeliczeniu na litr i metr sześcienny; c) ilość wody zużytej przez gospodarstwo domowe, przynajmniej w ujęciu rocznym lub za okres rozliczeniowy, wraz z rocznymi tendencjami zużycia w gospodarstwach domowych, jeśli jest to technicznie wykonalne i jeśli informacje te są dostępne dla dostawcy wody; d) porównanie rocznego zużycia wody przez dane gospodarstwo domowe ze średnim zużyciem wody przez gospodarstwo domowe, w stosownych przypadkach zgodnie z lit. c); e) link do strony internetowej zawierającej informacje określone w załączniku IV. 3. Ust. 1 i 2 pozostają bez uszczerbku dla dyrektyw 2003/4/WE i 2007/2/WE.	T	art. 1 pkt 6 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: „Rozdział 1a Zasady bezpieczeństwa zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi (...) Art. 4q. 1. Dostawca wody zapewnia konsumentom nie rzadziej niż raz na rok dostęp do informacji obejmujących: 1) najnowsze wyniki monitorowania wartości parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13; 2) raport podsumowujący z dokonanej oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę lub jej aktualizacji, o którym mowa w art. 4g ust. 2; 3) zalecenia dla konsumentów w przypadkach, o których mowa w art. 13b ust. 6 i 7; 4) porady dla konsumentów dotyczące oszczędnego gospodarowania wodą; 5) aktualną lub średnioroczną cenę dostarczanej wody w przeliczeniu na litr i metr sześcienny; 6) ilość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zużytej przez gospodarstwo domowe w ujęciu rocznym lub za okres obrachunkowy, wraz z rocznym trendem zużycia w gospodarstwach domowych, jeżeli jest to technicznie wykonalne i te informacje są dostępne dla dostawcy wody. 2. Dostawca wody zaopatrujący w wodę co najmniej 50000 osób lub dostarczający co najmniej średnio 10000 m³ wody na dobę zapewnia konsumentom nie rzadziej niż raz na rok, oprócz dostępu do informacji, o których mowa w ust. 1, także dostęp do informacji obejmujących: 1) strukturę własnościową; 2) wielkość wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę.	Upoważnienie ustawowe zawarte w art. 13 - Projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia ... 2025 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi

				3. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4 i ust. 2, dostawca wody udostępnia na stronie internetowej lub w aplikacji mobilnej. 4. Na wniosek konsumenta informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4 i ust. 2, dostawca wody udostępnia w postaci papierowej, nie częściej niż raz w roku. 5. Dostawca wody w celu realizacji zadania, o którym mowa w ust. 4, przetwarza dane osobowe konsumentów i jest administratorem tych danych. 6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, dostawca wody przetwarza w sposób zapewniający ich odpowiednie bezpieczeństwo, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych. 7. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, przechowuje się przez okres niezbędny do rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 4. 8. Osoby fizyczne wchodzące w skład struktury własnościowej, o której mowa w ust. 2 pkt 1, nie mogą być identyfikowane za pomocą danych osobowych innych niż dostępne w publicznych rejestrach. 9. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, dostawca wody udostępnia konsumentom w ramach rozliczeń za zaopatrzenie w wodę, w postaci papierowej lub elektronicznej. 10. Przepisów ust. 1–9 nie stosuje się do podmiotu prowadzącego hurtową sprzedaż wody.”	
art. 18	Art. 18. 1. Bez uszczerbku dla dyrektyw 2003/4/WE i 2007/2/WE, państwa członkowskie, z pomocą EEA: a) do dnia 12 stycznia 2029 r. tworzą, a następnie aktualizują co sześć lat, zbiór danych zawierający informacje o środkach zastosowanych w celu poprawy dostępu oraz upowszechniania korzystania z wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodnie z art. 16 oraz o odsetku ich populacji, która ma dostęp do wody	T	art. 1 pkt 6, art. 4 pkt 5 i art. 7-11 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: „Rozdział 1a Zasady bezpieczeństwa zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi (...) Art. 4h. 1. Dostawca wody przekazuje:	

przeznaczonej do spożycia przez ludzi; nie obejmuje to wody rozlewanej do butelek lub pojemników; b) do dnia 12 lipca 2027 r. tworzą, a następnie aktualizują co sześć lat zbiór danych zawierający informacje o ocenie ryzyka i zarządzaniu ryzykiem w obszarach zasilania dla punktów poboru, przeprowadzanej zgodnie z art. 8, a do dnia 12 stycznia 2029 r. tworzą, a następnie aktualizują co sześć lat zbiór danych zawierający informacje o ocenie ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych, przeprowadzanej zgodnie z art. 10, z uwzględnieniem następujących elementów: (i) informacje o obszarach zasilania dla punktów poboru wody zgodnie z art. 8 ust. 2 akapit pierwszy lit. a); (ii) wyniki monitorowania przeprowadzonego zgodnie z art. 8 ust. 2 akapit pierwszy lit. c) i art. 10 ust. 1 akapit pierwszy lit. b); oraz (iii) zwięzłe informacje dotyczące środków zastosowanych na podstawie art. 8 ust. 4 i art. 10 ust. 2 i 3, w tym również informacje dotyczące rodzaju zastosowanych środków i postępów dokonanych na podstawie art. 10 ust. 3 lit. f); c) tworzą, a następnie aktualizują corocznie, zbiór danych zawierający wyniki monitorowania w przypadkach przekroczenia wartości parametrycznych określonych w załączniku I części A i B, zebrane zgodnie z art. 9 i 13, oraz informacje o działaniach naprawczych podjętych zgodnie z art. 14; d) tworzą, a następnie aktualizują corocznie, zbiór danych zawierający informacje o zdarzeniach związanych z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi, które spowodowały potencjalne ryzyko dla zdrowia ludzkiego – bez względu na to, czy miała miejsce			1) właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu nadzorującemu dostawcę wody realizującego dostawę wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4e ust. 1 pkt 1, lub po dokonaniu przeglądu oceny ryzyka, o którym mowa w art. 4e ust. 2, informację o braku jej aktualizacji, co 6 lat, w terminie do dnia 31 grudnia; 2) państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu nadzorującemu dostawcę wody w systemie zaopatrzenia w wodę ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4e ust. 1 pkt 2, lub po dokonaniu przeglądu oceny ryzyka, o którym mowa w art. 4e ust. 2, informację o braku jej aktualizacji, co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca; 3) właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu nadzorującemu dostawcę wody w systemie zaopatrzenia w wodę aktualizację ocen ryzyka, o których mowa w art. 4e ust. 2, w terminie 30 dni od dnia ich dokonania. 2. W przypadku gdy dostawcą wody jest jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4e ust. 1, informację o braku aktualizacji lub aktualizację tej oceny, ten dostawca lub dowódca jednostki odpowiedzialny za to miejsce przekazują wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w terminach określonych odpowiednio w ust. 1. 3. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje Prezesowi	

niezgodność z wartościami parametrycznymi – trwające dłużej niż 10 kolejnych dni i dotyczące co najmniej 1000 osób, w tym również informacje o przyczynach tych zdarzeń i działań naprawczych podjętych zgodnie z art. 14; oraz e) tworzą, a następnie aktualizują corocznie, zbiór danych zawierający informacje dotyczące wszystkich odstępstw przyznanych zgodnie z art. 15 ust. 1, w tym również informacje przewidziane w art. 15 ust. 2. W miarę możliwości w celu przedstawienia zbiorów danych, o których mowa w akapicie pierwszym, wykorzystuje się usługi danych przestrzennych zdefiniowane w art. 3 pkt 4 dyrektywy 2007/2/WE. 2. Państwa członkowskie zapewniają Komisji, EEA i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do zbiorów danych, o których mowa w ust. 1. 3. EEA publikuje i aktualizuje unijny przegląd oparty na danych zbieranych przez państwa członkowskie regularnie lub na wniosek Komisji. Unijny przegląd zawiera, w stosownych przypadkach, wskaźniki dotyczące produktów, rezultatów i skutków niniejszej dyrektywy, unijne mapy przeglądowe i ogólne sprawozdania państw członkowskich. 4. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające formę i zasady przedstawiania informacji przekazywanych zgodnie z ust. 1 i 3, w tym również szczegółowe wymogi dotyczące wskaźników, unijnych map przeglądowych oraz ogólnych sprawozdań państw członkowskich, o których mowa w ust. 3. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 22.			Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oceny ryzyka, o których mowa w art. 4e ust. 1 pkt 1, lub ich aktualizacje, o których mowa w art. 4e ust. 2, oraz wykaz działań zapobiegających ryzyku lub służących jego kontroli, o których mowa w art. 4f ust. 6, co 6 lat, w terminie do dnia 30 kwietnia. 4. Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie tworzy zbiór danych zawierających informacje z ocen ryzyka, o których mowa w art. 4e ust. 1 pkt 1, lub ich aktualizacji, o których mowa w art. 4e ust. 2, oraz informacje o działaniach zapobiegających ryzyku lub służących jego kontroli, o których mowa w art. 4f ust. 6, i zapewnia dostęp do nich Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób, co 6 lat, w terminie do dnia 12 lipca. (...) Art. 4i. 7. Właściciel lub zarządca budynku przechowuje ocenę ryzyka, o której mowa w ust. 1, i jej aktualizację, o której mowa w ust. 2, przez co najmniej 12 lat od dnia ich dokonania, a w przypadku, o którym mowa w ust. 6, przez okres dłuższy – do dnia dokonania aktualizacji oceny ryzyka. (...) Art. 4n. 1. Właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego oraz właściciel lub zarządca obiektu innego niż wymieniony w art. 4j ust. 2, dla którego w ocenie ryzyka zdefiniowano ryzyko dla jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i dla zdrowia ludzi wskazujące na konieczność monitorowania bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> w ciepłej wodzie użytkowej lub ołowiu, przekazuje właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu: 1) co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4i ust. 1, lub po dokonaniu przeglądu oceny ryzyka, o którym mowa w art. 4i ust. 2, informację o braku jej aktualizacji;	

	5. Państwa członkowskie mogą zastosować odstępstwo od niniejszego artykułu w którymkolwiek z przypadków, o których mowa w art. 13 ust. 1 dyrektywy 2007/2/WE.		2) w terminie 30 dni od dnia dokonania aktualizacji, o której mowa w art. 4i ust. 2, zaktualizowaną ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4i ust. 1. 2. Właściciel lub zarządca obiektów, o których mowa w ust. 1, będący podmiotem, o którym mowa w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, albo którego nieruchomość jest użytkowana lub zajęta na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej lub wojsk obcych przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przemieszczających się przez to terytorium, przekazuje wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej: 1) co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca, ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4i ust. 1, lub po dokonaniu przeglądu oceny ryzyka, o którym mowa w art. 4i ust. 2, informację o braku jej aktualizacji; 2) w terminie 30 dni od dnia dokonania aktualizacji, o której mowa w art. 4i ust. 2, zaktualizowaną ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4i ust. 1. (...) Art. 4r. 10. Informacje, o których mowa w ust. 8: 1) właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje Prezesowi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, co 6 lat, w terminie do dnia 30 września; 2) Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje Komisji Europejskiej, po zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, co 6 lat, w terminie do dnia 12 stycznia.”;(...) Art. 2. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416) wprowadza się następujące zmiany: 5) po rozdziale 3 dodaje się rozdziały 3a–3d w brzmieniu: (...) „Rozdział 3c Nadzór nad jakością wody do spożycia	

			(...) Art. 37aw. 1. Odpowiednio Główny Inspektor Sanitarny oraz Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego w ramach sprawowanego nadzoru nad jakością wody do spożycia gromadzi informacje o: 1) wynikach monitoringu zgodności w przypadku niezgodności wartości parametrycznych parametrów mikrobiologicznych i chemicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę oraz działaniach naprawczych podejmowanych w związku z tą niezgodnością; 2) wynikach monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> w ciepłej wodzie użytkowej i wartości parametrycznej ołowiu, w obiektach priorytetowych i obiektach, dla których w ocenie ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, o której mowa w art. 4d ust. 1 pkt 3 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, zidentyfikowano ryzyko dla jakości wody do spożycia i dla zdrowia ludzi wskazujące na konieczność monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu; 3) działaniach podejmowanych przez właścicieli lub zarządców budynków mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartością parametryczną bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> w ciepłej wodzie użytkowej lub wartością parametryczną ołowiu; 4) zdarzeniach związanych z wodą do spożycia, które spowodowały potencjalne ryzyko dla zdrowia ludzi, bez względu na to, czy miała miejsce niezgodność z wartością parametryczną, trwające dłużej niż 10 kolejnych dni i dotyczące co najmniej 1000 osób, w tym również informacje o przyczynach tych zdarzeń i działaniach naprawczych podejmowanych przez dostawców wody. 2. Główny Inspektor Sanitarny zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do informacji, o których mowa w ust.	

			1, z wyłączeniem informacji dotyczących nieruchomości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1145, 1222, 1717 i 1881). 3. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do informacji, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem informacji dotyczących nieruchomości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami lub obiektów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 617 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2025 r. poz. 825). (...) Art. 37ay. 1. Główny Inspektor Sanitarny oraz Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego prowadzą rejestr udzielonych przez organy odpowiednio Państwowej Inspekcji Sanitarnej i Wojskowej Inspekcji Sanitarnej zgód na odstępowstwo, o których mowa w art. 13d ust. 4 lub 6 i art. 13e ust. 7 pkt 2 lub ust. 8 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, uwzględniający: 1) dane identyfikujące dostawcę wody: a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby, b) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, o ile taki numer posiada, c) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki numer posiada; 2) określenie strefy zaopatrzenia, dla której udzielono zgody na odstępowstwo, wraz ze wskazaniem: a) dobowej produkcji wody do spożycia, b) liczby ludności zaopatrywanej w wodę do spożycia, c) wpływu odstępowstwa na podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia	

				(WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności; 3) przyczyny udzielenia zgody na odstępstwo; 4) parametr jakości wody do spożycia oraz jego maksymalną dopuszczalną wartość parametryczną ustalone w zgodzie na odstępstwo oraz jeżeli dotyczy wyniki badań jakości wody dla tego parametru przeprowadzonych przed udzieleniem zgody na odstępstwo; 5) częstotliwość badań jakości wody do spożycia w odniesieniu do parametru jakości wody do spożycia, na który udzielono zgody na odstępstwo; 6) informacje o działaniach naprawczych, w tym harmonogram działań naprawczych wraz ze wskazaniem kosztów ich realizacji; 7) okres obowiązywania udzielonego odstępstwa; 8) wskazanie opinii odpowiednio Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego Państwowego Zakładu Higieny – Państwowego Instytutu Badawczego lub Wojskowego Instytutu Higieny i Epidemiologii im. gen. Karola Kaczkowskiego w Warszawie, lub wytycznych Światowej Organizacji Zdrowia, na podstawie których wyznaczono wartość parametryczną dopuszczalną w ramach odstępstwa. 2. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego prowadzi rejestr, o którym mowa w ust. 1, dotyczący zgód na odstępstwo udzielonych przez organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej, gdy dostawcą wody jest jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej. 3. Główny Inspektor Sanitarny oraz Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds.	

			Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2–7. (...) Art. 37az. 1. Właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny przekazuje właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu wyniki badań, o których mowa w art. 4j ust. 2 i art. 4k ust. 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy, co 6 lat, w terminie do dnia 31 sierpnia. 2. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu wyniki badań, o których mowa w art. 4j ust. 2 i art. 4k ust. 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy, zbiorczo dla województwa, co 6 lat, w terminie do dnia 31 października. 3. Główny Inspektor Sanitarny opracowuje zbiór danych zawierających wyniki badań, o których mowa w art. 4j ust. 2 i art. 4k ust. 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 tej ustawy, co 6 lat, w terminie do dnia 12 stycznia. 4. Główny Inspektor Sanitarny zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do informacji zawartych w zbiorze danych, o których mowa w ust. 3, z wyłączeniem danych dotyczących nieruchomości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. 5. Wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej przekazuje Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego wyniki badań, o których mowa w art. 4k ust. 6 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy, co 6 lat, w terminie do dnia 31 sierpnia.	

			6. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego opracowuje zbiór danych zawierających wyniki badań, o których mowa w art. 4k ust. 6 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 1–3, 5 i 6 tej ustawy, co 6 lat, w terminie do dnia 12 stycznia.. 7. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do danych, o których mowa w ust. 6 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, z wyłączeniem danych dotyczących nieruchomości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami lub obiektów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 617 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny.(...) Art. 7. 1. Dostawca wody przekazuje ocenę ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi: 1) właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz 2) właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu – w terminie do dnia 31 grudnia 2026 r. 2. Dostawca wody przekazuje ocenę ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r. 3. W przypadku gdy dostawcą wody jest jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2 lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, ocenę ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz ocenę ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę ten	

			dostawca lub dowódca jednostki odpowiedzialnej za to miejsce przekazuje wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w terminach określonych odpowiednio w ust. 1 i 2. 4. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje Prezesowi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oceny ryzyka, o których mowa w ust. 1, oraz wykaz działań zapobiegających ryzyku lub służących jego kontroli, o których mowa w art. 4f ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 30 kwietnia 2027 r. 5. Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie tworzy w terminie do dnia 12 lipca 2027 r. zbiór danych zawierających informacje z ocen ryzyka, o których mowa w ust. 1, oraz informacje o działaniach zapobiegających ryzyku lub służących jego kontroli, o których mowa w art. 4f ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, oraz zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do tego zbioru. Art. 8. Właściciel lub zarządca budynku oraz właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego niebędącego budynkiem przekazuje po raz pierwszy informacje o podejmowanych działaniach, o których mowa w art. 4m ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy zmienianej w art. 1, odpowiednio właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu lub wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r. Art. 9. 1. Właściciel lub zarządca budynku oraz właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego niebędącego budynkiem sporządza ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r. 2. Państwowy powiatowy inspektor sanitarny lub państwowy graniczny inspektor sanitarny	

				przekazuje po raz pierwszy wyniki badań, o których mowa w art. 4j ust. 2 i art. 4k ust. 5 ustawy zmieniającej w art. 1, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy, właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu w terminie do dnia 31 sierpnia 2028 r. 3. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje po raz pierwszy wyniki badań, o których mowa w art. 4j ust. 2 i art. 4k ust. 5 ustawy zmieniającej w art. 1, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy zbiorczo dla województwa, Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu w terminie do dnia 31 października 2028 r. 4. Wojskowy inspektor sanitarny wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej przekazuje po raz pierwszy wyniki badań, o których mowa w art. 4k ust. 6 ustawy zmieniającej w art. 1, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy, Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego w terminie do dnia 31 sierpnia 2028 r. 5. Główny Inspektor Sanitarny opracowuje po raz pierwszy wyniki badań, o których mowa w art. 4j ust. 2 i art. 4k ust. 5 ustawy zmieniającej w art. 1, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy, na podstawie zbiorczych informacji, o których mowa w ust. 3, w terminie do dnia 12 stycznia 2029 r. 6. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego opracowuje po raz pierwszy wyniki badań, o których mowa w art. 4k ust. 6 ustawy zmieniającej w art. 1, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy, na podstawie informacji, o których mowa w ust. 4, w terminie do dnia 12 stycznia 2029 r. 7. W przypadku obiektu priorytetowego oddanego do użytkowania po dniu 30 czerwca 2028 r. właściciel lub zarządca tego obiektu sporządza ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym i przekazuje tę ocenę odpowiednio właściwemu państwowemu powiatowemu lub	

				państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu, lub wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w terminie 6 miesięcy od dnia oddania tego obiektu priorytetowego do użytkowania. Art. 10. Harmonogramy, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 3 i ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, są ustalane po raz pierwszy na rok 2026. Art. 11. 1. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) przekazuje po raz pierwszy informacje o działaniach w celu poprawy lub utrzymania powszechnego dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o których mowa w art. 4r ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, oraz informacje o odsetku mieszkańców gminy korzystających z sieci wodociągowej, o których mowa w art. 4r ust. 8 tej ustawy, właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r. 2. Informacje, o których mowa w ust. 1: 1) właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje po raz pierwszy Prezesowi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie zgodnie z art. 4r ust. 10 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 30 września 2028 r.; 2) Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje po raz pierwszy Komisji Europejskiej zgodnie z art. 4r ust. 10 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 12 stycznia 2029 r.	
art. 19	Art. 19. 1. Do dnia 12 stycznia 2035 r. Komisja przeprowadza ocenę niniejszej dyrektywy. Ocena ta opiera się między innymi na następujących elementach: a) doświadczeniu zdobytym w ramach wdrażania niniejszej dyrektywy; b) zbiorach danych z państw członkowskich, utworzonych zgodnie z art. 18 ust. 1, oraz unijnych przeglądach	N	N/D	N/D	Adresatem przepisu jest KE

	przygotowanych przez EEA zgodnie z art. 18 ust. 3; c) odpowiednich danych naukowych, analitycznych i epidemiologicznych; d) zaleceniach WHO, o ile są dostępne. 2. W ramach tej oceny Komisja zwróci szczególną uwagę na następujące aspekty: a) podejście oparte na ryzyku określone w art. 7; b) przepisy dotyczące dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi określone w art. 16; c) przepisy dotyczące informacji, jakie należy przekazywać społeczeństwu zgodnie z art. 17 i załącznikiem IV. 3. Nie później niż dnia 12 stycznia 2029 r., a następnie w stosownych przypadkach, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące potencjalnego zagrożenia dla źródeł wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi stwarzanego przez mikroplastik, farmaceutyki oraz, w razie konieczności, inne nowo pojawiające się zanieczyszczenia oraz dotyczące związanego z tym odnośnego potencjalnego ryzyka dla zdrowia.				
art. 20	Art. 20. 1. Przynajmniej co pięć lat Komisja dokonuje przeglądu załączników I i II w świetle postępu naukowo-technicznego, a także stosowanego przez państwa członkowskie opartego na ryzyku podejścia do bezpieczeństwa wody zawartego w zbiorach danych ustanowionych zgodnie z art. 18 oraz – w stosownych przypadkach – przedkłada wnioski ustawodawcze dotyczące zmian niniejszej dyrektywy. 2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 21 w celu zmiany, w razie konieczności, załącznika III, aby dostosować go do postępu naukowo-technicznego.	N	N/D	N/D	Adresatem przepisu jest KE

	Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 21 w celu zmiany wartości parametrycznej bisfenolu A w załączniku I część B, w zakresie niezbędnym do dostosowania go do postępu naukowego i technicznego, zasadniczo na podstawie trwającego przeglądu prowadzonego przez EFSA.				
art. 21	Art. 21. 1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule. 2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 4 ust. 3, art. 11 ust. 5, art. 11 ust. 8, art. 11 ust. 11, art. 13 ust. 6 i art. 20 ust. 2, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 12 stycznia 2021 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu. 3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 4 ust. 3, art. 11 ust. 5, art. 11 ust. 8, art. 11 ust. 11, art. 13 ust. 6 i art. 20 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych. 4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo	N	N/D	N/D	Przepisy określające obowiązki Komisji Europejskiej – nie podlegają transpozycji.

	członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. 5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. 6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4 ust. 3, art. 11 ust. 5, art. 11 ust. 8, art. 11 ust. 11, art. 13 ust. 6 i art. 20 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.				
art. 22	Art. 22. 1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N	N/D	N/D	Przepisy określające obowiązki Komisji Europejskiej – nie podlegają transpozycji.
art. 23	Art. 23. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa	T	art. 1 pkt 17, art. 2 pkt 5 i art. 3 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 17) w art. 29: a) po ust. 3a dodaje się ust. 3b–3d w brzmieniu: „3b. Karze pieniężnej podlega dostawca wody, który:	Upoważnienie ustawowe zawarte w art. 13 - Projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia ... 2025 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi

	członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach i środkach do dnia 12 stycznia 2023 r., a także powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.			1) mimo spełnienia przesłanek, o których mowa w art. 4g ust. 12, nie zwiększa częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub nie dodaje parametru do wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13; 2) nie wykonuje badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 13, zgodnie z ustalonym harmonogramem pobierania próbek do badań jakości wody, lub w zakresie ustalonym na podstawie oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o których mowa w art. 4g ust. 1; 3) wbrew przepisowi art. 4h ust. 1: a) pkt 1 nie przekazał w terminie oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, b) pkt 3 nie przekazał w terminie aktualizacji oceny ryzyka, o której mowa w lit. a; 4) wbrew przepisowi art. 4h ust. 1: a) pkt 2 nie przekazał w terminie oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, b) pkt 3 nie przekazał w terminie aktualizacji oceny ryzyka, o której mowa w lit. a; 5) nie przekazuje właściwemu organowi nadzoru sanitarnego częściowych lub całościowych sprawozdań, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 lit. a i ust. 2 pkt 5 lit. a, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13; 6) nie prowadzi działań naprawczych, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 7 albo ust. 2 pkt 6; 7) wbrew przepisowi art. 4p ust. 1 pkt 9 nie prowadzi monitoringu substancji promieniotwórczych; 8) wbrew przepisom art. 4p ust. 1 pkt 15 i ust. 2 pkt 12 nie zapewnia stosowania materiałów lub wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniających wymagania określone w art. 37ao ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub	

			chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniających wymagania określone w art. 37as ust. 1 tej ustawy; 9) wbrew przepisowi art. 4p ust. 1 pkt 16 nie informuje na bieżąco konsumentów o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub nie rozpowszechnia opracowanego przez właściwy organ nadzoru sanitarnego komunikatu o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi; 10) wbrew przepisowi art. 4p ust. 2 pkt 8 nie informuje na bieżąco hurtowego odbiorcy wody o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi o udzieleniu zgód na odstępstwo, o których mowa w art. 13d ust. 4 lub 6 i art. 13e ust. 7 pkt 2 lub ust. 8 pkt 2, stwierdzeniu braku przydatności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub stwierdzeniu niezgodności wartości parametrycznej; 11) nie prowadzi działań naprawczych zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w art. 13c ust. 6 pkt 8. 3c. Karze pieniężnej podlega właściciel lub zarządca budynku oraz właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego niebędącego budynkiem, który wbrew przepisowi art. 4i: 1) ust. 1 nie dokonuje oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym; 2) ust. 2 nie dokonuje aktualizacji oceny ryzyka, o której mowa w pkt 1; 3) ust. 7 nie przechowuje oceny ryzyka, o której mowa w pkt 1, lub jej aktualizacji. 3d. Karze pieniężnej podlega właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego oraz właściciel lub zarządca budynku, dla którego w ocenie ryzyka lub w jej aktualizacji zdefiniowano ryzyko dla jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i dla zdrowia ludzi wskazujące na konieczność monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu, który: 1) nie wykonuje badań w kierunku bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> w ciepłej wodzie użytkowej z częstotliwością określoną w przepisach wydanych	

			na podstawie art. 13 lub nie wykonuje badań stężenia ołowiu; 2) nie przekazuje odpowiednio właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu, lub państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu, lub wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej sprawozdania z badań w kierunku bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> w ciepłej wodzie użytkowej lub sprawozdania z badań stężenia ołowiu w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.”, b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Karę pieniężną, o której mowa w: 1) ust. 1–3a – wymierza organ regulacyjny, 2) ust. 3b pkt 3 – wymierza właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, 3) ust. 3b pkt 1, 2 i 4–11 i ust. 3d – wymierza odpowiednio właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny, lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny, lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej, 4) ust. 3c w przypadku obiektów priorytetowych – wymierza odpowiednio właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny, lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny, lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej – w drodze decyzji.”, c) w ust. 6 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4–6 w brzmieniu: „4) ust. 3b pkt 1, 2 i 5–11 – wynosi od 100 zł do 60 000 zł; 5) ust. 3b pkt 3 i 4 – wynosi 10 zł za każdy dzień opóźnienia, nie więcej jednak niż za 365 dni; 6) ust. 3c i 3d – wynosi od 100 zł do 10 000 zł.”, d) ust. 12 otrzymuje brzmienie:	

			„12. Organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w sprawach decyzji, o których mowa w ust. 4: 1) pkt 1 i 2 – jest Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie; 2) pkt 3 i 4 jest: a) właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny – w przypadku decyzji wydanych przez właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego, b) Główny Inspektor Sanitarny – w przypadku decyzji wydanych przez właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, c) Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego – w przypadku decyzji wydanych przez wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej.”. Art. 2. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416) wprowadza się następujące zmiany: 5) po rozdziale 3 dodaje się rozdziały 3a–3d w brzmieniu: (...) „Rozdział 3d Kary pieniężne Art. 37azb. 1. Podmiot prowadzący laboratorium wykonujące badania jakości wody do spożycia, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 37ag ust. 3 i 4 albo wykonuje je nieterminowo podlega karze pieniężnej w wysokości od 100 zł do 10 000 zł. 2. Karę pieniężną wymierza, w drodze decyzji, właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny, lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny. 3. Karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 2, stała się ostateczna.	

				4. Kara pieniężna nieuiszczona w terminie podlega przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132 i 620). 5. Wpływy z kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.”. Art. 3. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418) w art. 64 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Protokoły z kontroli obiektu budowlanego, w tym protokoły z kontroli systemu ogrzewania i systemu klimatyzacji, o których mowa w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków, ocena ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym i jej aktualizacja, o których mowa odpowiednio w art. 4i ust. 1 i 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757 oraz ...), oceny i ekspertyzy dotyczące stanu technicznego tego obiektu, świadectwo charakterystyki energetycznej oraz dokumenty, o których mowa w art. 60, są dołączone do książki obiektu budowlanego.”	
art. 24 ust. 1	Art. 24. 1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1–18, art. 23 oraz załączników I–V do dnia 12 stycznia 2023 r. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą traktuje się jako odniesienia do niniejszej dyrektywy.	T	art. 1 pkt 1 i art. 2 pkt 1 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 1) odnośnik nr 1 do ustawy otrzymuje brzmienie: „¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża: (...) 4) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1).” Art. 2. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416) wprowadza się następujące zmiany:	

	Sposób dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie.			1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu: „ ¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1).”;	
art. 24 ust. 2	Art. 24. 2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej zakresem niniejszej dyrektywy.	N	N/D	N/D	Przepis stosuje się bezpośrednio.
art. 25	Art. 25. 1. Do dnia 12 stycznia 2026 r. państwa członkowskie stosują środki niezbędne do zapewnienia, aby woda przeznaczona do spożycia przez ludzi spełniała wartości parametryczne określone w załączniku I część B dla bisfenolu-A chloranów, chloryn, kwasów halogenooctowych, mikrocytyny-LR, PFAS Ogółem, Sumy PFAS i uranu. 2. Do dnia 12 stycznia 2026 r. dostawcy wody nie są zobowiązani do monitorowania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodnie z art. 13 w odniesieniu do parametrów wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu.	T	art. 12 oraz art. 1 pkt 11 projektu ustawy	Art. 12. W terminie do dnia 12 stycznia 2026 r. dostawcy wody podejmują działania w celu osiągnięcia zgodności dostarczanej wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi z wartościami parametrycznymi dla następujących parametrów jakości tej wody: 1) bisfenolu-A; 2) chloranów, z wyłączeniem wody dezynfekowanej dwutlenkiem chloru; 3) chlorynów, z wyłączeniem wody dezynfekowanej dwutlenkiem chloru; 4) kwasów halogenooctowych; 5) mikrocytyny-LR; 6) sumy substancji per- i polifluoroalkilowych (PFAS); 7) uranu. (...) Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany (...) 11) art. 13 otrzymuje brzmienie: „Art. 13. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia: (...) 2) wykaz parametrów oraz minimalną częstotliwość pobierania próbek do badań	Transpozycja art. 25 ust. 2 dyrektywy (UE) 2020/2184 nastąpi przez przepisy wykonawcze wydane na podstawie upoważnienie ustawowe zawarte w art. 13 - Projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia ... 2025 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi

				jakości wody i wykonywania analiz tych parametrów, (...) – biorąc pod uwagę bezpieczeństwo i zdrowie ludzi.”	
art. 26	Art. 26. 1. Dyrektywa 98/83/WE zmieniona aktami wymienionymi w załączniku VI część A traci moc ze skutkiem od dnia 13 stycznia 2023 r., bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku VI część B. Odesłania do uchylonej dyrektywy traktuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy i odczytuje się zgodnie z tablicą korelacji w załączniku VII.	N	N/D	N/D	
art. 26 ust. 2	Art. 26. 2. Odstępstwa udzielone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 9 ust. 1 dyrektywy 98/83/WE wciąż obowiązujące w dniu 12 stycznia 2023 r. nadal obowiązują do końca okresu ich obowiązywania. Mogą one zostać odnowione zgodnie z art. 15 niniejszej dyrektywy jedynie w przypadku, gdy drugie odstępowanie nie zostało jeszcze przyznane. Prawo do zwrócenia się do Komisji o przyznanie trzeciego odstępowania zgodnie z art. 9 ust. 2 dyrektywy 98/83/WE ma nadal zastosowanie w odniesieniu do drugich odstępow, które wciąż obowiązują w dniu 12 stycznia 2021 r.	T	Art. 13	Art. 13. 1. Zgody na odstępowanie od wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi udzielone przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność przez okres, na jaki zostały udzielone. 2. W przypadku gdy do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie została udzielona druga zgoda na odstępowanie od wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi udzielone przed dniem jej wejścia w życie dostawca wody może wystąpić z wnioskiem o udzielenie drugiej zgody na to odstępowanie na zasadach określonych w art. 13e ustawy zmienianej w art. 1. 3. Do spraw wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących udzielenia pierwszej zgody na odstępowanie i drugiej zgody na odstępowanie stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.	Z uwagi na wskazany w Dyrektywie termin, w którym ma obowiązywać druga zgoda na odstępowanie tj. 12 stycznia 2021 r. przepis dyrektywy w brzmieniu „Mogą one zostać odnowione zgodnie z art. 15 niniejszej dyrektywy jedynie w przypadku, gdy drugie odstępowanie nie zostało jeszcze przyznane. Prawo do zwrócenia się do Komisji o przyznanie trzeciego odstępowania zgodnie z art. 9 ust. 2 dyrektywy 98/83/WE ma nadal zastosowanie w odniesieniu do drugich odstępow, które wciąż obowiązują w dniu 12 stycznia 2021 r.” nie będzie miał zastosowania
art. 27	Art. 27. Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> .	N	N/D	N/D	
art. 28	Art. 28. Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N	N/D	N/D	

Załącznik I	MINIMALNE WYMOGI DOTYCZĄCE WARTOŚCI PARAMETRYCZNYCH WYKORZYSTYWANYCH DO OCENY JAKOŚCI WODY PRZEZNACZONEJ DO SPOŻYCIA PRZEZ LUDZI	T	art. 1 pkt 11 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 11) art. 13 otrzymuje brzmienie: art. 13 otrzymuje brzmienie: „Art. 13. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia: 1) minimalne wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym wymagania mikrobiologiczne, chemiczne, wskaźnikowe, dodatkowe wymagania chemiczne, wymagania radiologiczne i istotne do oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, (...) – biorąc pod uwagę bezpieczeństwo i zdrowie ludzi.”	Transpozycja przez przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1. Załącznik nr 1 do projektu rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi pod tytułem „Minimalne wymagania dotyczące wartości parametrycznych wykorzystywanych do oceny jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi” Upoważnienie ustawowe zawarte w art. 13 - Projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia ... 2025 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi
załącznik II część B ust. 2 uwaga 1 do tabeli 1	Strefa zaopatrzenia jest określonym geograficznie obszarem, z którego pochodzi woda przeznaczona do spożycia przez ludzi z jednego lub większej liczby źródeł i w którym jakość wody można uznać w przybliżeniu za jednorodną.	T	art. 1 pkt 4 lit. e projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 4) w art. 2: e) po pkt 7 dodaje się pkt 7a–7c w brzmieniu: 7a) strefa zaopatrzenia – obszar geograficzny, na którym woda przeznaczona do spożycia przez ludzi pochodzi z jednego źródła lub większej ich liczby i na którym jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi jest w przybliżeniu jednolita;”	
załącznik II, z wyjątkiem uwagi 1 do tabeli 1 w części B	MONITOROWANIE	T	art. 1 pkt 11 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 11) art. 13 otrzymuje brzmienie: „Art. 13. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia: 1) minimalne wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym wymagania mikrobiologiczne, chemiczne, wskaźnikowe, dodatkowe wymagania chemiczne, wymagania radiologiczne i istotne do oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym,	Transpozycja przez przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1. Upoważnienie ustawowe zawarte w art. 13 - Projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia ... 2025 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi

			2) wykaz parametrów oraz minimalną częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody i wykonywania analiz tych parametrów, 3) metody analizy, w tym metody referencyjne, metody zwalidowane z uwzględnieniem charakterystyk wykonania analiz oraz metody alternatywne, 4) sposób pobierania próbek do badań jakości wody, 5) minimalną częstotliwość, sposób i miejsca poboru próbek do badań jakości wody dla monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> w ciepłej wodzie użytkowej w wewnętrznych systemach wodociągowych, a także procedury postępowania w zależności od wyników tych badań, 6) terminy przekazywania przez dostawców wody: a) sprawozdań z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 lit. a i ust. 2 pkt 5 lit. a, b) informacji, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 lit. b i c oraz ust. 2 pkt 5 lit. b i c, 7) terminy przekazywania przez właścicieli lub zarządców budynków lub obiektów priorytetowych niebędących budynkami: a) sprawozdań z badań jakości wody pobranej z wewnętrznego systemu wodociągowego w zakresie monitorowanych wartości parametrycznej bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu, b) informacji o podejmowanych działaniach mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartością parametryczną bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> w ciepłej wodzie użytkowej lub wartością parametryczną ołowiu w przypadku, o którym mowa w art. 4k ust. 1, 8) sposób prowadzenia przez dostawców wody monitoringu substancji promieniotwórczych w wodzie oraz minimalną częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie substancji promieniotwórczych,	

				9) sposób postępowania dostawcy wody oraz właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego, lub państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w przypadku niezgodności parametrów wskaźnikowych, 10) sposób postępowania w przypadku wykrycia substancji lub związków, o których mowa w art. 2b pkt 2, w wodzie surowej ujmowanej przez dostawców wody, 11) wartości odniesienia dla parametrów operacyjnych mętność i colifagi somatyczne oraz minimalną częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody i wykonywania analizy dla parametru operacyjnego mętność do celów monitoringu operacyjnego – biorąc pod uwagę bezpieczeństwo i zdrowie ludzi.”;	
załącznik III	SPECYFIKACJE DLA ANALIZY PARAMETRÓW	T	art. 1 pkt 11 projektu ustawy i art. 2 pkt 5 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 11) art. 13 otrzymuje brzmienie: „Art. 13. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia: 3) metody analizy, w tym metody referencyjne, metody zwalidowane z uwzględnieniem charakterystyk wykonania analiz oraz metody alternatywne, (...) – biorąc pod uwagę bezpieczeństwo i zdrowie ludzi.”. Art. 2. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416) wprowadza się następujące zmiany: 5) po rozdziale 3 dodaje się rozdziały 3a–3d w brzmieniu: „Rozdział 3a	Transpozycja przez przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1. Upoważnienie ustawowe zawarte w art. 13 - Projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia ... 2024 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi

				System jakości badań wody Art. 37aa. 1. Badania jakości wody do spożycia oraz badania jakości wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpeli, zwane dalej „badaniami wody”, mogą wykonywać laboratoria, które: 1) posiadają akredytację Polskiego Centrum Akredytacji albo innej jednostki akredytacyjnej z państw członkowskich Unii Europejskiej na zgodność z wymaganiami normy PN-EN ISO/IEC 17025, zwaną dalej „akredytacją”, na wykonywanie: a) badań jakości wody do spożycia – według metod referencyjnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757 oraz ...), zwanej dalej „ustawą o zaopatrzeniu w wodę”, lub metod alternatywnych dopuszczonych do stosowania zgodnie z art. 37ae oraz metod zwalidowanych z uwzględnieniem charakterystyk wykonania analiz określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, a dla nowych parametrów jakości wody do spożycia, dla których nie określono metod referencyjnych – z uwzględnieniem opisów procedur badawczych, b) badań jakości wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpeli – według metod określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2025 r. poz. 960 i ...); 2) zapewniają pobieranie próbek wody do badań wody przez próbkobiorców na podstawie właściwych i akredytowanych metod reprezentatywnych dla poszczególnych parametrów badania wody; 3) sporządzają cząstkowe lub całościowe sprawozdania z badań jakości wody do spożycia, o których mowa w art. 37ag;	

			4) zostały zgłoszone do ewidencji laboratoriów wykonujących badania wody w sposób określony w ust. 3. 2. Główny Inspektor Sanitarny prowadzi ewidencję laboratoriów wykonujących badania wody zawierającą następujące dane: 1) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby podmiotu prowadzącego laboratorium wykonujące badania wody; 2) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do reprezentowania podmiotu, o którym mowa w pkt 1; 3) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile podmiot, o którym mowa w pkt 1, taki numer posiada; 4) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile podmiot, o którym mowa w pkt 1, taki numer posiada; 5) adres, numer telefonu i adres poczty elektronicznej laboratorium wykonującego badania wody; 6) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do reprezentowania laboratorium, o którym mowa w pkt 5; 7) zakres wykonywanych badań wody; 8) aktualny certyfikat akredytacji wraz z zakresem akredytacji; 9) informacje o udziale w badaniach biegłości wraz ze wskazaniem uzyskanej oceny lub w przypadku gdy badania biegłości nie są dostępne – informacje o udziale w międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, zrealizowanych nie później niż w terminie 2 lat od dnia wystąpienia ze zgłoszeniem do tej ewidencji;	

			10) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do przekazywania sprawozdań z badań wody; 11) numer wpisu do tej ewidencji. 3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, przekazuje podmiot prowadzący laboratorium wykonujące badania wody, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej, opatrzonym podpisem własnoręcznym, albo na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej, opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym. Zgłoszenie to zawiera następujące dane: 1) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby podmiotu prowadzącego laboratorium wykonujące badania wody; 2) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do reprezentowania podmiotu, o którym mowa w pkt 1; 3) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile podmiot, o którym mowa w pkt 1, taki numer posiada; 4) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile podmiot, o którym mowa w pkt 1, taki numer posiada; 5) adres, numer telefonu i adres poczty elektronicznej laboratorium wykonującego badania wody; 6) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do reprezentowania laboratorium, o którym mowa w pkt 5; 7) zakres wykonywanych badań wody; 8) aktualny certyfikat akredytacji wraz z zakresem akredytacji;	

			9) informacje o udziale w badaniach biegłości wraz ze wskazaniem uzyskanej oceny lub w przypadku gdy badania biegłości nie są dostępne – informacje o udziale w międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, zrealizowanych nie wcześniej niż w terminie 2 lat przed dniem wystąpienia z tym zgłoszeniem; 10) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do przekazywania sprawozdań z badań wody; 11) datę zgłoszenia. 4. Do zgłoszenia dołącza się uwierzytelnioną kopię albo cyfrowe odwzorowanie certyfikatu akredytacji i zakresu akredytacji, o których mowa w ust. 3 pkt 8. 5. Główny Inspektor Sanitarny w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia: 1) przyjmuje zgłoszenie – jeżeli zostały spełnione wymagania określone w ust. 3 i 4; 2) zwraca zgłoszenie do uzupełnienia – jeżeli nie zostały spełnione wymagania określone w ust. 3 lub 4, wskazując braki, które wymagają uzupełnienia, oraz 30-dniowy termin na uzupełnienie zgłoszenia; 3) odrzuca zgłoszenie – jeżeli wnioskodawca nie uzupełnił w terminie braków, o których mowa w pkt 2, albo zgłoszenie zostało przyjęte, albo jest przedmiotem procedury określonej w pkt 2. 6. Do rozpatrzenia uzupełnionego zgłoszenia stosuje się ust. 5. 7. Do rozpatrywania zgłoszenia nie mają zastosowania przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. 8. Główny Inspektor Sanitarny w celu realizacji zadania, o którym mowa w ust. 2, przetwarza dane osobowe, o których mowa w ust. 2 pkt 1–6 i 10, oraz jest administratorem tych danych. 9. Główny Inspektor Sanitarny przetwarza dane osobowe, o których mowa w ust. 2 pkt 1–6 i 10, w	

			sposób zapewniający ich odpowiednie bezpieczeństwo, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych. Art. 37af. 1. Laboratoria wykonujące badania wody sporządzają sprawozdanie z badań wody. 2. Sprawozdanie z badań wody zawiera w szczególności: 1) numer wpisu do ewidencji laboratoriów wykonujących badania wody; 2) wskazanie imienia i nazwiska osoby upoważnionej do pobrania próbki wody do badań wody oraz, jeżeli dotyczy – metody, zgodnie z którą pobrano tę próbkę; 3) wskazanie imienia i nazwiska osoby autoryzującej sprawozdanie z badań wody; 4) wskazanie punktu, z którego pobrano próbkę wody do badań wody; 5) granicę oznaczalności metody dla parametrów chemicznych i wskaźnikowych; 6) granicę wykrywalności metody dla parametrów mikrobiologicznych. 3. Sprawozdanie z badań wody nie zawiera innych danych osobowych niż dane osobowe, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3. Art. 37ag. 1. Całościowe sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia obejmuje sprawozdanie ze wszystkich oznaczeń w ramach jednego zlecenia dla badanej próbki wody do spożycia wskazujące wartości badanych parametrów jakości tej wody, sporządzane po zakończeniu zleconych badań i uzyskaniu wyników tych badań. 2. Częstkowe sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia obejmuje sprawozdanie z danego oznaczenia lub oznaczeń w ramach jednego zlecenia	

				dla badanej próbki tej wody wskazujące wartości badanych parametrów. 3. Częstkowe sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia sporządza się w momencie zakończenia danego badania i uzyskania wyniku wskazującego na niezgodność: 1) wartości parametru mikrobiologicznego określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę; 2) wartości parametrycznej parametru chemicznego lub radiologicznego, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę; 3) wartości parametru ustalonego na podstawie wyników oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę jako niezbędnych do celów ochrony zdrowia ludzi dla danej strefy zaopatrzenia w rozumieniu art. 2 pkt 7a ustawy o zaopatrzeniu w wodę. 4. Laboratoria wykonujące badania jakości wody do spożycia przekazują sprawozdanie z badań jakości tej wody podmiotowi zlecającemu wykonanie tych badań, a ponadto właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu w przypadku: 1) niezgodności w badanej próbce wody do spożycia wartości parametrycznych parametru <i>Escherichia coli</i> lub enterokoki jelitowe określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę – w dniu sporządzenia cząstkowego lub całościowego sprawozdania; 2) gdy w badanej próbce wody do spożycia liczba bakterii grupy coli jest równa lub wyższa niż 10 jtk (NPL)/100 ml – w dniu sporządzenia cząstkowego lub całościowego sprawozdania; 3) niezgodności w badanej próbce ciepłej wody użytkowej wartości parametrycznej parametru <i>Legionella</i> określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę – w	

			dniu sporządzenia cząstkowego lub całościowego sprawozdania; 4) niezgodności w badanej próbce wody do spożycia wartości parametrycznych parametrów niewskazanych w pkt 1–3 – w terminie 7 dni od dnia sporządzenia cząstkowego lub całościowego sprawozdania. 5. W przypadku gdy nie ma możliwości sporządzenia sprawozdania z badań jakości wody do spożycia po zakończeniu badania i uzyskaniu wyniku tego badania, laboratoria wykonujące badania jakości wody do spożycia przekazują informację o wynikach badań będących podstawą stwierdzenia niezgodności, o których mowa w ust. 4 pkt 1, 3 i 4, oraz w przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, podmiotowi zlecającemu wykonanie badań jakości wody do spożycia oraz właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu. 6. Laboratorium wykonujące badania jakości wody do spożycia przekazuje podmiotowi zlecającemu wykonanie tych badań, a w przypadkach, o których mowa w ust. 4 i 5, także właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu – sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia w formie dokumentu elektronicznego za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513) lub faksem. Informacja, o której mowa w ust. 5, może być przekazana telefonicznie, a następnie potwierdzona w sposób określony w zdaniu pierwszym. Art. 37ah. 1. Właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny może przeprowadzić kontrolę laboratorium w zakresie wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 37af i art. 37ag. 2. Kontrola laboratorium może ograniczać się do wezwania laboratorium do przekazania dokumentów	

			i danych dotyczących wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 37af i art. 37ag, oraz analizy tych dokumentów i danych. Art. 37ai. 1. Badania wody mogą wykonywać również laboratoria, które są laboratoriami Państwowej Inspekcji Sanitarnej, jeżeli spełniają wymagania określone w art. 37aa ust. 1, oraz wykonują obowiązki, o których mowa w art. 37af i art. 37ag. 2. Do laboratoriów Państwowej Inspekcji Sanitarnej nie stosuje się przepisów art. 37ah. 3. Badania wody mogą wykonywać również laboratoria znajdujące się w strukturze organizacyjnej wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej, jeżeli spełniają wymagania określone w art. 37aa ust. 1 pkt 1–3. Przepisy art. 37af i art. 37ag stosuje się odpowiednio. Art. 37ae. 1. Dopuszcza się stosowanie metody alternatywnej w zakresie badania wody pod warunkiem udokumentowania oceny równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną i jej potwierdzenia. 2. Podmiot zainteresowany stosowaniem metody alternatywnej w zakresie badania wody składa Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu wniosek, który zawiera: 1) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby wnioskodawcy; 2) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile wnioskodawca taki numer posiada; 3) nazwę metody alternatywnej i metody referencyjnej; 4) informację o liczbie laboratoriów, w których były wykonywane badania równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną; 5) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do reprezentowania wnioskodawcy.	

			3. Do wniosku dołącza się: 1) dokumentację oceny równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną, w tym wyniki badań równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną przeprowadzonych zgodnie z odpowiednią normą, o której mowa w ust. 4; 2) raport podsumowujący przeprowadzoną ocenę równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną; 3) wykaz laboratoriów, w których były wykonywane badania równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną, oraz aktualny certyfikat akredytacji wraz z zakresem akredytacji laboratoriów. 4. Do celów oceny równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną stosuje się normę PN-EN ISO 17994 ustanowioną jako normę dotyczącą równoważności metod mikrobiologicznych lub serię norm PN-EN ISO 16140 do celów stwierdzenia równoważności metod opartych na zasadach innych niż hodowla, które wykraczają poza zakres normy PN-EN ISO 17994. 5. Badania równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną wykonuje się w krajowych laboratoriach akredytowanych. 6. Główny Inspektor Sanitarny przekazuje wniosek, o którym mowa w ust. 2, krajowemu laboratorium referencyjnemu w celu potwierdzenia równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną oraz sprawdzenia kompletności i poprawności dokumentacji, o której mowa w ust. 3 pkt 1, w odniesieniu do obowiązujących norm w zakresie kryteriów uznawania równoważności metod oraz spełnienia wymagania określonego w ust. 5. 7. Krajowe laboratorium referencyjne: 1) potwierdza równoważność metody alternatywnej z metodą referencyjną i przygotowuje projekt wniosku o uznanie tej metody do Komisji Europejskiej albo 2) nie potwierdza równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną.	

				8. Główny Inspektor Sanitarny po otrzymaniu stanowiska krajowego laboratorium referencyjnego w przypadku, o którym mowa w ust. 7: 1) pkt 1 kieruje wniosek o uznanie metody alternatywnej do Komisji Europejskiej wraz z informacjami dotyczącymi tej metody oraz jej równoważności i dokumentami, o których mowa w ust. 3, i informuje o tym wnioskodawcę; 2) pkt 2 informuje wnioskodawcę, o tym, że krajowe laboratorium referencyjne nie potwierdziło równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną. 9. Główny Inspektor Sanitarny po uzyskaniu od Komisji Europejskiej informacji o równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną informuje o tym ministra właściwego do spraw zdrowia.” „Art. 22. (...) 2. Do dnia 31 grudnia 2027 r. zadania krajowych laboratoriów referencyjnych wyznaczonych w przepisach wydanych na podstawie art. 37ak ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, o których mowa w art. 37ae ust. 7 tej ustawy, wykonuje Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego Państwowy Zakład Higieny – Państwowy Instytut Badawczy.”	
załącznik IV	INFORMOWANIE SPOŁECZEŃSTWA Informacje, o których mowa w poniższych punktach, muszą być dostępne dla konsumentów online w przyjazny dla użytkownika i dostosowany do jego potrzeb sposób; konsumenci mogą uzyskać dostęp do tych informacji za pomocą innych środków, na uzasadniony wniosek: 1) dane identyfikacyjne danego dostawcy wody, obszar i liczba zaopatrywanych osób, a także sposób produkcji wody, w tym również ogólne informacje dotyczące stosowanych metod uzdatniania i dezynfekcji wody. Państwa członkowskie mogą zastosować odstępstwo od tego wymogu zgodnie z art. 13 ust. 1 dyrektywy 2007/2/WE;	T	art. 1 pkt 6 projektu ustawy	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: „Rozdział 1a Zasady bezpieczeństwa zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi (...) Art. 4q. 1. Dostawca wody zapewnia konsumentom nie rzadziej niż raz na rok dostęp do informacji obejmujących: 1) najnowsze wyniki monitorowania wartości parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13;	

2) najnowsze wyniki monitorowania parametrów wymienionych w załączniku I części A, B i C, w tym również monitorowania częstotliwości wraz z wartością parametryczną ustaloną zgodnie z art. 5. Wyniki monitorowania nie mogą być starsze niż rok, z wyjątkiem przypadków, w których w niniejszej dyrektywie zezwolono na inną częstotliwość monitorowania; 3) informacje dotyczące następujących parametrów niewymienionych w załączniku I część C i powiązanych z nimi wartości: a) twardość; b) minerały, aniony/kationy rozpuszczone w wodzie: — wapń Ca, — magnez Mg, — potas K; 4) w przypadku zaistnienia potencjalnego niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzkiego określonego przez właściwe organy lub inne odpowiednie podmioty w wyniku przekroczenia wartości parametrycznych ustalonych zgodnie z art. 5 informacja o potencjalnym niebezpieczeństwie dla zdrowia ludzkiego oraz powiązane porady dotyczące zdrowia i zużycia lub link umożliwiający dostęp do takich informacji; 5) odpowiednie informacje dotyczące oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia; 6) porady dla konsumentów, w tym również dotyczące tego, jak – w stosownych przypadkach – ograniczyć zużycie wody, jak odpowiedzialnie korzystać z wody zgodnie z warunkami lokalnymi oraz jak unikać ryzyka dla zdrowia związanego ze stagnacją wody; 7) w przypadku dostawców wody dostarczających co najmniej 10000 m³ dziennie lub obsługujących co najmniej 50000 osób – roczne informacje dotyczące:			2) raport podsumowujący z dokonanej oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę lub jej aktualizacji, o którym mowa w art. 4g ust. 2; 3) zalecenia dla konsumentów w przypadkach, o których mowa w art. 13b ust. 6 i 7; 4) porady dla konsumentów dotyczące oszczędnego gospodarowania wodą; 5) aktualną lub średnioroczną cenę dostarczanej wody w przeliczeniu na litr i metr sześcienny; 6) ilość wody przeznaczoną do spożycia przez ludzi zużytej przez gospodarstwo domowe w ujęciu rocznym lub za okres obrachunkowy, wraz z rocznym trendem zużycia w gospodarstwach domowych, jeżeli jest to technicznie wykonalne i te informacje są dostępne dla dostawcy wody. 2. Dostawca wody zaopatrujący w wodę co najmniej 50000 osób lub dostarczający co najmniej średnio 10000 m³ wody na dobę zapewnia konsumentom nie rzadziej niż raz na rok, oprócz dostępu do informacji, o których mowa w ust. 1, także dostęp do informacji obejmujących: 1) strukturę własnościową; 2) wielkość wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę. 3. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4 i ust. 2, dostawca wody udostępnia na stronie internetowej lub w aplikacji mobilnej. 4. Na wniosek konsumenta informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4 i ust. 2, dostawca wody udostępnia w postaci papierowej, nie częściej niż raz w roku. 5. Dostawca wody w celu realizacji zadania, o którym mowa w ust. 4, przetwarza dane osobowe konsumentów i jest administratorem tych danych. 6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, dostawca wody przetwarza w sposób zapewniający ich odpowiednie bezpieczeństwo, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych.	

	a) ogólnego funkcjonowania systemu wodociągowego pod względem wydajności oraz wielkości wycieków, gdy tylko informacje te będą dostępne, najpóźniej jednak w dniu określonym w art. 4 ust. 3 akapit drugi; b) struktury własnościowej dostawcy zaopatrującego w wodę; c) w przypadku gdy koszty są odzyskiwane za pośrednictwem systemu taryfowego – informacje dotyczące struktury taryfy na metr sześcienny wody, w tym również koszty stałe i koszty zmienne oraz koszty związane ze środkami do celów art. 16, w przypadku gdy takie środki zostały zastosowane przez dostawców wody; d) o ile są dostępne – podsumowanie i statystyka dotyczące skarg konsumentów otrzymanych przez dostawców wody w kwestiach wchodzących w zakres stosowania niniejszej dyrektywy; 8) na uzasadniony wniosek konsumentów uzyskują dostęp do danych historycznych dotyczących informacji określonych w pkt 2 i 3 i sięgających do 10 lat wstecz, o ile są dostępne, najwcześniej od dnia 13 stycznia 2023 r.			7. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, przechowuje się przez okres niezbędny do rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 4. 8. Osoby fizyczne wchodzące w skład struktury własnościowej, o której mowa w ust. 2 pkt 1, nie mogą być identyfikowane za pomocą danych osobowych innych niż dostępne w publicznych rejestrach. 9. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, dostawca wody udostępnia konsumentom w ramach rozliczeń za zaopatrzenie w wodę, w postaci papierowej lub elektronicznej.”	
załącznik V	ZASADY USTANAWIANIA METODYK, O KTÓRYCH MOWA W ART. 11	N	N/D	N/D	Przepisy określające obowiązki Komisji Europejskiej – nie podlegają transpozycji.
załącznik VI	Uchylona dyrektywa wraz z wykazem kolejnych zmian do niej (o których mowa w art. 26) Terminy transpozycji do prawa krajowego (o których mowa w art. 26)	N	N/D	N/D	
załącznik VII	TABELA KORELACJI	N	N/D	N/D	

Odwrócona tabela zgodności

Tytuł projektu	Projekt ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw	
Jedn. red.	Treść przepisu/-ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu/-ów
art. 1 pkt 1	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 1) odnośnik nr 1 do ustawy otrzymuje brzmienie: „¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża: 1) dyrektywę Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącą oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991, str. 40 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 26, Dz. Urz. WE L 67 z 07.03.1998, str. 29 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 27, Dz. Urz. UE L 284 z 31.10.2003, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 1, t. 4, str. 447, Dz. Urz. UE L 311 z 21.11.2008, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 353 z 28.12.2013, str. 8); 2) dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. WE L 327 z 22.12.2000, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 275, Dz. Urz. WE L 331 z 15.12.2001, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 358, Dz. Urz. UE L 81 z 20.03.2008, str. 60, Dz. Urz. UE L 348 z 24.12.2008, str. 84, Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 114, Dz. Urz. UE L 226 z 24.08.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 353 z 28.12.2013, str. 8, Dz. Urz. UE L 311 z 31.10.2014, str. 32 oraz Dz. Urz. UE L 158 z 06.05.2021, str. 23); 3) dyrektywę Rady 2013/51/EURATOM z dnia 22 października 2013 r. określającą wymogi dotyczące ochrony zdrowia ludności w odniesieniu do substancji promieniotwórczych w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 296 z 07.11.2013, str. 12); (...)”.	Zmiana wynikowa. W celu zapewnienia kompletności i jednolitości odniesień do aktów prawnych UE wdrażanych przez ustawę zmienianą, oprócz zastąpienia, w odnośniku nr 1 do ustawy, odniesienia do dyrektywy 98/83/WE, która w myśl art. 26 ust. 1 dyrektywy (UE) 2020/2184 utraciła moc z dniem 13 stycznia 2023 r., odniesieniem do dyrektywy (UE) 2020/2184, przewiduje się: - uzupełnienie adresu publikacyjnego dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych oraz dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, - dodanie odniesienia do dyrektywy Rady 2013/51/EURATOM z dnia 22 października 2013 r. określającej wymogi dotyczące ochrony zdrowia ludności w odniesieniu do substancji promieniotwórczych w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w związku z przeniesieniem niektórych przepisów wdrażających tę dyrektywę z rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. U. poz. 2294) do ustawy.
art. 1 pkt 2 lit. a	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 2) w art. 1:	Zmiana wynikowa. Ustawa nie będzie regulować tylko kwestii zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zostanie rozszerzona na obszar zaopatrzenia w wodę.

	a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Ustawa określa zasady i warunki zbiorowego zaopatrzenia w wodę, w szczególności zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi w całym łańcuchu dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, oraz zbiorowego odprowadzania ścieków, w tym:”.	
art. 1 pkt 4 lit. b	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 4) w art. 2: b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu: „1a) działanie naprawcze – działanie korygujące podjęte w celu wyeliminowania przyczyny niezgodności z wartością parametryczną wykorzystywaną do oceny jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz w celu zapobiegania ponownemu wystąpieniu tej niezgodności;”.	Dyrektywa (UE) 2020/2184 posługuje się pojęciem „działania naprawcze”, ale nie definiuje go. W projekcie ustawy zaproponowano zdefiniowanie „działanie naprawcze”, stanowiących element środków kontroli ryzyka z uwagi na potrzebę jednoznacznego określenia celu tych działań.
art. 1 pkt 4 lit. c	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 5) w art. 2: c) po pkt 3a dodaje się pkt 3b–3d w brzmieniu: „3b) parametr wskaźnikowy – parametr istotny dla określenia, jak funkcjonują urządzenia wykorzystywane do produkcji i dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, oraz dla oceny jej jakości, mogący pomóc w zidentyfikowaniu nieprawidłowości w uzdatnianiu wody oraz odgrywający istotną rolę w podnoszeniu i utrzymaniu zaufania konsumentów do jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, niemający bezpośredniego wpływu na zdrowie ludzi;”.	Dyrektywa (UE) 2020/2184 posługuje się pojęciem „parametru wskaźnikowego”, ale nie definiuje go. W projekcie ustawy zaproponowano zdefiniowanie „parametru wskaźnikowego” w celu określenia jednoznacznej jego roli.
art. 1 pkt 4 lit. e	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 5) w art. 2: e) po pkt 7 dodaje się pkt 7a–7c w brzmieniu: (...)	Definicja wprowadzona w związku z projektowanymi przepisami ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków dotyczącymi obowiązków dostawców wody w zakresie monitoringu substancji promieniotwórczych w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Przepis wdraża art. 2 pkt 2 dyrektywy Rady 2013/51/EURATOM z dnia 22 października 2013 r. określającej wymogi dotyczące ochrony zdrowia ludności w odniesieniu do substancji promieniotwórczych w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

	7b) substancja promieniotwórcza – substancję promieniotwórczą w rozumieniu art. 3 pkt 45 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1277, 1897 i 1907); (...)”.	
art. 1 pkt 4 lit. e	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 4) w art. 2: e) po pkt 7 dodaje się pkt 7a–7c w brzmieniu: (...) 7c) system zaopatrzenia w wodę – układ współdziałających elementów, których zadaniem jest zaopatrzenie odbiorców w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi przez jej ujmowanie, uzdatnianie, magazynowanie lub dystrybucję, pozostający w gestii jednego dostawcy wody;”.	Definicja wprowadzona w związku z projektowanymi przepisami ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków dotyczącymi obowiązków dostawców wody w zakresie oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę. Dyrektywa (UE) 2020/2184 posługuje się pojęciem „system zaopatrzenia”, ale nie definiuje go.
art. 1 pkt 4 lit. f	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 4) w art. 2: f) po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu: „11a) środki kontroli ryzyka – środki prawne, techniczne, finansowe i organizacyjne oraz inne działania, w tym działania naprawcze, podejmowane w celu zapewnienia ciągłości i niezawodności dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz przeciwdziałania zagrożeniu lub wyeliminowania tego zagrożenia lub zredukowania ryzyka z nim związanego do akceptowalnego poziomu;”.	Dyrektywa (UE) 2020/2184 posługuje się pojęciem „środki zarządzania ryzykiem”, ale nie definiuje go. W projekcie ustawy zaproponowano zdefiniowanie „środków kontroli ryzyka” w celu ułatwienia zrozumienia zasad zarządzania ryzykiem.
art. 1 pkt 4 lit. g	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 4) w art. 2: g) po pkt 16 dodaje się pkt 16a–16c w brzmieniu: „16a) wartość parametryczna – wartość parametru jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, powyżej której właściwy organ nadzoru sanitarnego ocenia, z wyłączeniem parametrów mikrobiologicznych, czy ta niezgodność stanowi zagrożenie, oraz może zobowiązać do jak najszybszego podjęcia niezbędnych działań naprawczych w celu przywrócenia jakości wody przeznaczonej do spożycia	Dyrektywa (UE) 2020/2184 posługuje się pojęciem „wartości parametrycznej”, ale nie definiuje jej. W projekcie ustawy zaproponowano zdefiniowanie w celu określenia jednoznacznego określenia terminu w związku ze stosowaniem w projekcie ustawy terminu „wartości parametrycznej substancji promieniotwórczych”

	przez ludzi zgodnej z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 13;”.	
art. 1 pkt 4 lit. g	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 4) w art. 2: g) po pkt 16 dodaje się pkt 16a–16c w brzmieniu: „16b) wartość parametryczna substancji promieniotwórczej – zawartość substancji promieniotwórczej w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi, powyżej której należy ocenić, czy obecność substancji promieniotwórczej w tej wodzie stanowi zagrożenie wymagające działania oraz – w razie konieczności – zobowiązać do podjęcia działań naprawczych służących poprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi do poziomu zgodnego z wymaganiami dotyczącymi ochrony zdrowia ludzi przed promieniowaniem;”.	Dyrektywa (UE) 2020/2184 posługuje się pojęciem „wartości parametrycznej substancji promieniotwórczych”, ale nie definiuje jej. W projekcie ustawy zaproponowano zdefiniowanie w celu określenia jednoznacznego określenia terminu w związku ze stosowaniem w projekcie ustawy terminu „wartości parametrycznej” Przepis wdraża art. 2 pkt 4 dyrektywy Rady 2013/51/EURATOM z dnia 22 października 2013 r. określającej wymogi dotyczące ochrony zdrowia ludności w odniesieniu do substancji promieniotwórczych w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi.
art. 1 pkt 4 lit. h	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 4) w art. 2: h) po pkt 17 dodaje się pkt 17a w brzmieniu: „17a) właściwy organ nadzoru sanitarnego – właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej, nadzorujący system zaopatrzenia w wodę lub wewnętrzny system wodociągowy;”.	Zmiana techniczna. Definicja właściwego organu nadzoru sanitarnego wynika z potrzeby skrócenia tekstu ustawy.
art. 1 pkt 4 lit. j	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 4) w art. 2: j) po pkt 18 dodaje się pkt 18a w brzmieniu: „18a) woda surowa – wodę w stanie pierwotnym pobieraną z zasobów wodnych na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi;”.	Dyrektywa (UE) 2020/2184 posługuje się pojęciem „woda surowa”, ale nie definiuje go. W projekcie ustawy zaproponowano zdefiniowanie „wody surowej” z uwagi na szerokie posługiwanie się tym pojęciem w projektowanych przepisach merytorycznych.
art. 1 pkt 5	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany:	Przepis ma na celu stworzenie siatki pojęciowej pozwalającej na usystematyzowanie grup parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, do stosowania w przepisach merytorycznych ustawy, w szczególności w aspekcie upoważnienia ustawowego zawartego w projektowanym art. 13 ustawy

	5) po art. 2 dodaje się art. 2a i art. 2b w brzmieniu „Art. 2a. Ilekroć w ustawie jest mowa o gminie należy przez to rozumieć także związek międzygminny i porozumienie międzygminne. Art. 2b. Parametry jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dzielą się na parametry: 1) mikrobiologiczne, chemiczne, wskaźnikowe, radiologiczne oraz wynikające z oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę, a także istotne dla oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym; 2) objęte listą obserwacyjną stanowiącą wykaz substancji i związków przyjmowany przez Komisję Europejską w drodze aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 13 ust. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.”.	o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, dotyczącego rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Część z tych grup parametrów funkcjonuje już w przepisach ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz w przepisach wykonawczych, tj. w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. U. poz. 2294). Dodaje się do nich nowe grupy parametrów, o których mowa w dyrektywie (UE) 2020/2184.

art. 1 pkt 6	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: „Rozdział 1a Zasady bezpieczeństwa zaopatrzenia w wodę do spożycia przez ludzi (...)Art. 4l. 1. Ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym lub jej przegląd i w razie potrzeby aktualizację przeprowadza osoba, która: 1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych; 2) nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub za przestępstwo skarbowe; 3) posiada co najmniej trzyletnie doświadczenie w zakresie budowy, montażu, obsługi, eksploatacji, modernizacji lub projektowania instalacji sanitarnych lub nadzoru nad jakością, higieną lub bezpieczeństwem wody albo uprawnienia	Przepisy określające wymagania dla osób dokonujących ocen ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych. Obowiązek sporządzania tych ocen przez właścicieli lub zarządców budynków wynika z dyrektywy (UE) 2020/2184, jednak dyrektywa nie nakłada wymagań co do kwalifikacji zatrudnianych w tym celu audytorów. Przedmiotowe przepisy stanowią zatem regulację krajową.

	budowlane, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane; 4) posiada wydane przez jednostkę szkolącą, o której mowa w ust. 2, zaświadczenie o ukończeniu szkolenia w zakresie ryzyk związanych z zagrożeniami mającymi związek z wewnętrznym systemem wodociągowym oraz z powiązanymi z nim materiałami lub wyrobami do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi, zawierające: a) imię i nazwisko uczestnika szkolenia, b) nazwę szkolenia, c) nazwę (firmę) jednostki szkolącej oraz adres siedziby, d) datę i miejsce wydania zaświadczenia, e) datę ważności zaświadczenia, f) podpis osoby reprezentującej jednostkę szkolącą. 2. Szkolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, przeprowadza instytut badawczy lub międzynarodowy instytut naukowy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk, lub uczelnia, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.). 3. Ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym lub jej przegląd i w razie potrzeby aktualizację można prowadzić przez okres ważności zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, obejmujący okres 6 lat od dnia jego wydania. 4. Szkolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, obejmuje: 1) zakres wiedzy techniczno-sanitarnej dotyczącej wewnętrznego systemu wodociągowego; 2) zagrożenia zdrowotne mające związek z wewnętrznym systemem wodociągowym, w tym zagrożenia związane z występowaniem w wodzie bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> lub ołowiu; 3) wpływ materiałów i wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi na bezpieczeństwo zdrowotne wody; 4) podstawy działań zapobiegających występowaniu zagrożeń dla zdrowia ludzi związanych z wodą w wewnętrznym systemie wodociągowym; 5) wymagania w zakresie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi; 6) środki kontroli ryzyka i zarządzania w celu zapobiegania występowaniu w wodzie bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> lub ołowiu. 5. Szkolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, jest zakończone pisemnym egzaminem obejmującym zakres wiedzy wskazany w ust. 4, składającym się z 40 pytań testowych i dwóch zadań analitycznych lub problemowych, trwającym 120 minut.	

6. Egzamin jest przygotowywany, przeprowadzany i oceniany przez komisję egzaminacyjną powołaną przez kierownika jednostki szkolącej.

7. Pozytywny wynik egzaminu uzyskuje zdający, który otrzymał co najmniej 80 % punktów możliwych do uzyskania, przy czym:

- 1) za każdą poprawną odpowiedź na pytanie testowe można otrzymać 1 punkt;
- 2) za każde zadanie analityczne lub problemowe od 0 do 10 punktów.

8. Jeżeli to konieczne, komisja egzaminacyjna podejmuje rozstrzygnięcia zwykłą większością głosów. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego komisji egzaminacyjnej.

9. Komisja egzaminacyjna, w terminie 7 dni od dnia przeprowadzenia egzaminu, sporządza protokół z egzaminu, który zawiera:

- 1) numer protokołu i datę jego sporządzenia;
- 2) imię, nazwisko oraz numer PESEL zdającego, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego jego tożsamość;
- 3) wynik egzaminu;
- 4) informacje o pozytywnym albo negatywnym wyniku egzaminu;
- 5) imiona, nazwiska i podpisy przewodniczącego komisji egzaminacyjnej i pozostałych członków tej komisji.

10. Szkolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, jest odpłatne.

11. Opłata za szkolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, wynosi nie więcej niż 100 % przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1988 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1631 i 1674 oraz z 2025 r. poz. 718 i 769).

12. Jednostka szkoląca zamieszcza na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej imiona i nazwiska osób, które uzyskały zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, wraz ze wskazaniem daty ważności tego zaświadczenia.

13. Osobie, która uzyskała pozytywny wynik egzaminu, jednostka szkoląca, w terminie 7 dni od dnia sporządzenia protokołu, o którym mowa w ust. 9, wydaje zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, podpisane przez kierownika tej jednostki.

14. Osobie, która uzyskała negatywny wynik egzaminu, jednostka szkoląca umożliwia ponowne jednokrotne przystąpienie do egzaminu na zasadach określonych w ust. 5–9 bez konieczności powtórzenia szkolenia w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia przeprowadzenia poprzedniego egzaminu.

15. Jednostka szkoląca zapewnia bezpieczeństwo przetwarzanych danych, informacji oraz dokumentów, które otrzymała w związku z przeprowadzaniem szkolenia, zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.

16. Jednostka szkoląca w celu przeprowadzania szkolenia i realizacji zadania określonego w ust. 12 przetwarza dane osobowe i jest administratorem tych danych.

17. Dane osobowe, o których mowa w ust. 16, przechowuje się przez 10 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały pozyskane.

	18. Dane osobowe, o których mowa w ust. 16, jednostka szkoląca przetwarza w sposób zapewniający ich odpowiednie bezpieczeństwo, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych.”.	
art. 1 pkt 6	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu: „Rozdział 1a Zasady bezpieczeństwa zaopatrzenia w wodę do spożycia (...)Art. 4r. 4. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) zapewnia bezpieczeństwo przetwarzanych danych, informacji oraz dokumentów, które otrzymał w związku z działaniami, o których mowa w ust. 1 pkt 1, zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych. 5. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) w celu realizacji działań, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przetwarza dane osobowe osób, o których mowa w ust. 1 pkt 1, i jest administratorem tych danych. 6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, przechowuje się przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały pozyskane. 7. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, wójt (burmistrz, prezydent miasta) przetwarza w sposób zapewniający ich odpowiednie bezpieczeństwo, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych. (...) 9. Informacje, o których mowa w ust. 8, nie mogą zawierać danych osobowych.”.	Przepisy zapewniające ochronę danych osobowych.
art. 1 pkt 7	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 7) w art. 5: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ma obowiązek zapewnić:	Zmiana dotycząca obowiązków przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych, w tym również w zakresie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę

	1) zdolność posiadanych urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych do realizacji odpowiednio dostaw wody, w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, i odprowadzania ścieków; 2) dostawy wody, w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w wymaganej ilości i pod odpowiednim ciśnieniem; 3) dostawy wody, w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, i odprowadzanie ścieków w sposób ciągły i niezawodny; 4) należyłą jakość dostarczanej wody, w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, i odprowadzanych ścieków.”, b) uchyla się ust. 1a; c) ust. 1b otrzymuje brzmienie: „1b. Wymóg zapewnienia dostaw pod odpowiednim ciśnieniem, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, dotyczy wyłącznie dostaw wody, w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, z sieci.”, d)po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu: „1c. Przepis ust. 1 nie wyłącza obowiązków przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego w zakresie przeciwpowodziowego zaopatrzenia w wodę.”.	
art. 1 pkt 8	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 8) w art. 8 w ust. 3 wyrazy „powiatowego inspektora sanitarnego” zastępuje się wyrazami „państwowego powiatowego inspektora sanitarnego”.	Zmiana wynikowa. Wprowadzona w związku z ujednoliceniem przepisów dotyczących Państwowej Inspekcji Sanitarnej.
art. 1 pkt 9	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 9) art. 12 otrzymuje brzmienie: „Art. 12. Nadzór nad jakością wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi sprawują organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.”.	Zmiana wynikowa. W związku z wprowadzeniem obowiązków dotyczących organów Wojskowej Inspekcji Sanitarnej.
art. 1 pkt 10	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany:	Zmiana wynikowa. Zagadnienia dot. jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zostały usunięte z rozdziału 2 z ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków w związku z dodaniem rozdziału 1a

	10) uchyla się art. 12a–12c.	
art. 1 pkt 13	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 13) w art. 19a w ust. 4: a) pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) określenie średniodobowego zapotrzebowania na wodę oraz przepływu maksymalnego godzinowego z podziałem na wodę do celów bytowych, technologicznych oraz innych;”, b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu: „4a) określenie zapotrzebowania na wodę do celów przeciwpożarowych;”, c) pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5) określenie średniej dobowej ilości odprowadzanych ścieków z podziałem na ścieki bytowe i przemysłowe, a w przypadku odprowadzania ścieków przemysłowych – również wielkości ładunku zanieczyszczeń;”.	W art. 19a ust. 4 pkt 4 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, zwanej dalej „ustawą zmienianą”, doprecyzowuje się kwestie mierników przepływu i zapotrzebowania na wodę. Natomiast wyrazy „oraz wielkości ładunku zanieczyszczeń” przenosi się z art. 19a ust. 4 pkt 4 do art. 19a ust. 4 pkt 5 ustawy zmienianej, ponieważ dotyczą one odprowadzania ścieków (przyłączenia do sieci kanalizacyjnej), a nie zaopatrzenia w wodę. Ponadto w pkt 5 doprecyzowano kwestię ilości odprowadzanych ścieków jako średniodobową.
art. 1 pkt 14	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 14) w art. 21: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, które planuje budowę lub modernizację urządzeń wodociągowych lub urządzeń kanalizacyjnych, opracowuje wieloletni plan rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych będących w jego posiadaniu, zwany dalej „planem”;”, b) uchyla się ust. 7.”.	W ramach realizacji wniosków po kontroli NIK „Gospodarowanie zasobami wodnymi przez przedsiębiorstwa wodociągowe w gminach wiejskich”, w art. 21 ustawy zmienianej wprowadza się modyfikacje przepisów mające na celu zwolnienie przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych, które nie tylko nie planują budowy urządzeń wodociągowych lub urządzeń kanalizacyjnych, ale również nie planują ich modernizacji, z obowiązku opracowania wieloletniego planu rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych.
art. 1 pkt 15	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 15) w art. 24b w ust. 6 w pkt 2 skreśla się wyrazy „, z zastrzeżeniem art. 21 ust. 7”.	Zmiana wynikowa. W związku z art. 21 ust. 7, w którym wskazano na wyłączenie.
art. 1 pkt 16	Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany: 16) w art. 27a w ust. 3 w pkt 4 wyrazy „w art. 29” zastępuje się wyrazami „w art. 29 ust. 1–3a”.	Zmiana wynikowa. Wprowadzona w związku z uszczegółowieniem przepisów w ust. 1-3a

Art. 2.	Art. 2. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416) wprowadza się następujące zmiany: 2) w art. 4 w ust. 1: a) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) higieny środowiska, a zwłaszcza wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, zwanej dalej „wodą do spożycia”, powietrza w pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt ludzi, gleby, wód i innych elementów środowiska w zakresie ustalonym w odrębnych przepisach;” b) w pkt 2 wyraz „obiektów” zastępuje się wyrazem „budynków”; 3) w art. 25 w ust. 1 w pkt 1 w lit. b wyraz „obiektów” zastępuje się wyrazem „budynków”; 4) w art. 27 w ust. 2 wyraz „obiektu” zastępuje się wyrazem „budynku”.	Zmiana wynikowa. Związana z ujednoliceniem nazewnictwa.
art. 2 pkt 5	Art. 37ab. 1. Administratorem danych umieszczonych w ewidencji laboratoriów wykonujących badania wody są: 1) Główny Inspektor Sanitarny; 2) państwowi wojewódzcy inspektorzy sanitarni; 3) państwowi powiatowi inspektorzy sanitarni; 4) państwowi graniczni inspektorzy sanitarni. 2. Na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Sanitarnego publikuje się dane, o których mowa w art. 37aa ust. 2 pkt 1, 3–5, 7–9 i 11, oraz datę przyjęcia zgłoszenia lub adres strony internetowej, na której są dostępne te dane oraz ta data. Art. 37ac. Główny Inspektor Sanitarny prostuje z urzędu oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym w zakresie danych wpisanych do ewidencji laboratoriów wykonujących badania wody. Art. 37ad. Podmiot prowadzący laboratorium wykonujące badania wody informuje Głównego Inspektora Sanitarnego o zmianie danych zamieszczonych w tej ewidencji w terminie 7 dni od dnia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych. W przypadku uzyskania akredytacji na kolejny okres lub zmiany zakresu akredytacji wraz z informacją, o której mowa w zdaniu pierwszym, ten podmiot przekazuje uwierzytelnioną kopię certyfikatu akredytacji wraz z zakresem akredytacji albo ich odwzorowanie cyfrowe.	Przepis art. 37aa ust. 1 wdraża art. 6 ust. 3 dyrektywy Rady 2013/51/EURATOM z dnia 22 października 2013 r. określającą wymogi dotyczące ochrony zdrowia ludności w odniesieniu do substancji promieniotwórczych w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 296 z 07.11.2013, str. 12). Dodanie w ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej przepisów dotyczących nadzoru nad laboratoriami wykonującymi badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi – prowadzenie ewidencji laboratoriów prowadzących badania wody; minimalne wymagania dot. zakresu informacji niezbędnych na sprawozdaniu z badań jakości wody; założenia dla przygotowywania cząstkowych i całościowych sprawozdań z badań jakości wody; wyznaczenie krajowego laboratorium referencyjnego.

	Art. 37aj. 1. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny w celu zapewnienia ciągłości badań jakości wody do spożycia przeprowadza analizę w zakresie: 1) zapotrzebowania na badania poszczególnych parametrów jakości wody do spożycia oraz możliwości wykonywania tych badań na nadzorowanym przez niego terenie przez laboratoria wpisane do ewidencji laboratoriów wykonujących badania wody; 2) zapotrzebowania na pobieranie próbek wody do spożycia zgodnie z odpowiednimi metodami pobierania próbek wody dla poszczególnych zakresów badań oraz możliwości pobrania tych próbek przez upoważnionych próbkobiorców. 2. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przeprowadza analizę, o której mowa w ust. 1: 1) pkt 1, raz w roku; 2) pkt 2, raz na 6 miesięcy. 3. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje informacje z przeprowadzonej analizy, o której mowa w ust. 1, oraz o podjętych działaniach Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu, w terminie do dnia 28 lutego za poprzedni rok kalendarzowy. Art. 37ak. 1. W celu zapewnienia nadzoru nad jakością wody do spożycia oraz w kąpieliskach minister właściwy do spraw zdrowia wyznacza krajowe laboratoria referencyjne w określonym zakresie badań jakości wody do spożycia oraz badań jakości wody w kąpieliskach. 2. Minister właściwy do spraw zdrowia wyznacza, w drodze rozporządzenia, krajowe laboratoria referencyjne, wskazując zakres badań jakości wody do spożycia oraz badań jakości wody w kąpieliskach wykonywanych przez te laboratoria, mając na względzie realizację zadań przez dane krajowe laboratorium referencyjne oraz możliwość wykonywania tych badań przez to laboratorium. Art. 37al. 1. Krajowe laboratorium referencyjne: 1) przeprowadza szkolenia w zakresie nowych metod i procedur badań jakości wody do spożycia oraz badań jakości wody w kąpieliskach oraz weryfikacji lub walidacji tych metod lub procedur; 2) może organizować krajowe badania biegłości zgodnie z normą PN-EN ISO/IEC 17043 i porównania międzylaboratoryjne w odniesieniu do poszczególnych metod badań jakości wody do spożycia oraz badań jakości wody w kąpieliskach; 3) bierze udział w krajowych i międzynarodowych badaniach biegłości;	

	4) prowadzi badania nowych parametrów, które są szkodliwe dla zdrowia ludzi w związku z korzystaniem z wody do spożycia oraz wody w kąpieliskach, w tym nowych parametrów jakości wody do spożycia, oraz opracowuje metody i procedury badań parametrów jakości wody do spożycia, dla których te parametry nie zostały określone; 5) wykonuje badania jakości wody do spożycia oraz badania jakości wody w kąpieliskach oraz ekspertyzy w zakresie tych badań; 6) współpracuje z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami w zakresie bezpieczeństwa wody do spożycia oraz wody w kąpieliskach i w zakresie badań jakości wody do spożycia oraz badań jakości wody w kąpieliskach, w tym ze Wspólnym Centrum Badawczym Komisji Europejskiej; 7) udostępnia organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej informacje i dokumenty, w tym wyniki badań, w zakresie niezbędnym do realizacji nadzoru nad jakością wody do spożycia oraz wody w kąpieliskach; 8) realizuje zadania, o których mowa w art. 37ae ust. 6 i 7; 9) posiada akredytację Polskiego Centrum Akredytacji na zgodność z wymaganiami normy PN-EN ISO/IEC 17025 w zakresie metod, dla których pełni funkcję krajowego laboratorium referencyjnego. 2. Krajowe laboratorium referencyjne może rozstrzygać rozbieżności w zakresie wyników: 1) badań jakości wody do spożycia wykonanych w ramach monitoringu zgodności w rozumieniu art. 2 pkt 1c ustawy o zaopatrzeniu w wodę oraz badań, o których mowa w art. 4p ust. 2 pkt 3 tej ustawy; 2) badań jakości wody w kąpieliskach wykonanych na podstawie art. 344 ust. 5 pkt 5 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne. 3. Realizacja zadań, o których mowa w ust. 2, nie wstrzymuje wykonania decyzji, o której mowa w art. 37ax ust. 3 pkt 4. Art. 37am. 1. Koszty realizacji zadań, o których mowa w art. 37al ust. 1 pkt 3–6, są finansowane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia, w wysokości określonej w umowie zawartej między Głównym Inspektorem Sanitarnym a krajowym laboratorium referencyjnym. 2. Koszty realizacji zadań, o których mowa w art. 37ae ust. 6 i 7, ponoszą podmioty, które wystąpiły o uznanie równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną. 3. Koszty realizacji zadań, o których mowa w art. 37al ust. 2, ponosi podmiot, który kwestionuje wyniki badań, o których mowa w tym przepisie.	

	Art. 37an. Polskie Centrum Akredytacji przekazuje odpowiednio Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu lub Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego informację o udzielonych akredytacjach, o których mowa w art. 37aa ust. 1 pkt 1, zmianach zakresu tej akredytacji, jej zawieszeniu albo cofnięciu, w terminie 14 dni odpowiednio od dnia jej udzielenia, zmiany, zawieszenia lub cofnięcia.”.	
art. 4	Art. 4. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 195 w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu: „6) jest to konieczne w celu zapobiegania ryzyku, o którym mowa w art. 4f ust. 6 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757 oraz ...), lub służy jego kontroli oraz jest to uzasadnione wynikami dodatkowego przeglądu pozwoleń zintegrowanych, o których mowa w art. 4f ust. 15 tej ustawy.”; 2) w art. 400a w ust. 1 po pkt 2c dodaje się pkt 2d w brzmieniu: „2d) Przedsięwzięcia związane z zaopatrzeniem w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi;”; 3) w art. 400b: a) w ust. 1 wyrazy „w zakresie określonym w art. 400a ust. 1 pkt 1a–2c, 5–9a, 11–22 i 24–42 oraz art. 410a ust. 4–6” zastępuje się wyrazami „w zakresie określonym w art. 400a ust. 1 pkt 1a–2d, 5–9a, 11–22 i 24–42 oraz art. 410a ust. 4–6”, b) w ust. 2 wyrazy „w zakresie określonym w art. 400a ust. 1 pkt 2, 2a, 5–9a, 11–22 i 24–42” zastępuje się wyrazami „w zakresie określonym w art. 400a ust. 1 pkt 2, 2a, 2d, 5–9a, 11–22 i 24–42”.	Zmiana dot. zapewnienia możliwości finansowania przedsięwzięć związanych z wdrożeniem dyrektywy (UE) 2020/2184.
art. 5 pkt 1	Art. 5. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1087, 1089 i 1473 oraz z 2025 r. poz. 216 i 680) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 16 w pkt 70 lit. a i b otrzymują brzmienie: „a) wodę w stanie pierwotnym lub po uzdatnieniu, przeznaczoną do picia, wytwarzania, przygotowania żywności lub innych celów gospodarczych zarówno w obiektach publicznych, jak i prywatnych, niezależnie od jej pochodzenia i od tego, czy jest dostarczana z sieci wodociągowej, cystern, w tym również przewoźnych zbiorników, lub rozlewana do butelek lub pojemników,	Zmiana wynikowa związana ze zmianą definicji „wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi” w ustawie o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

	b) wodę wykorzystywaną przez przedsiębiorstwo spożywcze w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.⁵⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463) do wytworzenia, przetworzenia, konserwowania lub wprowadzania do obrotu produktów lub substancji przeznaczonych do spożycia przez ludzi, z wyłączeniem wody wykorzystywanej przez to przedsiębiorstwo spożywcze, której jakość nie może wpływać na bezpieczeństwo środków spożywczych w ich końcowej postaci, oraz pod warunkiem, że podmiot prowadzący to przedsiębiorstwo spożywcze spełnia wymagania określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady WE nr 852/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.⁶⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319);”.	
art. 5 pkt 2	Art. 9. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1087, 1089 i 1473 oraz z 2025 r. poz. 216 i 680) wprowadza się następujące zmiany: 2) w art. 47 uchyla się ust. 3–7.	Zmiana wynikowa związana z dodaniem rozdziału 3a w ustawie o Państwowej Inspekcji Sanitarnej w zakresie dotyczącym możliwości stosowania metody alternatywnej w stosunku do metody referencyjnej
art. 5 pkt 3	Art. 9. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1087, 1089 i 1473 oraz z 2025 r. poz. 216 i 680) wprowadza się następujące zmiany: 3) w art. 240: a) w ust. 2 po pkt 20 dodaje się pkt 20a w brzmieniu: „20a) tworzy zbiór danych zawierających informacje z ocen ryzyka lub ich aktualizacji oraz informacje o działaniach w zakresie zarządzania ryzykiem lub służących jego kontroli i zapewnia dostęp do nich Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób, o którym mowa w art. 4h ust. 4 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków;”; b) w ust. 3 po pkt 27 dodaje się pkt 27a i 27b w brzmieniu: „27a) stosują działania w zakresie zarządzania ryzykiem lub służące jego kontroli, o których mowa w art. 4f ust. 6 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków; 27b) po konsultacji z dostawcą wody identyfikują podmioty odpowiedzialne za zanieczyszczenie wody, które stwarza ryzyko, o którym mowa w art. 4f ust. 6 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę przeznaczoną	Zmiana wynikowa związana z określeniem podziału obowiązków i kompetencji w projekcie ustawy.

	do spożycia przez ludzi i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, zgodnie z art. 4f ust. 9 tej ustawy;”.	
art. 5 pkt 4	Art. 5. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1087, 1089 i 1473 oraz z 2025 r. poz. 216 i 680) wprowadza się następujące zmiany: 4) w art. 333 w ust. 6 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) dostawcom wody w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków – w celu dokonywania oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o której mowa w art. 4e ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, lub jej przeglądu lub aktualizacji, o których mowa w art. 4e ust. 2 tej ustawy.”.	Zmiana wynikowa związana z obowiązkami dostawców wody
art. 5 pkt 5	Art. 5. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1087, 1089 i 1473 oraz z 2025 r. poz. 216 i 680) wprowadza się następujące zmiany: 5) w art. 334: a) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu: „6a) stanu jakości wody ujmowanej do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi;”; b) pkt 8 otrzymuje brzmienie: „8) stanu jakości wody w kąpieliskach i miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpieli;”.	Zmiana wynikowa związana z przepisami w zakresie Państwowej Inspekcji Sanitarnej
art. 5 pkt 6	Art. 5. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1087, 1089 i 1473 oraz z 2025 r. poz. 216 i 680) wprowadza się następujące zmiany: 6) w art. 348: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Badania pobranych próbek wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli są wykonywane na zasadach określonych w rozdziale 3a ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416 oraz ...).”.	Zmiana wynikowa związana z rozdziałem 3a w ustawie o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

	b) uchyla się ust. 2–7.	
art. 14	Art. 14. 1. Atesty higieniczne na materiały i wyroby stosowane w procesach uzdatniania wody, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane. 2. Do spraw wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących wydania atestów higienicznych na materiały i wyroby stosowane w procesach uzdatniania wody stosuje się zasady dotychczasowe.	Przepisy przejściowe w zakresie atestów higienicznych na materiały i wyroby stosowane w procesach uzdatniania wody.
art. 15	Art. 15. 1. Atesty higieniczne na materiały i wyroby stosowane w procesach dystrybucji wody, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane. 2. Do dnia 31 grudnia 2026 r. atesty higieniczne na materiały i wyroby stosowane w procesach dystrybucji wody, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym są wydawane na zasadach dotychczasowych. 3. Ważność atestów higienicznych na materiały i wyroby stosowane w procesach dystrybucji wody, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, ważnych na dzień 31 grudnia 2026 r. może być przedłużana na zasadach dotychczasowych, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2032 r. 4. Wnioski o wydanie certyfikatu, o którym mowa w art. 37ap ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, mogą być składane od dnia 1 stycznia 2027 r. 5. Do dnia wydania certyfikatu, o którym mowa w art. 37ap ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, do budowy i remontu systemu ujmowania, magazynowania i dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz przy usuwaniu awarii tego systemu mogą być stosowane wyłącznie materiały i wyroby posiadające ważny atest higieniczny na materiał i wyrób stosowane w procesach dystrybucji wody, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.	Przepisy przejściowe w zakresie atestów dotyczące materiałów i wyrobów stosowanych w procesach dystrybucji wody.
art. 16	Art. 16. 1. Zgody na zastosowanie nowych technologii uzdatniania wody wydane na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność. 2. Do spraw wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących udzielenia zgody na zastosowanie nowych technologii	Przepisy przejściowe w zakresie zgody na zastosowanie nowych technologii uzdatniania wody.

	uzdatniania wody, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się przepisy dotychczasowe.	
art. 17	Art. 17. Do spraw wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących wydania warunków przyłączenia do sieci, o których mowa w art. 19a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.	Przepisy przejściowe w zakresie wydania warunków przyłączenia do sieci.
art. 18 i 19	Art. 18. 1. Laboratorium spełniające w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wymagania, o których mowa w art. 37aa ust. 1 pkt 1–3 ustawy zmienianej w art. 2, ma obowiązek dokonania zgłoszenia do ewidencji laboratoriów wykonujących badania jakości wody do spożycia oraz badania jakości wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpeli, o której mowa w art. 37aa ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 2, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. 2. W przypadku niewykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, laboratorium, o którym mowa w ust. 1, nie może wykonywać badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz badań jakości wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpeli do dnia przyjęcia zgłoszenia, o którym mowa w art. 37aa ust. 5 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 2. Art. 19. 1. Laboratorium inne niż określone w art. 18 ust. 1, posiadające przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy udokumentowany system jakości prowadzonych badań wody, o którym mowa w art. 12 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, może wykonywać badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi przez okres 4 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, pod warunkiem uzyskania corocznego zatwierdzenia na podstawie art. 12a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym. 2. Laboratorium inne niż określone w art. 18 ust. 1, posiadające przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy udokumentowany system jakości prowadzonych badań wody, o którym mowa w art. 348 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu dotychczasowym, może wykonywać badania jakości wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpeli, przez okres 4 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, pod warunkiem uzyskania corocznego zatwierdzenia na podstawie art. 348 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu dotychczasowym. 3. Do laboratoriów, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się art. 37aa ust. 1 pkt 3, art. 37af, art. 37ag, art. 37ah i art. 37azb ustawy zmienianej w art. 2. 4. Laboratorium inne niż określone w art. 18 ust. 1, znajdujące się w strukturze wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej, może wykonywać badania wody, w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w stosunku do podmiotów	Przepisy przejściowe w zakresie laboratoriów wykonujących badania jakości wody.

	określonych w art. 22a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2 lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, przez okres 4 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przy czym do wykonywania tych badań stosuje się art. 37aa ust. 1 pkt 3, art. 37af i art. 37ag ustawy zmienianej w art. 2.	
art. 20	Art. 20. Główny Inspektor Sanitarny publikuje dane, o których mowa w art. 37ab ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.	Przepis techniczny dotyczący publikacji danych
art. 21	Art. 21. Pierwsze informacje, o których mowa w art. 37aj ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2, państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu do dnia 28 lutego 2027 r., przy czym te informacje obejmują okres od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2026 r.	Przepis techniczny dotyczący przekazywania danych
art. 22	Art. 22. 1. Krajowe laboratoria referencyjne wyznaczone w przepisach wydanych na podstawie art. 37ak ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2 realizują zadania określone w art. 37al tej ustawy od dnia 1 stycznia 2028 r. 2. Do dnia 31 grudnia 2027 r. zadania krajowych laboratoriów referencyjnych wyznaczonych w przepisach wydanych na podstawie art. 37ak ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, o których mowa w art. 37ae ust. 7 tej ustawy, wykonuje Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego Państwowy Zakład Higieny – Państwowy Instytut Badawczy.	Przepis techniczny dotyczący krajowych laboratoriów referencyjnych
art. 23	Art. 23. Przez okres 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy próbki wody do badań laboratoryjnych mogą być pobierane przez próbkobiorców posiadających uprawnienia w tym zakresie uzyskane na podstawie przepisów dotychczasowych.	Przepis przejściowy dotyczący pobierania próbek wody do badań laboratoryjnych
art. 24	Art. 24. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.	Przepis przejściowy w zakresie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.
art. 25	Art. 25. 1. W latach 2025–2034 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań przez jednostki samorządu terytorialnego, będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 1713,27 mln zł, w tym w: 1) 2025 r. – 0 mln zł; 2) 2026 r. – 172,12 mln zł;	Przepisy zawierające regułę wydatkową.

	3) 2027 r. – 176,41 mln zł; 4) 2028 r. – 180,83 mln zł; 5) 2029 r. – 185,34 mln zł; 6) 2030 r. – 189,97 mln zł; 7) 2031 r. – 194,72 mln zł; 8) 2032 r. – 199,59 mln zł; 9) 2033 r. – 204,59 mln zł; 10) 2034 r. – 209,70 mln zł. 2. Wojewodowie monitorują wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, a w przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, wdrażają mechanizm korygujący, polegający na obniżeniu kosztów realizacji zadań.	
art. 26	Art. 26. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	Przepis o wejściu w życie.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia

w sprawie sposobu obliczania wskaźnika wody nieprzynoszącej dochodu NRW (ang. *Non-Revenue Water Basic*) oraz wzoru sprawozdania z oceny wielkości wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę za rok 2024²⁾

Na podstawie art. 6 ust. 10 ustawy z dnia o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wskaźnik wody nieprzynoszącej dochodu NRW (ang. *Non-Revenue Water Basic*) oblicza się zgodnie ze wzorem:

$$NRWB = \frac{NRW}{L}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

NRWB – wskaźnik wody nieprzynoszącej dochodu [(m³/km)/rok],

NRW – objętość wody nieprzynoszącej dochodu [m³/rok],

L – długość sieci wodociągowej (bez przyłączy wodociągowych) [km].

$$NRW = V Prodr - V SPr$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

V Prodr – objętość wody wtłoczonej do systemu zaopatrzenia w wodę [m³/rok],
rozumianej jako objętość lub suma objętości wody surowej pobranej, wody surowej zakupionej lub wody uzdatnionej zakupionej,

V SPr – objętość wody sprzedanej (zafakturowanej) odbiorcom usług [m³/rok].

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – gospodarka wodna, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. poz. 2725).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1).

§ 2. Wzór sprawozdania z oceny wielkości wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę za rok 2024 jest określony w załączniku do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER INFRASTRUKTURY

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Infrastruktury
z dnia (Dz. U. poz. ...)

WZÓR

SPRAWOZDANIE Z OCENY WIELKOŚCI WYCIEKÓW WODY W SYSTEMIE
ZAOPATRZENIA W WODĘ ZA ROK 2024

.....
(miejscowość, data)

.....
(przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne/podmiot prowadzący hurtową sprzedaż wody*)

Dyrektor Regionalnego Zarządu
Gospodarki Wodnej Państwowego
Gospodarstwa Wodnego Wody
Polskie w
(organ regulacyjny)

Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne/podmiot prowadzący hurtową sprzedaż wody*
w..... (miejscowość) przedkłada sprawozdanie z oceny wielkości wycieków
wody w systemie zaopatrzenia w wodę za rok 2024.

Kierujący przedsiębiorstwem
wodociągowo-
kanalizacyjnym/podmiotem
prowadzącym hurtową sprzedaż
wody*:

.....

* Niepotrzebne skreślić

TABELA I. WSKAŹNIK WODY NIEPRZYNOSZĄCEJ DOCHODU NRW (ang. *Non-Revenue Water Basic*)

Lp.	Wskaźnik i dane niezbędne do jego obliczenia	Wartość
1.	Wskaźnik wody nieprzynoszącej dochodu NRW (ang. <i>Non-Revenue Water Basic</i>) dla systemu zaopatrzenia w wodę [(m ³ /km)/rok] – (różnica Lp. 6 i 8)	
2.	Objętość wody surowej pobranej [m ³ /rok]	
3.	Objętość wody surowej zakupionej [m ³ /rok]	
4.	Objętość wody uzdatnionej zakupionej [m ³ /rok]	
5.	Objętość wody wtłoczonej do systemu zaopatrzenia w wodę [m ³ /rok] – (suma Lp. 2, 3 i 4)	
6.	Objętość wody nieprzynoszącej dochodu NRW [m ³ /rok] – (różnica Lp. 5 i 7)	
7.	Objętość wody sprzedanej (zafakturowanej) odbiorcom usług [m ³ /rok]	
8.	Długość sieci wodociągowej [km]	

TABELA II. MOŻLIWOŚCI OGRANICZENIA WIELKOŚCI WYCIEKÓW WODY W SYSTEMIE ZAOPATRZENIA W WODĘ UWZGLĘDNIAJĄCE ZDROWIE PUBLICZNE, ŚRODOWISKO, TECHNOLOGIE I GOSPODARKĘ

Lp.	Działania ograniczające wielkość wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę	
1.	Modernizacja sieci wodociągowej*	
2.	Modernizacja stacji uzdatniania wody*	
3.	Aktywna kontrola wycieków wody*	
4.	Zastosowanie inteligentnych systemów monitorowania sieci wodociągowej*	
5.	Kontrola i regulacja ciśnienia na sieci wodociągowej*	
6.	Wykorzystanie systemów informacji przestrzennej*	
7.	Ponowne wykorzystanie wody*	
8.	Promowanie oszczędzania wody*	
9.	Wprowadzenie taryfy progresywnej za dostarczoną wodą*	
10.	Określenie ekonomicznego poziomu wycieków wody*	
11.	Inne (należy wymienić jakie?)*	

* Puste pola należy opatrzyć znakiem X, wskazując na możliwe do wdrożenia działania mające na celu ograniczenie wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wydania aktu prawnego

W dniu 12 stycznia 2021 r. weszła w życie dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1), zwana dalej: „dyrektywą (UE) 2020/2184”. Państwa członkowskie Unii Europejskiej były zobowiązane do dokonania transpozycji tej dyrektywy w ciągu 2 lat od dnia jej wejścia w życie, a termin upłynął dnia 12 stycznia 2023 r.

Dyrektywa (UE) 2020/2184 stanowi wersję przekształconą dyrektywy Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 330 z 05.12.1998, str. 32, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 90), zwanej dalej: „dyrektywą 98/83/WE”.

Dyrektywę 98/83/WE w zakresie swojej regulacji wdraża ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zaopatrzeniu w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2025 r. poz. ...).

W wyniku rewizji dyrektywy 98/83/WE wprowadzone zostały nowe regulacje, które zobowiązują państwa członkowskie do wykonania oceny strat wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (wielkości wycieków wody), przekazania Komisji Europejskiej wyników tej oceny oraz opracowania planów działania w celu ograniczenia strat wody.

Problem strat wody w systemach zaopatrzenia w wodę jest bardzo istotnym zagadnieniem, ponieważ wielkość strat wpływa na koszt dostarczanej wody i kondycję finansową przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych. Jest to również problem środowiskowy, ponieważ bezpośrednio oddziałuje na zasoby wodne. W obecnym stanie prawnym brak jest regulacji, które zobowiązywałyby do oceny wielkości wycieków w systemach zaopatrzenia w wodę. Projekt rozporządzenia jest instrumentem, który zobliguje przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne oraz podmioty prowadzące hurtową sprzedaż wody do zmierzenia traconej wody i oceny wielkości jej wycieków.

2. Opis najważniejszych rozwiązań projektu zmiany rozporządzenia

Na podstawie art. 6 ust. 10 ustawy z dnia 2025 r. o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) minister właściwy do spraw gospodarki wodnej jest zobowiązany do określenia w drodze rozporządzenia sposobu obliczania wskaźnika wody nieprzynoszącej dochodu NRW

(ang. *Non-Revenue Water Basic*) oraz wzoru sprawozdania z oceny wielkości wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę za rok 2024. Zgodnie z art. 6 ust. 1 tej ustawy przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne lub podmiot prowadzący hurtową sprzedaż wody zaopatrujący w wodę co najmniej 50 000 osób lub dostarczające co najmniej średnio 10 000 m³ wody na dobę zostały zobowiązane do oceny wielkości wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę za rok 2024 na podstawie wskaźnika wody nieprzynoszącej dochodu NRW (ang. *Non-Revenue Water Basic*) oraz przekazania sprawozdania z tej oceny organowi regulacyjnemu.

Zgodnie z art. 4 dyrektywą (UE) 2020/2184 państwa członkowskie zapewniają, aby przy ocenie wielkości wycieków wody na ich terytorium oraz możliwości poprawy w zakresie redukcji wycieków stosowano infrastrukturalny indeks wycieków (ILI) lub inną odpowiednią metodę. Z uwagi na potrzebę ujednolicenia sposobu dokonania oceny wielkości wycieków wody w systemie zaopatrzenia zarówno na obszarze kraju, jak i Unii Europejskiej do oceny tej przyjęto wskaźnika wody nieprzynoszącej dochodu NRW (ang. *Non-Revenue Water Basic*).

Projekt rozporządzenia określa wzór potrzebny do zastosowania wskaźnika wody nieprzynoszącej dochodu NRW (ang. *Non-Revenue Water Basic*).

Wskaźnik wody nie przynoszącej dochodu NRW to stosunek objętości wody nie przynoszącej dochodu w m³ w ciągu roku (NRW) do długości sieci wodociągowej (L), obliczany przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne oraz podmiot prowadzący hurtową sprzedaż wody dla systemu zaopatrzenia w wodę.

$$NRWB = \frac{NRW}{L}$$

Objętość wody nieprzynoszącej dochodu NRW to objętość wody wtłoczonej w m³ do systemu zaopatrzenia w wodę w ciągu roku (*V Prodr*) przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne lub podmiot prowadzący hurtową sprzedaż wody pomniejszona o objętość wody w m³ w ciągu roku sprzedanej (zafakturowanej) odbiorcom usług (*V SPr*)

$$NRW = V Prodr - V SPr$$

Objętość wody wtłoczonej do systemu zaopatrzenia w wodę (*V Prodr*) rozumiana jest jako objętość lub suma objętości wody surowej pobranej, wody surowej zakupionej lub wody uzdatnionej zakupionej.

Ponadto mając na uwadze potrzebę sposobu ujednolicenia składnych sprawozdań projekt rozporządzenia określa wzór sprawozdania z oceny wielkości wycieków w systemie zaopatrzenia w wodę za rok 2024. We wzorze sprawozdania została uwzględniona wartość wskaźnika wody nie przynoszącej dochodu NRW (ang. *Non-Revenue Water Basic*) oraz dane niezbędne do obliczenia tego wskaźnika. Sprawozdanie zawiera również informacje o możliwości ograniczenia wielkości wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę, z uwzględnieniem zdrowia publicznego, środowiska, technologii i gospodarki. W ramach zdrowia publicznego zostały wskazane działania dotyczące w szczególności modernizacji sieci wodociągowej i stacji uzdatniania wody oraz zastosowanie inteligentnych systemów monitorowania sieci wodociągowej. Aspekt środowiska uwzględniają w szczególności działania związane z aktywną kontrolą wycieków wody, ponownym wykorzystaniem wody, wprowadzeniem taryfy progresywnej za dostarczoną wodą i promowaniem oszczędzania wody. W odniesieniu do gospodarki wskazano działania dotyczące w szczególności modernizacja sieci wodociągowej oraz określenie ekonomicznego poziomu wycieków wody. Natomiast działania takie jak aktywna kontrola wycieków wody, zastosowanie inteligentnych systemów monitorowania sieci wodociągowej, wykorzystanie systemów informacji przestrzennej, kontrola i regulacja ciśnienia na sieci wodociągowej uwzględniają dostępną technologię. Ponadto przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne oraz podmioty prowadzące hurtową sprzedaż wody mogą wskazać inne niż wymienione w tabeli II działania mające na celu ograniczenie wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę, które są możliwe do wdrożenia.

3. Wejście w życie

Proponuje się, aby rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Przyjęty termin *vacatio legis* jest wystarczający na zapoznanie się z aktem wykonawczym przez adresatów norm, których dotyczy niniejsze rozporządzenie.

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do projektu rozporządzenia środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

4. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

5. Notyfikacja

Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia, o których mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.). W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42), projekt rozporządzenia nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

6. Wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców

Projekt rozporządzenia nakłada na przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne oraz podmioty prowadzące hurtową sprzedaż wody, dostarczające co najmniej 10 000 m³ wody dziennie lub obsługujące co najmniej 50 000 osób obowiązek wykonywania oceny wielkości wycieków w systemie zaopatrzenia w wodę na podstawie wskaźnika wody nieprzynoszącej dochodu NRW (ang. *Non-Revenue Water Basic*). Ponadto wprowadzając wzór sprawozdania ujednoliciła formę przekazywania informacji do organu regulacyjnego przez te podmioty.

7. Wpływ na sytuację społeczną i ekonomiczną obywateli

Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób z niepełnosprawnościami oraz osób starszych.

8. Konsultacje projektu

Projekt przedmiotowej regulacji z chwilą przekazania do uzgodnień międzyresortowych zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stosowania prawa (Dz.U. z 2025 r. poz. 677) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

Projekt rozporządzenia zostanie skierowany do konsultacji publicznych i opiniowania, zgodnie z § 36 ust. 1 oraz § 38 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów z terminem 10 dni na zgłoszenie uwag. Projekt rozporządzenia zostanie przekazany również do zaopiniowania do Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz Państwowej Radzie Gospodarki Wodnej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie sposobu obliczania wskaźnika wody nieprzynoszącej dochodu NRW (ang. <i>Non-Revenue Water Basic</i>) oraz wzoru sprawozdania z oceny wielkości wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę za rok 2024 Ministerstwo wiodące: Ministerstwo Infrastruktury Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu: Przemysław Koperski, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu: Krystian Jalowski, specjalista tel. 22 522 57 33, e-mail: krystian.jalowski@mi.gov.pl Departament Gospodarki Wodnej, Ministerstwo Infrastruktury	Data sporządzenia 1 lipca 2025 r. Źródło: Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1) Art. 6 ust. 10 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) Numer w wykazie prac legislacyjnych Ministra Infrastruktury:

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W dniu 12 stycznia 2021 r. weszła w życie dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1), zwana dalej: „dyrektywą (UE) 2020/2184”. Państwa członkowskie Unii Europejskiej były zobowiązane do dokonania transpozycji tej dyrektywy w ciągu 2 lat od dnia jej wejścia w życie, a termin upłynął dnia 12 stycznia 2023 r.

Dyrektywa (UE) 2020/2184 stanowi wersję przekształconą dyrektywy Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 330 z 05.12.1998, str. 32, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 90), zwanej dalej: „dyrektywą 98/83/WE”.

W wyniku rewizji dyrektywy 98/83/WE wprowadzone zostały nowe regulacje, które zobowiązują państwa członkowskie do wykonania oceny strat wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (wielkości wycieków wody), przekazania Komisji Europejskiej wyników tej oceny oraz opracowania planów działania w celu ograniczenia strat wody.

Problem strat wody w systemie zaopatrzenia w wodę jest bardzo istotnym zagadnieniem, ponieważ wielkość strat wpływa na koszt dostarczanej wody i kondycję finansową przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych. Jest to również problem środowiskowy, ponieważ bezpośrednio oddziałuje na zasoby wodne. W obecnym stanie prawnym brak jest regulacji, które zobowiązywałyby do oceny wielkości wycieków w systemie zaopatrzenia w wodę. Projekt rozporządzenia jest instrumentem, który zobliguje przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne oraz podmioty prowadzące hurtową sprzedaż wody do zmierzenia traconej wody i oceny wielkości jej wycieków.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Na podstawie art. 6 ust. 10 ustawy z dnia o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) minister właściwy do spraw gospodarki wodnej jest zobowiązany do określenia w drodze rozporządzenia sposobu obliczania wskaźnika wody nieprzynoszącej dochodu NRW (ang. *Non-Revenue Water Basic*) oraz wzoru sprawozdania z oceny wielkości wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę za rok 2024. Zgodnie z art. 6 ust. 1 tej ustawy przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne oraz podmiot prowadzący hurtową sprzedaż wody zaopatrujący w wodę co najmniej 50 000 osób lub dostarczające co najmniej średnio 10 000 m³ wody na dobę zostały zobowiązane do oceny wielkości wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę za rok 2024 na podstawie

wskaźnika wody nieprzynoszącej dochodu NRW (ang. *Non-Revenue Water Basic*) oraz przekazania sprawozdania z tej oceny organowi regulacyjnemu.

Zgodnie z art. 4 dyrektywą (UE) 2020/2184 państwa członkowskie zapewniają, aby przy ocenie wielkości wycieków wody na ich terytorium oraz możliwości poprawy w zakresie redukcji wycieków stosowano infrastrukturalny wskaźnik wycieków (ILI) lub inną odpowiednią metodę. Projekt rozporządzenia określa wzór potrzebny do zastosowania wskaźnika wody nie przynoszącej dochodu NRW (ang. *Non-Revenue Water Basic*).

Projektowana regulacja za pomocą zastosowania wskaźnika wody nie przynoszącej dochodu wprowadzi jednolity sposób oceny wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę umożliwiający określenie stanu szczelności sieci wodociągowej i ewentualnie zastosowanie odpowiednich środków w celu wykrycia wycieków i ograniczenia strat wody.

W przypadku stwierdzenia na obszarze kraju przekroczenia progu wielkości wycieków wody określonego w akcie delegowanym Komisji Europejskiej, o którym mowa w art. 4 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej opracuje, we współpracy z Prezesem Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, krajowy plan działań, który będzie obejmował działania mające na celu ograniczenie wycieków wody w systemach zaopatrzenia w wodę.

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do projektu rozporządzenia środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Państwa członkowskie Unii Europejskiej są zobowiązane do dokonania transpozycji dyrektywy (UE) 2020/2184 do dnia 12 stycznia 2023 r. Przepisy dyrektywy nie narzucają państwom członkowskim metody oceny wielkości wycieków w systemie zaopatrzenia w wodę, jednakże Komisja Europejska rekomenduje stosowanie jednolitego wskaźnika wycieków we wszystkich państwach członkowskich. Aktualnie w ramach Komisji Europejskiej trwają prace dotyczące wypracowania jednolitego podejścia do oceny wielkości wycieków w systemie zaopatrzenia w wodę. Państwa członkowskie planują wdrożenie ujednoliconego podejścia do oceny wielkości wycieków po jego opracowaniu przez Komisję Europejską.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne oraz podmioty prowadzące hurtową sprzedaż wody	ok. 60	Główny Urząd Statystyczny	Obowiązek wykonywania oceny wielkości wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę dotyczy przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych oraz podmiotów prowadzących hurtową sprzedaż wody, dostarczających co najmniej 10 000 m ³ wody dziennie lub obsługujących 50 000 osób

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny oraz dodatkowo w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Infrastruktury.

Projekt rozporządzenia zostanie skierowany do konsultacji publicznych i opiniowania, zgodnie z § 36 ust. 1 oraz § 38 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn.

zm.) z terminem 10 dni na zgłoszenie uwag. Projekt rozporządzenia zostanie przekazany również do zaopiniowania do Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz Państwowej Radzie Gospodarki Wodnej.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom publicznym i opiniowaniu z następującymi instytucjami:

- 1) Federacja Regionalnych Związków Gmin i Powiatów RP;
- 2) Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska;
- 3) Główny Inspektorat Ochrony Środowiska;
- 4) Instytut na Rzecz Ekorozwoju;
- 5) Izba Gospodarcza „Wodociągi Polskie”;
- 6) Konfederacja Lewiatan;
- 7) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 8) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 9) Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie;
- 10) Polskie Zrzeszenie Inżynierów i Techników Sanitarnych;
- 11) Pracodawcy RP;
- 12) Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej;
- 13) Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 14) Stowarzyszenie Eksploatatorów Obiektów Gospodarki Wodno-Ściekowej;
- 15) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 16) WWF;
- 17) Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej;
- 18) Związek Miast Polskich;
- 19) Związek Powiatów Polskich;
- 20) Związek Pracodawców Business Centre Club;
- 21) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 22) Związek Rzemiosła Polskiego (ZRP);
- 23) Związek Samorządów Polskich;
- 24) Związek Województw RP;
- 25) Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

Możliwość zapoznania się z projektem rozporządzenia stanowią będą strony internetowe Biuletynu Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Infrastruktury oraz Biuletynu Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostaną omówione w raporcie z opiniowania i konsultacji publicznych, który zostanie udostępniony na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

Źródła finansowania	Projekt nie generuje skutków finansowych dla sektora finansów publicznych oraz nie wpłynie na wzrost wydatków oraz zmniejszenie dochodów sektora budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego, co skutkuje brakiem konieczności zapewnienia źródeł finansowania.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	–

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2022 r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Poprawa świadomości na temat wycieków wody, spowodowanych niedoinwestowaniem w zakresie utrzymania i odnawiania infrastruktury wodociągowej. Poprawa wydajności infrastruktury wodociągowej, w tym unikanie nadmiernej eksploatacji ograniczonych zasobów wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu na rodziny, obywateli oraz gospodarstwa domowe.						
Niemierzalne	brak	Nie dotyczy.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Nie dotyczy.						

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje obciążenia dla podmiotów publicznych i prywatnych:

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne
☐ sytuacja i rozwój regionalny
☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe

☐ demografia
☐ mienie państwowe
☐ inne:

☐ informatyzacja
☒ zdrowie

Omówienie wpływu

Poprawa wydajności infrastruktury wodociągowej, w tym unikanie nadmiernej eksploatacji ograniczonych zasobów wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Przewiduje się, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu nastąpi na podstawie zbiorów danych przekazywanych do Komisji Europejskiej.

Mierniki:

–zbiór danych dot. wielkość wycieków wody w systemach zaopatrzenia w wodę – opracowanie i przekazanie do Komisji Europejskiej.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ZDROWIA¹⁾

z dnia

w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi²⁾

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757 oraz ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) minimalne wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym wymagania mikrobiologiczne, chemiczne, wskaźnikowe, dodatkowe wymagania chemiczne, wymagania radiologiczne i istotne do oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym;
- 2) wykaz parametrów i minimalną częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody i wykonywania analiz tych parametrów;
- 3) metody analizy, w tym metody referencyjne, metody zwalidowane z uwzględnieniem charakterystyk wykonania analiz oraz metody alternatywne;
- 4) sposób pobierania próbek do badań jakości wody;
- 5) minimalną częstotliwość, sposób i miejsca poboru próbek do badań jakości wody dla monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej w wewnętrznych systemach wodociągowych, a także procedury postępowania w zależności od wyników tych badań;
- 6) terminy przekazywania przez dostawców wody:
 - a) sprawozdań z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 lit. a i ust. 2 pkt 5 lit. a ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r.

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej – zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. poz. 1004).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża:

- 1) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1);
- 2) dyrektywę Rady 2013/51/EURATOM z dnia 22 października 2013 r. określającą wymogi dotyczące ochrony zdrowia ludności w odniesieniu do substancji promieniotwórczych w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 296 z 07.11.2013, str. 12).

- o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, zwanej dalej „ustawą”;
- b) informacji, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 lit. b i c oraz ust. 2 pkt 5 lit. b i c ustawy;
- 7) terminy przekazywania przez właścicieli lub zarządców budynków lub obiektów priorytetowych niebędących budynkami:
- a) sprawozdań z badań jakości wody pobranej z wewnętrznego systemu wodociągowego w zakresie monitorowanych wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu,
 - b) informacji o podejmowanych działaniach mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartością parametryczną bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartością parametryczną ołowiu w przypadku, o którym mowa w art. 4k ust. 1 ustawy;
- 8) sposób prowadzenia przez dostawców wody monitoringu substancji promieniotwórczych w wodzie oraz minimalną częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie substancji promieniotwórczych;
- 9) sposób postępowania dostawcy wody oraz właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego, lub państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w przypadku niezgodności parametrów wskaźnikowych;
- 10) sposób postępowania w przypadku wykrycia substancji lub związków, o których mowa w art. 2b pkt 2 ustawy, w wodzie surowej ujmowanej przez dostawców wody;
- 11) wartości odniesienia dla parametrów operacyjnych mętność i colifagi somatyczne oraz minimalną częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody i wykonywania analizy dla parametru operacyjnego mętność do celów monitoringu operacyjnego.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) dawka orientacyjna – obciążającą dawkę skuteczną będącą wynikiem przyjęcia w ciągu jednego roku wszystkich izotopów promieniotwórczych pochodzenia naturalnego i sztucznego, których obecność w wodzie została wykryta, z wyjątkiem trytu, potasu-40, radonu i krótkożyciowych produktów rozpadu radonu;
- 2) wstępny monitoring substancji promieniotwórczych – pierwszy pomiar stężenia substancji promieniotwórczych pod kątem występowania substancji promieniotwórczych i ich przekroczeń przeprowadzony we wszystkich istniejących ujęciach wody

wykorzystywanych do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz w nowo tworzonych ujęciach wody wykorzystywanych do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w zakresie radonu, izotopów radu: Ra-226 i Ra-228 oraz trytu;

- 3) kontrolny monitoring substancji promieniotwórczych – kolejny pomiar stężenia substancji promieniotwórczych w wodzie poddanej uzdatnianiu mającemu na celu obniżenie wartości parametrycznych substancji promieniotwórczych, wykonywany zgodnie z częstotliwością określoną w części C i w części D załącznika nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. Minimalne wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym wymagania mikrobiologiczne, chemiczne, wskaźnikowe, dodatkowe wymagania chemiczne, wymagania radiologiczne oraz istotne do oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych są określone w załączniku nr 2 oraz załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 4. Wykaz parametrów i minimalna częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody i wykonywania analiz tych parametrów są określone w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

§ 5. Metody analizy, uwzględniające metody referencyjne, metody zwalidowane z uwzględnieniem charakterystyk wykonania analiz oraz metody alternatywne są określone w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

§ 6. 1. Próbki do badań jakości wody pobiera się w następujący sposób:

- 1) próbki na potrzeby kontroli zgodności niektórych parametrów chemicznych, w szczególności miedzi, ołowiu i niklu, pobierane są:
 - a) z kranu konsumentów bez uprzedniego spuszczenia wody,
 - b) w ciągu dnia przez losową próbkę o objętości jednego litra; jako rozwiązanie alternatywne można stosować metody z ustalonym okresem stagnacji, które lepiej odzwierciedlają sytuację, pod warunkiem że na poziomie strefy zaopatrzenia nie prowadzi to do mniejszej liczby przypadków niezgodności niż przy użyciu losowej metody dziennej;
- 2) próbki na potrzeby kontroli zgodności parametrów mikrobiologicznych w punkcie zgodności pobiera się i postępuje z nimi zgodnie z normą PN-EN ISO 19458 (pobierane próbek do celu b).

3. Pobieranie próbek w sieci dystrybucyjnej, z wyjątkiem pobierania próbek do badań jakości wody z kranów konsumentów, przeprowadza się zgodnie z normą PN-ISO 5667-5. W

odniesieniu do parametrów mikrobiologicznych pobieranie próbek w sieci dystrybucyjnej odbywa się zgodnie z normą PN-EN ISO 19458 (pobieranie próbek do celu a).

§ 7. 1. W przypadku wewnętrznych systemów wodociągowych ciepłej wody użytkowej miejsca pobierania próbek do badań jakości ciepłej wody użytkowej są zlokalizowane w:

- 1) punkcie czerpalnym położonym najdalej od urządzenia służącego do podgrzewania wody na każdym pionie instalacyjnym;
- 2) miejscu wypływu z urządzenia służącego do podgrzewania wody lub najbliższym punkcie czerpalnym;
- 3) punkcie zlokalizowanym na powrocie wody cyrkulacyjnej.

2. Miejsca pobierania próbek do badań jakości ciepłej wody użytkowej mogą być zlokalizowane w punktach, wskazanych na podstawie oceny ryzyka, w których mogą namnażać się bakterie z rodzaju *Legionella*.

3. Próbkę do badań do oceny ryzyka pobiera się zgodnie z normą PN-EN ISO 19458 (cel pobierania próbek c).

4. Niezależnie od celu badania, integralnym elementem pobrania próbki powinien być pomiar temperatury wody w punkcie pobrania oraz pozyskanie informacji o stosowanej metodzie dezynfekcji.

§ 8. Minimalna częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody dla monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej w wewnętrznych systemach wodociągowych oraz procedury postępowania w zależności od wyników tych badań są określone w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

§ 9. Dostawca wody przekazuje odpowiednio właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu lub wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej:

- 1) częściowe lub całościowe sprawozdania z badań jakości wody, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 lit. a i ust. 2 pkt 5 lit. a ustawy w przypadku braku przekroczeń wartości parametrycznych z badań jakości wody, w terminie 1 miesiąca od dnia sporządzenia sprawozdania z badań jakości wody;
- 2) informacje, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 lit. b oraz ust. 2 pkt 5 lit. b ustawy, przyczynach wystąpienia tych niezgodności oraz o podejmowanych działaniach naprawczych wraz ze wskazaniem harmonogramu tych działań, niezwłocznie w terminie nie dłuższym niż 3 dni robocze od dnia przekazania sprawozdania z badań przez laboratorium, o którym mowa w art. 37ag ust. 4 pkt 1, 2 i 4 ustawy;

- 3) informacje, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 lit. c oraz ust. 2 pkt 5 lit. c ustawy w terminie 3 dni od dnia sporządzenia lub pozyskania sprawozdania z badań jakości wody.

§ 10. Właściciel lub zarządca budynku lub obiektu priorytetowego niebędącego budynkiem przekazuje odpowiednio właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu lub wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej:

- 1) sprawozdania z badań jakości wody pobranej z wewnętrznego systemu wodociągowego w zakresie monitorowanych wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu w przypadku braku przekroczenia wartości parametrycznej parametru *Legionella* powyżej 1000 jtk/l lub powyżej 50 jtk/l w zależności od rodzaju obiektu priorytetowego lub wartości parametrycznej ołowiu – w terminie 1 miesiąca od dnia otrzymania sprawozdania z badań;
- 2) informacje o podejmowanych działaniach mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartością parametryczną bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartością parametryczną ołowiu, w przypadku o którym mowa w art. 4k ust. 1 ustawy – niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania sprawozdania z badań.

§ 11. 1. W przypadku gdy we wstępnym monitoringu substancji promieniotwórczych stężenie trytu oraz izotopów promieniotwórczych radu: Ra-226 i Ra-228 nie przekracza granic wykrywalności określonych w załączniku nr 6 do rozporządzenia, dostawcy wody wykonują pomiar stężenia trytu oraz izotopów promieniotwórczych radu: Ra-226 i Ra-228 z częstotliwością co 10 lat.

2. W przypadku gdy we wstępnym monitoringu substancji promieniotwórczych stężenie trytu oraz izotopów promieniotwórczych radu: Ra-226 i Ra-228 przekracza granice wykrywalności określone załącznika nr 6 do rozporządzenia, jednocześnie nie przekraczając wartości parametrycznych określonych w części A oraz części B załącznika nr 1 do rozporządzenia, dostawcy wody wykonują pomiar stężenia trytu oraz izotopów promieniotwórczych radu: Ra-226 i Ra-228 z częstotliwością co 2 lata.

3. W przypadku gdy we wstępnym monitoringu substancji promieniotwórczych stężenie izotopów radu: Ra-226 lub Ra-228 przekroczy wartość określoną w części B załącznika nr 1 do rozporządzenia, dostawcy wody wykonują dodatkowo pomiar stężenia izotopów promieniotwórczych ołowiu Pb-210, polonu Po-210 oraz uranu: U-238 i U-234.

4. W przypadku gdy stężenie izotopów promieniotwórczych ołowiu Pb-210 lub polonu Po-210 lub uranu: U-238 i U-234 przekracza wartość określoną w części B załącznika nr 1 do rozporządzenia, dostawcy wody wykonują pomiar stężenia tych izotopów promieniotwórczych z częstotliwością określoną w części C załącznika nr 1 do rozporządzenia.

5. W przypadku gdy we wstępnym monitoringu substancji promieniotwórczych stężenie trytu przekroczy wartość parametryczną określoną w części A załącznika nr 1 do rozporządzenia, dostawcy wody wykonują dodatkowo pomiar stężenia sztucznych izotopów promieniotwórczych określonych w części B załącznika nr 1 do rozporządzenia.

6. W przypadku gdy stężenia sztucznych izotopów promieniotwórczych określonych w części B załącznika nr 1 do rozporządzenia przekraczają wartość określoną w tym załączniku, dostawcy wody wykonują pomiar stężenia tych nuklidów z częstotliwością określoną w części C załącznika nr 1 do rozporządzenia.

7. W przypadku przekroczenia wartości parametrycznych któregośkolwiek z nuklidów wskazanych w części B załącznika nr 1 do rozporządzenia należy dokonać oszacowania dawki orientacyjnej w sposób określony w tym załączniku.

8. Minimalna częstotliwość pobierania próbek wody oraz postępowanie w zależności od stężenia radonu w wodzie są określone w części D załącznika nr 1 do rozporządzenia.

§ 12. 1. W przypadku gdy w pobliżu ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi są usytuowane potencjalne źródła skażeń, w szczególności takie jak: obiekty jądrowe, składowisko odpadów promieniotwórczych, obiekty, w których stosuje się otwarte źródła promieniotwórcze, pomiar stężenia trytu w wodzie – a w przypadku przekroczenia w badanych próbkach wody stężenia trytu ponad wartość parametryczną określoną w części A załącznika nr 1 do rozporządzenia, pomiar pod kątem stężenia sztucznych izotopów promieniotwórczych określonych w części B załącznika nr 1 do rozporządzenia jest dokonywany z częstotliwością nie mniejszą niż wskazana w części C załącznika nr 1 do rozporządzenia.

2. W przypadku gdy w pobliżu ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi znajduje się jedynie obiekt, w którym stosuje się otwarte źródła promieniotwórcze niemogące powodować skażenia trytem, pomiar stężenia trytu w wodzie jest wykonywany zgodnie z częstotliwością wskazaną w § 11 ust. 1, 2 i 5.

3. Jeżeli wartość radonu, trytu lub dawki orientacyjnej przekracza wartość parametryczną określoną w części A załącznika nr 1 do rozporządzenia dostawcy wody niezwłocznie:

1) informują pisemnie o przekroczeniach:

- a) właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta),
 - b) odpowiednio właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego oraz właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej,
 - c) Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki;
- 2) w razie konieczności podejmują działania naprawcze.

§ 13. Badania jakości wody w ramach monitoringu jakości wody w zakresie parametrów substancji promieniotwórczych należy prowadzić z zastosowaniem metod lub procedur badawczych zapewniających osiągnięcie granic wykrywalności określonych w załączniku nr 6 do rozporządzenia.

§ 14. W przypadku niezgodności z wartościami dla parametrów mikrobiologicznych wskaźnikowych określonych w części C załącznika nr 2 do rozporządzenia, dostawca wody:

- 1) pobiera dodatkowe próbki wody, nie później niż 24 godziny, od powzięcia informacji o niezgodności, w porozumieniu z właściwym państwowym powiatowym lub państwowym granicznym inspektorem sanitarnym, w celu potwierdzenia niezgodności oraz ustalenia miejsca i przyczyny niezgodności;
- 2) wprowadza zalecenia odpowiednio właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej;
- 3) informuje konsumentów o konieczności gotowania wody;
- 4) podejmuje działania naprawcze mające na celu usunięcie przyczyny niezgodności;
- 5) informuje konsumentów wody o podejmowanych działaniach naprawczych;
- 6) pobiera po zakończeniu działań naprawczych próbki wody, co najmniej dwukrotnie w odstępie kilku dni i co najmniej w miejscach, gdzie stwierdzano niezgodność, celem potwierdzenia skuteczności prowadzonych działań naprawczych i stwierdzenia zgodności z wymogami;
- 7) informuje konsumentów o zakończonych działaniach naprawczych.

§ 15. W przypadku niezgodności z wartościami dla parametrów wskaźnikowych innych niż mikrobiologiczne, określonych w części C załącznika nr 2 do rozporządzenia, dostawca wody:

- 1) pobiera dodatkowe próbki wody, w porozumieniu odpowiednio z właściwym państwowym powiatowym lub państwowym granicznym inspektorem sanitarnym lub

wojskowym inspektorem sanitarnym właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej, w celu potwierdzenia niezgodności oraz ustalenia miejsca i przyczyny niezgodności;

- 2) wprowadza zalecenia odpowiednio właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej;
- 3) podejmuje działania naprawcze mające na celu usunięcie przyczyny niezgodności;
- 4) szacuje i aktualizuje potencjalne ryzyko dla jakości wody, uwzględniając wpływ działalności gospodarczej i rolniczej, zmiany klimatu, stosowane chemikalia i materiały filtracyjne do kontaktu z kontaktującą się z wodą, integralność systemu zaopatrzenia w wodę, oraz wymagania organoleptyczne konsumentów – w przypadku, gdy niezgodność wynika z jakości wody dostarczanej przez dostawcę, a nie z wewnętrznego systemu wodociągowego lub jego utrzymania.

§ 16. W przypadku niezgodności z wartościami parametrycznymi, określonymi w części C załącznika nr 2 do rozporządzenia, odpowiednio właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej:

- 1) ustala konieczność przeprowadzenia dodatkowych badań, w szczególności w przypadku, gdy niezgodność dotyczy parametrów mikrobiologicznych wskaźnikowych;
- 2) nadzoruje działania podejmowane przez dostawcę wody, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 7, 16 i 18 oraz art. 4p ust. 2 pkt 6 i 8 ustawy;
- 3) ustala, czy niezgodność, o której powziął informację, wynika z wewnętrznego systemu wodociągowego lub jego utrzymania;
- 4) może zobowiązać dostawcę wody do działań, o których mowa w art. 37ax ust. 7 ustawy;
- 5) opracowuje i przekazuje do właściwego wójta, burmistrza, prezydenta miasta, dostawcy wody komunikat, o którym mowa w art. 13a ust. 2 ustawy;
- 6) informuje właściwego wójta, burmistrza, prezydenta miasta o potencjalnym zagrożeniu dla zdrowia ludzkiego wynikającym z niezgodności z wartością parametryczną oraz o sposobie minimalizowania ryzyka, w tym również o wprowadzeniu zakazu lub ograniczenia stosowania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub innym działaniu, w szczególności o zaleceniu gotowania wody;
- 7) przekazuje właściwemu wójtowi, burmistrzowi, prezydentowi miasta, dostawcy wody oraz udostępnia na swojej stronie internetowej, a następnie regularnie aktualizuje

niezbędne porady dla konsumentów dotyczące warunków konsumpcji i korzystania z wody, ze szczególnym uwzględnieniem grup populacji o podwyższonym ryzyku dla zdrowia wiążącym się z wodą;

- 8) w przypadkach, gdy uznał, że niezgodność wynika z wewnętrznego systemu wodociągowego lub jego utrzymania, przygotowuje komunikat dla konsumentów i opinię merytoryczną dla właścicieli lub zarządców budynków o środkach mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności ze standardami jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w związku z wewnętrznym systemem wodociągowym oraz udziela konsumentom porad dotyczących warunków konsumpcji i wykorzystania z wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz dotyczących sposobów postępowania pozwalających uniknąć ponownego wystąpienia ryzyka.

§ 17. 1. W przypadku wystąpienia w wodzie surowej przekroczeń wartości wytycznych ustalonych dla substancji i związków objętych listą obserwacyjną, odpowiednio państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej, analizuje przekazane przez dostawców wody informacje, o których mowa w § 9 pkt 3.

2. W przypadku przekroczenia wartości wytycznych ustalonych dla substancji i związków objętych listą obserwacyjną w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi, odpowiednio państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej:

- 1) ustala z dostawcą wody częstotliwość prowadzenia badań substancji i związków objętych listą obserwacyjną w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 2) nakazuje dostawcy wody podjęcie działań naprawczych w sytuacji gdy jest to niezbędne dla ochrony zdrowia ludzkiego;
- 3) informuje właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o przekroczeniach wartości wytycznych oraz ustaleniach z dostawcą wody.

3. W przypadku przekroczenia wartości wytycznych ustalonych dla substancji i związków objętych listą obserwacyjną w wodzie surowej i braku przekroczeń wartości wytycznych w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi, odpowiednio państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej:

- 1) pozyskuje informacje na temat prowadzenia procesów uzdatniania wody pozwalających osiągnąć wartości dla substancji i związków objętych listą obserwacyjną poniżej wartości wytycznych;
- 2) ustala z dostawcą wody częstotliwość prowadzenia badań substancji i związków objętych listą obserwacyjną w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 3) informuje właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o ustaleniach z dostawcą wody oraz każdorazowo w przypadku ich zmian.

§ 18. Wartości odniesienia dla parametrów operacyjnych mętność i colifagi somatyczne oraz minimalną częstotliwość pobierania próbek i wykonywania analizy dla parametru operacyjnego mętność do celów monitoringu operacyjnego są określone w załączniku nr 7 do rozporządzenia.

§ 19. W terminie do dnia 12 stycznia 2026 r. dostawcy wody nie są obowiązani do monitorowania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w odniesieniu do następujących parametrów jakości wody:

- 1) bisfenol-A;
- 2) chlorany, z wyłączeniem wody dezynfekowanej dwutlenkiem chloru;
- 3) chloryny, z wyłączeniem wody dezynfekowanej dwutlenkiem chloru;
- 4) kwasy halogenooctowe;
- 5) mikrocytyna-LR;
- 6) suma substancji per- i polifluoroalkilowych (PFAS);
- 7) uran.

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

MINISTER ZDROWIA

w porozumieniu

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. U. poz. 2294), które zgodnie z art. 24 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załącznik nr 1

**Wymagania radiologiczne, jakim powinna odpowiadać woda oraz minimalna
częstotliwość pobierania próbek wody do badań w zakresie substancji
promieniotwórczych**

A. Wymagania dotyczące substancji promieniotwórczych

Lp.	Parametr	Wartość parametryczna ¹⁾	Jednostka	Objaśnienia
1.	Radon	100	Bq/l	
2.	Tryt	100	Bq/l	2)
3.	Dawka orientacyjna	0,10	mSv/rok	2) i 3)

B. Stężenia pochodne dla promieniotwórczości w wodzie⁴⁾

Pochodzenie	Izotopy promieniotwórcze	Stężenie pochodne – wartość parametryczna ³⁾
Naturalne	U-238*	3,0 Bq/l
	U-234*	2,8 Bq/l
	Ra-226	0,5 Bq/l
	Ra-228	0,2 Bq/l
	Pb-210	0,2 Bq/l
	Po-210	0,1 Bq/l
Sztuczne	C-14	240 Bq/l
	Sr-90	4,9 Bq/l
	Pu-239/Pu-240	0,6 Bq/l
	Am-241	0,7 Bq/l
	Co-60	40 Bq/l

	Cs-134	7,2 Bq/l
	Cs-137	11 Bq/l
	I-131	6,2 Bq/l

*W tabeli uwzględniono wyłącznie właściwości promieniotwórcze uranu bez toksyczności chemicznej.

Objaśnienia:

- ¹⁾ W przypadku podania jednej wartości dolna wartość zakresu wynosi zero.
- ²⁾ Podwyższone stężenie trytu może świadczyć o obecności innych sztucznych izotopów promieniotwórczych. W przypadku wzrostu stężenia trytu ponad wartość parametryczną wymagane jest przeprowadzenie analizy pod kątem obecności innych sztucznych izotopów promieniotwórczych.
- ³⁾ Dawka orientacyjna to obciążająca dawkę skuteczną będącą wynikiem przyjęcia w ciągu jednego roku wszystkich izotopów promieniotwórczych pochodzenia naturalnego i sztucznego, których obecność w wodzie została wykryta, z wyjątkiem trytu, potasu-40, radonu i krótkożytych produktów rozpadu radonu.

Dawkę orientacyjną oblicza się, wyłączając tryt, potas - izotop K-40, radon - izotop Rn-222 i produkty rozpadu radonu - izotopu Rn-222, że zmierzonych stężeń aktywności izotopów promieniotwórczych i współczynników dawki pochłoniętej określonych przepisami ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. - Prawo atomowe (Dz. U. z 2021 r. poz. 1941 oraz z 2022 r. poz. 974) w odniesieniu do wielkości rocznego spożycia wody (730 l dla osób dorosłych). Nie jest wymagane dalsze badanie, jeżeli spełniony jest wzór:

$$\sum_{i=1}^n \frac{C_i(obs)}{C_i(der)} \leq 1$$

gdzie:

$C_i(obs)$ = wartość zaobserwowana stężenia izotopu promieniotwórczego i

$C_i(der)$ = wartość pochodna stężenia izotopu promieniotwórczego i

n = liczba wykrytych izotopów promieniotwórczych.

- ⁴⁾ Ustala się stężenia pochodne dla promieniotwórczości w wodzie. Tabela zawiera wartości dla najczęściej występujących izotopów promieniotwórczych naturalnych i sztucznych. Są to wartości precyzyjne, obliczone dla dawki 0,1 mSv i rocznego spożycia wody 730 l przy współczynnikach dawki pochłoniętej określonych przepisami ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. - Prawo atomowe. Stężenia pochodne dla innych izotopów promieniotwórczych należy określić w ten sam sposób, a ich wartości następnie aktualizować w oparciu o najnowsze dane uznane przez Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki.

C. Minimalna częstotliwość pobierania próbek wody do badań w zakresie substancji promieniotwórczych¹⁾

Objętość dostarczanej lub produkowanej wody w strefie zaopatrzenia ²⁾ [m ³ /24 h]	Kontrolny monitoring substancji promieniotwórczych [liczba próbek/rok] ³⁾

≤ 100	4)
$> 100 \leq 1000$	1
$> 1000 \leq 10000$	1+1 na każde 3 300 m ³ /24 h i część tej wartości stanowiącą uzupełnienie do całości
$> 10000 \leq 100000$	3+1 na każde 10000 m ³ /24 h i część tej wartości stanowiącą uzupełnienie do całości
> 100000	10+1 na każde 25000 m ³ /24 h i część tej wartości stanowiącą uzupełnienie do całości

Objaśnienia:

¹⁾ Nie dotyczy częstotliwości pobierania próbek wody w zakresie badania stężenia aktywności radonu w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi, określonej w części D.

²⁾ Objętości wody obliczane jako średnie w ciągu roku. Do określenia minimalnej częstotliwości można też stosować liczbę mieszkańców w zaopatrywanej strefie, przyjmując wielkość zużycia wody równą 200 l/dobę na 1 osobę.

³⁾ W miarę możliwości liczba próbek powinna być rozdzielona równomiernie w czasie i miejscu.

⁴⁾ Ustalenie częstotliwości zależy od odpowiednio od właściwego państwowego powiatowego lub granicznego inspektora sanitarnego lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej jednak nie rzadziej niż 1 próbkę na 2 lata.

D. Minimalna częstotliwość pobierania próbek wody oraz postępowanie w zależności od stężenia aktywności radonu w wodzie

Stężenie aktywności radonu (²²²Rn) w wodzie [Bq/l]	Ocena narażenia	Postępowanie	Badanie
≤ 10	Brak lub znikome	System pod kontrolą – nie wymaga podjęcia specjalnych działań.	Jeden raz na 10 lat.
$> 10 \leq 100$	Niskie	Należy przystąpić do wzmożonej kontroli pomiarów. Dalsze działania zależą od wyniku następnego	Drugie badanie po 6 miesiącach, jeżeli stężenie radonu nie przekracza 50 Bq/l, badanie z częstotliwością jeden raz na 5 lat. Jeżeli stężenie aktywności

		badania.	badanego parametru mieści się między 50 Bq/l a 100 Bq/l, badanie z częstotliwością raz na 2 lata.
$>100 \leq 1000$	Średnie	Należy ocenić, czy obecność substancji promieniotwórczych w wodzie stanowi zagrożenie dla zdrowia ludzi wymagające działania oraz - w razie konieczności - podjąć działanie naprawcze służące poprawie jakości wody do poziomu zgodnego z wymogami dotyczącymi ochrony zdrowia ludzi przed promieniowaniem.	Drugie badanie po 6 miesiącach, trzecie badanie po upływie 6 miesięcy od poprzedniego badania, jeżeli stężenie radonu we wstępnym monitoringu substancji promieniotwórczych nie przekracza 500 Bq/l, wymagane jest badanie z częstotliwością jeden raz w roku. Jeżeli stężenie radonu we wstępnym monitoringu substancji promieniotwórczych przekracza 500 Bq/l, wymagane jest badanie z częstotliwością jeden raz w ciągu 6 miesięcy.

**Minimalne wymagania dotyczące wartości parametrycznych wykorzystywanych do
oceny jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi**

Część A**Parametry mikrobiologiczne**

Parametr	Wartość parametryczna	Jednostka	Uwagi
Enterokoki jelitowe	0	liczba*/100 ml	Dla wody rozlewanej do butelek lub pojemników i rozprowadzanej w opakowaniach w sytuacjach nadzwyczajnych (powódzie, awarie sieci itp.), jednostką jest liczba*/250 ml.
<i>Escherichia coli</i> (<i>E. coli</i>)	0	liczba*/100 ml	Dla wody rozlewanej do butelek lub pojemników i rozprowadzanej w opakowaniach w sytuacjach nadzwyczajnych (powódzie, awarie sieci itp.), jednostką jest liczba*/250 ml.

* liczba - jtk lub NPL

Część B**Parametry chemiczne**

Parametr	Wartość parametryczna	Jednostka	Uwagi
Amid kwasu akrylowego	0,10	µg/l	Wartość parametryczna wynosząca 0,10 µg/l odnosi się do stężenia pozostałości monomeru w wodzie obliczonego zgodnie ze specyfikacjami maksymalnego uwalniania z odpowiedniego polimeru w kontakcie z wodą.
Antymon	10	µg/l	—
Arsen	10	µg/l	—
Benzen	1,0	µg/l	—
Benzo(a)piren	0,010	µg/l	—
Bisfenol A	2,5	µg/l	—
Bor	1,5	mg/l	Wartość parametryczna wynosząca 2,4 mg/l jest stosowana, gdy dominującym źródłem wody w danym systemie zaopatrzenia jest woda odsalana, lub w regionach, w których warunki geologiczne mogą powodować wysoką zawartość boru w wodach

			podziemnych.
Bromiany	10	µg/l	–
Kadm	5,0	µg/l	–
Chlorany	0,25	mg/l	Wartość parametryczna wynosząca 0,70 mg/l jest stosowana, gdy do dezynfekcji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykorzystywana jest metoda dezynfekcji w szczególności z zastosowaniem dwutlenku chloru, w wyniku której powstają chlorany. W miarę możliwości bez uszczerbku dla dezynfekcji, należy dążyć do osiągnięcia niższej wartości. Parametr ten mierzy się tylko wtedy, gdy stosowane są takie metody dezynfekcji.
Chloryny	0,25	mg/l	Wartość parametryczna wynosząca 0,70 mg/l jest stosowana, gdy do dezynfekcji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykorzystywana jest metoda dezynfekcji w szczególności z zastosowaniem dwutlenku chloru, w wyniku której powstają chloryny. W miarę możliwości bez uszczerbku dla dezynfekcji, należy dążyć do osiągnięcia niższej wartości. Parametr ten mierzy się tylko wtedy, gdy stosowane są takie metody dezynfekcji.
Chrom	25	µg/l	Wartość parametryczna wynosząca 25 µg/l musi zostać osiągnięta najpóźniej do dnia 12 stycznia 2036 r. Wartość parametryczna dla chromu do tego dnia musi wynosić 50 µg/l.
Miedź	2,0	mg/l	–
Cyjanki	50	µg/l	–
1,2-dichloroetan	3,0	µg/l	–
Epichlorohydryna	0,10	µg/l	Wartość parametryczna wynosząca 0,10 µg/l odnosi się do stężenia pozostałości monomeru w wodzie obliczonego zgodnie ze specyfikacjami maksymalnego uwalniania z odpowiedniego polimeru w kontakcie z wodą.
Fluorki	1,5	mg/l	–
Kwasy halogenooctowe (HAA)	60	µg/l	Parametr ten mierzy się tylko wtedy, gdy do dezynfekcji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi stosowane są metody dezynfekcji, w wyniku których powstają HAA. Jest to suma następujących pięciu

			reprezentatywnych substancji: kwas monochloro-, dichloro- oraz trichlorooctowy oraz kwas mono- i dibromooctowy.
Ołów	5	µg/l	Wartość parametryczna wynosząca 5 µg/l musi zostać osiągnięta najpóźniej do dnia 12 stycznia 2036 r.
Ołów	10	µg/l	Obowiązuje do dnia 11 stycznia 2036 r.
			Po tym dniu, przynajmniej w punkcie dostawy do wewnętrznego systemu wodociągowego, musi zostać osiągnięta wartość parametryczna wynosząca 5 µg/l.
Rtęć	1,0	µg/l	–
Mikrocystyna-LR	1,0	µg/l	Parametr ten mierzy się jedynie w przypadku potencjalnych zakwitów w źródle wody (zwiększenie gęstości komórek sinicowych lub potencjał tworzenia zakwitu).
Nikiel	20	µg/l	–
Azotany	50	mg/l	Wartość parametryczna wynosi: $[\text{azotany}]/50 + [\text{azotyny}]/3 \leq 1$, gdzie nawiasy kwadratowe oznaczają stężenie azotanów (NO_3) i azotynów (NO_2) w mg/l, a po uzdatnieniu wody spełniono wartość parametryczną wynoszącą 0,10 mg/l dla azotynów.
Azotyny	0,50	mg/l	Wartość parametryczna wynosi: $[\text{azotany}]/50 + [\text{azotyny}]/3 \leq 1$, gdzie nawiasy kwadratowe oznaczają stężenie azotanów (NO_3) i azotynów (NO_2) w mg/l, a po uzdatnieniu wody zachowano wartość parametryczną wynoszącą 0,10 mg/l dla azotynów.
Pestycydy	0,10	µg/l	„Pestycydy” oznaczają: organiczne insektycydy, organiczne herbicydy, organiczne fungicydy, organiczne nematocydy, organiczne akarocydy, organiczne algicydy, organiczne rodentocydy, organiczne slimicydy, produkty pochodne (między innymi regulatory wzrostu), oraz ich metabolity zdefiniowane w art. 3 pkt 32 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące

			wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1), które uznano za znaczące dla wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Metabolit pestycydu uznaje się za znaczący dla wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, jeżeli istnieje powód, aby uważać, że ma on swoiste właściwości porównywalne z właściwościami substancji macierzystej pod względem docelowego działania pestycydu lub że on sam lub produkty jego przemiany stwarzają ryzyko dla zdrowia konsumentów.
			Wartość parametryczna wynosząca 0,10 µg/l ma zastosowanie do każdego poszczególnego pestycydu. W przypadku aldryny, dieldryny, heptachloru i epoksydu heptachloru wartość parametryczna wynosi 0,030 µg/l. Państwa członkowskie określają wartość wytyczną dotyczącą zarządzania obecnością w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi innych niż znaczące metabolitów pestycydów. Jedynie pestycydy, które prawdopodobnie mogą być obecne w danej dostawie, muszą być monitorowane.
Pestycydy ogółem	0,50	µg/l	„Pestycydy ogółem” oznaczają sumę poszczególnych pestycydów, zdefiniowanych w poprzednim wierszu, wykrytych i oznaczonych ilościowo w ramach procedury monitoringu.
Suma PFAS	0,10	µg/l	„Suma PFAS” oznacza sumę wymienionych w załączniku nr 4 do rozporządzenia część B pkt 3 substancji per- i polifluoroalkilowych uznawanych za powód do obaw w odniesieniu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Jest to podzbiór substancji „PFAS ogółem”, które zawierają część perfluoroalkilową z co najmniej trzema atomami węgla (tj. $-C_nF_{2n}-$, $n \geq 3$) lub część eteru perfluoroalkilowego z co najmniej dwoma atomami węgla (tj. $-C_nF_{2n}OC_mF_{2m}-$, n i $m \geq 1$).
Wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne	0,10	µg/l	Suma stężeń następujących wyszczególnionych związków: benzo(b)fluoranten, benzo(k)fluoranten,

			benzo(ghi)perylen oraz indeno(1,2,3-cd)piren.
Selen	20	µg/l	Wartość parametryczną wynoszącą 30 µg/l stosuje się w odniesieniu do regionów, w których warunki geologiczne mogą powodować wysoką zawartość selenu w wodach podziemnych.
Tetrachloroeten i trichloroeten	10	µg/l	Suma stężeń tych dwóch parametrów.
Trihalometany ogółem	100	µg/l	W miarę możliwości bez uszczerbku dla dezynfekcji, należy dążyć do osiągnięcia niższej wartości parametrycznej. Jest to suma stężeń następujących wymienionych związków: chloroform, bromoform, dibromochlorometan i bromodichlorometan.
Uran	30	µg/l	–
Chlorek winylu	0,50	µg/l	Wartość parametryczna wynosząca 0,50 µg/l odnosi się do stężenia pozostałości monomeru w wodzie obliczonego zgodnie ze specyfikacjami maksymalnego uwalniania z odpowiedniego polimeru w kontakcie z wodą.

C. Parametry wskaźnikowe

Tabela 1. Wymagania mikrobiologiczne

Parametr	Wartość parametryczna	Jednostka	Objaśnienia
Bakterie grupy coli	0	liczba*/100 ml	¹⁾ Dla wody rozlewanej do butelek lub pojemników i rozprowadzanej w opakowaniach w sytuacjach nadzwyczajnych (powodzie, awarie sieci itp.), jednostką jest liczba*/250 ml.
Liczba kolonii (ogólna liczba mikroorganizmów) w 22°C	Bez nieprawidłowych zmian	jtk/1 ml	²⁾
<i>Clostridium perfringens</i> (łącznie ze sporami)	0	liczba*/100 ml	³⁾

* liczba - jtk lub NPL

Tabela 2. Wymagania organoleptyczne i fizykochemiczne

Lp.	Parametr	Wartość parametryczna ⁴⁾	Jednostka	Objaśnienia
1.	Glin (Al)	200	µg/l	–
2.	Jon amonowy	0,50	mg/l	–
3.	Barwa	Akceptowalna przez konsumentów i bez nieprawidłowych zmian		5)
4.	Chlorki	250	mg/l	6)
5.	Mangan	50	µg/l	–
6.	Mętność	Akceptowalna przez konsumentów i bez nieprawidłowych zmian. Zalecany zakres wartości do 1,0	NTU	7)
7.	Ogólny węgiel organiczny (OWO)	Bez nieprawidłowych zmian		8)
8.	Stężenie jonów wodoru (pH)	6,5-9,5	Jednostki pH	6) i 9)
9.	Przewodność elektryczna	2500	µS/cm	6) i 10)
10.	Siarczany	250	mg/l	6)
11.	Smak	Akceptowalny przez konsumentów i bez nieprawidłowych zmian		–
12.	Sód	200	mg/l	–
13.	Utlenialność z KMnO ₄	5,0	mg/l O ₂	Parametr nie musi być mierzony, jeżeli bada się parametr OWO
14.	Zapach	Akceptowalny przez konsumentów i bez nieprawidłowych zmian		–
15.	Żelazo	200	µg/l	–

Woda nie powinna wykazywać właściwości agresywnych ani korozyjnych. Ma to w szczególności zastosowanie do wody poddawanej uzdatnianiu (demineralizacji, zmiękczeniu, procesom

membranowym, odwróconej osmozie itp.).

W przypadku gdy woda przeznaczona do spożycia przez ludzi jest uzyskiwana w wyniku uzdatniania, które w znacznym stopniu demineralizuje lub zmiękcza wodę, można dodać sole wapniowe i magnezowe w celu wzbogacenia wody, aby zmniejszyć jakikolwiek potencjalny negatywny wpływ na zdrowie, a także aby zmniejszyć jej właściwości korozyjne lub agresywne oraz poprawić jej smak. Minimalne stężenia wapnia i magnezu lub całkowitego stężenia rozpuszczonych substancji stałych w wodzie zmiękczonej lub demineralizowanej można ustanawiać uwzględniając początkowe właściwości wody poddawanej tym procesom.

Objaśnienia:

¹⁾ Dopuszcza się pojedyncze bakterie <10 (jtk lub NPL)/100 ml, przy jednoczesnym wykluczeniu obecności w badanej próbce *E. coli* i enterokoków jelitowych. W przypadku wykrycia bakterii grupy coli <10 (jtk lub NPL)/100 ml należy wykonać badanie parametru *E. coli* i enterokoki jelitowe w związku z art. 37ax ust. 5 ustawy.

²⁾ Zaleca się, aby liczba kolonii (ogólna liczba mikroorganizmów) w 22°C nie przekraczała:

– 100 jtk/1 ml w wodzie wprowadzanej do sieci wodociągowej,

– 200 jtk/1 ml w kranie konsumenta.

³⁾ Należy badać w wodzie pochodzącej z ujęć powierzchniowych i mieszanych lub jeżeli ocena ryzyka wskazuje, że jest to właściwe.

⁴⁾ W przypadku podania jednej wartości dolna wartość zakresu wynosi zero.

⁵⁾ Pożądana wartość tego parametru w wodzie w kranie konsumenta – do 15 mg Pt/l.

⁶⁾ Woda nie powinna wykazywać właściwości korozyjnych.

⁷⁾ W przypadku uzdatniania wody powierzchniowej należy dążyć do osiągnięcia wartości parametrycznej nieprzekraczającej 1,0 NTU (nefelometrycznych jednostek mętności) w wodzie po uzdatnieniu.

⁸⁾ Nie musi być oznaczany dla produkcji wody mniejszych niż 10 000 m³ dziennie.

⁹⁾ W odniesieniu do wody niegazowanej rozlewanej do butelek lub pojemników wartość minimalna może zostać obniżona do 4,5 jednostek pH. Dla wody rozlewanej do butelek lub pojemników z natury bogatej w dwutlenek węgla lub sztucznie wzbogaconej dwutlenkiem węgla wartość minimalna może być niższa.

¹⁰⁾ Oznaczana w temperaturze 25°C.

¹¹⁾ Nie musi być oznaczany, jeżeli badane jest OWO.

D. Dodatkowe wymagania chemiczne

Tabela 1.

Lp.	Parametry	Wartość parametryczna ¹⁾	Jednostka	Objaśnienia
1.	Bromodichlorometan	0,015	mg/l	²⁾
2.	Chlor wolny	0,3	mg/l	²⁾ i ³⁾
3.	Chloraminy	0,5	mg/l	²⁾
4.	Ozon	0,05	mg/l	⁴⁾
5.	Trichlorometan (chloroform)	0,030	mg/l	²⁾

Tabela 2.

Lp.	Parametry	Wartość parametryczna ¹⁾	Jednostka	Objaśnienia
1.	Magnez	7-125	mg/l	5)
2.	Srebro	0,010	mg/l	6) i 7)
3.	Twardość	60-500	mg/l	8)

Objaśnienia:

¹⁾ W przypadku podania jednej wartości dolna wartość zakresu wynosi zero.

²⁾ W punkcie czerpalnym u konsumenta, jeżeli woda jest dezynfekowana chlorem lub jego związkami.

³⁾ Dopuszczalne stężenie wolnego chloru w zbiorniku magazynującym wodę w środkach transportu lądowego, powietrznego lub wodnego wynosi 0,3-0,5 mg/l.

⁴⁾ W punkcie, w którym woda jest wprowadzana do sieci, jeżeli ozon jest stosowany w procesie uzdatniania lub dezynfekcji wody.

⁵⁾ Nie więcej niż 30 mg/l magnezu, jeżeli stężenie siarczanów jest równe lub większe od 250 mg/l. Przy niższej zawartości siarczanów dopuszczalne stężenie magnezu wynosi 125 mg/l; wartość zalecana ze względów zdrowotnych – oznacza, że jest pożądana dla zdrowia ludzkiego, ale nie nakłada obowiązku uzupełniania minimalnej zawartości podanej w niniejszym załączniku przez dostawców wody.

⁶⁾ W punkcie czerpalnym u konsumenta, jeżeli materiały i wyroby stosowane do dystrybucji i uzdatniania wody zawierają dodatek srebra.

⁷⁾ Dopuszczalny zakres wartości dla ciepłej wody użytkowej dezynfekowanej jonami srebra w budynkach zamieszkania zbiorowego oraz budynkach użyteczności publicznej może wynosić do 0,05 mg/l.

⁸⁾ W przeliczeniu na węglan wapnia; wartość zalecana ze względów zdrowotnych – oznacza, że jest to wartość pożądana dla zdrowia ludzkiego, ale nie nakłada obowiązku uzupełniania, przez dostawcę wody.

Część E

Parametry istotne dla oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych

Parametr	Wartość parametryczna	Jednostka	Uwagi
<i>Legionella</i>	<1000	jtk/l	Tę wartość parametryczną ustala się do celów oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych i celów określonych w art. 4k ust. 1 ustawy. Działania przewidziane w tym artykule można rozważać nawet jeżeli wartość jest niższa od wartości parametrycznej, na przykład w przypadku wystąpienia infekcji i ognisk choroby. W takich przypadkach należy potwierdzić źródło zakażenia oraz zidentyfikować gatunek bakterii <i>Legionella</i> .
	<50	jtk/l	Wartość parametryczna określona dla budynków użytkowanych przez podmioty wykonujące

			działalność leczniczą w rodzaju: stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne szpitalne, stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne inne niż świadczenia szpitalne (paliatywne, hospicyjne), w których przebywają pacjenci o obniżonej odporności, w tym objęci leczeniem immunosupresyjnym. Tę wartość parametryczną ustala się do celów oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych i celów określonych w art. 37ax ustawy. Działania przewidziane w tym artykule można rozważać nawet jeżeli wartość jest niższa od wartości parametrycznej, na przykład w przypadku wystąpienia infekcji i ognisk choroby. W takich przypadkach należy potwierdzić źródło zakażenia oraz zidentyfikować gatunek bakterii <i>Legionella</i>.
Ołów	10	µg/l	Tę wartość parametryczną ustala się do celów oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych i celów określonych w art. 37ax ustawy. Należy dołożyć wszelkich starań, aby osiągnąć niższą wartość 5 µg/l do dnia 12 stycznia 2036 r.

Wykaz parametrów i minimalna częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody i wykonywania analiz

I. Wykaz parametrów

1. Grupa A

Następujące parametry monitoruje się zgodnie z częstotliwościami monitorowania określonymi w części II tabela 1 niniejszego załącznika:

- 1) *Escherichia coli* (*E. coli*), enterokoki jelitowe, bakterie grupy coli, liczba kolonii lub ogólna liczba mikroorganizmów w 22°C, barwa, mętność, smak, zapach, pH i przewodność elektryczna;
- 2) inne parametry, które zidentyfikowano jako istotne w programie monitoringu zgodnie z załącznikiem nr 2 część D oraz w stosownych przypadkach, w wyniku przeprowadzonej oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę lub jej aktualizacji określonych w art. 4g ustawy.

W szczególnych okolicznościach następujące parametry dodaje się do parametrów grupy A:

- a) jony amonu i azotyny, jeżeli stosowana jest chloraminacja;
- b) glin i żelazo, jeżeli są stosowane jako chemikalia do uzdatniania wody.

Escherichia coli (*E. coli*) i enterokoki jelitowe są uważane za „parametry podstawowe”, a częstotliwość ich monitorowania nie podlega zmniejszeniu, chociaż wynikałoby to z oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia przeprowadzonej zgodnie z art. 4g ustawy. Zawsze monitoruje się je co najmniej zgodnie z częstotliwościami określonymi w części II tabela 1.

2. Grupa B

W celu ustalenia zgodności ze wszystkimi wartościami parametrycznymi określonymi w niniejszym rozporządzeniu wszystkie pozostałe parametry nieanalizowane w grupie A, a określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia, z wyjątkiem parametrów zawartych w załączniku nr 2 do rozporządzenia część E, monitoruje się co najmniej z częstotliwością określoną w części II tabela 1, chyba że na podstawie oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę przeprowadzonej zgodnie z częścią II niniejszego załącznika zostanie ustalona inna częstotliwość pobierania próbek.

II. Minimalna częstotliwość pobierania próbek i wykonywania analiz

Objętość wody dostarczanej lub produkowanej dziennie w strefie zaopatrzenia m ³		Parametr grupy A Liczba próbek rocznie	Parametr grupy B Liczba próbek rocznie
	< 10	1) ¹⁾	1) ¹⁾
≥ 10	≤ 100	2	1 ²⁾
> 100	≤ 1 000	4	1
> 1 000	≤ 10 000	4 dla pierwszych 1 000 m ³ /d + 3 na każde dodatkowe 1 000 m ³ /d i ich część całkowitej objętości ³⁾	1 dla pierwszych 1 000 m ³ /d + 1 na każde dodatkowe 4 500 m ³ /d i ich część całkowitej objętości ³⁾
> 10 000	≤ 100 000		3 dla pierwszych 10 000 m ³ /d + 1 na każde dodatkowe 10 000 m ³ /d i ich część całkowitej objętości ¹⁾
> 100 000			12 dla pierwszych 100 000 m ³ /d + 1 na każde dodatkowe 25 000 m ³ /d i ich część całkowitej objętości ³⁾
Uwaga:Wielkości są obliczane jako średnie pobrane w ciągu roku kalendarzowego. Zamiast objętości wody można wykorzystać liczbę mieszkańców strefy zaopatrzenia w celu ustalenia minimalnej częstotliwości, przyjmując, że zużycie wody wynosi 200 l/(dzień* na mieszkańca).			

Objaśnienia

¹⁾ Dla dostawców wody, którym nie przyznano odstępstwa, ustalenie częstotliwości zależy odpowiednio od właściwego państwowego powiatowego lub granicznego inspektora sanitarnego lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej jednak nie rzadziej niż 1 próbki na rok dla parametrów grupy A; 1 próbkę na 2 lata dla parametrów grupy B.

²⁾ Można zmniejszyć częstotliwość pobierania próbek, pod warunkiem że wszystkie parametry są monitorowane co najmniej raz na sześć lat, a także są monitorowane w przypadkach gdy do danego systemu zaopatrzenia w wodę przyłączane jest nowe źródło wody lub wprowadzane są zmiany do tego systemu, w wyniku których można spodziewać się potencjalnie niekorzystnego wpływu na jakość wody. Ustalenie częstotliwości zależy jednak odpowiednio od właściwego państwowego powiatowego lub granicznego inspektora sanitarnego lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej

³⁾ Wskazaną częstotliwość oblicza się w następujący sposób: na przykład 4 300 m³/d = 16 próbek dla parametrów grupy A (cztery dla pierwszych 1 000 m³/d + 12 dla dodatkowych 3 300 m³/d).

Metody analizy, w tym metody referencyjne, metody zwalidowane z uwzględnieniem charakterystyk wykonania analiz oraz metody alternatywne

Część A

Parametry mikrobiologiczne, dla których określono referencyjne metody analizy:

1. Metody analizy w odniesieniu do parametrów mikrobiologicznych to:

- 1) *Escherichia coli* (*E. coli*) oraz bakterie grupy coli (norma PN-EN ISO 9308-1 lub norma PN-EN ISO 9308-2);
- 2) enterokoki jelitowe (norma PN-EN ISO 7899-2);
- 3) liczba kolonii lub ogólna liczba mikroorganizmów w 22°C (norma PN-EN ISO 6222);
- 4) *Clostridium perfringens*, łącznie ze sporami (norma PN-EN ISO 14189);
- 5) *Legionella* (norma PN-EN ISO 11731 w odniesieniu do zgodności z wartością w załączniku nr 2 do rozporządzenia część E);
- 6) colifagi somatyczne – do celów monitoringu operacyjnego można stosować § 6 ust. 3, normy PN-EN ISO 10705-2 i PN-EN ISO 10705-3.

2. Do celów monitoringu weryfikacyjnego parametrów mikrobiologicznych, o których mowa w ust. 1 pkt 5, opartego na ryzyku oraz w celu uzupełnienia metod hodowlanych można ponadto stosować metody, takie jak ISO/TS 12869, szybkie metody hodowlane, metody nieoparte na hodowli oraz metody molekularne, w szczególności qPCR.

Część B

Parametry chemiczne i wskaźnikowe, dla których określono charakterystykę wykonania analizy

1. Parametry chemiczne i wskaźnikowe

Dla parametrów określonych w tabeli 1 niniejszego załącznika wykorzystana metoda analizy musi umożliwiać co najmniej zmierzenie stężeń równych wartości parametrycznej przy granicy oznaczalności, zdefiniowanej w art. 2 pkt 2 dyrektywy Komisji 2009/90/WE z dnia 31 lipca 2009 r. ustanawiająca, na mocy dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, specyfikacje techniczne w zakresie analizy i monitorowania stanu chemicznego wód (Dz.U. L 201 z 1.8.2009, s. 36), w wysokości 30% lub mniej odpowiedniej wartości parametrycznej i niepewności pomiaru określonej w tabeli 1 niniejszego załącznika. Wynik musi być wyrażony za pomocą co najmniej takiej samej liczby cyfr znaczących jak wartość parametryczna, o której mowa w załączniku nr 2 części B i C.

Niepewność pomiaru określona w tabeli 1 nie może być stosowana jako dodatkowa tolerancja w odniesieniu do wartości parametrycznych określonych w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

W przypadku braku metody analitycznej spełniającej minimalną charakterystykę wykonania analizy określoną w tabeli 1, monitorowanie należy prowadzić przy wykorzystaniu najlepszych dostępnych technik niepowodujących za sobą nadmiernych kosztów.

Tabela 1. Minimalna charakterystyka wykonania analizy „Niepewność pomiaru”

Parametry	Niepewność pomiaru¹⁾ % wartości parametrycznej (z wyjątkiem pH)
Glin	25
Jon amonowy	40
Amid kwasu akrylowego	30
Antymon	40
Arsen	30
Benzo(a)piren	50 ²⁾
Benzen	40
Bisfenol A	50
Bor	25
Bromiany	40
Kadm	25
Chlorki	15
Chlorany	40
Chloryny	40
Chrom	30
Miedź	25
Cyjanki	30 ³⁾
1,2-dichloroetan	40
Epichlorohydryna	30
Fluorki	20
HAA	50
Stężenie jonów wodoru pH	0,2 ⁴⁾
Żelazo	30
Ołów	30
Mangan	30
Rtęć	30
Mikrocystyna-LR	30
Nikiel	25

Azotany	15
Azotyny	20
Utlenialność	50 ⁵⁾
Pestycydy	30 ⁶⁾
PFAS	50
Wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne	40 ⁷⁾
Selen	40
Sód	15
Siarczany	15
Tetrachloroeten	40 ⁸⁾
Trichloroeten	40 ⁸⁾
Trihalometany – ogółem	40 ⁷⁾
Ogólny węgiel organiczny (OWO)	30 ⁹⁾
Mętność	30 ¹⁰⁾
Uran	30
Chlorek winylu	50
Barwa	30
Przewodność elektryczna	20
Bromodichlorometan	40
Chlor wolny	30
Ozon	30
Trichlorometan (chloroform)	40
Magnez	20
Srebro	30
Twardość	20
Chloraminy	30 ¹¹⁾
Barwa	30

Objaśnienia

¹⁾ Niepewność pomiaru to parametr nieujemny charakteryzujący rozkład wartości ilościowych przyporządkowanych wielkości mierzalnej na podstawie wykorzystanych informacji. Kryterium wykonania analizy dla niepewności pomiaru ($k = 2$) to odsetek wartości parametrycznej określonej w tabeli lub wartości bardziej rygorystycznej. Niepewność pomiaru szacuje się na poziomie wartości parametrycznej, o ile nie wskazano inaczej.

²⁾ Jeżeli wartość niepewności pomiaru nie może zostać dotrzymana, należy wybrać najlepszą dostępną technikę (do 60%).

³⁾ Metoda określa całkowitą ilość cyjanów we wszystkich postaciach.

- ⁴⁾ Wartość niepewności pomiaru wyraża się w jednostkach pH.
- ⁵⁾ Metoda referencyjna: norma PN-EN ISO 8467.
- ⁶⁾ Charakterystykę wykonania analizy dla poszczególnych pestycydów podano orientacyjnie. Niskie wartości dla niepewności pomiaru, takie jak 30%, można osiągnąć w odniesieniu do niektórych pestycydów, natomiast wyższe wartości do 80% mogą być dopuszczone w odniesieniu do niektórych pestycydów.
- ⁷⁾ Charakterystykę wykonania analizy stosuje się do pojedynczych określonych substancji przy 25% wartości parametrycznej w załączniku nr 2 część B.
- ⁸⁾ Charakterystykę wykonania analizy stosuje się do pojedynczych określonych substancji przy 50% wartości parametrycznej w załączniku nr 2 część B.
- ⁹⁾ Niepewność pomiaru szacuje się na poziomie 3 mg/l ogólnego węgla organicznego (OWO). Do określenia niepewności metody badania stosuje się wytyczne zawarte w normie PN-EN 1484 dotyczące określania OWO i rozpuszczonego węgla organicznego.
- ¹⁰⁾ Niepewność pomiaru szacuje się na poziomie 1,0 NTU (nefelometrycznych jednostek mętności) zgodnie z normą PN-EN ISO 7027 lub inną równoważną metodą standardową.
- ¹¹⁾ W tym przypadku należy pamiętać, że wartość parametru wyznacza się najczęściej jako różnicę wartości stężeń chloru całkowitego i chloru wolnego, co może sprawić trudność w wyznaczeniu niepewności pomiaru.

2. Suma PFAS

Następujące substancje analizuje się w oparciu o wytyczne techniczne opracowane przez Komisję Europejską w drodze aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 13 ust. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi:

- 1) kwas perfluorobutanowy (PFBA)
- 2) Kwas perfluoropentanowy (PFPA)
- 3) Kwas perfluoroheksanowy (PFHxA)
- 4) Kwas perfluoroheptanowy (PFHpA)
- 5) Kwas perfluorooktanowy (PFOA)
- 6) Kwas perfluorononanowy (PFNA)
- 7) Kwas perfluorodekanowy (PFDA)
- 8) Kwas perfluoroundekanowy (PFUnDA)
- 9) Kwas perfluorododekanowy (PFDoDA)
- 10) Kwas perfluorotridekanowy (PFTrDA)
- 11) Kwas perfluorobutanosulfonowy (PFBS)
- 12) Kwas perfluoropentanosulfonowy (PFPS)
- 13) Kwas perfluoroheksanosulfonowy (PFHxS)
- 14) Kwas perfluoroheptanosulfonowy (PFHpS)
- 15) Kwas perfluorooktanosulfonowy (PFOS)
- 16) Kwas perfluoronanosulfonowy (PFNS)
- 17) Kwas perfluorodekanosulfonowy (PFDS)
- 18) Kwas perfluoroundekanosulfonowy

19) Kwas perfluorododekanosulfonowy

20) Kwas perfluorotridekanosulfonowy

Substancje te monitoruje się, gdy z oceny ryzyka i z zarządzania ryzykiem w obszarach zasilania dla punktów poboru wody wynika, że substancje te mogą być obecne w danej dostawie wody.

Część C

Parametry mikrobiologiczne, dla których określono metody alternatywne, uznane za równoważne

Metody analizy w odniesieniu do parametru enterokoki jelitowe (metoda Enterolert-DW, będąca metodą alternatywną dla metody PN-EN ISO 7899-2).

Minimalna częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody dla monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej w wewnętrznych systemach wodociągowych oraz procedury postępowania w zależności od wyników tych badań¹⁾

Lp.	Liczba <i>Legionella</i> spp. [jtk]	Poziom skażenia	Postępowanie	Badanie
1.	<100 /100 ml <50/ 1000 ml ²⁾	Niski	Jeżeli w co najmniej 1 próbce oznaczona liczba <i>Legionella</i> jest odpowiednio ≥ 50 jtk lub ≥ 25 jtk ²⁾ , potwierdzić, że środki kontrolne mieszczą się w określonych wartościach granicznych (stężenie dezynfektanta, temperatura wody), w razie konieczności przeprowadzić korekcję.	Po 1 roku ³⁾ 2 razy w roku (co 6 miesięcy) ⁴⁾
2.	≥ 100 do <1000/100 ml ≥ 50 do <100/ 1000 ml ²⁾	Średni	Wykonać działania interwencyjne: przegląd techniczny wewnętrznego systemu wodociągowego, potwierdzić, że środki kontrolne mieszczą się w określonych wartościach granicznych (stężenie dezynfektanta, temperatura wody), w razie konieczności przeprowadzić korekcję.	Po czasie nie dłuższym niż 4 tygodnie. W przypadku potwierdzenia niskiego skażenia następne badanie co 3 miesiące ⁵⁾
			W przypadku uzyskania ponownie wyniku wskazującego na co najmniej średni poziom skażenia*, podjąć działania zmierzające do redukcji liczby <i>Legionella</i> przeprowadzić czyszczenie i dezynfekcję. Nie dopuszczać do stagnacji wody.	Po 1 tygodniu od czyszczenia i dezynfekcji ** W przypadku potwierdzenia niskiego skażenia następne badanie co 3 miesiące ⁵⁾
3.	≥ 1000 do	Wysoki	W celu ochrony osób przed	Po 1 tygodniu od

	<10000/100ml ≥100 do <1000/1000 ml ²⁾		wdychaniem skażonego aerozolu wodnego ograniczyć użytkowanie pryszniców oraz urządzeń wytwarzających aerozol. wodny Przystąpić do działań interwencyjnych jw., wraz z czyszczeniem i dezynfekcją systemu. Nie dopuszczać do stagnacji wody.	czyszczenia i dezynfekcji. W przypadku potwierdzenia niskiego skażenia następne badanie co 3 miesiące ⁵⁾
4.	≥10000/100ml ≥1000/1000 ml ²⁾	Bardzo wysoki	W celu ochrony osób przed wdychaniem skażonego aerozolu wodnego ograniczyć użytkowanie pryszniców oraz urządzeń wytwarzających aerozol wodny. Natychmiastowe czyszczenie i dezynfekcja systemu. Nie dopuszczać do stagnacji wody. Przystąpić do działań interwencyjnych jw.	Po 1 tygodniu od czyszczenia i dezynfekcji. W przypadku potwierdzenia niskiego skażenia następne badanie co 3 miesiące ⁵⁾

* Jeśli większość próbek jest pozytywna, należy uznać, że wewnętrzny system wodociągowy może być skolonizowany przez *Legionella*.

** Zabiegi czyszczenia i dezynfekcji należy prowadzić do uzyskania wyniku potwierdzającego skażenie na poziomie niskim

Objaśnienia:

¹⁾ Jeżeli jest to wynik badania 1 lub 2 próbek, w celu wykluczenia skażenia punktowego powinno być pobranych i zbadanych więcej próbek zgodnie z § 7 ust. 5.

²⁾ Wartość parametru dotyczy wewnętrznych systemów wodociągowych budynków użyteczności publicznej przeznaczonych na potrzeby opieki zdrowotnej, użytkowanych przez podmioty wykonujące działalność leczniczą w rodzaju: stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne szpitalne, stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne inne niż świadczenia szpitalne (paliatywne, hospicyjne), w których przebywają pacjenci o obniżonej odporności, w tym objęci leczeniem immunosupresyjnym.

³⁾ Minimalna częstotliwość pobierania próbek ciepłej wody użytkowej do badań w:

- budynkach zamieszkania zbiorowego (~~czynne sezonowo lub związane z turystyką,~~ takich jak hotele, motele, pensjonaty, domy wypoczynkowe, zakłady karne, domy rencistów;)
- budynkach użyteczności publicznej, takich jak: restauracje, bary, ośrodki sportowe, centra handlowe, rekreacyjne i wystawowe

w których podczas użytkowania wewnętrznych systemów wodociągowych lub związanych z nimi urządzeń wytwarzany jest aerozol wodny. Jeżeli w kolejnych dwóch badaniach w odstępach rocznych stwierdzono <100 jtk/100 ml badanie wykonuje się po 3 latach.

⁴⁾ Minimalna częstotliwość pobierania próbek ciepłej wody użytkowej do badań w budynkach

użyteczności publicznej przeznaczonych na potrzeby opieki zdrowotnej, użytkowanych przez podmioty wykonujące działalność leczniczą w rodzaju: stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne szpitalne, stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne inne niż świadczenia szpitalne (paliatywne, hospicyjne), w których przebywają pacjenci o obniżonej odporności, w tym objęci leczeniem immunosupresyjnym i w których podczas użytkowania wewnętrznych systemów wodociągowych lub związanych z nimi urządzeń wytwarzany jest aerozol wodny.

⁵⁾ Jeżeli w kolejnych dwóch badaniach wykonanych w odstępach trzech miesięcy stwierdzono <1000 jtk/l, to następne badanie można wykonać za rok. Jeżeli w kolejnych dwóch badaniach wykonanych w odstępach trzech miesięcy stwierdzono <50 jtk/1000ml, to następne badanie można wykonać za pół roku.

Uwaga 1. Postępowanie dezynfekcyjne

Dezynfekcja (termiczna i/lub chemiczna) obejmująca wewnętrzne systemy wodociągowe powinna zostać podjęta zawsze:

- 1) w przypadku wyłączenia wewnętrznych systemów wodociągowych na dłużej niż 1 miesiąc;
- 2) jeżeli system lub jego część została wymieniona lub zabiegi konserwacyjne mogły prowadzić do jego zanieczyszczenia;
- 3) w miejscu przebywania osób, u których wystąpiło podejrzenie lub stwierdzono zachorowanie na legionelozę.

Wszystkie działania w tym zakresie powinny być udokumentowane.

Uwaga 2. Zalecenie dotyczące wymaganej temperatury ciepłej wody użytkowej

- temperatura ciepłej wody użytkowej w każdym punkcie czerpalnym powinna wynosić co najmniej 55°C,
- temperatura ciepłej wody użytkowej na wypływie z urządzeń do jej przygotowania powinna wynosić nie mniej niż 60°C

Uwaga 3. W miejscu przebywania osób, u których wystąpiło podejrzenie lub stwierdzono zachorowanie na legionelozę lub w przypadku epidemii legionelozy należy wykonać dodatkowo badanie próbek wody zimnej.

Charakterystyki metod badań substancji promieniotwórczych

Dla następujących parametrów i izotopów promieniotwórczych stosowana metoda analizy musi co najmniej umożliwiać zmierzenie stężenia aktywności przy granicy wykrywalności określonej poniżej:

Parametry i izotopy promieniotwórcze	Granica wykrywalności ^{1),2)}	Objaśnienia
Tryt	10 Bq/l	3)
Radon	10 Bq/l	3)
U-238	0,02 Bq/l	—
U-234	0,02 Bq/l	—
Ra-226	0,04 Bq/l	—
Ra-228	0,02 Bq/l	4)
Pb-210	0,02 Bq/l	—
Po-210	0,01 Bq/l	—
C-14	20 Bq/l	—
Sr-90	0,4 Bq/l	—
Pu-239/Pu-240	0,04 Bq/l	—
Am-241	0,06 Bq/l	—
Co-60	0,5 Bq/l	—
Cs-134	0,5 Bq/l	—
Cs-137	0,5 Bq/l	—
I-131	0,5 Bq/l	—

Objaśnienia:

¹⁾ Ustalanie granic charakterystycznych (próg decyzji, granica wykrywalności i przedział ufności) dla pomiarów promieniowania jonizującego - Zasady podstawowe i zastosowania ogólne, charakterystykę z prawdopodobieństwem błędu pierwszego i drugiego stopnia wynoszącym 0,05.

²⁾ Niepewność pomiaru oblicza się i przedstawia jako całkowitą niepewność standardową lub jako rozszerzoną niepewność standardową o współczynniku rozszerzenia wynoszącym 1,96.

³⁾ Granica wykrywalności trytu i radonu wynosi 10% wartości parametrycznej tych pierwiastków

wynoszącej 100 Bq/l.

⁴⁾ Niniejsza granica wykrywalności ma zastosowanie wyłącznie do kontroli początkowej pod kątem dawki orientacyjnej dla nowego źródła wody; jeżeli w wyniku początkowej kontroli zostanie ustalone, że nie jest prawdopodobne, aby wartość Ra-228 przekraczała 20% stężenia pochodnego, granica wykrywalności może zostać podniesiona do 0,08 Bq/l dla rutynowych pomiarów nuklidów Ra-228 do czasu, kiedy konieczna będzie kolejna kontrola.

Wartości odniesienia dla parametrów operacyjnych mętność i colifagi somatyczne oraz minimalną częstotliwość pobierania próbek i wykonywania analizy dla parametru operacyjnego mętność do celów monitoringu operacyjnego

Tabela nr 1

Parametr operacyjny	Wartość odniesienia¹⁾
Mętność	0,3 NTU w 95 % próbek i żadna nie przekracza 1 NTU
Objętość (m ³) wody dostarczanej lub produkowanej dziennie w strefie zaopatrzenia	Minimalna częstotliwość pobierania próbek i wykonywania analiz ¹⁾
≤ 1 000	Tygodniowo
> 1 000 do ≤ 10 000	Codziennie
> 10 000	Ciągle

Objaśnienia

- ¹⁾ Wartości odniesienia i częstotliwości pobierania próbek i wykonywania analiz nie dotyczą źródeł wód podziemnych, w przypadku których mętność wynika z obecności żelaza i manganu.

Tabela nr 2

Parametr operacyjny	Wartość odniesienia	Jednostka³⁾	Uwagi
Colifagi somatyczne ²⁾	50 (dla wody surowej)	Jednostki tworzące łyśinki (pfu)/100 ml	Parametr mierzy się, jeżeli ocena ryzyka wskazuje, że jest to właściwe. Jeżeli zostanie on stwierdzony w wodzie surowej w stężeniach wynoszących > 50 pfu/100 ml, należy przeprowadzić analizę po etapach uzdatniania, aby oznaczyć wartość logarytmiczną usuwania przez występujące bariery oraz ocenić, czy ryzyko przedostania się wirusów chorobotwórczych zostało w wystarczającym stopniu opanowane.

Objaśnienia

- ¹⁾ Parametr monitorowany w wodzie surowej, w celu kontrolowania skuteczności procesów uzdatniania w odniesieniu do ryzyka mikrobiologicznego.
- ²⁾ pfu –plaque-forming units.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia wykonuje upoważnienie ustawowe zawarte w art. 13 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757 oraz z 2025 r. poz.), zwanej dalej „ustawą”, określając:

- 1) minimalne wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym wymagania mikrobiologiczne, chemiczne, wskaźnikowe, dodatkowe wymagania chemiczne, wymagania radiologiczne i istotne do oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych;
- 2) wykaz parametrów i minimalną częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody i wykonywania analiz tych parametrów;
- 3) metody analizy, w tym metody referencyjne, metody zwalidowane z uwzględnieniem charakterystyk wykonania analiz oraz metody alternatywne;
- 4) sposób pobierania próbek do badań jakości wody;
- 5) minimalną częstotliwość, sposób i miejsca poboru próbek do badań jakości wody dla monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej w wewnętrznych systemach wodociągowych, a także procedury postępowania w zależności od wyników tych badań;
- 6) terminy przekazywania przez dostawców wody:
 - a) sprawozdań z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 lit a i ust. 2 pkt 5 lit a ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, zwanej dalej „ustawą”;
 - b) informacji, których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 lit. b i c oraz ust. 2 pkt 5 lit b i c ustawy;
- 7) terminy przekazywania przez właścicieli lub zarządców budynków lub obiektów priorytetowych nie będących budynkami:
 - a) sprawozdań z badań jakości wody pobranej z wewnętrznego systemu wodociągowego w zakresie monitorowanych wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu,
 - b) informacji o podejmowanych działaniach mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartością parametryczną bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartością parametryczną ołowiu, w przypadku o którym mowa w art. 4k ust. 1 ustawy;

- 8) sposób prowadzenia przez dostawców wody monitoringu substancji promieniotwórczych w wodzie oraz minimalną częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie substancji promieniotwórczych;
- 9) sposób postępowania dostawcy wody oraz właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego, lub państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, lub wojewódzkiego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojewódzkiego ośrodka medycyny prewencyjnej w przypadku niezgodności parametrów wskaźnikowych;
- 10) sposób postępowania w przypadku wykrycia substancji lub związków określonych w art. 2b pkt 2 ustawy, w wodzie surowej ujmowanej przez dostawców wody;
- 11) wartości odniesienia dla parametrów operacyjnych mętność i colifagi somatyczne oraz minimalną częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody i wykonywania analizy dla parametru operacyjnego mętność do celów monitoringu operacyjnego.

Projektowane rozporządzenie wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1) oraz dyrektywę Rady 2013/51/EURATOM z dnia 22 października 2013 r. określającą wymogi dotyczące ochrony zdrowia ludności w odniesieniu do substancji promieniotwórczych w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 296 z 07.11.2013, str. 12).

W zakresie niewynikającym z dyrektywy 2020/2184 projektowane rozporządzenie powiela dotychczasowe rozwiązania zawarte w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. U. poz. 2294), które utraci moc z dniem wejścia w życie projektowanego rozporządzenia.

W § 3 projektu rozporządzenia określone zostały minimalne wymagania jakościowe dla wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Wymagania te obejmują: parametry mikrobiologiczne (dotyczące bezpieczeństwa zdrowotnego w odniesieniu do mikroorganizmów), parametry chemiczne (dotyczące zawartości chemikaliów w wodzie), parametry wskaźnikowe (dotyczące parametrów istotnych dla określenia, jak funkcjonują urządzenia wykorzystywane do produkcji i dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, oraz dla oceny jej jakości), dodatkowe wymagania chemiczne (krajowo ustalone substancje mogące występować w wodzie do spożycia w celu ochrony zdrowia ludzkiego w Polsce, a nieujęte w załączniku I dyrektywy 2020/2184), wymagania radiologiczne (dotyczące zawartości substancji promieniotwórczych w wodzie) oraz parametry istotne dla oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych (bakterie z rodzaju *Legionella* i ołów).

Załącznik nr 1 do rozporządzenia określa wymagania radiologiczne, jakim powinna odpowiadać woda oraz minimalna częstotliwość pobierania próbek wody do badań w zakresie substancji promieniotwórczych. W załączniku tym wdrożono w części załącznik nr I i III dyrektywy Rady 2013/51/EURATOM z dnia 22 października 2013 r. określającej wymogi dotyczące ochrony zdrowia ludności w odniesieniu do substancji promieniotwórczych w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

Załącznik nr 1 do rozporządzenia określa wymagania radiologiczne, jakim powinna odpowiadać woda przeznaczona do spożycia przez ludzi, w tym:

- 1) wymagania dotyczące substancji promieniotwórczych;
- 2) stężenia pochodne dla promieniotwórczości w wodzie;
- 3) minimalną częstotliwość pobierania próbek wody do badań w zakresie substancji promieniotwórczych;
- 4) minimalną częstotliwość pobierania próbek wody oraz postępowanie w zależności od stężenia aktywności radonu w wodzie.

Załącznik nr 2 do rozporządzenia określa minimalne wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym wymagania mikrobiologiczne, chemiczne, wskaźnikowe, dodatkowe wymagania chemiczne i istotne do oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych. W załączniku tym wdrożono załącznik nr I do dyrektywy 2020/2184.

W zakresie badania związków per- i polifluoroalkilowych (PFAS), uznawanych w dyrektywie 2020/2184 za powód do obaw w odniesieniu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, krajowo oznaczana będzie wyłącznie Suma PFAS. Przepisy Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi – zgodnie z informacją przedstawioną w załączniku I. B dyrektywy 2020/2184 dla parametru PFAS Ogółem wskazują na możliwość wyboru parametru do monitorowania w zakresie związków per- i polifluoroalkilowych: *„Ta wartość parametryczna ma zastosowanie dopiero po opracowaniu wytycznych technicznych dotyczących monitorowania tego parametru zgodnie z art. 13 ust. 7. Państwa członkowskie mogą wtedy zdecydować, czy będą stosowały jeden z parametrów – „PFAS ogółem” lub „Suma PFAS” – czy obydwa.”*

Parametr „Suma PFAS”, zgodnie z projektowanymi wytycznymi Komisji Europejskiej „Technical guidelines (draft) regarding methods of analysis for monitoring of per- and polyfluoroalkyl substances (PFAS) under the recast Drinking Water Directive 2020/2184

parameters 'PFAS Total' and 'Sum of PFAS', including detection limits, parametric values and frequency of sampling" z dnia 23.01.2024 r., może być oznaczany, do celów monitorowania wody, chromatografem cieczowym z detektorem masowym (HPLCMS- MS) z możliwością wykonywania badań związków PFAS z wstępną ekstrakcją SPE. Zgodnie z niniejszymi wytycznymi technicznymi, które obejmują, w oparciu o ocenę techniczną i społeczno-ekonomiczną, wybór metod i podejść analitycznych uznanych za najbardziej odpowiednie do monitorowania parametrów ww. dyrektywy 2020/2184 m.in. „Sumy PFAS”, zgodnie z przepisami określonymi w tej dyrektywie – chromatograf cieczowy LC-MS jest jedynym dedykowanym sprzętem do stosowania metody, która pozwala na spełnienie wymagań dyrektywy (w zakresie niepewności i możliwości oznaczenia 20 parametrów wchodzących w zakres oznaczenia „Sumy PFAS”; Części A i B normy EN 17892 zaprojektowano i zwalidowano dla wszystkich 20 substancji docelowych uwzględnionych w parametrze "Suma PFAS" dyrektywy 2020/2184; norma EN 17892 jest pierwszą standardową metodą, która zapewnia pełną walidację z europejskiego badania międzylaboratoryjnego).

W przypadku oznaczania PFAS Ogółem istnieje przekonanie, że żadna metoda analityczna nie jest obecnie w pełni przydatna do oznaczenia tego parametru. Przeprowadzony ranking metod uwzględniał kryteria analityczne, ekonomiczne oraz aspekty społeczne. Wobec możliwości wyboru parametru PFAS do monitorowania jakości wody oraz biorąc pod uwagę, że nie występuje obecnie żadna metoda analityczna pozwalająca na uzyskanie rzetelnego wyniku jakości wody dla parametru PFAS Ogółem, parametr ten nie zostaje włączony do listy parametrów do oceny jakości wody.

Przepis § 4 projektu rozporządzenia stanowi, że w załączniku nr 3 do rozporządzenia, określone zostały parametry w podziale na parametry grupy A i grupy B oraz minimalna częstotliwość pobierania próbek i wykonywania analiz w podziale na liczbę próbek wymaganych rocznie do pobrania zarówno dla parametrów grupy A jak i grupy B, która jest uzależniona od objętości wody dostarczanej lub produkowanej dziennie w strefie zaopatrzenia. Strefą zaopatrzenia, zgodnie z ustawą, jest określony geograficznie obszar, na którym woda przeznaczona do spożycia przez ludzi pochodzi z jednego lub większej liczby źródeł i na którym jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi można uznać w przybliżeniu za jednolitą.

Przepis § 5 projektu rozporządzenia wskazuje, że do monitorowania jakości wody stosowane są metody analizy, w tym metody referencyjne, metody zwalidowane z uwzględnieniem charakterystyk wykonania analiz oraz metody alternatywne (pod warunkiem

spełnienia wymagań uznania metody alternatywnej za równoważną z metodą referencyjną). Szczegółowe metody analizy określone zostały w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

Przepisy § 6 precyzują warunki dla pobierania próbek na potrzeby kontroli zgodności niektórych parametrów chemicznych, w szczególności miedzi, ołowiu i niklu, pobierane są z kranu konsumentów bez uprzedniego spłukiwania, w ciągu dnia przez losową próbkę o objętości jednego litra; jako rozwiązanie alternatywne można stosować metody z ustalonym okresem stagnacji, które lepiej odzwierciedlają sytuację, pod warunkiem że na poziomie strefy zaopatrzenia nie prowadzi to do mniejszej liczby przypadków niezgodności niż przy użyciu losowej metody dziennej.

Z kolei próbki pobierane na potrzeby kontroli zgodności parametrów mikrobiologicznych w punkcie zgodności pobiera się i postępuje z nimi zgodnie z normą PN-EN ISO 19458, w celu określenia jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi płynącej z kranu u konsumenta i tym samym zbadania, jaki wpływ na jakość wody ma instalacja wodociągowa wewnątrz budynku (pobierane próbki do celu b).

Pobieranie próbek w sieci dystrybucyjnej, z wyjątkiem pobierania próbek z kranów konsumentów, musi przebiegać zgodnie z normą PN-ISO 5667-5, zaś w odniesieniu do parametrów mikrobiologicznych pobieranie próbek w sieci dystrybucyjnej odbywa się zgodnie z normą PN-EN ISO 19458, w celu określenia jakości wody w sieci rozdzielczej, za którą odpowiada dystrybutor (pobieranie próbek do celu a).

Przepisy § 7 projektu rozporządzenia przewidują miejsca i sposób pobierania próbek do badań bakterii *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej w wewnętrznych systemach wodociągowych obiektów priorytetowych. Miejsca pobierania do badania próbek ciepłej wody pozwalające na ocenę wewnętrznej instalacji wodociągowej, poza siecią wodociagową, w celu wykrywania bakterii *Legionella* sp. ma się odbywać w: punkcie czerpalnym zlokalizowanym najdalej od urządzenia podgrzewającego wodę, punkcie wypływu z urządzenia podgrzewającego wodę lub najbliższego punktu czerpalnego i punktach na powrocie wody cyrkulacyjnej. Alternatywnie można wytypować punkty wskazane na podstawie oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociagowym jako punkty wysokiego ryzyka dla występowania bakterii z rodzaju *Legionella*. Procedura pobierania próbek musi być zgodna z normą PN-EN ISO 19458, a dodatkowo wymaga jednoczesnego pomiaru temperatury wody oraz zgromadzenia danych na temat stosowanych metod dezynfekcji.

Przepis § 8 projektu rozporządzenia określa, jak często należy badać ciepłą wodę w systemach wewnętrznych. Częstotliwość ta jest zależna od stopnia ryzyka związanego z

jakością wody, szczególnie w odniesieniu do bakterii *Legionella*. W razie wykrycia zagrożenia mikrobiologicznego wymagane są natychmiastowe działania naprawcze i dodatkowe badania w celu potwierdzenia skuteczności podjętych działań. Szczegóły dotyczące tych wymagań znajdują się w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

Przepis § 9 projektu rozporządzenia nakłada na dostawców wody obowiązek niezwłocznego zgłaszania wszelkich niezgodności z wymaganiami jakości wody do odpowiednio właściwego inspektora sanitarnego lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej, wraz z wyjaśnieniem przyczyn problemu i planem działań naprawczych. Informacje te muszą być przekazywane w terminie do trzech dni roboczych. Dostawcy mają również obowiązek składania regularnych sprawozdań z badań jakości wody, które należy dostarczyć w terminie jednego miesiąca. W przypadku przekroczeń wytycznych dla parametrów z tzw. listy obserwacyjnej (dotyczącej potencjalnie niebezpiecznych substancji w wodzie), informacja o takich przypadkach musi być dostarczona w ciągu trzech dni.

Zgodnie z przepisem § 10 projektu rozporządzenia, właściciele lub zarządcy nieruchomości mają obowiązek regularnego przekazywania odpowiednio inspektorowi sanitarnemu lub wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej sprawozdań z badań jakości wody, szczególnie w zakresie ryzyka związanego z obecnością *Legionelli* lub ołowiu. Jeśli nie występują żadne przekroczenia dopuszczalnych wartości, sprawozdania te należy składać w ciągu miesiąca od zakończenia badań. W przypadku stwierdzenia ryzyka dla zdrowia, zarządcy muszą poinformować inspektora o podjętych działaniach naprawczych w terminie siedmiu dni roboczych.

W § 11 określono sposób prowadzenia wstępnego monitoringu substancji promieniotwórczych, w tym wykonywania pomiarów.

W § 12 określono sposób dokonywania pomiarów stężenia trytu w ujęciach wody wykorzystywanych do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi przez dostawców wody. Określono w nim również sposób informowania właściwych organów w przypadku przekroczenia określonych wartości radonu, trytu lub dawki orientacyjnej o przekroczeniach wartości dopuszczalnych. Organami tymi są: właściwy wójt (burmistrz, prezydent miasta), właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny oraz właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej a także Prezes Państwowej Agencji Atomistyki. Zadania Wojskowej Inspekcji Sanitarnej wykonuje 5 Wojskowych Inspektorów

Sanitarnych działających w pięciu (5) Wojskowych Ośrodkach Medycyny Prewencyjnej w Bydgoszczy, Gdyni, Nowym Dworze Mazowieckim, Krakowie i we Wrocławiu zgodnie z właściwością miejscową określoną w rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 13 marca 2020 r. w sprawie Wojskowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 432). Nadzór sanitarny w zakresie kontroli przestrzegania przepisów określających wymagania higieniczne i zdrowotne, w szczególności dotyczących higieny środowiska, a zwłaszcza wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w związku z przepisem art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej prowadzony jest nad 265 „wojskowymi ujęciami wody”. Przepisy § 11 i § 12, a także załącznik nr 1 co do zasady powielają rozwiązania zawarte w dotychczasowym rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. U. poz. 2294).

Przepisy § 14–16 wskazują sposób postępowania dostawcy wody oraz właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego lub państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w przypadku niezgodności parametrów wskaźnikowych w ramach prowadzonego monitoringu zgodności.

Zgodnie z przepisem § 14 projektu rozporządzenia, w sytuacji, gdy badania wykażą przekroczenia parametrów mikrobiologicznych, dostawca wody zobowiązany jest do natychmiastowego pobrania dodatkowych próbek w ciągu 24 godzin. Następnie musi realizować zalecenia odpowiednio właściwego inspektora sanitarnego lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej i informuje konsumentów o konieczności gotowania wody. Dostawca wody jest także odpowiedzialny za informowanie konsumentów o występującym zagrożeniu, a także za wdrożenie działań naprawczych oraz przeprowadzenie dodatkowych badań w celu potwierdzenia ich skuteczności.

Zgodnie z przepisem § 15 projektu rozporządzenia, jeśli badania wykażą przekroczenia parametrów wskaźnikowych, które nie odnoszą się bezpośrednio do mikrobiologii (np. mętności lub smaku wody), dostawca wody ma obowiązek pobrania dodatkowych próbek w porozumieniu odpowiednio z właściwym inspektorem sanitarnym lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej. Dalsze działania obejmują realizację zaleceń inspektora, usunięcie przyczyny niezgodności oraz aktualizację oceny ryzyka, uwzględniając różnorodne czynniki, takie jak lokalne warunki gospodarcze, klimatyczne i technologiczne.

Zgodnie z przepisem § 16 projektu rozporządzenia, w przypadku stwierdzenia niezgodności jakości wody, odpowiednio właściwy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej podejmuje działania mające na celu ochronę zdrowia publicznego. Może to obejmować zlecenie dodatkowych badań, nadzorowanie działań dostawcy wody oraz informowanie władz lokalnych, takich jak wójt czy burmistrz, o istniejącym zagrożeniu. Inspektor ma także obowiązek wydawania komunikatów zawierających zalecenia dla konsumentów, takich jak gotowanie wody przed spożyciem.

W przepisach § 17 określono sposobu postępowania w przypadku przekroczenia w wodzie surowej wartości wytycznych ustalonych dla substancji i związków objętych listą obserwacyjną. Decyzja wykonawcza UE 2022/679 z dnia 19 stycznia 2022 r. ustanawiająca listę obserwacyjną substancji i związków wzbudzających zainteresowanie w odniesieniu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodnie z dyrektywą 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r.) wprowadziła wprost listę obserwacyjną substancji i związków wzbudzających zainteresowanie w odniesieniu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, na której zostały wpisane 17-beta-estradiol i nonylofenol.

Przepis § 19 ma charakter przepisu dostosowawczego.

Załącznik nr 3 do rozporządzenia wskazuje parametry i minimalną częstotliwość pobierania próbek i wykonywania analiz tych parametrów. W załączniku tym wdrożono załącznik nr II część B i C do dyrektywy 2020/2184.

Załącznik nr 4 do rozporządzenia określa metody analizy, w tym w szczególności metody referencyjne, metody zwalidowane z uwzględnieniem charakterystyk wykonania analiz oraz metody alternatywne. W załączniku wskazane zostały referencyjne metody analizy dla parametrów mikrobiologicznych (część A załącznika), minimalna charakterystyka wykonania analizy „niepewność pomiaru” dla parametrów chemicznych (część 1.B załącznika), wykaz pojedynczych substancji wchodzących do Sumy PFAS (część 2.B załącznika), wymienionych w części B pkt 3 załącznika III do dyrektywy.

W części C załącznika nr 4 znajduje się wykaz parametrów mikrobiologicznych, dla których określono metody alternatywne, uznane za równoważne. Projekt rozporządzenia wprowadza metodę alternatywną analizy w odniesieniu do parametru enterokoki jelitowe tj. metodę Enterolert-DW, będącą metodą alternatywną dla metody PN-EN ISO 7899-2. Krajowy proces uznania metody Enterolert-DW jako metody alternatywnej dla metody PN-EN ISO 7899-2 został przeprowadzony na podstawie art. 12c ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o

zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Strona Polska, po uzyskaniu pozytywnej opinii instytutu badawczego wykonującego zadania z zakresu zdrowia publicznego co do równoważności metody Enterolert-DW, przedłożyła Komisji Europejskiej dokumentację z badań równoważności metody alternatywnej. Komisja Europejska poinformowała, że dostarczone przez Polskę dokumenty zostały ocenione przez Europejską Grupę Ekspertów ds. Mikrobiologii (EMEG), która pomaga Komisji Europejskiej w ocenie tego typu wniosków na podstawie dyrektywy 98/83/WE w sprawie wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Grupa EMEG zdecydowała, że złożony wniosek dot. równoważności metody Enterolert-DW dla metody PN-EN ISO 7899-2 może zostać zaakceptowany na podstawie przekazanej przez stronę Polską dokumentacji dot. równoważności metody.

W załączniku tym wdrożono załącznik nr III do dyrektywy 2020/2184.

Załącznik nr 5 do rozporządzenia określa minimalną częstotliwość oraz miejsca pobierania próbek wody do badań dla monitorowania wartości parametru *Legionella* w wewnętrznych systemach wodociągowych oraz procedury postępowania w zależności od wyników badania bakteriologicznego.

Załącznik nr 6 do rozporządzenia określa badania jakości wody w ramach monitoringu jakości wody w zakresie parametrów substancji promieniotwórczych należy prowadzić z zastosowaniem metod lub procedur badawczych zapewniających osiągnięcie granic wykrywalności.

Załącznik nr 7 do rozporządzenia określa wartości odniesienia dla parametrów operacyjnych mętność i colifagi somatyczne oraz minimalną częstotliwość pobierania próbek i wykonywania analizy dla parametru operacyjnego mętność do celów monitoringu operacyjnego. Zgodnie z ustawą monitoring operacyjny ma na celu zapewnienie szybkiego wglądu w parametry eksploatacyjne i problemy z jakością wody oraz umożliwia szybkie zaplanowane wcześniej działania naprawcze. Sposób prowadzenia monitoringu operacyjnego dopasowuje się do konkretnego systemu zaopatrzenia, uwzględniając wyniki identyfikacji zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych oraz ocenę ryzyka w systemie zaopatrzenia, a jego celem jest potwierdzenie skuteczności wszystkich środków kontroli w zakresie poboru, uzdatniania, dystrybucji i magazynowania. Monitoring operacyjny obejmuje monitorowanie parametru „mętność” w zakładzie zaopatrującym w wodę w celu regularnego kontrolowania skuteczności fizycznego usuwania zanieczyszczeń za pomocą procesów filtracji zgodnie z określonymi wartościami odniesienia i częstotliwościami, przy czym te wartości odniesienia i częstotliwości nie dotyczą źródeł wód podziemnych, w przypadku których mętność wynika z obecności żelaza

i manganu. Kolejnym parametrem objętym monitoringiem operacyjnym w wodzie surowej jest parametr „colifagi somatyczne”. Parametr ten mierzy się, jeżeli ocena ryzyka wskazuje, że jest to właściwe. Jeżeli zostanie on stwierdzony w wodzie surowej w stężeniach wynoszących >50 PFU/100 ml, należy przeprowadzić analizę po etapach uzdatniania, aby oznaczyć wartość logarytmiczną usuwania przez występujące bariery oraz ocenić, czy ryzyko przedostania się wirusów chorobotwórczych zostało w wystarczającym stopniu opanowane.

Przewiduje się standardowe, 14-dniowe *vacatio legis*. Przyjęty termin *vacatio legis* jest wystarczający na zapoznanie się z aktem wykonawczym przez adresatów norm, których dotyczy niniejsze rozporządzenie.

Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców w związku z obowiązkami dostawców wody związanymi z monitorowaniem jakości wody, a także obowiązkami właścicieli i zarządców budynków związanymi z monitorowaniem jakości wody w zakresie bakterii *Legionella* i ołowiu.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia będzie miało wpływ na rodzinę, obywateli, gospodarstwa domowe, osoby starsze oraz osoby niepełnosprawne w zakresie poprawy jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (a w konsekwencji bezpieczeństwa zdrowotnego konsumentów).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia, o których mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348). W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42), projekt rozporządzenia nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt rozporządzenia nie wywiera wpływu na obszar danych osobowych. W związku z tym nie przeprowadzono oceny skutków dla ochrony danych osobowych, o której mowa w art.

35 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.).

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do projektu rozporządzenia środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Zdrowia w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Zdrowia Ministerstwo współpracujące: Minister Obrony Narodowej Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan/Pani Dyrektor Departamentu tel. (22) , e-mail:	Data sporządzenia 01.07.2025 Źródło: Upoważnienie ustawowe art. 13 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zaopatrzeniu w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757 oraz z 2025 r. poz....) Nr w wykazie prac legislacyjnych Ministra Zdrowia numer zostanie uzupełniony po dokonaniu wpisu do wykazu prac legislacyjnych Ministra Zdrowia

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W dniu 12 stycznia 2021 r. weszła w życie dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1), zwana dalej: „dyrektywą (UE) 2020/2184”. Państwa członkowskie Unii Europejskiej są zobowiązane do dokonania transpozycji tej dyrektywy w ciągu 2 lat od dnia jej wejścia w życie, to jest do dnia 12 stycznia 2023 r. Dyrektywa (UE) 2020/2184 stanowi wersję przekształconą dyrektywy Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 330 z 05.12.1998, str. 32, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 90), zwanej dalej: „dyrektywą 98/83/WE”. W wyniku rewizji dyrektywy 98/83/WE wprowadzone zostały następujące zmiany przepisów i nowe regulacje objęte projektowanym rozporządzeniem:

1) określenie wymagań dotyczących parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz modyfikacja zasad prowadzenia monitoringu jakości wody i kontroli przestrzegania wymagań jakościowych;

2) uszczegółowienie obowiązku podejścia do bezpieczeństwa wody opartego na ryzyku, obejmującego cały łańcuch dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, na które składają się: ocena ryzyka i zarządzanie ryzykiem w obszarze zasilania dla punktów poboru wody, ocena ryzyka i zarządzanie ryzykiem w systemie zaopatrzenia w wodę oraz ocena ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych.

W ramach transpozycji dyrektywy (UE) 2020/2184 przewiduje się wprowadzenie regulacji takich jak:

1) uszczegółowienie procedur w zakresie nadzoru nad jakością wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, obejmujących monitoring jakości wody, ocenę przydatności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, – regulacje w tym zakresie będą obowiązywały od dnia wejścia ustawy w życie;

2) uszczegółowienie obowiązków dostawców wody w zakresie monitorowania jakości dostarczanej przez nich wody;

3) uszczegółowienie obowiązków właścicieli lub zarządców nieruchomości do wykonywania ocen ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych.

W wyniku nowelizacji ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zaopatrzeniu w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi i zbiorowym odprowadzaniu ścieków obecnie obowiązujące rozporządzenie

Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi utraciło swoją moc. W związku z powyższym zasadnym stało się wydanie nowego aktu wykonawczego regulującego wymagania dla jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W wyniku nowelizacji ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zaopatrzeniu w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi i zbiorowym odprowadzaniu ścieków obecnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi utraciło swoją moc. W związku z powyższym zasadnym stało się wydanie nowego aktu wykonawczego regulującego wymagania dla jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

Nie jest możliwe osiągnięcie celów za pomocą innych środków, ze względu na wynikającą z przepisów prawa obligatoryjność wydania projektowanego rozporządzenia, które będzie określało wymagania dla prowadzenia nadzoru nad jakością wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym zagadnienia obejmujące zakres i sposób prowadzenia monitoringu jakości wody,

Zmiany w odniesieniu do rozporządzenia, które utraciło moc dotyczą:

- 1) aktualizacji wykazu parametrów monitoringu jakości wody,
- 2) wprowadzenia parametrów: mętność i colifagi somatyczne oraz wartości odniesienia dla monitoringu operacyjnego, prowadzonego przez dostawców wody,
- 3) wprowadzenie minimalnej częstotliwości pobierania próbek i wykonywania analizy dla parametru operacyjnego mętność do celów monitoringu operacyjnego,
- 4) wprowadzenie minimalnej częstotliwości oraz miejsca poboru próbek wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi do badań dla monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w wewnętrznych systemach wodociągowych ciepłej wody użytkowej oraz terminów przekazywania przez właścicieli lub zarządców budynków sprawozdań z badań jakości wody jak również informacji o podejmowanych działaniach naprawczych mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartościami parametrycznymi bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub ołowiu,
- 5) wprowadzenia sposobu postępowania dostawcy wody oraz właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego lub państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego w przypadku niezgodności parametrów wskaźnikowych w ramach prowadzonego monitoringu zgodności,
- 6) wprowadzenie sposobu postępowania przez dostawców wody w przypadku wykrycia w wodzie surowej ujmowanej przez dostawców wody substancji i związków wzbudzających zainteresowanie w odniesieniu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, takich jak farmaceutyki, substancje zaburzające gospodarkę hormonalną i mikroplastik, które są przyjmowane przez Komisję Europejską w drodze aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 13 ust. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak informacji o rozwiązaniach występujących w innych krajach członkowskich OECD/UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
osoby zamieszkujące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	38 265 013	Bank Danych Lokalnych, Główny Urząd Statystyczny	– zwiększenie bezpieczeństwa zdrowotnego wody do picia – zwiększenie zaufania konsumentów do wody dostarczanej bezpośrednio z kranu
organy Państwowej	345	Główny Inspektorat	nadzór sanitarny w

Inspekcji Sanitarnej		Sanitarny	zakresie kontroli przestrzegania przepisów określających wymagania higieniczne i zdrowotne, w szczególności dotyczących higieny środowiska, a zwłaszcza wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi
organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej	52 Wojskowych Inspektorów Sanitarnych wykonujących zadania w 5 Wojskowych Ośrodkach Medycyny Prewencyjnej w Bydgoszczy, Gdyni, Nowym Dworze Mazowieckim, Krakowie i we Wrocławiu zgodnie z właściwością miejscową	dane Ministerstwa Obrony Narodowej – Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego	nadzór sanitarny w zakresie kontroli przestrzegania przepisów określających wymagania higieniczne i zdrowotne, w szczególności dotyczących higieny środowiska, a zwłaszcza wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w związku z przepisem art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej prowadzony jest nad 265 „wojskowymi ujęciami wody”.
właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego	liczba obiektów priorytetowych ok. 65 000	Główny Inspektorat Sanitarny Główny Urząd Statystyczny	przewodzenie oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych uwzględniając zagrożenia wynikające z bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> i ołowiu
dostawcy wody, w tym przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne	dostawcy wody – ok. 11600 przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne – 1927 ogółem	dane Głównego Inspektoratu Sanitarnego, Główny Urząd Statystyczny	– określenie minimalnych wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym wymagań mikrobiologicznych, fizykochemicznych, organoleptycznych, radiologicznych, – określenie sposobu prowadzenia monitoringu zgodności, w tym w szczególności wykazu parametrów, minimalnej częstotliwości pobierania

			próbek i wykonywania analiz do celów monitorowania zgodności, metod i punktów pobierania próbek oraz metod analizy stosowanych do celów monitorowania i wykazywania zgodności, – określenie sposobu prowadzenia monitoringu operacyjnego ze wskazaniem koniecznych parametrów objętych tym monitoringiem wraz z ich wartościami odniesienia

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie były prowadzone pre-konsultacje dotyczące projektu rozporządzenia.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia zostanie poddany 30-dniowym konsultacjom publicznym i opiniowaniu z następującymi instytucjami:

- 1) Federacja Regionalnych Związków Gmin i Powiatów RP;
- 2) Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska;
- 3) Główny Inspektorat Ochrony Środowiska;
- 4) Instytut na Rzecz Ekorozwoju;
- 5) Izba Gospodarcza „Wodociągi Polskie”;
- 6) Konfederacja Lewiatan;
- 7) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 8) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 9) Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie;
- 10) Polskie Zrzeszenie Inżynierów i Techników Sanitarnych;
- 11) Pracodawcy RP;
- 12) Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 13) Stowarzyszenie Eksploatatorów Obiektów Gospodarki Wodno-Ściekowej;
- 14) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 15) WWF;
- 16) Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej;
- 17) Związek Miast Polskich;
- 18) Związek Powiatów Polskich;
- 19) Związek Pracodawców Business Centre Club;
- 20) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 21) Związek Rzemiosła Polskiego (ZRP);
- 22) Związek Samorządów Polskich;
- 23) Związek Województw RP;
- 24) Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

Projekt zostanie przekazany do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego i Radzie Dialogu Społecznego.

Projekt rozporządzenia, stosownie do przepisów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 667) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806 oraz z 2025 r. poz. 408), zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Zdrowia oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe	jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe	jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe	jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania		Zmiany zawarte w projekcie rozporządzenia nie będą wymagać dodatkowych nakładów finansowych. Projekt rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		–											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projekt rozporządzenia będzie miał wpływ na duże przedsiębiorstwa będące dostawcami wody w związku z obowiązkami wynikającymi z prowadzenia monitoringu zgodności, monitoringu operacyjnego oraz pobieraniem próbek wody, przy czym należy podkreślić, że obowiązki w						

		zakresie monitorowania jakości wody przeznaczonej do picia oraz pobierania próbek wody istniały już pod rządami dotychczasowej regulacji.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projekt rozporządzenia będzie miał wpływ na mikro-, małych i średnich przedsiębiorców będących dostawcami wody w związku z obowiązkami wynikającymi z prowadzenia monitoringu zgodności, monitoringu operacyjnego oraz pobieraniem próbek wody, przy czym należy podkreślić, że obowiązki w zakresie monitorowania jakości wody przeznaczonej do picia oraz pobierania próbek wody istniały już pod rządami dotychczasowej regulacji.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodzin
	osoby niepełnosprawne, osoby starsze	Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na osoby niepełnosprawne i osoby starsze
Niemierzalne	–	–
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt rozporządzenia nie będzie skutkował poniesieniem kosztów finansowych. Skutki finansowe dla wdrożenia projektu ustawy wraz z rozporządzeniami w zakresie zadań PIS zostały określone w projekcie ustawy.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegółowo w odwróconej tabeli zgodności).		☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz: Nie dotyczy.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne: ...	☐ informatyzacja ☒ zdrowie

☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe		
Omówienie wpływu	Projektowane przepisy stanowią doprecyzowanie nowelizowanej ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zaopatrzeniu w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, które kompleksowo rozwiążą kwestie bezpieczeństwa zdrowotnego wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz będą miały znaczący, pozytywny wpływ na środowisko naturalne.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Proponuje się, aby przepisy rozporządzenia weszły w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie planuje się ewaluacji efektów projektu, a tym samym nie stosuje się mierników dla tej ewaluacji.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ZDROWIA¹⁾

z dnia

**w sprawie wyznaczenia krajowych laboratoriów referencyjnych w zakresie badań
jakości wody**²⁾

Na podstawie art. 37ak ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416 oraz ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Krajowymi laboratoriami referencyjnymi w zakresie badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi są:

- 1) z siedzibą w... , które wykonuje badania....;
- 2) z siedzibą w... , które wykonuje badania....

2. Krajowym laboratorium referencyjnym w zakresie badań jakości wody w kąpieliskach jest z siedzibą w..., które wykonuje badania.....

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

MINISTER ZDROWIA

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej – zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. poz. 1004).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 37ak ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416 oraz ...).

W projekcie przewiduje się w art. 37ak ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, że minister właściwy do spraw zdrowia, w drodze rozporządzenia, wyznaczy krajowe laboratoria referencyjne, wskazując zakres badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz badań jakości wody w kąpieliskach wykonywanych przez poszczególne krajowe laboratoria referencyjne.

Wyznaczenie takiej jednostki jest niezbędnym elementem systemu nadzoru nad jakością wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz wody w kąpieliskach. Jednostka ta m.in.:

- 1) przeprowadza szkolenia w zakresie nowych metod i procedur badań jakości wody do spożycia oraz wody w kąpieliskach oraz weryfikacji lub walidacji tych metod lub procedur;
- 2) może organizować krajowe badania biegłości zgodnie z normą PN-EN ISO/IEC 17043 i porównania międzylaboratoryjne w odniesieniu do poszczególnych metod badań jakości wody do spożycia oraz w wody w kąpieliskach;
- 3) bierze udział w krajowych i międzynarodowych badaniach biegłości; prowadzi badania nowych parametrów, które są szkodliwe dla zdrowia ludzi w związku z korzystaniem z wody do spożycia oraz wody w kąpieliskach, w tym nowych parametrów jakości wody do spożycia oraz opracowuje metody i procedury badań parametrów jakości wody do spożycia, dla których te parametry nie zostały określone;
- 4) wykonuje badania wody do spożycia oraz wody w kąpieliskach oraz ekspertyzy w zakresie tych badań;
- 5) współpracuje z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami w zakresie bezpieczeństwa wody do spożycia oraz w kąpieliskach i w zakresie badań jakości wody do spożycia oraz wody w kąpieliskach, w tym ze Wspólnym Centrum Badawczym Komisji Europejskiej;
- 6) udostępnia organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej informacje i dokumenty, w tym wyniki badań, w zakresie niezbędnym do realizacji nadzoru nad jakością wody do spożycia oraz wody w kąpieliskach; wykonuje czynności, o których mowa w art. 37ae ust. 6 i 7 ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej;

- 7) posiada akredytację Polskiego Centrum Akredytacji, na zgodność z wymaganiami normy PN-EN ISO/IEC 17025, w zakresie metod, dla których pełni funkcję laboratorium referencyjnego.

Część kosztów realizacji zadań laboratorium referencyjnego będzie finansowana z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia, w wysokości określonej w umowie zawartej między Głównym Inspektorem Sanitarnym a krajowym laboratorium referencyjnym. W pozostałym zakresie laboratoria referencyjne będą mogły realizować zadania odpłatnie, np. w zakresie szkoleń czy rozstrzygania sporów.

Przewiduje się, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

Projekt rozporządzenia będzie miał pozytywny wpływ na dużych, mikro-, małych i średnich przedsiębiorców będących dostawcami wody lub prowadzących działalność polegającą na wykonywaniu badań jakości wody z uwagi na możliwość pozyskania fachowej wiedzy nt. badań jakości wody oraz ekspertyz w zakresie badań jakości wody.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rodzinę, obywateli, gospodarstwa domowe, osoby starsze oraz osoby niepełnosprawne.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia, o których mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806). W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42), projekt rozporządzenia nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym. Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera wymogów nakładanych na usługodawców podlegających notyfikacji, o której mowa w art. 15 ust. 7 i art. 39 ust. 5 dyrektywy

2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36).

Projekt rozporządzenia nie wywiera wpływu na obszar danych osobowych. W związku z tym nie przeprowadzono oceny skutków dla ochrony danych osobowych, o której mowa w art. 35 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.).

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do projektowanego rozporządzenia środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Zdrowia w sprawie wyznaczenia krajowych laboratoriów referencyjnych w zakresie badań jakości wody Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Zdrowia Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan/Pani Dyrektor Departamentu tel. (22) , e-mail:	Data sporządzenia 01.07.2025 Źródło: Upoważnienie ustawowe art. 37ak ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416) Nr w wykazie prac legislacyjnych Ministra Zdrowia numer zostanie uzupełniony po dokonaniu wpisu do wykazu prac legislacyjnych Ministra Zdrowia

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Potrzeba wyznaczenia krajowego laboratorium referencyjnego do badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz badań jakości wody w kąpieliskach

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem jest wyznaczenie przez Ministra Zdrowia krajowych laboratoriów referencyjnych do badań jakości wody

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak informacji o rozwiązaniach występujących w innych krajach członkowskich OECD/UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
laboratoria komercyjne wykonujące badania wody	261	GIS	weryfikacja wykonywanych badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i wody w kąpieliskach
laboratoria organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej	95	GIS	weryfikacja wykonywanych badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i wody w kąpieliskach
dostawcy wody	11600	GIS	weryfikacja wykonywanych badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi
organy Państwowej	345	GIS	nadzór sanitarny w

Inspekcji Sanitarnej			zakresie kontroli przestrzegania przepisów określających wymagania higieniczne i zdrowotne, w szczególności dotyczących higieny środowiska, a zwłaszcza wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym ciepłej wody użytkowej
organizatorzy kąpielisk	614	GIS	weryfikacja wykonywanych badań jakości wody w kąpieliskach

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie były prowadzone pre-konsultacje dotyczące projektu rozporządzenia.

Przedmiotowy projekt ustawy zostanie poddany konsultacjom publicznym i opiniowaniu z następującymi instytucjami:

- 1) Federacja Regionalnych Związków Gmin i Powiatów RP;
- 2) Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska;
- 3) Główny Inspektorat Ochrony Środowiska;
- 4) Instytut na Rzecz Ekorozwoju;
- 5) Izba Gospodarcza „Wodociągi Polskie”;
- 6) Konfederacja Lewiatan;
- 7) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 8) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 9) Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie;
- 10) Polskie Zrzeszenie Inżynierów i Techników Sanitarnych;
- 11) Pracodawcy RP;
- 12) Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 13) Stowarzyszenie Eksploatatorów Obiektów Gospodarki Wodno-Ściekowej;
- 14) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 15) WWF;
- 16) Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej;
- 17) Związek Miast Polskich;
- 18) Związek Powiatów Polskich;
- 19) Związek Pracodawców Business Centre Club;
- 20) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 21) Związek Rzemiosła Polskiego (ZRP);
- 22) Związek Samorządów Polskich;
- 23) Związek Województw RP;
- 24) Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych

Projekt rozporządzenia, stosownie do przepisów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 667) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806 oraz z 2025 r. poz. 408), zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Zdrowia oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	<i>Łącznie (0-10)</i>
Dochody ogółem		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Wydatki ogółem		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Saldo ogółem		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Źródła finansowania	Finansowanie uruchomienia i wyposażenia oraz realizacji zadań laboratorium referencyjnego zostało uwzględnione w ustawie o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...)												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	—												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki									
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	–	–	–	–	–	–	–	–
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	–	–	–	–	–	–	–	–
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	–	–	–	–	–	–	–	–
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projekt rozporządzenia będzie miał pozytywny wpływ na dużych przedsiębiorców będących dostawcami wody lub prowadzących działalność polegającą na wykonywaniu badań jakości wody z uwagi na możliwość pozyskania fachowej wiedzy nt. badań jakości wody oraz ekspertyz w							

		zakresie badań jakości wody
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projekt rozporządzenia będzie miał pozytywny wpływ na mikro-, małych i średnich przedsiębiorców będących dostawcami wody lub prowadzących działalność polegającą na wykonywaniu badań jakości wody z uwagi na możliwość pozyskania fachowej wiedzy nt. badań jakości wody oraz ekspertyz w zakresie badań jakości wody
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodzin.
	osoby niepełnosprawne, osoby starsze	Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na osoby niepełnosprawne i osoby starsze.
Niemierzalne	–	–
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz: Nie dotyczy.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Regulacje zaproponowane w projekcie rozporządzenia nie wpłyną na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne: ...	☐ informatyzacja ☒ zdrowie
Omówienie wpływu	Projekt będzie miał wpływ na w związku z określeniem	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Proponuje się, aby przepisy rozporządzenia weszły w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		

Nie planuje się ewaluacji efektów projektu, a tym samym nie stosuje się mierników dla tej ewaluacji.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

Minister do spraw Unii Europejskiej

Adam Szłapka

DPUE.720.1071.2024.MK(25)
Warszawa, 21 lipca 2025 r.
dot. RM-0610-66-24 z 18 lipca 2025 r.

Pani Joanna Knapińska
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy (tekst ostateczny) pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z wyrazami szacunku

z upoważnienia

Ignacy Niemczycki
Sekretarz Stanu
/dokument podpisany elektronicznie/

Do wiadomości:
Pan Dariusz Klimczak
Minister Infrastruktury

